

رۆمان

هه و النامه كئيب

مرواری و میخهك

رازو غه فوور

۲۰۲۱

ناوی کتیب: مرواری و میخهك

بابهت: رۆمان

نووسه: رازاو غه فوور

دیزاینی بهرگ و ناوه وه: ئومید محه مه د

نۆره ی چاپ: چاپی یه که م: ۲۰۲۱

تیراژ: دانه

نرخ: دینار

چاپ: چاپخانه ی

له بهر پوه به ریتی گشتی کتیبخانه کان

ژماره ی سپاردنی () ی سالی ۲۰۲۱ پیدراوه

مافی له چاپدانه وه ی ئەم به ره مه،

ته نها بو نووسه ر یگه پیدراوه

رۆمان

هه و النامه كئيب

مرواری و میخهك

رازو غه فوور

۲۰۲۱

هه و النامهى كتيب

یەككە لە رۆژە ساردەكانی زستان بوو، ئەو رۆژە ئاسمان توورە بوو. پەلە ھەورەكان بەلێ رەشیان لە یەكتر توند کردبوو، ھەرەشەیی بارائیککی بەخوری بی بەزەبیان دەکرد. بەلەمەكە تازە قەراغ دەریاکەیی تێپەر کردبوو. تا ئەو کاتەش من گومانم نەبوو کە، بە ئاسانی ئەپەریننەو. ھەموومان بیدەنگ بووین. بەلام دلمان پەر لە ترسو دوودلی بوو. پاش کەمیک، لە ناکاودا.. زۆر لە ناکاودا، دەنگی قیژەیی کێژۆلەییەك بەرز بوو، بەھەموو توانای خۆییەو ھاواری دەکرد، بەھەردوو دەستی ئاماژەیی بۆ شەپۆلە توورەو بەرزەکانی ناو رووبارە کە دەکرد. دەیگوت:

— خەلکینە.. وادیارە ئیمە بەشوینی خۆمان ناگەین!. سەیرکەن.. تەماشاکەن! ئەو شەپۆلانە ئەبینن چەند بەھیزن! چاوتان لێیە؟! خەلکینە، ئەیانبینن چەند بەخیرایی بەرەو لای ئیمەو شالاولی گەورە گەورە دینن؟ سەیری ئاسمان بکەن.. وا خەریکە ئەیکاتە لێزمەو باران. ئەی... ھاوا... بەراااااااا، ئیمە چی بکەین؟ خۆ واخەریکین ئەگەینە ناوہراستی رووبارە کە! ئەی ھا... وار چی بکەین بۆ کوئی برۆین؟ ئەو کێژۆلەییە ھەر ھاواری دەکرد، تەواو شپرزەو بیورە بوو. خەلکە کە ھەموو ترسو دوودلی کەوتە روخساریان. خەریک بوون بکەونە جموجۆل. کابرایەك لەو لاوہ بەتورەییە کەوہ ھاواری لێ ھەلسا. وتی:

— ئەری خەلکینە ئارام بگرن. تکایە.. تکایە کەس نەجولیت. دانیشن. مەترسن. ھیچ ناییت تکاتان لێ دەکەم خۆتان مەشلەژینن.

خۆتان توند كەن. كەس ھەلنەستیت. ئارام بگرن. ئەو پەلە ھەورە
ئىستا تىپەردەبىت، ھىچ پىويست بەشلەژان ناكات.
ئەو كابرايە بە ھەموو بروايە كىيەو ھەولئى ئارامكردنەو ھى ئىمەى
ئەدا. خەلكە كەش تادەھات زياتر ترسو دوودلئى بەسەرياندا زال
دەبوو، ھاوارو قىژەيان لئى بەرز دەبوو ھەو. ھەر لەو كاتەدا دەنگى
گريانى مندالئىك بەرز بوو ھەو. داىكىشى ھاوارى دەكردو بەدەم
گريانەو دەيگوت:

— دە رۆلە بئى دەنگ بە. ئىستا كەى وەختى گريانە؟ وا ئاسمان
دەموچاوى ئىك ناو، وا ديارە ئەويش بۆمان دەگرى. ئەى خوايە
گيان بمانپاريزيت. ئەودايكە بىچارەيە چەند ھەولئى بىدەنگ كردنى
كۆرپە كەى ئەدا، بەلام بوى بىدەنگ نەدە كرا بەلكو تادەھات زياتر
گريانى بەخورو ھاوارى پربەدلئى لىبەرز دەبوو ھەو.
ھەموو خەلكە كان بە ترسەو تەماشاي يە كترىان دەكرد. ھەموو
كەوتنە مشتومر. روخسارى يەك بە يە كمان يە ئاشكرا ترسو شلەژانى
پىو ھە ديار بوو. نەيان دەزانى بروا بەو كابرايە بكەن، يان بەھەرەشەو
گورەشەى ئاسمان!. لە پرىكدا باران بە خور دەستى پىكرد. دەنگو
لوورەى رەشەباش تا دەھات ھەر لە زياد بووندا بوو. گرمەى ھەورو
خورەى باران ھەمووى تىكەل بە گريانى مندالەكەو قىژەو ھاوارى
خەلكە كە بە جارئىك ھەموومانى تۆقاندبوو. بەلەمە كە زياترو زياتر
بەم لاو ئەو لاي خۆيدا كەوتە جوولە. بە جوړئىك ھىچ كەس لە
جئى خۆى نەمابوو. دەنگو قىژەو ھاوارو نزاو پارانەو زياتر بەرز
ئەبوو ھەو ھەموو ھاوارمان دەكرد:

— خواى گەورە بمانپاريزيت. خواى گەورە بەزەيى.

ئەتوت شەقشەقەم ھەئەلەرزىم. لەرزى ترسو لەرزى سەرما يە گيان گرتبوو. ريبوار لە من خراپتر بوو. كە بە دەورى خۆمدا روانيم، بينيم چەند كەسيكى تريس لەم لاو، ئەو لامانەووە وەك لاشەيە كى بى گيان كەوتبوون. ھەندىگيان ھيشتا بېھۆش بوون. ھەندىگيشيان ھەر وەك من چەند كەسيك لە دەوريان كۆببوو وەو يارمەيان ئەدان. بەلام ھەر چەند چاوم ئەگىرا، نە منالە كەم ئەبينى و نە داىكە كە. دلم توند بوو. دەستم بە گريان كرد. ھەرچەندە ئەمزاني ھەموويان لە ئاوەكەدا خنكاوون، بەلام من ھيشتا بەدواياندا ھەر بەچاوە ئەگەرام. ھەرچەندە ھەستم بەگيانى خۆم نەدە كرد، بەجاريك ھيزو توانام لىبرا بوو، بەلام پرسىارم ئە كرد:

– ئەي ئەوانى تر كوان؟ ئەي ئەوانى تر چيان لىھات؟ ريبوار گيان كوااان؟ خنكان؟ ھەموو... خنكان؟ نا.. نا نايت. دە پىم بلى...! توخوااااا كوان؟ ئەو كىژۆلە خىرنەديوەى كە ھەرزوو دەيزانى كۆتايى ژيانى تى كوا؟ ئەوئيش خنكا؟ ئەي مندالە كەي بە باوھشى داىكيەووە بە گريان ئاسمانى تەنبوو كوا؟ توخوا مەلئىن لە گەل داىكى خنكان. ئاخىر ئەو منالە ھيشتا نازانئىت ژيان چىە!. ئا...خ ريبوار گيان، ئەيھاوار ئەي خوايە گيان. ريبوار، ئەي سەركەوتى ھاوړيت كوا؟ سەركەوت تاقانەي داىكىتى نە توخوا نەلئى خنكا، بەخوا داىكى بزائيت بەرگە ناگريت. ئەيھاوار.. ئەيھاوار.. خوايە گيان ئەمە چىە خەو؟ ياخوا خەوييت. ئەي نازە خانو كاك شىركۆ كوان. ھەموو خنكان؟ نا.. نا... توخوا بړۆن بگەرپن بيان دۆزنەووە، من ئەزانم ئەوان ھيشتا چاوەرپن يە كىك رزگاربان بكات. توخوا گوناحن ئىستا سەرمايانە. دەي ريبوار گيان ئىستا فرىا نە كەوى ماسيە گەورە برسپە كان ئەيان خۆن. ئەيھاوار

خوايه گيان ئاخر بۆ...؟ ريبوار به دهم پرمه ي گريانه وه زياتر باوه شي
پياده كردم ئه يوت:

— رۆشنا گيان، تازه ئه وان ته واو. ئيمه ش هيچمان پينا كريت.
من تائهات زياتر به خور ئه گريام و شيوه نم ئه كرد. چۆقه ي دانيشم
ئه هات. وام ئه زاني خه وئه بينم. من هيشتا به دهم گريان و شيوه نه وه
ته ماشاي شه پوله كانم ئه كرد، پارچه جل و لاشه ي هاوړپيكانم و تاكه
پيلاو شتومه كي ئه وانم ئه بيني. ريبوار به توندي باوه شي به ملمي
كردبوو گرياني پيراگير نه ده كرا. ئه و كاتانه وامده زاني ئه وه كو تايي
دنيايه. ژيانم وه ك شه وه زه نكيك ئه بيني. هيشتا دهنگي گرياني مناله كه
له گوچكه كاندا ئه زرن گايه وه، هيشتا هاواري كيژوله نازداره كه
له گوچكه كاندا دهنگي ئه دايه وه چۆن وازوو به و خيرايبه بوون
به لاشه يه كي بيگيان! چۆن ههروابه ئاساني بوون به خواردني ماسي
ونه ههنگه كان؟! توبليي ئه مه راستي ژيان بيت؟ ساتيك پر له خوشي و
ئاوات و هيو ساتيكيش لاشه يه كي بيگيان وون بوو؟! پرسيارم ئه كرد:
— ده توخوا ئه مه راستيه يان خه وه؟ يه كيك پيمبليت ئه مه چيه؟
هه نديك جاريش هه ستم به گياني خوم نه ده كرد. وام ئه زاني مردوم.
زور په ريشان بووم، هه موومان ئه وانه ي كه به سه يرو سه مه ره رزگارمان
بيو و توقيوو بئ ده سلات بووين. نه مانه زاني چييكه ين كاره ساتيكي
زور گه و ره و ناخوش و جه رگ بر بوو. هه موومان توشي شله ژانيكي
يه كجار گه و ره هاتبووين، ديمه نيكي زور ترسناك بوو. هه ر ئه وه نده مان
زاني، له دووره وه پاسيكي بچكوله ي كو نني شر ده ركه وت. به خيرايبه
به ره و لاي ئيمه ئه هات. كه نزيك بووه وه، كابرايه ك له پاسه كه دابه زي.
به هه له داوان به ره و لاي ئيمه رايئه كرد. زور به ئاشكرا ديار بوو كه،

بۆ يارمه تيدانى ئيمه هاتبوو. لهو كاته دا له گه ل ئه و هه موو كاره ساته ناخۆشه و دلته زينه هه ستم به رزگار بوون له مردن ده كرد. زانيم ئه و كه سه خوا بۆ ئيمه ي ره خساندوه. له وانه يه دايكم راستى كرد ييت كه هه نديك جار باسى خيى زينگه ي بۆ ئه كردين! ئه ييت ئه مه خۆى ييت. بى پرسيار كردن، به هانامانه وه هات.

خيىرا هه لى گرتين. له گه ليدا روشتين. هه رزوو ئه وشوينه مان به جيھيشت. ئه وه ندهم ئاگام له ديمه نه كه بوو. ئيتر بۆ جار يكي تريش له هۆش خۆم چوو بووم. پاش كه ميك چاوم كرده وه. بينيم رييوار سه رمى له سه ر شانى خۆى دانا بوو. به ده ست يكيشى باوه شى پيادا كرد بووم. په توويه كى شري چلكيشى تيوه ئالاند بووم. به راستى ئه و كاتانه زۆر سه خت و ناهه موار بوون. زۆر نادياريش بوون. هه ر چه نده كاره ساته كان زۆر به خيىرايى رويان ئه دا. به لام زۆر به هيواشى تپيه ر ده بوون. هه ر، كه پاسه كه له شوينكدا راوه ستا، خه لكه كانيش زۆر به پرتاو خۆيان هه لدايه خواره وه. هه ر كه سه ي به لايه كدا په ره وازه بوو. به لام من ته نانه ت هيىزي روشتنيشم پى نه بوو.

ئىمە تەنھا چەند مانگىك ئەبوو لە كوردستان ھاوسەرگىرىمان
 كوردبوو. بەلام لەبەر سەختى بارى سياسىي ئەو كاتە، لە ھەمان كاتدا
 بارى ئابوورى. رىبوار ھەر زوو برىارىدا شار بە جىبھىلەيت. منىش ناچار
 بووم بە پىشنيارە كەى رىبوار رازى بىم. ھەر چەندە پىشنيارە كەى رىبوار
 كاتى خۆى خەمىكى گەورەى لا دروست كوردبووم. بەلام ھەرچۆنىك
 بوو، پەسەندم كرد. دايك و باوكى خۆشەويستم بە جىبھىشت. كە
 گەشتىنە شوينى خۆمان، ماوہى چەند مانگىك لە گەل چەندىن لە
 خىزانى كوردو عەرەبو زۆر كەسانى ترى نەناسراودا لە كەمپىكدا
 ژيانمان بەسەر ئەبرد. ئەوكاتە ژيانى ئىمە ئاسانتر بوو لەھەندىك لە
 خىزانە كانى كە مندالىان ھەبوو، بەلام ھىشتا ھەر ناجىگىر بووين. پاش
 ماوہىيەك ھەر، وەكو ھەموو خىزانە ئاوارە كانى تر، ژيانمان زۆر سادەو
 ساكار دەست پىكرد. شوقەيەكى زۆر بچووك و كەمىك كەلوپەلى
 سووكەلەو سادەمان لە شوينى كەلوپەلى بە كارھاتوو كرىبوو، كە تەنھا
 زۆر پىويستمان بوو. بەلام من و رىبوار مالى كەمان بە خۆشەويستى
 پر كوردبوو ھە. خۆشەويستىمان بۆ يەكتر لە سەرو باسكردنەو ھەبوو.
 رىبوار بۆ من جىگەى ھەموو كەسوكارم بوو. منىش بە ھەمان شپوہ
 ھەموو كەسى ئەو بووم. تەنھا شتىك، كە بەردەوام جىي گوى پىدانى
 ھەردوو كەمان بوو، خۆشەويستىيە كەمان بوو.

دوو سال له ژيانمان تپه‌ري. كورپيكي زور جوان و ئيسك سوو كمان بوو. ناومان نارهنج. من و ريوار خوښه ويستيه كه مان له وپه‌ريدا بوو، ئيمه بريارمان دابوو كاتيك گه‌يشتينه هه‌نده‌ران منالايك ديينه ناوخيزانه بچكوله كه‌مانه‌وه هه‌تاكوو زووتر جيگيرين، ره‌گه‌زنامه‌ي ولاته‌كه وه‌ربرگرين. ئيمه نه‌وكاته به‌وجوره تيگه‌يشتبووين، له‌ژياني نه‌وي زور شاره‌زا نه‌بووين. هه‌ودوو كيشمان ته‌مه‌نمان بيستو سي سال بوو. من زورينه‌ي كاته‌كانم به، به‌خپو‌كردني رهنجه‌وه به‌سه‌ر نه‌برد؛ رهنج له‌ژياني مندا بوو به‌شيكي يه‌كجار گه‌وره، به‌جوريك كه، خوشي دل‌م هه‌مووي نه‌و بوو. ورده، ورده رهنج بوو به‌هاورپي هه‌موو كاتم. بوو به‌گه‌وره‌ترين خوشي له‌ژيانمدا. زوري نه‌برد ريواري هاوسه‌رم له‌به‌ر نه‌وي حه‌زي له‌كاركردن بوو. له‌هه‌مان كاتدا ئاره‌زووي خويندنيشي زياتر نه‌كرد. زور له‌كاته‌كاني خوي بو‌كاركردن و بو‌خويندن ته‌رخان كرد. منيش ئاره‌زووي خويندني نه‌كرد، به‌لام سه‌رقاليم به‌په‌روه‌رده‌كردني كورپه‌كه‌م، هه‌روه‌ها يارمه‌تي داني ريواره‌وه، كاتي زوري لي نه‌گرتم. به‌هيچ شپوه‌يه‌ك ده‌رفه‌تي خويندني نه‌بوو. هه‌موو جاريش، كه‌بيرم له‌كاركردن نه‌كرده‌وه، په‌شيمان نه‌بوومه‌وه. چونكه‌بيرم نه‌كرده‌وه نه‌گه‌ر سه‌رقالي كاركردن بم، ئيتر ناچار نه‌بم رهنج لاي كه‌سيكي بيگانه‌جيته‌لم؛ نه‌وكاته نه‌وكه‌سه‌نه‌ييت خواردني بداتي، بيخه‌وييت و جلي بو‌بگورپت و روژانه‌ئاگاداري ليكات! ئيتر به‌وجوره‌كورپه‌كه‌م په‌روه‌رده‌ي ده‌ستي كه‌سيكي بيگانه‌نه‌ييت! پرسيارم نه‌كرد، له‌خوم ده‌پرسی نه‌ييت نه‌و كه‌سه‌چون بييت؟ بيرم نه‌كرده‌وه ئاخو نه‌و كه‌سه‌له‌گه‌ل كورپه‌كه‌م هه‌ر، وه‌كو خوم نه‌رموو

نیان و میهره بان بیټ؟ یان توورپه و بی به زهیی بیټ؟ ئاخو له کاتی خویدا
 بیخه وینیت؟ توبلیتی که کوره کهم برسیی بوو، له کاتی خویدا خواردنی
 بداتی، یان هه رچوار کاترمیر جاریک و هه کو ده ستوری خویمان خواردنی
 بداتی؟! که بیرم له م هه موو شتانه ئه کرده وه، خیرا په شیمان ئه بوومه وه.
 ئه موت نه. من خووم منالی خووم به خیو ئه کهم، لای کهس جیی ناهیلیم.
 کارم ناویت. هه رچونیک بیټ خووم رانه گرم تا کو مناله کهم توژیک
 گوره ئه بیټ، ئه و کاته ئه توانم کار بکه م. به لام له و بارو دوخی
 ژیانه شدا روژ به روژ هه ستم به ته نهایی ئه کرد. به تایبهت له بهر ئه وهی
 هه موو روژیک ریوار ئه چوو بو کارکردن و به شه ویش خوئی به
 خویندنه وه سه رقال ئه کرد. هه ستم ئه کرد به بوونی ئه ویش هه ر ته نیام.
 چند سالیک ژیا نمان به و جوړه ی لیها تبوو. ره نج گوره بوو. ته مه نی
 بوو به پینج سال. نزیک بوو وه وه له وهی بخریته باخچه ی ساوایانی بهر له
 قوناغی یه که می سه ره تای. هه موو به یانیبه ک کاترمیر هه شتی سه ر له
 به یانی خووم ئه مگه یانده قوتابخانه. پاشان کاترمیر یانزه ی پیش نیوهرپو
 ئه رویشتمه وه به دوایدا، ئه وسا هه ردوو کمان پیکه وه ئه گه راینه وه بو
 ماله وه. له ماوه ی ئه و چند کاترمیره دا ئه و کاتانه خووم به خویندنه وه ی
 کتیبیکه وه، یان چند دیریک نووسین، یان به مال پاککردنه وه خه ریک
 ده کرد. هه ندیک جار کات زور له سه ر خو ئه رویشتم، ته واو هه ستم
 به بیزاری ده کرد.

هه ر کاتیک ئیشیکی بازارم هه بووایه، ئه بوو چاوه رپی هاتنه وه ی
 ریوارم بکر دایه. چونکه ریوار هزی ئه کرد هه موو کات به
 یه که وه بچینه دهره وه. هه ر چنده ریوار سی به شی کاته که ی خوئی
 بو کارکردن ته رخان کردبوو؛ به شیکش بو خویندن. زور جار چند
 روژیک چاوه روانیم ئه کرد، که به یه که وه بازاره کانمان بکه یین. به لام ئه و

تەننەت بۆ داين كىردنى پىوستى وشتومە كە كانمان ھەر كاتى نەبوو. ناچار رەنجىم ئەپچاھىو ھە بە يە كەو ھە بۆ بازار ئەرۆشتىن و پىوستىھە كانم ئە كرى. ئەو كاتانە ھەستم ئە كىرد، رىبوار كاتى بۆ ئىمە نەماو ھە. ئەمە وائى لە من ئە كىرد، رۆژ بە رۆژ زىاتر ھەست بە تەنھائى و نامۆى بىكەم. بە جۆرىك زۆر جار وائەزانى من بە تەنھا ئە ئىم، چونكە ئەو كاتانە كە رىبوارم ئە بىنى، تەنھا كاتى نانخواردنى ئىوارانمان بوو. ئەو ئىش ئە گەر پاش تەواو بوونى لە كار كىردن بۆ مال ھەو بە گەر اىھە تەو ھە. ئەو كاتەش ھەر، كە لە نانخواردن تەواو ئە بوو، خىرا مېزى نانخواردنە كەى بە جى ئە ھىشت و خۆى ئە گە ياندە ژوورە تايبە تە كەى كە پاش گەر انەو ھەى لە كار زۆر ترىنى كاتى خۆى تىادا بە سەر دە بىرد. تەننەت چاھە كەشى لە گەل دەستى ئە بىردو ئە چوو لەو ئى ئەىخواردەو ھە. گەتو گۆ كىردن لە نىوانماندا زۆر كەم بوو. وىردە وىردە ژىانمان بەرەو بىدەنگى تەواو ئە چوو. رۆژ بە رۆژ ھەستم دە كىرد من و رىبوار ھە كو دوو كەسى نامۆ رەفتار دە كەىن. ترسم لەو ھە پەىدا كىرد بوو كە ئىشە زۆرە كانى رىبوار ھەرو ھە سەر قالىبوونى بە خوئىندە كەىھو ھە، زىاتر كارتىكەرىك بىت بۆ لەىھە كتر دوور كەوتنەو ھەمان. ھەندىك جار ئەو ھەندە بىزار دە بووم، بىر اىرم ئەدا كە ئەو روپا بە جى بھىلم و بگەر ئىمەو ھە بۆ لائى كە سوكارم لە كوردوستان؛ ھەر ھىچ نە بىت بۆ ئەو ھەى كەمىك لە رىبوار خۆم دوور بىخەمەو ھە، بەو ھىواىھى دوور كەوتنەو ھەم بىتھە ھۆى بىر كىردنى رۆژاننى نىكى و بىتھە ھۆىھەك ھەست و سۆزى جار ئىكى تر بە لامدا بگەر ئىتەو ھە. بە لام ھەركاتىك ئەو بىرۆكەىھەم لا دەر ئە بىرى، ئەو زۆر بە توندى رىگرى بى دە كىردم. چونكە باش ئەىزانى، كە بىزار بوونم لەو شىوازى ژىانەم خەرىكە وام لى دە كات بە يە كجارى بە جى بھىلم. بۆىھە زۆر جار بىئى ئەوتم:

— رۆشنا، ئارام بە. ئەو ھەندەم نەماوہ. زوو تەواو دەبم. ئەوسا ئەبمە ئەنداز یاریك، كە جىگەى شانازىت بىم. چاوەرپىم كە، دوايى لە ھەموو كەسىك زىاتر دل خۆش دەيىت.

ئەو كاتانە بىروام بە قسەكانى دەكرد. بۆ ماوہىەكى تىرىش ئارام ئەبووم، دانم بە خۆمدا ئەگرت. بەلام زۆرى پىنەدەچوو دىسانەوہ بىزارىم دەستى پىدە كردهوہ. ھەندىك جارىش پىم دەگوت:

— رىبوار گيان، ئەزانم تۆ چەند ھەول ئەدەيت بۆ بەرز كرنەوہى ئاستى ئابوورىي ژيانمان، ئاگادارم تۆ چەند خۆت بەخویندەنە كەتەوہ ماندوو ئەكەيت. بەلام ھەر ئەو ھەندە ئەمەوئەت بە بىرت بەيىنمەوہ، كە تۆ بە تەنھا ناژىت، ئىمەش لە گەلت دەژىن. تۆ خاوەنى خىزانىت. خاوەنى ژىكى گەنج و مندالىكىت. كەواتە پىويستە كەمىك بىر لە ئىمەش بەكەيتەوہ. منىش پىويستم بە تۆيە. حەز ئەكەم ھەست بەكەم مىردىكم ھەيە خۆشى ئەوئىم. كورەكەت پىويستى بە تۆيە. راستە ھىشتا رەنج منالە. بەلام پىويستە ئەوئىش ھەست بەخۆشەويستى باوكى بكات. وا بزەنم ئىمەش مافى ئەو ھەمان ھەيە، ھەر ھىچ نەيىت وەكو جارەن كەمىك لە كاتى خۆتەن بۆ تەرخان بەكەيت. زۆر جار پىمئەوت:

— رىبوار گيان، پىش ئەوہى خۆشى و بەختيارى لە ژيانمان بار بكات و جىمان بەيلىت، پىش ئەوہى ژيانمان بگورپت بۆ خەونىكى ناخۆش، با ئىمە ئەو خۆشەختىيە لە ژيانى خۆماندا نەكوژىن. تەكايە مەھىلە من چاوەرپىي روويەكى خۆشى تۆ بىم. خۆت بى داوا كرن ئەو رووہم پىشان بەدە. زۆر جار من بىرم ئەخستەوہ. ئەموت:

— حەز ئەكەم ھەر وەكو جارەن پىكەوہ بە ھەموو شتىك قاقاي بەرزو قوول لىدەين. رۆژانى رابردووت لە يادە؟ چەند جار ئىوارەن تەلەفونىكت بۆ ئەكردم، دەتگوت:

— دەى رۆشنا، خىرا خۆت و رەنج ئامادە بىكە، ئەم ئىوارەيە ئەچىن
لە دەرەوۋە نانىك ئەخۆين. مەنىش خىرا رەنجم ئەپىچايەوۋە. بە جوانترىن
شىۋە خۆم ئەرازاندەوۋە. بىرتە كاتىك لە دەرگاي مالىۋە خۆت بەژوردا
دە كرد، پىش ھەموو شت باۋەشىكى توندت پىادا دە كردم، ئىجا ماچىكى
لاملت ئە كردم؟ ئەتوت:

— ئەى جوانترىن ژن خۆشم ئەوئىت.

ئەوسا من بە نازىكەوۋە پالىكىم پىۋە ئەنايت. ئەموت:

— دە لاچۆ. با سووراۋە كەم تىك نەچىتەوۋە.

ئىنجا تۆش بە دەنگىكى بەرز قاقايەكت لى ئەداۋ ئەتگوت:

— ئەزانم ھەزىش ئە كەيت ماچت بىكەم، بەلام نايكەم.

ئەوسا ھەردوۋە كەمان بە دەنگىكى ئەوۋەندە بەرز پىئە كەنىن، ھەتاكو

رەنجىش لە گەلمان ئە كەوتە پىكەنىن بى ئەوۋە لە ھىچ شتى تىبگات.

رئىوار گيان بىرتە؟

زۆر جار من ئەو ساتە خۆشانەم بىر ئەخستەوۋە. بەلام رئىوار تەنانەت

كاتى نەبوۋ گۆشىم لى بگرىت. ژيانى وى لىھاتبوۋ، تەنھا برىتى بوۋ

لە كارو خويندن. لە ماۋەيەكى كەمدا رئىوار زۆر بە خىرايى گۆرا.

ھەولم ئەدا ھۆكارە كەى بزەنم، بەلام زۆر ستەم بوۋ، چونكە ئەو ھىچ

كات بوارى نەئەدام پرسىاريشى لى بىكەم. بەو لامىكى كورت ھەموۋ

شتىكى ئەبرانندەوۋە. دواچار منى ناچار كرد، كەپەيوەندى بەھەندىك لە

خىزانە كوردە كان بىكەم لە خۆمىيان نىك بىخەمەوۋ، تاكو كاتى تەنھايىم

لە گەل ئەواندا بە سەر بەرم. بەلام رئىوار ئەوۋەشى لا پەسەند نەبوۋ.

ھەزى بە تىكەلبوۋنى زۆر كەس نەبوۋ. ناچار تائاستىكى زۆر جگە

لە جوان بى ھاۋرپىش مامەوۋ! شەوۋ رۆژ لە گەل مئالىكى پىنج سال

بەتەنھا لە شوقەيە كدا ئەژيام.

سال هات، سال روڤشت. ريبوار خويندني تهواو كرد. كاري باشي دهستگير بوو. ژياني ئابووريمان زور باش بوو. دلّم خوش بوو. وامئه زاني ئيتر ريبوار بو ئيمه كاتي ئه بيت، جاريكي تر هر وه كو خيزانيكي به ختيار پيكه وه به خوشي ئه زين. به لام ريبوار زورتر سه رقالي ئيش كردن بوو. زياتر ئيمه ي پشتگوي خست. منيش ناچار كولمدا له وه ي چاوه رپي ريبوار بكه م. هر چه نده ئه و جوړه پشتگوي خستنه ي ئيمه له لايه ن ريبواره وه، بووه نازاريكي دهرووني گه و ره. به جوړيكم ليها ت به رده وام قسم له گه ل خوم ئه كرد، پرسيا ري سه ير سه ير به ميش كمدا ئه هات و ئه چوو، هه نديك جار به رامبه ر ئاوينه ي ميژه كه م دائه نيشتم، له پريكا ده ستم به گريانيكي زور به كول ئه كرد، هه ستم ئه كرد دلّم زور تنگ و ناخوشه ئه و كاتانه هه ولّم ئه دا به ته ماشا كردني فليمي كه وه يان گويگرتن له گورانيه ك خوم خهريك بكه م. به لام هيچ كاميك له و شتانه يارمه تي نه ده يام بگره زياتر ميشكميان ئالوز ئه كرد. پاش ماويه ك ده ستم به سه رداني پزيشكي تاييه ت كرد. به لام ريبوار ئه وه شي لاپه سه ند نه بوو، گالته ي پيئه كردم ئه يوت، تو له خوشيدا وائه كه يت سه ير كه، ماله كه ت پره له شتي جوان. ئالتوني زورت هه يه. كورپكت هه يه ئه وه ش من، مي رديكي باشم، هه موو كات خه ريكي ئيشم پاره تان بو پهيدا ئه كه م. ريبوار واي ئه زاني دلخوشي و خوش به ختي ته نها بريته له ئيش و پاره پهيدا كردن. منيش هه موو جاريكيش پيم ئه و ته وه نازيزه كه م گه ر هه موو سه روه تي دنيا م هه بيت، هيچي به رويه كي خوشي تو و ناييت. هيچي به باوه شيكي گه رمي تو ناييت كه، به هيمني له ژير سايه ي خوشه ويستي تو دا هه ست به ئاسوده يي و ئارامي بكه م.

رهنج، له بهر ئه وهی ته مه نی چوونی بو قوتابخانه ی دهستی پیکرد، روژانه کاترمیر هه وتی سه ر له به یانی بو قوتابخانه ئه مگه یاند. دوای ئه وه کاتیکی زۆرم بو ئه مایه وه که، ده ست به تال بم. نه مده زانی چۆن کاته کان به سه ر به رم! هه ندیک جار خۆم به خویندنه وه وه خه ریک ده کرد. پاش که میک بیزار ئه بووم. بۆیه بریارمدا هه ول بده م له شوینیکی نزیك له شوقه که ی خۆمانه وه ئیشیک بدۆزمه وه. خۆشبه ختانه دوای چه ند هه فته یه ک وگه رانیکی زۆر، کاریکی گونجاوم بو چه ند کاترمیرییه کی کورتی سه ر له به یانیان له کوگایه کی جلو به رگی ژنانه، به یارمه تی دراوسییه کم، دۆزیه وه.

دلخۆش بووم به وهی له ته نهایی دوور بکه ومه وه، کاتیک خه ریک بوو، ئه و ته نهاییه به ته واوی توشی نه خۆشی ده روونی ئه کردم. له هه مان کاتدا له و ئیشه وه پاره یه کی باشیشم ده ستگیر ئه بوو..

به لام؛ زۆری نه برد ناچار کرام کاترمیره کانی کاره که م روژانه دریتتر بکه مه وه. له و کاته دا منیش ناچار بووم واز له و ئیشه به یتم. بو جاریکی تر به ته نهاو بیزار له شوقه که مامه وه.

پاش چه ند مانگیکی تر بیزاری و ته نهایی هیرشیک تریان بو هی نام، ناچار روژیکیان له پریکدا بریارمدا که، بو جاریکی تر ئه بی ت برۆم بو کاریک بگه ریم. هه رزوو خۆم ریکخست. له شوقه که مان چوومه خواره وه. چه ند شوینیکی نزیك له ماله که ی خۆمان گه رام، وه کو بازاری خواردن، بازاری جلو به رگ، چه ند ریس توران تیک. به لام که سیان کاریان بو من نه بوو! به تاییه ت ئه و کاتانه ی من ئه متوانی ئیشی تیا دا بکه م.

زۆر گەرام، تەواو بېزارو ماندوو بووم. بە دلیکی ناخۆشەووە خۆم بە
 قاوەخانە یە کدا کرد. ئەو قاوەخانە یە واریککە وتبوو لە سەر جادە کە ی
 ئەو بەری ماله کە ی خۆمان بێت. پێشتر چەند جارێک سەردانیم کردبوو،
 قاوە کە یان زۆر بە تام بوو، هەر وەها چای خۆشیان دروست ئە کرد. ئەو
 رۆژە داوی ئەو ماندوو بوونە زۆرە، حەزم کرد برۆم قاوە یە ک بخۆمەووە.
 رویشتمە ژورەووە. خاوەنی قاوەخانە کە ژنیکی خەلکی سوریا بوو.
 ئەویش منی ئەناسی، ئەیزانی کوردم. هەندێک جار کورتە گفتوگۆمان
 ئە کرد، ئەو باسی خۆی ئە کرد، منیش باسی خۆم ئە کرد، ئێتر هەر یە کە ی
 لە بارە ی یە کترەووە کە مێک زانیاریمان هەبوو، ئەوان دەمی سأل بوو لە لندن
 جیگیر ببوون، هەموو کە سوکاریشی هەر لەوی ئە ژیان. ژنیکی زۆر بە
 سەرو زمان و شیرین بوو، بانگیان دە کرد (ئوم ربيع). واتا دایکی ربيع.
 ربيع کورپی گەورە ی بوو، خۆی ناوی نادیه بوو، ریکەوت و ابوو ئەو
 کاتە، کە من چوومە ژورەووە، هەر خۆی بە تەنھا لەوی بوو. شوینە کەش
 زۆر چۆل بوو. هیشتا کە سی لئ نەبوو. وا دیار بوو ئەوانیش کە مێک
 درەنگتر لە جارێ قاوەخانە کە یان کردیتهووە، چونکە کات نزیک ی
 نیوەرۆ بوو. بەلام هیشتا بۆنی خواردنە خۆشە کانی ئوم ربيع نەدەهات.
 جگە لە قاوەو چا (ئوم ربيع) هەندێک جار خواردنی سورری خۆشی
 دروست دە کرد، هەندێک جاریش شیرینیشی لە گەل قاوە کە ی پێشکەش
 ئە کرد. ئوم ربيع بە جۆرێک دیزاینی قاوەخانە کە ی کردبوو هەر وەهک،
 ئەووەی ژورێک بێت لە ماله کە ی خۆی. زیاتر سیمای رۆژەهلاتی پێوە دیار
 بوو. هەر کاتێک هەستم بە بېزاری و دووری ئە کرد، ئەرویشتمە ئەوی،
 قاوە، یان چایە کی خۆشم ئە خواردەووە. هەندێک جاریش داوا ی فەتووش و
 فەلافلم ئە کرد. کە لوپە لە کانی ناو ئەو قاوە خانە یە زۆر سادە و ساکار
 بوون. هەمووی دوو میزی خړو چەند کورسییە کی دانا بوو. بەلام لای

سەررووی شوینە کەوێ تاکیك قەنەفەى زۆر كۆنى دانابوو. لەبەردەمیشیدا تەپلەکیكى كۆنى بچكۆلە بۆ ئەو كەسانەى، كە تەنها بۆ خویندەنەو، یان حەوانەو ئەرۆشتن. لەبەردەم پەنجەرە گەورە كەشەو دوو میزی بچكۆلەو چەند كورسییەكى تری دانابوو. هەر میزەش سەرمیزيكى پاك و جوانى بەسەردا درابوو، هەریەكەى بەجۆریكى جیاواز نەخشی تیاكرابوو سەر میزەكانى هەمووی رەنگیان زەردیكى كآل بوو. ئوم رەبیع خۆى هەمووی بە دەستی خۆى بە نەخشی جوان جوان، گۆل و پەپوولەى رەنگاو رەنگ چىبوو. ئینجا نایلۆنىكى روونى بە سەردا دابوون. هەمیشە لە پاكیدا بریسكەیان لى دەهات. لە سەر هەر، میزیكیش گۆلدانىكى بچووكى دانابوو، كە هەر یەكەیان چلیك گۆلى یاسەمینی بەرەنگىكى جیاواز تیادابوو. بەلام لە هەمووی جوانتر ئەو مۆمانە بوون كە، بەردەوام لە سەر میزەكان داگیرسابوون. بۆنىكى خۆش و ئارامیەكى یەكجار زۆریان بەشوینە كە ئەبەخشی. هەرچەند ئەچوومە ناو ئەو قاوەخانەى بۆنى قاوہیەكى ئەوەندە خۆشم ئەكرد، هەر، زوو میشكى جەنجال و ناآرامى ئەحەوانمەو. دواى یەك هەنگاو بۆنىكى خۆشترم ئەكرد، هەستىكى ئەوەندە خۆشى پینەبەخشم، هەرۆك ئەوہى لەناو هەورىكى پاك و تەنكدا مەلە بكەم. بەجۆرىك ئارام دەبوومەو حەزم دەكرد بۆ كاتىكى زیاتر بىنمەو. من هەرگیز بۆم راست نەدەبووہو ئەگەر ئەو بۆنە خۆشانە گۆلە یاسەمینه كان بوون، یان مۆمە جوانە كان بوون. ئەو قاوەخانەى تا بلیت دلیگىرو ئاسوودەبەخش بوو، بە تايبەت بۆمن. هەر، كاتىك هەستم بەدلتنەگى ئەكرد، وەكو سەبوورىیەك بە دلەم بدات، ئەرۆشتم بۆ ئەوئى. هەرچەندە شوینە كە زۆر بچكۆلە بوو، بەلام پەر لە ئارامى و خۆشەویستى بوو. ئەو كەسانەش، كە لەوئى كاریان دەكرد، هەمیشە دەم بە خەندەو رووخۆش بوون. هەرۆك ئەوہى ئەو كەسانە لە

شوینیکی تری ئەم دنیا یه وه هاتن یان هەرگیز تامی تهنهائی و خهفه تیان نه کردییت!.. هه ندیک جار جوانه ی هاوریم بانگ ده کردو لهوی نیوه ی رۆژه که مان به سهر ده برد.

ههر، که دانیشتم، خیرا ئوم ره بیع به روویه کی خوشه وه پیشوازی لی کردم، ئینجا پرساری کرد. ئاره زوی خواردن و خواردنه وه ی چی ئە که م؟ من تهنه داوای قاوه یه کی تالم کرد. به لام ئە وه موو جار پاقلاره یه کیشی بو ئە هینام. له گه ل په رداخیک ئاو. هه موو جار یکیش پیی ئە وتم:

– خۆم دروستم کردوه. منیش هه موو جار یک ده ستخوشیم لینه کرد. ئوم ره بیع خوی ژنیکی به تهمه نی قوله و کورته بالا بوو. سپی پیست بوو، رهنگی چاوکانی شین بوو به لام ئە وه نده بچوک و قول بوو ههر ئە بوایه بوی بگه رایتایه. له گه ل ئە وه شدا ئازایی و گورجوگۆلی زۆری پیوه دیار بوو. ئوم ره بیع له هه موو مناله کانی زیاتر ئاره زوی ئیشکردنی ده کرد، به رده وام له قاوه خانه که بوو، زۆر ده گمهن بوو ئە گه ر رۆژیک لهوی نه بوایه. هه موو کچو کوره کانیشی دوا ی ته و او بوونیان له قوتابخانه ئە هاتن یارمه تی ئەویان ئە دا. کاریان له گه ل ده کرد.

دوا ی ئە وه ی قاوه که م ته و او کرد، هه لسام برۆم. گه یشتمه ناو ده رگا که ویستم خوا حافیزی لی بکه م، به لام له پرێکدا خۆ به خۆ گه رامه وه چوومه به رده می. ئە و له و کاته دا له گه ل چه ند که سیکی تر سه رقالم بوو. داواکانیانی لی وه رده گرتن. به لام ههر، که بینی من گه رامه وه، به سه رسورمانیکه وه سه یریکی کردم. وتی:

– (حیاتی ئشیککی؟ بدیک شی؟) به عه ره بی وتی، گیانه که م چیه؟ هیچت شتیکت ئەویت؟ منیش به عه ره بی وه لامم دایه وه. وتم:

– (ئوم ربیع، بدی اشتغل، عندک شی شغل مشانی؟) پیموت، دایکی ره بیع، ئە مه ویت ئیش بکه م، هیچ ئیشیکت بو من هه یه؟

خیرا لیم هاته پیشه وه هەر وهك بروای نه کردیت. خیرا به دهه م
زهرده خه نه یه که وه وتی:

— (عن جد؟ بدك تشتغل) وتی به راسته؟ ئە ته ویت ئیش بکهیت؟

وتی:

— (ای عن جد، بدی اشتغل) وتی، به لئی به راسته، ئە مه ویت ئیش

بکه م.

خیرا دهستی را کیشام. وتی:

— به لئی ئیشیکم بۆ تۆ هه یه، ئە گەر چه ز ئە کهیت.. ئە توانیت هەر

ئێستا دهست پیکهیت!. که گویم له و قسانه بوو، بروام نه کرد. به لام له

خوشیا به دهنگیکی بهرز پیکه نیم. وتی:

— نا.. نا.. ئێستا نا. به لام، ئە توانم له به یانییه وه دهست پیکه م. ئە ویش

زۆر به په له وه رهقه وه قه له میکی له گیرفانی بهر کۆشه کهی ده رهینا. وتی:

— ئێستا کاته کانت بۆ ئە نووسم که پێویست ئە کات لیره بیت. به یانی

له کاتژمیر هه شته وه تا کو کاتژمیر دوانزه ی نیوه رۆ، یان به دلێ خۆت،

گەر چهزت کرد زیاتر بمینته وه.

وتی:

— زۆر باشه. به یانی لیره ئاماده ئە بم، به لام ئە مه ویت بزانی من ته نها

ئهو کاتانه ئە توانم لیره ئیش بکه م، که کوره که م له قوتابخانه یه.

ئوم ره بیع به ده م پیکه نینیکه وه وتی:

— کیشه نییه. جاری با بزانی چۆن ئە توانی ئیش بکهیت، هه فته ی

یه که م ته نها فیری ئیشه که ئە بیت. دوایی بریار ئە دهین رۆژی چه ند

کاتژمیر لیره ئیش بکهیت. خیرا به دلێکی خوشه وه خوا حافیزیم لیکرد

به خیرایی گه رامه وه بۆ ماله وه.

خەرىك بووم دەرگای شوقە كەم ئە كردهوہ. گویم لی بوو دراوسیکەم
به دەنگیکى بەرز بانگی لیکردم. وتی:

— مادام... کات هەیه كەمیک پیکهوه دانیشین؟ چایەك بخۆینهوہ؟
دەمیکە یە کترمان نەبینوہ.

منیش زانیم ئەوہ هیلینى دراوسیمە به دەم پیکه نینەوہ ئاوریکم
لیدایەوہ. وتم:

— ئا.. بەراست ئەوہ تۆی؟! زۆر دەمیکە نەمبینویت. ئەوہ چیه، بۆ
ئێستا وەكو جارن ناتبینم؟ خەریكى چیت؟
هیلین دەستی به پیکه نین کرد. وتی:

— ئەى نازانى ئیشم دۆزیوہ ئەوہ؟ بەیانان زوو ئەرۆم، شەو درەنگ
دیمەوہ.

وتم:

— زۆرم پێخۆشە. کاریكى باشت کردوہ. منیش ئەمرو زۆر گەرام
بۆ دۆزینەوہى ئیشیک. سوپاس بۆ خوا لە کو تايیدا بى ئەنجام نەبووم.
لە قاوہ خانە كەى ئوم رەبیع ئیشم دۆزییەوہ.

هیلین وردە وردە به دەم قسە کردنەوہ نزیك بووہوہ. وتی:

— شوینیکى زۆر چاکە. پیروزبايت لێئە كەم، نزیك مالى خۆتە.
منیش ئە گەر کاتم هەبوو، جارو بار سەردانیکت ئە كەم.

وتم:

— منیش پیم خۆشە. بەلام پیت نەوتم تۆ لە کوی ئیش ئە کەیت؟

هیلین بەزەردە خەنەیه كەوہ سەیریكى کردم وتی:

یہ عنی له کوی؟! شوینی پیره کان. خزمه تی ئەوان ئە کم. قاقایه کی لیدا. کهمیک وهستا. دیسان به دەم پیکه نینه وه ئینجا به تهوسیکه وه وتی:

— ئەزانی بو حەزم له و شوینه یه؟

وتم:

— نازانم. بو حەزت له و شوینه یه؟! دیسان زهردەخەنە یه کی تری

خسته سه رلیوی

وتی:

— له بهرئه وهی کاتیک چاوم به و پیرانه ئە کهویت، خۆم زۆر به گەنج دیتە پیش چاو، ههست ئە کم له ناو ئەوانا من له هه موویان گەنجترم. هههههههه به خۆم ئە لیم، هیشتا من گەنجم. هیلین هه ر پیئه که نی.

منیش به دەم پیکه نینه وه وتم:

— بو...؟ بو.. وا ئە لیت؟ تو بو خۆت به پیر ئەزانی؟! تو هیشتا

گەنجیت. له پیش چاوی من تو هیشتا گەنج و جوانیت.

هیلین ئەمجاره به دەنگیکی بهرزتر قاقایه کی لئوه بهرز بو وه وه.

هه ر وهک ئە وهی کهمیک خه یال بیت، یان گالتە ی به قسم کردیت.

وتی:

— نازیزه کم، کاتیک ژیان هه موو خۆشیه کانت لی زهوت ده کات،

ناهیلیت ته نها شه ویک به ئارامی بخه ویت، به یانیانیش به دلکی

قورسو پر له خه م به ئاگا دیتته وه، ئیتر هه رچه ند گەنج بیت، هیشتا

پیریت.

ئینجا دهستیکی خسته سه رشانم. وتی:

– ئازىزە كەم پىرى و گەنجى بە ژمارەى ئەو سالانە نىيە كە، تىايدا
ژياويت! بەلكو تەنھا خۆشبەختى و ئارامى ژيانى، بىرىارى لەسەر
ئەدات ئە گەر گەنج بىت يان پىر. مرف ھەندىك جار ساتىك لەساتە كانى
تەمەنى بەسالىك لى تىدەپەرىت! ھەندىك كاترمىرى ژيان ئەوئەندە
قورسو سەختن، وائەزانىت ھەموو سالە كانى گەنجىتى لى زەوت
كردويت. ھەندىك جارىش رۆژە كان ئەوئەندە پىرلە ئەندىشەن بەتەواوى
ھەست بە مردن دەكەيت.

بىروابكە ئە گەر پىت بلىم، ھەندىك كەس لە تەمەنى بىست سالىدا
يان زووترىش ئەمرن. بەلام تاكو سالانىكى زور نانىژرىن. ئازىزە كەم
ھىوادارم بە گەنج لەمن تىنە گەيت. چونكە من زور لە تەمەنى خوم
زىاتر ژياوم. كەواتە پىرم.

من لە مەبەستى ھىلىن تىگەيشتم، بەلام ھەولم ئەدا بە جورىكى تر
وئەلامى بدەمەو، تاكو ئەو رەشىنىيەى برەوئىنمەو. بە دەم
زەردەخەنەيە كەو.

وتم:

– بەلام تو ھەرچونىك ژيايت، ھىشتا جوانىت. من گەنج ئەتىنم.
ھىوادارم بەم زووانە كاتمان ھەيت دانىشتىك پىكىنىن. ئىستا لە دەرەو
گەر اومەتەو. بىبورە ئە گەر بلىم كاتم نىيە.

ھىلىن بى ئەوئەمەشام بكات. ھەر لەبەر خويەو وتى:

– نا.. كىشە نىيە. بو جارىكى تر.

ئەو رۆيشت. منىش چوومە ژوورەو دەرگا كەم داخست. لە
خوشياندا وەخت بوو ئەفرىم. خواخوام بوو ئەو رۆژە رىوار زو
بگەرپتەو بو ئەوئەمەشام بكات. ھەر لەبەر خويەو وتى:

نەمزانی لە خۆشیاندا چی بکەم. کاتیك رەنج هاتەو، بۆم باسکرد. بەلام ئەو هیچی وا تینەگەشت. ئەیزانی من دلم خۆشە. ئەویش پیئەکنی و دلی خۆش بوو. کات بوو بە ئیوارە چەند جارێک تەلەفۆنم بۆ ریبوار کرد بۆ ئەوێ باسی رۆژەکەمی بۆ بکەم، بەلام ئەو هەر وەلامی نەبوو، ناچار بەخۆمم وت، ئەبیت چاوەرێی بکەم، کە هاتەو مالهو ئەو کاتە هەمووی بە دوورو درێژی بۆ باس ئەکەم.

ئىوارە دوای چاوهروانکردنیکی زۆر منو رهنج دیسانهوه بو
 جاریکی تر به تهنه نانی ئىوارهمان خوارد. ریبوار هیچ دهنگی نه بوو.
 رهنج چووه ژووره کهى خۆی هەر زوو خهوت. منیش کهمیک به
 تهماشاگردنی تهله فزیونهوه خۆم خهريك کرد. پاشان له سهر تاکه
 قهنه فهی ژووری دانیشتنه که خهوهه راسانی کردم و لاربوومهوه. کاتیک
 خه بهرم بووهوه، تهماشامکرد کاتژمیر دووی بهرهبهیان بوو. ریبوار
 هیشتا نه هاتبووهوه. لهوکاته دا خورپهیه ک به دلما هات، چۆن ریبوار
 تاییستا نه هاتوتهوه! ئەبیت چی رویدا بیت! خیرا دهستم برد سهیریکی
 موبایله کهم کرد نامهیه کم له لایهن ریبوارهوه بو هاتبوو. تیایدا ئەیوت،
 روشناچاوهریم مه که، به هۆی کاریکی زۆر گرنگ بهریوه بهری
 ئیشه کهم به کاریکی پیویست بو دهره وهی شاری ناردم. ئەمشه و ناتوانم
 بگه ریمه. هەر ئەوهندهی نووسی بوو. ئەو کاتهش، که ئەو نامهیهی
 نارذبوو، من خهوم لیکهوتبوو. چونکه من ئەوشهوه تا کاتیکی زۆر
 درهنگ چاوپریم ئە کرد، به لام ئەو هیچی نه نارذبوو. کاتیکیش دلّم
 کهوته مهراقهوه تهله فۆنم بو کرد، ئەو وه لامی نه بوو! هەر، که نامه کهیم
 بینى، خیرا ههستامه سه رپى. به هەر چوار لای خۆمدا ئەمروانى.
 به لام له ژووریکی تاریک و بیدهنگ زیاتر، هیچی ترم نه ده بینى. زۆر
 تووره بووم، دلّم پر بووله خه م. میشکم خه ریک بوو شهقی ئە برد. ئیتر
 خه وه چاوم ون بوو، چۆن شتی وا ئەبیت!؟ ئەى باشه بو زووتر پى
 نه وتم؟ ئە گه ر وایه بو باسی نه کرد؟ چۆن سه فه رى به و جو ره کو تو پر
 ئە کریت؟! که وتمه پرسى رى جو را و جو ر له خۆم؟! هه ر خو شم وه لامى

خۆمم ئەدایەوه، نا.. نا... ناییت. ئەمە راست نییە. رییوار درۆم لە گەڵ
ئە کات. ئەم سەفەرە مەبەستێکی تری هەیە. شتیکی تری لە دواوەیە! بە
هەر حال، رویشتمە ژوورە کە ی خۆم. لە سەر جیگا کەم راکشام. بە لām
هەر وهك ماخۆلان ئەم دیوو ئەو دیووم ئە کرد هەتا کو بە یانی. گەر بو
ساتیکیش بیټ چاوم خەوی نە یینی. بە یانی هەر وهك هەموو روژیکی
پیشوو، رەنجم بو قوتابخانە بەرپڕی کرد. ئەو رویشتم. بە لām من ئە بووایە
یە کەم روژی کارکردنم بیټ، خۆم ئامادە بکەم بو کار. هەر چەندە ئەو
شەو تا بە یانی خەوم لی نە کەوتبوو، چونکە ئە مزانی رییوار درۆیە کی
زۆر گەورەم لە گەڵ ئە کات. بە لām بو ئە بیټ درۆم لە گەڵ بکات؟ ئە ی
ئە بیټ راستییە کە چی بیټ؟! هەر چۆنیک بیټ، خۆم ئامادە کرد. بەرەو
قاوێخانە ی ئوم رەبیع کە و تە ری.

ئوم رەبەع ھەرلە دوورەوہ کہ چاوی پیمکەوت بە روویە کی
خۆشەوہ بەرەو رووم ھات. بەخیرھاتنی لیکردم. بەرچاییە کی زۆر
جوانی ئامادە کردبوو، پیکەوہ نانمان خوارد. ئینجا باسی چۆنییەتی
کردنی کارە کہی بۆ کردم، بە ئاستەم ئاگام لە قسە کانی بوو، ھەرچەندە
بە درێژایی کاتە کہ چاوم بریبووہ چاوی، بەلام ئاگاو ھۆشم لای ئەو
نەبوو. من تەنھا لە خەیاڵی ریبواردا بووم ئاخۆ شەوی رابردوو لە
کوئی، لە گەڵ کی بوویت؟! ئەو رۆژە ھەرچۆنیک بیت لە قاوہخانە کہ
لە گەڵ ئوم رەبەع بە جوانی کارە کانمان بەرپۆہ برد. ھەستم بەماندووہون
نە کرد زیاتر ئەوہی ماندوی ئە کردم بیرکردنەوہم بوو لە ھەلسوکہوتی
ریوار.

ریوار پاش سێ رۆژ گەرایەوہ، لەو ماوہیەدا تەنھا جارێک تەلەفۆنی
بۆ کردم. پرسیارم لیکرد لە کویت؟ کہی ئە گەریتەوہ؟ ئەو تەنھا
وہلامە کہی ئەمە بوو، کہ ھاتمەوہ، ھەموو شتیکت بۆ باس ئە کہم.
خوات لە گەڵ. ھەر ئەوہندە.

کاتیکیش، کہ گەرایەوہ، من ئەوہندە لە کردارە کانی بیزار بووم.
بریارم دا بە ھیچ شیوہیەک پرسیارم لێ نە کہم. چونکہ ئەمزانی ئە گەر
پرسیار لە درۆزن بکہیت بە درۆیە کی گەرتر وەلامت ئەداتەوہ. ئەو
شەوہی، کہ گەرایەوہ، زۆر ماندوو بیووہ دیاربوو، بەلام لە ھەمان
کاتدا دلێ خۆش بوو. پاش نان خواردنی ئیوارە، رویشتە ژوورە کہی
رەنج، کہمیک یاریی لە گەڵ ئەو کرد. پەیمانی پێدا رۆژی شەممە خۆی
بۆ سینەمای بەریت. ئە گەر حەزی کرد ھاوریکانیشی بانگ بکات. کہ

گویم لهو قسه یه بوو، زور خوشحال بووم. هیواخواز بووم قسه که ی بیاته سر نهک وهک هه موو جار یکی تر که بیرخوی ئه برده وه. له بهر خومه وه وتم:

— ئوخه ی رهنج ئه باته دهره وه. دیاره دلّی خوشه. کاتیکم زانی رهنج به پرتاو له ژووره که ی خوی رایکرد. هاته به رده مم. وتی:

— دایکه... ئه زانی ئیستا باو کم چی وت؟ وتی، بو سینهمات ئه بهم، ئه ی توش هز ئه که یت له گه لمان بییت؟

من هیشتا وه لامم نه دابو وه وه. رهنج خیرا وتی:

— دایکه ده توش وهره. توخوا وهره. به یانیش له مه کتبه به هاوریکانم ئه لیم باشه؟ من هز ئه که م هه موویان بین، من به هه موو هاوریکانم ئه لیم، من و توو بابش هه موو پیکه وه باشه؟ ئی دایکه گیان باشه؟

منیش به دم پیکه نینیکه وه وتم:

— زور باشه به یانی به هاوریکانت بلّی بزانه کامیان هز ئه که ن له گه لتانا برۆن. به لام من هز ئه که م ئیوه خوتان تهنها باو کو و کور برۆنه دهره وه. پیویست ناکات من له گه لتان برۆم.

له و کاته دا سه یریکی ریوارم کرد. که چی ئه و دهستی رهنجی راکیشا. وتی:

— دایکت راست ئه کات، تهنها خوم و خوت ئه رۆین، دوایش بو بازار ی راوچیه کانت ئه بهم.. به زهرده خه نه یه که وه ته ماشایه کی کردم، دیسانه وه وتی، دایکت هزی به و شوینانه نییه. له و کاته دا منیش به فرسه تم زانی که، باسی ئیشه تازه که می بو بکه م. وتم:

— ئا.. باش بوو بېرىم كەوتەو، پېش چەند رۆژيڭ لە قاوہ خانە كەى
ئوم رەببە كارىڭم دۆزىيەو. كاتە كانى زۆر باشە. رۆژانە دوای
رۆيشتنى رەنج بۆ قوتابخانە، مەيش ئەرۆم لەوئى بۆ چەند كاترميرىڭ
خۆم مەشغول ئەكەم. ھەر باشە كەمىڭ لە تەنھايى رزگارم ئەيىت.
رېيوار ھەر وەك گويى لە قسە كانم نەبوويىت لە جىيى خۆى ھەستايە
سەر پى. وتى:

— من زۆر ماندووم، ئەيىت بېرۆم بخەوم.
زۆر بە سەرسورمانەو سەيرىڭم كرد. وتم:
— رېيوار گويىت لە من بوو وتم چى؟! گويىت لىم بوو باسى چىم بۆ
كردىت؟ رېيوار بە ھەردوو دەستى دەمووچاى ھەلگوشى. وتى:
— گويم لىت بوو، پىرۆزە، بۆ نا؟
وتم:

— ئى... ھەر ئەو ھەندە؟ تاقەت نىە گويم لىڭرىت؟ ناتەويىت بزانى
ئىشە كەم چۆنە چى ئەكەم؟ ناتەويىت ھىچ شتىڭ لە بارەى ئىشە كەمەو
بزانىت؟ باشە ئەو ھەش كىشە نىە. ئەى ناتەويىت باسى ئەو سەفەرە لە پەرەى
پېش سى رۆژت بکەيت؟ بۆ كويى رۆيشتىت؟ لە گەل كى رۆيشتىت؟
بۆچى رۆيشتىت؟

ئەم جارە بە توورەيە كەو سەيرىڭى كردم. وتى:
— كۆمپانیا كەمان داوايان لىكردم، كە ئەيىت بە زووترىن كات
بېرۆم ئەو كارە جىبە جى بکەم!. ھەر ئەو ھەندە ھىچى تر. لە گەل كە سىشا
نە رۆيشتوم! تۆش ئىشت دۆزىو تەو ھە باشتر، بېرۆ خۆتى پىو مەژغول
بکە باشترە لەو ھى ئەم ھەموو پىسارانە لە من بکەيت.

ئەوئەنەى وت، بئئەوئەى سەىرى دەموچاوم بکات خئرا بەرەو ژوورى نووستنە کە رۆىشت. ئەوئەندە بە پەلە رۆىشت تەنانەت شەو باشى لە رەنج نە کرد. من و رەنجىش ھەردوو کمان سەىرىکى يە کترمان کرد. رەنجم برده ژوورە کەى خۆى. شەو باشم لئىکرد. زانئم تورەبوونە کەى جۆرىک لەراکردن بوو، لە وەلام دانەوہ.

کاتئک چوومە ژوورە کەى خۆمان، تەماشام کرد ئەو پرخەى خەوى ئەھات. ھەر چەندە کات ھئشتا زوو بوو. رئىوار بە ھەموو شئوہىەک خۆى لە ئئمە ئەدزىيەوہ؛ بەتايبەت لە من. لە ھەموو پرسىارىک بەدوور خۆى ئە گرت. ھەموو ھەولئىکى ئەدا کە مترین کاتمان لە گەلدا بە سەر بەرئت. شەو درەنگ ئە گەرايەوہ، بەيانى پئش ئەوئەى ئئمە لە خەو ھەلستئن ئەو ئەرۆىشت. کاتئک من لە مال بوومايە ئەو ئئشى دەرەوئەى ھەبوو. کاتئکئش من لە دەرەوہ بوومايە، ئەو لە مال ئەمايەوہ. لە رۆژانى پشووہ کانئدا ئەخەوت. ئەىوت ماندووم. بە ھەموو جۆرىک رئىوار خۆى دوور ئەخستەوہ. ئەو کاتانەش ناچار ئەبووم ھەر خۆم رەنج بۆ دەرەوہ بەرم. زۆر جار بۆ بازار ئەرۆىشتئن، يان بۆ پارک. ھەندئک جارئش رەنجو ھەندئک لە ھاورئىکانئم کۆئە کردەوہ، ئەرۆىشتئن بۆ سئنەما. زۆر جارئش تەنھا خۆم و رەنج ئەرۆىشتئن بۆ پارک و ئەو بازارانەى کە رەنج ئارەزوى لئيان بوو. بەلام لە گەل ئەوئەشدا ھەموو جار رەنج داواى باوکى ئە کرد. پرسىارى ئە کرد، بۆ ئئمە لە گەل باوکم ناچئنە دەرەوہ؟ بۆ باوکم لە گەل ئئمە ناروات؟ بۆ باوکم ھەموو کات ئئش ئە کات؟ زۆر پرسىارى لئ ئە کردم، کە من ھئچ وەلامئکم پئنەبوو، جگە لەوئەى کە پئم ئەوت، باوکت خەرىکى ئئشە، پارەمان بۆ پەيدا ئە کات. ھەندئک جار بە قسە کەم برىواى ئە کرد. ھەندئک

جاریش ئەپوت، باوکی ھاوریکانم ھەموو ئیش ئەکن، بەلام لە گەل
منالە کانیشیاندا ھەموو روژانیکی پشوو ئەچنە دەرەو! خو ھەر باوکی
من ئیش ناکات!

ئەو کاتانە ھیچ وەلامیکی ترم نەئەدۆزییەو، کاریک بەکم دلی
کورەکم نەشکیت. ھەر ئەوئەندەم ئەوت، ئەی من دایکتەم، ئەگەر
باوکت کاتی نەبیت، من کاتم ھەبە، وەرە خووم و خۆت بو ھەرکوی
حەزبکەیت ئەروین، دایکیش وەکو باوکه. ھەندیک جار پێش ئەوہی
ریبوار لە ئیش بگەریتەوہ من خووم ئامادە ئەکرد بو ئەوہی، کہ ھاتە
مالەوہ، بزانیت ئیمە ئەمانەویت وەکو جاران لە گەل ئەو بو دەرەوہ
بروین. بەلام ھەر، کہ ئەگەیشتە مالەوہ، خیرا ئەپوت:
— بەخوا ئەمرو لە ئیش زور ماندوو بووم.

ئەو کاتە بە ناچاری ھەردوو کمان دائەنیشتینەوہ. وازمان لی ئەھینا
تاکو پشوو بدات. بەلام زوری پی نەئەچوو، رای ئەکردە ژووری
ئوفیسە کہی خوی دەرگای دائەخست. ئیمەش لە ژووری دانیشتنە کہ بی
دەنگ سەیری تەلەفزیۆنمان ئەکرد. تاکو رەنج لە سەر قەنەفە کہ خەوی
لی ئەکەوت. دواتر منیش ئەچووم سەریکم لە ریبوار ئەدا. پرسیارم لی
ئەکرد ئاخو داواکاریە کی ھەبیت. بەلام ھەموو جار ئەپوت:
— نا سوپاس. ھیچم ناویت. برو بخەوہ، من ھیشتا ئیشی زورم ماوہ.
دەرەنگ لی ئەبەوہ.

ئەو کاتە منیش بەرەو ژووری نووستنە کەمان ئەرویشتم. زور جار
ئەمە دووبارە ئەبووہوہ. ھیوام ئەخواست ریبوار توژیک بە خویدا
بچیتەوہ. جاریکی تر یادی روژانی رابردوو مان بکاتەوہ. وەکو جاران
دلی پریتەوہ لە سۆزو خوشەویستی ھەر وەک سەرەتای ھاوسەر گیریمان.

ئەو كاتانە خۆشەويستىمان بى سنوور بوو. يەك دىل، يەك گيان بووين. منو رىيوار يە كترمان زۆر خۆش ئەويست. من لەژيانى رىيواردا يە كەم كەس بووم. رىيوار يەك لەژيانى مندا يە كەم خۆشەويست بوو. بەلام چەند سالىكى كەم دواى هاوسەرگيرىمان، هەستم بە دووركەوتنەوهى ئەكرد. زۆر جار سەرزەنشتى خۆم ئەكرد. بە خۆم ئەوت وا ديارە من وه كو جارن گوڤى پى نادەم؟ يان وه كو جارن خۆم جوان ناكەم؟ هەندىك جار پرسيارم لىئەكرد، كە ئەيىت هۆى دووركەوتنەوهى چى يىت؟ هەموو كاتە كە وهلامەكانى يەك جۆر بوو. ئەويش تەنھا هۆى زۆرى ئىشكردن، سەرقالى زۆرە. ئەم شىوہ ژيانەى ئىمە بەم جۆرە زۆرى برد. ماوهى دوو سال زياتر رىيوار لەگەل من ساردوسر بوو. هەستم بە فراوانبوونى نىوانمان ئەكرد بە شىوہىەكى ئاشكرا. رىيوار بە جۆرىكى لىھاتبوو هەندىك ئىوارە تەلەفونىكى ئەكرد. ئەيوت:

— رۆشنا، ئىوہ نانى خۆتان بخۆن. من ئەمشەو لەگەل ھاورپىيانى ئىشم بە كۆمەل لە دەرەوہ نان ئەخۆين. دەرەنگ ئەگەرپىمەوہ. يان زۆر جار بە تايبەت شەوى شەممە، كە تەنھا شەويك بوو رىيوار پشووى وەرئەگرت، ئەو شەوانەش ھەر جارەى رىگريكى دروست ئەكرد، كە دەرەنگ بگەرپىتەوہ بۆ مالمەوہ. نەوہك ئىمە بمانەويىت بچينە دەرى. من وازم لەوہ ھىنا بوو، كە داواى لىبكەم بمانباتە دەرەوہ. بەلام رىيوار تەنانەت هەندىك شەويش بەرەبەيان ئەگەرپىمەوہ مالمەوہ. من تاكو كاتىكى زۆر دەرەنگ چاوەرپىم ئەكرد. چەندەھا جار بە تەنھا لە سەر تاكى قەنەفەى ھۆلە كە خەوم لىئەكەوت. بەيانى لە قرچەى دەرگاگەى، كە ئەھاتە مالمەوہ، خەبەرم ئەبووہوہ. زۆرم ھەولدا بزائم رىيوار بۆ بەو جۆرە گوڤمان پىنادات؟ بەلام ھىچم دەست نەكەوت ھەر چەندە

من دلم زور لئی ئیشابوو، گلهیی زورم لئی هه بوو. به لام خوشه و یستیم
 بوی وه کو خوی بوو. من کردارم به رامبه ریبوار نه گورا بوو.
 دلگرانی من بو ئه و بوو، ئه مزانی ریبوار خه ریکه به ره و رۆچوون
 ئه چیت، ئه مزانی ریبوار خه ریکه هه له یه کی گه وره یه، به لام هیچ
 به لگه یه کم نه بوو. من ریبوارم به جوریک خوش ئه ویست، کاتی خوی
 بی ره زامه ندی باو کم شووم پیکرد، چونکه خوشه ویستی من بو ریبوار
 تا لووتکه بوو. من بریارم وا بوو، هه ر کاتیک من و ریبوار مردیشین،
 گوره کانمان له ته نیشته یه که وه بیت. هه رگیز به بیرمدا نه ده هات ژیا نی
 هاوسه ریم بدورینم. هه رگیز جیا بوونه وه هه لبتزارده ی من نه بوو. هه ر
 چه ند ئه و دوور ئه که وته وه، من زیاتر خۆم نزیک ئه کرده وه. تا کو
 ئیتر ریبوار کۆلی پیدام، ئیتر به ناچاری وازم له پرسیارکردن هینا.
 بریارمدا چیت داوای هیچ جوره گوئی پیدانیکی لئی نه که م، به لکو
 خۆم زیاتر قوول ئه کرده وه له په یوه ندی خۆم به ره نجه وه. له هه مان
 کاتدا هه ولما تاراده یه که په یوه ندی خۆم له گه ل که میک له خیزانه
 کورده کان به هیز بکه م. به تاییه ت ئه وانه ی مندالی هاوته مه نی ره نجیان
 هه بوو. هاوپییه تیم دروستکرد. ره نج هاوپی دروستکرد، له گه ل
 منداله هاوته مه نه کانی خۆیدا. که ئه توانم بلیم هه ندیکیان جیگه ی
 خزمیان بو گرتبووینه وه، زور کات به ده نگ یه کتره وه ئه چووین،
 یارمه تی یه کترمان ئه دا به پیی توانا. من و ریبوار ورده ورده کیشه کانمان
 زیاد ی کرد. ریبوار وای لئی هات ده نگ ی به سه رماندا به رز ئه کرده وه.
 به بی هۆ شه ری دروست ئه کرد. هه ستم ئه کرد ئه یه ویته من له ژیا نی
 بچمه ده ری. به لام به جوریک به ره زامه ندی خۆم بیت. شه رو هاوار
 له مالی ئیمه به ردوام بوو. هه ندیک له که سوکارم تیگه یاند، ته نانه ت

برای گه وره‌ی هه‌ردوو کمان که وتنه نیوان کیشه کانمانه‌وه به لّام هیچیان
بۆ چاره‌سه‌ر نه‌کرا. ئەو کاته کهس نه‌یزانی ری‌یوار چی ئە‌و‌یت؟ بۆ‌وا
له‌من بی‌زاره؟! هه‌ر چه‌ند پرسیارم لّی ئە‌کرد:

— چیته؟ بۆ‌وا ئە‌که‌یت؟ ری‌یوار گیان خو ئیمه‌یه‌ کترمان خوش‌ویست.

چی بو‌وه؟ نار‌یک‌کی من چییه؟ خراپ‌م؟ ناش‌رین بو‌وم؟

ئە‌یوت:

— نه‌ء تو هه‌رگیز خراپ نیت. زۆ‌ریش جوانیت. به‌لّام ئە‌گه‌ر ئە‌م

ژیانه‌ت به‌دل نییه، برۆ جیمه‌یلّه. ئە‌گه‌ر ئە‌ته‌و‌یت جیا‌بیته‌وه برۆ جیا
به‌ره‌وه! من ری‌گر نیم.

من له‌وه‌ لّامانه‌ی ری‌یوار زۆ‌ر سه‌رم سو‌رما‌بوو! ئە‌موت:

— نا ری‌یوار گیان به‌خوا من قه‌ت جیت ناهیلّم. تو پیش ئە‌وه‌ی

می‌رم بیت، خوشه‌ویستم بو‌ویت. ئیستاش هه‌ر خوشه‌ویستم باو‌کی
جگه‌رگۆشه‌که‌میت. توخوا قه‌ت وا مه‌لّی. من تو‌م خوش ئە‌و‌یت.
ئیستاش له‌دلما‌یت.

ری‌یوار زۆ‌ر جار بی‌ده‌نگ ئە‌بو‌و. هیچ وه‌لّام‌یک‌کی بۆ‌قسه‌کانم نه‌بو‌و.

به‌لّام هه‌موو کات هه‌ر تو‌وره‌و بی‌وره‌بو‌و. له‌گه‌ل ئە‌وه‌موو شه‌ره‌بی
هۆ‌یانه‌ی، که ری‌یوار دروستی ئە‌کردن، دوا‌ی کاتیکی که‌م خو‌م ئە‌چو‌وم
ناشتم ئە‌کرده‌وه. نازانم، من تائاستیکی زۆ‌ر ری‌یوارم خوشه‌ویست.
بروام ئە‌کرد ری‌یواریش هه‌ر به‌هه‌مان شیوه‌ منی خوش‌بو‌یت. هه‌موو
جار به‌خو‌مم ئە‌وت:

— ئینجا چییه. ژنو می‌رد هه‌ر شه‌ریان ئە‌ییت.

خوشه‌ویستیم بۆ ری‌یوار به‌جو‌ریک بو‌و، که زۆ‌رینه‌ی کیشه‌کانمانم

ئە‌گیرایه‌وه بۆ خو‌م. هه‌موو جار خو‌م به‌گوناه‌بار ئە‌زانی. هه‌ر چه‌نده

ھەمووی ئەو دەستپیشخەر بوو. بەلام خۆشەوئىستىم بۆ ئەو واى لىئە کردم
 ھەموو جارېك بۆ كىشە كانمان پاساوى جۆراوجۆرى بۆ بەينمەو. رۆژ
 لە دواى رۆژ كىشە كانمان زىادى ئەکرد، دوورى نىوانمان فراوانتر
 ئەبوو. بەلام من خۆشەوئىستىم بۆ رىيوار كەمى نەدە کرد. چاوەرېم
 ئەکرد بە خۆيدا بچىتەو. جارېكى تر ھەست بە خۆشەوئىستىە كەم
 بكات. ھەموو جۆرە رىگايە كەم ئەگرتە بەر، تەنھا بۆ ئەو ھى دلخۆشى
 بکەم و ژيانى خىزانيمان بەردەوام بىت. نەرووخىت. من وام دانابوو
 ھەتا ھەتايە دلەم لە خۆشەوئىستى رىيوار نەوئىستىت. دلەسۆزىم،
 خۆشىم ھەر، بۆ رىيوار بىت. رىيوار ھەموو كەسەم بىت. بەلام تۆزە
 تۆزە ژيانمان بەرەو دواو ئەرۆشىت. رىيوار منى وەكو يە كىك لە تابلۆ
 جوانە كانى مائە كەمان سەير ئەکرد، ھۆش و ھەستى بۆ من نەمابوو،
 تەنھا كاتىك قسەو پىكەنىنى لە گەل ئەکردم، كە كەسوكارە كەى
 ميوانمان ئەبوون. ئەو ھەش بۆ ئەو ھى تاكو ئەوان لە بارودۆخى ژيانمان
 تىنە گەن. من زۆر جار حەزم ئەکرد كەسوكارە كەى رىيوار سەردانمان
 بکەن، تاكو رىيوارىش بە بۆنەى ئەوانەو تۆزىك كات لە گەل من و
 رەنج بەسەر بەرئىت. بەلام ھەر، كە ئەوان ئەرۆشىتن، ئەوئىش وەكو
 خۆى لىئە ھاتەو، وشەيە كى خۆشم لى نەدەبىست. كاتىكىش ئەيدوانم،
 بە شەرەو پەرسىارى ئەکرد. ئەمانە وایان لە من کرد، كە ھەستىكى زۆر
 سەيرم لا دروست بىت. ئەوئىش ھەندىك جار ھەستم ئەکرد لە دواى
 ئەم ھەموو ھەلسوكەوتە نا ئاسايانەى رىيوارەو ھەستىكى ترسناك ھەيە!
 ھەولم ئەدا بىرى لى نەكەمەو. زۆر جار ئەھاتە سەر زمانم پەرسىارى
 لىبکەم، بەلام ھەر زوو پەشىمان ئەبوومەو. بە خۆم ئەوت:
 — نايىت! شتى وا نايىت. بۆ من لە چىم كەمە؟ خۆ رىيوار بۆم شىت

بوو تاكوو شووم پيكرد. ئەگەر مەسەلە كە جوانى بىت كاتى خۆى
 من لە ھەموو كچە ھاوړيكانى خۆم و ئەویش جوانتر بووم. بە قسەى
 خۆى من يە كەم جوان بووم، لەژياندا كە چاوى بينيىتى. ئەگەر مەسەلە
 كارامەيى وسەليقەبىت، لە ھەموو ئيشى مال ئەزانم، سەرلە ھەموو
 شتيك دەرئەكەم. ئەگەر مەسەلە كەش رۆشنيىرى وپلەى خويندن بىت،
 من زۆر لە و تىگەيشتوترم، ھەر وەكو خۆى خويندنيشم تەواو كردووہ.
 من ھيچ شتيك لە و كەمتر نيبە. لە ھەمووشى گرنگتر، ئيمە چەندسال
 عاشقى يە كتر بووين. ھەردوو كمان ئاواتەخوازي يە كتر بووين. خەومان
 ئەبينى كە ھەردوو كمان لە مالىكى خنجيلەدا كۆبينەوہ، تادواھەناسەى
 ژيانمان عاشقى يە كتر بين، كاتيكيش كە منالمان بوو ناويان بين (رەنج
 و رەنوو). ئەى ئيستا چى بوو؟ چى گۆرا؟ من ھەر، ئەو رۆشناھم. من
 ھەر، ئەو عاشقەم كە شيتى ريبوار بووم.

لەگەل ئەو ھەموو پرسيارانەدا ھەر چەند وردبينم لە كردارو
 ھەلسوكەوتەكانى ريبواردا ئەكرد، تەنھا ئەيانگەياندمە يەك وەلام،
 ئەویش ئافرەتيكى ترە! تەنھا ئافرەتيكى كەيە، كە ريبواري لە من
 دوورخستۆتەوہ بە جۆريك چاويشى من ناينيت! بەلام ھەموو جاريك
 خۆم لەو خەيالە ناھەموارە گيل ئەكرد، سەرم بەتوندى راءوہشاندا
 ئەموت، نەخير شتى وانيبەو نايت.. ھەنديك جاريش لەبەر خۆمەوہ
 ئەموت جائەگەر واشبيت لەوانەيە خۆى ھەست بەخۆى بكات،
 خۆى پەشيمان بىتەوہ. ھيواخواز بووم ريبوار زياتر يادى رۆژانى
 خۆشەويستيمان بكاتەوہ ئاگادار بىت لەوہى كە ئەوكردارەى ئەو
 نزيكە كۆلەكەى مالەكەمان و ژيانمان دادەروخيني. بەلام وردە
 وردە نائوميڊ بووم. حەزم نەكرد لەوہ زياتر خۆم ھەلبخەلەتيني.

چونکه زانيم خۆشه ويستی ريبوار بۆمن، بوونی نه ماوه. له وه ئه چیت دلی که سیککی تری تیدا بیت. هه رچه نده ئه وه لای من کاریکی زۆر مه حال بوو!. به لام وه کو باش له کیشه که قول ئه بومه وه، ئه گه یستمه ئه وه ئه نجامه ی که ريبوار هه ول ئه دات من خۆم ئه وه راستیه بزائم. تا کو من هه ر خۆم ده ست به رداری بم. چونکه چاک ئه یزانی لای من هه یچ شتیک نییه له به رامبه ر شکۆمدا ته رازوو بیت. له گه ل ئه وه هه موو ناریکیه ی ريبواردا من هه یشتا ده سته رداری نه بووم ئه مو یست ریکه یه ک بدۆزمه وه تا کو بۆ جاریکی تر هه ستم پیکات. بریارم دا، ئه گه ر بۆ کاتیکی که میش بیت، خۆمی لی دوور بخه مه وه، یان پشتگویی بخه م. هه ر هه یچ نه بیت بۆ ئه وه ی هه ست به دووریم بکات، ئه وسا ئه وه بۆ من بگه ریت. وازم هه ینا له هه موو شت، له وه ی پرساری لی بکه م:

— که ی له ئیش ئه گه ریته وه؟ چه زت به خواردنی چیه؟ پویستت به چیه بۆت بهینم؟ که ی ئه خه ویت؟ چیت ئه ویت؟ چیت ناویت؟ هه زار پرساری تر، که ته نها مه به ستم ئه وه بوو ريبوار بزانیته من هه یشتا ئه وم خۆش ئه ویت. هه ولم ئه دا لیم تیبگات، چه زم ئه کرد بزانیته ژن به و ئاسانییه ده سته رداری خۆشه ويسته که ی نا بیت، ژن کاتیک خۆشه ويستی کرد، گیانو دل و هه موو توانای پیشکesh به دلداره که ی ئه کات. کاتیکیش هاوسه رو باوکی مندالیتی، هه موو ژیانی پیشکesh ئه کات. چه زم ئه کرد ريبوار له و راستیانه تیبگات پیش ئه وه ی ناچارم بکات مالئاوایی لی بکه م. ئه و کاته شم که ئه و په ری توور هیم بوو، هه یشتا ئاماده بووم بۆ جیه جیکردنی خواسته کانی. چونکه؛ تا ئه و کاته ش من ريبوارم خۆشه ويست. به لام وه کو ئه لین:

– «گوڤيڤدان بيداواکردن جوانتره، ههروههها خوڤهويستيش بئ
دوودلي خوڤتره» زور جاريش بو چهند روژيك بیدهنگ ئه بووم
هيچم نه ئهوت به برواي خووم له وانهيه له بیدهنگيه كه م تينگات، يان
بیر بکاتهوه بو بیدهنگم. بههيوابووم روژيك پرسياريم لیبکات.
به لام بووم دهركهوت ئه و كهسه ي له قسه کانت تینه گات، ههريگيز له
بیدهنگيه كه شت تیناگات.

پاش ماوه يەك بېرم كرده وە ھاوړى كۆنە كانم بدۆزمە وە. ئەو ھاوړىيانەى كە وەك خوشك و كەسى يەك بووین، لە كاتى خەم و ناخوشیدا پشت و پەناى يە كتر بووین، مرۆف كاتىك نائومید ئەيیت لە كەسە نزیكە كانى خۆیە وە هەول ئەدات ئەو جیگایە بە كەسیكى ترو خوشە وىستىكى تر پر بکاته وە، وابزانم منیش هۆى سەرە كیم بۆ گەراندن بەدواى ھاوړىكانمدا جگە لە بېر كړدنیان هەر ئەو هۆیە بوو.. كاتىك، كە لە شار بووم، ھاوړىم زۆر بوو، هیچ كاتىك من ھاوړىكانم لەیاد نە كړدبوو، زۆرمان يە كتر خوش ئەویست، هەندىكيان ھاوړى كاتى مندالىم بوون، هەندىكيان نەك تەنها ھاوړى قوتابخانە بوون، بەلكو دراوسىشمان بوون هەر لە مندالیه وە يە كترمان ئەناسى و بەیە كە وە پەر وەردە كرابووین وەكو خوشكىكى دلسۆزى يە كتر و ابووین. بەلام ئەو كاتەى ھاوسەرگىرىم لە گەل رىبوار كړد، ئیتر پەيوەندىم بە تەواوى بە هەموو ھاوړىكانمە وە پچرا. هەر نەمزانى كەوتنە كوڤو چىيان بەسەر هات؟! كاتىكیش شارمان بە جىهیش ت بە تەواوى دوور كەوتمە وە. هەر كاتىكیش بۆ شار ئە گەر امە وە وا رى ئە كەوت كەسیان نەیینم، لەبەر هەر هۆیەك بویت. هەر كەس بە جۆرىك سەر قالى ژيانى خۆى بوو.

بۆیە برىارم دا، بۆ دۆزینە وەیان ئەيیت رىگای تازه بگرمە بەر. ئەو هەش تەنها ئىنترنیت بوو. بە تايبەت فەيسبوك، چونكە من هەر ئەو هەم هەبوو. رۆژىكم دەستنىشان كړدو برىارمدا، كە دەيیت بە زووترین كات هەر هیچ نەيیت، چەند كەسىكيان بدۆزمە وە.

خۆم ئەمزانی، که هەندیکیان هیشتا له کوردوستان دەژیان. به لّام، هەندیکیشیان له هەندەران بوون. زۆر به راستی بەدوای هاوڕێکانمدا دەستم بە گەران کرد. هەندیك جار زۆر بێ هیوا ئەبوم ئە گەر بتوانم بیان دۆزمه وه. چونکه؛ له و بر وایه دا بووم به ناوی جیاواز خۆیان ناساندییت!. به لّام هەروه کو خۆم، که مرۆفیکی به تواناو کۆل نەدەرم وازم له گەراندن به دوایانا نەهینا. تا کو روژیکیان له شوینی کاره کهم پشووم وەر گرتبوو. خۆم له ماله وه تهنها بووم. رهنج له قوتابخانه بوو. هیشتا زۆری ما بوو بگه ریتته وه. منیش هەندیك جار، که به ته نیا ئەبووم، فهیسبوکه کهم ئەکرده وه، چیتژیکی ته واوم له نووسین و هۆنراوهی ئەو که سانه دەبینی، که روژانه بلاویان ئەکرده وه، له هەمان کاتدا که لکیکی ته واوم له ئامۆژگاری و به سه رهاتی خه لک وەر ده گرت. بۆ من هەندیك جار وهك میوانداریهك وابوو، که تیا دا ئاشنا به خه لکی تازه ئەبووم. من ئەمزانی به کارهینانی ئنترنیت ئە گەر به رینگای فهیسبوک ییت، یان ئنستاگرام، یان هەرچی شیوه یه کی تر، له گه ل زۆری که لکی بۆ ژیا نی روژانه مان، به هەمان شیوه زیانی زۆریشی هه یه. که پێویستی ده کرد زۆر وریایانه به کاری بهینم، به رده وام خۆم دوور ئەخسته وه له په سه ند کردنی ئەو که سانه ی، که لای من نه ناسراو بوون. زۆرم له باره ی کیشه ی جوړاو جوړ بیستبوو، که خه لک به ده ستیه وه ده یاننالا ند. زۆر به وریایی له پرۆفایلی ئەو که سانه م ئەکو لیه وه، که داوای هاوڕیه تیایان ئەکرد. هه ولّم ئەدا زۆر شاره زیانه ئنترنیت به کاری بهینم. هه رچه نده من خۆم هیچ ئەزموونیکی خراپم نه بوو، له بهر ئەوه ی من کاتیکی کهم ئنترنیتم به کار ئەهینا. به هەر حال له و کاته دا یه کیک له هاوڕێکانی سه رده می

سەرەتایی، که بهیه کهوه قوتابی بووین منی دۆزیهوه. زۆری پی خوش بوو که وا منیش ناسیمهوه چونکه کاتیکی زۆر تپه‌ری بوو، که هیچ هه‌واییکی یه کترمان نه‌ده‌زانی. زۆر سه‌یر بوو به‌لامه‌وه، که له هه‌مان کاتدا چهند که‌سانیکی تریش داوای هاورییه‌تیان لی ئه‌کردم.

من رۆژانه زیاتر له هه‌شت کاترمیر کارم ئه‌کرد. هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی، که ئه‌گه‌یشتمه ماله‌وه، بی ئه‌وه‌ی هیچ پشوویه‌ک بده‌م، خیرا بۆ ژووری چیشته‌خانه که ئه‌رۆیشتم و ده‌ستم به‌ خواردن دروستکردن بۆ ئیواره بۆ خۆم و بۆ تا‌قانه که‌م ده‌کرد.

چهند سالیکی ئه‌بوو، که من و ریبوار له‌یه‌کتر جودا ببوینه‌وه. هه‌ر له‌وکاته‌وه بریارم دا‌بوو، که جاریکی تر خۆم تووشی ژیا‌نی هاوسه‌رگیری نه‌که‌مه‌وه. بۆ خۆم به‌و جو‌ره‌ بژیم له‌گه‌ڵ کوره‌که‌م که، خۆم پیم خوشه، به‌ سه‌ربه‌ستی، به‌ بی کیشه‌و بی سه‌رئیشه، دوور له‌ خۆبه‌ستنه‌وه به‌ پیاویکی‌تره‌وه.

من ئه‌وه‌نده ریبوارم خوشه‌ویست، له‌ خۆم زیاتر. هه‌موو داواکاریه‌کانی بی پرسیارکردن بۆی جی به‌جی ده‌کرا. قسه‌ قسه‌ی خۆی بوو. هه‌رچی ئه‌و چه‌زی پیکردایه ئه‌بوایه بی دوودلی به‌جیه‌نرایه. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا چهند جار چاوپۆشیم له‌ هه‌له‌کانی ئه‌کرد، داوای ئه‌وه‌ی چهند جار قسه‌ تال و ترشه‌کانی دل‌یان ویران ئه‌کردم. داوای ئه‌وه‌ی شه‌و تا به‌یان چاوه‌ریم ئه‌کرد، داوای ئه‌وه‌ی چهند جار شکۆی ئه‌شکاندم. من له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو ئازارانه‌دا هیشتا هه‌لگری هه‌موو خه‌مه‌کانی بووم. هیشتا خوشمه‌ویست. که‌چی زۆر به‌ ئاسانی جیا‌بووینه‌وه! ئه‌وکاته‌ زانیم جیا‌بوونه‌وه

لاى ريبوار زور ئاسايى بوو. وه كو ئه وه بوو برواي نه كرديت. ههربويهش من لهوكاته وه بروام به وشهى خوشهويستى نه ما!. ئه و وشهيه بهجوريكى تر لاي من دروست بوو، ئه و وشهيه گومانىكى گورهى لادروست كردم كه بوونى ههبيت؟ ياخود ئيمه بههله لىي تيگه يشتوين. ئه و يش بووبه (ويستى!) من نه مزانى چون ريبوار توانى به و جوره من فهراموش بكات؟! چهند لام سهير بوو، كاتيك پياويك ئه وهندهى خوشدهوييت خهريكه بوت دهرىت، نازانيت چيت بو بكات!. ئه ي چون ههر ئه و پياوه له پر حهز ناكات ته نانهت ناويشت بينيت! ههر ئه و پياوه حهز ناكات گويى له دهنگيشت بيت! زور سهير بوو ئه وكاتهى كه جيا بووينه وه ريبوار له گه ل هاورىكانى ئاههنگى ده گيرا ههر وه كو ئه وهى شهريكى گورهى برديته وه!. چهند سهير بوو! ههر ئه و پياوه پيش چهند ساليك باوهشى توندى پياده كردم ئه يچرپان به گويچكه كانمدا ده يگوت:

— رۆشناغيان تو يه كه م كه سيك بوويت وشهى خوشهويستىت داهينا. تو گيانى پرله ئاسوده يى و هيواي ژيانت كرده بهرم. ئه يوت، رۆشناغيان بروابكه خوام بويه خوشهوييت چونكه توي دروست كرد. ئه يوت، رۆشناغيان ئه گه ر بههشت راستى بيت، من له ئيستاوه تيايدا دهه ژيم، بههشتى من توي. ئاي چهند سهير بوو!. ههر ئه و خوشهويستيه ئه وساتانه گري له ناو دل و ههناوم بهر ئه دا، هه ناسه م توند ئه بوو، له وشه كانى ئه تاسام، دل م وه كو بالنده يه ك ئه فرى گه ر نه مگرتايه له سنگم دهر ئه پهرى و ئه روي، به جورىك باسى خوشهويستى بو ئه كردم له باوه شيدا ئه توامه وه، وامئه زانى له گه ل هه ناسه كانيدا ئه چمه ناو

سییه کانیه وهو تیکه ل به خوینی ئەبم. ئای لهو کاتانه! هه موو جار به
جوړیک باوهشی پیادا ئە کردم تا کو گویم له ترپه ی دلی بیت، ئەوسا
ئە یوت:

— روشناگیان گوئ بگره، گوئ بگره ئەها.. بزانه دلّم چیت پی
ئە لی. روشنا.. گویت لیه؟ ئەها هەر ئە لیت، روشنا... روشنا... تو
لیره دا هه لکه نراویت. تو لیره دا چینه راویت. ئەمه تهنه جیگه ی تو یه.
تو ئەو که سه ی، که تامردن له م جیه دایت، ژیان ی من بی تو ناییت،
جیهانی من بی تو ونه، روشنا من بو تو ئە ژیم. توخوا هه رگیز وازم لی
مه هینه. هه رگیز به جیم مه هیله.
ئەوسا، که گویم لهو قسانه ی ئە بوو، ئە وهنده ی تر عاشقی ئە بووم و
خۆم ئە کرد به قوربانی.

به لام جیا بووینه وه!. ماوه یه کی دوور ودریژ به بیر کردنه وه ی خه م و
په ژاره یه کی له بن نه هاتوو روژه کانی ژیانم به ری ئە کرد، خه ریک
بووم به ره و لێژایی ون بوون ملی ریگام ئە گرت، روژ له دوا ی روژ
خه مه کانم زیاتر لا قورس ده بوون، بیر کردنه وه م له تهنه یی ژیان ی
بیکه سی و نامۆیی به جاریک ئە یان تو قاندم، وزه یان لی ئە بریم، تهنه
خۆشی من، که بۆی ئە ژيام به به رده وامی ئاوات و هیوایان پی ئە به خشم
ته نه ره نج بوو.

چەند مانگىك بوو وازم له ئىشى قاوہ خانە كە ھىنا بوو، ئەو ەش لەبەر ئەو ەى ئوم رەبىع رۆژ بە رۆژ ئىشە كانى لە سەرم زىاد ئە كەرد، كاتە كانىشى بۆ درىژ ئە كەردمەو ە، ناچار بووم ئەو ئىشە بە جىبەيلىم. بەلام ەەر، ئەو كاتە من ئىشىكى ترم دۆزى ەو ە، لە ەمان كاتدا دەستم بە خويىندنى زمانى ئنگلىزى كەرد، تاكو بتوانم ئىشى باشتەر بدۆزمەو ە.

ئەو رۆژە بى ھىوا لەخۆشى ژيان ەروەك ەموو رۆژە كانى تەرى كە بەرپىم دە كەردن، فەيسبو كە كەم كەردەو ە بىنم چەند كەسىك داواى ھاوړپىيە تىان كەردبوو. منىش پىش ئەو ەى بە ھاوړپى پەسەنديان بكەم. سەيرى پروفایە لە كەيانم ئە كەرد. ئە گەر بىم ناسىنايە ئەوا پەسەندم ئە كەردن. ەەر، بەو شپو ەيە دوو كەسم پەسەند كەرد. كاتىك لە يە كىكيانەو ە نامەم وەرگرت، بۆم دەر كەوت كە ئەو كەسە ناسياو ە، بۆرە خزمایە تىبە كىشمان ەيە. ئەمەش زۆر دلى خۆش كەردم. ئەو ى تەريشيان لە ەمان كاتدا نامەى بۆ دەنارم پەرسىارى دە كەرد، ئە گەر من خەلكى شارى سلىمانم، يان ەو لىر؟ وا دىار بوو منى نەدەناسى. بەلام ەزى بە ناسىنم دە كەرد. پىم گووت:

— من خەلكى سلىمانم. ئەو ىش وا دەر كەوت خەلكى سلىمانى بوو. بەلام لە ەو لىر نىشتە جى بوو. بە ەەر حال لە سەر فەيسبو كە كەم لام بەرد، چونكە قسە كانم بە دل نەبوو. لەو كاتەدا رەنجى كورم لە قوتابخانە گەرايەو ە وا دىار بوو زۆرى برسى بوو. ەەر، كە خۆى بە ژوورەو ەدا كەرد، داواى خواردنى كەرد. (لەم كاتەدا كورپە كەم تەمەنى

دوانزه ساله) له پۆلى حەوتە. بەرويه كى خوښه وه به خيرهاتنه وه
ليکرد وتم:

– رهنج گيان برسپته؟ ئيستا خواردنت ئهويت يان هيشتا زووه؟ رهنج
هاته پيشه وه به سه رسورمانيكه وه. وتى:

– دايكه ئه مړو تو له ماله وه بوويت؟

پيكه نيم وتم:

– كورم ماويه كى زوره پشووم وهرنه گرتووه. ههست ئه كه م
هيلاكم. حەزم كرد ئه مړو له ماله وه بم.

رهنج پيكه نى. وتى:

– دايكه گيان، ئه زانم تو زور ئيش ئه كه يت، بو تو زيك له گه ل
هاورپكانت ناچيته دهره وه خو من گه وره بووم، ئيستا به تهنه ئه توانم
له ماله وه بمينمه وه. به دەم رويشتمه وه بو موبه قه كه وتم:

– كورم حەز ئه كه م يه ك شت بزانيت، ئه ويش ئه وه يه؛ منال له بهر
چاوى دايكى هه رگيز گه وره نايت، ئه گه ر گه وره ش بيت دايك حەز
ئه كات هه رخوى ئاگادارى بيت، من چوون دلّم ئه هينى تو له ماله وه
به تهنه به جيبه يلّم. خوشى و سه يران و گه رانى من هه ر توى رهنجه گيان،
من بيتاقت نيم. رهنج به دەم قسه كردنه وه دوام كهوت بو موبه قه كه
وتى:

– ئه زانم تو چەند گوى به من ئه دهيت. به لام خو تو ش پيوستيت به
هاورپيه كه. به پيكه نينيكه وه ئاورپكم لى دايه وه. وتم:

– رهنجه گيان، وادياره تو راست ئه كه يت. گه وره بوويت. ئيستا
تو واز له و قسانه بينه، پيم بلّى ئه مړو حەزت له چيه بيخويت؟ رهنجه

دەستىكى بۆ سەرى برد، تۆزىك سەرى خوراند، ئىنجا لووتىكى
هەلقىچاند. وتى:

— نازانم! بۆچى ئەمىر بۆرسىمە و بىرىشم نىيە؟! لە مەكتەبىش نانم
نەخوارد!

وتى:

— بۆ رەنجە گيان؟ ئەترسم نەخۆش بىت؟

خىرا دەستىكم لە ناوچەوانى دا. وتى:

— نا.. شوکور گەرم نىت. ئەى بۆ بىرىت نىيە؟!

وتى:

— نازانم. بەلام خۆ تۆ بىرىتە، شتىك دروست بىكە، مەنىش لەوانەيە
دوایی شتىكت لە گەل بخۆم.

سەپرىكم كرد. بە زەردەخەنەيە كەو و تى:

— ئەى چۆنە ئەگەر بىرۆين لە دەرەو نە بخۆين؟ ئەزانم حەزىش
ئەكەيت.

هەردوو كمان پىكەنەن. رەنج تۆزىك هاتە پىشەو. وتى:

— دايكە بە راستە؟ بىرۆين لە دەرەو نە بخۆين؟

وتى:

— بەلى بە راستە. هەر ئىستا جلىكى دەرەو لەبەر ئەكەم و ئەرۆين.

زوو خۆم ئامادە كرد. رۆيشتىن بەرەو ئەو رىستورانتهى كە بەرامبەر
شوقەكەى خۆمان بوو. چەند هەنگاوىكى كەم لە قاووخانەكەى
ئوم رەبىعەو دۇور بوو. هەر لەو كاتەدا هېشتا لە سەر شەقامەكە

راوه ستابووین، چاوه ریمان ئە کرد گلۆپی پەرینه وه که سهوز بیت.
دهستی رهنج گرتوو. رهنج له پریکدا سهزی هه لبری. وتی:

— ئا.. دایکه خو خه ریکم بیرم ئە چیتته وه!

منیش به سه سورمانیکه وه وتم:

— کورم چیت بیر ئە چیتته وه؟

پیکه نی وتی:

— دایکه؟ به یانی مه رۆ بو ئیش. چونکه مامۆستای بیر کاریم داوای

بینینی تۆ ئە کات.

له و کاته دا هه ردوو کمان له شه قامه که ئە پهرینه وه. چه ند هه نگاویک
رۆشتین، خۆمان به ناو رۆستورانته که دا کرد. خۆشبه ختانه ئە و کاته
شوینه که زۆر جه نجال نه بوو. چونکه هیشتا بو ئە وورپییه کان زوو
بوو. به لام ئیمه زوو رۆشتین ویستمان پیش ئە وهی خه لک داباریت به
ئیسراحه تی خۆمان نانی خۆمان بخۆین.

ھەر چەند برۆیشتینایەتە ئەو رێستورانە ئێمە لە شوپینکی قوژبن و لە پال پەنجەرەییەکی گەورە، کە ئەرپروانی بە سەر جادە کە دا دائەنیشتین. رەنج بە خۆشترین جیگای ئەزانی. ھەر، کە چوینە ژورەو رەنج خیرا چاوی بە قوژبنە کە کەوت ھەنگاوە کانی خیراتر کرد بە دەم قسە کردنەو بەرەو سووچە کە رویشت. بە دلخۆشییە کەو ئەو ئاوریکی لێدامەو و تی:

— دایکە.. سەرکە.. جیگا کەمان بەتالە. ئۆخە ی کەسی لێدانەنیشتو، بە خیرایی کورسییە کە ی راکیشا و دانیشت. منیش بە دەم پیکەنیشکەو و وتم، جا ئە گەر ئەم شوپینەش بگیرایە خۆ شوپینی تر زۆرە، ئنجا بەرامبەر بە رەنج کورسییە کەم راکیشا و دانیشتم. سەیریکی دەورو پستی خۆمانم کرد، چەند کەسیکی لێ بوو. سەیریکی رەنجم کرد. وتم:

— رەنج سەرکە چەند ھەتاویکی خۆش لە پەنجەرە کەو دیتە ژوورەو! ئەم جوۆرە روژانە پێویست ئە کات زیاتر بێنە دەرەو تاکو زیاتر ھەتاو لێمان بدات. ئەو روژە کە ژو ھەوا لە روژانی تر خۆشتر بوو. بە لام رەنج ھێچ وەلامی نەبوو، ھەر وەك منالیک لە پەنجەرە کەو تەماشای دەرەو ی ئە کرد، جار جار ی کیش سەیریکی ئە کردم. دوایی زانیم رەنج چاوەرپی وەلامی منی دە کرد. دوای ئەو ی کچە وایتەرە کە ھاتە بەردەممان و مینو کە ی بو ھیناین ئێمەش ھەر وە کو جارانی پیشو ھەمان خواردەمان داوا کرد، پاستا بە مریشک لە گەل دوو قاپ زەلاتە، دوو کوکا کو لا ھەردوو کمان یەك جوۆر خواردەمان داوا کرد. لە پریکدا قسە کە ی رەنجم ھاتەو یاد. وتم:

– رهنج؟ مامۆستا کهت بۆ داوای بینینی من ئە کات؟! بۆ کورم چیت کردوه؟ ئە ترسم له قوتابخانه کیشتهت هه بیته. یان له وانه کانتا! رهنج خیرا وتی:

– نا دایکه.. مه ترسه، هیچ کیشهم نییه. به لام ئە مرۆ له کلاسی ماتماتیکدا ئەو نامهیهی دایه دهستم، وتی، بیده به دهست دایکت.

وتم:

– کوا نامه؟ هیناوته؟ پیتته؟

رهنج به پهله وهلامی دامهوه. دهستی به گیرفانیدا کرد. زهرفیکی بچکۆلهی دهرهینا. وتی:

– به لێ.. فهرموو دایکه ئەوهتا.

رهنج نامه کهی دایه دهستم. منیش نامه کهم لێ وهرگرت. زۆر به ترسو شیرزهییهوه کردمهوه، بینیم مامۆستا کهی رهنج زۆر به کورتی بی ئەوهی هیچ هۆیهك روون بکاتهوه، داوای ئە کرد بهیانی یان روژی دوایی بۆ قوتابخانه بچم به مه بهستی گفتوگو کردن، دووبه دوو تهنها له گه ل خۆیدا له بارهی رهنج. ئەمهش بۆ چهند ساتیک دوودلی کردم!. بۆ ماوهیهك بیدهنگ بووم، کهوتمه گیزاویکی زۆر ترسناکهوه. ئە بیته مه بهست له م بیننه چی بیت؟ ئاخۆ رهنج کیشه و نهیینی چی هه بیته من بی ئاگا بم؟ تو بلیی له وانه کانیدا خراب نه بیته؟ تو بلیی هاوړی خرابی هه بیته و مامۆستا کهی بیهویت ئاگادارم بکاتهوه؟ ئەی ئە بیته چی بیت؟ به لام دوای ئەوهی، که چهند پرسیاریکم له رهنج کرد له بارهی قوتابخانه و هاوړیکانی. هه موو وهلامه کانی به دلی من بوو. رهنج هیچ کاتیک درۆی له گه ل نه کردبووم. به لام ئەو نامهیه بۆ ماوهیهك

منى خسته گومانه وه. من بروام به رهنج هه بوو ئەمزانی وانە کانی
 دواناخات لە هەمان کاتدا منائیکی گوپرایه له له کیشه به دووره. به لام
 هەندیک جار مروّف بئى مه بهست دوو چاری هەندیک کیشه ئەبیته وه.
 ئەترسام رهنجیش توشى کارىكى لهو جوّره بوو ییت. زۆرى پینه چوو
 کچه وهیتەرە که به دەنگى به ئاگای هینامه وه، خواردنه کانی بۆ هیناین و
 پرسىارى لیکردین ئەگەر شتیکی تریشمان پيوسته داواى بکهین،
 سوپاسم کرد، ئەو رویشت. به لام وا دیار بوو رهنج بهوردی ئاگاداری
 من بوو، چونکه من توانای ئەوهم نه بوو به سەر خۆمدا زال بيم و بیر
 نه که مه وه، هەر چەند هه و لم ئەدا که، به جوړیک خۆم پشان بدهم، که
 دوو دل نیم، تا کو رهنج به ئارامی و دلخۆشى خواردنه کهى بخوات. به لام
 له پریکا رهنج به دەنگیکی که میك بهرز وتی:

— دایکه.. خواردنه کان بۆنیان زۆر خۆشه! من بۆیه هەر حەزم له

خواردنی ئەم شوینەیه هه موو جار داوات لێئه کهم بیین بۆ ئیره.

منیش هەر چەندە له دەنگی ئەو داچله کیم، بیئەوهی هیچ خۆم

تیکبدهم به روویه کی خۆشه وه وه لامم دایه وه. وتم:

— راست ئە کهیت، ئاخر منیش بۆیه هه موو جار به قسه ت ئە کهم.

هه ردوو کمان پیکه نین. هەر چەند زۆرم برسی بوو. به لام خەریک

بوو جارێکی تر خه یالم زیاتر به لای چوونم و هوّکاری بانگ کردم

بۆ قوتابخانه کهى رهنج به کیشی ئە کردم، هیشا دهستم نه بردبوو بۆ

خواردنه که، دەنگی رهنج جارێکی تر داچله کاندەم. وتی:

— دایکه؟ ئەوه چیتە؟! دیسان خه یالت بۆ کوئ رویشت؟ ئەزانم..

ئەزانم بیر له بهیانی ئە که یته وه وانیه؟ توخوا دایکه وانیه؟ هەر پینە کهنى.

منیش هەر ته ماشام ئە کردو له گه لیدا پیئه که نیم، به لام هیچم نهوت.
من بیدهنگ بووم. بیرم ئە کردهوه ئەبیت له قوتابخانه چی رویدا بیت؟!
رهنج دیسان وتی:

— دایکه ئەوه بو هەر سه یرم ئە کهیت؟ ده نانه کهت بخۆ باسارد
نه بیتهوه. ئەها تو هه موو جارێک به من ئەبیت، که خواردن دانرا،
نابیت خه یالت بروات، یان قسه ی زۆر بکهیت.
منیش دهستم به پیکه نین کرد. وتم:

— ئی کورم راسته وایه. که خواردن دانرا نابیت قسه بکهیت. نابیت
خه یالیشت بروات. سه یرکه من چۆن به قسه ت ئە کهم..
خیرا دهستم به نان خواردن کرد. من پیم خوش نه بوو پرساری زۆر
له رهنج بکه م، به لام رهنج ههستی به دوودلیه که ی من کرد بوو، له
پریکدا ته له فۆنه که ی ده رهینا. وتی:

— دایکه ئەتوانیت ئیستا ته له فۆن بو مامۆستا که م بکهیت بو ئەوه ی
دلنیا بیت، که من له گه ل هیچ که سیك کیشه یه کم نییه.
به سه رسورمانیکه وه سه یریکم کرد. وتم:

— کوری خۆم پیویست ناکات، من ئەزانم تو له قوتانخانه چۆنیت.
ئەزانم کیشه ت نییه. به لام هەر که میك دوودلم خوشم نازانم بو!
رهنج وتی:

— ئی ده باشه ئیتر نانه کهت بخۆ، به خوا نازانم مامۆستا که م تو ی بو
چییه! چونکه هیچی پی نه وتووم.

من رهنج م وافير كرد بوو، كه راستگو بيت. چونكه راستگو يي له هموو كيشه يه ك دوورت نه خاته وه. خه تيكي راست به ئاسانترين شيوه دوو جه مسهر به يه ك نه گه يه نيت، به لام خه تيكي پيچاو پيچ زوري نه وي ت تاكو نه و دوو جه مسهره به يه ك نه گه يه نيت. من رهنج م به مجوره فير كردبوو؛ ئيمه هه رچه نده داك و كورين به لام له بهر نه وه ي هه ردوو كمان ته نهاين، له ولا تيكا نه زين كه ولا تي خو مان نييه، له هموو كه س و كاريش دوورين. كه واته پيوست نه كات وه كو دوو هاوري بين. هه رجوره كيشه يه ك هاته ريگه ت، پيوست نه كات ته نها لاي من، له گه ل من، باسي بكه يت. هه رچه نيك كيشه كه ت گه وره بيت، ئيمه پيكه وه وه كو دوو هاوري چاره سه ري نه كه ين. رهنج زور برواي به وه هه بوو كه من ته نها كه سي كم له زيانيدا له خو م خوشترم نه وي ت. رهنج به نه ندا زه يه كي زور برواي به تواناو دل سو زي من هه بوو. له وه ته ي رهنج باوكي لي دووربوو هه موو خاله كاني به هي زي له مندا نه بيني، هه ربويه ش هيچ شتيكي لينه ده شاردمه وه. له بهر نه وه هويه له و نامه يه ي ماموستا كه ي زور سه رسام بووم، هه ستم نه كرد شتيك هه يه كه رهنج بو يه كه مجاره له گه ل من باسي نه كرد وه!. نه بيت نه وشته چي بيت!؟ له گه ل نه وه هه موو نزكيه ي من و رهنج هي شتا هه ستم نه كرد رهنج كيشه يه كي تري هه يه من ئاگادار نيم! به هه رحال نه مزاني چون نه و نانه م خوارد.

رهنج به دريژايي ژياني قوتابخانه‌ي مناييكي بي كيشه‌بوو، به‌لام
 هه‌ستم ته‌كرد رهنج ئيتر منداڤ نيهه، خهريكه به‌رهو گه‌وره بوون
 ته‌چيت. ته‌مه‌ني هه‌رزه‌كاري ده‌ستي پيكردوو. به‌ياني هه‌ر، زوو
 كه له خه‌و هه‌لسام په‌يوه‌نديم به شويني ئيشه‌كه‌مه‌وه كرد، پيم وتن،
 ته‌مرو ناتوانم بو كاركردن ئاماده‌بم، له‌به‌ر ته‌وه‌ي كاريكي كوتوپرم بو
 دروست بووه، له‌وانه‌يه بو ماوه‌ي چهند كاترميريك دوا بكه‌وم.
 به‌ريوه‌به‌ري ئيشه‌كه‌م زور به نابهدلي وه‌لامى دامه‌وه، چونكه
 ته‌و روژه ئيشي زوريان به من هه‌بوو. جوړي ئيشه‌كه‌م يارمه‌تي
 ده‌ري به‌ريوه‌به‌ر بوو. له‌كارگه‌يه‌كي جلوه‌رگ دروستكردن ئيشم
 ته‌كرد. ته‌و كارگه‌يه هه‌موو جوړه جلوه‌رگي ژنان، پياوان، منالاني
 لي دروست ته‌كرا. به‌شه‌كاني زورو جياواز بوون. له‌به‌ر ته‌وه‌ي چهند
 ساليك بوو له‌وشوينه ئيشم ته‌كرد، هه‌روه‌ها چهند كوړسيكي زمانو
 بازگانيم خويندبوو. ماوه‌يه‌كي كه‌م بوو كردبوويانم به يارمه‌تي
 ده‌ري به‌ريوه‌به‌ري به‌شي جلي منداڤان. زوربه‌ي جار من نه‌ك ته‌نها
 يارمه‌تي ده‌ري به‌ريوه‌به‌ره‌كه‌م بووم به‌لكو؛ زورينه‌ي كاروباري
 ته‌ويشم به‌ريوه‌ته‌برد. واتا متمانو بروايه‌كي زوريان به من هه‌بوو.
 هه‌روه‌ها به‌ريوه‌به‌ره‌كه‌م له تواناي مني رائه‌يني. هه‌ر چهند خو‌ي بو
 شوينيك برويشتايه، من ئيشه‌كاني ته‌ويشم به‌ريوه‌ته‌برد. به هه‌ر حال
 سه‌رله‌به‌ياني ته‌و روژه به شيوه‌يه‌كي گونجاو خو‌م ري‌كخست، به‌ره‌و
 قوتابخانه‌كه‌ي رهنج بو خزمه‌ت ماموستاي بيركاري، ماموستا جسيكا
 رويشتم.

هەر، که چوومه ژورهوه بهرپرسی ژووری خزمه تگوزاری
فهرمووی لیکردم وتی:

— به یانیت باش، چۆن ئە توانم یارمه تیت بدهم؟ منیش خۆم پیناساند
وتم:

— به یانیت باش، من دایکی رهنج خالدم، له سه ر داواکاری مامۆستا
جسیکا خۆی، هاوتووم بۆ بینینی. له و برۆایه دام ئیستا چاوه رپیم ئە کات.
زۆر به ریزه وه پیشوازی لیکردم وتی:

— فهرموو دانیشه، هەر ئیستا پیی رائه گه یه نم که جه نابتان لیرهن.
خیرا دهستی دایه ته له فۆنه که ی به رده می ژماره ی مامۆستا جسیکای لیدا،
پیی راگه یاند که، من له ژووری چاوه پروانی چاوه رپیی ئە که م. دوا ی
چهند خوله کیک مامۆستا جسیکا گه یشت، به په رۆشه وه دهستی هیناو
سلاوی لیکردم. وتی:

— داوا ی لیبوردن ئە که م، چاوه رپیت کردم، له راستیدا ئە مرۆ له م
کاته دا هیچ کلاسیکم نه بوو، به لام بۆ ماوه ی چاره کیک کلاسی مامۆستای
زمانی ئینگلیزیم وه رگرت. له بهر ئە وه ی خۆی بۆ چاره کیک دوا که وت..
وتم:

— زۆر ئاساییه. سوپاس بۆ بانگه یشته که ت. هەر له و کاته دا وتی:
— فهرموو، با برۆین بۆ ژوره وه که ی خۆم.

دهرگای ژووری چاوه پروانی بۆ کردمه وه، منیش پیشی که وتم بی
ئه وه ی بزانه م ژوره وه که ی ئە و کامه یه! چهند هه نگاویک رۆیشتین. به
دهستی ئاماژه ی بۆ راره ویکی دوورو دریش کرد. وتی:

— دووهم ژووره له دهستی راست.

منیش، که گیشتمه بهردهمی ژووره که راوهستام چونکه دهرگای ژووره کهی داخرا بوو. ئەو کاته خۆی دهرگا کهی به کیلونه که کردهوه ئینجا فەرمووی لیکردم. جاریکی تر ئاماژە ی کرد بۆ ئەو کورسیه ی بهرامبەر میزه کهی ئەو دانرا بوو. وتی:

— مادام فەرموو دانیشه.

منیش دانیشتم، به خیرایی به ناو ژووره کهیدا چاویکم گیرا، ژووره کهی زۆر خنجیلە و دلگیرو جوان بوو. ئەوهی، که زۆر سەرنجی راکیشام ئەو دیواره بوو، که له پشتی مامۆستا جسیکاوه بوو. ئەو دیواره به جۆریک داپۆشرا بوو، که رهنگی هیچ دیار نه بوو، هه مووی وینهی قوتایه کانی خۆی بوو. وینهیه کی گه وره ی رهنجیش له ناوه راستی هه موو وینه کانیدا بوو، ئەوهش دلی خوش کردم. جگه له وهش وینهی خۆی و پیاویک و دوو منال، که چند جاریک دووباره ببوه وه. له زۆربه ی سووچی ژووره کهیدا هه لواسرابوون وهک ئەوهی بلیت خیزانه کهی بیت. له و کاته دا چاوم که وته سەر چند ئینجانیه کی بچکۆله له ناو تاقی په نجه ره گه وره کهیدا رازابووه وه به چند جۆریک گول و گه لای جوان و سەرنجی راکیشه ر. دۆلاییکی ئاسنی گه ورهش پالی دابوو به دیواره کهی که له پشتی منه وه بوو. ته نانه ت ده رگای ژووره کهشی له دیوی ناوه وه داپۆشرا بوون به وینهی ئەو قوتایانه ی، که خه لاتی سەر که وتیان له پیشبرکیی وهرزش دا پیدرا بوو. ئەوهش زۆر سەرنجی منی راکیشا بۆ ئەوهی، که ئەم مامۆستایه خوشه و یستیه کی زۆری بۆ قوتایه کانی له دل دایت.

ژووره کهی مامۆستا جسیکا پر بوو له ههست و خوۆشه ویستی، پر بوو له ئارامی و به خشندهیی. ههر، که دانیشتم ههستم به شتیکی سهیر کرد، روخساری ئه و مامۆستایه زۆر به ئاشکرا میهره بانی پیوه دیار بوو. مامۆستا جسیکا بالای بهرزو سپی پیست بوو. قژی کال و چاوی شین بوو، گوشتن نه بوو به لام ریك بوو. سه ره تا من بیدهنگ بووم چاوه ریم ئه کرد مامۆستا قسه کردن دهست پیکات پیمبلت، هوی بانگکردنی من بو لای ئه و چییه؟! پیش ئه وهی دابنیشیت دهستی برد چه کمه جهی میزه گه و ره کهی بهرده می کرده وه، که رهنگی قاوه بییه کی تیر بوو، له میزی کار به دهستی دهسه لاتدار ئه چوو، ئه و کاته فایلکی گه و ره ی رهنگ سه وزی کالی ده رهینا، خستییه سه ر میزه که. به رویه کی پر له ئارامی وتی:

– دایکی رهنج من زۆر خوۆش حال بووم به هانتت، هیچ خه مت نه بیت ئیستا له هه موو شتیک ئاگادارت ئه که م. ئه م فایله هه موو تاقیکردنه وه کانی رهنجی تیا به. له گه ل هه موو نمره کانی له سه ره تای ساله وه تا کوو ئه مرۆ. به لام پیش ئه وهی من هیچ شتیک باس بکه م، پیمخوۆشه ئه گه ر سه ره تا چاوێک به نمره کانی رهنج دا بخشینیت. ئنجا هه رخوۆت له نیوان نمره کانی سه ره تای سال و ئیستادا به راوردیکیان بکه یت. هه ر وه ک ئاگاداریت ئیمه ئیستا گه یشتوینه ته ناوه ندی سالی خویندنه وه.

ئینجا دهستی راکیشا، منیش فایله کانم لیوه رگرت. ئه و هیشتا بهرده و ام بوو له قسه کردنیدا. وتی:

– ئه مه نمره کانی رهنجه له سه ره تای ساله وه تا کو ئه مرۆ. هه موو وانه کانی تیا دایه، ته نها ماتماتیک نییه. بیگومان دوا ی روخسه ت

وهرگرتم له مامۆستاكانی رهنج هه موویم كوۆ كر دۆتهوه، ههروهها بهرپوه بهری قوتابخانهش ئاگاداره. ههز ئه كهه بهوردی ته ماشایه کیان بکهیت!.

هه رچهنده خوۆم ئه مزانی که نمره کانی رهنج زۆر باشن. به لام ئه و منی خسته گومانه وه، بۆیه زۆر به خیرایی په ره کانم هه لئه دایه وه سه یرم ئه کردن. به لام کاتیک که تییینیم ئه کردن نمره کانی سه ره تای سالی زۆر باشر بوون له وانهی دوایی. به لام تا ئه و کاتهش تینه گه یشبووم مه به ست چیه له و سه ردانه؟! وا ده رئه کهوت، که دوودلیه کی زۆرم پیوه دیار بیت؛ بۆیه به ده م زه رده خه نه یه که وه مامۆستا پیی وتم:

– دایکی رهنج؟ تکایه به ئارام به، رهنج له قوتابیه سه رکه وتو خوشه ویسته کانمه. بیگومان ریزیشی زۆر لی ئه گرم، ههز ئه کهم ده ست خو شیت لی بکه م، له به خپو کردنت که توانیوته مندالیکی وه کو رهنج به و شیوه جوانه په روه رده بکه یت. هه ر چه نده قسه کانی مامۆستا که میک دلنیا یان کرده وه، به لام من تائه و کاتهش هیشتا له ترس له شتیکی نادیار رزگارم نه ده بوو. له دلی خو مدا ئه م وت:

– ئی باشه، که واته کیشه که له کویدایه؟ ئه ی بۆچی منت بانگ کردوه؟! په ره په ره ته ماشای تاقی کردنه وه و نمره کانی رهنجم ئه کرد، تییینیم کرد، چه ند جاریک نمره کانی هاتوونه ته خواره وه، به لام من ئاگاداری ئه وانه نه بووم زۆر سه یرم لینهات! هه رگیز له و بر وایه دا نه بووم رهنج ئه و نمرانه م لیبشاریته وه هه ر بۆیه زۆر دلگران بووم. خه میکی زۆر سه رتا پامی گرته وه. هه ر، له و کاته دا خوۆم به دایکیکی که مته ر خه م ئه هاته پیش چاو! ئاخۆ من هو کاری ئه و شاردنه وه یه بم؟! ئاخۆ رهنج چیی تریشی هه یه له منی ئه شاریته وه؟ تو بلیی ته نانه ت له لایه ن

کورە کە ی خۆشمەو و هەلخەلەتینرابم؟ ئەمەو زۆر پرسیاری تریش بە ناو مێشکەدا ئەهاتن و ئەرویشتن، بیرکردنەو و لەو کاتەدا بەرەو شتی زۆر سەیر و خراپ راپیچیان ئەکردم. لە پریکدا مامۆستا جسیکا وتی: — دایکی رەنج، حەز ناکەم بەجۆریکی نارێک و دوودلی بروانیتە باسە کە، من ئیستا هەندیک شتت بۆ روون ئەکەمەو، تۆش ئەبیت یارمەتیم بەیت. وەکو بینیت رەنج قوتابیه کی زۆر زیڕە کە، من ئەزانم چەند بە توانایە، بەلام هۆکاری بەرەو دواچونی شتیکی هەست ئەکەم لە ئەستۆی تۆداییت! هەر، کە گویم لەو قسەیه بوو هەستم بەتوورەبونیکي زۆر کرد. لەو کاتەدا هەلوێستەیه کم کرد، تۆزیک لێی چوومە پیشەو. بەلام ئەو قسەکانی خۆی نەبری. وتی:

— لیم ببورە کە وا ئەلیم. بەلام، تا ئەم ساتە ئەمە بروای منە! ئایا تۆ حەز ئەکەیت کورە کەت بەرەو دواو بەروات، یان بەرەو پیشەو؟ ئەی تۆ ناتەوێت کورە کەت دواو ژۆریکی سەرکەوتوی هەبیت؟ بیگومان هەموو دایکیک حەز بە سەرکەوتنی منالەکانی ئەکات. بەتایبەت ژنیکی وەک تۆ. من لە قسەکانی ئەو زۆر سەرم سورما بوو هەستم ئەکرد هەموو قسەیه کی وەکو زلەیه کی تەرە بە بناگوێما ئەکیشیت! سەیرم ئەکردو دەمم داچەقا بوو، چونکە رەنج لەژیانی مندا تەنها روناکیه کە کەهۆی مانم بوو. من خۆم و ژیانی خۆم تەرخان کردو بۆ رەنج، کەواتە چۆن ئەبیت ئەو قسانە بە من بوتریت. لەو کاتەدا ئەوێندە توورەو بیئارام بووم هەر ئەو مابوو هەستمە سەر پێ و بە هەموو هیژم هاوار بکەم بلیم، مامۆستا ئەو تۆ باسی چی ئەکەیت؟ ئەو تۆ ئەو قسانە لەگەڵ کێ ئەکەیت؟ کەواتە راستە کە ئەلین ئەو هی نەتاسیت نازانیت تۆ کیت! من لەوخەیا لانەدا بووم. ئەوێندە توورە

بووم هەرچەند ئەو قسەى ئەکرد من ئاگام لە قسەکانى ئەو نەما. خەيالم روڤشت بۆ وڤنهکانى که لە سەر مڤزه جوانه کهى دانرابوو لە دلى خوڤدا وتم، ئڤنجا بۆ نا، خو ئەو ژيانى خوڤشهخته ئاگادارى ژيانى کهسيكى وه کو من نڤيه. چوزانى من کڤم و چەند بە کورە کهمه وه سەرقالم، ئەو لە خوڤيه وه قسە ئەکات وا ئەزانڤت منڤش وه کو ئەو ئەژڤم. چاوم پربوون لە فرمڤسک هەر چەند وڤستم خوڤراگرڤم، بەلام له وه زياتر خوڤم پڤراگڤر نه کرا فرمڤسکه کانم به ڤمڤنى به چاوما هاتنه خواره وه. بهلام واديار بوو ماموڤستا جسيکا برڤياري دابوو ڤڤگوڤدانه ههستى من چى له دلدا بوو بڤلڤت. له هه مان کاتدا زور دلڤياش بوو، که من هوڤکاري هه موو کڤشه و نارڤيکه کانم. ديسان وتى:

— داواى لڤبورڤن ئە کهم ئە گەر هه نڤڤک له وشه کانم رهق بن، بهلام خوڤشه وڤستڤم بۆ رهنج وام لڤده کهن گوڤ به ههستى تو نه ده م له پڤناو بهرژه وه نڤدى کورکهت، توڤش ئەبڤت ئە وهت پڤخوڤشڤت. ئڤستاش ئە گەر يارمه تڤم بڤهڤت، ئەمه وڤت چەند پرسڤاريكى تاڤه تڤت لڤ بکه م. ! ئاخو بتوانم؟! من له و کاته دا هه رچه نڤده زور تووره بووم، بهلام به هه موو توانامه وه هه وڤم ئە دا تووره بونه کهم بشارمه وه. ده سره کهم له گڤرفانم ده رهڤناو فرمڤسکه کانم وشک کرده وه به ده نڤگڤكى له سه رخو و تم:

— به لڤ ماموڤستا، هه رچى پرسڤاريک په يو ه نڤدى به کورە کهمه وه هه بڤت بڤگومان ئە توانڤت بڤکهڤت. هه ر له و کاته دا توڤڤک خوڤى به کورسڤيه که يه وه جوولانڤده وه سه رى هڤنايه پڤشه وه به تڤژى سه ڤرى ناوچاومى کرد. وتى:

— تا ئىستا ھەموو شتىك پەيوەندى بە رەنجى كورپتەو ھەبوو.
بەلام ئەم پرسىيارەى من ئىستا راستەوخو پەيوەندى بە خودى تۆو ھە!
دىسانەو ناراستەوخوش پەيوەندى بە رەنجەو دەيىت. ئىستا پىم بلى
ئەگەر ھىشتا بو پرسىيارەكەم ئامادەيت؟ ئەو قسانەى مامۆستا جىسىكا
زىاتر توشى سەرسورمانيان ئەكردم، بە جورىك سەرم لىشىوا بوو
نەمئەزانى باسى چى بو من ئەكات! يان ئەيەويت پرسىيارى چى لە
من بكات. چاوەکانم ئەسرین و ھەناسەى قوولم ھەلدەكىشا، تۆزىك
وہستام. ئەويش چاوەرپى وەلامى منى ئەكرد. ديسان وتى:

— خاتون ئەلى چى؟ وەلامت نەبوو!

بە خىرايى وتم:

— بەلى.. بەلى.. بىگومان، تكات لىئەكەم چى زوترە پرسىيارەكەت
بکہ تاكو بزائم ھۆكارى من چىيە لە سەر دواكەوتنى كورەكەم لە
وانەکانيدا.

مامۆستا جىسىكا پالى بە كورسىيەكەيەو ھەدایەو. ئىنجا وتى:

— زور باشە بەلام پيش پرسىيارەكەم ئەمەويت بزائم ئارەزوى
خواردنەو ھى چى ئەكەيت؟ ببورە ئەبوايە زوتر ئەو پرسىيارەم بکردايە
پىكەنى؛ لە جىيى خوى ھەلسايە سەرپى وتى:

— لىرە قاوہخانەيەكى بچكۆلەمان ھەيە تايبەتە بە مامۆستاكان،
ئىشكەرەكانى بەشى خزمەت گوزارى. ھەموو جورە قاوہيەك،
شەربەت، ئاو، چاشمان بو ئامادە ئەكەن. ئارەزوى كاميان ئەكەيت با
بۆت بەيىم. تەكايە خۆت ئارام بکەرەو. منيش لەو کاتەدا ھەموو خەموو
كىشەكەم تەنھا رەنج بوو، بەلام بە پىويستم زانى داواى قاوہيەكى
بىشەكر بکەم. مامۆستا رويشت دواى پىنج خولەكىك گەرايەو، لە

سەر سینییه کی بچکۆله دوو قاوه، دوو بوتل ئاویشی هینابوو له بهر ده می مندا له سەر میزه که ی خۆی داینا، ئینجا فەرمووی لیکردم منیش سوپاسم کرد، دهستم دایه قاوه کهم، که له کوپیکه سپی نه خشکراو به ناوی قوتابخانه که دا بوو قومیکم لیدا، دامنایه وه ئه ویش قومیکه له قاوه که ی خۆیدا وتی:

— نامه ویت کاتیکی زۆر لیره راتبگرم هەر ئیستا ئه چمه باسه که وه. ئه زانم تۆش کار به دهستی و روخسه ت و هەر گرتوه تا کو ئه م بیننه له گه ل من بکهیت، من ریز له هاتنه که ت ئه گرم.

پیش ماوه یه ک رهنج که میک باسی تۆی بو کردوم. له و کاته دا هه رچه نده می شکم زۆر جه نجال بوو به لام زۆر به هیمنی وتم:

— من زۆر ئاماده م، که گوئ له به ریزت بگرم.

مامۆستا جسیکا ئه مجاره ش به زه رده خه نه یه که وه سه یریکه کردم وتی:

— خانمه که م پیش ئه وه ی پرسیاری تایبه ت له تۆ بکه م، ئه مه ویت که میک باسی خۆم ت بو بکه م، تا کو باشرئیم تیبگه یت. ئینجا سه ری دانه واندا، تۆزیک بیده نگ بوو، دوایی سه یریکه چوارده وری خۆی کرد. دهستی دایه یه کیک له و وینانه ی، که له سه رمیزه که ی دانرابوو، به ده م زه رده خه نه یه که وه هه لیگرت که میک له رووی خۆی نزیکه کرده وه. ئه و وینه یه له ناو چوارچیه یه کدا بوو، رهنگی چوارچیه که ی زه ردیکه ئالتونی بوو، له گوشه کانییه وه به ده نکی مرواری چنرابوو. جسیکا رووی وینه که ی کرده من. وتی:

— ته ماشاکه چند جوانن، ئه وه خیزانه که مه. خۆم و مناله کانم، له گه ل باوکی مناله کانم. ئینجا به هیواشی وینه که ی له شوینی خۆی دانا یه وه. جاریکه تر به روویه کی خۆشه وه وتی:

— ھەز ئە كەم بزائیت پېش ئەوہی من مامۆستا بىم، منىش ھەر وەك تۆژن و خۆشەويستى پياويك بووم، ھەر وەھا دايككىشم، خاوەنى دوو منالم، كچە كەم تەمەنى پانزە سالە، كورە كەشم يانزە سالە. واتا ساليك لە رەنج منالترە. من و مېردە كەم ماوہى چەند ساليكە لەبەر چەند ھۆيەك لەيە كتر جيابوينەوہ! ئەم باسەت بۆ ئە گېرمەوہ بۆئەوہى؛ بزائیت، كە من چاك ھەست بە تۆ ئە كەم. لەھەمان كاتدا ھەست بە ئازارە كانى رەنجىش ئە كەم!. من و تۆ تەنھا ئافرەتيك نىن لەم جىھانەدا، كە لە مېردە كەمان جيابوييتىنەوہ، كەسانى وە كو ئىمە زۆرن، بەلام ھەر كەسە ھۆيە كى ھەيە، بە جۆريكى جياواز جيا بۆتەوہ، بە ناخۆشى و كارەسات بيت يان بەخۆشى. بەزۆر بيت يان بەرەزامەندى. لە كۆتايدا جيابوونەوہيە. ھۆكارە كان ھەرچىيەك بن ھەرچۆنيك بن ھەر جيابوونەوہيە. منالە كانمان گەورەبن، يان بچووك، پيوستيان بە دايك و باوكە. منال پيوستى بە سۆزو خۆشەويستى ھەردوولايە. ئىمەش لەھەمان كاتدا مروڤين پيوستيمان بە سۆزو گرنكى پىدانە، ھەر وەھا پيوستيمان بەريزو خۆشەويستىيە. من ئىستا باسى خۆمان ناكەم. لە ئىمە گرنگتر منالە كانمانە، كە پيوستە زۆر ئاگاداريان بىن. ھىچ كات فەرامۆشيان نە كەين. برۋابكە ھەردوو كەسيك، كە جيا دەبنەوہ ئەوہ ناگەيەنيت كە ئەو دوو مروڤە دوو كەسى خراپ بن. نەخىر ھىچ وا نىيە. بەلكو بەراى من ئەو و كەسە زۆر جار مروڤيكي زۆر رۆشنىر، خاوەن بىرو باوهرىكى بەرزو ئاستى تيگەيشتىيان لەو پەريدايە. ھەندىك جار ئەو كەسانەى، كە جيابونەوہ ھەلدەبژىرن بە راى من زۆر راستگۆن، مروڤيكي دووروو درۆزن نىن. كاتىك، كە ژنە كە يان پياوہ كە ھەستى خۆشەويستى نامىنيت بۆ ئەويتريان! خۆ ھىچ نەبيت

ئەو ھەندە غىرەت و ئازايەتى تىدادايە بۆ ئەو ھى نە كەوئىتە درۆ ھەلبەستىن و
 دووروى يان لە پشتەو ھەنجەر لىدان مەبەستىم خىانەت كەردنە،
 ھەركاميان بن داواى جىابوونەو ھەكەت لای من ئەو جۆرە كەسانە زۆر
 بەرپىزترن، ھەكە لەوانەى، كە بە درۆ دووروى ژيانى ژن و مېردايەتى
 بەسەر ئەبەن. خانمە كەم داىكى رەنج، ھىچ كاتىك خۆشەوئىستى بەزۆر
 نەبوو نايىت، ھىچ كاتىك ناتوانى بە بەرامبەرەكەت بلىت توخوا
 تەكات لىئە كەم تۆزىك زياتر گويم پىدە. ئەزانىت ئەو جۆرە ھەستانە
 داوانا كرىت؟ ئەو ھەستە ئەيىت خۆى لەناخى ئەو كەسە خۆيەو ھە
 بىت. خانمە كەم ھەروەك دەزانىن زۆر جار ھۆكارە كە تەنھا جىاوازى
 بىرو باوەرۆو بۆچوونەكانە، كە بە ھىچ شىوئەيەك يە كتر ناگرنەو ھە.
 ناچار ھەردوولا، يان لايەنىك جىابوونەو ھەلدەبژىرىت. ئەمەش بۆ
 خۆيان كارىكى چاكە، بەلام ھەموو جىابوونەو ھەكان بۆ منالەكانمان
 كارىكى سەختە!. تەنھا ئەوان باجى ئەو جىابوونەو ھەئەدەن، چونكە
 سىروشتى مەروڤ ئەيسەپىنى بە سەرماندا، كە ھەز بەكەين لە نىوان
 داىك و باوكدا گەورەبىين. خۆ ئەگەر ھەر ئەو ھەش كارىكى زۆر
 سەم بوو، ئەواپىوئىست ئەكات نەھىلەن منالەكانمان ئەو ھەستەيان
 لادروست بىت، كە يەكىك لە لايەنەكان بوونى نىيە لەژيانىداو گىرنگى
 پىنادات. ئىمە ئەيىت ھەكو داىك زياترىن ھەولبەدەين، كە نەھىلەن ئەو
 بۆشايە دروست بىت، من مەبەستىم لەو داىك و باوكانەيە كە، ھىشتا لە
 ژياندا. بەلام كاتىك، كە جىادەبنەو ھەگىرنگى پىدانىان بۆ منالەكانىان
 كەم دەبىتەو ھە، ئەو ھەش ئەيىتە دروستبوونى كىشەى دەرونى، كاتىك
 مندالەكە گەورە دەبىت، ھەر لەو كاتەدا كىشەكەش گەورە بوو، دوا
 جار چارەسەر كەردنى ئاسان نىيە. لەو كاتەدا ھەلوئىستەيە كەم كەرد. و تەم:

— مامۆستا ئەي بەرەي تۆ چي باشە بکريت؟ پيويست ئە کات ئەو دايک و باوکە مانەوہ هەلبژيرن گەرچي مانەوہ شيان زۆر ستەم بيت؟ مەبەستم ئەوہ يە شەر و ناکۆکي بەردەوام لە بەرچاوي مندالە کانيان بکريت؟ ئەي ئەمە لاي تۆ هەلە نييە؟! مامۆستا جسيکا ئەمجارە هەردوو دەستي خستە سەر ميژە کەي، زۆر بە دلنيايەوہ دەستي کردەوہ بە قسە کردن وتي:

— خانمە کەم هيچ کاتيک بۆ بەردەوام بووني خيزان، مانەوہ بەوشيوہ يە چارەسەرنیە. ئە گەر خيزانيک لە هەفتە يە کدا دوو جار ناکۆکي تبادا بوو، ئەوہ خيزانيکي ناکۆکە، چاکتر وايە بۆ لە دەست نەداني منالە کانيان، دوو کەونەوہ. نە خير من ناليم بمينەوہ. چونکە؛ پەرودە کردني منال لەو جۆرە بارو دوخەدا منال بەرەو ونبوون ئەبات، هەر وەها ئامادەشي ئە کات بۆ نەخۆشي دەرووني، بيگومان ئەوکاتە جگە لەوہ ژياني گەرەبووني لي چەواشەدە کات، ئەبيت بە مرۆقيکي نەخۆش، لاواز کە نەتواني بەرەنگاري هيچ کيشە يە ک بيتهوہ. لە گەل ئەوہ شدا زۆر ستەمە بتواني برياریک بۆ خۆي بدات، يان ژياني ئاسودە بيت. جگە لەوہ ش ترس و دلەراوکي ميواني هەميشە يي ئەبيت، هيچ کات ناتواني پشت بە خۆي بەستيت. ئەمانە و رقو کينەش لە دلیدا دروست ئەبيت. ئە گەر کچ بيت بەرامبەر بە پياو، ئە گەر کوربيت بەرامبەر بە ژن، بۆ يە خانمە کەم لەو جۆرە پەيوەنديانە جيا بوونەوہ باشترين ئامۆژگاريە، ئيمە ئە گەر نەتوانين ژياني خۆمان بەخۆشي بەريکەين، ئەي بۆ هەول نەدەين ژياني منالە کانمان خۆش و سەرفراز بکەين؟ هيچ نەبيت با ئەوان بە کەسايەتییە کي سرووشي و دەروونيکي پتەو بەهيژو دلکي پاک و خۆش ئامادەي ژيان و بەرەنگار بوونەوہ ي کۆسپ و ناخۆشيە کاني ژيان بکەين. پيويست ئە کات ئيمە بە جۆريک پەرودەيان بکەين، کە بەهيژ

بن، بروایان به خوځیان هه‌بیت، خاوه‌نی، بریاری خوځیان بن، خوځیان
بتوانن دواروژ بۆ خوځیان ده‌ست‌نیشان بکه‌ن، من ئەمه‌و‌یت من‌اله‌کانم
له‌ دوا روژیاندا هه‌لبژاردنه‌کانیان راست ب‌یت، زیره‌ك بن به‌ ئاسانی
هه‌لنه‌خه‌له‌ت‌ن‌ر‌ین، بروایان به‌ خوځیان هه‌بیت، دوودل نه‌بن، دووروو
نه‌بن، نه‌ه‌یلن که‌س چه‌واشه‌یان بکات. چاو‌یان هه‌ر چاو نه‌بیت،
به‌لکو بۆ بینین ب‌یت. راستی بینن، زمان‌ش‌یان قسه‌ی راست بکات.

مامۆستا جسیکا زۆر به‌ دل‌ن‌ی‌ایه‌وه‌ قسه‌کانی ئە‌کرد، وه‌کوئ‌ه‌وه‌ی
به‌ سه‌ر ژ‌ی‌انی خو‌ی و من‌اله‌کان‌یدا هه‌مووی سه‌پاند‌ب‌یت. له‌ قسه‌کان‌یا
واده‌رئ‌ه‌ه‌وت، که‌ ئە‌وه‌ ئە‌زمون‌یک‌ی زۆر ناخو‌شی ت‌ی‌په‌راند‌وه، هه‌و‌ل
ئ‌ه‌دات دوا‌روژ‌ی من‌اله‌کان‌ی با‌شتر ب‌یت. له‌و کاته‌دا بیرم له‌ ژ‌ی‌انی ئە‌وه
ئ‌ه‌کرده‌وه‌ ئە‌مو‌یست پر‌سیاری ل‌ی‌بکه‌م بۆچی ه‌یشتا و‌ینه‌ی م‌ی‌رده‌که‌ی له‌
سه‌ر م‌ی‌زه‌که‌ی داناوه‌؟ به‌لام ئە‌وه‌ خ‌یرا به‌ ده‌نگ‌یک‌ی نیم‌چه‌ تووره‌ وت‌ی:

— دایکی ره‌نج کوره‌که‌ی تو‌و خه‌ریکه‌ ل‌یک‌دا‌برانی له‌ باوکی به‌ره‌و
هه‌لد‌یر‌ی ئە‌بات! تکایه‌، ئا‌گاداری به‌.. دایکی ره‌نج ئە‌مه‌و‌یت ب‌یت
ب‌ل‌یم ش‌ت‌یک هه‌یه‌ زۆر گر‌نگه‌ ئ‌یمه‌ پ‌یو‌یسته‌ له‌یادی نه‌که‌ین، ئە‌و‌یش
من‌اله‌کا‌مانه‌. ئە‌وان پ‌یو‌یست‌یان به‌ هه‌ردوو لاما‌نه‌. ئە‌ب‌یت ئە‌وه‌ حه‌قه
ب‌در‌یت به‌ باو‌ک، که‌ مندالی خو‌ی له‌ نزیکه‌وه‌ ب‌ین‌یت، ئا‌گاداری ب‌یت.
ب‌یناس‌یت بۆ ئە‌وه‌ی کات‌یک گه‌وره‌ ده‌بن وه‌کو دوو‌که‌سی ب‌یگانه‌ ره‌فتار
نه‌که‌ن. قسه‌کان‌ی مامۆستا جسیکا زۆر لام سه‌یر بوون، به‌لام گه‌یشتمه
ئ‌ه‌نجام‌یک، که‌ مامۆستا جسیکا وا ده‌زان‌یت من نا‌ه‌یلم ره‌نج باوکی
ب‌ین‌یت!. خ‌یرا قسه‌که‌م پ‌ی‌بری. وتم:

— مامۆستا هه‌رچ‌یت با‌س‌کرد، ئە‌وه‌ قسا‌نه‌ هه‌مووی زۆر راستن،
ب‌یگومان من هاو‌راتم به‌لام ئە‌وه‌ی، که‌ په‌یوه‌ندی به‌ ره‌نجه‌وه‌ هه‌یه‌،

هه زئه كه م زياتر بۆم روون بكه يته وه. ئايا رهنج داواي بينيني باوكي
كردوو ه؟ باسه كانت زۆر چرن، من ئيستا له ناو گيژاودام.
مامۆستا جسيكا هه ناسه يه كي قوولئ هه لكيشا، ئينجا توؤزيك
دهنگي نزم كرده وه. وتي:

— خانمه كه م. يه ك شتي بچوو كي رهنجت بۆ باس ئه كه م. ئينجا هه ز
ئه كه م خۆت لئي تيبگه يت دو اييش خۆت برياري له سه ر بده يت.
و تم:

— فه رموو گويم ليگرتويت.

مامۆستا چاوي كز كرد. وه كو بيه وي ت بير بكاته وه. ئينجا وتي:
— ئه توانم بليم چهند مانگيك له مه وه به ر تيبيني رهنجم ئه كرد، له
كاتي وانه كانيدا خه يالئ ئه رۆيشت، ئاگاي له خۆي نه بوو. هه رچه ند
سه ير يم ئه كرد چاوي له سه ر ته خته ره شه كه بوو، به لام خه يالئ
له شوينيكي تر بوو! ئه مه ش زۆر دوباره ئه بوه وه جگه له وه ي هه ر
كاتيك له كاتي پشوه كانيدا ئه مبيني ته نهاو غه مبار بوو. ئه مه ش مني
زۆر دوودل كرد، به جوؤريك، كه په يوه ندي بكه م به تووه تاكو
بزاتم هوئ ئه م گوؤرانه چيه؟! خانم من زۆر دلنيا نه بووم له گوؤراني
رهنج، هه ستم ئه كرد له وانه يه له گه ل تو له ماله وه كيشه تان هه ييت،
يان له به ر ئه وه ي به ته مه نيكي هه رزه كاري قوئاغيكي تازه دا تپه ر
ئه كات، هه نديك هه ست و بير كردنه وه ي گوؤرابن، خۆت ئه زاني ئه م
جوؤره شتانه كار ئه كه نه سه ر گوؤراني كه سايه تي، كاتيك كه له دوؤخي
منالئ ئه په ريته هه رزه كاري، بۆيه سه ره تا زۆر گويم به باسه كه نه دا،
به لام وه كو تيبينيم ئه كرد له وه زياترم ئه بيني له باره ي هه لسوكه وتي
له وانه كاني تريشيدا. خۆت ئه زاني ليره كه سيك هه يه پئي ئه وتريت

رواویژکاری کۆمه لایه تی ئەو کەسه بەرپرسیاره له کیشه و گرفتێ هه موو یه کێک له قوتاییه کان. به لām له بهر ئەوهی من به جوړیکی تایبەت رهنج ئەبینم، به پێویستم زانی خۆم به تهنه قسهی له گه ل بکه م. رهنج زیاتر سه رنجی منی راکیشا، کاتیك له سه ر لاپه ره ی تاقیکردنه وه ی رۆژانه، ئەبینم ئەوکاتانه ی، که رهنج پێویسته وه لāmی پرسیاره کانی بداته وه، ئەو وینه ی پیاویك له سه ر لاپه ره که دروست ئەکا!. ئەمه چەند جارێک دووباره بوته وه، نه ک تهنه له وانه کانی مندا، به لکو له وانه ی مامۆستا کانی تریشدا هه مان وینه ی کردوه، چەند جارێک مامۆستای زمانی ئنگلیزیش پرسیارێ لیکردوه ئەو وینه یه کیه؟ ئەو وه لāmی نه داوه ته وه وینه که ی کوژاندۆته وه. به لām رۆژیکیان پێش ئەوه ی کاتی قوتابخانه ته واو بیت، رهنجم بانگ کرد بو ئەم ژوره ی خۆم دوو به دوو دانیشتین، له باره ی زۆر شته وه پرسیارێ زۆرم لیکرد. به لām ئەو هیچی وه لām نه دامه وه!. من ئەو رۆژه زیاتر ویستم بزانه ئەو وینه یه کیه که هه موو جارێک له سه ر لاپه ره وه به رگی کتیب وه هه موو شوینیك ئەیکیشیت، ئینجا بو ماوه یه کی زۆر خه یالی له سه ر ئەروات! کاتیکیش به ئاگادیتته وه کاته که ی ته واو بووه، دوا جار نمره یه کی که م وه رئه گریت. ئەو رۆژه رهنج زۆر دلێ پر بوو له قسه وه له گریان، من هه ر وازم لی نه هینا، له کو تاییدا پاش هه ولێکی زۆر، تهنه وتی:

— ئەوه وینه ی باوکه م، من سی ساله باوکه نه دیوه، زۆری بیر ئەکه م. هه موو شه ویك خه وی پێوه ئەبینم.

جسیکا پێی وتم:

— خانم ئەمه ویت پیت بلیم، رهنج منالیکێ له سه ر خۆیه، دلێ پره له سۆزو خۆشه ویستی، منالیکه پر له هه ست، له به زه یی، زۆر جار

ئەيىنىم يارمەتى ھاورپىكانى ئەدات. كە ئەمەش شىكى تا ئەندازە يەك سەيرە، چونكە؛ ۋە كو خۆت ئەزانىت لىرە ھەركەس ئاگادارى خۆيەتى، كەس گوى بە كەسى تر نادات. بەلام من رەنج زۆر بە جياواز ئەيىنىم. داخم لەۋەيە، كە ئەم كورەى تۆ زۆربەى كاتەكانى غەمبارو دوودلە. ئەيىنىم زۆربەى جار لە كاتى پشووۋەكانىدا بەتەنھا دادەنىشى، زۆر كەم قسە و گالتە لە گەل ھاورپىكانى ئەكات ھەرچەندە ئەوان خۆشيان ئەۋىت، رەنج ۋە كو تەمەنى خۆى ناژى، من بە ئەركى خۆمى ئەزانم كارىك بكم تاكو ئەو كورەى تۆ دلخۆش بكم. بەلام پىۋىستم بە يارمەتى تۆيە. ئەمەۋىت تۆش بىروات بە من بىت تاكو لەپرسىارەكانم نەسلەمىتەۋە، ۋەلامى راستم بەدەيتەۋە. كاتىك مامۆستا ئەو قسانەى بۆ من ئەكرد. من بۆجارىكى كە فرمىسك بە چاوما ئەھاتە خوارەۋە، بۆ دلى شكاۋى كورەكەم ئەگريام، چۆن لە ۋلاتى غەربى بى باوك گەورە ئەيىت. ھەرچەندە باوكى لە ژياندايە. بەلام لە پرىكا پرسىارىكى زۆر سەيرى لىكردم كە زۆر بە توندى داىچلە كاندم. پرسىارەكەشى ئەۋە بوو؛ بۆچى من رىگرم لەۋەى كورەكەم باوكى بىنىت؟! بۆچى چەند سالە من ناھىلم باوكى سەردانى رەنج بكات؟!

بە سەرسورمانىكى زۆرەۋە! سەيرىكم كرد. وتم:

— مامۆستا؟ تۆ بەراستى ئەۋە پرسىارە لە من ئەكەيت؟! بەراستى ۋا

ئەزانى من رىگرم لەۋەى، كە رەنج باوكى بىنىت؟!

مامۆستا جىسكا زۆر بە دلنبايەۋە وتى :

— بەلى خانم. بەداخەۋە من ۋا ھەست ئەكەم. ئەگەر ۋا نىيە چۆن

سى سالە رەنج باوكى نەديۋە؟

به هه مان سه رسورمانه وه ئه مجاره كه ميك لي چومه پيشه وه.
ئينجا كه ميك دهنگم بهرز كرده وه. وتم:

– ينگومان ئه وه ههستيكي هه له يه. من هيچ كاتيگ له نيوان رهنج و
باوكي رهنج، ريگر نه بووم. ريگر يش نيم. نازانم تو ئه م ههسته هه له يه ت
له چيه وه ئه نجام داوه؟ باوكي رهنج، خو ي نايه وي ت كوره كه ي بي ني ت.
له بهر ئه وه ي كاتيگ ژياني تازه ي دهستي كرده. ئيتر زور سه رقالي ئه و
ژيانه نوييه بوو، واده ر ئه كه وت كاتي بو رهنج نه بيت!. ته نانه ت پيش
ژن هينانيش ئه و سه رقالي دلداري بوو. ديسان كاتي نه بوو. سه ره تاي
جيا بوونه وه مان من هه و لم دا ئه و په يوه نديه نه چير ي ت، ته نها له بهر
رهنج بو ئه وه ي نزيكي باوكي بيت، په يوه نديان هه ر بمي ي ت. به لام هه ر
كاتيگ رهنج ئاره زووي بيني باوكي ئه كرد، باوكي هو يه كي هه بوو،
كه نه بي ني ت. هه ر جاره ي به بيانوي شتي كه وه خو ي ئه دزيه وه، ئه مه ش
نه ك جاريك و نه ك دوو جار، به لكو زور جار دوو باره ئه بووه وه. ناچار
منيش بريارم دا، كه ي ريوار كاتي هه بوو يان حه زي كرد كوره كه ي
بي ني ت، ئه تواني ت په يوه نديمان پيوه بكات. به لام ئه وا نزيكه ي سي
ساله هيشتا ريوار كاتي بو كوره كه ي نه بووه!. منيش هيچ كاتيگ
به پيوستي نازانم بيخه مه وه يادي، كه كوريكي هه يه ناوي رهنجه!.
ئه گه ر ئه و خو ي دلي ئه وه نده ره ق بيت، روژيگ به خه ياليدا نه يه ت
سه رداني كوره كه ي بكات! كه واته من بو بيخه مه وه يادي؟ من سه ره تا
وه كو پيم وتيت هه و لم دا، به لام ئه وان به هه له تيگه يشتن وايان ئه زاني
من ئه مه وي ت خو شي و به ختيا ري له وان تيگ بدهم، هه موو جو و له يه كي
من ئه بوه شو يني پرسيا رو ليكو لي نه وه له بهر ئه وه ويانه من گه رامه وه
دوا وه. ليره دا ماموستا جسيكا قسه كه ي پيبريم وتي:

— خانم، ليمببوره قسه كهت پيئه برم. به لام تو ئه لييت ئه وان، ئه وان
كين مه به سنت كيه؟ وتم:

— مه به ستم باوكي رهنج و ژنه كه يه تي!

ماموستا جسيكا به سه رسورمانيكه وه وتي:

— باوكي رهنج ژنيكي تري هيناوه؟! من ئه م هه والهم نه زانيوو!

وتم:

— به لي، ماموستا گيان زور شت هه يه به ريزتان نايزان. ريوار
ئه گهر بيري كوره كه ي بكردايه، ئه يتواني بو قوتابخانه بيت، ليره
سهرداني بكات، ئه گهر مينش ريگر بوومايه. به لام ماموستا تو
هه له يه ت!. من ئه زانم رهنج زور بيري باوكي ئه كات، ئه زانم زور
پيوستي به باوكيتي، ئاگادارم رهنج هه ر كاتيگ هاورپيكاني ئه بينيت
له گه ل باوكيان ئه چنه دهره وه، رهنجيش پر به دل حه زئه كات وهك ئه وان
كاتي خوش له گه ل باوكي به سه ر به ريت. ئيستا من تيئه گه م بو رهنج
خوي له هاورپيكاني به دوور ئه گريت. به لام من ناتوانم هيچ بكه م،
مه گهر خوي داواي بينيني بكات. له و كاته دا، كه من قسه كانم ته واو
كرد، ماموستا جسيكا روخساري گورا به سه ير كرديكي پر به زه بيانه
ليم هاته پيشه وه. وتي:

— دايكی رهنج، من ئيستا دلنيا بووم تو ريگر نيت، ئه مه ش زور
دل خوش ئه كات، گرنگ توي كه به رامبه ر باوكي رهنج هه لويستي
رقو كينه ت نه بيت ئه وه ش له پيناوي رهنج، نهك له خوشه ويستي
باوكي رهنج. ئيمه ي ئافره ت كاتيگ هه ست به خوشه ويستي ئه كه ين
ژيانمان پيشكه ش به و كه سه ئه كه ين، كه خوشمان ئه وي ت. به هه موو

شيويهك قوربانى ئەدەين لە كەسايەتى خۆمانەووە تاكو هەندىك
 جار خيزانيشمان. كاتيكيش منالمان ئەييت، ديسان بە جورىكى كە
 خۆبەخش ئەيىن، خۆمان ئەكەين بە قوربانى منالەكانمان، ئيمەى
 ئافرەت بەهيزىن، هيزەكەشمان سۆزو خۆشەويستىمانە بۆ دەورو
 پشتمان. خانمەكەم دلگران مەبە لە زانيارىە هەلەكەم، من وام
 ئەزانى تۆ هەول ئەدەيت رەنج لە باوكى دوور بخەيتەو! ئەوەش
 بە راى من كارەساتە، نەگونجاووە بۆ كورەكەت، بەلام من ئىستا زۆر
 لە تۆ تيگەيشتم، من هەست بە هيزو تواناي تۆ ئەكەم، حەز ئەكەم
 پييت بلييم، ئەگەر لە ژيانتا كەسيك بوو مایەى ئازاردانت هەروەها
 پشتگووى خستىت و گرنكى پينەدايت. يان كەسيكى تری خستە
 پيش تۆ، ديسان هەستى بە تۆ و خۆشى و ئەنديشەى تۆ نەکرد، تۆش
 دەرگای ژيانى بۆ بخەرە سەر پشت، پيى بلى فەرموو خوات لەگەل.
 ژيانى درۆ و يەكتر هەلخەلەتاندن كورته، رۆژيک ئەييت راستىيەكان
 دەرئەكەون. هەرگيز لەگەل كەسيكدا مەژى، كە بەكەمتر تەماشات
 بكات. هەميشە ريز لە خۆت بگرە، ئنجا لەبەرەمبەرەكەت. چونكە
 گەر ريزت لەخۆت نەگرت كەسپش ريزى بۆت ناييت... مامۆستا
 جسيكا كەميك بيدەنگ بوو، هەروەك هەستى بەخۆشەيهك كريديت
 لەپريكا بەهەم زەردەخەنەيه كەووە وتى:

— خانمەكەم، بە ناسينى كەسيكى وەكو تۆ دلّم زۆر خۆش بوو،
 ئىستا من زانيم تۆ چەند داىكيكى دلّسۆزو بەريزيت. من خۆشحالم بە
 وەلامەكەى تۆ. بريارم داووە هەتا بتوانم هەولى خۆم بەدم، كە كاريكى
 وا بكەم رەنج بتوانيت ئەمسال بە نمرەيه كى باش بچيته پۆلى هەشت.
 زۆر بە پەرۆشەووە گويم بۆ قسەكاني مامۆستا جسيكا راگرتبوو بەلام

حەزم ئە کرد خیرا له قسه کانی تەواو بیت، ئەوسا من پرسیاری خۆمی ئاراسته بکەم. ئەو پرسیارهی، که هەر له زوهوه له میشکمددا گێژی ئەخوارد. کاتیک ئەو بیدەنگ بوو به زەردەخەنەیه کهوه سهیریکم کرد. وتم:

— مامۆستا ئیستا من حەز ئە کەم پرسیاریکی تایبەت له تۆ بکەم؟

مامۆستا جسیکا به رویه کی خوشهوه وتی:

— فەرموو، تکایه پرسیار بکە، ئامادەم بۆ وهلام.

وتم:

تەنها پرسیارم ئەوهیه، حەز ئە کەم بزانی بۆچی وینە میرده کەت

داناوه؟

مامۆستا جسیکا دەستی به پیکهین کرد. وتی:

— زۆرم پێخۆش بوو، که ئەو پرسیارەت کرد. من و میرده کەم

هەتا ئیستاش په یوه ندیمان ههیه، هاتوچۆی یه کتر ئە کەین، له بۆنه

ئاینیه کاندایه کهوه کوئەبینهوه، ئەو تازه ژنی هیناوه تەوه. دلخۆشه

به خیزانی تازهی. منیش تەنها وه کو هاورپیه ک قسهی له گەل ئە کەم.

ئەوهش وه کو پیم وتیت له بهر بوونی منالە کائمانه چونکه کاتیک، که

تۆ ریز له میرده کۆنه کەت ئە گریت، مندالە کانیشت ریزی لێته گرن.

کاتیک تۆ به جوانی باسی ئە کەیت، ئەوانیش دلایان خوش ئەبیت

وزیاتر تویان خوش دەویت. وه کو باسەمان کرد پێویسته ئەوههستانه

له ناخی مندالە کائماندا بروینین، تا کو کینه دروست نه کەین. دایکی

رهنج دلگران مه به، که هه ندیك جاربی توانا، بیدهسهلات خۆت

دیته بهرچاو! بی هیوامه به. ژن هەرگیز بیهیز نییه. هیزی ئیمه له

سۆزماندایه، هیزی ئیمه له خوشه ویستیماندایه، هیزی ئیمه ئاسن

ئەتوینیتتەو، ئیمەى ژن ئەگەر باوەرمان بە خۆمان ھەبیت ھیچ ھیزیک نامان بەزینیت، بزانه ژن ئەتوانیت دلی پیاویک بکات بە لۆکە، ھەر ھەمان ژن ئەتوانیت دلی ئەو پیاو ھە خۆی بکات بە بەرد. کەواتە برۆبوون زۆر گرنگە. تۆش ئەتوانیت ئەگەر بتەویت زۆر شت لە پیناوی رەنج دا بکەیت.

وشەکانی مامۆستا جسیکا ھیزو توانایەکی زۆر سەریان پیدام ھەر لە خۆمەو ھەستم بەشتیکی سەیر ئەکرد، کە ھەرگیز لە ژیاندا ھەستم پینە کردبوو. مامۆستا بە شیوہیەکی فراوان مێشکی کردمەو، زۆر شتی بۆ ئاشکرا کردم، کە لیم رۆن نەبوو. من ھەر ئەو کاتە ھەستم بە گۆرانیکى دەروونی زۆر خۆش ئەکرد، بە مروفیکى تر خۆم ئەھاتە پیش چاو. ھەر ئەو کاتە بریارم دا کە ھەرچی لە توانامدا بیت لە پیناوی بەختیاری رەنج، ئاسودەیی دلی خۆمدا ھەبە بیکەم. تیگەیشتم ژیان زۆر کورتە، کاتی رۆو کینە نییە. خۆشەویستی ئەبیت پیشەوا بیت. خۆشەویستی ئەبیت دەرگای کراوہی ئارامی و ھیزی سەرکەوتن بیت. چەند جاریک مامۆستا جسیکا دلیای کردمەو ھە رەوشتی بەرزو بی کیشەیی رەنج لە قوتابخانە، بەلام من لە دلی ناشادی رەنج تەواو دلم گوشرا بوو. بیرم ئەکردەو، کە رەنج ئەبیت چەند بیری باوکی بکات؟! ھەستم ئەکرد کورە کەم خەمیک لە دلیدایە من تا ئەو کاتەش پیم نەزانیبوو، ئەو ھەش زۆر ماندو دلگرانی کردم. دواى ئەو ھى سوپاسی مامۆستام کرد، ئەویم بەجیھیشت. ویستم بەرەو ئیش برۆم. بەلام دل تەنگی بە جۆریک دایگرتم، کە ئارەزووی ئیش کردنم نەما. بریارمدا بۆ مالەو ھەبگەریمەو.

ئەو رۆژە ھەستەم بە خەموو خەفەتییکی یە کجار زۆر ئە کرد. حەزم ئە کرد کە سێک ھەبیت داخی دڵمی بۆ ھەلبەرتەم.

ئوتومبیلە کەم لێ ئە خوری و ئە گریام ھەتا کو گەیشتمە مائەوہ. بیرم کردەوہ، کە گەیشتمە مائەوہ، تەلەفونیک بۆ بە سۆزی خوشکم بکەم، بە لکو بتوانم ھەندیک لەو خەمانە ی دڵم دەرکەم. بە لکو ئەو بتوانیت بە ھەندیک ئامۆژگاری، قسە ی خوۆش. دەرەم تیمار بکات. ھەندیک جار تەنھا چەند وشە یە کی شیرین بەسە بۆ رەوانەوہ ی ھەندیک لە کیشە کان. منیش لەو کاتەدا تەنھا پێویستەم بە دوو وشە ی شیرین بوو. ئەمزانی گرفت ی من بەوان چارەسەر نا کریت. بە لām کاتیک تەلەفونم بۆ خوشکم کرد تا کو باسی خوومی بۆ بکەم، من ھیشتا لە ھەوآل پرسیندا بووم. ئەو وتی:

– کچیی باشی چی؟ نە بەخوا کەسەمان باش نین! خیرا دەستی بە باسکردنی نەبوونی کارەبا کرد بەم سەرما یە. رۆژی چوارتا پینج سەعات کارەبا ھە یە. نەوت گرانە، غاز ھەر دەست نا کەویت، لە کرین نایەت. دوو عا کردن لە سەر کردە کان، کە چۆن ئەم و لآتەیان کاول کردوہ. ھەرچی خەمی دنیا ھەبوو بەو تۆزە بۆی باسکردم بیئەوہ ی بلیت ئەری خوشکە کە ی من ئە ی تۆ ژیان ت چۆنە؟ چۆنی بەرپوہ دەبەیت؟ ئیتر من خووم بە خووم وت:

– کەواتە باسی چی بۆ بکەم؟ باشتەر وایە ھیچ نەلیم با ھەرھیچ نەزانیت. کەوتە دڵخۆشی دانەوہ ی ئەو. ئیتر کو تاییم بە قسە کانمان ھینا. دوایی ھەو لمدە تەلەفون بۆ ئاواز بکەم، خوشکی گەورەمە لە

ولاتی غەریبە لەوانە یە ئەو زیاتر هەستم پێبکات. بەلکو، ئەو گویم
لێ بگریت تۆزی باسی خەموو خەفەتی دنیای بۆ بکەم. دوای چۆنی و
چاکی خیرا ئەویش. وتی:

— کچی باشی چی؟ باش کوا ماوه! بەخوا دیاری کورم ئەمسالیش
دەرناچیت. بەدەستیەو شیت بووم، بەخوا تاقەتی دەرس خویندنی هەر
نەماوه، پارەو پولی پێ نەهێشتووم. هەر سالی بۆ کۆلیجیک ئەچیت،
زۆری پیناچیت پەشیمان ئەبیتەو. ئینجا باسی دەروونی کچی بۆ کردم
کە، لە گەڵ مێردە کە ی ریک ناکەوێت. خوشکم بەردەوام بوو لە سەر
قسەکانی ئەیووت:

— کچە کەم لە گەڵ مێردە کە ی هەموو کات شەریانە، هەمووی دوو
سالە شووی پی کردووە. ئەلێت لێ جیائەبمەو. بە خوا پیم وتوو،
ناییت جیایتەو. چەند سالە دلایان بە یە کەوێت بوو تا شووی
پیکرد. ئینجا، ئیستاش ئەلێت ریک ناکەوین. هەر چۆنیکە، هەر ئەبیت
بە دیاریەو دانیشت. دایکم خۆ شووکردن کراس گۆرین نییە. منیش
لەو کاتەدا هیچم بۆ نەمایەو تەنھا ئەو نەبیت دلخۆشی خوشکم
بدەمەو. پیم وت:

— خوشکی خۆم، خەمت نەبیت، ئەوان هیشتا گەنجن،
زۆریان لەبەر دەما ماوه لەوانە یە، بیرو باوەریان جیاواز بیت. زۆر
ئاساییە ئەگەر ریک نەکەوتن خۆ بەزۆر تۆ ناتوانیت بیانھیلێتەو بە
یە کەو، باشتیش ئەو یە، کە تۆ نەکەوێتە نیوانیان با خۆیان کیشە ی
خۆیان چارەسەربکەن. هەندیکیش دلخۆشی ئەویشم دایەو دواتر
خواحافیزیم لەویش کرد.

خۆشم دلم پرى بوو له ژان. به لام، نه كهسيان وتيان ئه‌ى حالى تو
چونه؟ نه منيش هيچم بو كهسيان باس كرد. چونكه ئه‌مزاني باسكردنى
خه‌مه‌ كانم بو ئه‌وان بى سوده، كهس هه‌ست به‌ و ئازارانه‌ى دلم ناكات.
هه‌ر ئه‌و كاته‌ بروام به‌ و قسه‌يه‌ كرد، كه ده‌ليت به‌ زورى كهس نيه‌ له
چوار ده‌ورت، به‌لكو به‌ بوونى ئه‌و كه‌سانه‌يه‌، كه بى بانگكردن خويان
بين به‌ ده‌نگته‌وه‌ بى ئه‌وه‌ى هيچ باس بكه‌يت خويان هه‌والت پيرسن
وه‌هه‌ست به‌ قورسى بارى ژيانت بكه‌ن. به‌لام له هه‌مان كاتدا ئه‌مزاني
باسكردنى هه‌سته‌ كانم بو ئه‌وان، هيچ له باسه‌ كه‌م ناگوريت. ئه‌و
خه‌مانه‌، ئه‌و كيشانه‌ راستيه‌ كن، كه پيوست ئه‌كات خوم چاره‌سه‌رى
ته‌واويان بو بدوزمه‌وه‌. باسكردنى كيشه‌ كان وتنه‌وه‌ى لاي چه‌ند
كه‌سانيك، ته‌نها قه‌باره‌و كيشى ئه‌و كيشه‌يه‌ له دل و گيانماندا گه‌وره‌تر
ده‌كات، به‌لام دوزينه‌وه‌ى ريگا چاره‌يه‌ك ئه‌توانيت كيشه‌ كه‌ شى
بكاته‌وه‌، ئه‌وكاته‌ هه‌سته‌ كان له بارىكى ناخوشى و ره‌شيني ده‌گوريت
بو بارىكى گه‌شيني. له هه‌مان كاتدا هه‌ستكردن به‌ هيزو توانا..

ئه‌و سه‌رله‌به‌ يانييه‌ به‌ دريژايى ماله‌ كه‌م هاتوچوم ئه‌ كرد، نه‌م ده‌زاني
چى بكه‌م! من هه‌رگيز چاوه‌رپى ئه‌وقسانه‌م نه‌ده‌ كرد له كه‌سيكه‌وه‌
باسى جگه‌رگوشه‌ كه‌م له گه‌لدا بكات، هه‌رگيز به‌ بيريمدا نه‌ده‌هات
كوړه‌ كه‌م به‌ و شيوه‌يه‌ بيري باوكى بكات!. من هيچ كاتيك به‌رامبه‌ر
به‌ كوړپه‌ كه‌م خوم به‌ داىكيكى بيخه‌م نه‌ده‌زاني. هه‌موو كات ره‌نجم
به‌ جوړيك ئه‌بيني كه‌ زور دلى خوشه‌، خه‌ريكه‌ باوكى له ياد ئه‌كات،
هه‌رچه‌نده‌ ئه‌وه‌ بو من كارىكى قورس بوو. به‌لام منيش بوونى ريوارم
له ژيانى ره‌نجدا به‌ پيوست نه‌ده‌زاني.

قسە كانى مامۆستا جسيكا تا رادهيه كى زۆر به ئاگايان هيئامه وه، له هه مان كاتدا كاريكى زۆريان تيكردم. هه موو خۆشيه كى من خۆشى رهنج بوو، ئەى كه واته خۆشيه كهى من كوانى ئە گەر كورە كه م به و جۆره بير كردنى باوكى كاري تيكردىت؟! ئەى خۆشيه كهى من كوا ئە گەر كورە كه م به جۆرىك خه يالى لاي وانه كانى نه مايت، هه موو كات وينهى باوكى له پيش چاوى يت؟ ئەيت چەند جار خەوى خۆشى به باوكيه وه بينييت؟ ئەيت چەند جار ئاواتى خواستيت باوكى له كاتى پشوه كانى ههفتهيدا به دوaida يت و بيتا بو شويني يارى و گهران، له سەر قەراغى دەريا پياسه بکهنو باسى مندالى خوى بو بکات؟ ئەيت چەند جار هيوای خواستيت كاتيك له قوتابخانه تهواو ئەيت باوكى له بهر دەرگای قوتابخانه كهى ئاماده يت، ئەميش به دلى خۆشه وه باوهشى پيادا بکات؟ ئەى ئاخو چەند جارى كه هيوای خواستيت باوكى له ياربه كانى قوتابخانهيدا ئاماده يت كاتيك رهنج به شدار ئەبوو؟! ئاخو... ئاخو..؟ ههزار ئاخو. له و كاته دا ههستم ئە كرد من داىكيكى تاوانبارم، داىكيكى خۆپه رستم، داىكيكى بيتا گام له رۆله كه م، ئەى كه واته كوا خۆشه ويستيم بو كورە كه م؟ خۆشه ويستى چيه؟ ئە گەر من بيتا گام له ويستوو ههزى كورە كه م!. هه ر له و كاته دا ههستم به كينه ئە كرد به رامبه ر داىكايه تى خۆم بو رهنج. كه و تمه سه رزه نشتى خۆم!. ئەبووايه ههچ نه يت له بهر دلى كورە كه م هه ر، ههچ نه يت چەند جارىك په يوه نديم به ريواره وه بگردايه، ئينجا چى ئەبوو

ئە گەر وەلامىشى نەدايەتەو، خۆ بەو نەدەمردم.. ئى دەبا توزىك ئەو خەمەشم ھەلگرتايە، ئاخ ئىمە چەند سەيرىن ھەندىك جار ئەو توورە بوونە كوئرو كەرمان ئەكات لە زۆر شت بىئاگامان ئەكات. توزىك لە سەرزەنشتکردنى خۆم وەستام. ئىنجا ديسان بەخۆم وتەو، باشە من چۆن بزمانايە رەنج ئەوئەندە بىرى باوكى ئەكات؟ خۆ ئەو ھەرگىز ناوى باوكى نەدەبرد! دوو سأل ئەبىت ناوى باوكى نەبردو! لە پرىكدا بە بىرمدا ھاتەو، نا.. نا.. چۆن! سەرەتاي جىابوونەو ھەمان زۆرى باس ئەکرد. ھەموو شەو ئەبوت باسى باوكم بۆ بکە پىي بلى بىرى ئەكەم. مەنىش چەند جارىك داوام لىکرد سەردانى بکات. بەلام رىبوار خۆى دوورخستەو. بەلى.. بەلى.. سەرەتا چەند جارىك لە گەل خۆى بردىە دەرەو. بىرمە خۆى ئىتر رەنجى پشتگوئى خست. ئەو زۆر خۆپەرست بوو. وابزانم ژنە كەى ھەزى نەدەکرد، رىبوارىش دلى ئەوى لا گرنگتر بوو. كەواتە من گوناح بار نىم. ئەو باوكىكى بىخەم بوو، كەواتە خەتاي من نەبوو. بىرمە دواى چەند مانگىك جارىكى كەش پەيوەندىم پىوەکرد. رىبوار وتى:

— لە سەفەرم لە گەل ژنە كەم. كەى گەرامەو سەردانى ئەكەم.
دواى ھەفتەيەك دەنگى نەبوو. ديسانەو پەيوەندىم پىوەكردهو.
ئەمجارەش وتى:

— گەراومەتەو بۆ سلیمانى. باوكم ئەمرى خواى كردهو.
ئەو كاتەش پەيمانى پىدام، كە گەرايەو سەردانى رەنج بکات. ئەو زياتر لە دووسال و نو مانگە، نە پەيوەندىي كردهو نە سەردانىشى كرد! ھەرچەندە من ماوہيەكى زۆر چاوہرپىم كرد، بەلام لە كۆتايىدا

ھیوام بری. منیش ئیتر به هیچ جورئک باسیم نه کردهوه بۆ رهنج تاكو
ئەویش هیوا بپرئت، بەلام نەمزانی رهنج خۆشەویستی باوکی هەرگیز
لە یاد ناکات. هەر ئەو کاتە لەو خەیاڵانەدا بووم. بریارمدا بئی گویدانە
رابردوو، پەییوەندی بە ریبوارەوه بکەم؛ هەموو شتیکی پئی بلیم. بەلام
دیسانەوه وەستام. بیرم کردەوه:

— ئەی ئەگەر وەلامی نەدامەوه..؟! خۆ لەوانەشە وەلام بداتەوه..
بەلام دیسانەوه درۆم لەگەڵ بکات!. تۆ بلیی ریبوار ئەوەندە باوکیکی
دل رەق و بئی بەزەیی بیت؟! تۆ بلیی ریبوار ئەوەندە بەرامبەر بە کورە
تەنهاکە ی کەسیکی بئی ویزدان بیت؟! نا... بروانا کەم. لەوانە یە ئیستا
ئەویش بیرى رهنج بکات. بەلام ئەترسیت پەییوەندی بەمنەوه بکات بۆ
ئەوهی چاوی بەرهنج بکەوئیت. چونکە خۆی ئەزانئیت زۆر دواکەوتو،
خۆی ئەزانئیت باوکیکی کەمتەر خەمه.

دوا جار بریارمدا بە زوترین کات پەییوەندی پئوه بکەم.

نزيكهي سي ساڻ ٿيو ۽ ڏسڻ مان نه ڪرڻو. زووتر هه وڻندا
 پهيو ۽ ندي نيوانمان نه چڙي ٿي له بهر خاتري رهنج. به ڏسڻ نه ڪي هه موو
 جار ڪيڻهه ڪي ڏسڻ ٿي ڪرڻ. وا ڏهڻه ڪهوت ڏي له ريوار پيس
 بيت. وا بزائم ٿي ترسا، ڪه ٿي گهر ريوار ٿي من بگهريته وه، يان من
 هه وڻ بدهم ريوار ٿي ڏسڻ خوم راکيشمه وه. به ڏسڻ له و ڪا ته ڏا لاي من
 ٿي وه ڪاريڪي زور ستم بوو. چونڪه ڪاتيڪ من وازم له ريوار هينا،
 به هه موو بيرو باوه ريڪمه وه وازم ٿي هينا. پر به ڏل وازم ٿي هينا. ههر
 چهنده برياره ڪم زوري ڪات برد.

له گهڻ ٿي وهانهدا زور جار پر به ڏل ٿي موويست ته له فوني ٿي بڪم؛
 پرسيا ري ٿي بڪم. بليم:

— ٿي ٿي ڪور ڪهت له ياد ڪرڻو وه؟ بيرت چوه ڪور ٿي هه يه ناوي
 رهنج؟ ٿي زاني هه موو روڙيڪ تا ٿي واره گوي قولاغني بيستني هه واليڪي
 ٿي وه؟ ٿي زاني ٿي ڪور هت چاهه رواني بينينيڪي ٿي وه گهر له دور بيت،
 يان له نزيڪ!؟ ههر وهه سهردانيڪي بڪه، يان ته نها روڙيڪ له گهڻ
 خوت بيبه دهر وهه. بيرت ٿي ڪات. هيچي ٿي مه ڪر، به ڏسڻ بيبه دهر وهه.
 بابزائيت باوڪي هه يه. با ههست بڪات پشتي هه يه. باوڪ ڪه سيڪه،
 ڪه له ٿي انماندا دووباره نايته وهه. باوڪ ڪه سيڪه هيچ مرؤڻيڪ ناتوانيت
 جيڪاي بگريته وهه، باوڪ پشت و پهنايه. هه ز ٿي ڪم پيٽ بليم له ٿي ياني
 هه موو ڪور ٿي ڪدا باوڪ ٿي وه ڪه سهيه، ڪه ڪور وه ڪو پالنه واننيڪ ته ماشاي
 ٿي ڪات. هه وڻ ٿي دات ٿي وئيش وه ڪو ٿي وه بيت. ٿي وه دهر وه به به
 پالنه وانه. به باشترين ويته خوتي ٿي بسه مئنه. پيٽي بلي ڪه سيڪ هه يه

ئەتوانىت پىشى پى بېستىت. فېرى بىكە پىابوون چۆنە. پىاو تەنھا ھەر
وشە نىيە. پىابوون تەنھا رىش و سىمىل نىيە. پىي بلى پىاو و اتا وەستانە
بۆ يە كىك كە پىويستى پىتە، پىاو ھىزە، تىوانايە، فېرى رەوشتى بەرزى
كە، فېرى كە چۆن خاوەن ھەلۆيىست پىت، فېرى كە چۆن دلسۆز
پىت بۆ خىزان، بۆ گەل و نىشتمان، فېرى بىكە خۆى خۆشبوپت، تۆى
خۆش بوپت. پىي بلى من باوكتىم. من شاخى سەختىم بۆ تۆ، پىي بلى
مەترسە لە سەختى ژيان من ھەمىشە پالپىشتى تۆم من باوك و براو
خال و مامى تۆم.

ھەزم ئەكرد زۆر شتى پى بلىم كە سالىھايە لە سنگمدا پەنگى
خواردبوو ھە. لە ھەمان كاتدا بىرم ئەكرد ھە كە رىبوار چۆن دەتوانى
شتىك فېرى رەنج بىكات، كە خۆى نەيزانى بىكات! رىبوار نەى
توانى بۆ من مېردىكى دلسۆز پىت، جىگەى متمانە نەبوو، نەيتوانى
لەخۆشەويستى من تىبگات، نەى توانى لە ھەنگاۋە سەرەتايەكانى
ژيانماندا پالپىشت و راگرى خىزانەكەمان پىت، نەيتوانى لەبەرامبەر
كىشەكانماندا خۆراگر و بەھىز پىت. كەواتە ئەگەر كەسىك وا پىت،
چۆن دەتوانىت باوكىكى راست و دروست پىت؟ ھەر لە ھەمان كاتدا
پەشىمان ئەبوو مە ھە، كە داواى لىبىكەم بۆ ئەو ھەى رەنج نىك پىت و
چاۋى لى بىكات. چۈنكە من ھەزم نەدەكرد رەنج وەكو باوكى، كە
گەرە بوو، پىاۋىكى خىانەتكارى بى وەفای لى دەربچىت.

ھەر لەو خەيالانەدا بووم، دەستم داىە تەلەفۆنەكە. ژمارەكەى
رىبوارم داوا كرد، ھىچ وەلامىكەم دەستگىر نەبوو. داۋاى تەلەفۆنە
دەستىيەكەم كرد. ئەۋىش وەلامى نەبوو. چاۋەرپىم كرد ھەتاكو بچىتە
سەر ئەو ھەى، كە نامەيەكى دەنگى بۆ بەجىبھىلەم، بەلام دەركەوت،

که ئەو ژمارەیه تایبەت نییە بە ریبوارەو، واتا ژمارەى تەلەفۆنە کەى گۆرپو. ئیتر بە ناچارى وازم لە تەلەفۆن کردن بۆ ریبوار هیئا. لە سەر کورسى ژوورى دانىشتنە کەمان دانىشتم. بیرم لەو کاتانە ئە کردەو، کاتیک رەنج تەمەنى هەشت سالان بوو. شەویکیان کاتى نوستنمان بوو. شەو باشم لیکرد، ئینجا بەرەو ژوورى نوستنە کەى خۆم رویشتم. هەر ئەو ەندەى لە سەر جیگا کەم دانىشتم، بینیم رەنج لە دوامەو ە راو ەستاو. سەیرم لیها ت. وتم:

– ئەو ە چیه رەنج گیان؟ بۆ نەخەوتیت؟ ئادەى پیم بلی گەر شوینیکت دیشی؟

رەنج هەر بە بیدەنگى ها تە سەر جیگا کەى من دانىشت. وتى:

– دایکە من تۆم زۆر خۆش ئەویت.

منیش دەستیکم بە سەریدا هیئاو وتم:

– دل و گیانم، منیش زیاتر تۆم خۆش ئەویت. چیتە؟ رەنج گیان بۆ

نارۆیتە ژوورە کەت بخەویت؟ ئەزانیت کات درەنگە بۆ تۆ؟

وتى:

– بەلی ئەزانم.

بیدەنگ بوو. ئینجا تۆزیک خۆى نزیک کردەو ئەو ەندەى، کە

بتوانیت لە پالمدان ئارامبگریت. دەستى بۆ قژم برد، سەیریکى قولی

کردم. هەر لەو کاتەدا ترسیک بە ناو دلمدان ها ت. هەستم کرد رەنج

خەریکە پرسیاریکم لی ئە کات، کە پەيوەندی بە باوکیەو ە هی!

دیسان پرسیارم لیکرد. وتم:

– کورم چیتە؟ ئەتەویت چی بلیت؟!

رەنج لەو کاتەدا تەواو لە سەر جیگا کەى من راکشا بوو. وتى:

— دايكە ئەتوانىت پېم بلىت باوك ماناى چىيە؟
منىش لە پرسیارە كەى زۆر سەرم سورما! وتم:
— باوك؛ ماناى زۆرە.

تۆزىك وەستام. ويستم بىر بكەمەوہ تاكو بە جورىك بۆى باس
بكەم، كە لىم تىبگات. چونكە پرسیارە كەى چاوەروان نە كراو بوو.
ئەمزانى رەنج بۆچى ئەو پرسیارەم لى ئەكات! ھەناسەيە كى قوولم
ھەلكىشا. ئەنجا وتم:

— كورم باوك ئەو كەسەيە، كە زۆرى خۆش ئەوييت، كاتىك نەخۆش
بوويت ئاگای لىت ئەييت، شتى جوانىشت بۆ ئە كرپت، ھەر وەھا شتى
تازەت فىر ئەكات، ئە گەر رازى نەبوويت بە شتە كانى باوكت، ئەوہ
دلىابە، كە ھەرچى شتە باشە كانى خۆى ھەبووہ ياووتى بە تۆ.

رەنج باوہ شىكى پىاكردم وتى:

— كە گەورە بووم ئەمەويت وە كو تۆ بم. بىم بە باوك!
لەو كاتەدا لە رەنج تىگەيشتم، بۆ ئەو پرسیارەى لە من كرد.
چونكە رىبوار نەك ھەر مىردىكى باش نەبوو، بەلكو نەشيتوانى
ھەستى باوكايەتى دەربرىت، نەيتوانى خۆى وە كو باوكىك بناسىت
بە رەنج. رەنج چاوەرپى ئەو ھەستەى ئە كرد لە باوكيەوہ بىسنىت،
بە تايبەت كاتىك تەمەنى رەنج بەرەو گەورە بوون ئەرۆيشت. وا
دەرئەكەوت رەنج زياتر پىويستى بە باوكى بوو. ھەموو كاتە كە بىرم
لەوہ ئە كردهوہ من چۆن بتوانم ئەم باسە لە گەل رەنج دەست پىبكەم!
چۆن پرسیارى لىبكەم لە بارەى باوكيەوہ. بۆچى باسى باوكى لە گەل من
نە كردهوہ. بىرم ئە كردهوہ ئاخۆ رەنج لە پرسیارە كانم تووشى پەشۆكانو
دوودلى نەييت؟ لە كۆتايىدا برىارم دا، كە ئەييت تا بتوانم زياترو زياتر

کاتە کانم بۆ رهنج بێت. گەر توانیم کاتی ئیشکردنیشم کەم بکەمەوه،
بۆ ئەوهی زیاتر لە گەڵ رهنج بیهەمه سەر.

هەر ئەو رۆژە زۆرم لە خۆم کرد، کە هەرچۆنیک بێت لەبەر خاتری
کۆرە کەم جارێکی تریش پەيوەندی بە ریبوارەوه بکەم. دیسان ژمارەى
تەلەفۆنە کەى ریبوارم داوا کرد. زەنگیکی زۆرى لیدا، بەلام وەلام نەبوو.
ویستم نامەیه کى بۆ جیبهیللم، بەلام دووبارە دوودل بووم. تەلەفۆنە کەم
داناپەوه. هەر چەند قسەکانى مامۆستا کەى رهنجم بیره کەوتەوه،
دللم پردهبوو لە ئازارو ئەندیشه، فرمیسک بەخوور بە چاومدا ئەهاتنە
خوارەوه. ئەمجارە بى بیرکردنەوه ژمارەى تلفۆنى ماله کەیم داواکرد،
چاوه ریم کرد دواى زەنگیکی زۆر دیسان وەلام نەبوو. بەلام بریارم
دابوو نامەیه کى دەنگى بۆ جیبهیللم، نامە کەم جیبهیشت تەنها وتم:
ریبوار سلاو، ئەگەر کاتت هەبوو، تکایه پەيوەندیم پێوه بکە.
پێویستە لەبارەى رهنجەوه هەندیک قسە بکەین. خوات لە گەڵ.
تەلەفۆنە کەم داخستەوه هەرچەندە زۆر نائومید بووم لەوهى ریبوار
پەيوەندیم پێوه بکات.

ئەو رۆژە زۆر شپرزەو دۆل پر لە ئازار بووم. هیشتا کاتی گەرانهوهی رهنج زۆری مابوو. لاپتۆپه کهم هه لگرت رۆیشتمه خوارهوه بریارمدا له قاوهخانه کهی، که له تهنیشت شوقه کهمانهوه بوو تۆزیک دابنیشم به سه رهاته کانی خۆم بنوسمه وه. لهو کاته دا من خۆم به قاوهخانه که دا کرد. هیشتا بۆ جیگایه کی په نا ئه گه رام، بینیم هیلین ی دراوسیمان زۆر به شپرزهی خۆی به قاوهخانه که دا کرد. پانتۆلیکی شین و بلوزیکی رهشی له به را بوو، پالتۆیه کی گه وره و درێژی رهشی به سه را کرد بوو. چاویلکه یه کی رهشی گه وره شی له چاودا بوو. که باش سه رنجم لیدا، بینیم سه روقژ به یه کا چوو بوو، رهنگی زهرد هه لگه را بوو، لاواز ئه هاته به رچاوم. که به و جۆره بینیم، زۆر سه یرم لیهات! له به رخۆمه وه وتم، به م رۆژه هه وره، ئەو چاویلکه یه چی پێویست ئه کات! به لام من تهنها له دووره وه سلاویکم لیکرد، رۆیشتم له سوچیکدا دابنیشتم. داوای نسکافیه کم کرد، له گه ل پارچه یه ک کیکی کرمیل. کاتیک خه ریکی لاپ تۆپه کهم بووم، بینیم هیلین هاته پێشه وه، بیئه وه ی داوای روخسه ت بکات کورسیه که ی را کیشا، له به رام به رم دابنیشتم. پێش ئه وه ی من هیچ بلیم ئه و سه ری لی نزیك کردم ه وه، به هیواشی چاویلکه که ی دا که ند وتی:

— رۆشنا خان، سه یرم که، ته ماشا که! ئه وه تۆ دوینی شه و ئاگات له هیچ نه بوو؟ گویت له هیچ نه بوو؟ خۆ خه ریک بوو بمکوژن! که ته ماشام کرد هه ردوو چاوی به جۆریک ئاوسابوون، که به ئاسته م ناوی چاوی ئه بینران له بهر سوری ئه و رهنکه شینه جوانه ی چاوی شارر ابونه وه، چوارده وری چاوه کانی به جۆریک ره شو و شین ببونه وه هه روه ک ئه وه ی بۆ فیلیمی

ترسناك مكياج كرابن. كه باستر لئي ورد بوومه وه بينيم لاي ناوچه وانيشي به دوو ته قهّل دوراوه ته وه. من ههر سه یرم ئه كرد نهم ئه زانی ئه و ژنه بو وای لئ به سه رهاتوه! ئه ویش خیرا خیرا قسه ی بو ئه كردم، به لام من هيچي لئ حالی نه ئه بووم.

له پریکا وتم:

— ئافرهت تۆزیک له سه ر خو قسه م بو بکه، من هيچ له تو تینا گهم!
نازانم تو بو وات به سه رهاتوه! کئی وای لئ کردیت؟ هیلین به شیرزه یه که ی خو یه وه وتی:

— رو شناخان؟ ئه گهر پیّت ئاساییه خوار دنیکم بو داوا که، من له دوینیه وه هيچم نه خواردوه پارهم پینیه! زوریشم برسیه! له داواکاریه که ی هیلین زور سه رسام بووم!. به لام بیته وه ی هيچ پرسیاریکی لئ بکه م. وتم:

— باشه، برۆ به دلی خوت داوای خواردن بکه، حه زت له چیه من بوّت ئه کرم. به لام خیرا بۆم باس بکه، تو بوچی وات لئ به سه رهاتوه وه. هیلین هه ستایه سه ری و ديار بوو به راستی زوری برسی بوو. وتی:

— باشه، سوپاست ئه که م. جاری با بچم خواردنه که م به ینم، ئه وسا هه موو شتت بو باس ئه که م.

هیلین زور به هیواشی هه نگاوی ئه نا. تا گه یشته لای ئه و که سانه ی، که داواکاریه که یان وه رئه گرت. به هه مان شیوه گه رایه وه له سه ر کورسیه که ی به رامبه رم دانیشت. به دهم ناره حه تیه که وه وتی:

— واهه ست ئه که م په راسویه کم شکاییت، چونکه ناتوانم خوّم راست بکه مه وه. باشیش هه ناسه م بو نادریّت. هه موو گیانم تیک شکاوه! من ههر زور به سه رسورمانه وه تیم ئه روانی، به لام هيچم بو راست نه ئه بووه وه، ئه بیّت له بهر چی هویه ک ئه م ژنه داماره وای به سه رهاتیه ت؟ ئه بیّت چ جوّره درنده یه ک به و شیوه یه ئه و ژنه ی ئازار داییت؟

وتم:

— دەى ھىلىن خان باسى كە. وا خواردنە كەشت بۆ يەت، ئىستا پىم بلى
چى بوو؟ بوويت بە ژىر سەيارەو؟
ھىلىن چاويلكە كەى دا كەند. بە دەم پىكە نىنكەو ھە وادىار بوو زۆرى
لەخۆى ئە كەرد. وتى:
— توخوا ئەو ھە ئە چىت سەيارە كەردىتمى بە ژىرەو! يان كەسىكى
بى وىژدان ئىدابم؟

وتم:

— دە باشە پىم بلى كى؟ كى لى داوى؟ تۆ بە تەنھا ئە ژىت! وا نىيە؟ من
ئەزانم تۆ كەست نىيە. جارىكيان خۆت بۆت باس كەردم.
ھىلىن تۆزىك ھەستا و ئىنجا وتى:
— ھە كو پىم وتىت، زۆرم برسىيە با جارى شتىك بخۆم ئەوسا ھەموويت
بۆ باس ئە كەم. لەو كاتەدا كچىكى بالا بەرزى ئىسك سووك لە سەر
سىنيە كى درىژ كۆلە سەندو چىكى مرىشك و قاپىك پەتاتەى سورەو ھە كراو
قاپىك زەلاتەى كاھووى خستە بەردەم ھىلىن. وتى:
— فەرمو خانم. ھىلىن زۆر بە خىرايى دەستى بە خواردن كەرد. ئەو ھەندە
پەلەى كەرد، خەرىك بوو خۆى بخنكىنىت. بە پەلە چووم پەرداخىك ئاوم
بۆ ھىنا. وتم:

— ھىلىن لەسەر خۆ خواردنە كەت بخۆ. كەى وىستت، قسەم بۆ بكة،
من ئامادەم گویت لىبگرم.

لەو كاتەدا من ھەموو خەمە كەم رەنج گيان بوو، ئەو ھەى بە بىرمدا
نەھاتبوو ھىلىن و كىشەى ھىلىن بوو. كەچى كاتىك بەخۆمزانى من
خەمى خۆم بىرچوبو ھەو، ھەولم ئەدا كەسىك ئارام بكةمەو، كە

تهنه دراوسیه کی بیگانه م بوو، هیچ جوړه په یوه نډیه ك له نیوان ئیمه دا نه بوو. به لام من دلم زور پی پی ئه سوتا تهنه له بهر ئه وهی ئافره تیک کی تهنه او بیکه س بوو. هیلین ته مه نی نزیکی شه ست وحه وت سا ل ئه بوو. تابلیت شوخ و شهنگ و جوان بوو. به هیچ شیوه یه ك ته مه نی پیوه دیار نه بوو، هه رچه نده زور ده ستکورت بوو، به لام هه میشه جلوبه رگی جوانی له بهر دا بوو، پاکوته میز ئه مینی. هه موو کات هه ستم ئه کرد شتیکی نادیار ئه ترسینیت، به گومانه وه له هه موو که سیکی ئه روانی، خو ی له خه لك به دوور ئه گرت. ئیمه زیاتر له ده سا ل بوو دراوسیه یه کتر بوین، به لام هه رگیز که سیکم نه بینیبوو سه ردانی بکات، هه موو کات به تهنه ئه ژیا. ئه و زور حه زی به نزیکی من ئه کرد، هه روه کو ئه وهی تهنه متانه ی به من هه بیت، منیش زور دلخوش ئه بووم. هه نډیك جار به یه که وه ئه چووینه کافتیریاو قاوه خانه که ی ئوم ره بیع له وئ چاو قاوه مان ئه خوارد، به لام زانیاری زورم له باره ی ژیا نیه وه نه بوو. زور جار ئه و کاتی ئیشی دریترخایه ن بوو. له هه مان کاتدا منیش زور سه رقالی ژیا نی خو م و کوره که م بووم، کاتم نه بوو هه تا خو می لینزیک بکه مه وه. پیش چه ند سالیکی رابردوو روژیکیان که، له هه ره روژه ناخوشه کانی ژیا نم بوو، لیره له هه مان قاوه خانه دا من هیلینم بینی. ئه و روژه من و ریوار له یه ك جیا بوینه وه. روژیکی زور سه خت و پرله ئازار بوو. من به تهنه له گه ل رهنج دانیشتبووم، ئه گریام. هیلین هه روه کو دلی خه به ری دابی، هات له ته نیشتمه وه دانیشت. بیئه وهی پرسیارم لیبکات بو ئه گریم، ئه و ده ستی به باسکردنی ژیا نی خو ی کرد. مه به ستیشی تهنه ئه وه بوو، به باسکردنی ئازاره کانی خو ی، له ئازاره کانی من که م بکاته وه. له و کاته وه زانیم هیلین چه ند ژنیکی خاوه ن هه ست و به زه ییه. هه موو کات ریژیکی

تايپه تم ليدە گرت. ئەو رۆژە كەمىك لە كاتە زۆر سەختە كانى ژيانى خۆى
بۆ باسكردم. وتى:

— رۆشنا خان، حەز ئە كەم كەمىك كاتى خۆتم بەيتى گوى لەرابردوى
منىش بگریت. وتى، كاتى خۆى كەمنداڵ بووم دلم بە كورە دراوسىپە كى
خۆمانەوہ بوو ناوى چارلى بوو، جوانترين كورى ئەوكاتە بوو. تابلىت
شۆخ و شەنگ و لىھاتو بوو، لەناو گەرەك و قوتابخانە كەدا ديار بوو،
ئەوكاتە ئىمە تەمەنمان دوانزە ساڵ بوو. ئەو كورە شۆخە لەقوتابخانەش
ھاوړىم بوو. لەو كاتەوہ ئىمە بىئەوہى بەخۆمان بزائين يە كترمان
خۆشويست. گەرە بووین خۆشەويستى كەشمان لە گەلمان گەرەبوو.
وامان لىھات ناوبانگمان دەر كرد بە دوو عاشقە جوانە كە. كاتى قوتابخانە
بە يە كەوہ بووین كاتى كىش قوتابخانە تەواو ئەبوو يان ئەو لە مالى ئىمە
بوو، يان من لە مالى ئەوان بووم. ئىمە نەك ھەر دوو خۆشەويستى
يە كتر بووین، بەلكو ئىمە باشترين ھاوړى يە كترىش بووین. ھەموو
خەلكى گەرەك و قوتايپە كان تەنانەت مامۆستاكانىش بەو عەشقەى
ئىمەيان ئەزانى. كاتىك گەرە بووین خويىندنى ئامادە بىمان تەواو كرد،
ھەر زوو ھاوسەر گيرىمان كرد. چارلى لە تەنىشت مالى باوكمەوہ
خانويە كى بچكۆلەى بە كرى بۆ گرتم، سالىك لە ھاوسەر گيرىمان تىپەرى
كورىكى زۆر جوانمان بوو. ناومان نا (ئادەم) دواى دووسالى تر كچىكى
وہ كو بو كە شوشەمان بوو، ناومان نا (ئىما). جوانى ئادەم و ئىما زياد لە
ئاستى سروشتى بوو، ھەموو كات ھاوړىكانى من و چارلى، ھەموو
دراوسىكانىش، باسى جوانى ئەو منالانەيان ئە كرد. ھىلين ئەى وت، جوانى
منالە كانم بى وىنە بوون. رۆژىكى ھاوین برىاريان دا سەيرانىك بكەن،
بەلام زۆر دوورنە كەونەوہ. خويان ئامادە كرد، رۆيشتن. ئەو رۆژەيان زۆر

خۆش بەسەربرد، ھەموو کاتە کە منالەکانی لەقەراغ دەریاکە خەریکی یاری و راکەرکە بوون. ئەو کاتە ئادەم تەمەنی پینج سالی بوو، ئیما سی سالی بوو. چارلی میدیشی وەکو یە کەمجاری بیت ھیلین بینیت بەدریژایی کاتە کە باسی خۆشەویستی خۆی بو دە کات، باسی دواروژ چەند نەخشە ی جوانی کیشا بوو بو خویان و بو منالەکانیان، کاتیک گەورە دەبن. ئەو روژە ھیلین ھەست بەشتیکی جیاواز ئە کات، لە گەل ئەو ھەموو خۆشەیدا ھەست بە دلتنەنگی دە کات. کات بەرەو تاریکی ئەروات ھیلین ئەلێت چارلی کاتمان درەنگ کرد، با ئیتر بەرەو مالمەو بە گەرینەو. بە لام چارلی ئەلێت، گیانە کەم ھیشتا کاتمان ماو، با تۆزیک تر لەم گەشتە خۆشە بمینەو، نابینیت ئادەم و ئیما چەند دلێان خۆشە؟ با تۆزیک تریش یاری بکەن، ھەتا کو بە تەواوی ماندوو ئەبن، دوا جار کە رویشینەو تەواو ھیلاکن، ئەوسا ھەر زوو خەویان لێئە کەوێت. بە لام کاتیک ئە گەرینەو لە ریگا ئۆتۆمبیلکی زۆر سەرکیش بە خیراییە کی زۆر دیتە سەر رییان تووشی کارەساتیکی جەرگبریان ئە کات. ھەر لەو کاتەدا ھەردوو کۆرپە لە کە ی گیانیان لە دەست ئە دەن. چارلیش تا کو دوو روژ لە نەخۆشخانە ئە مینتەو، بە لام زۆری پیناچیت ئەویش بو ھەتا ھەتایی مالموایی لە ھیلین ئە کات.

من ئەم چیرۆکە ی ھیلینم ئەزانی. کاتی خۆی بو ی باس کردم تا کو من خەمی خۆم لا ئاسان بیت، بیگومان ئەو کاتە بیستنی بەسەرھاتیکی بەو شیوہیە جەرگبری بەرامبەر کیشە کە ی من ھاوتا نەبوون. بو یە من لە ناخەو زۆر دلەم بو ی ئەسووتا. چونکە دوای ئەو ھەموو سالە، ئەو ھیشا ھەر باسی ئە کردن. ھەموو جار ئە گریا. ئە ی وت:

— هه موو شهو خه و به مناله كانمه وه ئه بينم. هه موو روژ ئه يانينم بانگم ئه كه ن، بيرم ئه كه ن، ئاخ خوژگه زوو بو لايان ئه رويشتم. من هه ر كاتيك ته ماشاي ئه وم ئه كرد، ئه و به سه ره اته يم ئه كه وته وه ياد. زور دلم پي ئه سووتا. هيلين خهريك بوو خوار دنه كه ي ته واو ئه كرد، هيشته ده مي پر بوو له خوار دن، وتي:

— دويني شهو تو ئاگات لي نه بوو، (سكوت) خهريك بوو بمكوژيت. هاتبوو داواي پاره ي ليئه كردم وه كو من خاوه ني سهروهت و مولك و ماله كه ي باوكي بم. به خوا من هيچم لا نيه. پاره م هيچ نيه، ته نها پاره يه ك بيته گيرفانم، هه ر كر ي خانوو شه كه يه، كه وه ري ئه گرم. هه ر كاتيكيش كر يچه كه شيت بوو، رويشته، ئيتر من بي پاره ئه بم. ئه وسا نازانم چيم به سه ر ديت! ئيشه كه شم زور كه م بوته وه. هه ر روژيك بيت ده رم ئه كه ن! هيلين له بهر خو يه وه ئه م قسانه ي ئه كرد، بي ئه وه ي سه يري من بكات. ئينجا بو جاريكي تر چاويلكه كه ي داكه ند. به قوولي سه يريكي كردم. وتي:

— ئاخ، كه من شووم به باوكي سكوت كرد، ئه و هيچي وا ي نه مابوو، زور به ي مولك و ماله كه ي دا يه وه به قه رزو گيچه له كاني دا يكه شيته كه ي ئه ودا. مينيش هه ر چه ند گويم له و قسانه ي هيلين ئه بوو زياتر ئه كه وتمه گيژاوي بير كردنه وه. ده مم داچه قا بوو، واقم ورمابوو، بيرم ئه كرده وه تو بليي دويني شهو له توندو تيژي ليدانه كه ي ئه قلي له ده ست نه دا بيت! تو بليي ئه م شتانه ي باسي ئه كات هه مووي راستي بن؟ يان خه وي بينييت؟! له وانه شه راست بن، به لام من ئاگاداري نه بم. ئاخو چهندي راستي بيت، چهنديشي خه يال. سه يريكي گوماناويم كرد. توژيك لي چوومه پيشه وه. وتم:

— هيلين خان، ئە گەر ئەم قسانەى باسيان ئە كەيت راستن لەو بر وايەداى
هەمووى دويني شەو رویداوه، تكايە بە راستى بى پيچ و پەنا هەموويم بۆ
باس بكە. با منيش لیت تيبگەم. هيچ نەيیت ئاگادار بىم. تۆ بيجگە لە
چارلى، ميړدى تىرت هەبوو؟! ئەى تۆ كەى شووت كردهوه؟ تۆ ئەمانەت
بۆ من باس نە كردهوه. من تەنھا كەميك لە زيانى تۆ ئەزانم. ئيستاش تۆ
گومانىكى زۆرت لا دروست كردم. هيلين ئەمجارەش چاويلكە كانى
كردهوه چاوى بيدهنگ بوو. دەستى داىە پەرداخە ئاوه كەى و هەليقوراند
ديسان بە دەستىكى لەرزۆ كەوه چاويلكە كانى دا كەند وتى:

— ئەها سەيركە، ئەو كافرە بر واي پينه كردم هەرچى لەبەر دەستيا بوو
بە سەرميا كيشا، جانتا كەشى بردم. ئەو جانتايەم تەنھا پينج پاوهنى تيا بوو.
دام نابوو بۆ خواردنى ئەمرۆ.

من چاوه رپى وەلامى گونجاو ترم ئە كرد، بەلام هيلين هەرچى
بەخە ياليا ئەهات، هەر ئەوهى ئەوت، منيش ناچار گويم لیتە گرت،
ئەمويست روداوه كان بيهستم بە يە كەوه تا كو بتوانم لە چيرو كە كەى هيلين
تیبگەم. ئەو بيوهستان قسەى ئە كرد، تەنانەت وەلامى پرسيارە كانى منيشى
نە ئەدايه وه. منيش بيدهنگ و سەرسام گويم ليگرت. ديسانە وه وتى:

— رۆشنا خان، گوئى لە من بگرە، تۆش وە كو من زيانت لە مە ترسيدايە!
ئە گەر شوينيكت هەيه ئەتوانيت برۆيت. برۆ. سەيرىكى تەواوى هيلينم
كرد وتم:

— خانم ئەرى تۆ ئاگات لەخۆتە؟ تۆ دلناى پيوستيت بە نەخۆشخانه
نيه؟! هيلين ئەمجارە بە دەنگىكى بەرز قاقايە كى گورەى ليداو وتى:
— نەخىر زۆر باشم، دويني شەو تا درەنگ لە نەخۆشخانه بووم،
هەموو جوړه پشکينىكيان بۆ كردم. بۆچى مرۆف ئە گەر قسەى راست
بكات ئەلين شیتە؟! وتم:

– ئەى بۆ وا ئەلئى؟ بۆچى ژيانى منىش لەمە ترسيداىه؟ من كىشەم
لە گەل كەسا نىيە. ديسان بە پىكە نىيە وه وتى:

– ئەزانم. خو منىش كىشەم لە گەل كەسا نىيە! بە لام سەيركە، ئەها
تەماشام كە من چىم بەسەر هات! ئە گەر مستر (رۆسل) ى دراوسىمان
نەبواىه من ئىستا لە يە كىك لە فرىزەرە كانى نە خو شخانە كاندا توند كرابووم،
بە پەنچە گەورەى قاچمە وه پارچە كاغەزىكى بچكۆلەى پىو بوو لئى
نوسرابوو (هیلين م هاردمان) مردوو. بە لام وه كو موعجزە ئەوكابراىه
فريام كهوت. ئىستاش نازانم چۆن ئەوكابراىه ئەو بيشەرەفەى راونا؟
چۆن پۆلىسى بانگ كرد. بە راستى من قەرزارى ئەو كابرا باشەم. ئەوه
چەند سالىشە دراوسىمە كەچى تا ئىستا سلاوىكم لئە كردهو. تۆزىك
لە قسە كردن وهستا ئىنجا سەرىكى بادا خەرىك بوو قسە بكات خىرا وتم:

– دەى باشە خو ئىسا سوپاس بۆ خوا تۆ ماويت! هیلين دەستى بە
گىرفانى چاكە تە گەورە كەيدا كرد.

وتى:

– من ئەيىت بچم جگەرە يەك بكىشم، تۆ ناكىشيت؟ وتم:

– نەخىر فەرموو خۆت برۆ. هیلين سىنپىه كەى خۆى هەلگرت دای
بە دەست يە كىك لە خزمە تگوزارە كانى ئەوئى. رۆيشتە دەرە وه، لە پەنا
يە كىك لە ديوارە كانى دەرە وهى قاوه خانە كە پالى داىه وه، دەستى بە جگەرە
كىشان كرد. منىش لە پەنجەرە گەورە كەى كە ئەپروانى بە سەرجادە كەيا
تەماشام ئە كرد، هیلين چاويلكە كەى كردبوو وه چاوى. خىرا خىرا
مژى لە جگەرە كەى ئەدا، وه كوو بيهوئت هەموو داخ ورقى خۆى بەو
جگەرە يە دەر بېرئت، جارو بارىش سەپرىكى كاتر مېرە كەى دەستى
ئە كرد. زۆر ترساو شلە ژاو ديار بوو. هەلسوكەوت و قسە كانى هیلين

ترسیکی بی ھویان له دلی مندا دروست کرد. ھەروەھا چەند پرسیاریک کہ چاوەروانی وەلامی بووم بەلام نازانم بۆ ھیلین خۆی له وەلام دانەوہ گیل ئە کرد. خۆ تا ئەوکاتەش ھیچی وای بۆ باس نہ کردبووم، تابزانم بۆ وای لێھاتوہ؟! من دەمیک بوو نسکافیہ کەم تەواو کردبوو خەریک بوو برسیم ئەبوو بەلام لەگەڵ خۆمدا بپارم دا بوو کہ رۆیشتمە مالموہ خواردن دروست بکەم. لۆپتۆپە کەم داخست ھەلستام بپروم قاوہخانە کہ بەجیبھیلیم. بەلام وەک رەشەبا ھیلین بۆ جاریکی تر گەیشتە سەرم وتی:

– ئەوہ چیہ خانم ئەتەوئیت بپروئیت؟ ئەی ناتەوئیت بزانی من دوئینی

شەو چیم بەسەرھات؟ وتم:

– من پرسیاری زۆرم لیکردیت بەلام؛ تۆ ھیچ وەلامیکت نہ دامەوہ، منیش ئیتەر زۆرت لێناکەم، لەھەمان کاتدا ھەول ئەدەم زیاتر ئاگاداری مالی خۆم بپم، ژمارەئە تەلەفۆنی پۆلیسیشم ھەیہ لەھەموو شوئینیکی مالمە کەمدا نوسیومە، بەلام نازانم تۆ چۆن خۆت ئەپارئیت؟ ھیلین توند دەستی گرتم وتی:

– رۆشنا خانم تکایە مەرۆ. من ئەمەوئیت ھەموو چیرۆکە کەئە من بزانی، ئەگەر ئەم جارە ئەو بی رەوشتە ھەلیکوتایە سەرم تۆ ئاگادار بیت! وتم:

– ھیلین خانم، ھەرچیە کەم بۆ باس بکەیت، من ناتوانم لەگەڵ مەرۆئیکی بەو جۆرە درندە و دل رەق ھیچ شتیک بکەم. باشتر وایە داوا لە پۆلیس بکەیت یارمەتیت بدەن. من ئافرەتیکە بیدەسەلات لەگەڵ منالیکدا چیمان پینە کریت؟ تۆ ئیستا منیشت خستە ترسەوہ. ھیلین گیان بپروا بکە منیش لیرە لە تۆ بیکەس ترم. ھیلین پئی راگربوو لەسەرئەوہی کہ ئەبیت گوئی لیبگرم.

وادیار بوو هیلین له و بروایه دا بوو که ئه و به ددیره بو جار یکی تریش
 هه راسانی ئه کاته وه، ئه مجاره له وانیه به سه لامهت دهرنه چیت. ههر
 له بهر ئه و هویه هزی ئه کرد من له نزیکه وه ئاگاداری بم. له هه مان
 جیگه ی خوّم دانیشتمه وه وتم:

— ده ی فهرموو، ئه و دانیشتم بوّم باس بکه بازانم دوینی شه و له مالی
 تو چی رویدا؟ هیلین دانیشتم بو کهمیک بیده نگ بوو، هه ناسه یه کی
 قولی هه لکیشا. وتی:

— راوهسته با توژیک خوّم ئارام بکه مه وه، ئا.. له راستیدا نازانم
 چون ده ستیبیکه م! له وهش ئه چیت باش بیرم نه یهت چی رویدا! ههر
 ئه وه نه م بیره ئه و هه تیوه له دهرگای شوقه که ی دا، من نوستبووم. ئینجا
 هیلین توژیک وه ستا ده ستیکی بو برینه که ی ناوچه وانی برد، ئنجا وتی:
 — ئا.. ئا.. بیرمه، له خه ودا بووم به لام، گویم له دهرگا که بوو زور
 به توندی لئیته درا. هیلین هه لویسته یه کی کرد وه کو دیسان بیر له شتیک
 بکاته وه. هه ستم ئه کرد باش له یادی نایهت چون و چی رویداوه؟
 پرسیارم لیکرد وتم:

— چون له دهرگا درا له زهنگ؟ یان به ده ست له دهرگای ئه دا؟ هیلین
 وتی:

— به زهنگ؟ ئا.. زهنگ بوو، بویه منیش زور بزار بووم خیرا
 دهرگا که م کرده وه. وتم:

— ئه ی له چاوگه ی دهرگا که وه سه یرت نه کرد بزانی کیه؟ هیلین
 وتی:

— نه خیر من خه والوو بووم ههر ئه وهنده دهر گام کرده وه، سکوت وه کو گورگی برسی خوی هه لدايه ژوره وه. زور به خیرایی هه ردوو دهستی له دواوه گرتم ده مانچه که شی خسته سه سه رم وتی، هه ریستا پیم بلئی پاره کانی باو کم له کوین؟ خیرا... پیم بلئی.. دهی... ئه و پارانه له کوین؟ ها... له کوین؟ قسه بکه ئه گینا هه ریسا ئه تکوژم! من باش نه م ناسیه وه. له و کاته دا ته نها ئه متوانی بلیم پاره ی چی؟ من هیچم نییه. تو کیت؟ باسی چیئه که یته؟.

به لام، ئه و گوئی به پرسیاره کانی من نه دا. زوری لیدام. پیم وت، هه ریستا بمکوژه. به لام هیچت ده ست ناکه ویته، چونکه هیچم نییه. ئه ویش زیاتر تووره ئه بوو زیاتر لئی ئه دام. وتم:

— هیلین؟ ده تو جاری پیم بلئی سکوت کییه؟ هیلین هه ناسه یه کی هه لکیشا وتی:

— روشنا خان، من له راستیدا هه موو شتیکم به تو نه وتوه! تو زانیاریه کی باشت له باره ی ژیانی رابردووی منه وه نییه. وانیه؟ وتم:

— به لئی، من له باره ی ژیانی تووه شتیکی که م شاره زام. به لام ئه گه ر ئه ته ویته زیاترم بو باس بکه یته، ئه وه من گویت لینه گرم. نیستا بو م باس بکه.

هیلین به دم ئازاریکی زوره وه هه وئی ئه دا پال بداته وه، ئه وسا باسه که م بو بگیڕیته وه. وتی:

— دوا ی مردنی میرده که م و مناله کانم، زور ته نها بووم. ژیانم بوو بوو به دوزه خ. ئه و کاته بریارمدا بگه ریمه وه بو ماله که ی دایکم، به یه که وه بژین. دایکیشم له مالیکی گه وره دا به ته نها ئه ژیا. کوتوپری

کاره ساتی له دهستدانی ههردوو مناله کانم و میرده کهم به جوړیک کاریان
 تیکردبووم، که زورینهی کاته کان من ژیانم له نه خوشخانه به سهر
 نه برد. خه فته تی میردو مناله کانم ته و او بی هیزو لاوازیان کردبووم،
 توانای ئیشم نه مابوو، شه و هه تا به یانی خه ریکی گریان بووم، خه ووم
 نه مابوو، خواردم واز لیهینابوو، نازانم چون نه ژیانم. هه موو روژ له
 سهر قه بره کانیان بووم، نه گریام، قسه م له گه ل نه کردن، چارلی میردم
 به به رده وامی له گه لم بوو. هه موو خه لک وایان نه زانی شیت بووم.
 به لام روژنا خان، بروام پی بکه و بوو. چارلی نه یویست له گه لهما
 مینیتته وه دلی نهی نه هینا جیم بهیللی. بو ماوه یه ک بردیانم نه خوشخانهی
 شیتته کان له وی به ناوی چاره سهر کردنه وه زوریان نازاردام. ناچار ئیتر
 باسم نه کرد. به لام نه و بی عه قلانه له نه خوشخانه وایان زانی نه وان
 چاکیان کردوومه ته وه. به لام هه موو کاته که ته نها که سینک که، له
 نزیکه وه ناگادارم بوو، بروای پی نه کردم هه روه ها خه مخورم بوو،
 هه ر دایکم بوو. نه و جیگه ی دلئارامی و خوشی من بوو. من تاقانه ی
 دایک و باو کم بووم، خوشک و برام نه بوو. دوا ی دوو سال دایکیشم دوا به
 دوا ی نه وان به نه خوشی دل کوچی دوا یی کرد. من ئیتر ته و او سهر م
 لیشیوا نه مئه زانی چون ژیانی خوم به ریوه به رم. ته نها، نه خوش، بی
 ئیش، بی که س مامه وه. مانگیك باش نه بووم، سی مانگ له نه خوشخانه
 نه که وتم. هه موو روژ نه مویست کو تایی به ژیانی خوم به یینم. به رده وام
 بیرى مناله کانم نه کرد، یادى نه و روژانه م نه کرده وه، که له گه ل
 میرده کهم و مناله کانم به سه رمان نه بردن، نه و ته نها که سه ش، که دوا ی
 نه وان هه میشه ئارامی به دل و گیانم نه به خشی، دایکی خوشه ویستم،
 نه ویش نه ما. بو لای نه وان رویشت.. ژیانى من بی نه وان بی مانا بوو.

جاریکی که، دواى مردنى دایکم دیسان بۆ ماوهیه کی دریژ خایاند له
نه خوشخانه مامه وه. ئەو کاته هەرچی پارهیەك هه بوو له نه خوشخانه
به کارم هینا بۆ دەرمان و دکتۆر. کاتیکیش پارهم نه ما ناچار به نیوه
ساغو نیوه نه خوش نه خوشخانه م به جیهیشت. هه ولما گوربدمه
خۆم هه رچۆنیك بیت، به ره وروی ئەو ژیانه سه خته بیمه وه.

دوو رۆژ بوو نه خوشخانهم جیهیشتبوو هیچم پاره پینه بوو زۆرم
 برسی بوو. ماله کهی دایکیشم هیچی وای تیادا نه مابوو، که بتوانم
 بیفرۆشم، تهنه جیگایه کی نووستن و تاکیک کورسی نه بیته، هه موویم
 فرۆشتبوو بۆ دهرمان و خواردن، تهنه شتیك، که به بهرده وامی له گه لهما
 بوو دلّم نه یئه هینا بیفرۆشم ئەلقه کهی چارلی میردم بوو، له گه ل
 گواره بچکۆله کانی ئیها، که به بهرده وامی له گویمدا بوون.

به لام ئەو رۆژه برسیتهی ئەوهندهی بۆ هینام، که بیر له فرۆشتنی
 ئەویش بکه مه وه. هه رچهنده دلّم قرچهی لیوه ئەهات، به لام ئەو
 به یانییه که، له خه وه هه ستام، ویستم پیش ئەوهی ئەلقه که بهرم بۆ
 فرۆشتن، برۆم به ره وه به ریوه به رایه تی دۆزینه وهی ئیش. به لکو
 ئیشیک بدۆزمه وه، هیچ نه بیته بتوانم دهرمان و خواردنی رۆژانهی پی
 بکرم. له دلی خۆمدا وابریارم دابوو هه ر ئیشیک هه بیته بیکه م. گه ر
 پاککردنه وهی سه رجاده کانیش بیته. به لام، که به خۆمدا ئەمروانی،
 به خۆم ئەوت، من زۆر لاوازم تۆ بلیی توانای هه موو ئیشیکم
 هه بیته؟! ئاخه گه ر ئیشیکیش نه که م، ئەی چۆن به م شیوه یه ئەتوانم
 بژیم؟! زۆر به نائومیدی ملی ریگام گرته به ر. هه ر چهنده دلنیا بووم
 له وهی که س ئیش به یه کیکی وه کو منی نه خوش و لاواز نادات.
 به لام هه رچۆنیک بیته به ره وه ئەو شه قامه ی، که ئەیگه یاندمه شوینی
 کار دۆزینه وه به هیمنی به ری که وتم. له گه ل هه موو هه نگاویکدا
 هه زار خه یال به بیرمدا هاتوچویان بوو. ئاخۆ ئیشیک هه بیته بۆ
 که سیکی وه کو منی لاواز و بیده سه لات! ئاخۆ که سیکی هه بیته به من

رازى بىت كارىكم بداتى؟ جار جار ههنگاوه كانم كورت ده بونه وه،
 هه ندىك جاريش ههنگاوه كانم خيرا ده كرد. هه ر وه كو ئه وهى
 ئىشىكى زور چاكيان بو ئاماده كرديم كه سىك چاوه روانم بىت. به دهم
 ئه وه خه يالانه وه كاتىكم به خوم زانى گه يشتمه به رده رگاي شوينه كه.
 راوه ستام. ته ماشايه كى ئەملاو ئەولاي خومم كرد. سه رجاده كان زور
 چول بوون. هيشتا به يانيه كى زوو بوو. كه مىك تيشكى خورم ئەبىنى
 كه له ژير هه و ره كانه وه خو يان شارد بو وه جار جاريش سه ره تاتكيان
 ئە كرد. هه وايه كى نمچه سارد خوى به دهمو چاومدا ئە كيشا وه كوده سته
 له رزو كه كانى دايكم بىت كه له پيش سته كانى مائاواييدا به رومه تمدا
 ئە يهينا، وه كو ئه وهى پىمبلىت، كچه خوشه ويسته كه م خه مت نه بىت
 ئاگام لىته. له و سته دا له ناخى خومدا هه ستم به بوژانه وهيه كى سه ير
 ئە كرد، وه كو ئه وهى هه ست به هيزىكى شاراوهى خوا وه ندى بكه م،
 سه رم به رزكرده وه بو ئاسمان وتم، خواى گه و ره يارمه تى تو م پيوسته.
 خواى گه و ره پشت و په نام به، هيزو توانام پيوسته. له و كاته دا
 دوودل و ترساو بووم له وهى كه، كارم نه دهنى. هه ر چه نده جوانيش
 خوم گوريبوو، به لام هيشتا پاشماوهى نه خوشى و له ده ستدانى كه سه
 خوشه ويسته كانم زور پيوه ديار بوو. له پرىكدا چاوم به كابرايه ك
 كه وت له بهر ده رگا كه كه مىك دوور راوه ستابوو. جگه ريه كى به
 ده سته وه بوو. سه رىكى هه لبرى. به هيواشى به دم زه رده خه نه يه كه وه
 هاته پيشه وه. وتى، به يانيت باش خانم، ئەللى به م به يانيه زوو
 هاتويت بو ئيش ئە گه رىت؟ منيش كه روانيم، بينم كابرايه كى زور
 شوخ و شهنگه، زور جوان خوى گورى بوو، دهمو چاو رو خسارى
 گه و ريه ي و كه سايه تيه كى ناودارى پيوه ديار بوو، هه روه كو ئه وهى

کاربه دهستیکی گهورهی دهولت بیت. چاکهت و پانتۆلیکی رهنگ شینی توخ کراسیکی سپی و بۆیمباخیکی رهنگ شینو خو له میشی له بهر بوو، ههر له دورهوه بۆنیکی خو شی لیده هات. چاوه کانی گهوره و قاوه ییه کی کال بوون، رهنگی قژی ماشو برنج تیکه ل بوو، وه کو ته مهنی له ناوه راستی چله کاندایت و ابوو. من هیشتا وه لآمی یه کهم پرسیارم نه دابوو وه ئه و به زمانیکی شیرن له گه لآمدا که وته گفتوگو. لئی پرسیم:

— ناوت چیه؟ بۆچی هاتوویت بۆ ئه م شوینه؟

که میك له پرسیاره کانی شله ژام، چونکه ماوه یه کی زۆر بوو له پزیشک و په رستیار زیاتر که سی کهم نه بینبوو. ماوه یه کی زۆر بوو دابرابووم له ژیانی ئاسایی. بینینی که سیکی وه کو ئه و پیاوهش به و هه موو لیهاتوو یه وه پرسیاره کی له من ئه کرد، به لآمه وه سه یر بوو. به لآم دوا ی که میك بیر کردنه وه له وه ی پپویست ئه کات. وه لآم بده مه وه، یان نه؟ یان ئه و که سه کیه ئه و پرسیارانه له من ئه کات؟ به ههر حال، له وه لآمدا:

— وتم من ناوم هیلینه. ماوه یه که له مه و پپیش له نه خو شخانه بووم. ته ندروستیم خراب بوو. به لآم ئیستا باشم، ئه مه ویت ئیش بکه م، تا کو بتوانم خو م به خپو بکه م. به بۆنه ی نه خو شییه که مه وه ئیشه که ی پپیشووم له ده ست دا.

له و کاته دا من وه لآمی پرسیاره کانی ئه وم ئه دایه وه، ئه و به توندی مژیکی له جگه ره که ی دهستی داو به په له پیتکه یه که جگه ره که ی فریدایه ناو باخچه بچکۆ له که ی سه ر ریگا که. ئه وسا به ده م زه رده خه نه یه که وه هاته پپیشه وه. دهستی دریژ کرد. ته و قه ی له گه ل کردم. وتی:

— خانم من ناوم ريچه رده. به رپوه بهری ئەم دەزگایەم. روژانه لیره کاروباری خەلکی به رپوه ئەبەم. لە زۆر شوینی جیاواز ئیشی زۆر جوړاو جوړمان هەیه. به لām هیشتا زوو به دەست به کارکردن. هیشتا چاره که کاتر میړیکمان ماوه. تو بو وا زوو بو ئیره هاتوویت؟ وا دیاره زۆر مه به ستنه ئیشیکت هەبیت. زه رده خەنەیه کی کرد. ئینجا وتی:

— وهك ئەتینم تو ژنیکی زۆر گەنج و جوانیت. من حەز ئەکەم یارمەتیت بدهم. من هەر ئیستا ئەتوانم ئیشی زۆر باشت بو بدۆزمه وه، ئەگەر متمانەم پێ بکەیت. که گویم له و قسه یه بوو، له خوشییاندا وهخت بوو شاگەشکه بم. خیرا بێ بیرکردنەوه وتم:

— ئەی چۆن. بێگومان زۆر بروام پیتە. زۆریش ئەمه ویت ئیشیکم هەبیت. ئەویش له و کاتەدا له ته و قی سه رمه وه تا قاچه کانم به وردی سه یری ئەکردن و تیی ئەروانیم. وتی:

— نازانم خاتو هیلین تو ئاره زوت له چ جوړه ئیشیکه بیکەیت؟ من له و کاتەدا خەریک بووم هەنگاوم به ره و ده رگای شوینه که ئەنا تابچمه ژووره وه. ئاوریکم لیدایه وه وتم:

— هەرچی ئیشیک بیت من ئەیکەم. به لām ئەو به منی وت:

— نه خیر خانم لیره نا. ئەگەر ئەته ویت ئیستا له گەلما وه ره با بروین به و که سانهت بناسینم، که ئیشیان بو تو هەیه.

توژیک سلەممه وه خەریک بوو بلیم له گەلتا نایەم، بروات پیناکەم، به لām هەر له خۆمه وه ههستم ئەکرد ئەو کابرایه مروقیکی راسته و حەزی به یارمەتیی منه. بێ هیچ جوړه ریگریهک له گەلیا که وتمه رویشتن. هەر به دەم رویشتنه وه ئەو باسی کاره زۆره کانی خوی بو ئەکردم. منیش تهنه گویم بو قسه کانی ئەو راگرتبوو. کاتیکم زانی

به دەم قسه كرده وه له ماله كهی خوّم نزيك بوومه ته وه. ئەو هيشتا له سەر باسکردنی په يوه نديە بازارگانیه زۆره كانی وئيشه كانی كه هەرگيز كوۆتايان نايهت بهردهوام بوو. به كورتیه كهی پياویکی زۆر دهست روښتوو بالادهست بوو. به لّام تا ئەو كاته باسی ئەو ئيشه ی نه كرد، كه منی بو پيوسته. ئیتر من خه یالّم لای قسه كانی نه ما، چونكه ژيانی ئەو لای من هيج گرنگ نه بوو. به لّام ته نها شتيك من چاوه روانيم ئە كرد، ئەوه بوو پيم بليت ئەوه شوینی ئيشه كه ته. ئيمه هه تا ئەروښتین من به دهوری خوّمدا چاوم ئە گیرا. پرسيارم له خوّم ئە كرد:

— ئەبيت ئەو شوینه كوی بيت؟ ئەبيت ئەو ئيشه چی بيت؟ ئاخۆ ئەو بازاره بيت؟ نا.. ئەو كتيبخانهیه! ئەی ئاخۆ ئەو دوو كانی پيلاوه بيت؟

له پريكداهه جیي خوّم وه ستام. وتم:

— مستەر ريچەرد كوا شوین؟ كوا ئيش؟ ئەوه تۆ گالتهت به من كرد؟! پيموتیت لهم كاته دا من زۆر پيوستيم به ئيشه. من زۆر بئ پارهم!. من پيوستيم به ده زمانه. پيوستيم به خواردنه تاكو بتوانم بژيم. ئە گەر ئيشت نيه گالتهم پي مه كه.

هەر چهنده ئەو ههنگاویك له پيش منه وه بوو. خيرا راوه ستاو ئاورپيكي ليدامه وه. زۆر له سەر خوۆ به هيمني وتی:

— خانمه كه م چهز ئە كه م كه ميك به ئارام بيت. بيگومان من له تۆ تيگه يشتم. زۆر دلّم پر له ژانه بو ئافره تيكي وهك تۆ به م شيوه يه ژيان ئە به يته سەر. به راستی زۆر مه به ستمه يارمه تیت بدهم. ته نها ئەمه ویت كه ميك له سەر خوڤيت. ئا.. به راست مالتان له كوڤيه؟ له كوی ئەژيت؟!

به دهستی ئاماژهی کرد بۆ کولانیکی بهرامبه‌رمان لهو شوینهی لئی
راوه‌ستا بووین. وتی:

— ئه‌ها.. سه‌یرکه. من لهو کولانهی بهرامبه‌ر ئه‌م جادهیه ئه‌ژیم.
هه‌رچی پێویستییه‌کت هه‌بوو، ئه‌توانیت داوا بکه‌یت. ده‌رگای
ماله‌که‌مان ره‌نگی سووره. ته‌نها ماله‌که‌ی من ره‌نگی ده‌رگا‌که‌ی
سووره. که‌واته‌ ماله‌که‌م زۆر دیاره. به‌ ئاسانیش ئه‌دۆزیته‌وه.
له‌و کاته‌یا من ته‌واو تووره‌ بوم. وتم:

— من پرسیا‌ری ئیشم لیکردیت. من بۆچیمه‌ بزانه‌م مائی تو له‌ کوئییه‌؟
وا دیاره‌ تو کابرایه‌ کیت گالته‌ به‌ من ئه‌ که‌یت!
دل‌م پر بوو له‌ گریان. به‌ خیرایی هه‌نگاوم نا برۆم. ئه‌ویش دیسانه‌وه
زۆر به‌ نه‌رمی بانگی لیکردم. وتی:

— هیلین خان بۆ تووره‌ بوویت؟ تکایه‌ ئارام به‌. ئه‌وه‌تا له‌ شوینی
ئیشه‌ که‌ت نزیکم کردیته‌وه، چاوه‌ڕێ بکه‌. هه‌ر ئیستا شوینه‌ که‌ت
پشان ئه‌ده‌م.

هه‌ر، که‌ گویم له‌وقسانه‌ بوو، خیرا له‌ جیی خۆم ره‌ق راوه‌ستام.
ئاو‌رپیکم لێدایه‌وه. وتم:

— کوانی شوینی ئیش کوا؟ ئاده‌ی خیرا پشانم بده. کوان ئه‌و
که‌سانه‌ی، که‌ ئیشکه‌ریان ئه‌و‌یت؟

ئه‌مجاره‌ ریچه‌رد به‌ ده‌نگیکی به‌رز قاقایه‌ کی لێدا. وتی:

— وا دیاره‌ زۆرت په‌له‌یه‌! ئه‌گه‌ر چه‌ز ئه‌ که‌یت ئه‌توانم هه‌ر
ئیستا بته‌م بۆ شوینی ئیشه‌ که‌. به‌ هه‌موو ئیشکه‌ره‌ کانت بناسینم.
ئه‌ها ئه‌وه‌تا له‌ جاده‌ که‌ی لای بانقه‌ که‌ له‌و کولانه‌دا ریستوران‌تیکی
لێیه‌. ئیشکه‌ریکیان ئه‌و‌یت. بۆ قاپ شتنو پاک‌کردنه‌وه‌ی شوینه‌ که‌.

به لّام پارهی باش ئه دهن. خه لکه کانی ئه ویش هه موو هاوړیمن. به
تایبته خاوه نی ریستورانته که. هاوړییه کی زور نزیکه. هه موو کات
داواکارییه کانم په سهند ئه کات.

به دهم زهرده خه نه یه که وه سه یریکم کرد. وتم:
— ئه وه به راسته؟

وتی:

— ییگومان زور به راستمه.

وتم:

— زور باشه. زورم پیویست به ئیشه. ئه گهر ئه یانه ویت، ئیستا
ئه روم.

ریچهرد دیسان پیکه نی. وتی:

— هیلین خان وادیاره زور بی پارهیت!

له و کاته دا شهرم گرمی. سهرم دانه واند. چاوم پر بوو له فرمیسک.

وتم:

— به لئی زورم پیویست به پارهیه. پیش ئه وهی تو بینم، بریارم

دبوو بروم ئه لقه ی میرده مردوه کهم بفروشم. ئه و میرده م، که یه کهم
خوشه ویستم بوو.

به لّام ریچهرد نه یه یشت قسه کهم ته واو بکه م. وتی:

— خانمه که م. تکایه پیویست ناکات ئه لقه ی خوشه ویسته که ت

بفروشیت. له وانه یه ئه وه ته نها یادگارییه ک بیت، که لای ئه و بو ت

به جی ماوه. تکایه پاریزگاری پیوه بکه. هه ندیک جار شتیکی زور

بچووک دلّمان زور خوش ئه کات.

ئىنجا رىچەرد تۆزىك خۆي رىككردەوہ. دەستى بە گىرفانى بەر
باخەلە كەيدا كىرد. جزدانىكى دەرھىنا. وتى:

— هيلين خان، ھەز ئە كەم ئەم تۆزە پارەيەم لى وەر بگىريت. ھەر
كاتىك دەستت بە كار كىردن كىرد، ئەتوانىت بۆم بگىرپىتەوہ! بەشى
خواردنى چەند رۆژىكت ئە كات. ھەر ئىستا برۆ خواردنىكى خۆشى
پىبكرە بە دللى خۆت. بازارپىكىش بگە. منىش ئەبىت بگەرپىمەوہ بۆ
ئىش. بەلام بىرت نەچىت بەيانى زوو بچۆ بۆ رىستوراننى (خواردنە
بە تامە كان). ئەوان بەيانىيان كاتزىمىر ھەوت دەست بە ئامادە كىردنى
خواردنى بەرچايى ئە كەن. تۆش ئەبىت ئەمىرۆ خۆت ئامادە بگەيت.
بەيانىي زوو لەوئى بىت.

وتم:

— چۆن ئەبىت ھەر خۆم بچم؟ ئەى ئەوان خۆ من ناناسن؟
بە ھەر حال، رىچەرد وتى:

— بەيانى تۆ، بۆ لاي مىستىر پىتەر برۆ. ئەو لەوئى بەرپۆەبەرە. پىي
بلى:

— مىستىر رىچەرد ناردوومى. ھاورپى ئەوم. ئىتر تۆ ئىش وەر ئە گىريت.
زۆر دللى خۆش بوو. وەخت بوو لە خۆشياندا بالىم ئە گرت. بە پەلە
خواحافىزىم لىكرد. خىرا چووم خواردنم كىرى و گەرپامەوہ مالىەوہ. لە
خۆشيانا شەو خەوم لى نە ئە كەوت.

به یانی زوو خه بهرم بووه وه. خوّم ئاماده کرد. جلیکی جوانم له بهر کرد. هه ر وه کو مستر ریچهرد پیی وتم، رویشتم به رهو ریستورانتی (خواردنه به تامه کان). زور نزیکی ماله که ی خوّم بوو. به لام زور لام سهیر بوو، که تائه و کاته ریّم نه که وتبووه ئه و ریستورانته! که گه یشتمه ئه وی، پرساری مستر پیتهرم کرد. هه ر زوو خوّم پیناساند. پیموت:

— مستر ریچهرد منی بو لای تو ناردوووه.

ئه ویش به ریزه وه پیشوازی لیکردم. چهند پرساریکی لیکردم، هه موویم به جوانی وه لام دایه وه. سه رسام بووم، که ئیشیکی چاوه روانه کراوی پی راسپاردم. وتی:

— ئیمه له م کاته دا پیویستیمان به که سیکه، که توانای به سه ر ژمیریاریدا بشکیت. تو ئه توانیت؟ منیش به بی هیچ دوودلیه ک وتم:

— به خو شحالییه وه.

من له و رۆژه وه ئه و ئیشه م وه رگرت، هه موو رۆژ ئه چوومه سه ر ئیش بی کیشه.

هیلین له پریکدا وهستا. دهستیکی به گیرفانی پالتۆکهیدا کرد.
پاکهت و شقارته کهی دهرهینا. وتی:

— رۆشنا خانم، با بچینه دهرهوه. جگهرهیه کم له گه لدا بکیشه. خو
به دانه یه ک فیری جگهره کیشان نابیت.
وتم:

— نا.. هیلین خان، ئەزانم فیر نابم. به لام هزم له بۆنه کهی نییه.
تۆش خۆت بگره خیرا به سه رهاته کهم بۆ ته واو بکه. من ئەبیت
برۆمه وه. تۆزیک تر رهنج له قوتابخانه ئە گهریتته وه.
هیلین سه یریکی کردم، وه کو ئەوهی چاوه روانی ئەو قسه یه
نه بوو بیت. وتی:

— کهواته بۆت باسکه م دوای ئەوه چی بوو؟
وتم:

— به لئی پیم بلی ئەم به سه رهاته په یوه ندیی به لیدانه کهی دوینی
شه وه وه چیه؟

هیلین سه یریکی باداو وتی:

— به خوا له وه ئەچیت تۆش که سیکی بی ئارام بیت. باشه ئیستا
هه موو شتت بۆ باس ئە کهم، ئەوسا ئەزانیت په یوه ندیه که چیه و
چۆنه. ده تۆ گوئی بگره بزانه چی ئەبیستیت.

هیلین تۆزیک خوئی راست کرده وه پاکهت و شقارته کهی له لاوه له
سه ر سووچیکی میزه که دانا. وتی:

— بۆ ماوه يەك من و ريچەرد ھەموو روژ يە كترمان ئەيىنى. زۆربەى ئىواران بۆ نانخواردن خۆى و چەند ھاورپىيە كى بۆ ئەو ريستورانتهى كە من ئىشم لى ئە كەرد ئەھاتن نانيان ئەخوارد تا كاتىكى درەنگ ئەمانەوہ. ھەندىك جاريش دواى نانخواردن لە ريستورانته كە ئەھاتە ژوورە كەى من و بەناوى سەردان و ھەوالپرسينەوہ كاتىكى باش لام دائەنشت، باسى خۆى بۆ ئە كەردم. من لە ژوورى ژمىريارى ئىشم ئە كەرد. ئەو كاتانە ھەستم ئە كەرد خەرىكە ھاورپىيە تيمان بەرەو پتەوى ئەروات. روژ لە دواى روژ باسە كانمان زياتر قول دەبونەوہ، روژ لە دواى روژ زياتر بروام پىي ئەبوو. ئەویش زياتر رىزى لىئە گرتم. ھەموو جار پىش ئەوہى كو تايى بە باسە كانى بەيىت ئەيوت:

— ھيلين خان من شانازيت پىوہ دە كەم، بەرپوہ بەرە كەت زور لىت رازيە. ئە لىت ئىشكە رىكى باش و زيرە كە.

ھەندىك جار ھەستم ئە كەرد مستەر ريچەرد زياتر لە ھاورپىيەك پيوستى بە من بوو. بە لام من ئەو ھەستانەى خۆم خەواندبوو، چونكە چارلى ھىشتا تا ئەو كاتانەش لە قوولايى ناخمدائە ژيا. جگە لەوہش چاكى ئەو پياوہش واى لە من كەردبوو بە ھەموو جوړىك لە ھەستى درۆى خۆم بىپارىزم. كاتىك ئەو چاوہ رىي تەنھا يەك وشەى لە منەوہ ئە كەرد. وردە وردە ھاورپىيە تيمان واى لى ھات، ھەر كاتىك يە كترمان ئەيىنى، دلھان خۆش ئەبوو. تا كاتىكى درەنگ قسەمان ئە كەرد. ئەو ھەموو كات باسى بە سەرھاتە سەيرە كانى خۆى بۆ ئە كەردم. منيش باسى ژيان و بە سەرھاتە ناخۆشە كانى خۆم بۆ ئە كەرد. زور بە دلپىكى فرەوانەوہ گوپى بۆ رائە گرتم. ھەندىك جاريش ئاموژ گارىي ئە كەردم.

هه موو جارېك قسه كهى دايكمم بير ئه كهوتته وه، كه پيى ئه وتم:
– ئيمه له زيانماندا خهلكى جوراوجور دينه سهر ريگه مان.
هه نديكيان خوشى و شادى به زيانمان ئه گه يهنن. هه نديكيشيان وه كو
وانهى قورسو ناخوش تيده پهرن. به لام ئه گهر زيرهك بيت، ئه توانيت
خوشيه كه پاريزيت؛ كه لكيش له وانه كه وه ربگريت.

مستەر ریچەرد ئەو کەسە باشە بوو، کە بە ھەموو ھێزیکمەوہ
 ئەمویست پارێزگاری لێ بکەم. ھەر چەند پێم ئەوت:
 — تۆ پیاوہتیت لە گەڵ من کردووە!

ئەو پێی ئەوتم:

— نەخیر من کاریکی مرویم کردووە. ھەرچیە کم لە گەڵ کردیت
 من بە ئەرکیکی سەرشانی خۆم زانیوہ. پێویستە ئیمە تا ئەتوانین
 یارمەتی یە کتر بەدەین بێ چاوەرێکردن لە پاداشت.
 ھەموو کاتیک ئەیوت:

— مروۆف ھەرگیز ناییت باسی چاکە یەك بکات، کە بەرامبەر بە
 کەسیك ئەیکات، چونکە بە برۆای من باسکردنی وە کو ئەوہ وایە ھیچی
 نە کردییت. ئیمە ی مروۆف، ھەتا لە ژیاندا بین، نازانین چیمان تووش
 ئەبییت! چی شتیك چاوەرێمان ئەکات! ھەر وەھا نازانین پێویستیمان بە
 کێ ئەبییت، روژیک دەستمان بگرییت و یارمەتیمان بدات. لەبەر ئەوہ،
 ھەتا ئەتوانیت چاکە بکە. چاوەروانی بەرامبەریش مەبە. ھەرگیزبو
 ھیچ کەسیك باسی کردووە باشە کانیشت مەکە.

مستەر ریچەرد، جگە لەوہی، کە بەرپۆبەری ریکخراوی ئیش
 دۆزینەوہ بوو، ھەر وەھا یە کیک بوو لە بازرگانە ناودارە کانی شاری
 لەندەن. لە کارەکانیدا زۆر سەرکەوتوو بوو. جاریکیان پرسیارم لیکرد.
 وتم:

— چۆن بەو جوۆرە سەرکەوتوو بوویت؟ من لەو برۆایەدابووم،

که مرۆف، ئەگەر چەند جارێک نەکەوێت، ناتوانییت بەو جوۆرە
سەرکەوتوو بیت.

ئەویش لەوە لāmدا وتی:

— زۆر راستە. منال کاتیک پێ ئەگریت، تا چەند جارێک نەکەوێت
وتوشی ئازار نەبیت، ناتوانییت بپروات. منیش هەر وەکو ئەو مندالە
سەرەتا چەند جارێک کەوتوم، توشی زیانی گەرەش بووم، بەلام
هەولم داوێ هۆکاری ئەو کەوتنەم بزانی. چونکە؛ کاتیک هۆکارە کە
ئەزانیت ئەوسا سەرکەوتنت ئاسان ئەبیت. کەواتە پێویستە ئیمە لە
هەلەکانی خۆمان پەند وەر بگرین.

هەموو جارێک من شتیک بە کەلک لە مستەر ریچەردەوێ فیر
ئەبووم. لە هەمان کاتدا ئەمزانی، کە ریچەرد هەستی خۆشەویستی بو
من هەیه. بەلام ئەو خاوەنی خیزان بوو. هەر چەندە زۆر بە کەمی باسی
ئەکرد. تەنها یەک جار پێی وتم:

— مندالی نەبوو. توانای مندالبوونی نییە، بەلام ژنە کەم کورپیک
هەیه، کە زۆر بەی کات لە مەیخانەکان کات بە سەر ئەبات. ئەویش
ناوی سکۆتە.

وتم:

— کەواتە ئەو سکۆتە، کە دوینی شوو هاتە سەرت، داوای پارە

لێکردیت؟

هیڵین بە سەر لەقاندنیکەوێ وتی:

— بەلێ خۆیەتی!

وتم:

— ئى باشە؟ ئەو بۆ داواى پارە لە تۆ ئە كات؟

هیلین وتى:

— هیشتا باسە كەم زۆرى ماوه. داواى ئەوهى من و ریچەرد بۆ ماوهى چەند سالیك یە كترمان ناسى. من بارى ئابووریم بەرەو باشى ئەرۆیشت. خانوہ كەى، كە تیايدا ئەژیام، لەبەر ئەوهى خانووى مالى باپیرم بوو، زۆر كۆن و دارووخواو بوو، دەستم بە چاك كردنى كرد. ئەو كاتە پپویستی ئە كرد كاتى ئیشكردنم دریژ بكەمەوه. من زۆر خۆم ماندوو ئە كرد. پارەیه كى باشم دەستگیر ئە بوو. بە لام خەر جكردنم كەم بوو. زۆر بەى كات من هەر لە ریستورانته كەى كە ئیشم تیا دا ئە كرد، نانم ئە خوارد. دیسانەوه پاش ماوهیهك ماستر ریچەرد ئیشیكى باشتى بۆ دۆزیمەوه لە شوینیكى كە. پپیان ئەوت بانقى سەوز. بە ژمیریار دامەزرام. هەر لەو كاتە دا دەستم بە خویندن كرد بوو. ماوهیهك لە زانكو بە شهو ئەمخویند. هەر چەندە كاریكى ئاسان نە بوو، بە لام هەموو كاتە كەى خۆم سەرقال كرد بوو بە ئیشكردن و خویندەنەوه. كاتيك ئە گەیشتمە مالهوه، هەندیک جار ئەوهندە ماندوو بووم، توانای خواردنیشم نە بوو، تەنھا شه كەتى ئیش و خویندەنە كەم بووم. هەندیک جار خیرا خەوم لیئە كەوت بى ئاگا تاكو رۆژى دواىی. پاش ماوهیهك بەریوہ بەرى بانقه كەى، كە ئیشم لیئە كرد، داواى لیكردم بە شیوہیه كى كاتى بېم بە یارمە تیدەرى. منیش بە دلخۆشیەوه پەسەندم كرد. بارى ئابووریم رۆژ بە رۆژ بەرەو باشى ئەرۆیشت. خۆشم نازانم لەو كاتە دا چۆن ئەوهندە بەخت یاوهرم بوو. هەر وه كو ئەو كابرایە بۆ من تووره كەى بەخت بوویت. بە لام پپویستە راستیە كت پپى بلیم، ئەویش ئەوهیه هەموو شهویك داواى ئەو هەموو ماندو بوونە، كە بۆ

ماله وه ئه گه رامه وه، هه چهنده ورده ورده خهريك بوو به كه لويه لى جوانو گرانبه ها پرم ئه كرده وه، به لام هيچى دلى منيان خوشو ئارام نه ده كرده وه. هه موو كات ده موچاوه ناسكو ورديله كانى مناله كانم له بهر چاوم لانه ده چوون. هه موو كات ئاواته خواز بووم، كه له وه ماله خوشه دا له گه ل من بزيانايه. روژ به روژ له بهر چاوى خوم گه وره بوونايه. به لام داخه كه م وانه بوو. زور زوو به جيانهيشتم. هه رچى كاتيكيش له سه ر جيگا كه م له شى ماندوو شه كه ته م راده سخت، هه ستم به ده سته قورسو به هيزه كانى چارلى خوشه ويستو له ياد نه چووم ئه كرد، كه له ناوقه دم ده يئالاندو ورد ورد ماچى لا مى ئه كردم. جار جار يكيش به گويمدا ئه يچرپاند. ئه يوت:

— نازداره كه م، زورم خوش ئه وييت. خوزگه ئه وهنده ته مه نم دريژ بووايه تاكو تير خوشه ويستيم بكرديتايه. خوزگه بمتوانايه هه موو خه ونه كانتم به دى به ينايه. خوزگه بمتوانايه، هينده ي گه وره يى و جوانى خوت به خته وه رو دلخوشم بكرديتايه.

هه موو شه ويك من به دم گريانه وه چاوه كانم ليك ئه ناو خه وم ليئه كه وت. ئاخ چه ند م بير ئه كردن. هه موو شه ويك من به خه يالى چارلى ئه نووستم. به ياناييش به ده نكي په پوله كانم به ئاگا ئه هاتمه وه. كاتيك به ده سته بچكو له كانيان ياريان به پرچه كانم ئه كرد، گويم لىبوو به ده نكيه ناسكه كانيان ئه يانوت:

— دايكه.. دايكه.. بيرت ئه كه ين.. بيرت ئه كه ين.

— روشنا خان بروا بكه هه موو روژيك من سه د جار ئه مردم، ئاخ ئه و روژانه چه ند به ئازار بوون.

هیلین هەناسەیه کی قوولێ هەلکیشا چاوی فرمیسکی لێ ئەباری.
هەر، وه کو ئەوهی ئەو ساتە مندالە کانی گیانیان لە دەست داویت. دلم
زۆر پێی سووتا.

وتم:

— هیلین خان، تکایە خۆت ئەوهنده بیزار مە که. ئەوان هەرگیز
لای تو نامرن. هەمیشە لە دل و هەست و هۆشی تۆدا ئەژین. ئەوان
ئێستا یەکیکن لەو پەپولە بچکۆلەو جوانانە ی بەهەشت، لە باوەشی
پەریه کاندای پەروەردە ئەبن. تکایە خۆت بیزار مە که. هەر کاتیک خوای
گەورە ویستی بە یەکتان بگەیهنیت تۆش ئەو کاتە بۆ هەتاهەتایی لە
باوەشیان ئەگریت. ئێستاش ئەتوانیت لە هەموو شوینیک بیانینیت،
هەستیان پێیکەیت. خۆشە ویستی ئەوان بۆ تو بێ کۆتاییه. تۆش بە
هەمان شیوه. کهواتە خۆت خەمبار مە که.

بە دەم بزەیه کهوه وتم:

— دە ی هەتا زوو بەسەر هاتە کهم بۆ تەواو بکه.

هیلین بە دەسره که ی چاوه کانی وشک کردهوه. جاریکی تر
چاویلکه کانی خستهوه سەر چاوی. وتی:

— ئەو پارەیه ی، که دەستم دە کهوت بە جۆریکی دیاری کراو
باری ژیانمی گوریبوو، بەلام هەرگیز دلمی خۆش نەدەبرکرد. من
ئەو کاتە زانیم هیچ کاتیک پارەو سامان دلت خۆش ناکات و هەرگیز
بەختەوه ریشت ناکات.

له پریکدا بۆ ماوهیهك مستهر ریچهردم نهینی. ههر وه کو ئاسمان
 ههئیکیشاییت، یان عهرز قووتی داییت. ئەو پیاوه هیچ دیار نهما!
 ههوالی نهما! زۆر جار بیرم ئە کردهوه، که برۆم بۆ ماله کهی، ههوالی
 پیرسم. بهلام خۆم به خۆمم ئەوت:

– ناییت ژن بچیت به دەم پیاوهوه به دوایدا بگهڕیت. چاکتر وایه
 چاوهڕی بھ تاکو خۆی دهرئه کهویت. رۆژیکیان له مالهوه بووم،
 که ئەوهش به دهگمهن دەست ئە کهوت. ئەو ماوهیه زۆر سهرقالی
 ئیشکردن بووم. ههستم به هیلاکیه کی زۆر ئە کرد، چونکه ماوهیه کی
 دوورو درێژ بوو پشووم وهرنه گرتبوو. به تایبەت ئەو رۆژه خۆم ئاماده
 ئە کرد له گهئ هاورێ تازه کهم بچمه دهرهوه. ماوهیهك بوو یه کترمان
 ئەناسی. زۆر جار داوای ئە کرد جارێک ژوانیکم له گهئدا ساز بکات.
 زۆر جار باسی ئەو ههسته سهیرهی خۆی بۆ ئە کردم، که خوشی تا
 رادهیهك برۆای پێ نهبوو. ئەو کابرایه ناوی ستیف بوو. ماوهیهك له
 ئیش پیکهوه بووین. چهند جارێک داوای ئە کرد، که ماوهی پێ بدهم
 بۆ ئەوهی زیاتر بمناسیت و زیاتر لیم نزیك ببتهوه. منیش ههموو
 جار وهلامم ئەدایهوه، که من نامهویت هیچ پیاویک جارێکی تر بینه
 ژیانمهوه. چونکه ناتوانم بهختهوهری بکهم. بهلام پاش ئەوهی، که
 زۆر ههستم به تهنهایی ئە کرد، بریارمدا کاتیک به خۆم بدهم. دوا جار،
 که باسی کردهوه، رازی بووم له گهئیدا بچمه دهرهوه. بریارماندا، رۆژو
 کاتی دیاری کراومان دانا. ئەو رۆژه، که کاتی ژوانه کهمان هاتبوو،
 پاش نیوه رۆیه کی سارد بوو. ههور ئاسمانی گرتبوو. به جۆرێک ههر له

خۆتەو ھەستت بە دلتنەنگیە کی یە کجار زۆر ئە کرد. بەلام بە ناچارى دەرگای کەنتۆرە کەم کردەو، زۆر بى تاقەتانه بە ناو جله کاندا ئە گەرام. ھەزم ئە کرد، جلیکی جوان لەبەر بکەم. کراسیکی سووری تۆخ تیکەل بە رەنگی رەش، کە دەمیک سأل بوو ھەر بە ناو کەنتۆرە کەو ھەلواسرابوو. دەرمهیناو لەبەرم کرد. تۆزیک دەستم بە پرچە کاندا ھینا. کەمیک سووراوم کرد. خەریک بووم پیللاوھ کانم لە پى ئە کرد. لە پریکدا زۆر بە توندی لە دەرگا درا. لەو کاتەدا من چاوەرپی کەسم نەدە کرد. بەلام رویشتم دەرگا کەم کردەو. سەیرم کرد ریچەرد بوو. کە چاوم پیکەوت، زۆر سەرسام بووم. زۆر بە خیرای، بى ئەو ھیچ بلیت، خۆی کرد بە مالد. خۆی ھاویشتە ناو ژووری دانیشتنە کەو. منیش بیدەنگ تەماشام ئە کرد. نەمزانی بو بەو جۆرە ئەو شپرزەو بى ئارامە. پيش ئەو ھی من ھیچ پرسیاریک بکەم، ئەو بە دەنگیکی پر لە ترسو شلەژانەو ەوتى:

— ھیلین خان، ئەو دەرگایە داخە. تکایە بشارەو! خیرا کە بشارەو! منیش واقم ورمابوو. ھەر سەیرم ئە کرد. نەمئەزانی بوچی وا ئە لیت؟ نەمزانی مەبەستی چیه؟ یان بوچی بشارمەو؟ چی لیکەم، چون بشارمەو؟ بو بشارمەو؟ بەسەرسورمانەو تەماشام ئە کرد، بە دەم ئەو خەیاڵانەو بەرەو دەرگا کە رویشتم بەتوبدی پالیکم بەدەرگا کەو نا دامخست. ئەویش بە ناو ماله کەدا ھەر ئەھات و ئەرویشت. ئەیوت:

— چیه، شوینیکت نییە بچمە ناوی؟ ئەم ماله زۆر گەورەیه. دەى خیرا کە. بەخوا بمینن ھەر، ئیستا ئەمکوژن! دەى لە گەل تۆمە! کچی چیتە؟ بو وا سەیرم ئە کەیت؟ لە گەل تۆمە.. بو وا راوہستاوى؟ دەى بجوولئى. من ئەلیم ئەمکوژن!

منیش هر له بهردهم ده رگای ژووری دانیشتنه که دا له جیی خۆم رهق وه ستابووم. بروام نه ده کرد ئه وه مستر ریچهرده بیته! خۆم به خۆم ئه وت:

– تو بلیی ئه مه ئه و مستر ریچهرده بیته، که منی له هه ژاری رزگار کرد؟ تو بلیی ئه وه ئه و پیاوه باشه بیته، که ژیا نی منی گووری له که سیکی نه خوش و بی ده سه لاته وه بو که سیکی، که بتوانم ژیا نی ئه و له مه ترسی رزگار بکه م؟!

زۆر لام سه یر بوو. ئه و کاته زانیم هیچمان ژیا نمان ئاسووده و بی گپرو گرفت نییه. هه موو که سیکی شتیکی له ژیا نی دا هه یه بو ئه وه ی بیته هۆی نا ئارامیی و سه رلیتیکی دانی. به لام له و کاته دا من هیچ شتیکی به می شکمدا نه ئه هات. ئه بیته ئه و ترسه چی بیته، که وای له و پیاوه کرد بیته به و جوړه هه لیبته و هاوار بو که سیکی وه کو منی بی ده سه لات به ریته، تا کو ژیا نی خۆی له و مه ترسییه گه وره یه پیا ریژیته. ئه و هه ر لیم ئه پارایه وه، که له قوژبنیکی ماله که مدا بیشارمه وه. منیش به جوړیک شله ژابووم، زمانم گو ی نه ئه کرد. قاچم، ده ستم، هه موو گیانم له جووله که وتبوون.

– ئه ی خوا یه تو بلیی ئه مه خه و بیته، یان راستییه؟ له پریکی دا هه ستم به ده سته گه وره کانی مستر ریچهرده کرد به توندی رایوه شاندم. وتی:

– ئه وه تو چیته ژنه که، بو وا بی وه لامیته؟ بروا بکه ئه گه ر بچمه ده ره وه ئه مکوژن. گو یته لیمه؟ ئه مکوژن. ده خیرا پیم بلی برومه ده ره وه؟ یان ئه مشاریته وه؟!

هەر ئهوهنده گویم له دهنگی دهرگای دهروهو بوو زۆر به توندی به
خیرایی لێی ئەدرا. مستر ریچەرد وتی:

— ئەها پیم نهوتیت ئەوا هاتن هیلین گیان دهرگا که نه کهیتهوه.
منیش به خیرایی دهستی ریچەردم گرت بهرهو ژووری نوستنه کهی
دایکم و باوکم بردم لهوئ دهرگایه کی بچکۆلهی تیدا بوو. کردمهوه.
پالیکم پیه نا خستمه ناوی دهرگا کهم لهسهرداخست. ئەوانیش
بهتوندی هەر له دهرگایان ئەدا. ئەو کاته هیشتا نزیک دهمه و ئیواره
بوو. دهنگه که زیاتر هاواری ئەکرد. ئەیوت:

— ئەو دهرگایه ئە کهیتهوه، یان بیشکینم؟ خیرا بیکهروهه ئەزانم
لهوییه!

منیش هەر چهنده زۆر ترسابووم، بهلام ههتا هیزم تیاوو
ههناسهیه کی قوولم هه لکیشا. دهستیکم به قژمدا هینا. هەر وهک
ئهو هیچ شتی که نه بوویت، بهرهو دهرگا که رویشتم، کاتیک دهرگا کهم
کردهوه، بینیم دوو پیاوی زۆر بهژنو بالا که له گهت راوهستابوون.
یه کیکیان له ته مهندا گهوره تر دیار بوو. ئەو یتریان ته نها بیست و پینج
سائیک ئەبوو. وه کو باوکو کور هاتنه پیش چاوم. ههردووکیان قات و
بۆیمباخیان له بهردا بوو. به کورتیه کهی، له خاوهن پارهو دهسهلات
ئه چوون. بهلام ههتا بلایی دهمووچاو ترشاوو تووره دیاربوون. من
ویستم وا خۆم پشان بدهم، که زۆر به ئارام و بی ترسم. بهلام من
به دهنگیکی له سه رخۆ فهرمووم لیکردن. به ریزیکه وتم:

— به ریزان، چۆن ئەتوانم یارمهتیتان بدهم؟ هەر، که وام پیتن،
ههردووکیان به پرتاو وه کو گورگی برسی خویان هه لدایه ناو
ماله کهوه. دهرگا کهیان به دواي خویاندا داخست. گهنجه کهیان به

توندى دەستىكى بە دەممەوہ گرت، بە دەستەكەى تىرشى ھەردوو
قۆلمى گرت. توند بەخۆيەوہ نووساندىمى. وتى:

— يەك دەنگت لئوہ بىت ھەر ئىستا ئەتكوزىن!.

ئەويتىرشىيان بە توورپىيەكەوہ سەيرىكى كردم. وتى:

— مالىكى جوانە. ئاخۆلە كویدا ھەشاردرايىت! بەلام من ھەر ئىستا

ئەيدۆزمەوہ لەبەرچاوە جوانەكانت تىھەلدانىكى باشى تىھەلئەدەين.

قاقايەكى لىدا

ئىنجا بە ناومالەكەدا كەو تەگەران. يەكەم شوين بۆ ژوورى

نوستنەكە رۆيشت. من لەو. كاتەدا وەخت بوو دلّم ئەپچرا. چەند

جاريك ژوورەكان گەرا. شوين نەما دوو سى جار بۆى نەچىتەوہ.

ھەمووى گەرا. تەنانەت ژىر كورسىيەكانىش ئەگەرا. ناو دۆلاب.

كەنتۆر. ھەموو شوينىكىيان پشكنى. ھىچيان نەدۆزيەوہ. كابراى

بە تەمەن لە پشكنين كۆلى دابوو، ئىنجا بەرەو سەلاجەكە رۆيشت.

دەرگاگەى كردەوہ. ئاورپىكى لىدامەوہ. وتى:

— بە نەعلەت بىت. مالەكەت وشك و بى خىرە. بىرەيەكىشى تىادا

نىيە ھەلىقورپىنم. دەرگای سەلاجەكەى بە توندى داخست. منىش ھەر

خۆم رائەوہشاندى. ئەمويست لە دەست كابرا رزگارم بىت، چونكە

زۆر بە توندى خۆى تىوہ ئالاندبووم. بەلام كاتىك دەستى لە سەر دەمم

لابرد، خۆم راتەكاند. بە توورپىيەكەوہ وتىم:

— من نازانم ئىوہ كىن. بۆ چى ئەگەرىن؟ بۆ چى ھاتوون بۆ ئىرە؟ من

پىويست ئەكات برۆم لەگەل ھاورى كورەكەمدا ژوانم ھەيە. نازانم

ئىوہ بۆ وا لە من ئەكەن؟! چىتان لە من ئەوئىت!؟

هەردووکیان سەیریکی یەکتریان کرد. قاقایەکیان لێداو ئینجا
ئاورپکیان لە من دا یەو. گەنجەکیان وتی:
— ئی دەی باشە پیرۆزە. بەلام وا دیارە تۆ ئەتەوێت کەرمان کەیت،
وانییە؟ تۆ ریچەرد نانسیت؟ نازانیت ئیمە بۆ کی ئەگەرین؟
وتم:

— ریچەرد؟ ریچەرد کی؟ ئا.. بەلێ بیگومان من یەک کەس ئەناسم
ناوی ریچەردە. بەلام نازانم ئیو پرسیاری ئەو ئەکەن، یان نا؟ پیرەکیان
وتی:

— هەر ئەو ریچەردیە ئەزانم باشی ئەناسیت. وتم:
— ئی باشە من چیکەم؟ چیتان لە من ئەوێت؟ خو ئەگەر باسی ئەو
ئەکەن، من ماویەکی زۆرە نەمینیو! هەوایشی نازانم.
پیرەکیان هەنگاویک لیم هاتە پێشەو. وتی:

— هەی ژن. وریا بە. خۆت مەدە بە گوشت بۆ کەسیکی وەکو
ریچەرد. ئەو کابرایە ماویەکی زۆرە پارەیهکی زۆرو جانتایەک
مرواری ئیمە لایە. واتە قەرزارمانە. ئەیت بمانداتەو، ئەگینا
ئەیکوژین. ماوی سێ رۆژ مۆلتی ئەدەین، ئەم راسپاردەیهی پێ
رابگەیهنە. منیش هەر گویم لێگرتبوون بەلام مێشکم بەجۆریکی
لێهاتبوو، وامدەزانی خەوی ناخۆش ئەینم. دیسان وتم:

— بەرێزان من ریچەرد نابینم تاکو راسپاردە ییو پێ بلیم. تکایە
خۆتان بیدۆزنەو. من مەخەنە کیشەو. من ئافرەتیکی بیدەسەلات و
پیکەسم. تکاتان لێ ئەکەم. جاریکی تر هەردووکیان دایانە قاقای
پیکەنین. گەنجەکیان وتی:

— نا.. نا.. خاتو هیلین ئیمه دلنیاين توّ ئەم راسپاردهیهی به زووترين کات پیرائه گهیه نیت، به لّام ئیمه وا ئەرۆين، تۆش فەرموو جانتاکەت هەلبگره با بتگهیه نین. وتم:

— بۆ کوی؟ پیره کهیان به پیکه نینه وه وتی:

— بۆلای براده ره کهت، ئەهی توّ نه توت، ژوانت ههیه؟ ترسو خورپه یهك به دلّمدا هات، ئەوه ندهی تر که وتمه له رزین، له دلّی خوّمدا وتم، ئەمانه نیازیان خراپه وادیاره ئەیانه ویت له دوور ماله کهی خوّم بمکوژن. دیسان کابرا وتی:

— چیه بۆ چه په ساوی؟ من یهك جار قسه ئە کهم. خیرا پیشمان که وه.

ئینجا به دەم له رزه له رزیکه وه وتم:

— نا سوپاستان ئە کهم، من خوّم ئەرۆم. کابرای به ته مهن، به دەم

پیکه نینه وه دهستیکی خسته سه ر شانم. ئینجا وتی:

— نابیی خاتون، چۆن ئیمه ئە هیلین توّ به ته نهها برۆیت، پێخۆش حال

ئەبین که هاوړیکه شت بنا سین. له و کاته دا من زۆر تر سابووم نهم ئە زانی

چی بکه م، نهم ئە زانی چیبلیتم، ئە گەر برۆم له گه لّ ئە وان ئە ترسم ریچار

له و ژوره دا بمیینه وه بخنکیت! چونکه ئە و شوینه ی، که ریچه رد م

تیادا چه شاردا بوو ته نهها جیگایه کی نهینی بوو کاتی خوئی باپیرم که

ئە و خانوهی دروست کردبوو له ناو ژووری نوستنه که دا، شوینیکی

بچکۆله ی لی جیا کردبوو وه بۆ خوشاردنه وه له دهست هیرشه کانی

ئە و کاته به بۆنه ی شه ری جیهانی دووهم، کاتیك که شاره کان بۆردومان

ئە کرا سیخوړو چه ته کان ئە هاتن ده ستریزیان ئە کرده سه ر ماله کان،

دایکم زۆر جار ئە یگیرایه وه که چه ند جار له و ژوره بچکۆله یه دا

ماونه ته وه تاکو داگیرکه ره کان ده رۆیشن. ژوره که زۆر نادیار دروست

کرا بوو، به جۆریك كهس بۆی ئاشکرا نه ده بوو، کاتی مانه وهش ئه بوایه له کاتزمیریك زیاتر نه بیته، له بهر ئه وه به ته واوی له هه موو لایه كه وه داخرا بوو. ترسی من له وه بوو مستر ریچه رد له وژوره دا بخنکیت، له لایه کی تریش، ئه گه له گه ل ئه وان برۆم، ئه و کاته له وانیه ستیف بناسن کیشه بۆ ئه ویش دروست ئه بیته، من ئه ترسام كه ئه و یان ناسی ئازاری بدن، به و شیوه یه من ناچار بکه ن شوینی ریچه رد یان پی بلیم. به واتای به بۆنه ی ستیفه وه ریچه رد به گوشت بدهم! ئه مهش منی به جاریك تو قانده. پیره که یان به ره و ده رگای ده ره وه دهستی راکیشام، كه گه یشتینه به رده رگا، ئینجا ده رگای دو اوه ی ئو تو مۆبیله که ی بۆ کرده وه، كه ریك له به رده می ماله که ماندا را وه ستینرا بوو، وتی:

فه رموو خانمی جوان تکایه به ییده نگی سه رکه وه ناچارم مه که له ناوت به رم. منیش خۆم چهند ترسا بووم ئه وه نده ی تر زه رنه قم چو و بوو، خیرا خۆم فری دایه ناو سه یاره که یان. له ژیانمدا سه یاره ی به و جۆره جوان و پاکم نه دیبوو، هه ر ئه و کاته زانیم ئه مانه خاوه نی پاره و کیشه ی زۆرن. هه موو چرکه یه ک ترسم زیاتر ئه بوو. به لام کوره گه نجه که یان رو یشته پیشه وه. ئو تو مبیله که ی لیده خوری من و کابرای پیره ش له دو اوه دانیشتن به ته و سیکه وه ئاوریکی لیدامه وه وتی:

— خاتون ده ی پیم بلی شوینی ژوانت کو ییه؟ با بتگه یه نم بۆ لای به ریز ستیف ئه زانم ئیستا به په رۆشه وه چاوه ریته! ها... ها... ها هه ردوو کیان به ده نگی به رز دایانه قاقای پیکه نین. منیش به ده نگیکی پر له ترس و دو ودلی وتم:

— له جاده ی شازنی گه وره، له وی ژوانمان هه یه. بیده نگ بووم. سه یریکی ئه ملاو ئه ولای خۆم کرد. له میشکی خۆمدا وتم، تو بلیی

بەراستیان بێت! یان ئەیانەوێت بێن بۆ شوپۆنکی دوورلەشار ئەوسا
بمکوژن؟ ھەر لەو کاتەدا گەنجە کە وتی:

— باشە.. باشە.. شوپۆنە کە زۆر دوور نییە، بێگومان شوپۆنکی زۆر
خۆشیشە، وادیارە مستر ستیف ئارەزوی لەجیگای خۆش و جوانە.
ھەردووکیان دیسان بەدەنگە بەرزەکیان قاقایان لێ بەرز بوووە، بۆ
ماوەیەك ھەرپیدە کەنین. دوایی بێدەنگ بوون. ئۆتۆمبیلە کەش ھەر لە
رۆشتندا بوو. جار جار لەبەر خۆیانەو بەزمانیکی تر قسەیان ئەکرد،
من ئەو کاتە نەم ئەزانی ئەوزمانە چپە کە ئەوان قسە ی پیدە کەن.
لەپریکا ھەردووکیان بێدەنگ بوون. ئینجا کابرای پیرە ئاورپکی
لێدامەو بە دوو پەنجە ی چەناگە ی گرتم، دەموچاومی بەرەو رووی
خۆی برد، سەری لێم نزیک کردەو بە دەنگیکی گرو ناخۆش وتی:

— خانمە جوانکیلە کەم، بەراستی من زۆر دلگران ئەبم ئەگەر
پێویست بکات ئەم سەرە جوانە ی تۆ بە فیشە کێک بەتەقینمەو. منیش
لەو کاتەدا بۆ سەدەییەمین جار گیانم کەوتە لەرزین لەترسانا زمانم وشک
بوو ھیچم بۆ نەدەوترا، ئامادە بووم ھەر چرکە یەك بێت بمکوژن.
ئەو ھەندەم نەزانی لەپریکا ئۆتۆمبیلە کە راووستا. زۆر ترسام بەلام ئەو
دەستی درێژ کرد، دەرگاکی بۆ کردمەو وتی:

— لێمان بیورە ناتوانین بتگە یەنێنە شوپۆنی ژوانە کەت، لەبەر ئەو ی
کاری لە تۆ گرنگترمان بە دەستەو یە. منیش بە ترسیکی زۆرەو سەیری
دەموچاوە ترشاو تیکە لە کەیم ئە کرد خیرا دەستی گرتم وتی:

— پیش ئەو ی دابەزیت، باش گوێبگرە ئیمە ئەتوانین لێردا بە یەك
فیشەك کۆتایی بەژیانت بەینین. بەلام ئەمەوێت راسپاردە کە بگە یەنیت،
بۆ دوا جار پیت ئەلیمەو. ھاوڕیکەت تەنھا سی رۆژی ھە یە بۆ ئەو ی

پارە كە بگەر ئىتتەو دەنا ژيانى تۆش و ئەوئىش وەك يەك لە مەترسىدايە.
 من هېشتا گويم لە هەرەشە كانى ئە گرت وتى، جوانكىلە كەم پېش ئەوئى
 بىرم بچىت ئەمەوئىت لەشتىكى كە ئاگادارت بگەمەوئە نە كەى پۆلىس
 ئاگادار بگەيت!. بىگومان بە، ئەو هەنگاوت لەناوچوونت پېشتەر
 دەخات. حەز ئە كەم بزائىت هەموو پۆلىسى ئەم شارەش هاوئىمان تەنھا
 بەخشىنى چەند پاوئەنىك هەموو كارە كانمان بۆ ئاسان ئە كات. ئىستا خۆ
 حالى بوويت. قسە كەى تەواو كرد و پالئىكى توندى پيوەنام. ئەوئەندە
 بەخىرايى روئىشتن وام زانى بەسەر قاچە كانمدا تىپەرىن، خەرىك بووم
 لە ترسانا مېزم بەخۆما ئە كرد. تەنانەت لە ماوئى يەك چركەدا لەچا وون
 بوون. روئشنا خان بروابكە ئەو ساتانە ئەوئەندە سەخت بوون، هەستم بە
 مردن ئە كرد. هەرچەندە خواخوام بوو هەرچوئىك بىت خۆم دەرباز
 بگەم راکەم، برۆم، خۆم بشارمەوئە ترسە كەم ئەوئەندە زال بوو بەسەرمدا
 نەم ئەزانى بەرەو كوئى هەنگاو بنىم! هەموو رىگاكان لەبەرچاوم تىك
 ئالابوون، راست و چەپى خۆم نەدەناسىهەو، ئاخ چەند ناخۆش بوو.
 هەرچەندە ترسو دوودلیم تەواو شپرزەيان كردبووم، بەلام بىرم لە
 مستەر رىچەرد ئە كردهوئە ئاخۆ ئەو پياوئە باشە هېشتا زىندوو بىت؟
 ئاخۆ ئەم شىتى پياو كوژانە نە گەرئىنەوئە؟ ئاخۆ ستىف نە كوژن تاكوو
 منى پى بترسىنن؟ هەزار ئاخۆ لە مېشكەمدا هاتوچوئىان ئە كرد! نازانم
 چۆن هەستابومە سەرىپى وە كو شىت بەوناوئەدا رام ئە كرد. بەجۆرىك
 چەواشە ببوم، نەم ئەزانى ئەو جىگايە كوئىه! هەر بەدەورى خۆمدا
 ئە گەرام، كەسىشم نەدەبىنى تاكو پرسىارىكىان لىبگەم.
 بۆ بەدبەختى من، ئەو ئىوارەيە سەرجادە كان زۆر چۆل وئىدەنگ
 بوون. من بەجارىك زەرنەقم چووبوو. كاتىش بەرەو تارىكى

ئەروڭىشت، گلۆپى سەرجادە كان ھەلكرابوون، نەنمە بارانىش دەبارى.
 بەلام ترس و دلەراوكى منى خستبوه ژيانىكى زۆر نامووه. تەنھا شتىك
 زۆر بەخىرايى بەرەو مالمەو ھەراپىچى ئەكردم ئەوئىش مستر رىچەرد بوو
 ئاخو ھىشتا مائىت؟ تۆ بلىت تا ئەم كاتە ئەو نەخنكايت؟ سەرەراى
 ئەو ھەموو ترسە خەمى ئەوئىش ئەوئەنەى تر منى خستبوه گىژاوهو
 بەدەم گریانەو ئەروڭىشتەم، سەيرى ئەملاو ئەولای خۆم ئەكرد. ھەر
 ئوتومبىلىكم ئەينى وام ئەزانى ئەوانن گەراونەتەو بو من. ھەر، وەكو
 خەوى ناخۆش ھەتا ئەروڭىشتەم بەھىچ شوئىنىك نەئەگەئىشتەم. لە تاو
 ترسو دلەلەرزى قاچە كانم ئەوئەندە قورس ببون بەدوامدا بۆم ھەل
 نەدەھات. ھەرچەند ھەولم ئەدا خىراتر ھەنگاوبنىم زۆرم لەخۆم
 ئەكرد، ھەرچەندە دلنىاش نەبووم لەوئەى، كە رىگاكەم راستە يان
 خۆم ون كردهو؟! چونكە ئەوان منيان بەرەو شوئىنىكى دوور برد، كە
 ھەرگىز من پىيدا نەروڭىشتبووم، بەلام ھەرچۆنىك بىت بەنيوہ روڭىشتن،
 نيوہ راكردن، خۆمگەياندە ئەو جادەيەى كە نزيك بەمالەكەى خۆم
 بوو. كاتىك گەئىشتە مالمەو، كاتژمىرلە دە ونيوئىشەو تىپەرى كردهو.
 ھەموو گيانم لەباراندا خوسابووهو. ترسو خەم و دوودلى و ھىلاكى
 ئەو رىگا دوورو درىژرە تەواو شەكەتيان كردهووم. كاتىك گەئىشتە
 بەردەمى دەرگای مالمەو، بەترسىكى زۆرەو دەرگاگەم كردهو.
 كەچومە ژورەو مالمەكەم زۆر تاريك و بىدەنگ بوو، ورتەى ليوہ
 نەدەھات. ئاى روڭنا خان لەو كاتەدا چ خەمىكى قورس سەرتاپامى
 داگرتبوو ھەر، ئەتوت خەويكى ناخۆشەو خەبەرم نايئتەو.

که خۆم به ژووردا کرد، به ترس و له‌رزیکي زۆره‌وه ده‌ستم برد
 گلۆپی ژوره‌که‌م داگیرساند. بینیم زه‌لامیک له‌سه‌ر سوچیکی تاکی
 قه‌نه‌فه‌که دانیشتوه، ده‌مانچه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌یه به‌ره‌و رووم گرتویه‌تی.
 به‌هموو هیزی خۆم هاوارم کرد، قیژانم، ویستم ده‌رگا‌که بکه‌مه‌وه
 رابکه‌م. به‌لام ئەو خیرا هه‌لسایه سه‌رپی هاواری کرد، وتی، منم خۆم
 ریچهرد. هیلین... ئەی هاوار بیده‌نگ به. ده‌مانچه‌که‌ی دانا. به‌ره‌و لای
 من به‌خیرایی رایکرد. وتی:

– هیلین گیان، بیده‌نگ به. خۆ من خه‌می تۆم بوو، وامزانی ئەو
 جه‌ردانه تۆشیان برد بۆ ئەوه‌ی بتکوژن! سوپاس بۆ خوا تۆ ماویت! که
 گویم له‌ده‌نگی ریچهرد بوو زوو له‌جیگای خۆم وه‌ستام به‌په‌روشه‌وه
 وتم:

– ریچهرد. ئەوه تۆی؟ ئەوه تۆی ماویت؟ خۆ من وامزانی ئیستا
 تۆش ته‌واو بوویت! ئەی تۆ چۆن له‌و ژووره‌ توانیت بیته‌ده‌ری؟ ئەی
 خوايه گیان سوپاس بۆ تۆ. ئاخ چه‌ند ترسام چه‌ندم خه‌م بوو. وامزانی
 من ئەبمه‌هۆی کوشتنی که‌سیک له‌کاتیکدا که ئەمويست ژيانی له‌مردن
 رزگار بکه‌م. ئاخ ئەو ساتانه چه‌ند سه‌خت و دژوار بوون. ئۆخه‌ی، که
 دل‌م خۆشه. هه‌ربه‌ده‌م ئەو قسانه‌وه رامکرد خۆم فری‌دایه باوه‌شی مستر
 ریچهرد زۆر به‌دلیکی پر ئاسووده‌یی خیرا خیرا ماچم ئەکرد خۆم به
 ملیدا هه‌لواسی بوو ئەگریام له‌خۆشیی ئەوه‌ی، که بۆ جاریکی‌تر به
 زیندویی بینیمه‌وه. ئەویش زۆر به‌سه‌رسورمانه‌وه ته‌ماشای ئەکردم. هه‌ر
 چه‌نده‌خۆی هۆکاری ئەو شه‌وه سه‌خته بوو. به‌لام وا دیار بوو بروای

نه کرد، دواى ئه وهه موو ساته ناخوشانهى من پيدا تپه ريم، هيشتا خه مى
ئهوم بيت. چونكه؛ ئه وهه خاوهنى هه موو رووداوه كان بوو. دواى چه ند
خوله كيك ههردوو كمان ئارامبووينه وهه. ريچه رد به دهنگيكي كپو پر
له خه م وتى:

— ئازيزه كه م هيلين خان، من زور داواى ليبورن له تو ئه كه م. نازانم
چيت پيبليم. نازانم چون خه مخوري خومت بو باس بكه م.
له پريكدا ته ماشايه كى كردم. وتى:

— ئاى چه ند مانوويت! هه موو گيانيشت له باراناودا خوساوه، باشتر
وايه من بروم جيت بهيلم. توش خوت وشك بكه ره وهه. نانيكى باش بخو
تا ئارامبيته وهه. تو پيوستيت به پشوهه.

له و كاته دا ههنگاوى نا بروات، توند دهستيم گرت. وتم:
— نا مه رو. تو بو كوي ئه رويت؟! ئه ي ناترسى ئه وهه پياو كوژانه بو
ماله وهه بينه سه رت؟

ريچه رد به ده م رويشتنه وهه دهستى به رد ام. وتى:
— دواى ئه وهى من تو م روو به روى ئه وهه چه تانه كرده وهه، تو م تووشى
ئه وهه موو ساته ناخوشانه كرد. ناتوانم ئيتر ليره بمينمه وهه. دوور نيه
ئه مشه وه بو جار يكي تر نه گه رينه وهه بو ئيره! باشتر وايه بروم. توش له م
گيچه له رزگار بكه م.

دلم پر بوو له گريان. زورم به زه ي پيدا هاته وهه. ئه مجاره خيراتر
ههنگام نا. قوليم راكيشا. پيش ئه وهى ده رگا كه ي ده ره وهه بكاته وهه، وتم:
— ريچه رد تكايه جاري دانيشه. با بچم ئه م جله ته رانه م بگورم.
ئاگري كيش بنيم به ئاگردانه كه وهه. كه تو زي كيش ئارام بوومه وهه
خواردنيكى خوش دروست ئه كه م، دوايى چايه كى گه رم وبه تام ليئه نيم

بۆ ئەو هی سەرما ی ئەمڕۆ لە گیانمان بێتە دەرەو، ئەزانم تۆش حەزت بە
چاخواردنەو، وانیە؟ دوایش ئە گەر هەر حەزت کەرت برۆیت....
ریچەرد نە یهیشت قسە کەم تەواو بکەم. بە دەم زەردە خەنە یە کەو،
وتی:

— ئازیزە کەم هیلین خان. لە راستیدا من نامەوێت بۆ جاریکی تر تۆ
بخەمە کیشەو. ئیستا من بەرامبەر بە تۆ خۆم بە گوناھبار ئەزانم.
وتم:

— تکایە واز لەم قسانە بھێنە. ئیستا هەموو دەرگا و پەنجەرەکان
توند دائەخەم گۆپە کانیش هەموو ئە کوژینمەو، دوایی ئەچینە ژوورە
نەینییە کە، کە خۆت تیا داشاردەو. ئیتر ئە گەر ئەمشەو گەرانیەو،
بێگومان ناماندۆزنەو. برۆاش ناکەم بگەرینەو، لەبەر ئەو هی بە منیان
وت، بە تۆ بلیم مۆلەتی سی رۆژیان بۆ داناویت تا کو ئەو پارانە ی لاتە
بێگەرینیتەو.

ریچەرد بە سەرسامیە کەو، تەماشایە کی کردم وتی:

— چی؟ ئەوان وایان بە تۆ وت؟ کە ی ئەو قسە یە یان کرد؟ ئنجا سەری
دانهواند وە کو ئەو هی بیهوێت بیر لە شتی بکاتەو. وتم:

— ئەمڕۆ، کە هاتن بۆ ئیترە هەموو مالهە یان پشکنی. دوا جار
کە نە یان توانی تۆ بدۆزنەو، ئەو قسە یە یان بە من وت، تا کو بە تۆ ی
رابگە یەنم. وادەر ئە کەوت ئەوان زۆر لەو دلیا بن کە تۆ ئیترە خۆت
شاردۆتەو. چونکە؛ چەند جاریک دووبارە یان کردەو، کە من ئەم
نامە یەت پیرائە گە یەنم. وە کو وتم، ئەوان زۆر دلیا بوون لە پە یو هندی
نیوانمان نازانم چۆن! ئەم جارە دەستیکی خستە سەر شانم. وتی:

— هیلین خان، جاری واز لەو قسانە بێنە. بەلام هەرچی تۆ پیت باش
بیت من لام پەسەندە. وتم:

— كهواته نارۆيت. فەرموو برۆ دانیشه، کاتم بەرئى خۆم وشك
 بکه مه وه، به خیرایی رۆیشتمه ژووره کهى خۆم، جله تهره کانم دا کهند،
 خیرا خۆم وشک کرده وه بیجامه یه کی گهرم له بهر کرد. به ره و موبه قه که
 رۆیشتم، له وئى ئاگردانیکی بچوو کم هه بوو، هه ندیک جار هه ر بو جوانی
 چهند پارچه داریکم تئى فرئى ئەدا تا کو گهرمى و رووناکیه کی خۆشم
 بداتئى، هه ندیک جاریش مقه لیه بچکۆ له کهم ئەخسته ناوی خواردم
 له سه ر دروست ئە کرد. خیرا ئاگرئىکی خۆشم کرده وه هه تا کو و ماله کهم
 کهمیک گهرم بیئ، نازانم ئەو شه وه بو ئە وه نده هه ستم به سه ر ما ئە کرد.
 له وه ئە چوو زۆری سه ر ما که هه ستنی ترسو دله راو کی که بوو بیئ. به
 هه ر حال خواردنیکی ساده م دروست کرد. خه ریک بوو چایه که شم
 ده می ئە کیشا هه ر له سه ر ئەو مقه لیه بوئىکی خۆشى دروست کرد بوو
 به جوړیک ئارامی به گیان ده به خشى. کاتیک گه رامه وه لای ریچه رد، ئەو
 هیشتا له سه ر سوو چئىکی قه نه فه که دانیشتبوو. منیش بئى ئە وه ی هیچ بلیم
 به بئى دهنگی له سه ر سوو چه که ی تری قه نه فه که دانیشتم. هه ردوو که مان
 بیدهنگ که سه مان هیچه مان نه ووت. من بیرم له و روودا وه سه رانه
 ئە کرده وه، که هه رگیز به خه یالمدان ده هات روژیک له روژان تووشی
 کاره ساتئىکی له و جوړه بيم! پاش توژیک به هیواشی ئاوړیکم له مستر
 ریچه رد دایه وه. ته ماشام کرد. هه ردوو ئانیشکی له سه ر ئە ژنو کانی دانا
 بوو. په نجه کانی له یه ک تیک ئالابوون. سه رى به جوړیک دانه وانده بوو
 چه ناگه ی خستبوونه سه ر. چاوه کانیشی بریبوو وه زه ویه که. زۆر به
 وردی تیئیه روانی. به لام خه یالی له جیهانیکی تر بوو. بو ما وه یه ک لئى
 وردبوو مه وه، به لام ئەو ئاگاداری من نه بوو. ورده ورده خۆم لئى نزیک
 کرده وه. وتم:

— ريچەرد ئىستا واز لە بىر كوردنەو بەيئە. خواردن ئامادەيە. منيش زۆرم برسپيە. لەو بروايەدام تۆش زۆر ماندوو برسپيە. ئەها.. بۆنى ئەو چا خۆشە ناكەيت؟ هەستە با بچينە موبەقە كە. لەوى دائەنشين نان ئەخۆين. خۆمان گەرم ئەكەينهو. تۆش ئەو كاتە ئەتوانيت بەدلىايەو هەموو شتتېكم بۆ باسبەيت، تېمبگەينه ئەو گىژەلۆكەيە چى بوو؟ ئەو كەسانە كى بوون؟ بۆ دواى تۆ كەوتبوون؟ چيان لە تۆ دەويست؟ من هيشتا وا ئەزانم لە خەويكى زۆر قوول و ناخۆشام. ناتوانم بە ئاگاييمەو. بۆم باس بەكە با ئاگاداريم.

مستر ريچەرد لە دەنگى من بە ئاگا هاتەو. بە هيواشى سەريكى بەرزكردەو. ئينجا روى وەرگييرا تەماشايە كى كردم. ئەو كاتە ئەو دوودليە كى زۆرى پيوەديار بوو. بەلام واديار بوو زۆرى لە خۆى ئەكرد ئارام بيتەو تەكو باسەكەم بۆ بگيرتتەو دواى ئەوئەو هەناسەيە كى قوولى هەلكيشا. وتى:

باسكردنى ئەو جۆرە شتانه، ئاسان نين. من نامەويت تۆ بخەمە ترسو دوودليەو. ئەوئەو ئەمرو توشى تۆ هات، خەتاي من بوو. ئەبووايە من بەرەو لايە كى تر برويشتمايە. ئەم كيشەيەم بۆ تۆ نەهينايە. نازانم بۆ لەو سات و كاتەدا تەنها تۆم بە نزيكترين كەس زانى، كە بتوانيت يارمەتيم بەدەيت، هەستم ئەكرد كە، تەنها كەسيكەم بتوانم برواي پى بەكەم و بى ترس ژيانى خۆمى بەدەمە دەست تۆ بوويت. نازانم بۆ؟ زۆر سەيرە. تۆ ئەزانيت بە قەد تالە كانى سەرت من هاوړيم هەيە؟ بەلام تەنها تۆ ئەو كەسە بوويت، كە دلم پىي وتم، بروات پىكەم. ئيت نەترسم. هيلين خان تۆ ئافره تىكى زۆر بە جەرگيت. من داواى ئيبوردنت لى ئەكەم. بە راستى تۆ ئەمرو ژيانى منت لە دەست ئەو چەتەو پياو كوژانە رزگار كرد.

ئەو شەو رىچەرد لە مالى من مایەو، هەتا کاتىكى زۆر درەنگ قسەمان کرد، هەرچەند زۆرم لیکرد که لە ژورە نەینییە که بخەوئیت بەلام ئەو بریاری دابوو لەسەر هەمان تاکە قەنەفە بخەوئیت. هەرلەویدا راکشاو پەتۆیەکی لەخۆیەو ئەلاندا، منیش هەرزوو بەجیمهشت رویشتمە ژوورەکەى خۆم، بەلام کەسمان توانای ئەو هەمان نەبوو بە ئاسودەیی خەومان لیکه وئیت. بەیانییەکەى هەر زوو لەناو جیگاگەم هاتمە دەری رویشتمە ژووری دانیشتمە که ئەو ژورەى که رىچەرد لێى خەوتبوو، بینیم لەسەر ئەو تەپلەکەى، که لای قەنەفەکەو دانرا بوو. نامەیه کى بەجیهشتبوو. بەلام ئیتر رىچەردم نەینى. واديار بوو هەر زوو ماله کەى بەجیهشتبوو. کەمیک سەرسام بووم لە رویشتمى رىچەرد بەوجۆرە! لەهەمان کاتدا خەمیکى زۆر داىگرتم، هەرچەندە رویشتمە کەیم بەباشتر ئەزانى!. دەستم دایە نامە که بیخوئیمەو، بۆى نووسىبووم:

— ئازیزە کەم هیلین خان. کاتیک من ماله کەى تۆم جیهشت، حەزم نە کرد بە ئاگات بەینمەو، بەلام ئەمەوئیت شتیکت پى بلیم که ماوہیه کى زۆرە لیم شاردوئیتەو، ئەو هەش ئەمەیه؛ ئەمەوئیت پیت بلیم کاتیک من بۆیه کەم جار تۆم بینى، لەیه کەم ساتى بینیت دلّم ئەسیری ئەوئیت بوو، تەنها بینى ئەوچاوە جوانانەت، که پرپوون لە ئەفسون، منى دەستەمۆى خۆى کرد، تۆ بوئیتە خەونیکى گەورەى من! تۆ بوئیت بە هیوايه کى پر لەخۆشى و بەخشینی ئارامى دل و گیانم، هەموو جاریک که زەردەخەنەو پیکەنیم دەبینى لەو روخسارە جوانەت زیاتر هەستە کانم دەستەمۆى ناخو روحت ئەبوون. ئازیزە کەم برّوا بکە گەر بلیم، ئەم هەستەى من بۆیه کەمجارە بەو جۆرە لەقولاىی ناخەو هەلقولاىت برّوام پیکە. تۆ وەکو تیشکى رۆژ بوئیت بۆ ژيانى من، تۆ وەك دەریایە کى پر لە

خۆشەوېستت. هيلين گيان بېروابكه، كه پېت ئەلېم روژېك تېپەر نەبوو
 بېئەوھى من بېر لە تۆ نەكەمەوھ. بەلام لەھەمان كاتدا من بە پېوېستم
 ئەزانى خۆمت لى دوربخەمەوھ. لەبەرئەوھى ژيانى من تارمايەھى كى رەشى
 بەدواوھى، نائومېدم ئەكات تاكو بەردەوام بىم. هېچ كاتىك نامەوېت
 ژيانى تۆ لەوھ زياتر بخەمە ئازار وئەشكەنجەوھ. چونكە ئەزانم لەوھ
 زياتر بەرگە ناگرېت. تكايە لېم بېورە كە دوېنئى شەو ئەو ھەموو ترس
 ودلە راوكېم خستە ژيانتەوھ. ئېستاش، تەنھا حەزم كرد، ئەو راستىھ
 بزائىت، كە من بە دل تۆم خۆش ئەوېت، ھىواى باشتىن ژيانت بۆ
 ئەخوام. ئازىزەكەم حەز ئەكەم يەك راستى تىرىش بزائىت، ئەمەيان
 زۆر تۆشى سەرسورمانت ئەكات، بەلام بېروابكه ئەوھ تەنھا راستىھ كە،
 حەز ئەكەم بزائىت بەدرېژايى ژيانم هېچ كاتىك من پارەم لە كەس قەرز
 نەكردوھ. ھەرگىز ئېشېكىشم دەست پېنەكردوھ ئەگەر لە ئەنجامەكەى
 دلنیا نەبووبىم. ئەوكەسانەى كە بە تۆيان وت من قەرزاريانم!. ھەرگىز
 راستيان لای تۆ نەوتوھ. بەلكو ئەوھ تەنھا بېرواى خۆيانە... من پارەى
 ئەوانم لانىيە!.. ھەر ئەوھش نا. تەنھا حەز ئەكەم بزائىت سكۆت كە
 ئەبېت بە كورى ژنەكەم ئاگادار بە، ئەوېش دزىكى باوھرېپىكراوھ،
 دوورنىيە پياوكوژىش نەبېت! ئەوېش لەرېگەى داىكەوھ پارەھى كى
 زۆرى لى ئەدزىم!. بەلام لە كلەپ وشوېنە پېس و خراپەكان خەرجى
 ئەكردن، ئارەزوى ئەو كورە ھەژدە سالى تەنھا قومارو ئافرەتى خراپ
 بوو، جگە لەھەندىك كارى تر! ئازىزەكەم هيلين گيان، ئەم نھىيانەت
 پېدەلېم تەنھا بۆ ئەوھى بېروا بكەيت كەس پارەى لای من نىيە. من
 بەرەنجى شانى خۆم پارەم دروست كردوھ هېچ كاتىكىش بۆ يارمەتى
 كەسانى بى دەسەلات دوودل نەبووم. هيلين گيان من ئېتر ئەبېت بېروم

شار جیدیلّم تۆش ئاگاداری خۆت به، زۆرم حەز ئە کرد بلیم ئە تینمە وە
بە لّام نازانم کە ی.!. خوشم ئە ویت، ریچەرد.

– رۆشنا خان کاتیک ئە و نامە یە م خویندە وە، ئە وەندە ی تر شلە ژام.
لە جیی خۆم واقم ورمابوو ئە و شتانه وە کو فلیم ئە هاتنە پیش چاووم.
زۆر بە هیواشی لە جیی خۆم دانیشتم. من هیشتا لە ترسە کە ی شەوی
پیشتر ئارام نە بومە وە، کە چی ریچەرد باسیکی تری بۆ من ئە کرد، باسی
خۆشە وستی.!. خۆ من ئە مزانی ئە و زۆر دلّی لای منە بە لّام من، هەموو
کات خۆم لە و گیل ئە کرد، بە راستی دوا ی مردنی میردە کە م بە هیچ
جۆریک دلّم هیزی تیا دا نە مابوو. باشر وایە بلیم هەستی خۆشە وستی
تیا نە مابوو. زۆر جار بە خە یالدا ئە هات کە تەنها هاورییە ک بدۆزمە وە
بۆ تە نیایم، بۆ هاودە نگیم، بە لّام خۆت ئە زانی جیهانی پیاو زۆر سەیرە
کاتیک ئە بیت بە هاورییان ئە وان دوا ی کاتیک کە م بیر لە شتیکی تر
ئە کە نە وە، ئیمە ی ژن بە و جۆرە بیرنا کە ی نە وە نازانم ئە م دیار دە یە لە وە
ئە کات کە ئیمە بی هەستین، یان ناتە و اوین؟! لیرە دا قسە کانم بە هیلین
بری، وتم:

– هیلین خان، نە خیر ئیمە ی ژن، پر لە هەستین، زۆریش تە و اوین،
ئیمە ی ژن کاتیک کە سیکمان خوش ویت بە هەموو دلمانە وە خوشمان
ئە ویت. هەموو هەستە کانی لە گە لدا یە، بۆ ئە وە ی ئە مە ش روبات
پیویستمان بە کاتیک زۆر ئە بیت. کاتیکیش کە ئە و خۆشە وستیە
رۆئە دات و پر بە دلّ ئە بیت، هەموو هەستە کان تیا دا ئە توینە وە. ئە و کاتە
ژن ئە بیت بە یە ک پارچە لە دلّسۆزی و وە فاداری. لە بەر ئە و هۆ یە بۆ
ئیمە ی ژن ئاسان نییە جاریکی تر بتوانین پە یوە ندیە کی تر بە و خیراییە
لە گە ل پیاویکیکە بە ستینە وە. پیاو وە ک ئیمە خۆشە وستی بە قولی

ناکات. به لّام به داخه وه ئه و جوړه په یوه نډیانه بو پیاو ئاسانه، چونکه خوړاگری پیاو که متره به پیچه وانیه ئیمه ی ژنه وه یه. هیلین وتی:

— تو زور راست ئه کهیت ئه زانی چی؟ بروابکه روشنا خان من دواى چارلی میردم بو ماوه یه کی دورودریژ وامئ زانی ههستم بو پیاو نه ما. وا ئه زانم ئه و روژه ی چارلی به خاک سپیردرا ئه و ههستانه ی منیش له گه ل ئه ودا نیژران. چونکه چارلی خو شه ویستی منالیم بوو. خو شه ویستی گه نجیتیم بوو، باوکی دوو مناله کهم بوو. ئیستاش هه موو شه ویک خه وی پیوه ئه بینم، ئیستاش ئه و خو شه ویستی هه ر له دلما یه. هیلین هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا. زور به زه ییم پیاو هاته وه ویستم باسه که بگورم وتم:

— هیلین خان، تکایه هه ر ئه وه ندهم بو باس بکه په یوه نډی تو به سکوت وه چیه؟ ئه و کابرایه بو لپی دایت؟

ئهم جاره هیلین ناوچه وانى گرت کرد. وه کو له پرسپاره کهم بیزار بیت. وتی:

— ئه ری ژنه که پیم نه وتیت سکوت پاره ی له من ئه ویت؟

منیش وتم:

— ئی باشه ئه وه مان زانی. به لّام پاره ی چی؟ کام پاره؟ ئه و بو وا ئه زانیت پاره لای تو یه؟ ئه ی تو ریچه ردت بینیه وه؟

هیلین دهستی کی به ده مییه وه گرت بزیه کی کرد. وتی:

— روشنا خان ئه و روژه که، له خویندنه وه ی نامه که ته واو بووم، خه میکی قورس دایگرتم. وامئ زانی ئیتر ریچه ردت رویشت و نایینمه وه. هه ر ئه و روژه بو جار یکی تر نه فرتم له ژیان کرد. دنیا م له بهر چا وره ش بوو. ئه وه نده بیزار بووم، ته نانه ت توانای ئه وه شم نه بوو بو ئیشه کهم

برۆم. دوو روژ له مالهوه مامهوه بى ئەوهى دەرگای دەرەوه بکەمهوه. شهوى دووهم هەر زوو چوومه ناوجیگا کەم. بەلام هەر چەندم ئەکرد، خەوم لى نەدەکەوت. دوا جار له ناو جیگا کەم هەستام، دەستم دایه رادیۆ بچوو کە کۆنە کەم، کە دیاری باوکم بوو، زۆرلام خۆشهویست بوو. هەندیک شهو کاتی بیتاقەتیم گویم له گۆرانی وههواله کان ئەگرت تا خەو ئەبێردمهوه. رادیۆکەم داگیرساند، دەستم بەگەران بە دواى گۆرانیه کدا کرد، تاكو نائارامى و نائاسودهیه کەم بره وینیتتهوه. له سه رجیگا کەم به چوارمه شقى دانیشتم بیرم ئەکردهوه ئەبیت ئەو پیاوه چی به سه رهاتبیت؟ ئاخۆ ئیستا له کویبیت؟ ئاخۆ ئەو چه تانه دەستیان نه یگه یشتبیتى؟! بۆ ئەبیت مروفیکى وه کو مستەر ریچەرد هەلبیت له دەست چه تهو درۆزنیك وه کو ئەو پیاو کوژانه؟ ئەبیت چی جۆره نهینیهك له دواى ئەم باسانه وه هەبیت؟ پرسىاری جۆراو جۆرى تر به ناو میشکما هاتوچۆیان ئەکرد، بەلام هیچ وه لامیکم نه ئەدۆزیه وه، زیاتر دوودل ببوم. خه یاله کانم به جاریک خهویان لى زړاندبوم. به دلشکستى سه یریکی ناو ژووره کهى خۆم کرد، له پریکا چاوم کهوته سه ر ئەو سه به تهیهى که پر بوو له بهنى هه مه جۆرو رهنگاو رهنگ، ههروهها جۆرى زۆرو جیاواز له شیشى چین و قولاپ که هه مووی تایبەت بوو به دایکی خوالیخۆش بووم. دایکم هه موو کات کلاو، ملیچ، وگۆرهوی جۆرهها شتى جوان جوانى بۆ ئەچنین. کاتیک که خۆم منال بووم، کاتیکیش که ئادهم وئیمام هه بوو. به دەم ئەم خه یالانه وه له سه ر جیگه کهم هه لسام، به رهو سه به ته که رویشتم، دواى له بهر خۆمه وه وتم: — له م کاته دا ئەمه باشتین شتیکه، که من خۆمى پیوه خه ریک بکەم. ئەى بۆ نا؟ هەر ئیستا کلاویکی جوان بۆ خۆم دروست ئەکەم. ئەگەر

وا بروات، هەر ئەمشەو تەواویشی ئەکەم. بەلام ئەبیت رەنگیکی جوان
 هەلبژیرم وایت لە گەڵ رەنگی چاوما ریک بکەویت. کاتی خۆی دایکم
 ئەمەندە ی ئارەزووی لە چنن هەبوو، هەموو رەنگیکی کربوو. لەو
 کاتەدا نەمەزانی کام رەنگەیان هەلبژیرم بۆ دروست کردنی کلاویک،
 ئاخۆ کامیان باشتەر ریک بکەویت، سەوز یان شین؟ ئاها لەوانە یە شینە کە
 جوانتر بیت، ئەبچۆنە ئەگەر هەرووکیان تیکەڵ بکەم شین و سەوز،
 ئەوکاتە باشتەر لە گەڵ رەنگی چاوما ریک ئەکەویت. هیشتا بریارم
 نەدابوو کامیان ئەگەر گونجاوتریبت. لە پریکدا گویم لە دەنگی لیدانی
 پەنجەرە کە بوو. وەکو یەکیک بەسەری پەنچە ی زۆر بە ئەسپایی لئی
 بدات. خورپە یەک بە ناو دلمدا هات. تەزویە کی گەرم بە ناو میشکەدا
 تپەری! ئەو چى بوو! دەنگی لیدانی پەنجەرە کە بوو یاخود گوچکەم
 ئەزرنگیتەو؟ دلم زۆر بە خیرایی کەوتە لیدان، ترسیکی زۆرم لینیشت.
 لە ترسانا نەمویرا سەرم هەلبیرم بزەنم چیه، یان کییه؟ لە جیگای خۆم رەق
 راوەستام، چاوەریم ئە کرد دووبارە بیتەو، بەلام خۆم بە خۆم وت، ئەو
 چیه هیلین؟ بۆ ئە ترسیت؟ تۆزیک ئازابە. باشە خۆ من ئەم هەموو سألە
 بە تەنها ژیاوم هەرگیز نەترساوم، ئیستا بۆ ئە ترسم؟ دیسان بە خۆم وتەو؛
 هیچ نییه، دەى.. هەر ترسی ئەو رۆژە ی پیشو هیشتا لە دلما ماو ئەزانم
 ئەمە تەنها خەیاڵە. پرسیارم لە خۆم کرد هیلین؟ کى بەمشەو بۆ لای
 تۆ یەت؟ خۆ هەرکە سیکیش بیت لەدەرگا ئەدات. ئینجا تۆزیک وەستام،
 دیسان بیرم ئە کردەو کى نالیت ئەو دزو جەردانە نین؟ لەوانە یە ئەوان بن
 هاتن بۆ وەلامە کە. نا.. نا.. بروا ناکەم. ئەوان جاریکی کە ناگەرینەو بۆ
 ئێرە لەوانە یە بترسن نەو کە من پۆلیسم ئاگادار کردیبتەو. بەم خەیاڵانە
 کەمیک خۆم ئارام کردەو. بەلام هیشتا نەمەویرا سەیری پەنجەرە کە

بکەم. بەرەو دەرگای ژورە کە هەنگاوم نا برۆم. بەلام، دیسانەو بەهەمان شیوە لە پەنجەرە کە درایەو، نەك هەر ئەوێش، ئەمجارەیان گویم لە ناوی خۆم بوو. زۆر بەهێواشی دەنگیکى نەرم بانگی کردم هیلین... هیلین ئەو پەنجەرە بەکەرەو! هیلین ریچەردم بیکەرەو! خیراکە.. خیرا. کە گویم لە دەنگە کە بوو ناسیمەو، خیرا گەرەمەو دواو، شیش و بەنە کەم فریڤا، بە پە لە بەرەو پەنجەرە کە رویشتم، لەدرزی پەردە کەو تەماشام کرد مستەر ریچەرد کلاویکی رەشی کردۆتە سەری بە ئاستەم چاوی بەدەرەو، پالتۆیە کى رەشی درێژی لە بەردایە بەجۆریک کەس نەى ئەزانى ئەو کىیە. خیرا پەنجەرە کەم لیکردەو، ئەو پەنجەرە بە یەك تاکى ئە کرایەو، بەلام ئەو ئەندە گەرەبوو کە مرۆفیکى ئاسایی بە ئاسانى ئەیتوانى لێوێ بێتە ژورەو، بەلام بۆ کەسێکى وەکو ریچەرد کەمێک زەحمەت بوو. هەرچۆنیک بوو ریچەرد زۆر بە زەحمەت خۆى فریڤا پەردە کەو سەرتاپاشى لە بارانادا خوسابوو و تەنانەت پێلاو کانیشى پریبون لە ئاو. کە ئەو دیمەنەم بینى سەرم سورما بە دەنگیکى زۆر نزم، پری لەترس و تەم، ئەو تۆ لە کوێو داباریت؟! خۆ تۆ لە نامە کە تەدا و تە ئەرۆم! ئەى چی تۆى گیرایەو بۆ ئێرە؟ ئەو هەر، بێدەنگ بوو! بەهێواشی هەنگاوى بەرەو ناوەرەستى ژورە کە دەنا، ئاو لەهەموو سەرتاپای ئەچۆرا. ئینجا و تەم:

— ئەى باشە تۆ بۆوا خوساویتەو؟ کەى باران دەستى پیکرد؟ خۆ من وام زانى باران ناباریت؟! ئەو هیشتا لە ناوەرەستى ژورە کەدا راوێستابوو بەچواردەورى خۆیدا ئەپروانى. خەمیکى قورس لەروخساریدا بەدى دەکرا. منیش پرسیار لەدوای پرسیار لێم دەکرد وەکو ئەوێ برۆام نەکردییت ئەو ریچەردە بۆ جارێکى تر پەناى هیناوەتەو بۆ ماله کەى

من، ھەرچەندە زۆر دوودل بووم بەلام لەراستیدا دلخۆش بووم کە
جاریکی تر توانیم بیینمەو. پیم وت، دەقسەبکە، چیه دیسان راویان
ناویت؟ ئەلێت لە ھەوزە ئاویان ھەلکیشاویت! خو ئاسمان سایەقەیه
یەك پەلە ھەوری پێو نییە! ئەی پیم نالیی تۆ بو سەرتاپات لە ئاوا
خوساوە؟ ریحەرد ھیشتا شلەژاویە کە ی خاوەنەبوو، لەو کاتەدا
بەئەسپایی سەری ھینایە پێشەو و تی:

— بەلێ بارانیکی زۆر بەخوڕبوو وادیارە تۆ ئاگادار نەبوویت ئەو ھەندە
نایت راو ھەستاو. ئەمە چیرۆکیکی دورو درێژە جاری پەنجەرە کە
داخەو گلۆپە کانت بکوژنەرەو ھەریکە لە برس و ھیلاکیدان ئەمرم
دووڕۆژو نیوێ من ھەر راکە راکەمە خووم ئەشارمەو، وادیارە ئەو
پیاو خراپانە زۆر بەراستیانە ئەمجارە لە دەستیان دەرباز نابم، ئیستا ئەوان
وانەزانن من لە ئیرلەندام. ھیلین خان ئەگەر ئەترسیت و ناتەوێت لێرە
بمێنمەو ھەر ئیستا ئەرۆم خووم ئەدەم بە دەست قەدەری خوومەو. منیش
و ھەو کەسیکی سەرلێشیاو بەناو ژورە کەمدا ئەخولامەو، نەم ئەزانن
چی وەلام بەدەمەو. ئەترسام ئەگەر بەھیلەم بمییتەو، ئەو پیاو خراپانە
جاریکی تر شوین ھەنگاوە کانی بدۆزنەو دیسان ھەلکووتەو سەرم،
ئەمجارە بەھیچ شیوہیەك رزگارم ناویت! ئەگەر جیگە ی نە کەمەو، ئەوا
ئەوان لەوانە بە ئاسانی ئەم پیاو باشە بکوژن و لەناویبەرن. ئەوسا
ھەموو ژیانم، من خووم بە گوناح بار ئەزانم. دوا ی کەمێک بێرکردنەو
وتم، مەتر ھەر ئیستا بچۆ بو ھەمامە کە کەمێک لەناو بانێو کەدا
راکشێ ئیستا پۆت پڕ ئەکەم لە ئاوی گەرم، با ئەو سەرمایە ی لە گیانت
بیتەدەرەو، خەمی جلیشت نەبیت. ھەندیک جلی میدە کەم ھیشتا ماو
ئەتوانیت بە کاریان بەھینیت، لەوانە شە کەمێک بچوک بن بەلام ھەرباشە.

ھەر بە دەم ئەو قسانەوہ ریچەرد بیئەوہی ہیچ ورتەہی لیوہ بیت، خوئی بە
ھەمامە کەدا کرد. لە پریکا ئاوریکی لیدامەوہ ویستی قسە یەك بکات،
بە لّام وادیار بوو دوودلّ بوو، منیش چاوەریم ئە کرد ئەوہی لەسەر
زمانیتی دەریپریت. پیش ئەوہی دەرگا کە دا بخت لە جیی خوئی ریك
وہستا، بە تیزی سەیریکی کردم. ئینجا وتی:

— هیلین خان، خیرا لەقسە کردن وەستا. بیدەنگ بوو. وتم:

— بە لّی! ئەمجارە زۆر بەپەلە دیسانەوہ وتی:

— هیلین خان، شوم پیئە کەیت؟! من لەو کاتەدا لەپرسیارە سەیرە کەہی
ئەو داچلە کیم، بە لّام بیدەنگ بووم. چونکە؛ من وام ئەزانی ئەو
لەترسانا ورینە ئە کات! یان بەھۆی ئەوکارەساتەوہ کە، توشی ھاتوہ
ئەقلی لەدەست داوہ. من ھیشتا بیدەنگ بووم. بە لّام ئەو جاریکی تر
قسە کەہی دووبارە کردوہ وتی، هیلین پرسیاریکم لیکردیت، ئە لیم شوم
پیئە کەیت؟! بەسەر سورمانیکەوہ لئی نزیك بومەوہ وتم، مستەر ریچەرد
تکایە ھەرئییستا جلە تەرەکانی بەرت دا کەنە، من لیرەدا چاوەریت
ئە کەم. دەہی خیراکە با توشی سەرما نہ بیت. ھەرئییستا شۆربایە کی
مریشک و قارچکیشت بۆ دروست ئە کەم، ھەتا کو تو لە خوشتن تەواو
ئە بیت، ئاگردانە کەش دائە گیر سینم. ئەزانم مائە کەم کەمیک ساردە
پیویست ئە کات لەم سەرەتای زستانەدا با شتر خویمان پیاریزین. کاتیک من
ئەو قسانەم ئە کرد، ریچەرد بیئەوہی سەری ھەلبریت، پالتۆ ئەستور و
تەرە کەہی دا کەند، دایە دەستم. منیش لیم وەرگرت وتم، تکایە ھەموو
جلە تەرە کانتم بەدەری با لەبەردەم ئاگردانە کەیا بۆت وشک بەکەمەوہ.
ئەو کاتەش ہیچ وەلامی نہ بوو. منیش دەرگا کەم لّی داخست. بۆ
ژوورە کەہی خوّم گەرامەوہ.

ئەو شەو ھەردوو کمان دووبە دوو دانىشتىن لەسەر مېزى نان خواردن قاپىك شورباى گەرمم خستە بەردەمى، لە گەل پارچە يەك لەو نانەى كە خۆم بە فرنى تەباخە كەم ھەر ئەو ئىوارە يە لە زوھو ە دروستم كەردبوو، رىچەرد ھەر زۆر خامۆش ويىدەنگ بوو، بە لام خەمىكى زۆر قورس سەراپاى روخسارى داگرتبوو، زۆرم ھەولدا پرسىارى لىبكەم، ئەمجارەش بۆچى بۆ مائە كەى من گەرايەو؟. نھىنى ژيانى چيە تا ئەو بەوجۆرە بترسىت؟ ئاخۆ بەراستى پارەى خەلكى لايتت؟! يان ئەوان درۆ ئە كەن؟ ئەى ئە گەر ئەوان درۆ ئە كەن! بۆچى رىچەرد پۆلس ئاگادار ناكات؟ واديارە ئەم خۆى تاوانبارە، ئە گەر نا! ئەى بۆ ئەترسىت؟! من لەم خەيالانەدا بووم، لە پرىكا رىچەرد وتى، ھيلين ئەمەويت چەند پرسىارىكت لىبكەم؟! ئەتوانيت بەراستى وەلامم بەدەيتەو؟ من لەو كاتەدا سەرم داخستبوو ئەو خەيالە سەيرانە بەناو قولايى مېشكەدا پياسەيان دەكرد، سەرىكم بەرزكردەو و تم: بىگومان، ئە گەر تۆش لە گەل من راستگۆ بيت. لەو كاتەدا رىچەرد بە كورسيە كەيەو پاليدايەو، ئىنجا كەوچكە كەى دەستى دانا وتى، نامە كەى بۆم جىھىشتيت خوئندتەو؟ تۆزىك وەستام و تم، بەلى... بەلى خوئندمەو. بزەيەك گرتى ئەوئيش سەرىكى كردم وتى، ئى... ئىنجا..؟ و تم، ئىنجا چى؟ وتى، من باسى خۆشەويستيم بۆ كرديت، ئەى تۆ ھىچ بىرىكت لىنە كەردەو؟ لەو كاتەدا شەرمىك دايگرتم سەرم داخست. لە بەردەمى خۆمەو زۆر لەسەرخۆ و تم، بەلى.. بىرم لىكردەو بەلام... رىچەرد خىرا ھەلسايە سەرىپى. بەدەنگىكى نىمچە تورە وتى، بەلامى چى؟ ئەو... كەى وەلامە؟ من تۆم

خۆش ئەوئ تۆش يان خۆشت ئەوئيم... يان نا... ئيتر ئيستا پيم بلي. من و تۆ ئەوا ماوه يه كي دوورو دريژه يه كتر ئەناسين، تۆ ئافره تيكي زۆر چاكي، خاوهن دليكي پر له سۆزيت، ئازاو به جهرگيت، به توانايت، له گه ل ههسته كانتا راستگوي، جگه له وه ي كه جوانيت بي هاوتايه. منيش ههر وهك خۆت ئەيزاني پياويكم هه موو كه س ريژم ئيده گري، و خۆشيان ئەوئيم، وه كو ئەزانيت من حهزم به يارمه تي خه لكه، من ئەوهنده خزمه تي خه لكم پيخۆشه به جورئك ئيستا به پياو خراب ناوم ئەبهن. من له راستيدا مروف دوستم. هيلين خان، من ئەزانم تۆ ناخۆشيت زۆر بينيوه، ههر له گه نجيتته وه توشي دلشكان بوويت. كورپه كانت له بهر چاوي خۆتا له وپهري ساته خۆشه كاني ژيانان دا به هوي سه رخۆشيكي به دفه ره وه گيانان له دهست دا. نهك ههر ئەوهش، بهلكو يه كه م خۆشه ويستي ژيانت بو هه تاهه تايي جي هيشتيت. دواي ئەمانهش هه موو ته ندروستي خۆشت له دهست دا. به دريژايي ئەم هه موو ساله تۆ شه وتا به ياني ئاهي سارد هه لئه كيشي چاوه پرواني روژيكي به خۆشه ويسته كانت بگه يته وه هيلين گيان بروا بكه هه رپيان ئەگه يته وه. به لام تا ئەوكات وساته پيوست ئەكات ژيان خۆت به خۆشي و ئاسوده يي به ريكيه يت. ريچه رد وتي، هيلين خان له راستيدا منيش ناخۆشي و كيشه ي زورم بينيوه، ئەم پارهو دهوله ته ي كه ئيستا تۆ ئەبيني، هه مووي رهنجي شاني خومه، راسته باوكم شتيك پاره ي له دواي خوي بو جي هيشتم، به لام منيش شه ورورم خسته سه ريهك، بو ئەوه ي ئەو پاره يه زياتر بكه م، خوم زور ماندو ئەكرد، پارهم خسته هه نديك پرورژه وه، خه لكم خسته ئيشه وه، پاره ي باشيشم ئەداني زور جار يارمه تي ئيشكه ره كانم ئەدا برواو متمانه يه كي زورم له ناو بازاره كاندا

پهيدا كرد. خه لكيكي زور داواي قه زيان ليئه كردم منيش بي به رامبه ر
 ئه مداني. ئه مهش واي له هه نديك له بازرگان و سه رمايه داره كاني شار
 كرد تو وره بن، هه ولياندا نازناويكي ناشرين و سومعه يه كي خرايم بو
 دروست بكه ن. چونكه؛ من زورينه ي هاوپه يمانه كاني ئه وانم به ره و
 لاي خو م راده كيشا، و اتا بازا ري ئه وان به ره و كزي ئه چون. ديسان
 ئه مهش واي كرد كه هه نديكيان كينه و رقيكي زور يان به رامبه ر به من
 هه ييت، له بهر ئه و هويانه كيشه ي زور يان بو دروست ئه كردم. به لام،
 من هه رگيز نائوميد نه بووم. له هه و لدا نيش نه وه ستام. هه تا كاريكي
 به و جو ره م كرد ناوبانگم وه كو گه وه ره له بازا ره كاندا ئه دره وشايه وه.
 به لام كه ساني ناحه ز هه ميشه هه وليان ئه دا به ناشرين ترين شيوه كيشه م
 بو دروست بكه ن. پاش ماوه يه ك به خو م زاني من له ناوه ندي كيشه يه كي
 زور گه و ره دام. ئازيزم هيلين خان، له و كاته دا پاريزه ره كه م تواني به
 شيوه يه كي ياسايي له و كيشه يه رزگارم بكات. چونكه ئه و كيشه يه هيج
 په يوه نديه كي به من وه نه بوو. هه رچه نده وه ك ده يبينيت كيشه كه هيشتا
 كو تايي نه هاتوه. من زور به و ردي گويم بو قسه كاني مسته ر ريچه ر
 را گر تبوو به لام ئه و كاته تيگه يشتن له كيشه يه كي به و جو ره بو من
 ئاسان نه بوو. وتم، مسته ر ريچه رد من تينا گه م ئه و كيشه يه په يوه ندي
 به بازرگانيه كه ته وه هه بوو، يان به كه سيكي ديا ري كراو؟ چه ز
 ئه كه م به راستي باسه كه م بو بگيري ته وه. ئه مجاره ريچه رد له سه رخو
 هاته وه له سه ر كورسيه كه ي به رامبه رم دانيشته وه وتي، باسه كان زور
 ئالوزو گوشه گيرن، من وابه باشر ئه زانم بچين له ژووري دانيشتنه كه ت
 به رامبه ر ئاگردانه كه دابنشين، زورم چه زله بريسه كه ي ئه و مؤمانه يه
 كه له سه ر قه راغي ئاگردانه كه ريزت كردون، وه ره با بچينه ئه وي، ئيستا

ھەموو شتتیکت بۆ باس ئە کەم. وتم، زۆر باشە. منیش زۆر پێخۆشحال
 ئەبم، بەلام با چایە کی گولە بەبیوون و ھەنگوین دروست بکەم ئەوسا
 بەرامبەر ئەوئاگرە خۆشە نۆشی ئە کەین. ھەر زوو چایە کەم ئامادە
 کرد، ھەر لەوکاتەدا دەنگی لێزمە ی باران دەستی پیکردەوہ لەگەڵ
 لورەو گرمە ی رەشەبا، دەنگە کان زۆر ترسناک بوون. ریچەرد لەوکاتەدا
 وەکو ئەوہی داچلە کیبیت خیرا لەجیبی خۆی ھەلسایە سەرپیی چەند
 برەداریککی بچوک بچوکی فریدایە ناو ئاگردانە کە، کەمیک خەریک بوو
 تاکو زیاتر ئاگرە کە بگەشینیتەوہ لەبەر دەم خۆیەوہ وتی، ئیستا تۆزیک
 دوکەڵ ئەکات، بەلام زۆری پیناچیت جوانتر ئەگەشینتەوہ. منیش لەو
 کاتەدا خەریکی ئامادە کردنی چایە کان بووم بەدەم زەردەخەنە یە کەوہ
 ئاوریکم لیدایەوہ وتم، ئەوہندە ی دارتیکە تاکو کاتیکی زۆر ئاگرە کە
 کلپە بسینیت و بەردەوام بیت. لەوہ دەچیت ئەمشەو باران و رەشەبا
 بوارنەدەن. ریچەرد سەریکی لەقاند وەکو ئەوہی بلیت، بەلی...
 راستە کەیت، بەسەرچاو. ئاگردانە کە گر و کلپە ی گەرمی زیاتر پەری
 ئەسەند، رەنگی ژیلەمۆکان چرتەر ئەبوون، رەنگەکانی ئەو ئاگرە
 لەوکاتەدا تەواوکەری تابلویە کی پرلە جوانی و خۆشەویستی ئەنواند،
 ھەرچەندە گەرمی وروناکیە کی زۆری بە ژورە کە دابوو. لەھەمان
 کاتدا ھەستیکی سەیری لای من دروست کردبوو، ھەستیک کە زۆر
 لەمیزەوہ لیم ون ببوو، خەریک بوو سەرم لیدەشیوا گەر ئەو ھەستە
 ھەستی خۆشەویستی بیت! ئاخۆ ئەو تەزوە خۆشانە ی بەناو دلما
 وەکو ھەورەبروسکە کان تپپەردەبن، ھەستی خۆشەویستی بیت؟
 یان ئەو نیگا پەشیوہی کە ھەرچەند تەماشای ریچەرد دەکەم زیاتر
 ھەستە قولەکانی ناو رووحی ئەوم بۆ پیناسە دەکات، ئاخۆ ئەوہش

ههستی خوشه‌ویستی بیت؟. ئەه‌ی ئاخۆ ئەو گ‌ر‌ه‌ی که به‌رومدا د‌یت
وده‌رووات وه‌ک پ‌ش‌ک‌ۆ ژ‌یل‌ه‌م‌ۆ‌ک‌ان رو‌خ‌س‌ار‌م ک‌ل‌پ‌ه‌د‌ه‌س‌ت‌ین‌ی چ‌ی ب‌یت؟
تۆ ب‌ل‌ی‌ی ه‌ه‌م‌و‌ی گ‌ر‌و ع‌ه‌ش‌ق‌ی پ‌ه‌ن‌گ‌خ‌وار‌د‌و‌وی د‌ل و‌ر‌ۆ‌ح‌م ب‌یت بۆ
ر‌ی‌چ‌ه‌ر‌د‌.؟ خ‌ه‌ر‌یک بووم ه‌ه‌و‌ل‌م ئە‌دا خ‌ۆم دوور ر‌اب‌گ‌رم له‌ه‌ه‌م‌و
ه‌ه‌س‌ت‌یک‌ی خوشه‌ویستی به‌رام‌ب‌ه‌ر ر‌ی‌چ‌ه‌ر‌د، ه‌ی‌چ ن‌ه‌ب‌یت تا‌کو گو‌یم
له‌راستی به‌س‌ه‌ر‌ه‌ات‌ه‌که‌ی ئە‌ب‌یت. به‌لام ه‌ه‌ر‌چ‌ه‌ند گو‌یم له‌ ن‌ال‌ه‌و
گ‌رم‌ه‌ی ئە‌و ئ‌ا‌گ‌ره‌ د‌ه‌بوو و‌ام ئە‌زانی ئە‌وه گ‌ر‌و ن‌ال‌ه‌ی ه‌ه‌ستی من‌ه بۆ
ئ‌ه‌و پ‌یا‌وه‌ی که چ‌ه‌ند س‌ال‌یک‌ه‌ خ‌ۆ‌م‌ی ل‌ی به‌دوور ئە‌گ‌رم، به‌لام ه‌ه‌ستی
راست‌و پاک‌م و‌ا خ‌ه‌ر‌یک‌ه‌ ه‌ه‌راس‌ان‌م ئە‌ک‌ات، چ‌یت‌ر ن‌اه‌یل‌یت له‌ چ‌او‌م‌دا
ب‌ی‌شار‌م‌ه‌وه. له‌ب‌ه‌ر‌خ‌ۆ‌م‌ه‌وه ب‌زه‌ئ‌ه‌ی‌گ‌رت‌م. ر‌ی‌چ‌ه‌ر‌د‌یش ت‌ه‌ن‌ها به‌ن‌ی‌گ‌ای پ‌ر
م‌ه‌ستی ب‌ی‌ئ‌ه‌وه‌ی ی‌ه‌ک و‌ش‌ه‌ ب‌ل‌یت با‌سی ه‌ه‌م‌و‌و خوشه‌ویستی د‌لی خ‌ۆ‌ی
بۆ ک‌رد‌م. ج‌ار ج‌ار به‌ت‌یل‌یک‌ی چ‌او‌ه‌ م‌ه‌س‌ت‌ه‌کان‌ی س‌ه‌یر‌یک‌ی د‌ه‌ک‌رم،
ئ‌ن‌جا ب‌ی‌ئ‌ه‌وه‌ی ی‌ه‌ک و‌ش‌ه‌ ب‌ل‌یت ز‌ه‌ر‌د‌ه‌خ‌ه‌ن‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی پ‌ر له‌ ج‌اد‌وی ئە‌خ‌س‌ت‌ه
س‌ه‌ر‌ل‌ی‌وی م‌ن‌یش به‌ه‌ه‌مان ش‌ی‌وه‌ و‌ه‌لام‌ی ن‌ی‌گ‌اک‌ه‌یم ئە‌د‌ای‌ه‌وه‌ ه‌ه‌روه‌کو
دوو ع‌اش‌ق‌ی ه‌ه‌ر‌زه‌کار ه‌ه‌تا ئە‌م‌روان‌یه‌ چ‌او‌ه‌کان‌ی زی‌ات‌ر ه‌ه‌ستم بۆ‌ی
ئ‌ه‌ج‌ول‌ا ه‌ه‌روه‌کو ئە‌وه‌ی ی‌ه‌که‌م‌ج‌ار ب‌یت م‌ن ئە‌و ک‌اب‌رای‌ه‌م ب‌ین‌ب‌یت.
زۆری پ‌ن‌ه‌چ‌وود‌وو کوپ چ‌ام خ‌س‌ت‌ه‌ س‌ه‌ر س‌ین‌یه‌ک، له‌گ‌ه‌ل چ‌ه‌ند
ب‌س‌ک‌یت‌یک‌ی ک‌ه‌ره، له‌ب‌ه‌ر‌د‌ه‌م ر‌ی‌چ‌ه‌ر‌دا دام نا. ف‌ه‌رم‌وم ل‌یک‌رد. خ‌ۆ‌ش‌م
به‌رام‌ب‌ه‌ر به‌ئ‌ا‌گ‌ره‌که‌ د‌ان‌یش‌تم. ه‌ه‌م‌و‌و ک‌ات‌ه‌که‌ ر‌ی‌چ‌ه‌ر‌د‌ زۆر به‌و‌رد‌ی
ت‌ه‌ماش‌ای ئە‌ک‌رد‌م، و‌ه‌کو ب‌رو‌ای ن‌ه‌ک‌رد‌ب‌یت که ش‌ه‌و‌یک‌ی و‌ه‌ک ئە‌وش‌ه‌وه
به‌ د‌ل‌یک‌ی پ‌ر‌له‌ خوشه‌ویستی‌ه‌وه‌ له‌ م‌ال‌ه‌که‌ی م‌ندا د‌ال‌ده‌ ب‌د‌ر‌یت.
ر‌ی‌چ‌ه‌ر‌د‌ه‌ستی بۆ کوپ‌ه‌ چ‌اک‌ه‌ی ب‌رد، ه‌ه‌ل‌ی‌گ‌رت بۆ‌ن‌یک‌ی ک‌رد‌. و‌تی، ئ‌ای
له‌و بۆ‌نه‌ خوشه‌! ئ‌ین‌جا کوپ‌ه‌که‌ی له‌د‌ه‌می ن‌ز‌یک‌ ک‌رد‌ه‌وه‌ ق‌وم‌یک‌ی ل‌ید‌ا.

وتى، خۆشترين چايه كه تائىستا تامم كرديت. ئىنجا وتى، هيلين خان ئىستا باش گويم لىبگره با بۆت باسكهم. وتم، بهلى گويم لىبگرتويت. ريچهره به هيواشى پالئىكى به كورسيه كه وه دايه وه وتى، ههر له وكاته دا كه من خهريكى گهرمه ي ئيش و بازرگاني بووم، ئافره تيك ناوى تارا بوو، ههتا بلئيت بالا بهرزو وشوخ وشهنگ بوو. زور جوان بوو چاوه كاني شين وقزى رهش بوو. ئه وژنه له جوانيدا ناودار بوو ههرچى پياويك روژيك تاراى بينايه، عاشقى ئه بوو. نهك ههر ئه وهش ههتابلئى زيرهك و بليمهت بوو. قسه زان بوو خاوهن كه سايه تيه كى پتهو به هيزر بوو. هه موو روژيك هه والى ئه پرسيم، هه موو كات بو ههر كوى برؤيشتمايه ئه و ئاگادار بوو، چاوه رپى ئه كردم، زور جاريش سه رى لئيه دام، هه نديك جار ميوانى ئه كردم، يان بانگه يشتى بو ماله كه ي خوى ئه كردم. به كورتيه كه ي دلى پيمه وه بوو. ئه وكاته من شتيكى زورم له باره ي ئه وه وه نه ده زانى، به لام ئه وه هه موو شتيكى له باره ي ژيانى منه وه ئه زانى. ههر زوو له يه كه م بينيدا هه نديك شتى له باره ي ژيانى خويه وه بو باسكردم كه زور كاريان تيكردم. پيى وتم، سالائىكه ته نهايه، ههر له ميژه وه ميژده كه ي ديارنه ماوه!. نازانيت ماوه يان مردوه!. ئه م هه موو سالهش ههر خوى به ته نها ئه م كوره تاقانه يه ي به خيو كردوه، ئه وكاته كوره كه ي ته مهنى چوارده سال بوو. منيش ههرچه ند ته ماشام ئه كرد ئه وه به وجوره باسى به سه ره اته ناخوشه كاني ژيانى خوى بو ئه كردم چاوى پرله فرميسك ئه بوو. هه موو جار ئاواته خواز بووم كه بتوانم به شيويه كى باشر يارمه تى بدهم، تارا روژ به روژ خوى له من نزيك ئه كرده وه، تا وايليه ات ورده ورده هه ستم به خوشه ويستى كرد، بروام پيكرد. زورى نه برد هاوسه رگيريمان كرد. ئه وكاته من خاوهنى

خانويە كى گەورە، ئوتومبىللىك بووم. پارەيە كى زۆرىشم لە ئىشدا
 ھەبوو، پارەى زياترىشم لە بانقدا ھەبوو. ھەر زوو تارا داواى ئىكردم
 ھەندىك پارەى بدەمى تاكو ئىشىكى بچكۆلەى پىبكات. تارا ئەو ھەندە لام
 خۆشەويست بوو. ھەرچىە كى داوا بکردايە بى ئەو ھى پرسىارى لىكەم
 بۆم جىبە جى ئە كرد. تەنانەت داواى ماو ھىەك داواى لىكردم كورە كەشى
 بەناوى خۆمەو ھە بنوسم. چونكە تا ئەو كاتە بەناوى پىاوئىكەو ھە
 ناسنامەى نەبوو. لەھەمان كاتدا من تواناى منال بوونم نەبوو. من زۆرم
 ھەز ئە كرد مناللىكم ھەبىت ھەلگىرى ناوم بىت، تىكرائى سامانە كەشم
 لە داواى خۆم بۆ نەو ھە كانم بىت، بەلام كاتىك من و تارا پشكىنمان كرد،
 پزىشكى شارەزا پىي و تم، كە من بەھىچ جۆرىك تواناى منال بوونم نىبە.
 ئەو ھەش بۆم بۆ ماو ھىەك خەمىكى زۆر قورس بوو، بەتايبەت كاتىك
 كە من تەنھا منالى داىك و باوكم بووم. ھەموو جارىك تارا ئەوقسەيەى
 دووبارە ئە كردهو ھە ئىوت خۆشەويستە كەم برابكە ھەر كاتىك مردىت
 دەسەلاتدارانى ولات ھەموو پارەو مال و مولكە كانت بۆ خۆيان
 ئەبەن. سەيركە ئىستا ئىمە تەنھا كورىكمان ھەيە ئەو ھىش سكوۋتە،
 ئەو منالە داماو ھە تا ئىستا نازانىت باوكى لە كوئىيە، سەيركە چەند
 مناللىكى بىچارەيە، سەيركە چەند لە نازو خۆشەويستى باوك بەدوورە،
 گىانە كەم منالى من منالى تۆيە، سكوۋت تەنھا بەتۆ ئەلىت باوكە، تەنھا
 تۆ ئەناسىت، تەنھا تۆى خۆش ئەوئىت، گەر تۆ سكوۋت بكەيتە كورى
 خۆت، كەواتە تۆ خىرىكى يەكجار گەورەت بۆ خۆت كردهو، خوا
 پاداشتى باشت ئەداتەو ھە. بەم جۆرە قسانە ھەموو جارەستى باوكايەتى
 ئەجولاندم، بەزەيە كى زۆرم بە سكوۋتا ئەھاتەو ھەرچەندە سەرەتازۆر
 بە توندى بەرپەرچى داواكارىە كەيم ئەدايەو ھە، بەكارىكى نادروستم

دائەنا. بەلام ھەموو جار کە پیکەو ټەبووین لەسەر جیگا کەمان دەستی
ټەخسە سەرسنگم خۆشەویستی زۆری بو دەرئەبریم، چەندەھا جار
باسی خۆی ټەکرد، ټەگەر من شتیکم لیبیت ټەو خۆی ټەکوژیت،
بەجۆریک باسی خۆشەویستی خۆی بو ټەکردم، ھەموو جار مەرچی
بو خۆشەویستیه کەم دائەنا، ټەگەر من بەراستی ټەوم خۆش ټەوئیت
پبویستە من سکۆت بە کوری خۆم ناونوس بکەم، تەنھا بەو شیوہیە
بروا بە دلسۆزی من ټەکات!. بە قسەکانی ھەموو جار منی سەرسام
ټەکرد!. ھەتا کو شەویکیان تەواو مەستی کردم، چەند جۆریکی
جیاواز لە خواردنەوہی دەرخواردام، ئاگاو ھۆشی پینەھیشتم، تا کو بە
بی ئاگای خۆم، ئیمزای ټەو پارچە کاغەزہی پیکردم کە ټەلئیت سکۆت
کوری منە! واتا بە دەستی خۆم سکۆتم بە کوری خۆم کرد.

لهسهره تاي په يوه نديه كه ماندا من ئه وهنده بروام به تارا كردبوو،
 ئه وهرچي بوتايه من بې بيركردنه وه به قسه يم ئه كرد. تارا، ژنيكي
 زيرهك وزورزان بوو. ئه وهنده ي دوزاني جوړه ها ريگه و نه خشه ي
 سه يري ئه كيشا. هه ر خوي شاره زاي هه موو شتيك بوو. به لام من زور
 پيچه وانه ي ئه و بووم. كابرايه كي دلپاك بووم، به راستي كاره كاني خوّم
 جيبه جي ئه كرد. به پاكي دهستم ئه خسته ناودهستي ئه وكه سانه ي كه
 ئيشم له گه ل ئه كردن. ته نها قسه ي دلّم قسه ي سه رزوبانم بوو. ناپاكي
 نه دوزاني. به لام پاش ماويهك بوم دهر كه وت، تارا مروفتيكي ناپاكي
 دهست پيس بوو، هه رچي ريگه ي راست بوايه ئه و نه يده گرتنه بهر،
 حه زي به هاوريه تي مروقه ناپاكه كان بوو. خوي خسته ناوبازار،
 بوبه خاوه ني پروژه ي خوي، هه مووي به پاره كاني من. زور جار ئيمزاي
 پيكردبووم بو ئيشيك به لام پاره كه ي بو خوي به كارته هينا.

كاتيك به ئاگاهاته وه گوره ترين كوّمپانياي كردبوو به ناوي
 خويه وه من هه ر پيشم نه زاني بوو. پاره كاني له بانقه كه مدا بوو
 هه مووي خستبوه ئيشه وه له گه ل چه ند كه سانيك كه له گه ل مافي اي
 ئيتالي ئيشيان ئه كرد، خانمه كه م ئيستاش دواي ئه و سالانه من هه ر باجي
 ئه و كه ريتيانه ي خوّم ئه ده مه وه. به لام پاش چي؟ ته نها ئه م باسه ت
 بو ئه گيرمه وه بو ئه وه ي راستيه كان بزانيت به رچاوت روّشن بيت،
 من له هه موو ژيانمدا ساخته و ناپاكي نه كردوه، هه ر كاريكي نابه جي
 هاتبيته سه ر ريگام به هوي دروزني و ناپاكي تارا وه بوو. كاتيكيش
 سكوت گه و ره بوو ئه و يش له داكي خراپتر ده رچوو. به هه ردوو كيان

ناوی منیان پیسکردوو توشی جوړه‌ها کیشه و مروځی خراپیان کردم.
ئیر بریار لای خوته نه‌گه‌ر بته‌ویت شوم پیبکه‌یت و چاره‌نوسی خوته
به چاره‌نوسی منه‌وه ببه‌ستیت! نه‌گه‌ر نا نه‌وه‌ش مافی خوته.

قسه‌کانی ریچهرد وه‌کو فیلمی سینهما به‌به‌رچاومدا تیده‌په‌رین،
زور سهرم سورما بوو، له‌باشی نه‌و کابرایه، له‌خراپی نه‌و ژنه. من
نه‌وکاته زانیم که چا‌و‌چنوکي مروځ نه‌تگه‌یه‌نیته نه‌وپه‌ری
ریگادا‌خراوه‌کان که هه‌رگیز ده‌رچونی نیه، دل‌ره‌قی و بیبه‌زه‌یی له
سیفاته‌کانی شه‌یتانن، تاراش نه‌و ژنه بوو که پی نه‌لین ژان. به‌دهم
بزه‌یه‌که‌وه و تم، ریچهرد؟ تو باسی چی نه‌که‌یت؟ شوی چیت پیبکه‌م
نه‌ی ده تو جاری پیملی تارا چی به‌سهره‌ات؟ ریچهرد قومیکي تری له
چایه‌که‌ی دا. ئنجا بزه‌یه‌ک گرتی. وتی، ئیستا کاتی نه‌وه‌ش هاتوه
جگه‌ره‌یه‌کیش بکیشم نه‌گه‌ر ریم پییده‌یت. منیش خیرا به‌دهم
زهرده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه و تم، به‌لی بیگومان منیش هه‌رچه‌نده جگه‌ره‌کیش
نیم، به‌لام حه‌ز نه‌که‌م به‌دهم باسه‌که‌ی تووه منیش جگه‌ره‌یه‌ک بکیشم.
ریچهرد هه‌روه‌کو بروای نه‌کردیت خیرا پاکه‌ته‌که‌ی له‌گیرفانی
بیجامه‌که‌ی ده‌ره‌ینا. وتی، خانمه‌که‌م زور به‌خوشیه‌وه، هه‌ستایه‌سه‌رپی
به‌ره‌و ئاگردانه‌که‌ رویشت جگه‌ره‌یه‌کی بو خو‌ی داگیرساند،
جگه‌ره‌یه‌کیشی بو من داگیرساند. ئینجا وتی، فهرموو، هه‌رچه‌نده من
حه‌زناکه‌م فی‌ری جگه‌ره‌کیشان بیت، به‌لام به‌دانه‌یه‌ک هیچ ناییت.
هه‌ردوو‌کمان پیکه‌نین جگه‌ره‌که‌م له‌ده‌ستی وه‌رگرت، یه‌که‌م نه‌فه‌س
وه‌خت بووبخنکیم، ریچهرد وتی، هیلین گیانه‌که‌م له‌سه‌رخو مژی
لیبده‌تا‌کو هه‌موودو‌که‌له‌که‌ نه‌چپته‌ناوسیه‌کانت، هی‌واش، هی‌واش،
چونکه‌تو یه‌که‌م جاره‌جگه‌ره‌بکیشیت نه‌بیت له‌سه‌رخو بیت. ئیر

هەردوو کەمان کەردمانە چەرەدو کەل، من جارو بار نەرمە کوکە یە کم بو
 ئە کرد، بە لام تازە پیم شەرم بوو پەشیمان بيمه وه. ئەویش ئە یزانی لە
 ناچاریدا بەردەوامم لە کیشانی جگەرە که وتی، هیلین خان ئەتوانیت
 فریبدەیتە ناوئاگرە که ئە گەر پیت خۆشە بە دەم پیکە نینە وه وتم، نا..نا..
 کیشەم نییە دە ی فەرموو تو له سەر باسە کەت بەردەوام بە پیم بلای تارا
 چی بە سەر هات. بە راستی زۆر بە پەرۆشم بو بیستنی چیرۆکە کەت.
 ریچەرد وتی، بە لای خانمە کم ئە گەر تو زیك سە برم لیبگریت هەموو
 شتیکت بو باس ئە کم. ریچەرد مژیک قورسی لە جگەرە کە ی داو
 چاوی بریبو ئەگرە که وتی، شەو یکیان تارا خواردنیکی زۆر خۆش و
 بە تامی دروست کەردبوو، شەرابیکی زۆر تاییبە تی لە گەل خواردنە که
 دانا بوو، بە جۆریك خوی رازاندبوو وه وهك ئە وهی ئاهەنگیکی
 تاییبە تمان هەبیت. ئەمەش لە میژو وه بوو شتیکی وه کو ئە وه رووی
 نەدابوو. ئە وشە وه هەموو شتیك جیاواز بوو. تارا دلای یە کجار خۆش
 بوو، پیکە نین لە سەر لئوی جیانە دە بوو، هەستم پیکەردبوو ئە یە ویت
 شتیکم پی بلایت! یان داواکاریە کی هەبیت! چونکە؛ ماو یە کی زۆر
 بوو خوی لە من دوورخستبوو، سەرقالی ئیشە زۆرە کانی خوی بوو.
 ئە و کاتە زۆر شتی لای من باس نە ئە دە کرد، هەندیک جار بازرگانە کانی
 هاو ریم پیان ئە گووتم، که ئە و خەریکی چیه! منیش توشی سەرسورمان
 ئە هاتم. ئە وشە وه تیبینیم کرد، تارا وهك خوی نییە، داوی نان خواردنی
 ئیوارە پیی وتم، ئازیزە کم بە یانی ئەبیت بە یە کە وه برۆین چەند
 کەسانیکی تازە بناسین، ئە وان بازرگانە سەردەریان، لە هاو ریی تازە کم
 داوی چەند جۆریکی جیاواز لە مرواری رەنگ سپی، پەمەیی، رەشم
 کەردووه. حەز ئە کم ئە مجارە تۆش لە گەلما بییت.. ئە وان تەنها

دوو که سن ئیمه ش هەر ئه بیته خوومان بچین له سهر که ناری (تیمس) یه کتر ئه بینین. ئیمه مرواریه کان وهر ئه گرین، ئه وانش پاره که ئه بهن. ئه و شه وه وه کو هه موو جار یکی که به قسه شیرینه کانی رازی کردم. هه رچه نده ئه و شه وه من هه یچ خه وم لینه که وت، هه ستم ئه کرد هه ندیک له باسه کان لای من رون نین، جگه له وهش هه ستم به دو ودلیه کی زور ئه کرد. به لام ئه و هه موو کاته که داوای لینه کردم ئارام به، خه می هه یچ شتی کم نه بیته. به لام من زیاتر گومانم لیکرد کاتیک وتم، ئیستا کاتی ئه وه هاتوه ده مانچه کونه که ی باو کم له گه ل خووم بهینم! پیویست ئه کات خوومان بیاریزین نه وه کا ئه و که سانه مروقیکی خراپ بن، ناپاکیهان له گه ل بکه ن. به لام ئه و وتی، گیانه که م هه یچ پیویستت به م شتانه نییه، مه ترسه... ئه و که سانه زور مروقیکی خاوه ن پاره و ناوبانگیکی زور باشن له بازاردا ناسراون!.. هه رگیز ناپاکیهان به رامبه ر ناکه ن. نازانم من بو ئه وه نده تا ئه و ئاسته بروام پیی ئه کرد؟ بروا بکه هه ندیک جار ئه مزانی درو ئه کات، به لام زور زانی وقسه ی جو را و جو ری به جو ریکی لیده کردم بلیم من مروقیکی که ر به م، ئه گه ر گومانم له و هه بیته!. ئه و به یانییه تارا جلیکی زور نایابی له دو لابی جله کان بو ده رهینام وتی، دله که م ئه بیته ئه مرو له هه موو پیای دنیا قوزتر بیت. ئه مه ویت بروات زور به خو ت و به من هه بیته. ئیمه ئیستا ئه روین مولکو ماله که مان زیاتر و زیاتر ئه که ین. تارا به هه مان شیوه زور جوان خو ی ئاماده کرد. پاره یه کی زور مان خسته جانتایه که وه رو یشتن بو سهر ده ریای (تیمس) که ئه ویش سهر ده ریایه کی زور جوان و خه یالی بوو که م که س له و کاتی سهر له به یانییه دا بو ی ئه رو یشتن به تاییه ت چونکه کاته که ی زستانیکی زور ساردو باراناوی بوو. بینینی که سانیک

بۆيە كەم جار لە شوينىكى بەو جۆرە زياتر منى خستە گومانەو، ئيمە
 روشتين. هەموو كاتە كە ئوتومبيليك دوورو نزيك بە دوامانەو بوو،
 چەند جار يك پرسیارم كرد، ئەيىت ئەو كەسانە كين بە دوامانەو؟ بەلام
 تارا بە دەم پيەكە نينيكەو ئەيوت، هەركەسيك يىت ئەو كيشەى ئيمە
 نيه!. پياو كە خەمى هيچت نەيىت، تكايە تا ئەتوانيت بە ئارام
 ولەسەرخۆبە. تەنها شتيك ئيستا پيوسته بيرى ليكەيتەو، ئيمە
 ئەو نەدى تر ئەبين بە خاوەنى پارەو مولكو مالى تر، ئەو نەدى تر
 دەولە مەند ئەبين. كاتيک خەريك بوو لە شوينى ديارى كراو نزيك
 ئەبوينەو. تارا وتى، ريچەرد ليرەدا راوہستە. وتم: بۆ؟ خو هيشتا
 كە ميکمان ماو بگەين!. وتى، ئەليم راوہستە. منيش بە سەرسورمانيكەو
 سەير يكم كرد وتم، ئەو چيتە؟ بۆ راوہستم؟ هيشتا ماومانە بگەينە ئەو
 شوينە! ئەمجارە بە دەنگيكي زۆر بەرز قيزانى وتى، ئەلى...م راوہستە
 ليرەدا. ئا ليرە راوہستە. منيش خيرا ئوتومبيلە كەم راوہستاند سەير يكي
 چوار دەورى خۆم كرد هيچى وام نەبينى، تەنها سەيارەيە كى شكاو چەند
 درەختيكي وشكو بيگە لا بەلام لە دورەو دوكانيكي بچوك چەند
 ئوتومبيليكى لى راوہستا بوو وەكو شوينى بە نزين تىكردن يىت وابوو.
 بەلام زۆر باش ديار نەبوو.. كاتيک ئوتومبيلە كەم راگرت تارا خيرا
 خوئى فرى داىە خوارەو بە هيواشى بە دەنگيكي نزم وتى، دەى خيرا
 دابەزە وەرە، بەلام جانتا پارە كە مەهينە. منيش هيشتا لەناو ئوتومبيلە كەدا
 بووم، چاوەر يم ئە كرد كەسيك بينم، هيشتا هيچ كەسيك ديار نەبوو.
 هەر، لەو كاتەدا كە وتمە گومانىكي زۆرەو كە ئەيىت ئەو كەسانە
 تارا يان هەلخەلە تانديت، زۆر بە خيراىى ئەو دەمانچەيەى كە هەميشە
 لە ژير كورسيە كەى خۆمدا ئەمشار دەو دەرم هينا، خستە ناو پشتينە كەم

شاردمه وه، تارا له وکاته دا گه پرایه وه وتی، ده دابهزه، به لام پاره که دامه گره. خه ریک بووم له ئوتومبیله که دائه به زیم، له دوره وه بینیم ئوتومبیلک زور به خیرایی وا خه ریکه لیمان نزیك ئه بیته وه. تنها له چاو تروکانیکا گه یشتن. ترسیکی زورم لینیشت، بینیم به رامبه رمان ئوتومبیله که راوه ستا. هه ردوو ده رگای پیشه وه کرایه وه، دوو پیاو دابه زین، هه تا بلایی ناشرین وروگرژبوون، روخساریان تنها له دزو پیاو کوژ ئه چوو. جانتایه کی ره شی قه باره مامناوه ندیان پیوو. تارا دهستی له ناوو گیرفانی بوو، لییان چوه پیشه وه سلأوی لیکردن. ئه وان هه ر زور بیده نگ بوون، منیش نزیك ئوتومبیله که م راوه ستا بووم. تارا خه ریک بوو زیاتر نزیکیان ئه بویه وه، وتی، ئیمه له سه ر برپاره که ی خومان دوو ملیون پاوئه نمان هیناوه، ئیستا میرده که م له ئوتومبیله که ده ریئه هینیت، به لام ئیوه ئه بیت شتومه که کانمان پیشان بدن تا کو دلنیا بین. یه کیک له پیاوه کان له شوینی خویه وه دهنگی هه لبری وتی، خانم بیگومان به، شتومه که کان هه مووی له م جانتایه دایه ئه توانیت خوت سه یری بکه یت، توش ئه بیت پاره که مان پیشان بده یت، تا کو ئیمه ش دلنیا بین. هه ر له وکاته د دیمه نیکی زور سه یر بوو به لامه وه که بینیم تارا زیاتر له پیاوه کان نزیك ده بوه وه له پریکا هاواری کرد ریچه رد خیرا که وه ره ده ی خیرا ئه و جانتایه وه رگره! منیش خیرا رامکرد بو ئه وه ی جانتا که له ده ست کابرا که وه ربگرم به لام که ته ماشام کرد تارا ده مانچه یه کی به ده سه ته وه یه به ره وروی ئه وان گرتویه تی، ئه وانیش هه ردووکیان واقیان ورم اوه! هه ردوو ده ستیان به رزکردو ته وه به سه رسورمانه وه هه روه کو من، نازانن تارا به نیازی چیه! تارا هه رله وکاته دا هاواری کرده وه وتی، راکه ناو ئوتومبیله که ئاماده به،

خۆشى پىشتاوپشت گهرايهوه ناو ئوتومبيله كه، دهمانچه كەشى هيشتا بهرو روى ئەوان بوو. لهو كاتهيا من وهك شيت پيمنا به بهنزينداو دهرچوين. چونكه؛ ئەمزانى كه ئەوان ههروا به ئاسانى وازمان ليناھينن! كاتيكيش كه دهرچوين ئەوانيش خيرا چونهوه ناو ئوتومبيله كهى خويان بهدواماندا هاتن، دهستيان به تهقه كردن به سه زماندا كرد. بىگومان من ئەمزانى ههردوو كمان ئەكوژرين. دهرچوونمان مه حاله. تارا ههرهاواری ئەكرد، ئەيقىزان ئەيوت، خيراكه. دهرچۆ. دهى خيراكه. منيش بهراستى لهوكاتهدا ههستم ئەكرد ئەوه خهوه يان خه ياله، من ههركيز له روداويكى لهوجورهدا خۆم نهديبوو، بههيج جورىك چاوهروانى ئەوهم نهدهكرد! ئىستاش نه مزانى ئەوژنه بو ئەوهى كرد!؟ خۆ ئيمه پاره كه شمان بردبوو بهلام ئەو ويستى پاره كهش وشتومه كه كانش هههه بوخۆى بيت، وادييار بوو تارا باش بيري نه كردهوهوه ههه وهكو شيت پهلامارى ئەدا، پاره بهرچاوى تاريك كردهوو، وای ئەزانى خۆشى ژيان تهنها برىتیه له بوونى پاره. بهههه حال كاتيك من ههولم ئەدا به خيرا ترين شيوه بگه مه سه رجاده گشتيه كه ودهرچم، تاكو خۆم له فیشه كه كانيان پاريزم. تارا زياتر هاواری ئەكرد. لهوكاتهدا منيش ئەوهنده سه رليشيو او ترساو بووم! بهدهنگى بهرز هاوارم ئەكرد ئەموت بیدهنگ به. بهسه. بهس هاوار بكه بهسه. بهلام هاواری ئەوجارهى تارا بو ئەوهى بوو كه پىي وتم، ريچهرد فیشه كه م بهر كهوت، خيرا دهرچۆ. خيرا. منيش كه زانيم تارا فیشه كى بهر كهوت له تاو هاوارو قىزانى ئەوه به جورىك شله ژابووم سه رجاده كه م نهديهنى، ئەو رۆژه رووناكه م لى بو به شه وه زهنگ. ئەوانيش له دوامانه وه فیشه ك بارانيان ئەكردين، فیشه كىك بهرتايهى ئوتومبيله كه

كهوت، كاتيكم زاني ئوتومبيله كه مان به ئاسمانه وهيه نازانم چۆن ئەو
 ئوتومبيله به دهسته وه ئەو هه موو بازه ي دا، كاتيک چاوم كرده وه له
 دو كه ليكي رهش، دهنگي تارا به هيواشي نوزه يه كي ليوه هات وتي،
 ريچه رد برۆ، راکه من به جيبييله، به لام من هه ولّم دا تارا راکيشمه
 دهره وه، هه رچه ندّم كرد نه متواني. رزگار كړني تارا زۆر قورس بوو.
 تارا چه ند فيشه كيكي پيوه بوو جگه له وه ي له كاتي وه رگه راني
 ئوتومبيله كه شدا قاچه كاني به ته واوي كه وتبوه ژير ئوتومبيله كه وه.
 به لام له وكاته دا پۆليس زۆر به زويي گه يشته سه رمان من تا ئەو كاته ي
 تارا گياني دهرچوو، هه رله گه لي دا بووم به جيم نه هيشته. هه ر نه م زاني
 چي بوو! چۆن ئەو كاره ساته رويدا. هه مووي زۆر به په له بي ئەوه ي من
 ئاگاداري هيچ شتيكم، له ناوجه رگه ي كيشه يه كي زۆر گه وره دا خۆم
 بينيه وه، كه هه تاكو ئيستاش پيوه ي ده نالينم. هيلين خانم ژيان زۆر
 به نرخه، بته ويّت خوش بژيت ئەبيّت ريّزي ليگریت، هيچ شتيك
 به ئاساني نادات به دهسته وه. به لام له ژيان خوشه ويستر خودي خۆتي،
 ئەگه ر تۆ ته نها خۆت ته رخان بكه يت بو پاره په يدا كړدن، ئەوه بزانه
 خوشيت ليده ستيني، ئەگه ر خۆت ته رخان بكه يت ته نها بو ئيشكردن،
 ئەوه ته ندروستيت ليده ستيني. ژيان ئەبيّت ته رازوو بيت، هيچ شتيكش
 به زۆر نايت. تارا هه موو شتيكي ئەويست، چاوو برسي بوو، به هيچ
 شتيك رازي نه ده بوو. هه ر ئەو چاوو برسيته ي خۆي كو تايي به ژياني
 هينا. منيشي گيرۆده ي گيروگرفتيكي گه وره كرد. كيشه كه له وه دايه
 ئەو پياوانه ي كه تارا ده ستی خستبوه ده ستيان، دوايش فيلي ليكردن،
 وائەزانن كاتيک ئوتومبيله كه توشي كاره ساتي وه رگه ران بوو، من
 جانتا كه ي ئەوانم بردوه، ئەوان من به دز ناووس ئە كه ن! ئەمه ش راست

نىيە. چونكە؛ من ئەو ھەندە ھۆشم ھەبوو كاتىك زانىم تارا بەفېشە كى
 ئەوان گىانى لەدەست دا، ھەرچەندە خۆى ھۆكارى ئەو روداۋە بوو،
 ھەر ئەو كاتە جانتاكەى خۆم ھەلگرت، ئاگام لەجانتاى ئەوان نەما
 نازانم چى لىھات سوتا؟! پۆلىسە كان بردىان! دزرا؟ نازانم چىلىھات.
 چونكە لەو كاتەدا پېش ئەو ھى پۆلىسە كان بگەن، خەلكانىكى زۆر
 كۆبونەو ھە بۆ ئەو ھى يارمەتىمان بەدەن. منىش شىپرزەو سەرلىشىۋاۋ
 ھەولم ئەدا بۆم، لەوبارودۆخە سەپىنراۋە دەرچم، رزگارم بىت. بەلام
 ئەوان بىروايان بەو ھى نىيە، من تاوانبار ئەكەن بۆيە ھىشتا بەشۋىن مندا
 ئەگەرېن!. لەو ھى گىرنگىر، سىكۆت وائەزانىت من ھۆكارى لەناوچونى
 دايكى بووم! ئەو ھى ھەرەشەى تۆلە سەندەو ھە لە من ئەكات. ھىلىن
 خان ئەمە ھەموو روداۋە كانى ژيانى منە. من لاي دەولەت تاوانبار نىم،
 چونكە؛ كاتى خۆى ھەموو شىتىكم بەراستى تىگەياندىن، من ھىچ كاتىك
 ھۆكارى كوشتنى تارا نەبووم، جانتاى پىرلە مروارى دزراۋىش لاي من
 نىيە. ئىستاش ھىلىن خان، تۆ خاۋەنى بىرىارى خۆتى ئەگەر ئەتەۋىت
 ھاوسەرگىرى بگەين، ئەوكاتە ھەردوۋى كمان لەم شارە دورئە كەۋىنەو ھە
 ئەرۋىن بۆ شارىكى كە، ژيانىكى خۆش، دور لە كىشە، بۆخۆمان
 دروست ئەكەين ھەزئە كەم ئەو ھى بزانىت من ۋە كو جاران خاۋەن
 پارەنىم ھەرچىم ھەبوو دامەو ھەقەرزو كارە نابەجىكانى تارا. چونكە
 لەدوای خۆى كىشەى زۆرى بۆ بەجىھىشتم.

لەوكاتەدا ئەو بىرىارە بۆ من زۆر قورس بوو. يەك شتم بەبىر ھاتەو ھە
 قسەيە كى دايكم بوو، ھەموو جار ئەى وت، كچم ئەو ھە بزانە باشتىن
 كەس ئەو كەسە نىيە كە پىرىت لە جوانكارى يەزدان، يان مىشكى
 پىرىت لە زانست، بەلكو ئەو كەسەيە كە دلى پىرە لە خۆشەۋىستى،

گوچکەکانی هەمیشە ئامادەن بۆ گوچگرتن لە تۆ، دەستەکانیشی هەمیشە پیشوازان بۆ یارمەتی دانت. قسەکانی دایکم زۆر راست بوون. ریچار یە کەم کەس بوو کە پیش ئەوەی بماناسیت دەستی یارمەتی بۆ درێژ کردم، هەموو کات گوچکەکانی ئامادە بوون بۆ بیستنی کیشەکانم، هەرگیز بۆ ئامۆژگاری کردنم دوو دڵ نەبوو، دلێشی هەر لە زووە پەر لە خۆشەویستی بوو. ئەمزانی ریچەرد لەو پیاوانە یە کە ریزلێگرتن بە رامبەر بەژن بە کاریکی پیروز ئەزانیت. بروای وابوو ریزگرتن پیش هەموو شتیکی تەنانەت پیش هاورییەتی و خۆشەویستیشە.

تیگەیشتم لەوەی ریچەرد دەستی لەو شارەشتو، بەهیچ شیوەیەك ناتوانیت بمینتەو، چونکە دوژمنەکانی هەموو شوینەکانی ریچەردیان ئەزانی، تەنانەت هاوریی نزیك و دوریان ئەناسی، دواجار ئەوەبوو گەیشتنە لای من، هەرەشەیان لە من کرد، هەر ئەو شەو زۆرم بیر لە قسەکانی ریچەرد کردو، بیرم کردووە من کەسیکی زۆر تەنهام لە دوای مردنی خیزانە کەم و دایکیشم لە کۆتاییدا هیچ کەسیکم لەژیاندا نەبوو، جگە لە ریچەرد کە دلم خۆشکات.

ریچەرد تەنها پیاویك بوو کە ئەتوانم بلیم لەدوای میردە کەم بەراستی دلم بۆی لێداییت، بەراستی خۆشم ویستیت. نەك لەبەر ئەوەی خاوەن سامان و پارە یەکی زۆر بوو بیت، یان لەبەر ئەوەی پیاویکی شوخ و شەنگ و پیاوانە بوویت، بەلکو لەبەر ئەوەی بە مانای وشە مرۆف بوو. هەموو چاکیهکانی مرۆفی باشی تادا کۆبوووە بەتایبەت لەو کاتەدا من خاوەنی شتیکی نەبووم کە بلیم مەبەستیکی لەدواوە بیت، نەخیر تەنها خۆشەویستی بوو کە ئیمە ی کۆکردووە لەوێش گرنگتر هەردوو کمان متمانە یەکی یە کجار زۆرمان بە یە کتر هەبوو. هەرئەوێش

واىكردبوو كه دلمان بۆيەك بەرامبەر يەك پىرلە مېھرەبانى وسۆزۈ
 خۆشەويستى يىت. بۆيە ھەرزوو رازى بووم. پىم وت، رىچەرد من
 ئامادەم. كەي ئەلئىت، بۆ كۆي ئەلئىت، من ئامادەم ھەموو ژيانم
 ھاوسەرو خۆشەويستى تۆ بىم. رىچەرد دلى بە ۋەلامە كەي من خۆش
 بوو، ھەر ئەو شەۋە ئەو شتانەي كە زۆر بەنرخ وپپويستم بوون،
 ئامادەم كردن. بەيانى ھىشتا تاريك و پروون بوو ھەردوو كمان لە مال
 دەرچووين، رۆيشتين سواری شەمەنەفەريك بووين بەرەو (پىرمنگھام).
 لەوشارەدا رىچەرد تەنھا يەك ھاورپىي دلسۆزى ھەبوو، ناوى خاتو
 (مارى) بوو ئەو ئافرەتە لەتەمەندا بوو، بەلام منالى نەبوو. ھەرخۆي
 بەتەنھا لە مالىكى بچوكدا ئەژيا. كاتى خۆي خاتوو ماري ھاۋەلى
 نزيكى دايكى رىچەرد بوو ھەر بەمنالى زۆربەي كاتە كانى لاي ئەو
 بەسەربردبوو ۋەكو دايەنيك رىچەردى بەخپو كىردبوو، ھەربۆيەش
 رىچەرد تا ئەو ئاستە متمانەي پىي ھەبوو كە بتوانيت ژيانى خۆي
 پىسپىرئىت. كاتىك گەيشتينە لاي ئەو زۆر ريزى ليگرتين، ژوورى
 تەنھاي دايىنى چەند رۆژيەك لاي ئەو ماینەۋە، بەلام من ھەستم بە نائارامى
 ئەكرد، چونكە من ھەموو كات فيرى مالى تەنھاي خۆم بوم. لەبەر
 ئەو ھۆيە رىچەرد بىريارى دا كە بەزوترين كات مالىكم بۆ بىكرئىت.
 ھەر زوو ھاوسەرگىريمان كرد، مالمان دامەزراند ماۋەيەكى زۆر
 خۆش بەيەكەۋە ژياین، رىچەرد ۋەكو شازن مامەلەي لەگەل ئەكردم،
 ژيانم بەجۆريەك گۆرا زۆرجار وام ئەزانى خەۋئەينىم. رىچەرد باشتىن
 كەسيك بوو لەژيانمدا ناسىيىتم، ھەرچىم داۋابكردايە بەزوترين كات
 بۆم ئامادە ئەكرا رىچەرد نمونەي پياۋي دلسۆزۈ ھاۋژين بوو، رۆژ بە
 رۆژ زياتر خۆي لە ناو دل وناخ و ھەستىدا جىگىر ئەكرد، بەجۆريەك

هۆگري بيوم وه كو منال چۆن ئەييت به سييهري داىكى. نازانم چۆن
ئەورۆژانه وابەخيىرايى تىپه رين، كاتىكم زانى سالىكمان تهواو كرد،
هەر ئەو رۆژه به بۆنهى تىپه ربوونى سالىك به سەر هاوسەرگيريماندا
دياريه كى زۆر جوانى دامى، كه هەرگيز له يادم ناچيت، ئەويش ويينهى
مناله كانم بوو كه له چوارچيوهيه كى گرتبوو، به ئالتون روكهش
كرا بوو. خوشترين وجوانترين دياري بوو كه ههتا ئىستاش پاريزگاريم
پيوه كردوه. ليره دا هيلين ديسان چاويلكه كهى داكەند وتى

— رۆشنا خان، وابزانم كاتى ئەوه هاوتوه قاوهيه كى تال بخوينه وه.
خۆت ئەزانى من هەرچهند باسى مناله كانم ديتته وه ياد وهخته دلّم
بيته دهره وه، ئاخ رۆشنا خان چەنديان بير ئە كه م. خۆزگه منيش هەر
ئەوكاته له گەل ئەوان برۆيشتمايه، هەنديك جار پرسيار ئە كه م ئەييت
خوا منى بۆ چيىتر هەلگرتييت؟! تۆ بلى نهيىيه كه هەييت له دواى ئەم
هەموو ئازارانهى منه وه؟! ئەمجارهش هەناسهيه كى قولى هەلكيشا.
وتم:

— بيگومان، خوا نه خشهى بۆ هەموو شتيك داناوه، ئەلين كاتيك
كه له و پهري ناخوشيدايت ئەو نه خشه بۆ شتيكى باستر ئە كيشيت،
هەرگيز بيهيوا مەبه. ئىستا، پيم بلى حەزت به خواردنه وهى چيه با بۆت
داوا بكەم. هيلين ئەمجاره به شهرمىكه وه وتى:
— وابزانم قاوهيه كى گەرم وتالى بى شه كر باشه. هەر زوو قاوهيه ك
وپهرداخيك ئاوم بۆداوا كرد.

وتم:
— باشه هيلين خان، ئەى تۆ بيرت چوو باسى (ستيف) نه كردوه
به راست ئەو كابرايه چى به سەر هات؟ له وكاته دا قاوه كهى هيلين

گه‌یشت. هیلین زۆر به په‌له ده‌ستی به خواردنه‌وه‌ی قاوه‌که‌ی کرد،
ئینجا زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ك گرتی وتی:

– ستیقی نه‌گه‌ت، جارێکی که نه‌یوی‌را باسی چونه‌ده‌ره‌م له‌گه‌ل
بکات! وتم:

– بۆ خۆ ئه‌و ئاگادار نه‌بوو! هیلین پیکه‌نی وتی:

– من خۆم ستیقم خۆش نه‌ده‌ویست، ته‌نها ئه‌مویست هاو‌پ‌یم بیت،
واتا زۆر لام گرنگ نه‌بوو. به‌لام شتیکی که‌مم لا باس کرد تا‌کو لیم
دور که‌ویته‌وه. هه‌ردوو کمان پیکه‌نین. له‌پ‌ریکا هیلین وه‌ستا وتی، به‌لام
ئه‌و خۆشیه‌ی له‌گه‌ل ریچه‌رد هه‌مبوو تا سه‌ر به‌رده‌وام نه‌بوو! وتم:

– بۆ؟ چۆن؟! هیشتا شتی ناخۆش ماوه‌ روبات؟ هیلین که‌میك
له‌قسه‌کردن وه‌ستاو له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه به‌تیژی ئه‌یروانییه‌ جاده‌که‌ی
به‌رامبه‌رمان. من وام زانی بیره‌وه‌ریه‌کانی له‌ یاد کردوه! به‌لام له‌پ‌ریکا
وتی

– رو‌شنا خانم، باش بیرمه‌ که هه‌موو جارێک ریچه‌رد پ‌یی ئه‌وتم،
کاتیك که ناخۆشی رووت تیده‌کات، دوایی گه‌رده‌لویکی ژیان لولت
ئه‌دات، پاشان هه‌موو ژیان تیکه‌لو پیکه‌ل ئه‌کات، زۆر جار هه‌ر
ئه‌و گێژه‌لو که‌یه فریت ئه‌داته سه‌ر قه‌راغی ده‌ریایه‌کی شینو پاک.. زۆر
جار کیشه‌کان که رووئه‌ده‌ن، ئاماده‌ت ئه‌که‌ن بۆ سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنی
ژیانیکێ خۆشتر. من ئه‌و کاته‌ ب‌روام وابوو. چونکه؛ هه‌ردوو کمان دوای
ئازار وئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی زۆر له‌و قه‌راغ ده‌ریا جوانه‌ی ژیان یه‌کترمان
دۆزیه‌وه. به‌لام نازانم بۆ قه‌ده‌ری ئیمه‌ وابوو. یان با ب‌لیم قه‌ده‌ری من،
هه‌ر کاتیك له‌وپه‌ری خۆشیدا خۆم ئه‌بینی بۆ جارێکی تر ئه‌که‌وتمه‌وه‌ ناو
قولایی زه‌مینه‌وه، وه‌کو ئه‌وه‌ی که تا هاوارم ئه‌کرد، ده‌نگم ده‌رنه‌ده‌هات،

تا دەستم بەرز ئە کردەو، زیاتر نوقوم ئەبووم. روژیکى خوشى
 هاوین بوو، من و ریچەرد هەردوو کمان لە حەوشەى ماله کەى خۆمان
 خەریکی ئامادە کردنی خواردنی نیوەرۆ بووین بە دەم قسەى خوش و
 پیکەنینه وە ریچەرد لەسەر مەقەلیە کە چەند پارچە ستیکى گەورەى
 دانا بوو، لە گەل چەند رانیکی مریشک. خەریکی برژاندنیان بوو. منیش
 نزیك ئەو راوەستا بووم میژە کەم ئامادە ئە کرد. ماله کەمان کەمیک لە
 شارەو دەور بوو. هەردوو کمان پشتمان لە دەرگای حەوشە کە بوو.
 هەر ئەو ئەندەمان زانی لەناکاو سى کەسى نەناسراو بەسەر دیوارە کەماندا
 وە کو شیت خویان هەلدا یە ناو حەوشە کەمان. ئیمە لەو کاتەیا توشى
 شوک هاتین! بیئەو هى بزاین ئەوانە کین؟ یان بوچی خویان هەلدا یە
 ناو حەوشە کەمانەو؟! هەردوو کمان ئەو ئەندە شپرزەو ترساین بەرەو
 دەرگای ژورەو رامان کرد، هەردوو کمان هەولمان ئەدا دەرگا کەمان
 دابخەین، بەلام ئەوان وە کو ئەو هى زۆر شارەزا بن، لە دەرگای پشتەو
 بۆمان هاتنە ژورەو دەرگا کانیان لیداخستین. من هەر هاوارم ئە کرد
 ئەموت ئیو کین؟ چیتان ئەو ییت؟ ریچەردیش هەر بە دەم توورە بیەو
 پرسىارى لى ئە کردن ئیو کین؟ چیتان ئەو ییت؟ یە کیکیان هاوارى کرد
 وتى، گەر بیئەنگ نە بن هەر ئیستا ئە تان کوژین. هەر یە کى چەقۆ یە کى
 گەورەیان بە دەستەو بوو ئەتوت بو قەسابى هاتوون، دەمو و چا و سەرى
 خویان داپۆشى بوو بە جۆریک نەناسرینەو. هەردوو کمانیان بە پەل
 راکیشان بر دە ژورەو پشتەو. ئەو ژورە کەمیک بچوک و تارىک بوو،
 تەنها پەنجەرە کى بچوکى تىادا بوو، بو شتومە کى زیادە بە کارمان
 دەهینا. یە کەم جار ریچەردیان لەسەر کورسیه ک دانا، هەردوو دەست
 وقاچیان پێو بەستەو. ئەنجا منیان بە رامبەر بە ریچەرد بە کورسیه کى

ترهوه بهستهوه، بیئهوهی هیچ ورتهیه کیان لیوه بیت، دهستیان کرد به
 لیدانی من، زلهو بوکزو ئازاردانی جهسته م به نوکه چهقو. ئەمهش
 وای کرد، ریچهرد زیاتر تووره بیت وبترسیت چونکه؛ هیشتا هیچیان
 لهو نه کردبوو. به لام ریچهرد کهوتبوه هاوارهاوار هر پرساری
 لیئه کردن بووا له ژنه کهم ئە کهن؟ بهسه... وازی لی بینن بهسه...
 چیتان ئەویت...؟ ئیوه کین..؟ بو وامان لیئه کهن...؟ هندیك جار
 به توورهیی، هندیك جاریش به قسهی خوش لیان ئە پارایهوه که واز
 له من بهینن. به لام ئەوان وه لامیان نه ئەدایهوه زیاتر له منیان ئەسرهواند.
 ئینجا یه کیکیان له پریکا به هموو هیز وتوانای خوئی دهستی به لییدانی
 ریچهرد کرد. وتی، وا ئەزانی ئەتوانیت خۆت له من بشاریتهوه؟ وائەزانی
 ناتوانم بتدۆزمهوه؟ ئەزانی چند به دواتا گه رام. هههه به خوا بیئهقلی!
 تو وا ئەزانی من واز لهو پارانه ئەهینم؟. ههروه کو رقیکی زوری له دلدا
 بیت. ئینجا من هاوارم کرد. به هموو هیزی خۆم ئەمقیژاند، ئە گریام،
 ده وازمان لیینن. ئیمه چیمان کردوه؟ بو وامان لیئه کهن؟ هه تاکو
 یه کیکیان لیم هاته پیشهوه وتی، ئە گهر بیدهنگ نه بیت، هه ئیستا ئەم
 چهقویه له ناو دلتا ئەچهقینم. بیدهنگ به ئەی بیروهشت، بیدهنگ به.
 ریچهردیش ئەیزانی من توقیوم. بویه ئەویش جاریکی تر لیان پارایهوه
 که واز له من بهینن. به لام من له تاو ریچهرد ههستم به ئازاری جهستهی
 خۆم نه ده کرد. دواي ئازاردانیکی زور یه کیکیان که له هموو یان دل
 رهقتر بوو، زور به توورهیی له ریچهرد چوهه پیشهوه. وتی، هه ی دز،
 نامهرد. پاره کانی تارا له کوین؟ مرواریه کانت له کوئی شاردۆتهوه؟
 چیت لهو هموو مرواریه کرد؟ هه ئەبیت پیمان بلایت چیت لهو
 پارانه کردوه؟ ئە گینا هه ئیستا خۆت وژنه کهت پارچه پارچه ئە کهم.

ريچهر د وتى، من پارهى تارام نه بر دوه، خوځم خاوهنى پاره بووم، به لّام
 ئه و پارهى منى به كار ئه هينا بو پرؤژه كانى! من زورم له قهرزى تارا
 دايه وه به خاوه نه كانى. ئيستاش خاوهنى هيچ نيم!. هه مان كهس به
 تووره بونىكى يه كجار زوره وه هاوارى كرد وتى، ژن، خانووى تازه،
 ئيش، ئه ي پيم ناليت، ئه م هه موو شتانه ت به چى كړيوه؟ تو وائەزانى
 من كه رم؟! هه ر ئيستا ئه بيت هه ر چيت لايه له پاره و له مروار يه كان
 بده يتى. ئه گينا ئه تكوژم!. ريچهر ديش هه ر هاوارى ئه كرد، سويندى
 بو ئه خواردن كه ئاگادارى هيچ شتىكى تارا نه بوه، ئاگادارى مرواريش
 نيه نازانيت چيان ليهاتوه؟ پي ئه وتن، بروام پي كه ن، تارا هه ر گيز
 باسى ئيشىكى خو ي بو نه كردووم، تارا برواى به كهس نه بوو، هه موو
 ئيشه كانى به نهينى ئه نجام ئه دا. چه ند جاريك ئه و راستيه ي دووباره
 ئه كرده وه، به لّام ئه وان وه كو نه يانه و يت گويان له و راستيانه بيت،
 زياتر ئازارى ريچهر ديان ئه دا. زله و بو كزيان ئه كيشا به ناوده موو سه رو
 گويچكه يدا تا واى ليهات ريچهر د ناوبه ناو له هوشخو ي ئه چوو.
 به لّام ئه وان زور بيويژدان بوون، واده ر ئه كه وت خو يان له ناخه وه له
 مروقا يه تى ده رچوبن هه ست وهوشيان له ده ست دابوو، من ئه مزانى
 ئه و ساتانه كو تايى ژيانمانه. چونكه؛ ئه و كه سانه به نيازى كوشتن
 هاتبوون له و بروا يه دا بووم ئه گه ر ريچهر د نه ك جانتايه ك به لكوو
 ده جانتا پارهى بدانا يه تى ئه وان هه ر ئازاريان ئه دا به وشيوه يه ي كه
 چه زيان ئه كرد، چونكه زور تاميان له ئازاردانى جهسته مان ئه بينى.
 كاتيك هاوارمان ئه كردو ئه پاراينه وه كه له گه لماندا به به زه يى بن،
 ئه وان سه يرى يه كتريان ئه كردو پيئه كه نين. گالته يان به ئيمه ئه هات،
 وايان ده زانى ئه وان له و په رى هي زو توانادان ئه توانن چاره نوسى ژيانى

ئىمە بەدەستى ئەوان بىت، ھەركاتىكىش ويستيان ئەوا دەرباز بن. دواى ئەو ھەموو ئازاردانە، ھاوارکردن، قىزاندن بەسەرمانا تۆقاندنمان، پارانەوھى من وراستگۆيى رىچەرد، لەكۆتاييدا يەكىيان بەھەموو ھىزى خۆى چەقۆيەكى چەقاندە سەرسنگى رىچەرد، منىش ھتا ھىزم تيا بوو ھاوارم ئەكرد، ئەگريام، ئەپارامەوھە كە وازى لىبھىنن. بەلام ئەو پياو كۆزى خوينمزانە وازيان نەدەھىنا. ھەر كە ئەوھم بىنى من ھۆشم بەخۆم نەما. كاتىك چاوم كردهوھە لەنەخۆشخانە لەژىر چاودىرى چەند پزىشكىكدا بووم لەگەل چەند پۆلىسىك. سەرھتا ويستيان پرسىارى زۆرم لىبكەن، بەلام من لەوكاتەدا ھىچى وام بىرنەمابوو، چەند رۆژىك وازيان لىبھىنام. بەلام ئەوھى من لەبەرچاوم لانەدەچوو ئەوكاتە بوو كە رىچەرد ھاواری ئەكرد، داواى ئەكرد وازىلېينن. چونكە ئەو تەنھا راستى پىدەگوتن. بەلام ئەو نامرۆقانەى كە لەبەرگى مرۆقدا بوون. بىگويىدان بەھاوارو پارانەوھە كانمان زۆر بى بەزەبىيانە چەقۆكەى چەقاندە ناوئەو دلە ناسك و پاكەى كە پىر بوو لەخۆشەويستى بى بەرامبەر بۆ ھەموو كەس. نازانم بۆ ئەوھەندە دل پىر لەرق و كىنە بوون؟ بۆ ئەبىت مرۆق بەوجۆرەى لىبىت كە ھەموو سىفاتەكانى خۆى ون كات تەنھا بۆ يەكىك لەويستە گلاوھەكانى ئەويش پارە بوو، چۆن مرۆقىك ژيانى كەسىك لەناو دەبات بۆ پارەيەك كە مافى ئەو نەبىت. من چەند رۆژىك بەتەنھا لەنەخۆشخانە مامەوھە، ھەموو رۆژىك پۆلىسەكان پرسىارىيان لىئەكردم ئەگەرئەو پياو كۆزانە كەسىان لى ئەناسم؟ بەلام من دەمووچاو روخسارى كەسىانم نەدىوو، تەنھا يەكىيان قسەى ئەكرد، دەنگى ئەويەكەشم نەدەناسىوھە. ھەرسىكىيان بەمن زۆر نەناسراو بوون. رۆژىكىيان يەكىك لەپزىشكەكانى كە بەردەوام چاودىرى ئەكردم ھاتە

لام دانىشت. دواى ئەوھى برىنە كامى پشكىنى و ھەندىك گىتوگۆمان دەربارەى ئەورپۆژە كرد، دواىى بەدوودلىھە كى زۆرەوھ وتى، ھىلین خان، من زۆردلتەنگ و خەمبارم بۆ لەدەستدانى ھاوسەرە كەت. بەداخەوھ. من پىشە كى دواى لىبورنت لىئە كەم ئىستاش ناچارم كە ھەوالىكى زۆر ناخۆشت پى رابگەيەنم، كە بەراستى ئەویش زۆر دلتەزىنە! بەلام پىويست ئە كات بىزانىت.

بىئەوھى ھىچ خۆم تىك بەدەم تەنانەت سەيرىشى بكام. وتم:
 – دواى مردنى مېردە كەم، بروانا كەم ھىچ ھەوالىك ھەيىت بۆ من لەوھ ناخۆشتر بىت! ھىچ كەسىكم نەماوھ تا لەدەستى بەدەم. ئەوھى ھەمبوو ھەمووى رۆيشت تەواو ئىتر بىخەم بە، چىت پىيە لەھەوالى ناخۆش فەرموو بىلى. پزىشكە كە بە دەموچاوىكى پرلە خەم و پەژارەوھ بۆ چەند ساتىك بە دوودلىھە كى زۆرە ھەر تەماشای ئە كردم وھ كو ئەوھى نەزانىت چۆن دەست پىيكات، بەچى دەستپىيكات كەمىك بىدەنگ بوو، منىش ھەرچاوەرپىم ئە كرد. بەھىواشى ھەردوو دەستى ھىنايە پىشەوھ دەستى خستەم ناودەستى خۆى بەدەنگىكى پر لە ئىش و ئازارەوھ وتى، ھىلین خان، راستە لەدەستدانى ھاوسەرە كەت بەوشىوھىە كارىكى زۆر جەرگېرە، من زۆر بەداخەوھم. بەلام نازانم خۆت ئاگادارىت يان نا. ھىلین خان، لە ئەنجامى ئەو لىدان و ئەو كردارە درندانەى كە پىش چەند رۆژىك ئەو چەتەو نامرۆقانە بەرامبەرت كردىان، زۆر بەداخەوھ ھەموو ھەولىكمان دا، بەلام نەمان توانى كۆرپە كەت رزگار بكامىن، زۆر دواى لىبورن ئە كەم. ھىلین لەقسە كردن وھستا دوا قومی لە قاوھ كەى دا. منىش بۆجارىكى تر دەم داچەقاند، چاوم زەق بووھوھ، ھەردوو بروم بۆ ئاسمان فرىن وتم:

— چىيىيى؟ كۆرپە؟ كۆرپەي چى! واتا ئەو كاتە تۆ سكت پربوو؟
ئەي نەتزانى كە تۆ سكت پرە؟ ئەي چۆن ريچەرد بەتۆي وت، منالى
نايىت؟! ئەي تاراي كۆنە ژنى نەيبرد بۆ پزىشك بۆ پشكىن تاكو مناليان
يىت.؟ هيلين ئەمجارەش چاويلكە كانى داكەند، بۆ جاريكى تر فرميسك
چاوه كانى پر كوردبوو، خور خور بەسەر رومەتە كانيا ئەھاتنە خوارەو.
بەدەستە لەرزۆكە كانىشى خيرا خيرا فرميسكە كانى ئەسرى. ئنجا
سەريكى نزيك كردهو وتى:

— رۆشنا خان، مردنى چارلى يە كەم مېردم، مردنى ئيما، ئادەم، مردنى
ريچەرد، تەنانت مردنى داكىشم. ھەمووي ھەتا ئىستاش پرسيارىكى
زۆريان لاجيھيشتەم چونكە؛ مردنى كەسيان چاوه پروان كراو نەبوو،
ھەر كاميان بەجۆريكى جەرگېر لەناو چوون. زۆر بەپەلە رۆيشتن، من
ئامادە نەبووم. من ھىشتا لەوپەرى گەنجىتېما بووم. ئەزانىت مردنى ھەر
كەس بەوجۆرە ئازارىكى زۆر قولت لا بەجى دەھىلئىت كە چاكبوونى
زۆر گرانە؟ لىدابىرانى ئەو خۆشەويستانە برىنئىكە ھەرگىز سارپىژ بوونى
نيە. لەگەل ئەو ھەموو ئازارانەدا، كاتىك كە پزىشكە كە ئەو ھەوالەي
پىدام، وەكو ئەو و ابوو كە لەسەربانىكى زۆر بەرز فرىمبەدەنە خوارەو،
ئەزانىت بەھىچ جۆريك خۆم بۆ نەدە گىرايەو. نازانم چەند شەو چەند
رۆژى كە بەوجۆرە بىئاگابووم! ئەو كۆرپەيەي كە نەمزانى لە ناودل و
ناخمدايە، نەمدەزانى رۆحيك لەناو جەستەو خوينمدايە! چۆن نەمزانى
نيوہيەك لە ريچەرد لەو خۆشەويستەم لەناو مندا ئەژى، تىكەلى خويىنو
دەمارى من بوە؟! چۆن نەمزانى؟! رۆشنا خان ئەزانى ئەو ھەستە چەند
بە سوئيە؟ ئەو ھەستە بەرامبەر بەسوئي ئادەم وئېما بوو! ئەو كۆرپەيەم

تەمەنى چوار مانگ بوو، ئەگەر رىچەرد بىزانيايە ئاي كە دلى خوش ئەبوو. بەلام خۆ نەيانەيشت. ئەويشيان كوشت.

جاريكى تر، زامىكى تر، لە دلما دروست بوو. بەلام هيچ وشەيەك نەبوو بتوانم دلتنەنگى خۆمى پىدەربىرم. تەنھا ئەو نەيىت كە بلىم – هيلين گيان، ئىستا ئەيىت ئاگادارى خۆت يىت، ئەوانە هيچيان ناگەرئەو، بەلام ژيانى خۆت لەھەمووى گرنگترە ئەيىت زۆر وريا يىت، هيچ نەيىت بۆ ئەوئەوى تۆلەي رىچەردو كۆرپە لە كەت وەرگرىتەو. هيلين بە پىكەننىكەو سەيرىكى كردم وتى:

– چىيى..؟ تۆلە...؟ لە كى؟ لەو خۆينمژانە؟ رۆشنا خان تۆ قسەي سەير ئە كەيت، مەگەر ھەر خوا تۆلەم بستىنى، دواي ئەو ھەموو سالە ئەوانە چۆن دەست من ئە كەون؟! كى ئەزانىت ئەوان لە كوين؟ من چۆن ئەتوانم ئەوان بدۆزمەو؟! و تم:

– هيلين خان وا مەلى، مروڤ چەند زالم يىت رۆژى دىت! بەلام وادەرئە كەويىت تارا ژنىكى يە كجار بەدكارو درۆزن بوويىت! هيلين سەيرىكى بەرز كردهو بە دەم ھەناسە ھەلكيشانىكەو وتى:

– رۆشنا خان، باش گوئيگرە چەند شتىك ھەيە پويست ئە كات بىزانىت، راستە ئىمە ھەردوو كمان ژنين، دوو ئافرەتى بىبەخت و دلشكاوين من بەجۆرىك، تۆش بەجۆرىك. ئىمە ھەردوو كمان مروڤىكى ئاسايى و سادەو ساكارين. ھەرچەندە لە زۆر روھو جياوازين، ھەردوو كمان لە بنچىنەو رەگەزدا زۆر جياوازين. ھەردوو كمان لە دوو خاكي جياوازدا دروست بوين، لە دوو خاكي جياوازىشدا پەروەردە كراوين. سەيركە ھەريە كەمان جۆرە كلتورو نەريىتىكى جياوازمان ھەيە، ھەريە كەمان بەجۆرىك باسى خوشەويستىمان بۆ

كراوه، ههريه كه مان به جوړيكي جياواز باسي ريز گرتن و گوره يي
 خيزانمان بو كراوه. ههريه كه مان به جوړيكي زور جياواز نه روانينه
 ژيان. روشنا خان من و تو ته نانه ت له بيرو باوهره كانيشماندا جياوازين،
 به لام نه گهر باش تيبيني بكهيت، ئيمه له دروستبو نماندا وه كو مروف،
 به تايهت بو نمان وه كو ژن، يه كه كه سين، هيچ جياوازيه كه مان نيه.
 خوي گوره هه موو ههسته كاني وه كو يه كه بو دروست كروين،
 دايك يه كه جوړه ههستي هه يه بو كوړپه كه ي له هه رسوچيكي نه م
 گوي زه مينه دا بيت. ژن هه ر ژنه، به لام هه نديك كارتيكهر و بارودوخي
 جياواز شتيكي كه م، يان زور، نه گوړي ت. من نه مه وي ت پي ت بل يم ئيمه
 ژنيكي چاكي به دبه خت بو وين به لام تارا يه كي ك بوو له و نمونانه ي كه
 پر بوو له خراپي، ژانيكي يه كجار قول بوو بو مينش، بو ريچه رديش،
 ته نانه ت بو كوره ته نها كه ي خو شي. ئيمه ناتوانين بليين ژن هه مووي
 چا كه، سه ير كه كه سيكي وه كو تارا وا له هه نديك پياو نه كات كه هه ر
 به و چاوه سه يري هه موو ژنان بكه ن. حه ز نه كه م پي ت بل يم ژن زور
 چاكن، به لام ژني زور خراپيشمان تيا دايه، نه و ژنانه من وه كو مي خه ك
 ناويان نه نيم، چونكه؛ مي خه ك بوني خو شه، به لام كاتي ك نه ي خه ي ته
 ده مت تامي تال و تي ره، ناخوري ت نه بيت تفي بكه ي ته وه نه گينا زمانت
 نه بات، بي زارت نه كات. نه و جوړه ژنانه هه رچه نده كه من به لام هه ن.
 ريچه رد له و پياوه باشانه بوو كه زور كه من، له بهر گوره يي دلي خوي
 وراستي وپاكي بي سنوري برواي به هه موو قسه يه كي تارا كروبوو،
 ته نانه ت كاتي ك كه بردبووي بو لاي پزيشكه شاره زا كه نه و پزيشكه ش
 هاوري تارا خوي بوو، نه و پزيشكه نه نجامي پشكيني كه سيكي
 نه زوكي پشاني ريچه رد دابوو هه تاكو بروا به قسه كاني تارا بكات.

ئەو پزىشكە لە گەل تارا وایان گەياندبوه ريچەرد، كە بەھيچ جۆريك تواناي منالبونى نيبە. بۆ ئەوھى تا كۆتايى ژيانى ھيوابريٲ لەوھى كە رۆژيک لە رۆژان بتوانيت بيٲ بە باوك، ھەر بۆ ئەو مەبەستەى سكوٲ بكات بە كورى خۆى، بەلام بەداخەوہ كاتيک كە پزىشكە كە لە نەخۆشخانە ئەو ھەوالەى پيراگەياندم تۆشى سەرسورمانىكى زۆر ھاتم، چونكە منىش خۆم بروام نەدە كرد منالمان بيٲ. كاتيکىش بوو زانيم كۆرپەيە كم لەريچەرد بوو، ريچەرد نەما. كۆرپە كەش سەرى نەھاتە دى. بە بۆنەى كيشەزۆرو نگرىسە كانى تاراي نەعلەتى. ليرەدا مەبەستم ئەوھىە كە بليٲم ئيمەى ژن ھەموو باش نين، ئەوھ تا يە كىكى وەكو تارا ھەموو ژيانى پياويكى باشى وەكو ريچەردى بەناخى زەمىندا برد، ھەروەھا ژيانى منىشى بەجۆريک تيكدە كە ھيشتا لە مەملانيٲدام لە گەل كەسانىك كە نايان ناسم، وەكو مۆتە كە سواری سەرم بوون. رۆشنا خان ئەمە ھەموو چيروك و بەسەرھاتى ژيانى من بوو. ئىستا زانيت بۆچى سكوٲ ھاتە سەرم؟ بەسەرسورمانىكى زۆرەوہ لەبەسەرھاتە پريٲىش و ئازارە كانى ھيلينەوہ وتم:

— ھيلين خان بەراستى چيروكە كەت زۆر كاريتيكردم. ژيانٲ پرن لەبەسەرھاتى سەيرو دلٲەزىن. ھيوادارم بكوژى ريچەردو كۆرپە كەت بدۆزيتەوہ. قسە كانت زۆر راستن كاتيک ژنيكى وەكو تارا دەبينين ئەوسا ئەبيٲ دان بەوہدابنين كە، ئيمەى ژن ھەموو باش نين، خراپيە كان نايت ھەمووكات بخرينە پال پياو. پياویش بيگومان ھەموو خراپ نين. ھەنديك جار خۆمان بەرپرسيارين لەو ھەلانەى كە بەرامبەرمان دەكرىت. بەلام پيٲم بلى، ئەى چۆن تۆ رزگارت بوو؟ چۆن تۆيان نەكوشٲ؟ ئەو كەسانە دەسگير نەكران؟! بەراست چيان بەسەرھات؟!

هیلین له وکاتەیا هەستایە سەرپیی، ویستی برۆات. بەلام که پرسیارە کم لیکرد هەناسە یە کی قولی هەلکیشا وتی:

— کاتیک ئەوان له ژورەو ئەزازی ئیمەیان ئەدا، یە کیک له دراوسێکانمان که نزیکمان بوو، پە یوەندیە کی نزیکیشمان هەبوو، ئیمەیان زۆر خۆش ئەویست، زۆرجار سەردانی یە کتریمان ئە کرد. ئەو کاتە ئەو دوکە لیککی زۆر ئەبینیت که له مقەلیە که بەرز ئەبیتەو، کاتیک ئە یەوێت بەرەو مالی ئیمە بیت تیبینی ئەو ئە کات ئیمە له حەوشە کەدا نە ماوین مقەلیە کەش گوشت و مریشکیکی زۆری لەسەرە. بەلام ئاگریکی زۆر بەرزبۆتەو هەمووی دەسووتیت. ئەمەش وادە کات دراوسێکەمان بکەوێتە گومانەو، خیرا تە لەفۆن بۆ پۆلیس و ئاگر کوژینەو ئە کات. ئەوانیش زۆر بە خیرایی ئە گەنە سەرمان، چە تە کان شپرزە ئە بن ورائە کەن. بەلام له و کاتەدا من تەواو بیهۆش بووم. ئەوان ئیمە ئە بەن بۆ نە خۆشخانە. پۆلیسە کانیش دواي ئەوان ئە کەون، پاش ماو یە کی کم ئە توانن دوانیان دەستگیر بکەن، سێهەم دانەیان لە دەست دەر ئە چیت. ئەو دوانە ی که ئە شکەنجە ی میان ئەدا، دەستگیر کران. بەلام ئەو ی بە درێژایی سی خولەک ئەزازی ریچەردی ئەدا له کو تایدایا کوشتی. رایکرد، ئەو دەستیگیر نە کرا. ئەو دوانەش یە کی پانزە سأل بەند کران لە بەر ئەو ی ئاگاداری کوشتنە که بوون، هاو کار بوون.

وتم:

— بە داخەو که بکوژە که دەستگیر نە کرا، بەلام برۆا بکه هەردەستگیر ئە کریت. ئە ی باشە ئەو دوو کە سە تان ئە ناسی؟ هیلین وتی:

— نە خیر، من نەم ئە ناسین لە ژیا نندا نەم بینیبوون. هەردووکیان گەنج بوون، وا دەر ئە کەوت هاو ریی سکۆت بوون، بەلام کەسیان

دانيان به هيچ شتيكا نه نا، هەر له و کاته شه وه سکوت ديارنه ما. من خۆم ئەمزانى ئەو بوو، بەلام هيچ بەلگه يه کم له دژى سکوت نه بوو. من له دادگا هەرچيه کم ئەوت، ئەوان نکوليان لئنه کرد. ئەوان هەردوو کيان پاريزهريان هه بوو بهرگريان لئده کردن. بەلام من هيچ که سيکم نه بوو، تهنانهت هاوړي نزيکه کاني ريچه رديش دوورکه وتنه وه، خويان ليم تينه گه ياند. خۆت ئەزانی من تهنه له ژياندا ريچه ردم هه بوو که بروای پيکه م. دواى ئەو يش من ئيتر بو هه تاهه تايى تهنه او بيکه س مامه وه. جاريكى ترنه خووش و بيکه س. ئيتر به يه کجاري وازم له هه موو شتيك هينا. تهنانهت ئيشم پينه ده کرا. پاش چەند ساليك ديسانە وه بو له ندهن بو ماله کونه کهى باپيرانم گه پامه وه. ماوه يه کى زور کورت توانيم له و ماله دا بمينمه وه. هەرچى بيره وه ريه خووش و ناخوشه کانم هه بوو، هه موو شه و وه کو شريتى سينه ما به بهرچاومدا تئده پهرين. له بهرئه وه، مينش بريارم دا که به کړي بدهم، به پارهى ئەو خانوه گوره يه ي که له ناوه راستى شاردابوو، ئەم شوقه بچکوله يه م پيگرت که هەر ئەلئى شقارته يه. روشنا خان، تو له و باوه رده اى ئە گەر من خاوه نى پارهم ليره دا ئە ژيم؟ ئيستاش نازانم ئەو کورپى سه گه چۆن منى دۆزيوه ته وه، تازه دواى ئەو هه موو ساله داواى پاره له من ئە کات. وتم:

— هيلين خان، به راستى به سه رهاته کانت سه يرن. به لام وه کو کورد ئەليت، چه م بى چه قه ل ناييت. له هه موو شوينئى کى دنيا که سانئک هه ن که ژيانت لى تئک بدهن. هيلين ئە مجاره به راستى هه لسا يه وه سه رپى ويستى بروات، ده ستى کى خسته سه رشانم، به دهم زه رده خه يه که وه وتى:

— روشنا خانم، پيوسته من زور سوپاسى تو بکه م بو ئەو هه موو کاته به نرخه ت که گوئت له من گرت. به راستى بو يه که م جاره که

من توانیبتیم به بی ترس، به بی دوودلی باسی ئازاره کانی هموو ژیانم بو که سیک بکه م، که تهنها ژنیکه دراوسیمه. به لام، ژنیکه که ههستم پیئکات، ژنیک که ئەم چند کاتژمیره له گه ل ئازارو خوشیه کاندایا. سهیر که ئیمه چند گورهین، چند بروامان به پاکی وراسگوویی یه کتر هیه. خو ئیمه ئە گهر نهشتوانین یارمه تی یه کتر بدین، ههر هیچ نهییت، ئەتوانین باوهشی دلسۆزی ودهستی دلنهوایی بخهینه سهرشانی یه کتر. منیش به دەم زهرده خه نه یه که وه وتم:

– هیلین خان، ژن له ههر کوو بیت خاوهنی دلئیکی گوره یه، ئیمه ی ژن باشه کاندان زور زورن. به لام داخ له وه دایه، پیاو چند زیره ک وریا بن هیشتا ژن وه ک خوئی نانس، هیشتا هندیکیان هیچ له باره ی ئافره ته وه نازان، هیشتا له قولاییه شاراوه کانی ئافره ت تیناگه ن. ژن ئەو مه ته له یه که هه لئایه ت. ژن جیهانیکی نه ناسراوه که م هه یه لییتبگات. ژن پیئک که نییت، کاتیك که ههست به ئازار ئە کات. گورانی ده لییت، کاتیك ئە یه وییت بگری. ژن به ئاسانی ئە گری، کاتیك که دلی خوشه و فرمیسکی دلخوشی ئە بار نییت. ژن هاوار ئە کات، کاتیك ههست به ترس ئە کات. خوشه ویستی هیچ مه رجیکی نییه لای ئەو. هیزو توانای ژن، پیاو سه رسام ئە کات! ژن توانای به سه ر قورسیه کاندایه شکیت. توانای به سه ر گوره ترین ئازارو ئە شکه نه جده ئە شکیت. له گه ل ئەو کاته قورسانه دا توانای خوشه ویستی هه یه، ئە توانییت دلی که سانیک له چوارده وری خوئی خوشبکات. له بهر ئەم هو یانه ژن ههر به و شیوه یه له چاوی پیاودا به نه ناسراوی ئە مینیته وه، کاتیك واده زانی ئە توانییت لیی تیبگات. ئە زانی ژنی ژیر وتیگه یشتو پیاو ئە سوتینی؟ ژنی زیره ک، سه رنجی پیاوراده کیشی. ژنی جوانیش، پیاو چه زی لیده کات. به لام ژنی ناسک وله سه رخو، پیاو له خسته ده بات، دلی لیئه ستینی.

هیلین خان، ئیمەش یەکیکین لەو جۆرە ژنانە. زۆرینە ی ژن، ئەو کەسە یە کە پرە لە سۆز، لە گەورەیی، ئەو دلە یە کە پرە لە میهرەبانی، هیز، خوشەویستی، شکۆ، بەزەیی، زۆر شتی تر کە وەسف کردیان ئاسان نییە.

بەلام تارای جوانەمەرگ، «ژانیک بوو بۆ ریچەرد.» نەك تەنها ژیانى ریچەردى کرد بە دۆزەخ. بەلکو هۆیە کی گەورەش بوو بۆ تیکدانى ژیانى تۆ. هیلین خان ئیستا بۆم دەرکەوت چەند ژنى وەکو ئیمە ی بەدبەخت و دلشکاو هە یە. هەر، بەو شیوە یە پیاوی زۆریبەخت و دلشکاویش هە یە. لەو کاتەدا هیلین پالتۆکە ی بەسەرشانیا دا، هەناسە یە کی زۆر قولی هەلکیشا وتی:

— من ئیتر ئەرۆم.. چاوەرپی چارەنوسی نادیارى خۆم ئە کەم، بزانی ئەمشەو چی رووئەدات. منیش زۆر بەدوودلیەو وەخواحافیزیم لیکرد وتم:

— تکایە ئاگاداری خۆت بە، دەرگا لە کەس مە کەرەو، هەرچەندە برۆا ناکەم ئەمشەو ئەو بەدفعەرە بگەریتەو، چونکە پۆلیس ئاگادارە. هیلین تەنها بە زەردەخەنە یەك وەلامی دامەو. هەنگاویك دورکەوتەو وە منیش لەو دا بووم شتە کانم کۆبکەمەو وە شوینە کە جیبهیلّم تەماشام کرد هیلین گەرایەو وە زۆر بەتوندی باوەشیکی پیا دا کردم. بە دەنگیکی پر لەگریان وتی، من زۆر سوپاست ئە کەم تۆ مروفتیکی یە کجار گەورەیت. هەر ئەو وەندە ی وت، خیرا رویشت شوینە کە ی جیهیشت. منیش لەراستیدا دلّم بۆی پر بوو لەگریان، لە خوا ئە پارامەو وە ئیتر کەس ئازاری نەدات.

له چيرو كه كه هيلين زور سه رسام بووم، دلم ته واو گوشرابوو،
 خه ميكي زور سه رتاپامي گرتبووه، ههروه كو بليي خومم له زوربه ي
 كيشه كاني ئه ودا ئه بينيه وه هه رچه نده من هه رگيز به وجوره ي هيلين
 رووبه ري دزو تاوانبارو پياو كوژ نه بومه وه، ههروه ها سكسوتانيشم
 نه بينيوو. به لام له راستيدا هه ستم به نازاره كاني ئه و ئه كرد. چونكه
 ئه ويش هه ر وهك من بيده سه لات بوو. له به رامبه ر ئه وه هه موو
 خراپه كاري و بيويژدانيه ي كه به رامبه ري كرابوو. زوري ناخوشي
 بينيوو. هيلين ته نها هاورييه كي دلسوزي نه بوو تابتوانيت ته نانه ت
 باسي خه موو نازاره كاني دلشي بو بكات. تا ئه وكاته هه مووي
 له ناو ميشك و دليدا پهنگي خواردبوو. هه ستم به قولي برينه كاني
 هيلين ئه كرد. هه رچه ند باسي منداله كاني بو ئه كردم له دليه وه
 به قولپ ئه گريا. هه رچه ند باسي ميده دلسوزو خوشه ويسته كاني
 بو ئه كردم هه ناسه ي قول و ناهي ساردي هه لئه كيشا. دلنيام له وه ي
 ژيان كيشه ي زوره به جور ي زور جياواز نازارمان ئه دات. به لام كاتيڪ
 ئه و نازاره له دل ئه دات به قولي برينداري ئه كات هه ر هه مان نازاره.
 به سه ره اته كاني هيلين به قولي كاريتي كردم. هه مووي وه كو فلميكي
 پوليسي ئه هاته نه پيش چاوم. ئه وكاته بوم ده ركه وت كه هيلين چه ند
 ژنيكي به هيز و پر له توانابوه. له وپه ري گه نجيدا سي جارمنال مردني
 بيني بوو، دوو جار مي ردي مردبوو، چه ند جار روبه روي مروقي
 نه خوش و درنده و ترسناك ببوه وه. هيلين نمونه ي نافرته يكي دلسوزو
 پاك ويگه رد بوو. ئه و روژه به هه موو دليكمه وه هيواخواز بووم، كه

بتوانم يارمه تي بدهم. به لّام نهم ده زاني چوّن؟ نهمده زاني ئه يّيت چي بکه م تابتوانم يارمه تي ئه و ژنه سکسوتاوي هه ناسه سارده بدهم. خو هه رچه نده ئه و تروسکايي له ژياني خو شبه ختي چاوه روان نه بوو. به لّام مروّف تا ئه و کاته ي دوا هه ناسه ي هه ر هيواده خوازيت ته نانه ت مردنه که شي به ئاسوده يي ويئازار يّيت. ئه ي ئه گه ر ژنيکي وه ک هيلين دوا ي ئه و هه موو چهرمه سه ريه و ئازارو ئه شکه نجه يه تاکوتايي ژياني به ترس و دلّه راوکي به سه ر به ريّت!. هه رگيز من ناهيّلّم ئه و ژنه کوتايي روژه کاني ژياني به وجوره به ريّيكات. من ئه و کاته له گه لّ خوّم بريارمدا که ئه يّيت ئيتر دلّه راوکي کوتايي يّيت. ئه يّيت هيلين بژي. گه ر به ته نه اش يّيت کيشه نيه. به لّام پيوست ده کات هه ره يچ نه يّيت که ميک ئاسوده يّيت. دوو عام ئه کرد، ئه پارامه وه ئه گه ر دادگاي مروّفه کان به وجوره نادرست و نارېک يّيت. ده با ئيتر دادگاي خوا به رقه رار يّيت. دادگاي خوا ده رکه ويّت. کات زوري نه مابوو ره نج بگه ريته وه. منيش به ره و ماله وه که و تمه ري. تاکوو خواردن بو ره نج ئاماده بکه م.

من ئه و روژه خه مي ره نج به شيويه کي بي ئه ندازه دلّگراني کردبووم، به لّام؛ باسه که ي هيلين، روداوه سه رسوره ينه ره کاني ژياني، خه مه کاني ره نج ي بيربردمه وه. دوا ي قسه کاني ماموستا جسيکا و هيلين. گه يشتمه ئه و بروايه ي که هه موو که سيک به شي خو ي خه موو کيشه ي هه يه که ژياني ليّتيک ئه دات له زور و له که م. هه موو که سيک له ئيمه که روبه روي کيشه يه ک ئه يّيته وه وائه زانيت ته نها خو يه تي دوو چاري گرفته کان ئه يّيت، به لّام کاتيک که گويت له گرفتېکي که سيکي تر ئه يّيت، بوّت ده رئه که ويّت که ته نها نيت، هاوريّت زوره، نه ک هه ر

ئەو ەش ئەتوانىت يارمەتیشيان بدەيت. جگەلەو ەش ئەگەر وريا بيت
ئەتوانىت لە ئەزموونى ئەو كەسانە وانە وەر بگريت..
كاتىك گەيشتمە مالمەو ە كات ئەو ەندەى نەما بوو رەنج بگەرپتەو ە،
بەردەوامىش بىرم لەبەسەرھاتە كەى هيلين ئە كردهو ە زور دلم پيى
ئەسوتا لەبەردەم خۆمەو ە ئەموت، ئەو ئافرەتەش وەكو من تەنھاو
بيكەسە. خۆ ەەرچەندە ئەو لە ولاتى خويدا ئەژى، وەكو من غەريب
نيە. بەلام كە بيكەس بوويت، ەەر وەكو ئەو ەيە كە لە ولاتى غەربيى
بيت. ئيمە ەەرچەندە دوو كەسى جياوازين لە ەموو بارەيە كەو ە
وەكو خوى باسى كرد، بەلام لە كوتايدا ەردوو كمان يەكئەگرينەو ە
چونكە مروڤين، مروڤيش ەموو كات بو بەرپكردن و كارتاسانى
ژيانى پيوستى بەيە كتر ئەيىت. ەەر بو ە پيش ئەو ەى رەنج بگاتە
مالمەو ە رويشتم لەدەرگاي شوقە كەى هيلين خانم دا، دواى چەند زەنگيك
بەترسيكەو ە دەرگا كەى كردهو ە. بەلام كە منى بينى خيرا دەموچاوى
گەشايەو ە بەرو ە كى خۆشەو ە
وتى:

– روشنا خانم... فەرموو. منيش بە ەمان رووى خۆشەو ە وتم:
– هيلين خان، ەزم كرد ئەمشەو ميوانمان بيت، پيمخۆشە بەيە كەو ە
خواردنيكى خۆش دروست بكەين، ئەگەر بەباشى ئەزانيت. شەو یش
بەيە كەو ە بەقسەى خۆش بەرپى بكەين. ەروەك ئەزانيت جگە لە كورە
تاقانە كەم، منيش وەك تۆ تەنھام. هيلين كە گو ى لەقسە كانى من بوو،
لەخوشياندا نەى ئەزانى چيبكات! بيئەو ەى ەيچ ئاور لە ناو مالمە كەى
بداتەو ە دەرگا كەى راكيشا، داىخست. پيشم كەوت. لەبەردەم خويەو ە
بەدەم بيكەنينەو ە ئەيوت، خۆ ئەگەر دەرگا كەشم دانەخەم زور ئاسايە.

هيچى تيانبييه، دزى داماو چى بهرئيت. خو من خاوهنى هيچ شتيكى به
 نرخ نيم تاكو ترسم ههبيت. منيش پيكنيم وتم:
 — بيگومان زيانى خوت له هه موو شتيك به نرختره، فهرموو دهى
 بابروين. هيلين به دهم زهرده خه نه يه كه وه وتى:
 — خاتو روشنا، به راستى من زورم پي خوشه كه ئيمشه و ميوانى تو

بم.

ئهو ئيواره يه خواردنيكى كورده واريانه ي خوشم بو دروست كرد.
 ههردوو كه مان مي زى نان خواردنمان رازانده وه به چهند جور خواردنيك
 وه كو زه لاتو كه ميك مريشك و دوو جور شله ي به تام كه له داهينانى
 خوم بوو. هيلين زورى به دل بوو. ئهو ئيواره يه رهنج هيچى واى بو
 نه خورا، ئه وهش كه ميك دوودلى كردم. پاش نان خواردن هيلين زور
 سوپاسى كردم وتى:

— خواردنه كانت زور به تام بوون، ههز ئه كه م بزانيت من له
 هه موو ژياندا له مالى كهس نانم نه خواردوه، ئه مه يه كه م جاره بچمه
 لاي كه سيك متمانه ي پيكنيم!. زور سهيرم ليها ت وتم:

— بروا ناكه م! چون؟ هه رگيز هاورييه كت نه بوه بانگه يشتت بكات
 بو دانيشتنيكى ئيواره يان نيوه رو؟ هيلين به هيواشى سهريكى بادا وتى:
 — نه خير، روشنا خان هه رگيز. رهنكه ئيستا بمينيت زوريك پير
 وناشرينم. به لام كاتيك كه گهنج بووم، جوانيم ناوبانگى دهر كرد بوو.
 خه لك زور چاويان تيربووم منيش ههروهك ئه زانيت تا قانه ي دايك
 و باوكم بووم زور نازدار بووم. دايكم هه رگيز متمانه ي به كهس نه بوو،
 نه ي ئه هيشت بچمه مالى كهس له هاوريكانم. كاتيكيش شووم به
 چارلى كرد، ئه ويش ههزى نه ده كرد بچينه مالى كهس. دواى ئه وانيش

خۆم ئارەزوى ژيانم نەما. دواى رىچەردىش ئىتر بەراستى ژيانم لەبەرچاوكەوت، ژيانى تەنھايىم ھەلبژارد. ھەربۆيەش ھىچ ھاوړيەكم نىە تەنھا تۆ نزيكترين كەسيكت كە لەدلەو ھە بروات پيئە كەم ئەتوانم ژيانى خۆم پيئسپيئرم.

ئيمە لەوكاتەدا خەريكى ئەوباسانە بووين، لە پريكا گويمان لە دەنگيكي زۆر گەورە بوو، وە كويە كيك زۆر بە توندى لەدەرگاي مائيك بدات. ھيلين خيرا لەقسە كردن وەستا، ھەستايە سەرپي! ھەردووچاوى زەق بوو ھو ھو. وتى:

— گويت لئيه؟ ئەو ھەدەرگاي مالى من ئەدەن وانبيە؟ وازانم ئەو ھو. سكوته! ديسان ھاتۆتە سەرم. باش بوو لەمال نەبووم. وەى.. سوپاس بوو تۆ روشنا خان. ھيلين زۆر بەترسەو ھە چوار دەورى خویدا ئەخولايەو ھە نەيئەزاني چيبكات. منيش ھەولم ئەدا ئارامى بكەمەو ھو. بەلام ئەو شپرزەو ترساو ھەردوو دەستى خوى بە ناو يە كدا تيك ئالاندبوو، جاريك بەرەو موبەقە كە ئەرويشت، جاريكيش بەرەو ژوورى نوستەنەكان. ھەولى ئەدا شوپيئيك بدوزيئەو ھە خوى تيا بشاريئەو ھو. لەراستيدا منيش ترسيكم لئيشتبوو، بەلام بروام نەدە كرد ئەو پياو خراپە بو جاريكى تريش ھەلكوتە سەر ھيليني بيچارە. دەستى ھيلينم گرت. وتم:

— تكات لئەكەم تۆزيك بە ئارام بە، ئەو كابرايە نازانيت تۆ ليرەيت. بروا ناكەم تۆ بدوزيئەو ھو. كەواتە خۆت بگرە، ئەو ئيستا تۆزيك لەدەرگا كەى تۆ ئەدات، لەوانەشە شەقيكى ليات بوتى بشكيني، بەلام خۆ تۆ ليرەيت ئىتر بو ئەترسيت؟ من ناھيئەم دەستى چەپەلى ئەو بگاتە تۆ، بروا بكە ئيستا خوى ماندو دەبيت و دەروات. ھيلين

تۆزىك به قسه كانى من ئارام بووه وه، به بیدهنگى دانىشت. به لام
 هه رچەند گوئی له دەنگى دەرگاگه ی دەبوو دائه چله کی هه لئه ستایه
 سه رپیی. جار له دواى جار زیاتر دەنگى دەرگا لیدانه که زیادی ده کرد
 و به رزئه بووه وه. ناچار منیش به ره و دەرگاگه ی دهره وه ی شوقه که ی
 خو مان رویشتم له چاوه نهینیه که ی دەرگاگه وه سه ریکی دهره وه م
 کرد، زور به باشی بینیم سی پیاوی که ته ی زه به لاح له به رده م شوقه که ی
 هیلیندا وه ستاون هه ریه که ی به جوړیک خو ی گوړی بوو. له به ر ئه وه ی
 گلۆپی ناو راره وه که هه لکرا بوو، زور به ئاشکرا ئه متوانی بیان بینم.
 ته نها یه کیکیان کلاویکی له سه ردا بوو، ئه وه ی که به تو وره یی شه قی
 له دەرگاگه ئه دا قژسوریکی ده موچاو ناشرین بوو، ریشو سمیلکی
 تیکه لو چلکنی پیوه بوو، هه ر به سه رو سه کوتیا دهرئه که وت که پیاو
 کوژه، به لام دوانه که ی که به باشی بۆم نه ده بینرا گویم لیبوو یه کیکیان
 وتی:

— ئه م بیروه شته وادیاره له ترسی دوینی شه و مالی چۆل کردوه،
 دووه میان روی کرده قژسوره که و وتی:

— خه تای تو بوو، پیمانوتی مه رۆ. ئه گه ر تو دوینی شه و نه هاتیتایه،
 ئه میش ئه مشه و له ده ستمان دهر باز نه ده بوو. ئیستا چاره چیه؟ چیکه یین؟
 هه روا بروات ئه و هه موو پارهیهمان له ده ست دهر چیت؟ یه که میان
 دیسانه وه وتی:

— له ده ست دهرچونی چی؟! به خوا له هه ر کویتت ئه یدۆزمه وه،
 ئیمه چهند سه له به ند کراوین، ئه ویش بو خو ی به ئاره زوی خو ی ئه و
 پارانه بو خو ی به ریت. بو خو ی ژیا نی خو ش و رابواردنی پیوه بکات.
 هه رگیز ناییت. ناهیلیم. دیسانه وه به هه موو هیزی خو ی جاریکی تر

له دەرگای ئەدا. قژسوره که یان که له و بر وایه دابووم سکوت بیت وتی:
— بۆ ئەو پارانه پیاویکم کوشت! ئیستا چۆن ئەهیلّم ئەم پیرێژنه
بیره وشته به ته نهها بیخوات!. ئەوه من زیاتر له پانزه ساله دانی لی
جیر ئە که مه وه، نه خشه ی بۆ ئە کیشم، سویند بیت به گۆری دایکم،
ئەبیت ئەمیش وه کو میرده که ی بکوژم، خو من ئەوکاته وامزانی ئەمیش
ته و او بوه. مردوه. ئەم سه ر ئاسنینه چۆن له ده سته مان رزگاری بوو!.

کاتیک من له و دیوو دەرگا که وه راوه ستابووم گویم له و قسانه یان
بوو. له جیبی خوّم وشک بووم، هه ردوو قاچم به ئەرزه که وه نوو سابوو،
له ترسانا جو له م لیبرا بوو، له و کاته یا زانیم ئەو قژسوره بکوژی
ریچه ردبوه. من هیشتا چاو م به کونه که وه بوو، یه کیکیان که کلاوه که ی
له سه ردابوو ئاورپکی له دەرگا که ی ئیمه دایه وه به هیواشی وتی:

— ششش... بیدهنگ به. توشی به ندینخانه مان مه که وه کو جاری
پیشوو خو ت دەر باز که یت!. ئەمجاره پیکه وه ین. ناهیلّم دەرچیت.
ئینجا سوره به تور هیه که وه وتی:

— ده مت داخه، تۆش وه کو من تاوانبار بوویت، هاوکارم بوویت.
ئیستا تۆ بلیی ئەم شوقه یه که سی تیابیت؟ ئەو یتریان به هیواشی ئاورپکی
له دەرگا که مان دایه وه وتی:

— نا... بر و ا ناکه م، من هیچ کات که سم لینه بینیه وه. هه رکاتیک
هاتبم بۆ چاودیری هیلین ئەو دەرگایه داخراوه، له وه ئەچیت چۆل
بیت. ئینجا هه رسیکیان پیکه وه ئاورپکیان له دەرگا که ی ئیمه دایه وه.
من له و کاته یا که زانیم خه ریکن به ره و رووی دەرگا که ی ئیمه یه ن،
خیرا په نجه م به کونی چاوه که وه نا، به هیواشی گولۆپی ناو راره وه که م
کوژانده وه. هه ستم ئە کرد له دەرگای ماله که م نزیک ئە بنه وه دلّم

خەرىك بوو لە ترسانا ئەو ەستا، بەلام جولەشم لى برابوو. بە دەستم ئاماژەم بو ەيلين و رەنج ئە کرد، كە بچنە ژوورى نوستنه كە بەيئدەنگى ئەوان رۆيشتن. ەرزوورى نەبرد دەستيان کرد بە لە زەنگ ليدانى مالى ئيمە، چەند جارىك دووبارە لە زەنگيان دا، بەجورىك ترسم لينيشت كە خەرىك بووم ئەبورامەو بەلام ەرخۆم لەوسات و وەختەدا ەيزم بەخۆم داىەو بە جولى راوەستابووم، ەتاكو گويم لى بوو، يەكيان وتى:

واديارە ئەم شوقەيە كەسى تيانبيە، زور چاكە. ئىستا ئەتوانين دەرگا كە بشكىنين بچينە ژورەو، ئەوكاتە بە ئيسراحتى خۆمان ليرەو چاوديرى ەيلين ئەكەين. ەر كاتيكش گەرايەو ئەوسا ئيمە بەئاسانى ئيشى خۆمان جيبەجى ئەكەين. ەر لەو كاتەدا برياريان دا كە دەرگا كە بشكىنين بينە ژورەو. ەر، كە گويم لەو قسەيە بوودلم كەوتە تەپەتەپ، خيرا بەرەو ژوورى نوستنه كە رۆيشتم. دەمم وشك ببوو قسەم بو نەدە كرا بە پرتا و رەنج بەژير جىگا كەى خويدا کرد. بە ەيلينم وت، توش بچۆرە ەمامە كە. منيش خۆم ئەكەم بە نوستو، بە چرپە ەموو شتم تىگەياندن. بەلام من و ەيلين وەخت بوو لە ترسانا زيرەمان ئە کرد. كاتىك تەماشاي رەنجم ئە کرد، ئەو زور ەيمن بوو. ەيچ ترسيكى پيوە ديار نەبوو، بە ەيواشى سەرى نزيك كردهو وتى:

— داىكە؟ مەترسە. ئەوان تازە ناتوانن ەيچ بكەن. منيش بينەو ەى ەيچ گويدەم بە قسەكانى رەنج خيرا خيرا سەريم دائەپوشى، زياتر ئەم کرد بەژير پەتۆكەيەو، چاوەرپم ئە کرد، ەر چرکەيەك بيت ئەوان بينە ژورەو ەرسىكمان بكوژن. لەپرىكا گويمان لەدەنگى ئۆتۆمبىلى پولىس بوو، ەرئەو ەنەى نەبرد گويمان لە تەپە تەپ و

راکردن بوو. به لّام ئيمه نهمان زانی چی رویدا! ماوهی چند خوله کیک
 ئيمه له شوینی خۆمان سست بوین، تهنه تهماشای یه کترمان نه کرد،
 بیئوهوی چرپه یه ک له کهسمانه وه بیت. له پریکا له دهرگا کهمان درا،
 دهنگیك بوو وتی، بیزه حمهت نهو دهرگایه بکه ره وه ئيمه پۆلیسین.
 له راستیدا ههرسیکمان دهممان وشك بوو، گیانمان سربو، نهمان نه زانی
 نه گهر برهوا بهو دهنگهش بکهین! تو بلیی راست بکهن پۆلیس بن،
 یان ههر نهوان بن؟! به لّام؛ ئيمه گویمان له دهنگی سه یاره ی پۆلیسه کان
 بوو که واته نه بیت دزه کان گیرابن؟ یان هه له اتبن! هه رچونیک بیت
 به ترسه ترس وله رزه له رز به رهو دهرگای دهره وه رویشتم. له چاوگه ی
 دهرگا که وه سه یریکی دهره وه م کرد، بینیم کابرایه کی قه له وه به جلی
 پۆلیسی وه ستاوه. به په له دهرگا که م کرده وه. نهوان که هاتنه ژوره وه
 پرسپاری زوریان کرد، به لّام من نه م توانی وه لّامی هه موو شته کان
 بدهمه وه، له بهر نه وه ی دزه کان هه له اتبون نه مهش وای نه گه یان که
 پیاو کوژه کان هیشتا به ره لان. واتا نه توانن جاریکی تریش بگه نه وه
 سه رمان. پرسپاریان له هیلین کرد، به لّام نه وه هیچی وای باس نه کرد،
 ههروه کو شهوی پیشوو راستی لای پۆلیسه کان نه وتبوو. گه وره ی
 پۆلیسه کان داوای له هیلین کرد سه ره له به یانی روژی داها توو به زوترین
 کات سه ردانیان بکات تا کو له هوکاری نهو لیدان و ده ستریزیه
 بکۆلنه وه. نه وشه وه ئيمه به جوړیکی سه رسورهینه رزگارمان بوو.

نهوان رویشتن. من تا به یانی خه وه نه چوه چاوم، ترس، دوودلی
 تهواو ماندو شپزه ی کردبووم، بیرم نه کرده وه نه گهر نه وه پۆلیسه
 له و کاته دا ئاماده نه بونایه بیگومان ئيمه چاره نویکی رهشمان

ئەبوو. زۆر بە ئاسانى ئەيان كوشتىن، لەبەر ئەوەى ئەوان زۆر دۇنيا
بوون لەوەى كە هيلين پارەيه كى زۆرى لايە، ئەوانيش ئەو پارەيهيان
ئەويست، كوشتنيش لاي ئەوان ئاسان بوو، چونكە پيشتر بە كۆمەل
كارىكى تىرى وايان ئەنجامدا بوو. هەربۆيەش بۆ ماوەى پانزە ساڵ لە
بەنديخانهدا بوون. بۆ بەخت رەشى هيلين بكوژە كەى رىچەرد تا ئەو
كاتو ساتەش دەستگير نەبوو. هەرچەندە دادگاو پياوانى پۆليس هيشتا
بەدوايدا ئەگەران. بەلام ئەوكاتەى هاتبوونە بەردەرگا كەى هيلين من
گويم لەهەموو قسەكانيان بوو. هەرلەو كاتەدا من يە كەم شاهيد بووم
بۆ زانينى ئەو پياوكوژيه. دوايى رەنج پيى و تم، كاتيك من لە كونى
دەرگا كەوە سەيرم ئەكردن، ئەو لە ژورەو تەلەفونى بۆ پۆليس كردبوو
بۆيە ئەوان هاتن فريامان كەوتن.

به یانی که رۆژ بووه وه هەر، زوو رهنج بۆ قوتابخانه نارد، منیش خۆم ئاماده کرد که بۆ ئیش برۆم. به لām کاتیک ته ماشای هیلینم کرد، ئەو له قولایی خه ویدا بوو، زۆرم به زهیی پیا دا هاته وه حهزم نه کرد خه بهری بکه مه وه، به لām ئەبوايه ئەویش بۆ شوینی پۆلیسخانه بروات، تا کو لیکۆلینه وهی له گه لدا بکریت، به هیواشی چومه لای سه ریه وه هیلین له سه ر تا که قه نه فه یه ی ژووری دانیشتنه که خه وتبوو، گوشه یه کی خستبوه ژیر سه ری و په تویه کی ته نکي به خویدا دابوو. زۆر به هیواشی بانگم لیکرد، هیلین وه ک کیچ راپه ری، به خیرایی هه ستایه سه ری و تی: — چیه؟ چیه وه هاتن؟ کیبوو؟ منیش سه ریریکم کرد به دهم پیکه نینه وه وتم:

— هیلین خان، کهس نه هاته وه. تۆ له مالی ئیمه یه، به یانیت باش، ئەمه ویت پیش ئەوه ی برۆین بۆ شوینی پۆلیس خانه به رچاییه کی باش بخۆیت. ئەوه خواردن ئاماده یه. حهز ئە کهم خۆم تا به رده رگای پۆلیس خانه کهت بگه یه نم. هیلین هیشتا دلنیا نه بوو له کوی نوستوه، سه ریریکی چواره وری خۆی کرده وه ئەمجاره به هیواشی له جیی خۆی دانیشته وه و تی:

— نا.. نا.. رۆشنا خان، تۆ برۆ، من جارئ هیچم بۆ ناخوریت. دوايي خۆم شتیک ئەخۆم و ئەرۆم. به رویه کی که میک تووریه یی وتم:

— نه خیر، هه ر ئیستا له گه ل من نان ئەخۆیت، ئینجا خۆم ئەتگه ینمه به ریوه به ریتی پۆلیسی ناوچه که. خۆم ئەتدهم به ده ست ئەوان تا کو لیکۆلینه وه ی ته واوت له گه ل بکه ن. تۆش ئەبیته ئەمجاره

زانباری ته و او یان بدهیتی بۆئەو هی ئەوانیش کاره کانی خو یان به راستی ئەنجام بدن. تۆ به راستی ژیانته له مهترسیدایه. ههروه کو ئەزانیت پیاو کوژه کان هیشتا به ره لان. هیچ دوورنییه ئەمرو یان ئەمشه و دیسان هه لئه کوتنه سه زمان. هه ز ئە که م بزانیته منیش ئەروم، له مال نابم، چونکه ئەترسم بینه وه. کهواته تۆش باشتره له پۆلیسخانه که بمینیته وه تا کو ئەوان دهستگیر ئەکرین، یان ئەفسه ره که چه ند که سیکت بۆداین بکات تا ئاگاداریت لیکه ن. هیلین هه ندیک له قسه کانی به دل نه بوو، به لام ناچار بوو که به قسه م بکات. تۆزیک بیدهنگ بوو وادیار بوو بیری له قسه کانی من ئەکرده وه، منیش چاوه روانی وه لامی ئەوم ئەکرد، ئینجا سه ریکی بهرز کرده وه دهستیکی بۆ سه رو قژی برد وتی:

— روشناخانم قسه کانت زۆر راستن. به لام؛ تۆ له و بر وایه دای ئەو تاوانبارانه دهستگیر بکرین؟ تۆ بروا ئە که یته ئەوانه سزابدین؟. پیش ئەوهی من وه لامی پرسیاره کانی ئەو بدهمه وه. خیرا وتی:

— ها.. ئنجا خو ئە گهر له سیدارهش بدرین، تازه ریچه ردو کو رپه له چوار مانگه که م بۆ زیندوو نایته وه. ئەوان رویشتن، تازه ژیان بۆ من نه ماوه. دیسانه وه چاوی پرله فرمیسک کرد. منیش خیرا به تورپه یی که میک دهنگم بهرز کرده وه وتم:

— هیلین، به سه. گریان به سه. به س بگری راستی چیرۆ که کهت باس بکه داوای تۆ له ی خیزانه کهت بکه. ههسته خیرا برو شاوه ریک بکه با برینه کهت پاکبیته وه جله کانت بگوره. ئیستا پیکه وه نانیک ئەخوین. ئەوه هیشتا ته ماشای ئەکردم وه کو بزانیته من بۆ هاوارم به سه ردا کرد. هه ناسه یه کم هه لکیشا به هیواشی دهستیم گرت وتم:

هیلین گیان، راسته تازه ئەو خۆشه‌ویستانهت جاریکی تر ناگه‌رینه‌وه. به‌لام ئە‌گەر ئەو تاوانبارانه دەسگیر بکریڻ هەر هیچ نه‌بیت ئەوان به‌سزای خۆیان ئە‌گەن تۆش ئیتر ئە‌توانیت بیخەم و بیترس له‌ماله‌که‌ی خۆتا بخه‌ویت. ئە‌وسا تۆ ژیانته‌ئاسوده ئە‌بیت. ئە‌توانیت به‌قولی هه‌ناسه‌ی سه‌رفرازی هه‌لبمژیت. مروّقی خراپ و نه‌خۆش ئە‌بیت سزای خۆی و هه‌ربگریته‌وه یاسای سروشته‌ی یاسای ژیانه. هیلین زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کرد وتی:

— ده‌باشه له‌گه‌لم و هه‌ره‌بابچمه‌ماله‌وه خۆم بشۆم جله‌کانم بگۆرم. رویشتم له‌گه‌لیا به‌خیرایی هیلین خۆیشت، ده‌ستیک جلی پاکو جوانی له‌به‌ر کرد. بیگومان هیچی پاره‌له‌گیرفاندا نه‌بوو. سه‌یریکی حسابی بانقه‌که‌شی کرد پاره‌ی تیا‌دا نه‌بوو، به‌لام داوای هیچی نه‌کرد، کاتیک ئە‌و خۆی ئاماده‌ئە‌کرد. من پیاسه‌یه‌کم به‌ناو شوقه‌که‌یدا کرد، هیچی وای تیا‌دا نه‌بوو ته‌نها سیسه‌میکی کۆن، وچه‌ند کورسی و ته‌پله‌کیک، تلفزیونیکی بچوک هه‌ندیک قاپ و قاچاغی به‌رده‌ست. ئە‌وسه‌رله‌به‌یانیه‌هیلینم بۆ پۆلیس خانه‌که‌ی نزیک مالی خۆمان برد. پیش ئە‌وه‌ی به‌جیی به‌یلم ده‌پاوه‌نم خسته‌ده‌ستی وتم:

— ئە‌وه‌بگه‌ره‌با بی‌پاره‌نه‌بیت. هیلین ده‌ستی توند گرتم وتی:

— نازانم چیت پییلیم. وتم:

— هیچ به‌من مه‌لی، ته‌نها ئاگاداری خۆت به، که‌ئه‌فسه‌ره‌که‌ت بینی تکایه‌بیترس هه‌موو راستیه‌کانی پییلی. دوینی شه‌و منیش هه‌رچه‌کم گوی لیبوو، هه‌رچه‌کم بینیبوو، هه‌مووی بی‌که‌م و زیاد باس ئە‌که‌م. خه‌مت نه‌بیت وادیاره‌کاتی ئە‌وه‌هاتوه هه‌موو راستیه‌کان ده‌رکه‌ون. ئە‌وان هه‌لیان کوتاوه‌ته‌سه‌رتۆ. تۆ بیتاوانی هیچ گوناهیکت نیه.

پیش ئەوہی هیلین جیھیللم، داویان لە منیش کرد، دوای ئیش کردم بەزووترین کات بگەریمەوہ بو لایان، تاکوو پرسیاریش لە من بکەن. چونکە بو ئەو مەسەلە یە پیوستیان بە زانیاری زیاترە. منیش بە دلخۆشیەوہ پەیمانم دانئێ کە، هەر ئەو رۆژە دوای گەرانهوہم لە کار سەردانیان ئە کەم. ئەوہی ئەیزانم باسی ئە کەم بەبێ هیچ شاردنەوہ یە کە بە لām لە راستیدا ترسیکی زۆریشم لێنیشتبوو..

بە درێژایی ئەو رۆژە لە ئیش ئاگام لە خۆم نەبوو، هەموو قسەکانی هیلین بەردەوام بە ناو مێشکەدا هاتوچۆیان ئە کرد، لە لایە کە خەفەتم بو رابردوی هیلین ئە خوارد، لە لایە کیش لە ژیانی ئیستای ترسم هەبوو. حەزم ئە کرد بە هەموو دلێکەوہ یارمەتی بە دەم. بە لām چۆن؟ سەیر لەوہدا بوو دوای ئەو هەموو سالاە من بکوژی ریچارم زانی! ناسیم! زانیم کێیە!. هەر ئەو شەوہ زۆر بە شیوہ یە کە سەرسورھینەرمن گویم لیبوو کە سکۆت بە دەمی خۆی وتی، من ئەو پیاوہم بو پارە کان کوشت، بە لām ئە گەر من لای پۆلیسە کان باسی بکەم، کێ ئە لیت ئەوان بڕوا بە من ئە کەن. بە لām خۆ هەردوو هاوریکە ی خۆی شاھیدن، ئەوان چاک ئەزانن کە ئەو کوشتی، نە کە هەر ئەوہش، بە لکو ئاواتی ئە خواست هەر ئەو رۆژە هیلینیشی بکوشتایە، بە لām لەو کاتەدا چوونی پۆلیسە کان ئیشە کە یان لیتیکدا بوون. زۆرم بیر لیکردەوہ کە بتوانم بە ریکە یە کە یارمەتی ئەو ژنە بە دەم، کە لە ژیاندا هیچ کەسیکی نەبوو، تەنھا من نەبیت کە لە نزیکەوہ هەموو راستیە کەم ئە زانی. بە لām لە هەمان کاتدا منیش لە ژیانی خۆم و کورە کەم ئە ترسام، لەوانە یە کیشە بو ئیمەش دروست بیت، بە لām ئە ی ئەو ژنە داماوہی کە هەموو تەمەنی لە دەست دا، بە بۆنە ی چەند درندە یە کەوہ. هیلینیش تا ئەم کاتەش هەر لە خەوی

ترسناکدا ئەژی، تا ئەمکاتەش لە سیبەری خۆی سڵ ئە کاتەو هەموو
ژیانی خۆی لە دەست دا. هەر ئەو رۆژە دواى گەرانەووم لە ئیش
پەيوەندیم بە پۆلیسخانە کەووە کرد. وتم :

— بەریز من زانیاری زۆر گرنگم پێیە لە بارەى کیشەى کوشتنی
(ریچەرد میللەرەو) پێویستە لە گەڵ ئیوہ باسی بکەم، بە ئامادە بوونی
پاریزەرێک بۆ (هیلین هاردمان). کاتیک گەیشتمە لای ئەوان زۆر
بەریزەو پێشوازیان لیکردم، منیش خۆم پیناساندن. دەستم بە باسکردنی
ئەو بەسەرھاتەى شەوی پێشوو کرد، کە لەبەردەم شوقە کەى هیلین
خان روى دابوو. هەموو شتیکم بۆ باسکردن. کابرای لیکۆلەوەر زۆری
پرسیار لیکردم. یە کیک لەوانە؛ چەند سألە هیلین ئەناسم؟ بۆ ئەمەوئیت
یارمەتى هیلین بەدەم؟ چەند سألە من لە بریتانیا؟ زۆر پرسیار لەبارەى
ژیانی خۆمەو هەموو شتیکم بەراستی وەلام دایەو، وتم:

— تەنھا مەبەستى من ئەو یە دادپەرەرى بەرقەرار بێت. بەریز
سەیرکە، ئەم ژنە خۆشى لەژیانی خۆى نەبینیو، لەو تەى ئەو چەتانه
بەدوایەو ناسودەى لەژیانیدا نەماو، ئیوہش ئیشە کەتان ئەو یە
کە پارێزگارى لەژیانی خەلکی بێتاوان بکەن. دادپەرەربن. چەتەو
پیاوکۆژو مەرۆقە خراپەکان دەستگیر بکەن. سألەهایە ئەو پیاو کۆژى
خۆین مژە بە سەربەستى ئەژی! بەلام پیاویکی راستەقینەى کوشت،
منالیکى چوارمانگی بێتاوانى کوشت، ژنیکی گەنجى جوانى زیندە
بەچال کردو. من داواى مافی هیلین ئەکەم، تکایە یارمەتى بەدە. بەریز
ئىوہ ئەتوانن یارمەتى بەدەن. ژيانى ناسودەى بۆ بگيرنەو. کابرا وادیار
بوو لە وشەکانى من سەرسورما بوو. پاش تیروانینیکی قول وتی:

— خانمە کەم، بێگومان، ئیمە بەخۆشحالیەو یارمەتى ئەدەین. زۆر

سو پاسی تۆش ئە کەین بۆ ئەم راستیانە ی که ئیستا پیت راگە یاندین، خانم ئە مەو پت هەو الیکى خۆشت پیرابگە یەنم ئە ویش ئە وە یە دوینی شەو هەر زوو هەرسیکیانمان دەستگیر کرد. خۆمان ئە مانزانی که ئەو دزانە لە وانە یە بگەر پینە وە سەر هیلین پاش ئە وە ی شەو ی رابردوو ئازاریان دابوو. بە لام. زۆر دلنیا نە بووین لە گەرانه وە یان بە و پە لە یە! لە بە ر دەم خۆ یە وە پیکە نینیکى کرد. وتى :

— باشتر که گەرانه وە ههههههههه وادياره ئە مە کو تایی بە سەر هاتە کانه. ئە توانم پە یمانت بە دە می که ئە مجارە بە ربونیا ن نییە. ئە پیت یاسا ریکە ی دادوهرى خۆ ی وە ر بگریت. هەر که گویم لە و قسانە بوو، لە خۆشیدا هەستامە سەر پى زۆر سو پاسم کرد. وتم:

— تکایە هە رکاتیک منتان پىو یست بوو، من ئامادە م بۆ هە موو پرسیاریک. من لە قسە ی خۆ م پە شیمان نا بمە وە، دە ستم برد تە و قە م لە گە ل کرد، بە دلایکى خۆ شە وە ئە و پیم بە جی هیش ت. زۆری نە برد پشکین و لیکۆ لینه وە بۆ جاریکى تر دە ستى پیکر دە وە لە سەر هە مان کیشە بە شی وە یە کى چر تر هە تا هە موو راستیە کان دەر که و تن، ئە و کاتە دادگا بریاری بە ند کردنى ئە و سی پیا و کو ژە ی دە کرد بۆ هە تا هە تایی. لە و کاتە وە من و هیلین ببوین بە دوو هاو رپى نزیك، هیلین هە ستى بە ژیا نى ئاسایی و ئاسودە یى خۆ ی کرده وە پاش چە ند سالیك لە ترس و دوودلی.

دوای چەند روژیکی که ههولم دا بو جاریکی که په یوهندی به
ریبواره وه بکه مه وه. دیسانه وه هیچ وه لامیکم دهستگیر نه بوو. ههتا
روژیکیان په یوهندیم به مامۆستا جسیکاوه کرد، پیم راگه یاند که
من چەند جارێک ههولم داوه بو قسه کردن له گه ل ریبوار، به لام ئه و
وه لامی نییه، که واته که موکوری له لایه ن منه وه نییه. ئه وهش ته نها
بو زانین بوو. به لام من له ناخی خو مدا بو رهنج ده سوتام، چونکه به
ئاشکرا بیرکردنی باوکی پیوه دیار بوو.

شەوئىكىان پىش ئەوھى خەو دامبگرىت، فەيس بوكم كردهو، بە
 نيازى ئەوھى كە ھاوړيكانم بدۆزمەو. بەلام كاتيك پەرەى نامە كانم بينى
 سەرم سورما! چونكە نامەيە كى زۆرم بو ھاټبوو كە ھەرگيز لە گەل منا
 شتى وا روى نەدابوو، زۆرم سەير لىھات! ئەيىت ئەم ھەموو نامانە لە
 كيو ھاټبن؟

ھەندىك لە نامە كان وە كو دەر كەوت لە دوو ھاوړي كۆنە كەى خۆمەو
 بوون، كە زۆر بە پەرۆشى يە كەو بوو، كە بتوانين جاريكى تر قسە
 بكەين و يە كترى بينين. زۆر دلم پيان خوش بوو.

جگە لە ھاوړي كۆنە كانم كەسيكى تر نامەى بو ناردبووم! ئەو
 كەسە لای من نەناسراو بوو، نامە كەشى تەنھا سلاو بوو. نەم زانى ئەو
 كەسە چۆن نامەى ناردو كاتيك كە ھاوړيم نەبوو! بەلام من پيش ئەوھى
 وەلامى سلاو كەى بدەمەو سەيرى پرۆفايلە كەيم كرد، زانيم كەسيكى
 ناسراو خەلكى شار بوو، ھەندىك لە ھاوړيكانيم دەناسى لەبەر ئەو
 لەو برۆايەدا بووم، ئەویش من دەناسيت، بۆيە سلاوى بو ناردوم. دوایى
 ھەندىك زانياريم وەرگرت وەلامم دايەو، نووسيم:

— سلاو بەريز، ئەت ناسم؟

نووسى:

— ناوم بيباك، لەو برۆايەدام يە كتر بناسين. ئەتوانم پرسيارىكت لى

بكەم؟

نووسيم:

— فەرموو كاك بيباك

نووسی:

– ئەزانم تۆ خەلکی سلیمانیت، جاران لە کام گەرەك دادەنیشتی؟
چونکہ زۆر شیوەت ئە کەم. لە کەسیك ئە چیت لە گەرە کی خۆمان بوو.

نووسیم:

– ئیمە لە گەرە کی مەلکەندی بووین، ئە ی ئیوہ لە کوی دادەنیشتن؟

نووسی:

– لە گەرە کی کانیسکان.

نووسیم:

کەواتە بە داخەوہ من ئەو کەسە نیم.

نووسی:

– برۆابکە خاتو روژنا، شاری سلیمانی ھەمووی خزم و کەسی یە کن.
جاران خەلکی ئەو شارە ئەو ھەندە لە یە کتر نزیك بوون، ئە گەر خزمیش
نە بوونایە و کو خزم یە کتریان خۆش ئەویست. ھەموو یە کتریان ئەناسی.

نووسیم:

– بە ئی زۆر راستە زۆر بەمان یە کتری ئەناسین.

ھەندیك پرسیاری لی کردم لە بارە ی کەسو کارو خزمە کانم
ھەندیکیانی لی دەناسین. ھەر خۆی کەوتە باس کردنی کەسو
بنەمالە کیان کە زۆر شانازی پیوہ دەکردن. پرسیارم لی کرد؟
خویندەواری تا کو چ پلە یە کە؟

نووسی:

– شەشی ئامادەیی تەواو کردوہ. بە لام لە بەر باری سیاسی ئەو کاتە،

نەیتوانیوہ بچیتە زانکو!

پرسیارم لی کرد لە کوی ئەژی؟ نووسی:

— له ئەوروپا له فنلەندە، ئەي تۆ خاتو روژنا؟

نووسيم :

— منيش له ئەوروپا ئەژيم. نووسی :

— خو شحال بووم.

ئەو روژە ھەر وە کو زۆرینەي روژە کانی تر ، خەفەتباري ژيانى
خۆم بووم. حەزم ئە کرد دەمەتەقی له گەل کەسيك بکەم، تەنھا بۆ ئەوەي
ھەندیک له خەمە کانم برەوئیتەو، بەلام کاتيک بيباک کەوتە باسکردنى
ژيانى خۆي. من خەمى خۆم بىر چۆو. بۆ کاتيکى دورو دريژ نامەمان
بۆيە کتر نارد. بۆي باسکردم کە ژيانى زۆر ناخۆشە، برواي بەو نەماو
کە جاريکى تر بتوانيت ژيانىکى بەختەوهرى بۆ خۆي دروست بکات.
زۆر ھيواي بە ژيان برى بوو. له نامە کانيدا چەند جاريک باسى ئەوەي
ئە کردەو، بە جۆريک بيزارە له ژيان حەز بە مردن ئە کات. بىر ئە کاتەو
چۆن کۆتايى بە ژيانى خۆي بەيئيت. ئەمە منى زۆر ترسان بە جۆريک
کە ھيواي خو شەختى بەمى دلئاي بکەمەو کە ژيان چەند ناخۆش
بيت، ھيشتا ئيمە ئەيئيت گەشبين بين. ھەرچەندە منيش له ناخى خۆمدا
مرۆقيکى بى ھيوابووم. بەلام رەنج ببو ھيوايە کى گەورەو ھەميشە ھيژ
وتواناي پيئەبەخشم. کاتيک کە زانيم گەنجيکى وە کو بيباک ئەيەويئ
کۆتايى بە ژيانى خۆي بەيئيت زۆر دلگران بووم، ھەموو کەسيک له ئيمە
دووچارى کيشە وگىرو گرفتى قورس دەبيتەو، ھەموو يە کيک له ئيمە بۆ
جاريکيش بيت له ژيان بيزار دەبيت، بەتايبەت کاتيک کە دووچارى
خەميک دەبيت له نزيکترين کەسەو، زولميک له خو شەويسترين
کەستەو. کاتيک کە بيباک باسى ناپاکى ژنە کەي بۆ ئە کردم، من زۆر
بە دلى پر لەخەموو پر لە ئازارەو فرميسکم بۆ ھەلەرشت. من زۆر

چاڪ ههستم به نازاره كاني دلي ئه و ئه كرد. خوّم هاته وه ياد كه، دواي جيابو ونه وه كه م هه موو دنيا م له بهر چاو رهش ببوو. بروام به كه س نه مابوو. بيهوده بووم له ژيان. زور ئه ترسام بيياك له و كه سانه بيت، كاتيك نائوميدي شالاوي بو ديني، به جوړيك هه و لي خو له ناو بردن بدات. له بهر ئه وه ي كه سيكي ناپاك له پشته وه چه قوي ليداوه. بيياك به جوړيك باسي خيزانه كه ي ئه كرد كه ئه و ژنه زور تاوانبارييت. ئه و هه ر زوو هه ستي به ناپاكي كردبوو، به لام وه كو باسي ئه كرد له بهر مانه وه ي له گه ل مناله كاني، ئه و خو ي له زور به ي كيشه كان گيل ئه كرد، ئه وه ي بيياك ئه يزاني له ناپاكي ژنه كه ي ته نها ده ست پيسي بوو، وه كو باسي ئه كرد، ژنه كه ي به ئاشكرا دزي ليكردوه، هه روه ها لاي خه لك بوختاني زوري بو دروست ئه كرد. به لام كاتيك هاورپيه كي بوي باس ئه كات، ژنه كه ي له گه ل هاورپيه كي نزكي خه ريكي دلداريه، ئه مه ش هو ي سه ره كي بوو كه بيياك برياري جيابو ونه وه بدات. ئاموژگاري من بو بيياك ئه وه بوو كه پيوسته ئه و كه سه له ياد بكات، ئه و كه سه شايسته ي تو نه بوه، فير به ئه و كه سه ي تو ي نه ويست، توش نه ته وييت. بيياك له ماويه كي كورتدا هه موو كيشه و گيرو گرفته كاني خو ي بو باس كردم. زور به دلنيايه وه گويم ليئه گرت، گويم پيئه دا. هه موو جار هيواخواز بووم كه بتوانم به باشتري شيوه يارمه تي بدهم. زور جار كه باسي منداله كاني بو ئه كردم دلّم قرچه ي ليوه ئه هات، دلّم بو منداله كاني ئه سوتا، هه ر له و كاته دا ره نجم ئه هينايه بهرچاوي خوّم كه ئه بيت كوره كه ي منيش ئه وه نده بي ري باوكي بكات! بيياك به باشتري شيوه باسي پياوه تي وباوكايه تي خو ي بو من ئه كرد، هه موو كات ئاواتم ئه خواست كه ريوار كه ميك له و بچوايه! ئه وه نده مروفتيكي خو په رست نه بوايه.

من و بیباک بۆ ماوهی چەند رۆژیک چەند جاریک هەر به نامە
گۆرینهوه قسه مان ئە کرد. زۆر جار بۆی ئەنوسیم:

— رۆشنا خان تۆلای من ئافره تیکی زۆر تاییه تیت. بروابکه تا کو
ئێستا ئافره تی وه کو تۆم نه بینیه. له هه موو باره یه که وه تۆ تاییه تیت.
منیش هه موو جار سوپاسم ئە کرد. بۆمئه نووسی:

— من ئەم قسانه ت بۆ ئە که م چونکه؛ هه ستت پی ئە که م. منیش
کاتی که له میرده که م جیابومه وه چه زم ئە کرد که سی که هه ییت قسه ی بۆ
بکه م، داخی دل می بۆ هه لپێژم. به لام به داخه وه که س نه بوو. ئە وه ی
که گله ییم لا ئە کرد لای که سی که که باسی ئە کردم.... خوشکه کانم
خه فه تیان ئە خوارد، برا کانم تووره ئە بوون، دایکم نه خۆش ئە که وت،
ناجار ده بووم هه مووی بخرمه وه دل م. خۆم زۆر جار نه خۆش ئە که وتم
ئە چووم بۆ لای دکتۆر پیی ئە و وتم، بیر مه که ره وه چاک ئە ییت.

بۆ ماوه ی دوو هه فته من و بیباک هەر ئەم باسانه مان ئە کرد، وه کو
دوو هاوړی هه ندیک نزی که بوینه وه. تا کو رۆژیکیان بۆی نووسیم:

— ئە زانی چی رۆشنا خان؟ ئە مه ویت شتی که پی بلیم. نووسی
— من که سییم خۆش ئە ویت، به لام نازانم چۆن پی بلیم. ئە ترسم
کاتی نه هاتییت هیشتا زوو ییت، له هه مان کاتی شدا ئە ترسم ئە وه هه ستی
بۆ من نه ییت.!

نوسیم :

— من پېم خوښه ته گهر تو هېشتا حهزبه دروست کردنی په یوه نډیه ك
بكهیت، ئەمه نیشانه ی ئەوهیه تو بهرهو باشی ئه رویت، ئاماده ی بو
دروست کردنه وهی ژیانیکى ئاسایی، به لام نازانم بو ئه لیت زووه!
مه به ست چیه؟ كه مېك وهستا له ناردنی نامه ئینجا نوسی:

— ئاخر من وئو كه سه زورنیه یه كتر ئەناسین!

من تو زيك وهستام. له دلی خو مدا وتم، ئاخو مه به ستی كى بیت!
تو بلی مه به ستی من بیت؟ به لام نا... بروا ناكه م، خو ئیمه یه كترمان
نه دیوه. نا... بروا ناكه م، نا... شتی وا ناییت. هه رچه نده من ههستم
به شتیكى كه م ته كرد، به لام بروام نه ده كرد، چونكه زور به ریزه وه
قسه مان ته كرد، ئه و قسانه ی ئەمان كرد هیچی بونی خو شه ویستی
لی نه ده هات. هه مووی باسی كیشه كانی ژیانمان بوو. ئه و زیاتر
باسی ژیانى خو ی بو ته كردم. له ماوه یه كى كه مدا متمانیه كى زورم
پى كرد. هه موو جار بو ی ته نوسیم:

— من له ژیانمدا ته نها دایكم زور به راستی خو شه ویستوه،
ئىستاش كه سیكى تر هه یه زورم به دلّه، زوریشمخوش ئه ویت.
خو شه ویستیه كه ی له ئاستی خو شه ویستی دایكمدا یه. ئه و كه سه زور
به ریزه، خو زگه ئه ویش بو من وا ئه بوو. منیش هه موو جار بو م
ته نوسی:

— بروا بكه من زور پى خو شحالم كه تو باسی خو شه ویستی ته كهیت،
ته گهر تو جاریکى تر ئاماده بیت بو ده ست پى كردنه وه، ئه وا ژیان
به رهو گورانكارى ئه روا ت، ژیان هه میشه له گوراندا یه هیچ شتیك وهك
خو ی نامینیتته وه، ئه گهر بتوانی هېشتا كه سیكت خوش بویت، ئه و كاته

خەمەكانت بە ئاسانى بىر دەچىتتەو، ئەوسا لەجىي گريان و فرمىسك،
خەندەو پىكەنين جىگريان دەيىت. ژيانت ئاسانتر دەروات، پىر
لەماناتر دەيىت. سەير لەو دەدا بوو من كاتىك بەوجۆره ئامۆژگارى
بىياكم ئەكرد، كەچى خۆم بروام بە يەك وشەى نەبوو. بەلام بىياك
پىويستى بەو دەكرد كە خۆشەويستىكى هەيىت، ئامادە بوو جارىكى
كە، ژيانى دەست پى بكا تەو بەتايبەتى لە كاتىكدا كە ئەو، زۆر لە
من تەنها تىبوو.

من هەتاكو ئەو ساتەش هەروەكو هاوړىيەكى خەمخۆر نامەم
لەگەل دەگۆريەو، بەراستىش بروام بە هەموو وشەيەكى ئەكرد.
بىياك بەردەوام بوو لەسەر باسكردنى هەستى خۆى، باسكردنى
ئەو كەسەى تاكو چ ئاستىك كارى تىكردو.

جاریکیان بیباک بۆینوسیپووم:

– رۆشناخان، ئەوکەسەى من خۆشم دەوئیت، ئەگەر ئەو بەمن رازى بىت برىوا بکە هەموو ژيانم هەر وه کو تاج ئەىخەمە سەر سەرم. ئەگەر ئەو بە من رازى بىت، من وائەزانم هەموو دونیا مولکى منە. ئەو کەسە بە نرخترين کەسکە لە هەموو ژيانما، پەیمانم بەخۆم داوه هەرگىز دلئى نەشکىنم! هەتا ماوم لەژياندا خۆشمبویت. دواى دوو رۆژ ئەو نامەىەم بىنى، هەر بە خوئندنهوهى نامە کە سەرسام بووم!. لەراستیدا ئەو نامەىە دلئى خۆشکردم. بەلام هەلپەنانى ئەو مەتەلە بۆ من ئاسان نەبوو. چونکە؛ ئەو هەستەى ئەو باسى ئە کرد زۆر قول بوو، گەيشتن بەوئاستى خۆشهويستىە کاتىکى باشى ئەوئیت، هەر وهها ناسىنئىکى زۆرىشى ئەوئیت. بەخۆم وت، تۆبلىئى، بىباک مەبەستى من بىت؟! نا.. برىوا ناکەم، لەوانەىە لەدەمىکەوه کەسکى خۆشوئىستىت، بەلام لىک دابرابن، ئىستا سەرلەنوئى هەستى بۆى جولاًوه! بۆ نا!؟ شتى وا رووئەدات. بەلام ئەگەر مەبەستى من بىت! چۆن لەو ماوه کەمەدا ئەو هەموو خۆشهويستىە دروست ئەبىت! بەتایبەت کە هىشتا ئىمە يە کترمان نەبىنوه. خۆ هىشتا گوئىمان لەدەنگى يە کترىش نەبوه! ئەمە ترسىکى لە دلما دروست کرد. بۆچەند رۆژئىک هىچ نامەىە کم بۆ نەنوسى. دواى چەند رۆژئىک بىباک نامەىە کى بۆ ناردم کە حەز ئە کات قسەم لە گەل بکات. گلەبى ئە کرد کە من نامە کەى پىشويم پشتگوى خستوه. وه لامم داىهوه بۆمنوسى:

– بيباك، نامه كەت زۆر دلخۆشى كردم، ئىستا ئەزانم دلئارام بوويت، تا ئاستىكى زۆرىش زىانت ئاسودە بۆتەو، گەر تۆ كەسىكت بەوجۆره خۆشه ئەوئىت، سل له چى ئە كەيتەو بۆ روبەر و پىي نالئىت؟ بىگومانم ئەو كەسەش تۆى خۆش ئەوئىت گەر تۆ هەستە كانت راست بىت!. بيباك دواى چەند كاتزميرىك وەلامى دامەو نووسى:

– رۆشناخان، مەبەستت چىه له هەستە كانم گەر راست بىت؟

نوسىم:

– هەستى خۆشه وىستى دل بۆ دلە. كاتىك بە پاكى وراستى دوور له خۆپەرستى، دوور له وىستى كەسىتى وتايبەتى دروست ئەبىت. گەرەترىن، پىرۆزترىن هەستە. هىچ هىزىك خۆى لەبەردا ناگرىت. بە كورتىه كەى دل ئاوينەى دلە. ئەبىت ئەو كەسە كى بىت ئەوئەندە بەختەوەر بىت؟

نوسى:

– من خۆم زياتر بە بەختەوەر ئەزانم. ئە گەر ئەو بە من رازى بىت، ئە گەر ئەو تەنھا بلىت خۆشم ئەوئىت، بەو خوايه، لەوانەيه فرىاى هىچ نە كەوم، لە خۆشيدا بىرم!... ديسانەو كەوتەو گومان و دوودلى بەلام وىستم وەلامە كەم بەشيوهيه كى پىكەنىناوى بىت. نووسىم

– خوانە كات بىرىت، هههههه ئە گەر ئەو رازى بوو، دوايش تۆ بىرىت ئەو چۆن ئەبىت؟ كەواتە هەرباسى مە كە با نەزانىت! بيباك ئەو كاتە وەلامى نەبوو. پاش چەند كاتزميرىك بۆ جارىكى كە بۆى نوسىم:

— تەنھا من قەدرى ئەو كەسە ئەزانم، تەنھا من ھەست بە ئازارە كانى
ئەو كەسە ئە كەم، ھەز ئە كەم ژيانى خۆش بىكەم، ھەز ئە كەم من
بىمە يارمە تىدە رىكى راست بۆ ھىنانەدى ھەموو ئاواتە كانى. بىباك
زۆر بە قولى باسى ئەو كەسە ناديارەى بۆ ئە كەردم، بە جۆرىك منىشى
خستبەو گىژاوىكى سەيرەو. بەدرىژايى ئەو رۆژە ئەو ھەر باسى
چاكى وجوانى وتايبە تەندىتى ئەو خۆشەويستەى ئە كەرد. ھەستەم كەرد
من كاتىكى زۆرم بۆ بىباك تەرخان كەردەو. ھەموو باسە كانى ئەو ىش
خەرىكن روو لەيەك رىگە ئە كەن، ئەو ىش خۆشەويستى بوو. ئەو
باسە منى بى ئارام ئە كەرد. ئەو رۆژە بىر يارم دا كە ئىتر سنورىك بۆ نامە
گۆرىنەو ە دابنىم. نوسىم:

— كاك بىباك ھىوام خۆشيتە، ئاگادارى خۆت بە ئەمجارە نە كەويت.
ھەر ەك ئەزانىن، كەوتن ئاسانە، بەلام ھەستانەو ە زۆر گرانە! من ئىتر
كاتت لى ناگرم. تۆ ھەموو كات ھاورى بى بەرىزى منى، بەلام باشتىر وايە
كاتە كانت بۆ خۆشەويستە كەت تەرخان بىكەيت. گەر ئامۆژگارى
منت ئەويت، دوودل مەبە. ھەموو شتىكى بەراستى تىبگەيەنە. تۆ
شاىستەى ژيانىكى باشتىر. بىروات بە خۆت ھەيىت.

بىباك خىرا نووسى:

— چىيى؟ مەبەستت چىيە؟ كاتى چىم لى ناگرىت؟

نووسىم:

— ھەست ئە كەم ئىستازۆر لە جاران باشتىر، ئەو ە شو كور دلششت
باش بوە. ھەست بە خۆشەويستى ئە كەيت، ئەمەش سەرەتايەكى
زۆر باشە. من خۆشچالەم بەو ەى كە تۆ توانىت بۆ جارىكى تر بىروا بە

خۆشەويستى بىكەيت، ئىستا كاتى ئەو ھاتوھ كە بلىم، پىويستە لەمەو
دوا كاتە كانت بەو كەسە بەدى كە ئەو ھندە خۆشت ئەوئەت .

پاش كەمىك نووسى:

– رۆشناخان، ئەتوانىت قسەم لە گەل بىكەيت؟ ئە گەر قسە بىكەين
ئەتوانم زياتر بە روونى باسە كەت تىبگە يەنم.

من ويستم خۆم بدزمەوھ. نووسىم:

– بىم بوورە، ئىستا ناتوانم، كات زۆر درەنگە، ئەيىت برۆم بۆ
خەوتن. ھەروە كە ئەزانىت بە يانى زوو بۆ ئىش ئەچم. بىباك كەمىك
وھستاو دوا جار بۆى نووسىم:

– باشە رۆشناخان، ئستا برۆ. كەواتە بە يانى قسە ئە كەين. زۆر
ھەز ئە كەم بە درىژى باسى ئەو كەسەت بۆ بىكەم، ئەو كەسەى كە
پىر بە دل خۆشم ئەوئەت.

من و بيباك نزيكه‌ی چوار ههفته ئه‌بوو نامه‌مان ئه‌گۆرپه‌وه،
 باسی زۆر شتمان ئه‌کرد. وه‌كو دوو هاوړپي نزيك كه زۆر له‌كۆنه‌وه
 په‌كترمان ناسييت. بيباك خهريك بوو ئه‌بوو به‌كه‌سيكي گرنگ
 له‌ژياندا. زۆر گرنگيم پيئه‌دا. له‌هه‌مان كاتدا زۆر دلم پي ئه‌سووتا.
 ئه‌و زياتر دلي به‌من ئه‌كرايه‌وه هه‌ستم ئه‌كرد رۆژ له‌دواي رۆژ
 زياتر له‌يه‌كتر نزيك ئه‌بينه‌وه. بو‌خه‌مه‌كاني خه‌مم ئه‌خوارد، كيشه‌ي
 ئه‌و بوو به‌كيشه‌ي من، هه‌ستم ئه‌كرد كا‌برايه‌كي زۆر بيده‌سه‌لاته،
 من وا تيگه‌يشتم له‌ بيباك كه‌سيكي دل‌فراوان ودلپا‌كه، مرو‌فكي پ‌رله
 ژيانه. ئه‌و شه‌وه زۆرم بير له‌ بيباك كرده‌وه. زۆر دل‌خۆش بووم كه
 زانيم به‌ره‌و باشي ئه‌روات و خه‌مه‌كاني كه‌م بونه‌ته‌وه.

هه‌رچونيك بيت به‌ياني بريارم دا كه ئيتر په‌يوه‌ندي پيوه‌نه‌كه‌م.
 چونكه بيباك كاتي ئه‌وه‌ي هاتبوو به‌سه‌ر كو‌سپه‌كانيدا زال بيت.
 ريگه‌ي تازه بگرييه‌ به‌ر. به‌لام ئه‌گه‌ر من له‌نامه‌ناردن به‌رده‌وام بم.
 له‌وانه‌يه‌ من، له‌ريگه‌ي ئه‌ودا بيمه‌ كو‌سپيكي گه‌وره. بويه‌ هه‌ر ئه‌و
 شه‌وه برياري لابردي فه‌يس بو‌كه‌كه‌مم دا. هه‌رچه‌نده برياركي
 زۆر ناخۆش بوو. هه‌ستم ئه‌كرد ئه‌وه‌ي لبي ده‌ترسام بي ئاگاي خۆم
 رووي دابوو. ئه‌ويش راهاتن بوو له‌گه‌ل بيباك، قسه‌نه‌كردن له‌گه‌ل
 ئه‌ودا زۆر قورس بوو. به‌لام هه‌رچونيك بيت بو‌ماوه‌ي چه‌ند رۆژيك
 خۆم گرت.

پاش چەند رۆژيک بەسۆزی خوشکم لەسەر ماسنجەرە کەم
 پەيوەندى پتووە کردم. وازانم تەنھا بۆ ماوەى دە خولەك قسەمان کرد،
 ھەر، لەوکاتەدا بيباڪ زياتر لە بيست نامەى نارد، کە ھەمووى ھەمان
 پرسيار بوو؛ رۆشنا خان، لە کویت؟ بۆ وەلامت نيبە؟ چى بوو؟ بۆ
 وەلامم نادەيتەو؟ رۆشنا، رۆشنا، رۆشناخان دادە رۆشنا، دلم تەقى
 وەلام. تکات لى ئە کەم يەك وەلام تەنھا پتيم بلى بۆ؟
 ئەو نامانە وایان لیکردم زياتر ھەست بکەم، ئەو کەسەى باسى
 ئە کات، ئەوە منم! ئەوەى کە من نامەوێت دروست بیت پرووى داوہ!
 ھىچ نەبیت لەلایەن بيبا کەوہ. بەلام من بريارم بەخۆم دابوو جاريكى
 تر، جگە لەخۆشەويستى رەنج خۆشەويستى کەس نەيەتە ناو دلم.
 نامەيەکم بۆ نارد، لەنامە کەدا بۆم نوسبوو؛ ئيتر من نامەويت
 پەيوەنديمان ھەبیت. نەك لەبەر ئەوەى کە من گلەييم ھەبیت، بەلكو
 لەبەر ئەوەى من کاتم زۆر کەمە و زۆر سەرقالى ئيشە کەم، ناتوانم
 ھەموو رۆژيک چەند کاتژميرک تەرخان بکەم بۆ ئەو بۆقسە کردن،
 يان نامە گۆرینەوہ. لە راستیدا من کاتى تەنياييم زۆر ھەبوو. بەلام
 حەزم کرد خۆم دووربخەمەوہ. کاتىک کە بيباڪ بوو بە ھاوړيم؛ قورسى
 و نالەبارى ژيانى ئەو، ئینجا قورسى بارى ژيانى خۆم وتەنھايى
 ژيانى غەربايەتى خۆم پالپتوہنام کە، حەز بە ھاوړيەتى
 کەسيكى وەکو بيباڪ بکەم. چونکە شيوہى ژيانى ھەردوو کمان،
 وەکو يە کبوو. جۆرى کيشە کاغان زۆر نزيك بوون لەيە کەوہ. بە
 ئاسانى لەيە کتر تیدە گەشتين. بەلام لە گەل ئەو ھشدا، من ئەو رۆژە

زۆرم نامە بۆ بېياك نارد، كە تيايدا بۆم روون دە كردهوہ؛ كە چەند قورسە بۆ من كە بتوانم ھەرچى جۆرە پەيوەندىك بېستىم. لە گەل ھەر كەسىك نەك تەنھا ئەو. بەلام لە وەلامدا بېياك زۆرى ئە كەرد ئە گەر بۆ دواجارىش پىت كە پئويستە قسەيە كى لە گەل بكەم. چونكە؛ زۆر شت ھەيە دەيەوئىت پىم بلىت پويستى بەيارمەتى من ھەيە.

من ئەم زانى ئەو مەبەستى ئەوہيە؛ پىم بلىت خوشى ئەوئىم، بەلام من پىم باش نەبوو پەيوەندىكەمان بەو جۆرەى لىت. ئە گەر وايت، لەو كاتەدا من ئەيت وازى لىبھىنم، ھەرچەندە منىش كەمىك ھەستىم بۆ ئەو ھەبوو. ھەستە كەش تەنھا خەرىك بووم ھۆگرى ئەبووم وەكو ھاورى نەك وەكوو خوشەويست.

دواى بىرلىكردنەوہيە كى زۆر بريارم دا كە پەيوەندى پئوہ بكەم. ژمارەى تەلەفونى خوى بە نامە بۆ ناردىم. منىش تەلەفونم بۆ كەرد. رۆژىكى شەمە بوو كە ھەردوو كەمان لەمال بووين. كاتىك قسەى لە گەل ئە كەردم ھەستىم پى كەرد كە چەند دلخوشە. سەرەتا وتى:

— رۆشناخان، وەكوو خۆت چەند جوانى دەنگىشت زۆر ناسكە. منىش بە دەم پىكەنىكەوہ پىم وت:

— دەى باشە، سوپاس. ئىستا پىم بلى ئەتەويت باسى چىم بۆ بكەيت؟ وا ھەر پىم ئەلئىت باقسەبكەين. وادىار بوو كەمىك شەرمگرتى بە دەم پىكەنىكەوہ. وتى:

— حەزم كەرد پىت بلىم؛ سوپاست ئە كەم تۆ زۆر ھەولت لە گەل من دا، ئىستا زۆر لە جارەن باشترم. ھەست ئە كەم دلخوشەو پئوہ كەنم.

گوئی له گۆرانى خوش ئە گرم. كه ئە چمه ناو سه ياره كه م ريك دهنگى
تۆ يه ته گويم، پيم ئە لييت، گوئی مه گره له گۆرانى خهفته بار، دلى
خۆت خوش كه، به راستى رۆشناخان تۆ ژيانم گۆرى، نازانم چۆن
پاداشتى تۆ بدهمه وه. به راستى من شانازيت پيوه ئە كه م. رۆشناخان
نازانم چۆن بۆت باس بكه م كه، تۆ چيت له من كردوه... له قسه كردن
وه ستانم.

وتم:

— من ههست ناكه م هيچ شتيكى زيادوو قورسم كرديت. هه موو
مرۆفئك پيوسته يارمه تى كه سيك بدات كه برواى پى ده كات و
هاناي بۆ ده بات. له كاتى كدا كه پيوستى به كه سيكه ته نها گوئى
ليگريت. و ابزانم منيش له وه زياتر هيچ شتيكى وا گرنگم نه كردوه.
ئىستاش من زۆرم پيخوشه كه توانيومه يارمه تيت بدهم به جوړيك له و
بارو دۆخه ناخوشه ي كه تيايدا بوويت بيته باروو دۆخىكى دل
خوش و مرۆفئىكى پر له هيووا.

— بيباك وتى:

— رۆشناخان تۆ هه موو سه روه تى دىناى منيت، من بى تۆ ژيانم
نييه، تو خوا به جيم مه هيله هه ز ئە كه م قسه بكه ين.

وتم:

— ئە و قسانه چين تۆ ئە يان كه يت؟ هيچ پيوست ناكات وا
بلييت. تۆ خۆت كابريره كى گه نج، خاوهن هوش و هه ستى خۆتى.
نه يهيشت قسه كانم ته واو بكه م خيرا.

وتى:

— رۆشناخان، من زۆر بير ئە كه مه وه له دواوژم، نازانم چۆن

بتوانم خۆم دروست بکەمەو!؟ هیشتا هەست ئە کەم من کەسیکی تیکشکاوم! من بەراستی پێویستم بە تۆیە! تۆ کەسیکی تیگەیشتویت، بیر فراوانی. دەروونت زۆر پاکە، ژنیکی قورس و بە ئەمەکی، من حەز ئە کەم بەردەوام لە ژیانمدا بیت.

وتم :

– بێباک، تۆ کەسیکی بەهیزیت، کەسیکی بە توانایت. سەیرکە خەریکی کەسیکت خۆش ئەویت! ئیتر بۆ نازانی؟ ئە گەر بتەویت، دیسانەو خۆت دروست بکەیتەو بەراستی هەولێ بۆ بدەیت، کاریکی ئاسانە. خۆت ئیستا ئاماژەت بەو دا لە جاران زۆر باشتريت، ئەبیت تۆزیک لە جاران زیاتر بە ئارامتر بیت. ئەو هی لەربردوو رویدا پشت گوئی... بخەیت. سەیری بەردەمت مەکە، بەلکو دوور بروانە. بیر لە دواوژت بکەرەو، هیچ ئاور مەدەرەو بۆ دواو، چونکە هەموو ئاوردانەو هیک لەربردوو دوات ئەخات. گرنگ ئەو هیە بروات بە خۆت و بوونی خۆت هەبیت. لەویش گرنگ تر هەموو توانای خۆت بخەرە کار بۆ ئەو مەبەستەکی کە دەتەویت بۆی برویت وە پێی بگەیت. بروا بکە پێی ئە گەیت. بێباک تۆزیک بێدەنگ بوو، وە کوو بیەویت بیر لە قسەکانی من بکاتەو ئەینجا لە پریکاوتی:

– خۆزگەم بەخۆت، تۆ زۆر مروڤتیکی گەش بینی، ئەو قسانەت ئەو نەدی تر سەرنجم رانە کیشن بۆ لای خۆت. من ئەزانم تۆ ئافرەتیکی زۆر تاییەتی، تۆ زۆر بەهیزیت، من کە زانیم تۆ بەوجۆرەکی حەزم کرد زیاتر و زیاتر بتناسم ولایت نزیک بێمەو. لەبەر خۆمەو بەزەیک گرتمی.

وتم :

— كاك بيباك، سوپاست ئە كەم بەرپۆزیت.

وتی:

— توخوا ئەتوانیت پیم نەلئیت كاك؟

وتم :

— بۆ...؟ ئەى ئەوھنییە تۆش من بانگ ئە كەى رۆشنا خان؟

وتی:

— من قەیناکە، بەلام تۆھەر ئەبیت وا بانگ بکریت. چونکە تۆ

زۆر تاییەتیت..

وتم:

— توخوا ئەوقسانە مە کە. من حەزم بەقسەى وانییە، زۆر نارەحەتم

ئە کات بەلكو بیزاریشم ئە کات.

بیباك ئەمجارە زۆر بەپەلە وتی :

— بۆ.. گیانە کەم بۆ؟ دەباشە ئیتر وا نالیم. من قوربانى دلی تۆ

ئەبم.

وتم:

— تکایە واز لەو قسانە بیئە، ئیمە تەنھا ھاوړیین وتەواو. ئە گەر

بەوجۆرە منالانەییە قسە لە گەل من بکەیت، من واز لە ھاوړییەتیت

ئەهینم. بيباك كەمیک دەنگی نزم کردەووە وە کو شەرمی کردییت.

وتی :

— بەللی راستە، ئیمە ھاوړیین. بەلام تۆ بۆ من ھەموو دنیایت،

ئە گەر تۆ ھەستت بۆ من وانییە، من زۆرت لی ناکەم .

وتم :

– به لئی... پیویست ناکات که سمان هه ستمان وا بیت. داواى لییوردنم لئی کرد که، ده بیت کۆتایی به قسه کردن بهینم چونکه بۆ من کات درهنگ بوو. وتی:

– توخوا یه ک قسه ماوه ئەمه ویت بیلیم وتم :

– به لئی، فەرمو ... به لām تکایه به خیرایی. تۆزیک وهستا، هه ناسه یه کی هه لکیشا.

وتی :

– حەز ئە کەم بزانیته که، له هه موو ژيانما هه ستهى خو شه و یستیم بۆ که س نه بوه، ته نانهت خیزانه که شمم خو ش نه و یستوه!. ئیستاش تۆ بو ویت به هه موو شتی که له ژيانمدا. بیباک ئە وه نده باسی خو شه و یستی وعه شقی بۆ کردم به جوړیک سهرم لئی چه واشه بیوو، هه ندیک جار له بهر خو مه وه پیکه نینم ئە هات. هیچ کاتیک من بروام به خو شه و یستیه ک نه بوه پیش یه کترناسین و بینینی ته واو. هه رچی بیباک باسی لئی ئە کرد زۆر له راستیه وه دوور بوو. هیچ نه بیت لای من شتیکی ناریک و سه یر بوو.

ئە و شه وه له بیباکم داوا کرد که پیویست ئە کات کۆتایی به و قسانه بهینیت. چونکه؛ قسه کانی خه ریک بوون زۆر بیزاریان ئە کردم. له میژه وه من گویم له و قسانه نه بوو، به لām له هه مان کاتدا هه ستهىکی سه یریان لا دروست ئە کردم. هه ر وه کو هه موو ئافره تیک حەزم ئە کرد که سی که له نزیکه وه گویم پیدات، هه ستهى خو شه و یستیم بۆ ده ربیریت. به لām من تا ئە و کاته ش کرده وه کانی ریوار به جوړیکیان لیکر دبووم که متمانهم به زۆرینه ی پیاو نه مینى، من بووم به که سی که پیش هه نگاوێک سه د جار بیربکه مه وه، نه ک هه ر ئە وه ش، به لکو بۆ

کاتیکی دريژخايه ن له هه موو کهس خوّم به دوور بگرم. بۆ ئه وهی
جاریکی تر نه کهومه هه له وه خوّم توشی ئازاریکی تر نه کهم.

حهزم ئه کرد ئه وقسانه ی بیباک هه مووی له دلیه وه هه لقولابن،
راستین، خهون نه بیته. حهزم ئه کرد برّوا به هه موو وشه کانی بکه م.
منیش وشه به وشه وه لّامی بده مه وه له و زیاتر ههستی خو شه ویستیم
بجولیت. به لّام نازانم بۆ هه موو کاته که دهنگیک له ناخه وه پیی ئه وتم،
ئه وانه ته نها قسه ن. برّوای پیی مه که. بیباک تا ئه و کاته هه ر ستایشی
ئه کردم بۆ بوونم که چهند هاوړییه کی دلسۆزو میهره بانم..

هه ر ئه و رۆژه زۆری پرسیار لی کردم بۆ جیا بومه وه له
میرده کهم؟ من وازم هینا یان ئه و؟ پرسیار ی ئه کرد که من هیشتا
میرده کهمم خو ش ئه ویت؟.

من و بیباک دوو کهسی به یه کتر نامۆ بووین. به لّام هه ندیک شت له
نیوانماندا هه بوو که نزیک ی ده کردینه وه له یه کتر. هه رچهنده شتیک وون
بوو، نهم ئه زانی چیه ! کاتیک که قسه مان ئه کرد، من زۆر راستگۆ بووم
له کاتی گفتۆ گۆ کردماندا. هه ر کاتیکیش پرسیار ی ئه کرد، زۆر
به راستی و بی دوودلی وه لّامم ئه دایه وه، به لّام ئه وهی من ئه م پرس ی
وه لّامی کهم بوو. زۆر له کورتی ئه ی بریه وه، یان هه ندیک جار
باسه که ی به شتیک ی که ئه گۆری. من زۆر وریایانه تیبینی ئه و
جۆره شتانه م ئه کرد، ده که وتمه گومانه وه. ئه وشه وه نزیکه ی دوو
کاتژمیر قسه مان کرد، خوا خوام بوو باسی خو شه ویستی نه کات.
له پریکا

وتی :

– ئە گەر ئىستا ئىم پېرسن چەند دلم خۆشە، ئە ئىم بەقەد ھەموو
دونيئا، ئە ئىم كەس نىيە لەم دونىايە بەقەد من دلى خۆش بيت.
منيش

وتم :

– ياخوا ھەمشە دل خۆش بيت. لە پرىكا دەنگى بەرز کردەو

وتى :

– يەك شت پى ئە ئىم بروا بکە.

وتم : چيە ؟

وتى :

– تۆ ھەموو دنيات بىر بردومە تەوہ. تەنانەت مندالە کانم . کورە
دوو روژە قسەم لە گەل دايکيشم نە کردوہ!.. جاران ھەموو روژى دوو
جار قسەم لە گەل دايکم ئە کرد. ھەموو مېشك و خەيالم ھەر تۆى.
منيش خۆم خستە ئەو پەرى دنيئا. زۆر بېباکانە وتم:

– جابۆ تە لەفۆنى بۆ ناکەيت؟ كى دەستى گرتويت بەيانى زوو
ھەوالى پرسە. ئىستاش بۆ من کات درەنگە. شەو باش تە لەفۆنە کەم
داخستەوہ.

به یانی زوو بوو که له دهنگی جه رسی ته له فۆنه کهم به ئاگا هاتم. که دهستم دایه ته له فۆنه کهم بینیم هیشتا کاتزمیر شەشی به یانی بوو. دایکم دوو جارتە له فۆنی بو کردبووم. زۆر دلّی ترساندم. ئەبیت چی رویدا بێت؟ وا بهم به یانییه زوو دایکم ته له فۆن بو من ئە کات، من هیشتا له خەیاڵی ئەوه بووم له پرییکا ته له فۆنه کهم یهك به دواى یه کدا نامەى بو ئەهات، له دلّی خوّمدا وتم:

— ئەوه دیسان یهك شەمه یه خو ته له فۆن ئیتر ناهیلّیت تۆزیک بخهوم ماندوی ئەو پینج رۆژه هیلاکیه م بکه ویتته وه. حەزم ئە کرد بو تۆزیکى تریش له ناو جیگه کهمدا بمینمه وه ئەمجارهش دایکم ته له فۆنیکی تری بو کردم منیش خیرا وه لامم دایه وه زۆر به په رۆشه وه پرسیارم کرد؟ وتم:

— دایکه ئەوه چی بووه؟ بو وا بهم به یانییه زوو ته له فۆنت کردوه؟ خو باوکم نه خوش نییه؟ دایکم له وه لامدا وتی:

— نا.. نا.. باوکت شوکور باشه. به لام من کاته کهم لى گۆرابوو. به قوربان جارێ برۆ بخه وه. دواى گەر کاتت هه بوو، قسه ئە کهین. هه رچەند زۆرم لیکرد پیم بلّیت چیی بوه؟ ئەو هه ر ئە وهنده ی وت، ته له فۆن داخرايه وه.

ئیتر منیش بریارم دا تاکو کاتزمیریکی که له ناو جیگا کهمدا بمینمه وه به لکو خهوم لى بکه ویتته وه. به لام له هه مان کاتدا خوشم

پیرانه گیرا ته له فۆنه كهم گرت به دهستمه وه و یستم په یوه ندى به دایكمه وه
بكه م. كاتيك سه یرى ماسنجره كه م كرد، بینیم بیباك چه پكه گولى بو
ناردبووم له گه ل هه نديك وینه ی خو ی وهیما ی دل و به یانیت باش
رؤشناخان.

له دلى خو م دا و و تم :

— به خوا له وه ئه چیت بیباك به راستی خو شه ویستی سه یری لیداییت!
توزیک كه و تمه بیر كردنه وه! چۆن ئه توانم خو می لی دوور بخه مه وه!
دوور كه و تنه وه یه ك به جوړيك كه، بو بیباك نه بیته كو سپیكى تازه.
هه ولم ئه دا ریگه یه ك بدو زمه وه به شیوه یه ك كه، بیباك هه ست نه كات
من ئه مه وی ت په یوه ندی كه بیچرینم چونكه من له راستیدا بارى دهروونی
ئوم لاگرنگ بوو. ئه ویش له و كاته دا یه ك به دوا ی یه كدا نامه ی ئه نارد،
بیته وه ی چاوه ری و ه لام بكات. له ناخما هه ستم به تووره بوونیک
ئه كرد، نامه یه كم بو نارد نویسم:

— بیباك، ئه وه چیه ئه وه موو نامانه یه ك به دوا ی یه كدا چیه وه؟

نوسی

— ئه وه بو دهنگت نییه؟ خو عاجز نیت؟

نویسم :

— نه خیر بو عاجز بم خو هیچ شتیک نه بوه.

نوسی:

— به خوا نازانم هه ست ئه كه م خو ت ئه دزیته وه، ناته وی ت قسه م
له گه ل بكه یت.

له دلى خو م دا پیکه نینیک گرتی. نویسم.

— نه خيّر وانييه. به لّام وه كو بؤم باس كرديت من كاتم زؤر كه مه،
خؤت ئه زانى ئيش كردنم كاتم زؤر ليى ئه بات.

نوسى:

— راست ئه كه يت، به لّام من بيرت ئه كه م. چهند نامه يه كي ترى
هه ر له و شيويه به بؤ ناردم. ناچار بؤمنوسى:

— داواي ليووردن ئه كه م ئيستا ئه بيت بچم خواردنى به يانى بؤ
رهنج ئاماده بكه م، دوايش ئه بيت بچم بؤ بازار، بؤ كريني خواردن
وهه نديك شتى پيوستى رؤژانه مان. وه كو ئه يزانيت، من خؤم هه موو
ئه ركيكى ماله كه م له سه ر شانه به هه موو شيويه ك.

له گه ل ئه و هه موو به ربه ستانه ي له ريگاي په يوه نديه كه دروستم
ئه كردن، به لّام په يوه ندى من و بيياك له وكاته دا به وشيوه يه مايه وه،
هه رچه نده من مه رجم هه بوو، ئه ويش ئه وه بوو، كه به هيچ جورىك
نايت باسى خؤشه ويستى له گه ل مندا بكات. ئه ويش به وه رازى بوو.
زؤرى نه برد بيياك هه موو به يانيه ك چه پكيك گول و دليك و هه نديك
جار ماچيكيشى بؤ ئه ناردم، منيش زؤر جار سوپاسيكم ئه كردو
گوله كه شم بؤ ئه نارد.

رۆژيكيان له ئيش ئە گەرامەوہ بۆ مالمەوہ، وەك ھەموو جارێك
 لە شوینی تايپەتی خۆم ئوتومبیلە كەم راگرت، بەرەو شوقە كەم بەسەر
 قادرمە كانا سەرئە كەوتم، بینیم ھیلین بە پیچەوانەى منەوہ بەرەو خوارەوہ
 ئەھات. ھەر، كە منى بینى لیم ھاتە پێشەوہ بەسەر سورمانیکەوہ
 تەماشایە كى كردم وتى:

— رۆشنا خانم؟ ئەوہ تۆ ئیستا لەدەرەوہ بویت؟ یان لە ئیش گەرایتەوہ
 لەپرسیارە كەى ئەو سەرمسورما! ویستم پرسىارى لیبكەم بۆ ئەو پرسىارە
 ئەكات، بەلام خیرا پێش ئەوہى وەلامى پرسىارە كەى بدەمەوہ، ھەرخۆى
 دەستى كردهوہ بەقسە كردن وتى:

— ئەمڕۆ پێش كەمێك لەبەر دەم مالى ئیوہ شتیكى زۆر سەیرم بینى!
 وامزانى خۆت لەمالى. ھەر، كە ئەو قسە یەم بیست. خیرا لەجیبى خۆم
 راوہستام. وتم:

— ھیلین خان، چیت بینى، شتى سەیر چیه؟! ئەوہ تا وەكو ئەبینیت
 من ئیستا ئە گەریمەوہ. ھیلین تۆزیک بیدەنگ بوو، وەكو پەشیمان بیت
 لە ھەوالە كەى. خیرا وتى:

— نا.. نا.. ھیچی وا نەبوہ.. تۆزیک پێش ئیستا بینیم كورە كەت خۆى بە
 مالدە كرد. بەبروای من تۆش ئاگادارى! یان خۆت ئەمڕۆ لەمالیت. نازانم
 باشتر وایە من برۆم، ھیلین ھەنگاوى نا بروات خیرا شانیم گرت وتم:
 — ھیلین خان تۆ رەنجت بینى دەرگای شوقە كەى كردهوہ چوہ
 ژورەوہ؟! ھیلین ئەمجارە بەرویه كى زۆر گومانایەوہ سەیرىكى كردم.
 وتى:

— به لئی... من کورہ کھی تو باش ئەناسمەو، به لئی خوئی بوو. به لام
من وام زانی تو ش له گه ل ئەویت بۆیه هیچ گرنگیه کم پینه یا. ئیستاش
تۆم بینی به تهنه له ئیش ئە گهریتهوه، ئاگاداریش نیت، ئەمەش به لای
منهوه شتیکی سهیره! چونکه؛ من هه رگیز ئەو کورهی تۆم به تهنه
نه بینیوه.

من هه ر راوه ستابووم دەمم داچه قا بوو! بروام به قسه کانی هیلین
نه کرد. چونکه رهنج به پاسی تابهت هاتوچۆی ئە کرد. هیچ کاتیک
شتیکی وه کو ئەوه روینه دابوو. ئە گهر پاسی قوتابخانه کیشهیه کی
هه بوايه په یوه ندیان پیوه ئە کردم! ئە ی که واته ئە بیته چی رویدا بیته؟!
من خه ریک بوو له ترسانا ته واو دەمم وشک ئە بوو، ئە بیته هیلین راست
بکات! یان که سیك چۆته ماله کهم له وانیه له رهنج چو بیته؟! هه ر
ته ماشای هیلینم ئە کرد ئینجا وتم:

— هیلین خان، وه ره له گه ل من بگه ری ره وه، ئە ترسم ئە گهر به تهنه
دهر گای شوقه کهم بکه مه وه. هیلین به دهنگی به رز قاقایه کی لیداو وتی:
— ئەوه به راسته؟ له چی ئە ترسیت؟! من ئە لیم کورہ که ته. به لام
نازانم بو پیش هاتنه وهی خۆت ئەو گه راوه ته وه بزانه کیشهیه کی
هه یه. من ئە رۆم. نایته زیاتر دوا بکه وم، خۆت ئە زانی من ئیستا ئیش
ئە کهم. هیلین رویشته. منیش ئیتر به دەم ترس وله رزیکه وه به ره و
شوقه کهم رویشتم. کاتیک نزیك بومه وه زۆر دوودل بووم له وهی
دهر گاکه بکه مه وه. به لام له دلی خو مده ئە موت، خو هیلین نه شیتته، ونه
کویریشه، زۆر باشیش رهنج ئە ناسیت. نازانم بو ئە وه نده دوودل بووم.
گومانم له هه موو کهس، هه موو شتیك پهیدا کرد بوو. تهنه کهس که

بروام پیئە کرد تەنھا هەستی خۆم بوو. بە ترسیکەووە دەرگاگەم کردەووە، سەیرم کرد رەنج لەسەر کورسیەک بەرامبەر دەرگای دەرەووە دانیشتووە. زۆر جوان خۆی گۆریووە، سەیرم لێهات بۆ رەنج لە پیش من لەمالە؟! کەواتە هیلین راستی کرد هەرلەبەر خۆمەووە پیکەنینیک گرتی لێی چومە پیشەووە وتم:

— رەنج، ئەووە کورم بۆ لەمالیت چی بوە خۆ نەخۆش نیت؟
رەنج بەرویه کی زۆر جوان و دلخۆشیەووە لەجیی خۆی هەلسایە سەربیی وتی:

— دایکە بەخیربیتتەووە، نەخیر دایە نەخۆش نیم. بەلام؛ باوکم ئەمڕۆحەزی کرد لەگەڵیا برۆمە دەرەووە. هەر، کە گویم لەو قسەیه بوو خیرا لێی چوومە پیشەووە بە دلێکی زۆر خۆشەووە وتم:
— چیی...؟! باوکت؟ ئەووە بەراستە؟! باوکت یەت بۆ ئێرە؟! یەت بۆ لات؟! تۆ داوات لێکرد؟ یان خۆی قسە ی لەگەڵ کردیت. ئادە ی خیرا بۆم باسکە چومە لایەووە دەستیم گرت رامکیشا بۆ ژووری دانیشتنە کە. دامنیشان وتم:

— دە ی خیرا هەموویم بۆ باس کە چۆن ئەمە رویدا؟ دە ی خیرا کی بریاری دا تۆ ئەمڕۆ لەگەڵ باوکت برۆیتە دەرەووە؟ کی ئەمە ی ریکخست؟! هەر ئیستا تێمبگە یەنە. وادیار بوو رەنج دلێ زۆر خۆش بوو، هەر پیئە کەنی. وتی:

— بۆچی وا ئەلێیت؟ دایکە تۆ حەز ناکە ی من لەگەڵ باوکم برۆمە دەرەووە؟! خیرا باوەشیکم پیا کرد وتم:
— نا... نا... کورم قەت وا نەلێیت. من مەبەستم ئەووە یە بلیم ئەم شتە جیگە ی سەرسورمانە! تۆ پیشتر ئەترانی؟ رەنج سەریکی راوەشاند وتی:

– نهء. ئەمىرۆ زانيم. داىكه ئە گەر تۆ پىت ناخۆشه ئىستا بە باوكم
 ئەلیم رۆژىكى كه ئەرۆينه دەرەوہ. خىرا باوہ شىكم پيا كرد وتم:
 – كورم ئەوہ تۆ باسى چىئە كەيت؟ من زۆر حەز ئە كەم لە گەل
 باوكت بچىتە دەرەوہ، بەلام ئەمىرۆ من توشى سەرسورمان هاتم!
 لەوكاتەدا رەنج پىكەنى بە دللىكى خۆشەوہ سەيرىكى كردم. وتى:
 – نازانم، باوكم خۆى ئەمىرۆ تەلەفۆنى بۆ كردم، پىى وتم، دواى
 قوتابخانە بەيە كەوہ ئەرۆينه دەرەوہ.

وتم:

– ئىى؟ چىتر دە بۆم باس كه

وتى:

– ئىى تەواو، منىش پىموت باشە.

وتم:

– كورم ئى تەواوى چى؟ ئەى تەلەفۆنى بۆ كى كرد...؟ بۆ
 خۆت...؟ كوا باوكت ژمارەى تۆى هەيە؟! چۆن؟ كى تۆى بۆ مالەوہ
 گەراندەوہ؟! بۆ زووتر قوتابخانەت بە جىھىشت. رەنج ئاورىكى داىەوہ
 زۆر بەسەرسورمانەوہ وتى:

– داىكه؟ ئەوہ چىە ئەو هەموو پرسىارە؟! نازانم. ئەمىرۆ لە پرىكا
 مامۆستا جىكا بۆ ئۆفيسە كەى خۆى بانگى كردم وتى، حەز ئە كەيت
 لە گەل باوكت قسە بكەيت؟ منىش وتم:

– بەلى. ئەویش وتى:

– ئەوہ تا باوكت چاوەرىنە قسەت لە گەل بكات، ئىتر تەلەفۆنە كەى
 داىە دەستم.

که قسم له گه‌ل باو کم کرد، باو کم پییوتم، زورم بیر ئە کات،
حهز ئە کات ئە مەرۆ دواي قوتابخانه بهیه کهوه بچینه دهرهوه نانیک
بخۆین.. ئیتر منیش پیم وت، باو که گیان منیش زورت بیر ئە کهم،
حهز ئە کهم بت بینم. ژماره‌ی ته‌له‌فونه کهمان گۆریه‌وه. دوايی مامۆستا
جسیکا پرسیا ری لیکردم وتی:

– ههز ئە کهیت ئیستا بۆ ماله‌وه برۆیته‌وه خۆت ئاماده بکهیت
تا کو زوتر باوکت بینیت؟ منیش پیم وت:

– ئاخرچۆن بۆ ماله‌وه برۆمه‌وه هیشتا زووه، کاتی پاسه کهم
نه‌هاتوه. به‌لام مامۆستا جسیکا وتی: که خۆی ده‌توانیت بگه‌ینیته‌وه
بۆ ماله‌وه تا کو خۆم ئاماده بکهم. ئیتر خۆی منی هینایه‌وه بۆ ماله‌وه،
وتیشی به‌دایکیت بلّی داوای لیوردن ئە کهم که پرسیارم پینه کرد.
به‌لام هۆیه کهی ته‌نها له‌به‌ر ئەوه‌یه ئەزانم زۆری پیخۆش ئەبیت ریگر
نابیت، له‌هه‌مان کاتیشدا بۆ دایکت سه‌رپرایزیکی خۆشه. دایکه گیان
من ئەزانم تۆ پیت خۆشه توخوا وانیه؟ له‌وکاته‌یا دلّم پر بوو له‌گریان
سه‌ری ره‌نجم ماچکرد، توند به‌ سنگمه‌ونوساندم، وتم:

– هه‌رچی دلّی تۆ خۆشکا، دلّی منیش خۆش ئە کا. هه‌رکه‌سیکیش
ئازاری تۆ بدات، ئازاری من ئەدات..

هه‌رچه‌ند سه‌رنجی روخساری ره‌نجم ئەدا، به‌ ئاشکرا خۆشیه‌کی
یه کجار زۆری تیا‌دا به‌دی ئە کرا. ئەوکاته‌ زانیم ره‌نج چه‌ند بی‌ری باوکی
ئە کات. ئەوکاته‌ زانیم چه‌ند تامزرۆی چونه‌دهره‌وه‌یه که له‌ گه‌ل باوکی
بۆ زیندوو کردنه‌وه‌ی یاده‌وه‌ریه‌کانی مندالی، که خه‌ریک بوو کال
ئەبونه‌وه. ره‌نج هه‌موو جار یادی ئەورۆژانه‌ی ئە کرده‌وه که به‌ته‌نها
له‌ گه‌ل باوکی ئەرۆیشتن. هه‌رچه‌نده ره‌نج ئەوکاته‌ زۆر منال بوو، به‌لام

واديار بوو ئەو ھەندە خۆشى لە کاتەکان وەرگرتبوو کە بەھیچ جۆریک بیری نەئەچونەو. زۆر جار من پیم دەگوت، رەنج گیان خۆمنیش ئەتوانم بۆ ھەموو شوینیکت بەرم، زۆر شوین ھەبە ئەتوانین خۆم و خۆت بەیە کەو بەوی برۆین. بەلام، ھەموو جاریک بە دەموو چاویکی زۆر کزوو خەمبارسەیریکی ئەکردم، ئەیوت:

— دایکە گیان، ئاخر من ھەز ئە کەم بۆ ئەو شوینانە لە گەل باوکم برۆم. چونکە؛ ئەو جیگایانە ھەر لە گەل باوکا خۆشە. تۆ ھەزت لە راوکردن نییە، بەلام بیرمە باوکم راوچیه کی زۆر چاک بوو. تۆ ھەزت بە مەلە کردن نییە لە ئاو ئەترسیت. بەلام باوکم زۆری ھەزبەمەلە کردن بوو، ئەتوانیت فیری مەلەشم بکات. تۆ ھەزت لە یاری سەرسەھۆل نییە، ئەلێی ئەخلیسکیم بەلام باوکم یاریزانیکی زۆر باش بوو. بیرمە منیشی فیر کرد.. جارێ باوکم منی زۆر خۆشەویست. کەچی ئیستا نازانم، بۆ منی ھەر بیرنییە. ھەر، کە ئەو قسانە ی ئەکرد، دلێ پر ئەبوو، لە گریان سەریکی دائەنەواند، لەوکاتەدا گرێک لە ناو دلەم بەرئەبوو، خور خور ئاو بەچاوە کانددا ئەھاتنە خوارێ. ئەوسا سەیریکی ئەکردم ئەیوت:

— دایکە مەگری، توخوا دەھەستە، برۆ تەلەفۆنیکی بۆ بکە، وپی بلی، من زۆری بیر ئەکەم، با بیت بە دواما ھەلمبگریت پیکەوہ برۆین. بەخوا یاریم ناویت، ھیچ داوا ناکەم، باھیچم بۆ نەگریت. ئەوکاتانە من زۆر بیدەسەلات بووم. تەنھا ئاواتم ئەخواست کە ریبوار خۆی ھەست بەدووری کورە کە ی بکات خۆی ھەولێ بینینی بدات نە ک کورە کە ی.

زۆر هه‌والیکی خۆش بووکاتیک که زانیم ریوار داوای بینینی
 رهنجی کردبوو. هه‌رچه‌نده دوودل بووم له وهی که ریوار بتوانی
 ئەو خۆشیهی که رهنج چاوه‌پیری ئە کرد، وه کو جار ان بیداتی. هه‌رچه‌ند
 ئەم پروانییه رهنج، ئەمزانی چهند دلی خۆشه. منیش زیاتر دلم خۆش
 ئەبوو. دوایی زانیم که مامۆستا جسیکا په‌یوهندی به باوکی رهنجه‌وه
 کردبوو، باسی رهنجی بو کردبوو، که چهند تامزرۆی بینینی باوکتی.
 له‌هه‌مانکاتدا هه‌لوێستی منی بو ئاشکرا کردبوو، من پیکه‌ش حال ده‌بم
 کاتیک په‌یوهندی نیوان ئەو، له‌گه‌ل رهنج پته‌وو به‌هیز ده‌بیت. هه‌روه‌ها
 پیشی وتبوو، من هیچ کیشه‌یه کم له‌گه‌ل ئەودا نیه، نه‌ک هه‌ر ئەوه‌ش،
 بگره‌ چه‌ز ئە که‌م ئیمه‌ش له‌به‌ر کوره‌که‌مان په‌یوهندی نیوانمان باشییت.
 بو ئەوه‌ی رهنج له‌ نیوان ئیمه‌دا دووچ اری وون بوون نه‌بیت. زۆری
 نه‌برد ریوار گه‌یشه‌ به‌رده‌رگا. هه‌ر نه‌م زانی رهنج چۆن رای کرد،
 تا کو ده‌رگا که بکاته‌وه، به‌ده‌م را کردنه‌وه بو ده‌رگا که هاواری ئە کرد
 ئەیوت:

– ئەوه باوکه‌مه. دایکه ... ئەوه باوکه‌مه... هات، پی بلیم بیته
 ژوره‌وه؟ ده توخوا با بیته دایکه گیان، ده بایته. منیش له جیی
 خۆم هیشتا راوه‌ستا بووم نه‌م ئەزانی چی وه‌لام بده‌مه‌وه.
 باوکیشی له‌ودیوی ده‌رگا که وه هه‌ر له زه‌نگی ئەدا، دیار بوو
 زۆری په‌له‌بوو.
 وتم:

– کورم تۆ جاری دەرگا که بکه ره وه، نه وه کا باوکت په له ی بیت.
رهنج دەرگا که ی کرده وه به لام وه کو منالیکی دوو سی سال خوی فری
دایه باوهشی باوکی، ئه ویش باوهشی بو گرتبو وه وه ماچی ئه کرد.
من ئیتر خوم پی رانه گیرا، به ره و ژووری نوستنه که ی خوم رویشتم.
گویم لی بوو رهنج ویری باوکی ئه کرد که بیته ژوره وه، به لام باوکی
پی و ت، کوره که م ئیستا بابرۆین جاریکی تر په یمانت ئه ده می ئه گهر
دایکت رازی بوو منیش چه زئه که م بیمه ژوره وه کاتیکی زیاتر له گه ل
یه کتردا دابنیشین.. وادیار بوو رهنج قه ناعه تی به قسه که ی باوکی کرد.
به دهنگیکی بهرز هاواری کرد دایکه... وارۆیشتین خواحافیز....
منیش هر له بهر خومه وه ئه موت، خواحافیز... خواحافیز.

دوای ئەوێ ئەوان روڤشتن، خۆم به تهنه مامهوه. نهم ئەزانی چی بکهه. ئەو روژه یه کهه جارم بوو به تهنه بهم، پینچ سال له دوای جیابونه وهمان. له وهتهی ریوار به جیی هیشتین، جگه له کاته کانی که رهنج ئەچوو بو قوتابخانه، من بو یه که کاترمیر له رهنج دانه برا بووم. ههموو کاته که وه کو سییه ری خۆم ئەمیننی. به لام له و کاته دا که له گه ل باوکی رویشته ههستم ئە کرد دلش رویشتهوه. نهم ئەتوانی له ماله که ما به تهنه خۆم بینم، نازانم بو ههستم ئە کرد دلگوشرا بوو، له ئاستی خۆم دانیشتم، دهستم به گریان کرد. ده موچاوه جوانه که ی رهنج له بهر چاوم لانه دهچوو. به ناو ماله که مدها هاتوچۆم بوو. ههر، وه کو شتیکم لی ون بویت و ابوو حهزم ئە کرد گویم له دهنگی رهنج بیت. چه ند جاریک دهستم دایه ته له فونه کهه. به لام، دام ئە نایه وه زور ههستم به تهنه یی ئە کرد. بریارم دا بچه ده ره وه ههر بو ئە وهی توژیک خۆم مه ژغول بکهه. به لام وتم نه، جار ی با شتیك دروست بکهه، کاتیک رهنج گه رایه وه ماله وه باخواردن ئاماده بیت. له پریکا بیرم ئە کرده وه له وانیه ئە مشه وه ههر خۆم به تهنه بهم، ههستم ئە کرد ریوار رهنج بو ناهینته وه، له وانیه ئە مشه و لای خوی بیهیلته وه، وام ئە زانی ئیتر رهنج ناینمه وه، من له و خه یالانه دا بووم که رهنج تلفو نیکی بو کردم، وتی:

— دایکه گیان، تو خوا قه یناکا ئیمشه و لای باوکم بمینمه وه؟ منیش زور به دوودلیه وه پیم وت:

– ئەگەر خۆت ھەز ئە كەيت، بەلئى ئاسايىھ. بەلام، تۆ بەيانی بۆ
قوتابخانە دەيىت برۆيت. رەنج تۆزىك وەستا. ئىنجا وتى:
– باشە. دەبا پرسىارىك لە باوكم بكم، بزەنم چى ئەلئىت؟ گويم لئى
بوو كە پرسىاره كەى لە باوكى كرد. ئىنجا وتى:
– بەلئى داىكە، بە باوكم وت، ئەويش پىي وتم، كە بەيانی زوو
پىش ئەوھى پاسە كە يىت، ئەمگەر ئىنئەوھ.

بۆ يەكەم جار من ئەو شەو بە تەنھا بووم. زۆر ناخۆش و دورو دريژ بوو. ھەستەم بە تەنھايىيەكى زۆر ئەكرد، ئەوكاتە زانيم كە چەند غەريب و يېكەسم. ئەو ھەنە بېرى رەنجەم ئەكرد وەكو چەند رۆژيەك يېتەيم دورو يېتەيم. رۆيشتمە ژوورەكەي، ھەزم ئەكرد بۆنى جەكەنى بېكەم. كەمەك بە ناو ژوورەكەيدا ھاتوو چۆم كەرد، كەوتەمە رېكخستەنەو ھى ئەوشتانەي كە لە جېي خۆيدا نەبوون. ھەندەك لە جەكەنىم بۆ ھەلواسى، جانتاكەيم كەردەو ھى بۆ ئەو ھى بزەنم وانەي تازەي و ھەرنەگرتو ھى؟ بەلام كە سەيرەم كەرد ھەمووي تەواو كەردبوو. لەبەر خۆمەو ھى يېكەنىم و تەم: لەخۆشى باوكى، واديارە ھەر لە مەكتەب تەواوي كەردەو. ئېنجا كەنتۆرەكەيم كەردەو ھى، بەجەكەنىدا ئەمپروانى چاوم كەوتە سەر و يەنەيەك كە بە ديوارى ناو ھى كەنتۆرەكەيەو ھى ھەلواسى بوو. و يەنەكە و يەنەيەكەم جەژنى لەدايك بوونى رەنج بوو. لەو و يەنەيەدا، من و رېبوار رەنجان لەنيوان خۆماندا دانابوو، ھەردوو كەمان لەيەك كاتدا ماچى ئەكەين. رەسمەكى تەريش كە تۆزەك لەولا تەبوو، و يەنەيە ئاھەنگى ھاوسەرگيرەمان بوو، كاتەك رېبوار باو ھى بەناوقەدما كەردبوو ھەردوو كەمان دىخۆشىن پېئەكەين. زۆر سەيرەم لېھات! چونكە من ئەو و يەنەم ھەموو لابرەبوو. ھەرگىز لەو بېروايەدا نەبووم رەنج ئەو و يەنە بەدۆزىتەو ھى. يېئاگەي من ھەلوايان بواسىتە. بەلام ئەو كەرەي رەنج وای لە من كەرد، زياتر ئاگام لە رەنج و ھەستەكەنى يېتەيم، زياتر گوى بۆ خواستەكەنى شەل بېكەم. من

ئەمزانی سۈرۈشتى رەنج لەو كورپانەيە كە زياتر ھۆگرى باوكيانن. زياتر خۆشى لە گەل باوكى ئەينى. ھەرچەندە خۆشەويستى بۆ من بېسنور بوو. بەلام بى ۋەستان رەنج چاۋەرپى باوكى ئەكرد. ھەموو ھەفتەيەك چاۋەرۋانى تەلەفۋنىكى ئەكرد. نايشارمەۋە زۆر جار لەو ئەترسام ئەگەر رەنج بېرواتە لاي باوكى منى بېرىچىتتەۋە. بەلام باوكى بۆ ماۋەيەكى دوورو دريژ زۆر لەئىمە دابرا ھېچ پەيوەندىە كىشى بۆ دلىيا بونى لە تەندروستى كورپەكەى خۆى نەدەكرد. بەلام رەنج ھەموو كات باوكى لە ياد بوو.

بۆ ماۋەيەك لە سەر جىگاگەى رەنج راکشام. تۆزىك بۆنى جەلەكانىم كەرد، كەمىك بەديار ۋىنەكانىيەۋە كە بە ديوارەكەۋە ھەلم ۋاسىبون راۋەستام، قسەم لە گەلدا ئەكردن. لە پرىكا چاۋم بە ئاۋىنە گەرەكەى دەرگاي دەرەۋەى كەنتۆرەكەى كەوت، خۆم تىادا بىنى، كە بىنىم روخسارم زۆر خەمبار ۋ پەشۋكاۋ ديار بوو. تۆزىكى تىرىش لە خۆم نىزىك بوومەۋە. ئىنجا بەخۆم وت، كچى ئەۋە تۆ چىتە بۆ ۋا ئەكەيت؟ ئى خۆ ئەۋ كورپە چۈە بۆ لاي باوكى. ئىتر ئەم ھەموو خەموو گرىانەى بۆ چىيە؟ با ئەمشەۋ لاي ئەۋ بىت. ئەى تۆ خۆت گلەبىت نەكرد؟ ئەى تۆ خۆت ھەزت نەكرد رەنج لە گەل باوكى نىزىك بىتتەۋە؟ ئەى تۆ خۆت پەيوەندىت نەكرد بە رىبوارەۋە بۆ ئەۋەى پەيوەندى لە گەل كورپەكەى دروست بكاتەۋە؟ ئەى ئىستا بۆ خەمتە؟ ئەۋە شوکور ئاۋاتەكانت ھاتنە دى. بى ۋەستان ئەۋ پىسارنەم لە خۆم ئەكرد. بېروام نەدەكرد جارىكى تر رىبوار بگەرپتتەۋە ژيانى رەنج، ھەرچەند خەۋنىكى زۆر خۆش بوو، بەلام لەھەمان كاتدا

خۆشهويستی زۆرم بۆ رهنج، خەريک بوو بەرەو خۆپەرستی پەلکيشی
ئە کردم. ئەمويست رهنج تەنها بۆ خۆم بێت!. بېرم ئە کرد، چونکە؛
بە هەموو تەمەنی لێم دانەبرا بوو. برۆاشم نەدە کرد بەو ماوه کەمە
ئەو هەندە بۆی پەريشان بۆم. بەهەر حال ژوورە کەي رهنجەم بە جی
هێشت. رویشتم بەرەو حەمامە کە شاوهرێکم کرد. هەولمدا شتیک
بەخۆم. بەلام هەرچەندم ئە کرد هیچم بۆ نەدە خورا، وازم لەو هەش هینا.
لە کوتايدا بریارم دا هەوایکی جوانەي هاورێم بپرسم. ماوه يە کي
دورودرێژ بوو لەهەوایي ئاگادار نەبووم.

دەستم دايە تەلەفۆنە كەم رەقەمى جوانەم داواكرد، پاش چەند
زەنگىك جوانە وەلامى دايەوہ. ئەويش كاتىك وەلامى دايەوہ، زۆر
بىزار و توورە ديار بوو..

وتم:

– جوانە گيان داواى لىبوردن ئەكەم، ئەترسم كاتە كەم نەگونجاو
بىت. ئەگەر بىت خۆشە كاتىكى كە، قسە ئەكەين؟ جوانە لەوہلامدا

وتى:

– نەخىر وانىيە. كاتە كەت زۆر گونجاوہ، خۆم ئەمرۆ بەتەما بووم
پەيوەندىت پىوہ بكەم.

وتم:

– ئەى بۆچى دەنگت تۆزىك نارەحتى پىوہ ديارە؟ هېچ شتىك
بىزارى كردويت؟

جوانە وتى:

– بەلى.. زۆر شت بىزاريان كردووم! پىشەكى زۆر لە ژيانى خۆم

بىزارم!

وتم:

– ھەر ئەوہنە؟ ئىنجا ئەوہ ژيانە، بىگومان بارى رۆژانەى ژيانى
زۆرمان ھەر بەو شىوہىە بىزارىە. ھەر بەو بىزارىەش دەبىەنە سەر.

جوانە وتى:

– رۆشناگيان نازانم تاكەى ژيانى من و تو ئاوا بىت؟ تاكەى دلەمان

خۆش نەيىت؟ بۆ ھەر وايىن؟ چونكە ئىمە باشىن؟ درۆزن نىن؟
خراپە كار نىن؟ وتم:

— جوانە گيان چىتە بۆ ئەو ھەنە بى و رەى چى بوو؟ پىم بلى ئىمە
ھاوړى و خوشكى يە كىن. جوانە وتى:

— راستە ھاوړىين. راستە ئىمە لە خوشك زياترين. بەلام؛ پروا بكة
ئەو ھەنە بىزارم نازانم چىت بۆ باس بكم!. وتم:

— جوانە گيان وە كو وتم، ئەمە ژيانە ئىتر پرە لە كىشە و لە كوتوپرى
سەير. كىشە كانمان وە كو سىبەرە كەمانى لىھاتو، ھەموو كات يان
لە پىشمانە وەيە، يان لە پشتمانە وەيە. بەلام گرنگ ئەو ھەيە كە گوئى
نەدەينى، و ابزانين بوونى نىيە. جوانە ھەناسە يە كى قولى ھەلكىشا
وتى:

— ئاخخ. خۆزگە وائاسان بوایە، تۆ نازانیت من چەند لە ژيان
بىزارم، لە خۆم، لە ھەموو كەس.
تم:

— جوانە گيان، توخوا تۆزىك بە ھىواشى، پەلە مە كە. لەسەر خو
قسەم بۆ بكة. يە كەم بۆ چى لە خۆت بىزارىت؟ دوو ھەم بۆ چى لە ژيان
بىزارىت؟ خو منالە كان باشن. ھىچ كىشە يە كى بە و جوړەيان نىە من
بزانم لە قوتابخانەش سەر كە وتون. وانيە؟ پىم وت، ئە گەر ھەز ئە كەيت
قسە بكەين، بىگومان من ئامادەم تاكو بە يانى گوئى لىبگرم. ئەم
شەو ھەر خۆم بە تەنھا. نازانم چى بكم. ھەزم بە ورتە ورت و قسە
كردنە. منىش تا رادەيەك بىزارو دوودلّم، دوايى بۆت باس ئە كەم.
بەلام جارى تۆ قسەم بۆ بكة، چىت پىويستە يارمەتيت بدەم. پىش
ھەموو شتىك پىش ئەو ھى ھىچىشم بۆ باس بكەيت، ھەر ئىستا يەك

هەناسەى قول ھەلکىشە با تۆزىك ئارام بىتەوہ.

جوانە ھەناسەىە كى قولى ھەلکىشا. لەپرىكا وتى:

– چىيى!؟ تۆ وت ئەمشەو بەتەنھای. بۆ؟ ئەى رەنج لە كوئىيە؟
چۆنە؟ چىەتى؟ وتم:

– دە تۆ جارئ باسى خۆتم بۆ بکە، ئەوسا ئەوہشت بۆ باس ئە کەم.
جوانە وتى:

– نا... توخوا بەراست. رەنج چىەتى؟ لە كوئىيە؟ وتم:

– جوانە گيان، رەنج لای باوكتى. جوانە وە كو توشى شۆك بویت
تۆزىك وەستا ئىنجا بەدەم بزەىە کەوہ وتى:

– چىي؟ ئەوہ بەراستە رەنج لای رىبوارە؟! چۆن؟! بەخوا ھەوالىكى
خۆشە. دە پىم بلئى چۆن رویدا.؟ بەخوا زۆرم پىخۆشە. وتم:

– ئەزانم زۆرت پىخۆشە. بەلام جارئ واز لەومەسەلەىە بەيئە.
وہرەوہ سەر باسە کەى خۆت.

جوانە وتى:

– باشە. بەلام؛ دوایى ئەبىت ھەمووشتىکم بۆ باس بکەیت. وتم:

– بىگومان، ھەمووشتىکت بۆ باس ئە کەم. منىش روداوى تازەم
زۆرە. ھەز ئە کەم ئاگادار بىت. جوانە دىسان وتى:

– روداوى وە كو چى؟ دەتوخوا جارئ تۆ باسى شتەکانى خۆت
بکە. ئىستا تۆ منت خستە غايلەوہ. وتم:

– جوانە گيان غايلەو مايلەى ناوئىت. بروا بکە يەك شتت بۆ باس
ناکەم، ھەتا پىمنەلئى كىشەکانى تۆ چىە. بۆچى بەوجۆرە بىزارى.؟
دوایى من باسى روداوہ کانى خۆمت بەدووورو درىژى بۆ ئە کەم.
ئەمجارە جوانە بەدەم ئاخىکەوہ دىسان وتى:

– من نامەويت تۆش بە خەمى خۆمەوۋە بىزار بىكەم، چونكە چاك ئەزانم تۆش ھەر وە كو منيت.

وتم :

– جوانه گيان، راسته منيش خەمم زۆره. ھەموو كەس يەك بەشى خۆى خەمى ھەيە بەلام، ھەركەس بەشيوەيەك بەرەوروى خەموو كيشە كانى ئەبىتەوۋە. من بەرەوروى زۆر لە كيشە كانم دەبمەوۋە، تا كو بتوانم چارەسەريكيان بۆ بدۆزمەوۋە. ئەگەر توانيم چارەسەرييان بىكەم، ئەوا بىگومان زۆر دلخۆش دەبم. بەلام ئەگەر نەم توانى، خۆم بىتتا قەت ناكەم. ھەرچەندە ئاسان نيە. بەلام؛ تابتوانم ھەول ئەدەم لە بىريانكەم. چونكە؛ ئەگەر تۆ ھەموو ژيانت تەرخان بىكەيت بۆ بىر كەردنەوۋە لە چارەسەركەردنى كيشە كانت، كاتىك بەخۆت ئەزانيت ژيانت تەواو بووۋە. بەلام كيشەت ھەر ماوۋە. ئىمە رۆژانە كيشەى تازەمان بۆ دروست ئەبىت، چونكە لە ژيانداين بەريەك دەكەوين. ھەر خۆمان نين، كەواتە ھەموو كات ئەبىت ئامادە بين بۆ روبەرۋوبونەوۋەى كيشەى تازە. ئىستا پىم ئەبىت چىي بىزارى كەردويت؟
جوانه وتى:

– رۆشناگيان، پيشەكى داواى لىبوردنت لى ئەكەم كە بۆ يەكەمجارە ئەم باسەت لا ئاشكرا بىكەم. لە راستيا ئەترسام بۆتى باس بىكەم. چونكە ئەمزانى وەكو ھەموو جارىك لىم توورە ئەبىت. بەلام وائىستا ھەموو شتىكت پىئەلیم. منيش ھەر گویم لىگرتبوو. قسە كانم پىنەبرى. جوانه وتى:

– نزيكەى سالىك ئەبىت، بەريكەوت كەسىكم ناسى، بەخىرايى بوين بە ھاوريى يەكتر

وتم:

– ئى زۆر باشه. ئەم كەسە كىيە، لە كۆي ناسیت؟

وتى:

– يەنى لە كۆي؟ خۆ من بە بۆنەى ئىشەوہ ناچمە دەرەوہ. كەسیش نابىنم. لە مالمەوہ بۆ ئىش، لە ئىشەوہ بۆ مالمەوہ. بىگومان لەسەر فەيس بووك! كابرايە كە ھەتا بلىت كەسايەتيە كى بالآ دەست، خاوەنى پارە، قسەزان، زۆر زيرەك، لە گەل ئەوانەشدا شوخ، قۆز، بە توانا، مەبەستم كابرايە كە، كە لە زۆر رووہوہ تەواوہ. كەموكورى زۆر كەمە. ھەر وە كۆ ئەزانیت مېردە كەم رویشت، بە جىي ھىشتم. ئەوہ زياتر لە ھوت سالى تەنھام. دواى ئەوہى منالم ھەموو گەورە كرد ئىستا ئەوان خەرىكى ژيانى خويانن. منيش ھەزم بە ژيانى تەنھايى نىيە.

وتم:

– ئى.... واىە زۆر راستە، ھەقى خۆتە. بە لام چۆنت ناسى؟ چۆن بىروات پىكرد؟ خۆ فەيس بووك جۆرەھا خەلكى لىيە، زۆر بەشيان ناناسين. من ئەزانم تۆش ئاسان نىت. بە ھەموو كەسىكش رازى نايىت. جوانە بەدەنگىكى پىر لە ئازار وتى:

– بەلى راستە. سەرەتا بۆ من زۆر قورس بوو كە، رازى بىم بە كەسىك كە لەوہ پيش نەم ناسى بىت، بە لام، ئىمەى ئافرەت چونكە دلمان پاكە، خوش باوہرىن.. لە پىر كەسىك دىتە سەر پىگەمان بە ئاسانى ئەتوانىت ھەلمان خەلە تىنى و فریومان بدات.

وتم:

– بەداخەوہ، زۆر بەشيان وائەزانن ھەموو ئەو كەسانەى كە دىنە سەر فەيس بووك وەك يەكن، يان ھەموويان يەك مەبەستيان ھەيە.

ئەویش وەخت بردنە سەرە بە شیوەیەکی ناشرین و نادروست. کیشە کە
لەوهدایە پیاوان بە یەك چاوسەیری هەمووان ئە کەن. پاشان بە دەم
پیکەنینه وە وتم:

— دەباشە، ئیستا چی بوە؟ ئەو کەسە چی لیپهات ون بوە؟ یان
دوای خۆشەویستی و پەیمان پیدان، پپی وتی ژنی هەیه؟
جوانەش پیکەنی. وتی:

— رۆشنا گیان بەخوا نە ئەمیان بوو، نە ئەویان! دوای سالیك
قسە کردن و بینین ئینجا هاتوچۆ. دوای ئەوێ کە، خۆی داوای لیکردم
بە منالەکانی بناسینم. چونکە بریاری دابوو، کە بەزووترین کات
هاوسەرگیری بکەین، منیش زۆر بە خۆشیەو بە منالەکانم ناساند.
ئەوانیش پیمان خۆش بوو. ئەوکاتە منالەکانم زانیان کە من و ئەو
خۆشەویستیمان لە نیواندا هەیه، منیش پاش ماوێهە کی کەم داوام لیکرد
کە وەکو ویستی خۆی ئەم پەيوەندیە بکەینە پەيوەندیە کی توندو
راستەقینە. ژیانکی هاوسەری بۆ خۆمان دروست بکەین. چونکە
من و ئەو گەشتینە ئەو پەری خۆشەویستی. هیچ نەبیت من بریارم
وابوو، هەموو ژیانم تا کوتایی لە گەل ئەودا بەسەر بەرم.
وتم:

— ئەی ئیستا کیشە کە لە کوی دایە؟ منالەکان رازی نین؟ جوانە
پیکەنیکی دروست کراوی کرد. وتی:

— منالی چی؟ ئیستا ئەو لە هەموو قسەکانی خۆی پەشیمان بۆتەو.
جاریك ئەلپت ئیمە تەنھا هاوڕیین، نامەوێت هاوسەرگیری بکەم،
جاریکیش ئەلپت ئەمەوێت هاوسەرگیری بکەم. بەلام بەو مەرجانە
کە خۆم ئەمەوێت!.

وتم :

— مەر جی چی؟ چۆن وا ئەلێت؟ باشه ئەو هیچ پەیمانیکى بە تۆ دابو؟

— جوانه وتی:

— بەلێ نەك جارێك، بەلكو زۆر جار باسمان كردبوو، زۆر ئاواته خوازبوو. زۆر جار ئەو خۆی پلان و رێگای تازهی دانهنا بو نیشانه كردن. تەنانەت كاتی گواستنەووەو زۆر شتی تر. منیش زۆرم پێخۆش بوو. بەلام پێش دوومانگ سەردانی كردم. ئەوكاتە داوام لێ كرد، كه بەراستی بریاره كهی جیبه جی بكات. هەتاكوو لای كه سوكارم باسی بكەم. بەلام، ئەو وتی، جارێ زوو هێشتا كاتی نییه، جارێكى تریش هەر، هەمان شتی وتەو. هەفتەیهك دواى ئەو پێى وتم، بەمەر جیك هاوسەرگیری ئەكەم، ئەبێت بچینه لای مەلا! لەوئى مارەم بكات!. هیچ كەسیكیش ئاگادار نەبێت. تەنانەت منالە كانیشم نەیزانن.

وتم:

— ئەو مەرجه كهیهتی؟ بچنه لای مەلا!؟ مەبهستی چیه؟ هیچ پرسیارێكت لێ نەكرد؟ ئەى بو كەس نەزانیت؟ خو ئیوه دزی ناكەن! جوانه وتی:

— نازانم بو مەلا؟ ئاخر منیش بویه دوودلم. كه وتومەتە شكەو. چەند رۆژیکیشە دەنگی نییه، لەو ئەچیت بیهویت خۆى ون كات. ئینجا بو كەس نەزانیت؟ منیش لەو تیناگەم! تۆزێك وەستام بیرم كردهو. وتم:

— ئەى باشه تۆ لیت نەپرسی بو بچین بو لای مەلا؟ یان بو بەدزیهوه بیت؟ جوانه وتی:

— به لئی لیم پرسى. كه چى وتى، جارى ناتوانم پیت بلیم، دواى باسى
ئه كه ين. ئىتر له ورۆزه وه هيچ دهنگى نيه. ئه وه چند رۆزه چاوه ريم
په يوه نديه كم پيوه بكات كه چى وه لامى نامه كانيشم ناداته وه. وه خته
دلّم ئه ته قى وتم:

— باشه ئىستا توخوا تۆ بۆ ئه وه بيتاقه تيت، بۆ ئه وه كه سه خه فته
ئه خویت؟ جوانه به قورگىكى پر ئه نديشه و گريانه وه وتى:
— رۆشنا گيان بروا بكه... خه فته بۆ خوّم ئه خوّم. چۆن من
ئه وه نه بيئه قل بووم بروام پيكره. وتم:

— جوانه گيان تۆ بى ئه قل نيت. له وانه يه ئه وه كه سه خوى كه سيكى
راراو بى په يمان بيت. دواى ئه وه، خو توهيشتا قسه ت له گه ل نه كرده
تا بزانيت كيشه ي چيه. له وانه شه هويه كى گوره ي هه بيت! جارى با
حوكمى نه ده ين. با ئيمه ش تفهنگ به تاريكيه وه نه ين. خو ئه گه ر
واش بيت، ئه وه ماناي كوتايى بونى دنيا نيه.
جوان وتى:

— رۆشنا گيان، نازانم بۆ دلّم هيچ ئيسراحت نيه. هه ست ئه كه م
دروم له گه ل ئه كات. هه ست ئه كه م له سه ره تاوه دروى له گه ل كردووم،
هه نديك جار بير ئه كه مه وه خوّم به خوّم ئه ليم چۆن ئه وه كه سه منى
هه ل خه له تاندوه تۆ ئه زانيت من چند گيرم؟ تۆ بيرته چند كه س داواى
كردم بۆ شوو كردن من هه موويم ره فز كردن؟ به لام نازانم چۆن ئه مه له
خشته ي بردم؟ من ته نها خه فته بۆ خوّم ئه خوّم. وتم:

— جوانه، ئه م كابرايه ناوى چى بوو؟ من نايناسم؟ جوانه هه روه كو
به راستى سه رى ليشيو او دل پر له خه فته بوو وتى:
— جا توخوا تازه ناوى ئه و زاته بۆ بزانيت؟ وتم:

— وه لا ئەلیم هەر با بزانیم باشتره بەلکو بیناسم!. جوان پیکه نی به
تەوسیکه وه وتی:

— بارام. بارام به...گ

له قسه کانی جوانه وه بۆم دەرکهوت که بارام کابرایه کی دهست
بره، تهنه ویستویه تی کاتیکی خوش له گهڵ جوانه دا به سه ر به ریت،
چونکه زۆر شتی بۆ باس کردم که تهنه هیما ی ناپاکیان دهرئه بری.
بۆیه ئەمو یست پینی بلیم، جوانه گیان تۆ بۆ خه فته ئەخۆیت؟ تۆ
ئەبوا یه ئیستا ئاههنگت بگێرایه، چونکه؛ رزگارت بووه له کهسیک
وه کو ئەو دهعبایه، ئە جۆره پیاوانه پیاو دهوتریت ژهره. ئەزانی
بۆ؟ چونکه ژیانته پر له تالی ده کات، خوشی و شیرینی تیا دا
ناهیلتیت. رۆژی روناکت لی ئە کات به شه وه زهنگ. ئەو جۆره
پیاوانه خو په رستن، تهنه بیر له سودی تاییه تی و کهسیتی خو ی
ده کاته وه. به لام له و کاته دا تهنه هه ولم ئە دا جوانه ئارام بکه مه وه
خه مه کانی قولتر نه که م. وتم:

— گیانه که م چاکتر وایه خو تی لی دوور بخه یته وه. تۆ رزگارت
بوه. به رای من، تۆ کهسیکی به خته وه ری، ئە گه ر تهنه رابواردن و
کات به سه ربردن مه به ستی ئەو بویت، بیگومان له ژیا نی ئەودا تۆ
ته نه کهسیک نیت، بروا بکه که سانی تریش له ژیا نی دا هه ن. له وانه یه
جاری لای تۆ هه ندیک شت رون و ئاشکرا نه ییت. به لام دلنیا به دوایی
هه موو شتیکت بۆ دهرئه که وئ.

جوانه له گه ل ئەو هه موو ئەندیشه یه دا که له دلنیا بوو، هه ستم
ئە کرد که خوشه ویستیه کی زۆری بۆ بارام له دلنیا یه. چونکه؛ کاتیک
سه رزه نشتی بارامم ئە کرد. جوانه هیشتا ئە یوت:

— نەء وانىيە، من ئەزانم كەسى ترلە ژيانى بارامدا نىيە. چونكە زۆر جار تاقىم كردۆتەو. بارام ھەر منى خۆش دەوئەت. لەوانە يە گرفتىكى زۆرى ھەيىت نە توانىت بە ئاشكرا ھاوسەر گىرىم لە گەل بكات. تۆزىك وەستاو ئىنجا دووبارە وتى:

— لەوانە شە كەسىكى ترى ھەيىت!.... بەلام؛ ئەى چۆن بە من ئەلئەت خۆشم ئەوئەت؟ خۆ ئىمە ھەرزە كار نىن. ھەردوو كمان تەمەنمان ھەيە. ئىمە منال نىن تا گالته بە يەك بكەين. ھەردوو كمان زۆر جار باسى ئەم شتانە شمان كردو. بەلام سەير لەو ھەدايە ھىچ دەنگى نىيە. لە كۆتايى قسە كانماندا پىم وت:

— جوانە گيان، ئەمە ژيانى خۆتە. بەلام، من ھىچ ھەقىك نادەم بە دەست بارام. تۆ ھەرچى ئەلئەت يىلى. تۆ ھاوئىمىت، منىش چاك تۆ ئەناسم بۆيە ئەزانم تۆ چەند دل پاكىت. كەواتە دلئام تۆ ھەلخەلە تىندراوى. گومانم نىيە كە تۆ ئەوت زۆر خۆشويستو. بەلام، لە ھەمان كاتدا گومان لە ھەدا نىيە، كە، ئەو كابرەيە درۆى لە گەل تۆدا كردو.

جوانە تۆزىك دلئە پر بوو لە گريان وتى:

— بەخوا بارام منى زۆر خۆش ئەويست!. ئەترسم بىئاگاي خۆم، يان بى مەبەست شتىكى غەلەتم كرديت! يان شتىكم وتييت. چوزانم! لەوانە يە ھەستىم بريندار كرديت! جوانە ھەر لەبەر خۆيەو ھەقىقىتى ئەكرد، ھەكو وريئە بكات ئەيوت،... بۆ نا؟ لەوانە يە وابووئەت! ھەندىك جار من زۆر ھەلەشەم، زوو توورە ئەبم.

ئەوئافرەتە ناسكە خاوەن ھەست و سۆزە، بەجۆرىك برواي بەخۆى نەما بوو. كە ھىشتا خۆى بە خاوەن گوناح ھەلە ئەزانى.

نەوەك ئەو كابراییەى كە زۆر بە ئاشكرا یاری بە ھەستو خۆشەویستی
جوانە كەردبوو تاوانبار بێت!. ھیشتا وای ئەزانی خەتای خۆیەتى نەك
بارام؟!؟

ئەو شەو ھەوانە زۆر بێ وەرە بوو، لەو ھەى كە جارێكى تر بتوانی
خۆى بگريتهو، ژيانى سەرلە نوێ بەجۆريكى راست و دروست،
دەست پى بكاتەو. ئەو شەو ھەولێ زۆرم لە گەلدا كە جوانە رازى
بكەم، ھەر ھىچ نەبیت، بۆ ماو ھەى كە ديارى كراویش بىت پەيوەندى
بە بارامەو نەكات. تاكو ھەموو راستیەكانى بە تەواوى بۆ دەر
ئەكەو بىت.

كات گەيشتبوه دەورو بەرى هەشتى شەو زۆر بىرى رەنجم ئە کرد وام
 ئەزانى چەند رۆژيکە ليم دووره، که چى هەمووشى چەند سەعاتيک
 بوو. حەزمئە کرد پەيوەندى پيوە بکەم، بۆ ئەوہى گويم لە دەنگى بيت.
 بە بيانوى ئەوہى کہ پيى بلیم شەو باش، که چى لەهەمان کاتدا خۆى
 پەيوەندى کرد.

وتى :

— دايکە گيان زۆرت بير ئە کەم. ئە گەر ئە ترسيت ئە مشەو بە تەنھا
 بيت، ئەوہ من بە باوکم ئە ليم بگەر پيىتتەوہ بۆ مائەوہ. منيش پيىکە نيم.
 وتم:

— قوربانى دلت بم، من ناترسم. هەموو دەرگاگانم داخستوہ.
 مە ترسە... کورى من، دايکت ئازايە... هەردوو کمان پيىکە نين وتم :
 — خەمى منت نە پيىت. بە لام بە يانى زوو لە مائەوہ بيت بۆ ئەوہى لە
 پاسە کەت دوا نە کە ویت. بە دلپيکى زۆر خۆشەوہ وەك ئەوہى خاوەنى
 هەموو خۆشى جيهان بيت.

وتى :

— نا... دايکە، خەمت نە پيىت. دوانا کەوم. شەو باشمان لە يەك کرد.
 ئەو شەوہ چەند جار يک بيرم لە قسەکانى جوانە ئە کردەوہ. تۆ
 بلييت خەلکى ئەوہندە بيغيرەت هە پيىت؟ تەنانەت لە تەمەنيکى
 کاملیدا؟ بتوانيت ئازارى ژنيک بدات لە تەمەنيک کە، مرؤف هەموو
 چاکەو خراپەى خۆى ئەزانيت؟! دەباشە بۆ دە پيىت کەسيکى وە کو
 بارام لە بەرھەست و غەريزەى خۆى ئازارى کەسيکى خاوەن

ههست و دلشكاوى وه كو جوانه‌ى هاورييم بدات؟ جوانه له قسه كانيا وادهرئه كهوت پر به دل بارامى خوش ئه ويست. به هه موو دليكيه وه چهزى ئه كرد شوى پى بكات. زور برواي به په يوه نديه كه يان هه بوو. به جورىك كه هه موو نهينيه كانى ژيانى خوى لاي بارام باس كرد بوو. دواى ئه وه موو درويانه‌ى كه بارام كردبوى له گه‌ل جوانه، جوانه هيشتا له سه‌رى ئه كرده وه وپاساوى نا به جى بۆ دههينايه وه، كاتيك من قسم به بارام ئه وت، ههستم ئه كرد جوانه له دل وه پى ناخوش بوو. هه رچه ند راسيه كانيشى دهينى. به لام خوشه ويستيه كه‌ى بۆ بارام خهريك بوو چه واشه‌ى ده كرد، كه واته راسته خوشه ويستى هه نديك جار كوئرت ئه كات، به جورىك ناهيليت هه له كان بينيت. بيگومان ئه وهش كو تايى خوون كردنه.

چەند سالیك بوو من له گەل ریبوار جیابومەو. بەلام؛ هیچ کات بیرم لەو نە کردبوو وە جاریکی تر، کەسی تر بهینمە ژیانمەو! چونکە؛ لەدوای ناپاکی ریبوار متمانەو بروام بە کەس نە مابوو. بەلام زۆر جاریش خۆم بە خۆم ئەووت، هەموو کەس وە کو یەك نین. هەر وەك پەنجەکانی دەست وەك یەك نین. هەر وەها خەلکیش جیاوازن، پیاوی باش هەیه، وە کو ژنی خراپیش هەیه. بەلام دۆزینەو هێ ئەو پیاو بە باشە ئاسان نییه! ئەبێت بە چەند تاقیکردنەو هێ کدا برۆم ئەمەشیان هەر ئاسان نییه. من لە هەموو ژیانمدا تەنها ریبوارم ناسی، تەنها ئەویشم خۆشویست. کاتیک بیرم لە پیاویکی تر ئە کردەو هەستم بە نارەحەتیەکی زۆر ئە کرد، خیرا سەرم رانەو هەشاند، ئەموت نا.. نا.. هەرگیز کەسم ناوێت.. نا بێت... شتی وانابێت. هەموو جار جوانە ئەبوت منیش وابوو، دوای مێردە کەم حەزم بە هیچ پیاوکی تر نەبوو. بەلام دوایی بیرم کردەو، بەخۆم ئەوت، ئەو بۆ ئەتوانبێت لە گەل ژنیکی تر بژی؟ ئەی من بۆ نەتوانم لە گەل پیاویکی کە ژیانێ تازە دەست پێکەمەو؟. بەلام؛ من هیشتا بروام بەو نەبوو کە دوای مێردە کەم پیاویکی کە بێنمە ژیانمەو.

جوانە چەند جارێک بە چەند پە یوەندیە کدا رویشتبوو، بەلام هەموو جارێک ئەبوت، ئەو پیاو سەرەتا زۆر دلسۆزو باش بوو، هیچ کەمو کوری نەبوو. کەچی لە پریکا گۆرا. نازانم بۆ؟. زۆر سەیرە! ئەمە چەند جارێک دووبارە ئەبوو وە. هەرچەندە جوانە زۆر وریا بوو. لە گەل ئەو هەشدا هیشتا توشی ئازارو دلشکاندن ئەبوو.

ئەي لەو كارەساتەي كاتىك بە ھەموو پاكي و بروايە كەوہ دلي
خوت دەخەيتە ناو دەستی مروڤيكي وە كو بارام! ئەويش ياري پي
دەكات! ئەي دەبيت ئيتر بروا لە كو پوہ بمينيت؟ ھيوا بە كي ھەبيت؟
ئەمانە زياتر پاليان بە منەوہ دەنا كە، ھەتابتوانم زياتر خوم لە
پياو بە دوور بگرم. تاكو توشي ئازار نەبم. ھەرچەند بووني پياو
لە ژياندا گرنگيە كي ئەوتوي نەبوو. راستە زور ھەستم بە تەنھايي
ئە كرد. بە لام تەنھاييە كەم زور لاباشتر بوو وەك لەوہي خوختنە
بارودوخيكي وە كو ئەو بارەي كە، جوانەي تيدا دەژيا. من و
جوانە، ھەردوو كمان جوړو باري ژيانمان لە زور لايەنەوہ لە يەك
دەچوو، ھەرچەندە لە تەمەنا جوانە چەند ساليك لە من گەورە تر
بوو. بە لام پلەي خویندلمان وە كو يەك بوو. ئەو دوو منالي ھەبوو،
كچيك كە تەمەني ھەژدە سال بوو، كورە كەشي شانزە سال بوو، بە لام
ھەردوو كيان لە خویندندا زور زيەرەك و سەر كەوتوبوون. جوانە
زور خەمي منداڵە كاني بوو، ھەولتي زوري لە گەليان ئەدا تاكوو بيان
گەيەنيت بە دواروژيكي باش. جوان و ميژدە كەي ھەر لە سەرەتاي
ھاوسەرگيريان ريك نەدە كەوتن. وە كو بوي باس كردم كاتي خوي
كيشەيان زور ھەبوو. باوكي بە زور بە شووي دابوو، خوي دلي
بە كەسيكي ترەوہ بوو، بە لام خيزانە كەي بە دليان نەبوو. جوانە
زور جار باسي ميژدە كەي بو ئە كردم. شتي سەيري بو ئە گيرامەوہ.
بروام نەدە كرد ژنيك ھەبيت بە وجوړە وە كو جوان خوړاگر بتوانيت
ئەو ھەموو نارېكيە قبوول بكات. بە لام وادەرئە كەوت ئەم تەنھا
لەبەر قسەي خەلك و پشتگيري نە كردني مائە باواني، داني بە خويدا
گرتبوو. دوايش لەبەر خاتري منالە كاني. دواي چەند ساليك لە

هاتيان بۆ ھاندەران ليرە جيابونەوہ. مېردەكەى ھەر زۆر زوو بى
ئاوردانەوہ رۆيشتەوہ بۆ كوردوستان خيرا ژنى ھىنايەوہ. خىزانى
تازەى دروست كردهوہ، ئەو ژنە تازەيەش تەنھا پىنج مانگ توانى
لە گەليا بژى!.

ھەرچەند لە گەل جوانە باسى دەستپىكردنەوہم بەژيانىكى تازە
ئەكرد، ھەموو جار ئەو ئەيوت، من ئيتىر بىر لە پياو ناكەمەوہ. پاش
جيابونەوہم لەمېردەكەم دواى ئەوہى كە ھەستم بەتەنھايى زۆر كەرد،
چەند كەسپىكم ناسى بەلام؛ ئەوانەى من ناسيمن ھەمووى وەكويەك
بوون، يەك جۆر بىر كەردنەوہيان ھەبوو. سەرەتا زۆر بەگەرموو گورى
ئەھاتنە پىشەوہ، ريزى زۆر و خوشەويستى زۆرتريان دەرئەبرى،
ئەوكاتانە دلم خوش ئەبوو بروام پىئەكردن. بەلام ھەرزۆر زوو
ھەلسوكەوتيان ئاشكرا ئەبوو. چەند سەيرە! ئەوان ژنيان بۆيەك
مەبەست ئەويست. خوشەويستى لاي ئەوان بوونى نەبوو.

ھەموو وەكو يەكن دلپىسن، دوودلن، حەزيان بە خيانەتە،
راست و پاك نين ئەوان شتپىكيان ئەويست، منيش شتپىكى كە. كەسيان
نايانەويت ژيانى ھاوسەرگيرى بۆجاريكى كە، دەستپىكەنەوہ. دواى
ئەوہى گويم لەقسەكانى جوانە ئەگرت. پىم دەگووت:

– جوانە گيان، ئەوكەسەى حەز بەنزىكىت بكات، يان ئارەزوى لە
پەيوەنديەكى تايبەت ھەييت، ئەوكاتە باشتر واىە لەنزىكەوہ ھاوړيەتى
بكەيت، ھەتاكو باشتر بيناسيت، ئەو ناسينەش ئەبيت بە راستگوويى
دەستپىكەت. ئنجا ريزگرتن كە يەككە لەبنەما گرنگەكانى نيوان دوو
ھاوړى. بروا بوون بەيەكترى زۆر گرنگە. ھەروەھا بروا بەوہ ھەييت

که رابردوت تهنها وانهیهك بوه بۆ ئیستات. بیگوومان ئەبیت دوور له
خۆپه‌رستی و خۆ به‌زل گرتن بن. بنه‌ماکان ده‌بیت توندو پته‌و بن. تهنها
ویستنیك نه‌بیت. وه‌کو له‌به‌ر جوانی یان ناو و ده‌و له‌ت. یان زۆر شتی
تر که زوو کۆتاییان دیت. بیرو بۆچونی من و جوانه‌ جیاوازی زۆر
هه‌بوو. هه‌ر یه‌که‌مان به‌جۆریك که‌سایه‌تی خۆمان هه‌بوو. به‌لام له
کۆتاییدا هه‌ردوو که‌مان دوو ئافرتی پر له‌سۆزو خۆشه‌ویستی بووین، بۆ
خیزانمان، بۆ هاو‌پێ و ده‌و‌رو به‌رمان، به‌ کورتی دوو مرۆقی راسته‌قینه
بووین.

ئەو شەو دەووری رەنج، ھەر وھە کیشە کە ی جوانە، زۆر بیتاقە تیان کردم. مېشکم زۆر ئالۆزاو تیکەل بوو. ماسنجەرە کەم کردەو سەیرم کرد، لە لایەن بېباک یەك دنیا نامەم بۆ ھاتبوو. لە راستیدا نەمدەو یست وەلامی بدەمەو. بەلام ھەرخیرا منی بینیی یەك بەدوای یە کدا نامە ی بۆ ئەناردم. نوسیوی تکایە زۆر پیویستیم بە یارمەتی تۆھە یە. منیش دوای چیرۆکە کە ی جوانە ی ھاورپم بریارم دابوو کە ئیتر پە یوھندی بە بېباکەو نە کەم. زیاتر نە چمە قولایی، دەرگای دوودلی و خەفەت لە خۆم نە کەمەو. بەلام ئەو بەردەوام نامە ی ئەنارد و زەنگی تلفۆنە کەم رانەدەو ەستا. ناچار دەستم دایە تە لەفۆنە کەم زۆر بە خیرایی وتم:

— بېباک، تکایە واز بەینە من کاتی ئەم شتانەم نییە. زۆر بە پە لە وەلامی دامەو و تی:

— رۆشنا خان، ئەو تۆ لە کویت؟ تکایە کەمیک لە کاتی خۆتم بدەری. من زۆر حەز ئە کەم قسەت بۆ بکەم. زۆرت بیر ئە کەم، ھەر تۆ فریای من ئە کەویت. من زۆر بیکەسم، تەنھا گوئی گرتن لە دەنگت ئارامیم ئەداتی.

تۆزیک وەستام. لەدلی خۆمدا وتم، وا دیارە ئەم کابرایە تیناگات. با ئەمجارەش گوئی لی بگرم بزائم چی پییە. وتم:

— فەرمو ئە تەویت باسی چی بکەیت؟ شتی تازە رووی داو؟! زۆر بەدەنگیکی پر خەفەت و پر ناسۆرەو

وتى :

— بهلى... بهلى... روشناخان، نەزانی ئەمرۆ ھاورپىيە كى نزيكم چىي
پى و تم؟ بروابكه لهو دهقهيهوه، خهريكه له كراسه كهى خۆم ئەچمه
دهرهوه.... خهريكه شى... ت ئەبم، خهريكه مى... شكم ئەتەقیت،
تۆ... نازانى من ئەمرۆ توشى چى بووم! ھەر خهريك بوو لەداخانا
خۆم بكوژم! ئاخ.... نازانم ئەم ژيانە بۆ ئەوهنە بۆ من قورسە؟ ئاخ...
خوايه ئىستا من چىيكەم باشە؟ ھا...؟ دە پىم بلى چىيكەم خۆم بكوژم
يان ئەوان؟! نازانم چىيكەم! لەوكاتەدا بىباك دەنگى بەرزكردبووه
ھاواری ئەکرد، منىش زۆر سەرسام بوم ئەبیت ئەو كارەساتە چەند
كارتىكەر بىت؟! بەجۆرىك واى لەم پياوه لەسەر خۆو ھىمنە كردو
بەو شىوھىه توورەو خەمبارو پەرىشان بىت؟! لەو كاتەدا من ھىچ شتىك
بە مىشكەدا نەدەھات ھەر ئەوهنە و تم:

— تكايە تۆزىك ئارام بەرەو، من ھىچ لە تۆ تىناگەم، نازانم چى بوە؟
ئەبىت ئەوشته چى بىت، ئەوهنە گرنگ بىت تۆ خۆتى بۆ بكوژىت!
چى ھەيه بەوجۆرە كاربكاتە سەر مروڤىك كە خۆى بۆ لەناو بەرىت
ئايا ئەو كىشەيه بە نەمانى تۆ تەواو ئەبىت؟! بىباك لەوكاتەدا بىدەنگ
بوو. منىش چاوهروانى وەلامى ئەوم ئەکرد، دەنگى نەبوو كەمىك
چاوهرپىم كرد، ئىنجا و تم:

— ئەگەر ئىستا ناتەوئىت، ئەو شتەم بۆ باس بكەيت زۆر ئاسايە.
ھەركاتىك تواناى باسكردنت ھەبوو ئەوكاتە پەيوەندىم پىوہبەكە.
ئەگەر نا منىش ئەمرۆ زۆر ماندووم. ھەر، كە گوئى لەو قسەيه بوو
زۆر بە پەلە وەلامى داىهوه وتى:

— بېروا ناکهیت ئەمەردۆ چیان پېوتەم. پېیان وتم، که خیزانە کەم شوی کردۆتەو! گویت لێیه شوی کردۆتەو! ئیتر من چۆن شیت نابم؟ ناهەقمە؟ ئەمە کەمە؟ رۆشنا خان ئەزانیت ئەمە چەند بیزاری کردووم؟ خەریکە لە داخانا خۆم ئە کوژم. نازانم چی بکەم؟ منداڵە کانیشم. بەناخیریان وتویانە ئەو کابرایە ئیمە ی زۆر خۆشئەوێت. هەر وەها دایکیشمانی زۆر خۆش ئەویت. ئەمەش بە جارێک شیتی کردووم. بېباک لە قسە کانی بوو وەو. منیش بە دەم پیکە نینیکە وەو وتم:

— بە راست هەر ئەو نە؟ لە بەر ئەو خەریکیت خۆت ئە کوژیت؟ جا بۆ خۆت دە کوژیت؟ بۆ شیت ئەبیت؟ خۆ ئەو ژنە تەواو پە یو هندی بە تۆ وە نە ماو. وایە؟ ئیو جیا نە بونە تەو؟

وتی:

— بە لێ شەش مانگە جیا بوینە تەو.

وتم:

— کەواتە تۆ هیچ حەقیک و هیچ پە یو هندیە کت بە وەو نە ماو. ژیانێ خۆیەتی، شوو ئە کات، شوو ناکات، ئیتر ئەو ژیانێ خۆیەتی. تۆ ناتوانیت پێی بلێیت شوو مە کەرەو، وادیارە تۆ هێشتا خۆشت ئەوێت؟ بېباک خیرا قسە کە ی پېیریم وتی:

— چیی...؟ ها...ها...ها...خۆشە ویستی چی؟ من لە ژیانما کەسم

خۆش نە ویستو! بە تاییه تی ئەو!. منیش خیرا قسە کەم بە و بېری وتم:

— چیی؟ تۆ لە ژیانما کەست خۆش نە ویستو؟ بە تاییه تی ئەویش!؟

ئە ی تۆ خۆت بۆت باسکردم کە ژنە کەت خۆشە ویستی خۆت بو! چەند سال دلخوازی یە کتر بوون! ئیستا بۆ وا ئە لێیت؟ من لە تۆ

تینا گم! وادیاره تو راستیت به من نهوتوه! ئەم قسانه زۆر تازهن، ئەمه
یه کهم جارە لیت بییستم. ئاخۆ قسه کانی تریشت ههروابن؟! بیباک هه
بیدهنگ بوو. منیش بهردهوام بووم لهسه قسه کانم وتم:

— کاک بیباک، دواى ئەوه ئەو ژنه دایکی منالە کانتە ئەى چۆن
ئەو هه موو ساله پیکه وه ژیاون؟ ئە گەر قهت خوشت نهو یستیت؟
بیباک هیچی بو نه ده و ترا منیش ئیتر زانیم زۆر قسه، که بوی کردبووم
راستی نه بوو. به هه رحال هه ر ئەوکاته له راستی هه موو باسه کانی،
لیی که وتمه گومانه وه. به لام ئەو لهوکاته دا چاوه روانی منی ئە کرد که
ئامۆژگاریه کی بکه م، تا کو له و بارو دۆخه ناخۆشه دا بچیته دهره وه.
ئیتر بیئیه وه ی گوی بده م به وه ی که درۆی له گه ل کردووم له باره ی
په یوه ندی خو ی و ژنه که یه وه، چومه وه ناو ئەو کیشه یه ی که هاوارای
بو هی نام که فریای بکه وم وتم:

— کاک بیباک بۆچی خۆت ئە کوژیت بۆ یه کیک که هه رگیز له
ژیانتا خوشت نهو یستیت؟ جار ی واز له وه ش بینه، ئە و ژنه به قسه ی
خۆت هیشتا زۆر گه نجه، ئیستا بی ت یان چه ند سالیکی تر هه ر شوو
ئە کاته وه، کاتیک منالە کانتان گه وره ئە بن ئە ویش ته نها ئە بی ت هه ر وه کو
هه موو که سیکی تر. له هه مان کاتدا تۆش ئە توانیت ژن به ییت، که س
ناتوانیت ریگر تی ت. وانیه؟ هه ر که وام پی وت بیباک قسه که ی گوړی
ئینجا وتی:

— نا... روشنا خان تو له من تینه گه یشتیت، من گوی ناده م به و. ئەو
له دلی مندا نیه، به لام منالە کانم له ده ست ده چیت. ئیستا ئە وانیش لای
دایکیان ده میننه وه، له با وه شی کابرایه کی بیگانه دا گه وره ده بن!

وتم:

— منالە كانت هېشتا منالان. ئەگەر خۆت ھەز ئە كەيت بە خېويان بکەيت، دەتوانيت لە دادگا داواي بکەيت، يان خۆتان رېك بکەون لەسەر ئەوھى كە تۆش شوين ومالى پېويستيان بۆ ئامادە بکەيت، ئەوسا تۆش ھەقى ئەوھت دەبيت كە وھ كو ئەو بە خېويان بکەيت. ھەرھېچ نەبيت زوو زوو بيان بينيت، خۆت ئەتوانيت فيرى ئەوشتانەيان بکەيت كە بەراستى ئەزانيت، پەيوەنديت توندو بەھيز بکەيت لەگەلياندا، ئەوکاتە ئەوانيش خۆشەويستى تويان لا گەورەدەبيت، بەچاوى باوكيكي ميھرەبان ئەرواننە تۆ. بيباك تۆزيك وھستا، لەپريكا وتى:

— من چۆن ئەتوانم منال بەخيو بکەم بەتەنھا؟ ئەو منالانە شتيان زۆر دەويت. من ناتوانم بويان بکەم، بەتايبەت كچە كەم خەريكە گەورە دەبيت. زياتر دايكي دەويت.

وتم:

— كەواتە تۆ خۆت وھلامى خۆت دايەوھ! تۆ وازت لە ژنت ھيناوھ. ئەويش گەنجەو ھەز ئەكات شوو بکاتەوھ. يان باشترە ھەروا بمينتەوھ؟ مندالە كانىشت، وھك خۆت دەزانيت باشترە لاي دايكيان بن. چونكە تۆ كات بۆ ئەوان نيبە، ناتوانيت بەخېويان بکەيت! كەواتە ئتير بۆ شيت دەبيت؟ بۆ خۆت دەكوژيت؟

تۆزيك وھستاو ھەناسەيەكى قولى ھەلكيشاو وتى:

— رۆشنا خان، ئاخىر تۆ نازانيت ئەم شتە بۆ پياو چەند سەختە! ھەرچەندە من وازم لېھيناوھ، راستە خۆشم ناويت، ھېچ شتيك لە نيوانماندا نەماوھ. بەلام؛ كاتيک پياو ئەزانيت ژنەكەي بە پياويكى كە شووئەكاتەوھ. ئەم ھەستە زۆر ناخۆشە، زۆر قورسە. من لەو

دەقەيەوہ ئەو ھەوالەم بیستوہ برۋابکە بەسەردنیاوہ نیم. ئیمەي پیاو
 ئەو شتانەمان لا قورسە. نازانم چۆنت تییگەيەنم. منیش کە گویم لەو
 قسانەي بیباک بوو، توشی سەرسورمانیکی زۆر سەیر ھاتم. ھەرۆهك
 زۆرینەي پیاوہ کانی تر، وادیار بوو تەنھا بیری لە خۆي ئە کردەوہ، تەنھا
 خۆي خاوەن ھەستە!. دوای جیابونەوہ، خۆي ئەتوانیت چی بیھویت
 بیكات ئاساییە، بەلام ریگەنادات بەو ژنەي کە ھەرچەندە ژنیشی نییە
 بەریگەيەکی شەرعی شووبکاتەوہو ژیانى تازە دروست بکات. لەو
 کاتەدا بەجاریك لە قسەکانی بیباک توورەبووم. زۆر بە رەقی وەلام
 دایەوہ

وتم:

– بیباک؟ گوئی بگرە. ئەوہی توو باسی ئەکەیت، من زۆر چاک
 لێی تینئەگەم، منیش لەگەلتام، ئەگەر روژیک لە ژیاننا بەراستی
 ھاوسەرەکەتت خۆشوپیستیت، کە ئەپیستیت بوو جاریکی تر لەگەل
 کەسیکی کە، ھاوسەرگیری ئەکات. بیگومان تابلیی ھەستیکی قورس و
 ناخۆشە. بەلام ئەم ھەستە تەنھا بە پیاو تاییەت نییە بەلکو بوو ئافرەتیش
 ھەمان ھەستە، بگرە ناخۆشتریشە. کاتیک میردە کەم دلدارى ئە کرد، من
 ھیشتا خیزانی بووم. ھەندیک جار باسی دلسۆزی خۆي بوو ئە کردم،
 لە کاتیکدا لەسەر یەك جیگا ئەنوستین. بەلام لەھەمان کاتدا بەھەمان
 شیوہ، ھەمان شتی لەگەل ئافرەتیکی تردا ئە کرد!. ئینجا کاتیک بە خۆم
 زانی، ئەو دەمیک بوو لە دلسۆزی بوو من دوور کەوتبووہوہ. کە ئەوہش
 ئەو پەری بی متمانەیی و بی ریزیە لە بەرامبەر ژندا. کاتیک کە پیم زانی
 بیشەرمانە، بی دوودلی وتی:

— به لى په يوه نديم هه يه له گه ل ژنيكى زور جوانا، خو شم نه ويټ. نه و کاته ميړده کم هيچ گوښه کي به هه ستو نه ستى من نه دا، زور به ئاسانى پشتى تى کردم. که و ته دواى ئافره تى کي که. که نه به رواله ت له من جوانتر بوو، نه به ناوهر و کيش له من باشتر و به توانتر بوو. من نه م زانى بو ميړده کم به و جوړه روښت. روژانه هه زار پرسى ارم له خو م نه کرد، که نه بيټ که موو کورى من له چيا بو بيټ؟ خو من وهك منالیک نه م لاواند، خو شه ويستيم به سه را نه باراند. نه مزانى ريوار چي تری نه ويست! چيتر هه يه که زن بتوانيت بيکات، تا کو ميړده که ي رازى بيکات و جيى نه هيليت؟ ئافره ت نه بيټ چه ند به هيژ بيټ، تا له بومه له رزه و گرده لوله کاني پياو خو ي پاريزيت؟ نازانم چيتر هه يه نه بو ايه من بم کرد ايه؟.

کاتيك که به راستى به په يوه نديمه که يم زانى، هر نه و کاته من دواى جيا بونه وهم کرد. تو ش باسى نه وه ده که يت که چه ند ناخوش و بريندارى به و کرداره ي ژنه که ت کردويه تى. کاتيك ژنت نييه. دوو ساله له يه ك دوورن! شه ش مانگيشه جيا بونه ته وه. نه ي نه بيټ هه ستى ئافره تيك چون بيټ؟ کاتيك ده زانيت ميړده که ي ژيانى خيزانى، خو شبه ختى، دلې، برو او متمانى هه موو به رزى و پيروزيه کي هاوسه ريه که ي پيشکه ش ده کات به ئافره تى کي که؟. بروا بکه نه وه ئازاريکه، که هه رگيز بير ناچيته وه. نه وه نه ك چه قويه ك بيت له ناو دل و هه ناوى نه و ئافره ته دا. به لکو نه وه وه کو ئاگر يکه که هه ميشه گروو کلپه ي له ناو دلې نه و ژنه دا بلېسه نه سينيت. هه رگيز نه و ئازاره کو تايى نايه ت.

بىياك زۆر بىدەنگ بوو. بەدرىزاىى قسە كانم ئەو گويى لى گرتبووم.
لەپرىكدا بەدەنگىكى زۆر نزم وهك هەستى بە تاوان يان پەشىمانى لە
شتىك كرديت وتى:

— زۆر راستە، قسە كانت هەمووى راستن.

وتم:

— كەواتە، ئەگەر ئەتەوئىت بە باشتىن شىوہ ئەم باسەت
لەبىر بچىتەوہ، يان هەولبەدەيت مامەلەى لەگەل بکەيت، ئەبىت بەم
جۆرەبىت؛ فېر بە ئەوہى لە رابردودا روويدا لە بىر خۆتى بەریتەوہ...
چونکہ رابردوہ. ئەزانم ئەلئىت ئاسان نبىہ، بەلام ئەتوانىت بىکەيت.
هەر وەها خۆشت رابەينە لەسەر ئەوہى كە تۆ ناتوانى چارەنوسى
خۆت بگۆرىت. هەول بە خۆت رازى بکەيت بە شتە تازە كان كە
رووئەدەن، هەرچۆنىك بن. لە هەمان كاتدا، هەول بە هەلە كانت
دووبارە نە كەيتەوہ. خالە كانى بېھىزىت بگۆرە بو خالى نوئ، كە
ئە كرېت بىنە هۆى خۆش بەختىت. چارەنوسىش ئەگەرىكە، كە ناىت
لئى رابكەين. تا ئەتوانىت خۆت فېر بکە بە ئارام بىت، ئەوہندە توورە
نەبىت. چونکہ توورەبوون زۆر هەلى باشت لەدەست ئەدات. ئەوہش
بزانە خوا ئەوشتەو ناياتى كە حەزت لئىہ، بەلكو شتىكت ئەداتى كە
پىويستىت پىيە. هەر بە پىچەوانەوہ ئەو شتەت لئىستىنى كەبۆت باش
نە. هيوادارم لئىم تىگەيشتىت. ديسانەوہ بىياك بە بىدەنگى هەموو
كاتە كە گويى بو راگرتبووم. هىچى نەدەوت من وام زانى خەوى
لىكەوت. من پىكەنىم وتم:

— واديارە قسە كانم بىتاقەتيان كرديت؟ ئەمجارە گويم لە

پىكەنىنىكى زۆر هيواش بوو. وتى:

— نه خیر.. بیتاقت نه بووم، به لّام حەز ئە کەم بزانیم تۆ له کوی ئەم
شتانه فیر بوویت. چۆن دەزانیت. کئی فیری کردویت؟
وتم:

— بیباک، بروا بکه هیچی به خۆراییی فیری نه بووم! هه مووی نرخیی
خۆیم داوه! سهختی و قورسی ژیان فیری کردوم. به لّام تۆ ئە گەر
زیرهك بیت به خۆراییی که لکی لی وەرده گریت. هه روو کمان پیکه نین.
بیباک زۆر به په له وتی:

— ئاخر من بۆیه هه موو کات ئە لیم تۆ زۆر به نرخیت، تۆ تایبه تیت.
وتم:

— ژیان فیری زۆر شتی کردم. منیش حەز ئە کەم هه تا له تواناماییت
له ئە زموونی ژیان و به سه رهاته کانی خۆم یارمه تی خه لک بدهم.
که سانیکی وه کو تۆ که، دلت پره له ئیش له ئازار نازانیت چی بکه ییت!
نازانیت روبکه یته کوی؟ خۆت سه رلئیشیواو ده بینی! هه ست ئە که ی
تۆ ته نها که سیکی له م جیهانه روخاوو تیکشکاوی. به لّام وانیه ئە وه
بزانه که هه رگیز تۆ ته نها نیت، که سانیك وهك تۆ وان، به لّام که سیش
نییه گو ییان لیبگریت! زۆر خۆشه کاتیك له ته نگانه دا ده ییت، که سیك
هه ییت ئامۆژگاریت بکات. ریگهی راستت پیشان بدات، هه ر هیچ
نه ییت گو ییت لیبگریت. من زۆر جار پپویستم به یه کیك هه بووه که
ته نها گو ییم لیبگریت به لّام نه بووه.

بیباک وتی:

— من زۆر خۆم به به خته وه ر ئە زانم، هه رچه ند قسه له گه ل تۆ
ئه که م، هه ست ئە که م باریکی قورس له سه ر شانم لا ده چیت، زیاتر

بە ئارام دەبمەو. نازانم چۆن سوپاسى تۆبىكەم! ھەر بۆيەش ھەز ئە كەم
زىاتر لىت نزيك بىمەو. ھەموو جاريك شتى بەنرخت ليوە فيردەبم.

وتم:

— كاك بيباك، بروا بىكە ئەو ھۆشترىن ھەوالە بو من. زۆرم
پىخۆشە كە توانيبيتم بەو جۆرە يارمەتيم دايت. بەلام ھەزم كەم بزەنم
مەبەستت چىە لە زىاتر نزيك بوونەو!؟ من تەنھا دلخۆش ئەبم كە
وہ كو ھاورپيەك پەيوەنديمان ھەيت. بيباك پىكەنى تۆزىك بىدەنگ
بووئىنجا وتى:

— رۆشنا خان، ھەز ئە كەم شتىكت پىبلىم كە ئىتر ناتوانم لەو ھۆشتر
بىشارمەو. لەو كاتەدا دلەم تەپەيە كى كەرد، كەوتە لىدان، زانيم ئەيەوئىت
چى بلىت، بىدەنگ بووم. لەراستىدا ھەزم نە كەرد پىسارى لىكەم تا
بزەنم ئەو شتە چىە. بەلام ئەو خۆى وتى:

— ئەو ھۆشتر پىسارى ناكەيت؟! ديسان پىكەنى! منىش لەژىر ليوەو

وتم:

— چىە؟ كەمىك بىدەنگ بوو. ئىنجا وتى:

— رۆشنا خان، من ھەستم بو تۆھەيە!. ئەو كاتەى پىم وتىت كەسىكەم
خۆش ئەوئىت. ئەو مەبەستم تۆ.. بوو. بەراستى زۆرم خۆش ئەوئىت.
من لەگەل ئەو ھەموو گىرو گرفتەنى كە لە زىاندا روبەر ووم
دەبنەو كە چى خەيالى تۆش زىاتر پەريشانى كەردوم. تۆ بووئىت
بە خۆشى من، دلەم پرە لە خۆشەويستى بو تۆ. ئەو شەو بيباك زۆرى
باسى خۆشەويستى خۆى بو كەردم كە بە ھىچ جۆرىك بە مېشكى
مندا نەدەچوو، نەك لەبەر ئەو ھۆشتر بيباك لەو كاتەدا درۆم لەگەل بىكات،
بەلكو لەبەر ئەو ھۆشتر كە من ئەمزانى ئەو ھەستەى ئەو، ھەستىكى كاتىە.

ئەمزانی ئەو ھەستەى بېياك خۆشەويستى نىيە، بەلكو زىاتر ھەستى
پىويستىيە، پىويستى بە ھاورپىيە كە كە دلنەوايى بداتەوہ گوى لە خەموو
ئازارەكانى بگريت. بەلام ئەو واى ئەزانى ھەستى خۆشەويستىيە!
ئەو كاتانە من زۆر بە وريايى گويم بۆ بېياك راگرتبوو، بىئەوہى
ھىچ وشەيەك بلىم.

ناچار بېياك وتى:

– تو پىم مەلى ھەستت چۆنە، پەلە مەكە. كاتىك منت بينى و
ناسىمت ئەوسا خۆت بريار بدە. من پەلەم نىيە. من نەم ويست بېياك
لەوہ زىاتر باسى خۆشەويستىم بۆ بكات! ھەولمدا تا زووە كۆتايى
بە قسە كانمان بەينىن. پىم وت:

– بېياك، من ئىستا ئەيىت برۆم، بخەوم. كات زۆردرەنگە، تۆش برۆ
ئىسراحتىك بكە، وەكو پىم وتىت بىر لە رابردو مەكەرەوہ كىشەكان
بە ئاسانى وەر بگرە. ئىتر زۆر بە خىرايى شەو باشم لىكرد بۆ ئەوہى
ھىچى تر نەلىت.

هه موو به يانيهك كه بو ئيش ئه رويشتم وا ريك ئه كهوت، كه من له پيش هه موو ئه واني كه وه ئاماده بم. منيش تاكو كاتي ئيش كردنم ئه هات له كافيتيريا كه دائه نيشتم قاوه يه كم بو خووم دروست ئه كرد. و ئينجا ته له فونه كه م ده رئه هينا بو بيستني هه وائل و باسي ئه و روژه، به تايبهت له كوردوستان. هه موو به يانيهك بيياك به ياني باشي ليه كردم، هه وائي ئه پرسيم، له گه ل ناردني گوئيك بيگومان به نامه له سه ر ماسنجه ر، له راستيدا هه نديك جار هه ستم به شتيكي خوش ئه كرد. ئه و كاتانه هه ستم ئه كرد منيش ژنيكم پيوستيم به وه يه كه گويم له قسه ي شيرين و وشه ي جوان بيت، ئه و كاتانه زانيم كه چه ند ده ميكه كه سيك نه بوه به وشيوه يه له نزيكه وه گوئ به ژياني من بدات، يان كه سيك هه بيت ئه وه نده برواي به من هه بيت بتوانيت بچوكترين تا گه وره ترين كيشه ي خوي بو من باس بكات. زور جار ئه وشته بچوكانه خوشيه كي گه وره يان ئه خسته ناودلي منه وه بو جار يكي كه ئوميدم به خوشبه ختي ده ستي پيده كرده وه. هه رچه ند بيياك هه نديك جار كه مته رخه مي پيوه ديار بوو، به لام من هوكاره كانيم ئه زاني به برواي من هوكاره كان ته نها ئيشكرنه كه ي بوو. بيياك روژ له دواي روژ گوماني لاي من كه م ده كرده وه كه ئه گه ريك هه بيت له باره ي ئه و خوشه ويستيه ي كه به رده وام بو ي باس ئه كردم. هه نديك جاريش گومان و دوودليه كي زور بيزاريان ئه كردم، پرسيارم له خووم ئه كرد؟ ئاخو ئه م كابرايه قسه كاني راستبن؟ له وانه شه دروم له گه ل بكات؟ نا... نا... بو ئه بيت دروم له گه ل بكات؟ بو ئه بيت گالته به هه ستي من

بكات؟ خۆ ھەرچۆنىڭ يېت من تەنھا وە كو ھاورپىيەك قسەم لە گەل
كردو، يارمەتيم داو، ئامۆژگارى باشيم كردو، رېگاوشوئىنى باشم
پشان داو، ھاوبەشى خەمەكانى بووم، واتا من بە دلسۆزى وراستى
ھاورپىيەتيم كردو، من ژيانى بېياكم تا ئاستىكى زۆر گۆرى. بە قسەى
خۆى گەر من نەبوومايە ئەو دەمىك بوو دەستى لەژيان بەردابوو،
ئەبوو بە يە كىك لەوانەى بېلانەن، ئەكەوتە سەرجادە. كەواتە بۆ ئەيىت
ئەو من ئازار بدات؟! لە پىناوى چى؟! لەھەمان كاتدا بەخۆم ئەوت،
ئەم خەيالانە ھۆكارى بى متمانەيى، واديارە رېيوار ھۆكارە كەيە ئەو
منى توشى ئەم جۆرە بى بروايە كرد. دواى ئەو ھەموو خۆشەويستى
ودلسۆزىم بۆ رېيوار، ئەو خيانەتى لىكردم. من ئىستاش كە بىر
لە پياويك ئەكەمەو، رېيوار دىتە خەيالم، كە باسى خۆشەويستى
ئەكەن من ھەر ئەو ئەيىنم، ئەى باشە تۆ بلىي ئەويش وايىت؟ من
زۆر دلم شكا، زۆر بى ھىوابووم لە رېيوار، لە ھەموو پياوى دنيا.
بەلام بەرپىكردنى ژيان بەتەنھا زۆر سەختە، ئىمە پىويستمان بەيەكە
بۆ تەواو كردنى ژيانمان. ھەموو كات من ھەستم بە ناتەوايەك ئەكرد،
ھەرچەندە دلم بەقەد ھەموو دنيا بە رەنج خۆش بوو. بەلام كە بىرم
ئەكردەو، رەنج ھەتا سەر لە گەل من نايىت. چاك ئەمزانى منال منالى
ژيانە، كاتىك گەورە ئەبن ئىتر ئەبن بە منالى ئەو... ئەو خەيالانە
زۆر جار دەيان ترساندم.

ببیاك بهردهوام نامه‌ی بۆ ئەناردم. به نازناوی جوړاو جوړ بانگی
 ئە کردم. ئەو هوش زۆر سەیر بوو بەلامه‌وه، چونکه ئیمه هیشتا یه کترمان
 نه‌بینی بوو. حەزم ئە کرد گویم له وشە‌ی خو‌ش بی‌ت، حەزم ئە کرد
 جارێکی تره‌ست بکه‌م ژنم.

پێویستم به دلێکی پر له به‌زه‌یی بوو، پێویستم به باوه‌شێکی گه‌رم
 و پر له سۆز بوو، پێویستم به که‌سێک بوو، که هه‌ست به ئازاره‌کانم
 بکات. له کاتی خه‌فه‌ته‌کانمدا دل نه‌واویم بداته‌وه. له کاتی بی هیزیمدا
 توانام باتی. له کاتی که‌وتنمدا دارده‌ستم بی‌ت هه‌لم سینیتته‌وه. من
 له ببیاك زیاتر پێویسم به هاوڕییه‌کی دل‌سۆز هه‌بوو. زۆر جار که
 له ئیش ئە گه‌رامه‌وه هیشتا ده‌رگای ماله‌که‌م نه‌کردبووه‌وه نامه‌یه‌کی بۆ
 ئەناردم ئە‌یووت نازداره‌که‌م گه‌شیتیت؟ دوا‌ی یه‌ك کاتژمیر نامه‌یه‌کی
 تری بۆ ئەناردم ئە‌یووت، دل‌ه‌شیرینه‌که‌م نانت خوارد؟ زۆری نه‌ده‌برد
 نامه‌یه‌کی تری بۆ ئەناردم ئە‌یووت، چاوه‌که‌م ئە‌توانیت قسه‌یه‌که‌م
 له‌گه‌ل بکه‌یت؟ زۆر بیتاقه‌تم! منیش که‌م بیرم ئە‌کرده‌وه ئە‌بی‌ت ببیاك
 به‌راستی بی‌ت؟ به‌راستی منی خو‌ش بویت؟ خه‌ریک بوو هه‌ستم بۆ‌ی
 ده‌جولا، هه‌رچه‌نده‌هیچ به‌راستم نه‌ده‌زانی.

زۆر به‌ی شه‌و قسه‌مان ئە‌کرد تا‌کو کات دره‌نگ ئە‌بوو. من وام
 لیه‌هاتبو شه‌وی چه‌ند سه‌عاتیک ئە‌خه‌وتم به‌یانانیش زوو بۆ ئیش
 ئە‌رویشتم، خه‌ریک بوو کاتیکی زۆرم بۆ ببیاك ته‌رخان ئە‌کرد.
 زۆرینه‌ی قسه‌کانمان جگه‌ له‌باسی خو‌شه‌ویستی خو‌ی بۆ‌من. هه‌ندیک
 جاریش قسه‌کان ته‌نها بریتی بوون له‌باسی ژیان و کیشه‌کانی ببیاك،

ههروهها نارەزاييه كانى بيباك كه ههركيز كووتايان نهدههات. هيچ كەسيكى بەدلسۆزى خۆى نهدهزانی، كيشه‌ى زۆرى له‌گه‌ڵ كه‌سوكارى هه‌بوو، به‌رده‌وام بوو له‌ ملاملانیى له‌ پیناوی پاره‌و میراتی.

ورده ورده خهريك بووم كه‌سايه‌تى بيباكم بوو ده‌رئه‌كه‌وت، بيباك كه‌سيكى تووره‌بوو. زۆر جار له‌ قسه‌كانيدا كينه‌و تووره‌بیه‌كى زۆرى پيوه‌ دياربوو. هه‌ستم ئه‌كرد هيچ كاتيك پيخوشحالی خۆى ده‌رنه‌ئەب‌رى به‌رامبه‌ر ئه‌و كرداره‌ چاكانه‌ى كه‌ به‌رامبه‌رى ده‌یان كرد، هه‌ر خۆى بۆى باس ئه‌كردم كه‌ برا‌گه‌وره‌كه‌ى زۆر يارمه‌تى داوه‌ به‌ پاره‌و به‌ خزمه‌ت كردنى، به‌لام؛ بيباك كه‌سيك بوو ته‌نها به‌شه‌ تاريكه‌كه‌ى له‌ ژياندا ئه‌بينى. بيبگومان له‌ په‌يوه‌نديه‌ كانيشيدا به‌ هه‌مان شيوه‌ هه‌ر ئه‌وبه‌شه‌ى ئه‌بينى كه‌ ئه‌يويست بيبينيت، ئه‌وه‌ش كاريكى نادروست بوو. من زۆر جار ئه‌و ره‌وشته‌ى بيباك توشى دوودلى ئه‌كردم، پالى پيوه‌ ئه‌نام زياتر بيبكه‌مه‌وه‌..

بيباك هه‌نديك جار ده‌بخستمه‌ گومانه‌وه‌، كاتيك كه‌ له‌پر بوو چه‌ند رۆژيك ون ئه‌بوو. دواى ئه‌وه‌ى كه‌ خۆى زۆر نزيك ئه‌خسته‌وه‌.. ئه‌وه‌ش منى بيزارو دوودل ئه‌كرد. من ئه‌م زانى كه‌ بيباك كاتى ئيشى دوورو دريژه‌. به‌لام، هه‌موو كاتيك ئه‌يووت؛ هه‌رچه‌نده‌ هه‌لاكم، به‌لام كه‌ گويم له‌ ده‌نگى توو ئه‌بيت ماندوو بونه‌ كه‌م ئه‌ره‌ويتته‌وه‌. هه‌نديك جار كه‌ ده‌نگى نه‌ده‌بوو پرسيارم ئه‌كرد، ئه‌گه‌ر ته‌ندروستى باشه‌ يان نه‌خۆشه‌؟ له‌وه‌لامدا ئه‌يووت؛ نا زۆر باشم بوو وا ئه‌لييت؟ منيش به‌سه‌رسورمانه‌وه‌ ئه‌موت:

— چونكه‌ ئه‌مروو هيچ هه‌واالت نه‌بوه‌! به‌لام پيش چه‌ند رۆژيك له‌به‌يانيه‌وه‌ تاكو شه‌و ده‌ بوو پانزه‌ نامه‌ت ئه‌نارد، چه‌ند ته‌له‌فونيك

ئە کرد، بە لَام ئەمپرو يەك نامەت نەناردوہ! ئەمەش بە لامەوہ سەیرە!
 لەوہ لَامدا ئەیوت، گیانە کەم ئەمپرو زۆر ماندوو بووم، ئیشم زۆر
 بوو. ئەمە بۆ چەند جارێك دووبارە بووہوہ. منیش
 وردە وردە كەوتمە گومانەوہ. نازانم بۆ ھەستم ئە کرد لە گەل
 كەسیكى كە قسە ئە كات. چەند جارێك منیش ئەم خستە پشت گوئی،
 گرنگیم پینە دەیا بۆ ئەوہی ھەست نە كات ئەو لای من كەسیكى زۆر
 گرنگە. ھەندیک جار دووبارە خۆی ھەولێ ئەدا قسەم لە گەل بكات،
 یان نامەى بۆ ئەناردم. پیم ئەوت:

— بيباك تكايه، ئيمه منال نين، تاكو كات به يه كتر به سەر به رين. ئەو
 یاریه لە گەل من مە كە!. لەوہ لَامدا بە توورە پیهوہ ئەیوت:
 — ئەوہ تۆ باسى چى ئە كەيت؟ من ژيانم بە تۆوہ بەندە.
 گیانە كەم بە خوا تەنھا تۆى لە ژياندا. تۆ ھەموو كەسو دنيای
 منیت. رۆژ لە دواى رۆژ زیاترم خۆش ئەويیت، ئە گەر تۆ بە من
 رازى بيیت من داوات ئە كەم شوم پى بكەيت. ئە گەر رازى بوويت
 ئەوا من دەبم بە بەختەوہ رترین كەس لەم جیھانە.
 ئەم قسانە زۆر دووبارە دەبونەوہ. منیش ھەموو جار دەمگوت،
 ھەتاكو نەتبینم، من ناتوانم ھىچ پەیمانیکت بدەمى. من و تۆ ئەبییت پروو
 بەروو دابنیشین قسە بكەین. ئەبییت چاك شارەزای یە كتر بین. چونكە
 ئیمە ئە گەر ھاوسەرگىرى بكەین، ئەوا لەژيانماندا ئەبییت بە دووہم
 جار. كەواتە وەكو پیم وتى، ئەبییت زۆر وریاو شارەزای یە كتر بین.
 زۆرباش بىربكەینەوہ.

سەرلەبەیانییەکی رۆژیکی شەممە بوو، من خەریکی خۆئامادە کردن بووم، بەنیازی ئەو بووم لە گەڵ رەنج پیکەووە بۆ بازار برۆین. لە پریکا گویم لە زەنگی دەرگاکی بوو، خیرا رۆیشتم بەرەو دەرگاکی هەرچەندە من چاوەروانی کەس نەبووم سەردانمان بکات، بەلام دەرگاکی کردەو، داچلەکیم، چاوم زەق بوووە کەینیم ریبوارە لەبەردەم دەرگای مائی من وەستاو! زۆرم سەیرلیهات! چونکە؛ هاتنی ریبوار لەوکاتەیا شتیکی چاوەروان نەکراو بوو. هەردوو کمان تەماشای یە کترمان ئە کرد وە کو ئەو هی زۆردەمیک بیت چاوەروانی ئەو بیننەبکەین، هەردوو کمان چاومان بریبووە چاوی یە کتر، بەلام کەسمان قسەمان بۆ نەدەکرا، وادیار بوو ئەو چاوەرپی منی ئە کرد قسە یە ک بکەم! هیچ نەبیت سلاویکی لیبکەم، یان فەرموی لیبکەم بیتە ژورەو، بەلام من بی ئەو هی سلاوی لیبکەم، بەسەر سورمانیکەووە پرسیارم لیکرد، تۆ چیئە کەیت لیرە؟ ئەبوا یە پیشتەر پە یوئەندیت بکردایە وانییە! ئەویش بە شیرزەیی وشەرمیکەووە وتی:

— راست ئە کەیت، زۆرداوا ی لیبووردن ئە کەم، پیویست بوو تە لەفۆن بکەم. بەلام بەریکەوت لەم نزیکانە ئیشیکم هەبوو، ئیشە کەشم زوو تەواو بوو، سەیارە کە ی تۆشم لە دەرەوە بینی، ئیتر زانیم لە مالن. حەزم کرد سەردانیکتان بکەم، کەمیک لە گەڵ رەنج دانیشم ئە گەر لاتان ئاساییە!.

ئەو ەيە كەم جار بوو كە، من لە دواي سى ساڵ زياتر ريبوار بينم.
 شيوهي زور گورا بوو. وام ئەزاني زياتر لە دە ساڵ چۆتە سەر تەمەنى.
 هيلاكى و پەشيويه كى زورى پيوه ديار بوو. بەلام هەر، كە منى بينى
 رويگەش بوو ەو، بە دەم زەر دەخەنەيە كەو ە تەماشاي ئە كردم، ەو كوو
 زور دەميك بوييت چاو ەروانى ئەو بينينەي كرديت. ەستم كرد ئەو
 ەاتنە لە پرەي ريبوار تەنھا بۆ بينينى من بوو! ئە گەر نا، خو ئەيتوانى
 تە لە فونيك بۆ رەنج بكات پرسیار بكات. بەلام ئەو مەبەستى ئەو ە
 بوو من خوّم دەرگا كە بكەم ەو. توژيك ەستام. ئينجا منيش ەو كو
 كەسيكى زور بيگانە وتم:

– بەلى، فەرموو... ەره ژورەو ە. ريبوار لە خو شيا لەناو
 دەرگا كە دا ەستابوو ەەر بەوردى تەماشاي ئە كردم. ئاگاي لينەبوو
 رەنج ەاتبو ە بەردەمى دەستى رائە كيشا كە بيهينتتە ژورەو ە، ريبوار
 بە جوړيك تاسا بوو نەيئەزاني چى بليت، خيرا ەاتە ژورەو ە. منيش لەو
 كاتە دا ئاورپيكم لە رەنج دا يەو ە وتم:

– كەواتە... رەنج گيان، تو لە گەل باوكت بمينەرەو ە، من خوّم
 ئەروم بازارە كە ئە كەم. سەيريكى ريبوارم كرد وتم:
 – من خوّم ەەر بە تەماي چونە دەرەو ە بووم. ريبوار خيرا سەيريكى
 كردم وتى:

– بۆ ئەرويت؟ من ئەو ەنە دانانيشم. رەنج خيرا باوكى راكيشايە
 ژوورى دانىشتنە كە. ەاتە پيشەو ە. وتى:

– دايكە بەخوا من ەزم لە بازار نيبە، تو خوت برۆ. من
 لە گەل باوكم لە مالهو ە ئەبم. منيش زانيم كە رەنج چاوى بە باوكى

بكه ویت، ئیتر بازار چونی لا گرنگ نیه. بۆیه منیش كاردانه وه كهی
رهنجم هیچ لا سهیر نه بوو. به رویه کی شیرینه وه وتم :
– ئەزانم... كورم كیشه نییه، تۆ له گهڵ باوكت له ماله وه بمینه ره وه.
ئە گەر ویستیشتان برۆنه دهره وه، پیم بلین با ئاگادار بم. خیرا جانتاو
چاكه ته كه م هه لگرت و به جیم هیشتن. به لام، نه م ئەزانی بۆ كوی
برۆم، چونكه پلانه كهی من و رهنج ئە وه بوو كه بیبه م بۆ شوینی راو.

له رینگا بیرم کرده وه له جوانه ی هاو ریم که ئاخۆ له گه ل بارام گه یشتیتنه چی؟ ته له فونیکم بۆ کرد هیچ وه لامی نه بوو. ناچار وازم لیهینا، رۆیشتم خۆم کرد به بازاریکدا که هه موو جل و پیللو شتوو مه ک خرابونه سه ر فرۆشتن به نرخى داشکاو. ده میك بوو چاوهروانی هه لیکى وام ئه کرد. منیش دهستم به گه ران کرد به دوای هه ندیک پپیوستی خۆم، وتاقى کردنه وه ی هه ندیک جلی جوان و مۆدیل تازه بۆ ئاوازی خۆشکم و خوشکه زا که م. به نیاز بووم له کاتی پشوی قوتابخانه ی رهنجا سه ردانیکیان بکه م. ئه وان له برلین پایته ختی ئه لمانیا ئه ژیان.

بۆ چه ند کاتزمیریک خۆم خه ریک کرد به شت کرینه وه، به لام رۆژه که ی زۆر ساردو سه رما بوو. له گه ل ئه وه شا له گه رانه وه م بۆ ماله وه دوودل بووم. له وه ی ئه گه ره یشتا ریوار له مالى ئیمه بیت. جاریک تلفونم بۆ رهنج کرد، به لام وه لام نه بوو. هه رچۆنیک بیت رۆیشتمه وه. که ده رگام کرده وه که س له مال نه بوو. به لام زۆری نه برد رهنج ته له فۆنى بۆ کردم وتی :

— دایکه، قه یناکا ئه گه ر ئه مرۆ له گه ل باو کم نانی نیوه رۆ بخۆم؟ تۆ چه زئه که یت له گه لمان بییت؟ باو کم ئه لیت دوایی به یه که وه ئه چین بۆ بازار. چه ز ئه کات جلی تازه م بۆ بکریت. ده تۆش وه ره، توخوا... دایکه من چه زئه که م تۆشییت. قسه کانی رهنج و داوا کاریه کانی زۆر میان بیزار کرد، له هه مان کاتدا ههستم به تووره ییه کی سه یر ئه کرد، به لام هه و لم ئه دا خۆم ئارام بکه مه وه. وتم:

– رهنج گيان، ئەتوانيت له گه‌ل باوكت بمينته‌وه نانيشى له گه‌ل بخۆيت، با جلى تازه‌شت بۆ بکړيټ، به‌لام من ئيستا له مال‌ه‌وه‌م نامه‌ويټ جاري‌کي تر بيمه‌وه دهره‌وه، خۆتان روژي‌کي خوش به‌سه‌ر به‌رن تا کو ئەو کاته‌ي که تاقه‌تت ئەچيټ. من له مال‌م چاوه‌ريټ ئە که‌م. رهنج پيکه‌نى وتى:

– ئەي دايکه تو بيتاقه‌ت نايټ؟ منيش هه‌ر به پيکه‌نينه‌وه وتم:
– به‌لې بيتاقه‌ت ئەبم. به‌لام باوکيشت بيرت ئە کات، پيوست ئە کات دلې ئەويش خو‌شکه‌يت. رهنج قسه‌که‌ي مني پيخوش بوو. وتى:

– ده باشه دايکه گيان سوپاست ئە که‌م. گويم له‌دهنگي ريوار بوو به‌ره‌نجي ئەوت ده پييلي، بايټ چاوه‌رواني ئە که‌ين.
سه‌يرم ليهات! ريوار بۆ ئەيه‌ويټ من بچم نانيان له گه‌ل بخوم؟ ئەي گوايه نازانيت من چهند له‌و تورهم! باشه ئەيناترسيټ خاتونه‌که‌ي ژني ئەمه بزانيت؟ يان ريوار هه‌ر فيري خيانه‌ته. ئي باشه، له‌وانه‌يه بيرم بکات وهيشتا خوشي بويم!. به‌خوم وتوه، نا..نا..روشنا خان، خوت هه‌لمه‌خه‌له‌تينه، ئە گه‌ر به‌وجوره بيربکه‌يته‌وه ئەوه پي ئەلين که‌ريټي. خو‌شه‌ويستي چي!. بيرکردني چي؟ وه‌لا سه‌يره‌يټ له‌بيرت چويته‌وه!. ريوار خو‌شه‌ويستي نه‌زاني. ريوار هه‌ز ئەزانيت. هيشتا له‌تمه‌ني هه‌رزه‌کاريدا ئەژي. سه‌يرم له‌هاتنه له‌پره‌که‌ي ئەهات. وازانم هه‌ر هه‌زيکرد به‌جواني له‌نزیکه‌وه بمينيټ. خو له‌خوشيدا زماني لال بوو قسه‌ي بۆ نه‌ده‌کرا. ئي ئە گه‌ر واشيټ! خوتازه من حسابي هيچي بۆ ناکه‌م ته‌نها له‌به‌رخاتري رهنج ده‌رگاي ليئه‌که‌مه‌وه. يه‌ك غه‌له‌تيشي ليينم هه‌تا ماوه ناهيلم رهنج بيني. هه‌ناسه‌يه‌کم

هەلکیشا پالیکم بە کورسیە کەوہ دایەوہ. یە کەم رۆژی یە کتر ناسینمانم
هاتەوہ یاد، لە ئاھەنگی یە کتر ناسیندا بوو کاتیک هەردوو کمان
لە کۆلیجی ئەندازیاری وەرگیرابووین. بەبۆنە ی هاورپپە کی خۆمەوہ
کە دراوسی پئی ئەوان بوو یە کترمان ناسی. ئای لەو رۆژە ریبوار دەستیک
جلی کوردی شالی خاکی لەبەر کردبوو، منیش دەستیک جلی کوردی
رەنگا و رەنگ هەردوو کمان پیش ئەوہ یە کتر بناسین، چاومان بە یە ک
کەوت دلمان بۆ یە ک لئیدا تا کو بە هاری هاورپپە هەستی پیکردم وتی،
ئەوہ چپە رۆشنا گیان ئەتیینم چاوت بەدوای ریبواردا ویلە. دەوہرە با
بە یە کترتان بناسینم. ئەوہ کورە دراوسی پئی ئیمە یە. هەر، لەو رۆژە ولەو
ناسینەوہ، من و ریبوار لە یە ک دانەبراین هەموو کاتی خویندیمان پیکەوہ
بووین. خۆشەو یستیمان ئاشکرا بوو لەزوەوہ پەیمانمان دابوو بە یە ک کە
بۆ یە کبیین.

ئەو رۆژە يېڭاڭ ھېچ دەنگى نەبوو. ئەو ھەند چارېڭ بوو كە وا
 يېدەنگ يېت. خەرىك بووم نامەى بو بنىرم وپرسىارى لى بىكەم.
 بەلام، يېڭاڭ نامەى نارد پرسىارى كرد من بو يېدەنگم؟ منىش ۋەلامم
 دايەۋە بە ھەمان پرسىار كە بوچى ئەۋىش يېدەنگە؟
 يېڭاڭ نوسى:

— سەرى ئىشى، لە ھەمان كاتدا ئىشى زۆرە. منىش تەنھا ئەۋەندەم
 وت، ھىوادارم باش بىت، كەۋاتە برۆ پشووۋىدە با ھىلاكىت دەرچىت.
 خواخافىزىم لىكرد. دۋاى چەند خولە كىك تەلەفونىكى بو كردم، پىش
 ئەۋەى من ھېچ بلىم ئەۋ خىرا وتى:

— دلەكەم، بروا بىكە، تۆ خۆشەۋىستىن كەسىت لە ھەموو
 ژيانمدا. لە تۆ زىاتر كەسى تر شك نابەم، تەنھا تۆيت خۆشەۋىستى
 من. منىش پىكەنىم وتم:

— نا... نا... كاك يېڭاڭ ۋاشمان نەۋوت.

يېڭاڭ كەمىك يېدەنگ بوو ئىنجا وتى:

— تۆ بو بروا بە من ناكەيت؟ من ئەلىم تۆ ھەموو ژيانى منىت تۆم
 خۆش ئەۋىت! .

منىش ۋەستام نەم ئەزانى چى ۋەلام بدەمەۋە چى پىبلىم؟! چونكە
 من بەھىچ جورىك بروام بەۋ جورە خۆشەۋىستىنە نەبوو! .

وتى:

بو قسە ناكەيت؟

وتم:

— قسه ی چپیکه م؟ نازانم چیت پی بلیم!

وتی:

— بو؟ من ئەلیم خوشم ئەوویت، حەز ئە کەم شووم پی بکەیت .

وتم:

— ئەووە تۆ بەراستە؟ خوشەووستی چی، شووی چی، تۆ باسی چی

ئە کەیت؟ ماسی لە بەحرا سەوا ئە کەیت؟

زۆر بە دەنگیکی بەرز پیکەنی وتی:

— رۆشناگیان بەحری چی؟ وەرە بو ئیرە. لیرە بم بینە، ئینجا بریار

بدە. ئیتر بو مەسەلە کە ئەو نە بەقورسی تەماشای ئە کەیت؟.

وتم:

— ئەووی تۆ باسی ئە کەیت زۆر قورسە. هەر وای بە ئاسانی نییە. من

تۆ ناسم، تۆش من ناسیت، شووکردن لای من وای ئاسان نییە. ئیمە لە

پیش هەموو شتییکا ئەبیت یە کتر بینین. بیباک زۆر بە خیرایی بە دەم

پیکەنینیکەووە وتی:

— گیانە کەم، من بریاری خۆم داوە، تۆ هەرچۆنیک بیت، لە

هەرچیک بچیت، من هەر ئەمەوویت، چونکە من ئەقل و میشک

وزیرەکی تۆو خانەوادەیی تۆم بە دلە. تۆ ئافرەتیکی زۆرت کارەسات

بەسەر هاتووە تۆ، خاوەن تاقیکردنەووە ئەزمونیکی زۆریت. من

هەمیشە ویستومە ژنیکی وە کو تۆم هەبیت. تۆ لە هەموو لایەنەکانەووە

تەواویت. من زۆر بەختەووەر ئەبم ئە گەر تۆ بیتە هاوسەرم. لەو هەش

زیاتر جوانیەکی تاییبەت تیا دا بەدی ئە کەم.

وتم:

– بيباك گيان، سوپاست ئەكەم، تۆش پياويكى خاوهن رەوشتى بەرزو، جيگەي ريزيت، زوريش ئازيزيت. بەلام بۆ چوني من بۆ خوشەويستی جياوازه. من وه كو تو بير ناکەمه وه، راسته هەردوو کمان دل شکاوين. زولم لیکراوين، پيوستمان به کهسيکه که ليمان تيبگات. من و تو ههست بهيهك ئەكەين، لهيه کتريش تیده گەين. چونکه؛ ژيانمان له زور روه وه زوری لهيهك دهچیت. بەلام ئەوهش مانای ئەوه نيه که تو منت خوشبویت. يان من تووم خوشبویت. خوشەويستی زورله وانه گوره تره..

ئەوشه وه بيباك چەند جارێك ئاماده يی خو ی به من راگەياند که، زور به دلنيايه وه به پەرۆشه وه ئەيه ویت من بينیت. منيش پيم وت: که منيش به هه مان شيوه حەز ئەكەم بيبينم.... هەردوو کمان بريارمان دا له سەر ئەوهی که کاتيکی دیاری کراو دابنين بۆ يه کتر بينين. هەرچه نده کيشه کانی له گەل خيزانه کۆنه که ی هەر بهردهوام بوون.

زور جار بيباك له باره ی ژنه کۆنه که يه وه چيروکی سه يری ئەگيرايه وه، هه نديک جار واهه ستم ئەکرد هەرچی بۆ باس کردووم هيچی راستی نيه! هه نديک جاريش که ون ئەبوو ئەکه وتمه گومانه وه، به جورێک که ئەيیت بيباك له گەل ئافره تیکي تر دا قسه بکات، يان په يوه ندی تری هه بيت. بەلام زور يينه ی کاتيش بروام به هه موو وشه کانی ئەکرد. به هه موو دلێکمه وه به ژداری خه فه ته کانيم ئەکرد. من سه ره پای کيشه ی ژيانی خۆم. ده باره ی ئيش، هिलाکی زور. هه نديک جار کهم ده رامه تی. کيشه ی منال کيشه ی باوکی نه خوشم. له گەل ئەمانه شدا هه مووی من هەر بهردهوام بووم له له گەل بيباك بۆ ئاسایی کردنه وه ی ژيانی و باری ده روونی. زور يينه ی کاته کانم، بير کردنه وه کانم له گەل

بيياك به سەر دهبرد. كاتيك به خۆم زانى ورده ورده بيياك بوو بوو به كيشه و خه مى رۆژانه م. زياتر له وهش، بوو بوو به خوليايى سهرم، به جۆريكم ليهات، شهو رۆژ من ههر بىرم له بيياك ئه كرده وه، ههزم ئه كرد هه موو كات هه والى بزانه م. هه ستم ئه كرد به يانيان يه كه م شت كه خه به رم ده بيه وه ناوى بيياك له سهر زمانه، يه كه م چاوكردنه وه م بو لاي مۆبايه له كه م ئه پروات، بو بينى وينه و هه والى بيياك. سه يرى ته له فۆنه كه م ئه كه م، تابزانه م بيياك چى بو ناردوم. دلّم خوش ئه بوو كه هه رچيه كم له لايه ن ئه وه وه بو ئه هات. ئه گه ر رۆژيك دهنگى نه بوايه خۆم هه واليم ئه پرسى. ژيانم هه مووى خهريك بوو ئه بوو به بيياك. ته نانه ت له ئيش زۆر له هاوړيكانم پرسى يان لى ئه كردم؛ كه ئه و هۆيه چيه واى له من كرده به به رده وامى دلّم خوشه و زه رده خه نه له سهر ليوم نابريّت؟ هه نديك جاريش له گه ل سييه ره كه ي خوشم شه رئه كه م!.

زۆر جار خوشم نه م ئه زانى هۆيه كه ي چيه؟ هه تاكو رۆژيك بيياك دهنگى نه بوو، ئه و رۆژه هه ستم ئه كرد زۆر تووره بووم، زۆر بى ئارام و ناره حه ت بووم، هه ستم ئه كرد، ئه و رۆژه زۆر دورودريژه، كو تايى نايه ت. به لام كاتيك كه له ئيش گه رامه وه بو مالّه وه بيياك ته له فۆنى بو كردم. ته نها كه گويم له دهنگى ئه و بوو، هه موو خه مه كانم ره ويه وه، مزاجم گۆرا. له خۆمه وه دلّم خوش بوو، خۆم پرسى يارم له خۆم كرد ئه بيت ئه مه چى بيت؟ زۆر ئه ترسام هۆگرى بووبم! چونكه نه م ئه ويست وابم. سه ره تا زۆر به ربه ره كانيم كرد، من بروام به خوشه ويستى نه بوو. ئينجا به تاييه ت بو كه سيك كه هيشتا نه م ديوو. ته نها بىر كرده وه له خوشه ويستى تۆشى دلّه راو كى و نا ئارامى ئه كردم..

دوای چەند رۆژیک بیباک پەیوەندی پێوە کردم، بە هەمان شیوە باسی
خۆی بۆ کردمەو، کە چەند دلی پیم خۆشە، من بووم بە هۆی مانەووی
ئەو لە ژیان. منیش هەستم ئەکرد، خەریکم زیاترحەز بە نزیک
ئەکەم. بەلام؛ هەمیشە هەولم ئەدا باسی هەستی خۆمی بۆ نەکەم. لە
پیشا چاک بیناسم، لەراستی ژیان دلیابم، لە هەموو شتیک تیبگەم.
چونکە من بەهەموو راستگۆیە کەووە باسی خۆم بۆ کردبوو. بیباک کاتیک
قسە لە گەل من ئەکرد، هەموو جار بەشیوازیکی زۆر ئاسایی باسی
لە هاوسەرگیری ئەکرد. هەندیک شت بەلای ئەووەو زۆر ئاسایی بوو.
بەلام من زۆر لەو قوڵتر مەسەلە کانم لیکئەدایەو تەماشام ئەکردن.
هەموو کات بیرم ئەکردهو بەخۆم ئەوت، ئەگەر بۆ جارێکی تر لە
ژیانما بریارمدا هاوسەرگیری بکەم، پیش هەموو شتیک ئەبیت ئەو
کەسە زۆر بە باشی بناسم. پیش ئەووی بکەومە داوی خۆشەویستی،
چونکە؛ خۆشەویستی لە بینینی هەلەکان کویرت ئەکات، لەهەمان کاتدا
راستیه کانی نایینت. هەموو شتیک بەجۆریکی جوان ورهنگاورهنگ
دینه پیش چاوت، ئیتر ئەو ئەوکاتە نەک هەر کویر، بەلکو کەریش
و کەریشت ئەکات!. هەلەکانی ئیمەش هەموو کات بەوجۆرە دەست
پێدەکات. کویرانە خۆمان هەلەدەبینە ناو مەسەلە کەووە بی ئەووی بزاین
چی چاوەریمان ئەکات. هەر هەمان رۆژ بیباک تەلەفۆنی بۆ کردمەو
بەشیوەیەکی زۆر سەیر زۆری لی ئەکردم کە بریار بەدەم بە رازی
بوونم کە من شوی پی بکەم. منیش ئەو زۆرەملییه خستمیه گومانیک
زۆرەو. زۆرمان قسەو گفتوگۆ کرد. وتم بیباک:

– من ئەمەۋىت كاتىكى زۆرم ھەيىت بۆ ئەۋەى باشتر لە تۆ
تېگەم. بېياك وتى:

– ئىمە يە كترمان خۆش ئەۋىت وانىيە؟ وتم:

– لاي تۆۋە لەوانە يە وايىت. بەلام لاي منەۋە ھىشتا زۆرى ماۋە تا
بتوانم ۋەلامى تۆ بدەمەۋە. ھەر كە، وام پىوت بېياك وادىار بوو پىي
ناخۆش بوو كە من ئەۋ قسە يەم كرد. بۆ يە خىرا وتى:

– كەۋاتە تۆ گالتە بە من ئە كەيت! وتم:

– تكايە ئەۋ قسە يە دووبارە مە كەرەۋە. من ھىچ كاتىك نامەۋىت
گالتە بە كەس بگەم. بەلام جارى ئىمە زۆرمان ماۋە يە كتر بناسىن.
دىسان بېياك بە شىۋە يە كى توندو تىژ وتى:

– دە بلى من ھەزم لىت نىيەۋ تەۋاۋ. تۆزىك ۋەستام بىرم لە قسە كەى
ئە كردهۋە، مە بەستى چىە لە ھەز لىكردن؟ بېياك جارىكى تر وتى:

– ئى... وا يە؟ يان نا؟ بۆ ۋەلام نادەيتەۋە؟ وتم:

– بېياك ھەز ئە كەم باش گويم لىبگريت، ھەز ئە كەم باش
لە بۆچونى من تېگەيت. لەبارەى پەيوەندى، ۋە ھاۋسەرگىر يەۋە.
من بەم شىۋە يە ئەروانمە مەسە لە كان؛ من ئەمەۋىت كاتى باسى
جىابوونەۋە نە گونجان ئە كەين، ئەيىت ھۆيە كانى بزائىن. كە باسى
پىاۋى باش ۋ خراپ ئە كەين، ئەيىت باسى ژنى باش ۋ خراپىش بگەين.
كە ئەلېم خراپ مە بەستىم خراپى كەسە كە نىە بە جۆرىكى خراپ.
ۋە ك بەدرەۋىشت، پىاۋكوژ، يان دز يان زۆرشتى تر. نە خىر. بەلكو
بەۋ مە بەستەى كە بە خراپى ھەلسوكەۋت لە گەل ژنە كەى ئە كات.
يان بە خراپى ھەلسوكەۋت لە گەل مىردە كەى ئە كات. ھۆكارە كەشى
ئە گەرىتەۋە بۆ زۆر شت. باشتر وا يە بلىم جىاۋازى نىوان دوو تا كە

كەس، لە بارەى جياوازى پەروەردە كردنيان، ھەئسو كەوت ونەزانيني مامەلە كردن لە گەل يە كتر. ھەروەھا يە كنه گرتنى بيروباوهرى ئەو دوو كەسە، بەسەر چۆنيەتى روبەروبونەوہى كيشە كانياندا كە لە ژيانى رۆژانەياندا روبەروى دەبنەوہ، يىگومان ئەمە زۆر گرنگە. ھەروەھا جياوازى كەسايەتى، جياوازى بۆچون و تىگەيشتنيان. نزيكى پلەى رۆشنيريان لە يە كەوہ، كە ئەمە شتيكى زۆر گرنگە بۆ لە يەك نزيك بونەوہ ولە يەك تىگەيشتنى يە كتر. گومان لەوہ دا نيبە كە جياوازى تەمەن كاريكى زۆر كاريگەرى دەبيت، لە تواناي بەردەوام بوونى پەيوەندى وەكو پياويك بە چەند ساليك گەورەترە لە خيزانە كەى، يان بە پيچەوانەوہ كە ژنە كە گەورەترە لە پياوہ كە. ئەوہش ھەندىك جار كيشەى زۆر ناخۆشى لى دە كەويتەوہ. مەبەست لە باسە كە ئەوہ يە كە، ريك نە كەوتنى ژن و ميرد زۆر ھۆى ھەيە. كە پيوست ئەكات، لە پيش برياردان بۆ ھاوسەرگيرى زۆر بە وردى رەچاو بكرىت. ھەندىك جار بارى سياسى و ئابوورى كاريكى كاريگەر دە كەنە سەر پەيوەندى دوو كەسە كە ھەندىك جار بەرەو پيشەوہى ئەبەن يان زۆر خراپى ئەكەن. ئيمەش ئەگەر بۆ ماوہ يە كى دريترخايەن يە كتر نەناسين ئەوشتانە ھەر، بە ناديار لامان ئەميينتەوہ لە يە كترى تيناگەين. نامەناردن، بە تەلەفۆن قسە كردن كەسايەتى راستەقينەى كەسەمان دەرناخات. ئيمە لە يە كترەوہ دوورين. من ئەمە وىت كاتمان زۆر يىت بۆ زياتر يە كتر ناسين. تا ئەتوانين پەلە نە كەين. بيباك واديار بوو ئەو جارە قسە كانى ھيچ بە دل نەبوو. تەنھا سور بوو لەسەر ئەوہى كە پيوست ئەكات من بەزوترين كات بچم بۆ بينيني ئەو. ئەمە ديسانەوہ بۆ جاريكى تر پالى پيوەنام زياتر بىر كەمەوہ. لە

ئەنجامدا بەخۆم وت، من پۈيستم بە پياو نىيە. ئىستا تارادەيەك ژيانم
بى كىشەيە، ئاسودەيە، كەس نىيە دوودل و توورەم بىكات، كەس نىيە
بۆلە بۆلى بى ھۆ بەسەرما بىكات، كەس نىيە لە ھەموو شتىك رەخنەم
لى بگرىت، كەس نىيە بى ريزىم لە گەل بىكات..

من دەمى سالى بوو لەمانە لەھەمووى بەدوور بووم. بەلام، بىرم
ئەكردەوہ ئەگەر من شووبكەم بە بىياك. لەوانەيە بىياك جارىكى تر
بمخاتەوہ ناو ئەو رۆژانە، ھەرچەندە لەو بروايەدا بووم كەسايەتى
ريوار و بىياك زور جياواز بوون. بىياك بەژيانىكى ناخوشو پر
لە ئەزمونى خراپدا تىپەرى بوو. لە گەل ژنىكى ناپاكدا چەند سالىك
ژيابوو. لەھەمان كاتدا بىياك تا ئاستىك برواي بە خوشەويستى ھەبوو،
منى دانابوو بە تەنھا پەرستگاي خوى. ھەموو رۆژىك چەند جارىك
ئەو وتەيەى دووبارە ئەكردەوہ، لەسەر و ئەوھەموو شتانەوہ ريزىكى
زورىشى لى ئەگرتم كە ئەوہش زوردلخوشى ئەكردم.

بىياك زور سور بوو لەسەر ئەوہى كە خوشەويستى كەى بو من
بى پايانە، ديسانەوہ بى گومانە! رۆژ لەدواى رۆژ ئەو وشانەى لى
دووبارە ئەكردمەوہ. منىش ھەستم ئەكرد، خەرىكە زور بىرى لى
ئەكەمەوہ، بەلام لە گەل ئەوہى دەربرىنى خوشەويستى لەلايەن منەوہ
كارىكى ئاسان نەبوو. من وەكو وتم: بىيارم دابوو كە جارىكى كە
نەھىلم ھىچ كەسىك بە ناوى خوشەويستىوہ دلم بشكىنىت ئازارم
بدات. ھەموو كات ھەولم ئەدا بگەمە ئەو راستىە بى وينەيەى كە
ھەموو جار لە گەل خۆم، لە گەل ھەموو كەس دووبارەم ئەكردەوہ
ئەموت: خوشەويستى بەلگەيە، كارە، كردارە، بەلام ووشە نىيە.
خوشەويستى سەلماندەنە لە كاتىكدا ئەگەر ھەيىت.

دوای بیرکردنه وهیه کی زۆر، بریارم دا که پیی بلیم، وا مانگی
داهاتوو سەردانت ئە کەم، تەنها بۆ بینوو ناسینت. هیچ پەیمانیکم
پینەدابوو، نە بە خۆشەویستی، نە بۆ شووکردن. بەلام کاتیک من ئەو
هەوالەم پیراگەیاندا، بیباک زۆر بەدل ساردی وەلامی دامەووە وتی:
— ئی زۆر باشە، هەر کە گەیشیتە ئێرە، ئە گەر حەزت کرد ریک
مارەشت ئە کەم!.

بەراستی تائەو کاتەش من وام ئەزانی بیباک کاتیک باسی هاوسەرگیری
ئە کات گالته ئە کات. بەلام لەراستیدا ئەو زۆر بە جدی تەئکیددی
لەسەر ئەو ئە کردەووە کە گەیشتمە لای ئەو دوای یە کتر ناسین، خیرا
مارەم ئە کات! هەموو جار ئەیوت من ئامادەم بێمە شارە کە تۆ لەوی
لە گەل تۆ بژیم. تۆ کویت پیخۆش بیت من لەو شوینە ئەبم! ئەمانە
زۆرتر میان ئەخستە گوومانەووە. هیچ کاتیک باسی منالەکانی نەدە کرد!
چۆن ئەتوانیت بەوجۆرە لیان دوورییت. هەموو جار بیباک ئەیوت،
تۆ چی بریار بەدەیت، منیش ئەووە ئە کەم. کەواتە ئیمە بەوشیوێه
هیچ گێرو گرتیکمان نەبوو لە هیچ رویە کەووە. ئەمانە هەموو بۆ
من جینگای سەرسورمان بوون! ئەو زۆر بە پەلە ئەجولایەووە هەولێ
بوو من کویرانە هەموو شتیک لە گەل ئەو بپرینمەووە!. هەندیک جار
دلخۆش بووم بۆ دانانی پلانی کانیان، هەندیک جاریش خەمیکێ قورس
دایئە گرتم. دلەم ئە گوشرا وە کو ئەوێ بریاری شتیکێ زۆر نابە جیم
داییت. لە کوتایی رۆژە کە دا بیرم لە هەموو قسەکانی بیباک ئە کردەووە،
باشە بۆ وتی، خیرا مارەت ئە کەم؟ ئەمەش پرسیاریکی تری لا دروست
ئە کردم؟!.

دوای ئه وهی که نه خشه مان کیشا بۆ بینین و یه کتر ناسینی روو به روو، من به پیویستم زانی لای دایکم و به سۆزی خوشکم باسی بکه م.. هه ردووکیان بریاره که ی منیان به دل بوو. ته نانه ت به سۆزی خوشکم لای وابوو که من باشترین بریارم داوه، چونکه که سوکارم هه میشه هه ولیان ئه دا رازیم بکه ن به وهی که پیویست ئه کات من ئیتر ژیانی تازه بۆ خۆم دروست بکه م. کاتیک که من هیشتا ئافره تیکی گه نجم پیویستم به پیاویکه که هاوبه شی ژیانم بیت. منیش به راستی ته نها بییاکم ئه ناسی که له زۆر روه وه به دلّم بوو. هه رچه نده هیشتا پرسیار و گومانم مابوو له ناو میشکمددا که رۆژانه له خۆم ئه پرسی..

ئەو شەوۋە من ھەتاكو رۆژ بوو ھوۋە خەوم لى نە كەوت، نەك جارئك،
 نەك دە جار، بەلكوسەد جار بىرم لىي نە كەوۋە ئاخۆ من راستىم لەم
 بىرپارە؟ يان ھەلەبم؟. خۆم بە خۆم ئەوت، جا بۆ ھەلەبە؟ من
 چى ئەكەم؟ ھىچم نە كەوۋە ھەلەبىت، تەنھا كەسىكم ناسىوۋە كە
 لە بارىكى دەرونى زۆر ناھەمواردا ئەزىيا من يارمەتەكى زۆر
 دلسۆزانەم ياو، بۆئەوۋەى بچىتە بارىكى پىر ئاسودەيى، ھەروەھا بىروا
 بەخۆ بوون. من پىويستە شانازى بە خۆمەوۋە بكەم.

چەند رۆژيک بيباڪ ديسانەوہ بیدەنگ بوو!. منيش لەبەر ئەوہی بيزاری نەكەم، چاوەرپیی ئەو بووم نامەم بۆ بنیریت. دوایی خۆی پەيوەندی کرد وتی، ئەمرو زۆر نەخۆشم، ئەيیت سەردانی پزیشك بکەم. ئەم ھەوآلە منی خستە دوودلیەکی زۆرەوہ. بەلام خۆم راگرت. ديسانەوہ چاوەرپیی بيباکم کرد خۆی پەيوەندیم پيوە بکات، دەرئەنجامی پشکینەکانیم پئی بلیت. ئەمەش چەند رۆژيکی برد، من ھەر چاوەرپوان بووم خەمم ئەخوارد. ئاخۆ چيیت؟ تۆبلیی ئیستا باش بوويیت؟ ئاخۆ کەس ھەيیت خزمەتی بکات؟ ئەو چەند رۆژە زۆر بئی ئارام بووم، خواخوای ھەوآلیکی بووم. ئەو ھەردەنگی نەبوو. ئیتر ناچار نامەيەکم بۆ نارد بۆ وەلامی پشکینەکەي؟ پئی وتم، کە ھیشتا نازانیت. بەلام خۆی ھەستی کردوہ کە پآلەپەستۆی خوینی تا رادەيەك بەرزە. منيش ھەروەکو پيشو ھەندیك ئامۆژگاریم کرد. خۆشی بيبگومان شارەزایی ھەبوو ئەي زانی ئەيیت چيیکات .

رۆژی دوايى هيچ دهنگوباسى نه بوو. مينش سه رقالى ئيشه كهى خۆم بووم. هه والى نه خۆشى باوكمم زانيبوو. ئه وهش به جاريك بيتاقه تى كردبووم، حهزم ئه كرد بۆ كوردوستان بگه ريمه وه. به لام توانام نه بوو. زياتر به باشترم ئه زانى پاره بنيرمه وه بۆ نه خۆشيه كهى باوكم. له گه ل به سۆزى خوشكم قسه م كردبوو. ئه و پيى وتم:

— باوكم زۆر بيتاقه ته وا پيوست ئه كات بيهن بۆ نه خۆشخانه كهى فارووق چونكه له وى خزمه تى باشى ئه كهن، پزيشكى پسپورى باشى ليه. به لام پاره يه كى باشى ئه وىت.

من حهزم نه كرد بليم من ئه و تواناييه م نيه، له بهر ئه وهى خۆم پيوستيم به پاره يه كى زۆره بۆ چا ككردنى ئوتومبيله كه م. چونكه به جاريك په كى كه وتبوو. به لام بيگومان ته ندروستى باوكم له پيشتر بوو.

ههر ئه و رۆژه، رۆيشتم بۆ نوسينگه بريك پاره م بۆ باوكم ره وانه كرد، ئه وهش زۆر دلى خۆش كردم. له گه رانه وه م بۆ ماله وه، كه ميك دوا كه وتم. به لام، كه ده رگا كه م كرده وه، بينيم رهنج له سه ر تا كه قه نه فهى ژوورى دانيشتنه كه راكشاوه، به په تويه ك خوى داپوشيوه. زۆر سه يرم ليه ات. خيرا چوومه لايه وه دانيشتم. وتم:

— رهنجه گيان، ئه وه چيته كورم؟ بۆ راكشاويت؟ چيته به قوربان؟ خيرا دهستم خسته سه ر ناوچه وانى، تايه كى زۆرى هه بوو! ده مووچاوى سوور هه لگه رابوو! زۆر شپرزه و دوودل بووم ديسان پرسيارم ليكرد وتم:

— کورم چیتہ؟ دە قسہ بکہ.

رہنج بہ دەنگیکی کز بہ ہیواشی وتی:

— دایکہ توخوا تۆ بۆ ئەوہنہ ئەترسیت؟ ئی چیمہ..

لہوانہیہ ہەر تۆزیک سەرمام بوییت. ہیچی تر نییہ. پرسیارم لی

کرد:

— قورگت ئەیہشیت؟

وتی:

— نا.

وتم:

— لووت تەرہ؟ ئە کۆکیت؟

وتی:

— نا. تەنہا سکم ئەیہشیت.

ہەر، کہ وتی سکم ئیشت، پیش ئەوہی ہیچ شتیک بکہم، خیرا

پہیوہندیم بہ پزیشکیکی ہاورپی خۆمہوہ کرد، کہ دەمیک بوو

ئەمناسی. ناوی دکتۆرہ بیقەرلی بوو پییم وت:

— دکتۆرہ گیان، رەنجی کورم لہ پیش نیوہرۆی ئەمرۆوہ ہەست بہ

ئازاری ناوسکی ئە کات و تايہ کی زۆریشی ہەیہ. چی لیبکہم باشہ؟

دکتۆرہ بیقەرلی لہوہلامدا وتی:

— ہیچی لی مہ کہ. بەلام ئەگەر ئەتوانیت ہەر ئیستا بۆ

نەخۆشخانہی بہینہ، با پشکینیکی بۆ بکہم بزائم چییہ تی.

رہنج ئەو کاتہ لہبەر زۆریی ئازاری ناوسکی، زۆر بہتوندی

ریگری ئە کرد لہوہی، کہ بۆ نەخۆشخانہی بہرم. بەلام من بی ئەوہی

گویی بہ ویستی ئەو بدہم، زۆر بہ پەلہ گەیاندمہ شوینی فریاکہوتن بۆ

لاى دكتورە بېقەرلى. كاتىك برديانە ژوورەو، لە گەل چەند پرستيارىك پشكنىنىكى باشيان بۆ كرد. دواى كاتزميرىك دكتورە بېقەرلى بۆ لام هات. بە روويه كى توورەو ناآرامىيەو وە وتى:

– خانم، واديارە كورە كەت لە دەمىكەو وە ئازارى هەيە! چۆن بەو جوۆرە پشتگويت خستوو؟ هەر ئىستا ئەيىت نەشتەر گەرىي ريخۆلە كويرةى بۆ بكەين. ناتوانين چاوهرى بكەين. چونكە؛ زۆر نزيكە لەوہى بتەقى! لەبەر ئەوہ هەر ئىستا ئەيىنە ژوورى نەشتەرگەرى. من خيرا وەك شيت لە جيى خۆم راپەریم و هەستامە سەر پى. وتم:

– دكتورە گيان، ئەوہ توۆ باسى چى ئەكەيت!. رەنج هيج كاتىك ئازارى بەو جوۆرەى نەبوو. ئەمە يەكەم جارە. بەلام هەندىك جار خواردنى كەم ئەبوو وە دلى تىكەل ئەهات. ئەمروۆش وامزانى كورە كەم تەنھا سەرماى بوو.

هەموو گيانم ئەلەرزى. خۆم پى راگير نەه كرا. نەمئەزانى چى بكەم و چى بلىم!. ئەوانيش هەر چەندە ئەيانزانى، كە ئەيىت بەزووترين كات رەنج بىنە ژوورەو نەشتەرگەرىە كەى بۆ بكەن. بەلام لە هەمان كاتدا چاوهرى ئەوہيان ئەكرد من رازىبوونى خۆم رابگەيەنم، لەو كاتەدا منيش ئەترسام بە تەنھا بريارى بۆ بدەم بۆ نەشتەرگەرى، لە هەمان كاتيشدا ژيانى كورە كەم لە مەترسيدا بوو! ئەمزانى هەر چركەيەك نزيكى ئەكاتەوہ لە ترسناكى.

كوتوپرى ئەو هەوالە ترسو دلەراوكى زمانيان لال كردبووم لە هەموو وەلامىك! تەنھا فرميسك بوو بە چاومدا ئەهاتە خوارى. دكتورە كان دووا جار وتيان:

– ئيمه چاوه رپي وه لامي تو ناكه ين. هه ر ئيستا نه شته ر گه ربي بو
ئه كه ين.

به ترسيكي زورو دوودله كي زوره وه وتم:
– باشه. من رازيم. به لام؛ دكتوره گيان ئه ليم جاري با په يوه ندي به
باوكيه وه بكه م. بزائم ئه و چي ئه ليت!

دكتوره بيقه رلي زور به سه رسورمانه وه سه ير يكي كردم. وتي:
– ئه وه تو به راستته؟! من چاوه رپي باوكي ناكه م، رازي بيت، يان
نا. چونكه؛ كوره كه ت ژياني له مه ترسيديايه. تو خوت هيناوته بو
نه خو شخانه، ئه وه ش وينه و ئه نجامي پشكينه كانيتي. ئه بيت ئيمه هه ر
ئيستا به زوترين كات نه شته ر گه ربي بو بكه ين.

قسه كاني ته واو كرد، زور به خيرا يي روشتن. منيان له ژووري
چاوه رواني به جي هيشت.. دواي نيو كاتزمير، يه كيك له پرستياره كان
هاته لام. وتي:

– دا يكي ره نج، ئه زانم هيشتا بر وا به وه ناكه يت كوره كه ت چه ند
پيوستي به نه شته ر گه ربييه! چونكه تو چاوه رپي ئه وه وه واله نه بو ويت!
تكا يه خه مت نه بيت. ئيمه زور ئا گامان له ره نجه. زوري پي ناچيت
ته واو ئه بيت. توش خوت دوودل مه كه.

من له خه مي كوره كه م ئارامم لي بر ابو وه هه ر وه كو شيت له ناو ئه و
نه خو شخانه يدا هاتو و چووم بوو. دوو عام ئه كرد، له خوا ئه پارامه وه،
ئهموت:

– له هه موو ژياندا ته نها ئه و تاقه كوره م هه يه. خوايه گيان خواي
تاكو ته نها ئه و كوره م پي بيه خشيته وه. ليمي نه ستيني. خوايه گيان من
ژيانم ناويت به بي كوره كه م، ئه گه ر كوره كه م نه ما، منيش به ريته وه بو

خۆت. خوايه گيان كوره كهه موو خۆشیی منه، هه موو سه رووت و مال و مولکی دنيا م هه رهنجه. خوايه گيان، ئه و كوره م هيشتا مناله خيرو خۆشیی نه ديوه. پيمبه خشه وه. خوايه بيكه بو خاتری گه وره ييه كهت ليم مه ستينه.

له خوا ئه پارامه وه و ئه گريام. ئاگادار نه بووم شه وه، يان روژه. كات لای من راوه ستابوو، دنيا م لی ببوو به شه وه زهنگ. زور گريام. زور پارامه وه. سه يری سه عاته كهه م ئه كرد زياد له دوو كاتر مير تپه يری بوو. له گه ل تپه يری بوونی هه ر خوله كيكا، من زياتر شپرزه و دوو دل ئه بووم. له پریكا يه كيكا له په رستياره كان هاته ئه و ژووره ی، كه منی لی دانیشتبوووم. زور به هیواشی به ده م زه رده خه نه يه كه وه هاته به رده م راوه ستا. وتی:

— روشنا خانم، ئیستا ئه توانیت سه ردانی رهنج بكه يت. هه ر ئیستا رهنج هۆشی هاته وه داوا ی توی كرد. هه ر وه كو له خه ويکی زور ناخۆش به خه بهر بيمه وه، داچله كيم. هه ستامه سه ر پي، خيرا باوه شيكم پيادا كرد. وتم:

— چيی؟ به راسته ده كوا بمبه بو لای. ئوخه ی خوايه گيان ليت به زياد بيت.

من له بهر خومه وه سوپاسی خوا م ئه كرد به كوردی، ئه ویش هيچ تينه ئه گه يشيت هه ر ته ماشای ئه كردم، ئینجا كرده وه به زمانی ئینگلیزی وتم:

— ئیستا هۆشی به خۆیه تی ئه توانیت بمينیت؟

ئه ویش به ده م پيکه نينیکه وه وتی:

– به لى.. بىگومان. خىرا ئەو پىشمكەوت. منىش بە دوايەو
بەرەو ژوورەكەى، كە رەنجى لى كەوتبوو، روڭشتىن. ھەر، كە
چوومە ژوورەوە بىنىم، رەنج لە سەر جىگايەك راکشا بوو. چاوەکانى
داخستبوو. تۆزىك لى نىك بوومەو. بە ھىواشى بانگم كرد:

– رەنج... رەنج... گویت لىمە؟ كورەكەم بەخەبەرى؟ دلەكەم
ئازارت ھەيە؟ قوربانىم بىم گویت لىمە؟
رەنج بە ھىواشى چاوى كردهو. وتى:

– دايكە.. باشم ھەر تۆزىك تىنىومە، ئاوم بەرى. دلەم زۆر خوڭ
بوو. كە زانىم كورەكەم ھۆشى بە خوڭتەى، ئەو كاتە دلنیا بووم لە
ترسناكى نەشتەرگەرىە كە رزگارى بوو. لەو كاتەدا رەنج وىستى
ھەلبستىت، ھەر داواى ئاوى ئەكرد. تۆزىكى تىرىش لى چوومە
پىشەو. وتم:

– رەنج گيان قوربانى بىم نايىت بجوولىت.

رەنج بە كزەيەكەو وتى:

– دايكە، وەرە لامەو پال كەو، بىرت ئەكەم. وا بزانىم ھىشتا
بەنجەكە باش بەرى نەدابوو، ھەر ھاواری ئاوى ئەكرد. زۆرى تىنىو
بوو. بەلام دكتورەكە ھات سەردانى كرد. وتى:

– جارى نايىت ئاوبخواتەو تاكو ماوہيەكى كەم.

پاش كەمىك رەنج وتى:

– دايكە بە باوكم بلى بايىت بۆلام. وتم:

– باشە. ھەر، ئىستا تەلەفونى بۆ ئەكەم خوڭ قسەى لە گەل بكە.
ئەوئەندەم نەزانى رىبوار وەك شىت خوڭ بە ژوورەكەدا كرد.
باوہشى بە رەنجدا كرد. لە ژىرەو سەيرىكى منى كرد. وتى:

– رۆشناچۆنى؟ بۆ زووتر پىت نە وتم؟
تەنھا سەيرىكم كردو هيچ وەلامم نەدايه وە. ئىتر وا بزنام خۆى له
وەلامە كەم تىگەيشت. ئەو شەو وە بىگومان له نەخۆشخانە لای رەنج
مامە وە. بەيانى زوو تەلەفۆنم بۆ رىبوار كرد. پىم وت:
– ئەگەر كاتت هەيه! ئەمرو وەرە بۆ لای رەنج، ئەگەر حەزت
كرد، ئەتوانى شەویش لای بمىنیتە وە. رىبوار زۆرى پىخۆش بوو. وتى:
– وەى بەسەرچا و. هەر ئىستا ئەگەمە لاتان. پىمبلى حەزتان بەچيه
بۆتان بهىنم چىتان پىويستە.؟ وتم:
– هيچمان ناوئىت. رەنج جارئى ناوئىت له خواردنى شلەمەنى زياتر
هيچى تر بخوات. منيش بەگەيشتنى تۆ ئىره جىدىلم هەموو شتىكئشم
له خواردن و خواردنە وە بۆ خۆم هينابوو سوپاست ئە كەم.

رەنج دوو رۆژ لە نەخۆشخانە مایەو. دواى چەند رۆژىك توانى بۆ قوتابخانە بگەریتەو. تا رادەيەك تەندروستى ئاسايى بوو. مەنىش بۆ سەرئىشىكەم گەرامەو. بىياك لەو كاتەدا بەكەمى نامەى بۆ ئەنارد، مەنىش پەريشانى بارى نا دروستى كۆرەكەم بووم، لە نزيكەو چاوەدەيرىم ئەكرد، زۆر لە جارەن زياتر ئاگادارى بووم. هەموو رۆژىك ريبوار تەلەفۆنى ئەكرد، هەوالى رەنجى ئەپرسى. هەندىك جاريش سەردانى ئەكرد، خواردينىك، كە رەنج بە دلى بوايە بۆى ئەهينا. بە تايبەت ئەو كاتانەى، كە من لە مال نەبووم. بەلام، كە ئەگەرامەو، رەنج هەموو شتىكى بۆ ئەگيرامەو. زۆرم پىخۆش بوو كاتىك هەستم ئەكرد رەنج دلى خۆشەو خەرىكە تەواو پەيوەندى لە گەل باوكى پتەو ئەييت. بەلام پاش ماوەيەك بىياك نامەى نارد، هەوالى رەنجى پرسى، مەنىش باسى رەنجەم بۆ كەردبوو، بىياك ئەيزانى رەنج گەورەترىن هوى ژيانى منە، ئاگادار بوو لەپەيوەندى دايكايەتى من بۆ رەنج. بەلام كاتىك، كە هەموو شت ئاسايى بوو، تەلەفۆنم بۆ بىياك كەرد بۆ ئەوەى بزەنم بۆ و ابى دەنگە بۆ وەكو جارەن نىيە؟ من چاوەدەيرىم ئەكرد ئەو زياتر لە جارەن هەوال پەرسىت، بەلام لە وەلامدا وتى:

— بلىم چى مەنىش كيشەم زۆرە، ژنە كۆنەكەم داواى پارە ئەكات، وەكو پىم زانىو دەستكارى پارەكانم ئەكات، هيشتا كارتى بانقم بەكار ئەهينىت!. بانقەكەم هىچى تىادا نەماو. ئەم ماوەيە ئىشم زۆر كەم بوو. پارەشم هىچ نەماو. سەرى مانگيش نزيكە ئەييت پارەى منالەكان بنىرم.

له و قسانه‌ی بیباک سه‌سام بووم. چونکه، ئه‌وه‌ی من ئه‌مزانی ئه‌وان ده‌میک بوو جیابوونه‌وه. هیچ شتیك له نیوانیاندا نه‌مابوو. له‌وه‌ش گرنه‌گر ژنه‌که‌ی شووی کردبووه‌وه. واته ژنه‌که‌ی له‌گه‌ل پیاویکی تر ئه‌ژیا. که‌واته بۆی نه‌بوو ده‌ستکاری بانقی می‌ردی کۆنی بکات. بیباک به‌منی وتبوو، هیچ کات کیشه‌ی پاره‌ی نه‌یه. مناله‌کانی له‌ئێستاوه پاره‌ی خو‌یان هه‌یه دوارۆژیان مسۆگه‌ره هیچ خه‌میکی ئه‌وانی نه‌یه. ئێستاش باسی بی‌پاره‌یی و بیئیشی ئه‌کات. ئه‌مه‌ش هه‌م‌ایه‌کی تری له‌پرسیار لای من دروست کرد؟.

– جارێکیان بیباک پێی وتم، که ژنه‌که‌ی هه‌موو پاره‌و شتی به‌ نرخ‌ی ئه‌وی دیزوه بۆ خۆی. به‌لام ئه‌م له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زۆر زیاتری پاره‌ هه‌یه هیچ پێویستی به‌وپارانه نه‌بوو. هه‌روه‌ها له‌به‌ر مناله‌کانیشی نایه‌وێت شکاتی لێ بکات، تا‌کوو دوارۆژ خه‌لك په‌نجه‌ی خراپ و بی‌ره‌وشتی بۆ دایکی مناله‌کانی رانه‌کیشن. ئه‌وکاته ئه‌وشتانه‌ کارێکی وایان کردبوو که بیباک لای من که‌سایه‌تیه‌کی به‌رزو راست، شیرینی هه‌بێت. هه‌ستم ئه‌کرد، کابرایه‌کی ره‌وشت به‌رزو خاوه‌ن هه‌لوێستی مه‌ردانه‌یه. دلێ فراوانه‌ توانای ئی‌بوردنی هه‌یه. ئه‌و جو‌ره‌ ره‌وشتانه‌ لای من سیمای پیاوی راسته‌قینه‌ بوون. به‌و جو‌ره‌ هه‌لسوکه‌وتانه‌ی که‌ روژانه‌ بیباک بۆی باس ئه‌کردم ئه‌و لای من خو‌شه‌ویست ئه‌بوو. ریزی زیاتر ئه‌بوو.

به‌لام ئه‌و روژه‌ بیباک زۆر به‌ پیچه‌وانه‌ی باسه‌کانی پێشووی شتی سه‌یری به‌ من ئه‌وت، که بۆ یه‌که‌م جار بوو من شتی وای لێ بیستم. ئه‌وه‌ش بۆ جارێکی تر گومانێکی زۆری لای من دروست کرد. دوا‌ی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی زۆر، به‌سه‌رسورمانیکه‌وه‌ وتم:

— باشه.. ئىنجا ئەو ئىستا بوو بە كىشەى نيوان منو تۆ؟ وەك
تېگەم تۆ داواى پارە ئە كەيت؟

وتى:

— نا.. گيانە كەم، نا... ئەو تۆ باسى چى ئە كەيت. كىشەى تۆ نيئە.
پارەى چى. بەلام من بەو كىشەىەو زۆر سەرقالم.

وتم:

— منىش ئەم چەند رۆژەى رابردوو خەرىكى نەخۆشى باوكم و
نەخۆشى رەنج بووم. زۆر خەفەتبارو نائارام بووم. بەلام تۆم لە ياد
نە كرد.

زۆر بە پەلە وتى:

— هيوادارم باشييت. گيانە كەم من ئىستا ميوانم هەيە. داواى خۆم
پەيوەنديت پيوە ئە كەم.

بەسەرسورمانىكەو و تم:

— باشە، كاتىكى خۆش.

ئەو شەو تاكو درەنگ من هەر چاوەروانم كرد. بەلام هېچ دەنگى
نەبوو. بەيانى، كە هەستام لە خەو، بينيم نامەيەكى ناردبوو داواى
ليوردنى ئە كرد. چونكە نەيتوانى تەلەفۆنم بۆ بكات. لەبەر ئەو
ميوانەكەى تاكو درەنگ لە مالى ئەو مابوو. منىش كاتىك ئەو
نامەيەم خویندەو، تۆزىك بىرم لە قسەكانى كردهو، كە ئەييت ئەو
ميوانە كى بوييت كەبتوانيت تاكو ئەو كاتە درەنگە بمىنيتتەو، بەجۆرىك
نەتوانيت تەلەفۆن بۆ من بكات!؟ منىش بە كورتى بە نامەيەك وەلامم
دايەو. نووسيم:

— زۆر ئاسايە. كەى كاتت هەبوو، تەلەفۆنم بۆ بكە.

ئەو رۆژە، كە لە ئيش بووم، بيباك هيچ دەنگوباسى نەبوو. دوايى،
كە لە ئيش گەرامەو، زۆر بىرم ئە كردهو، كە:

— ئەيىت بيباك راست بكات دوينى شەو ميوانى هەبوويت؟
ئەي ئەيىت ميوانە كەي كى بوويت؟ ئەي چۆن پىي نەوتم كىيە! خۆ
ئەو هيچى لە من نەئەشاردەو. ئىستا بۆ...؟ يان! لەوانەيە سەرەتاي
خۆدزىنەو هەيىت. لەوانەشە. چونكە ئەو هەموو جارئك بە منى
ئەوت، هاورپى نزيكم نىيە، ناچمە مالى كەس. كەسيش نايەت
بۆ مالى من. ئەيوت، لەوئەتەي لە ژنە كەي جيابۆتەو، پەيوەندى
لە گەل هەموو هاورپىكانيشى بريو. من هەموو كات بە قسە كانى
ئەو بروام ئە كرد، من ئەمزاني، كە زۆر بە تەنھا ئەژيا. هيچ
هاورپىيە كيشى نىيە. بەلام دواي ئەو تەلەفۆنە كە، وتى ميوانم هەيە،
ناتوانم قسە بكەم.

من كەوتمە دوودلى و گومان كردن. ئىتر نەئەزاني برواي پىي بكەم،
يان نا؟ يان تاكو چى ئاستيك برواي پىي بكەم؟ ئەو ئىوارەيە لە ژورى
چىشتخانە كەي خۆم خەريكى خواردن دروستكردن بووم. لە پرىكدا
تەلەفۆنە كەم زەنگى لىدا، كە سەيرم كرد بيباك بوو. منيش وەلامم
دايەو، دواي چۆنى و چاكى، وتى:

— گيانە كەم؟ ئەو خەريكى چىت؟
وتم:

— خەريكى خواردن دروستكردنم.
وتى:

— ئا.. بەراست، ئەلى..م ئى.. دە باشە.. كەواتە دوايى قسە ئە كەين.
وتم:

— ئەى بۆ تەلەفۆنت كىرد؟! ئىستاش ئاسايىيە، ئەتوانى قسە بىكەيت.
ئەو زۆر بەپەلە وتى:
— نا.. نا.. قەيناكە. منىش بەتەماى چوونە دەرەوهم. دوایی قسەت
لەگەل ئەكەم.
هەر، كە هەستم كىرد، ئەيەوئىت بىروات، بۆم دەر كەوت، كە هەوئى
خۆ دزىنەوہ ئەدات! منىش زۆر بە ئاسانى وتم:
— باشە.. هېچ كىشە نىيە. خوات لەگەل.
تەلەفۆنە كەم داخستەوہ. بەلام بە هېچ شىوہ يەك بىروام بە قسە كەى
نە كىرد.

زۆرم بىر ئە كردهو. پرسىارم له خۆم ئە كرد:
 — ئەيىت چى ھۆيەك ھەيىت پالى به بىياكەو ھە نايىت تاكو خۆى
 لەمن بدزىتەو؟

تەنھا ھۆيەك، كە منى لە بىياك بى ئاگا كرد، بۆ ماوھى چەند
 رۆژىكى كەم نەخۆشەيەكەى رەنجى كورم بوو. رەنج لەو كاتەدا لە
 ھەموو كەسيك زياتر پىويستى بە من بوو. بىگومان رەنجىش لە سەروو
 ھەموو كەسيكەوھەيە، رەنج لە ژيانما يە كەم كەسە. ھىچ ھۆيەكى تر
 نەبوو جگە لەرەنج من ھىچ شتىكى ترم بە خەيالدا نەئەھات، كە بىتتە
 ھۆيەك بۆ خۆ دزىنەوھى بىياك. لە ھەمان كاتدا ئەو خۆشەويستىھى كە
 ئەو باسى لىدە كرد بە ھىچ جۆرىك لەو بروايەدا نەبووم كۆتايى پىيىت،
 ئە گەر ھۆكارە كانىش چەند بە ھىز بن. بىرم ئە كردهو ھەواتە ئە گەر
 كەسيك لە كاتىكى بەوجۆرە ناھەموارەدا بىھويىت خۆى بدزىتەو،
 ئەيىت چۆن مروڤىك يىت!.

ئەو شەوھش ھەروەك ھەموو شەوانىكى ئاسايى من و رەنج
 نانى ئىوارەمان خوارد. ئىنجا بۆ ماوھەيەك بە يەكەو بە دەرسە كانىدا
 چووينەو، ئەو دەرسانەى، كە كاتى نەخۆشەيەكەى خەرىك بوو بە
 سەريدا تىئەپەرى. بەدەم قسە كردن و پىكەنين ھەموويىمان تەواو
 كرد. ھەتاكو كاتى خەوتنمان ھات. رەنج رۆيشتە ژوورى خۆى و
 شەوباشمان كرد. منىش بەرەو ژوورەكەى خۆم رۆيشتم ديسانەو
 تەلەفونەكەم جەرەسى لىيدا، نەمويست وەلامى بدەمەو. تەلەفونەكەم

به ردهوام جه رهسی لیئه دا. تووره بووم. ههستم ئه کرد بیباک شتیکم لی
 ئه شاریتته وه. به لام ئه گهر قسهی له گه ل نه کهم، نازانم چیه! ههر لهو
 خه یالده دا بووم له ئه گهرو نه گه ری ئه وه دا بووم، که پیویست ئه کات
 وه لام بدهمه وه، یان نا. ته له فونه کهم بیدهنگ بوو. سهیری سه عاته کهم
 کرد، کات درهنگ بوو. به لام هه موو کات له بهر سه رقالیی ژیانی خووم
 لهو کاته دا خهوم لی نه ده کهوت، بویه کاتیک چوومه ناو جیگا کهم،
 بریارمدا په یوهندی به ناسکی هاوری مه وه بکه م. زوری نه برد بیباک بو
 جاری سیهه م ته له فونی کرده وه. زور به ساردی وه لامم دایه وه. وتم:
 — به لی فه رموو.. ههر چه نده تووره و دوودل بووم، به لام نه مهیشت
 هیچم پیوه دیار بیت.

وتی:

— گیانه کهم پیشه کی داوای لی بووردنت لی ئه کهم، ماوه یه که لیت
 دوورم، چونکه هه ندیک ئیشم هه یه ئه مه ویت ته واویان بکه م.
 وتم:

— بیباک؟ پیویست ناکات داوای لی بووردن بکه یت. ئه گه ر ئه وه نده
 ئیشت زوره و توانای هه والپرسینت نییه، پیویست ناکات زور له
 خوت بکه یت. ههر وهك ئه یزانیست منیش زور سه رقالم. به لام
 ئه وه نه ی من بزانه پیش چه ند هه فته یه ك، من هه موو که سو هاوری و
 خوشه ویست و ته نانه ت په رستگای تو بووم! ئه ی نازانم چون وا..
 له پر، ئیستا، کات نییه! شتی نهینی و میوان و چوونه دهره وه ت هه یه.
 من له مه تینا گه م. ئیستاش گله ییت لینا که م. به لام یه ك داوا کاریم
 هه یه؛ ئه ویش ئه وه یه «یاری به ئه قلی من مه که!» ئه گه ر ئیتر
 پیویستیت به قسه کردن نه ماوه له گه ل من، یان که سیکی تر له ژیانتا

ههيه، باشته پيم بليت. ئيمه هاوري يه كترين. هيچ پويست به خو
دزينه وه ناكات. ئيمه منال نين. ئه گهر تو كاتي بيئيشيت زوره، حهزت
به ياريكردنه، من كاتم نيه. حهزيشم به گالته و ياريكردن نيه. ژيان
لاي من زور له وه گرنگتره. ههستي مروقه كانش لاي من زور له وه
به نرختره. له بهر ئه وه تكات لي ئه كه م راستگوبه، ههروه كو من چون
له گهلتا راستگوم. ئه وه تا ئه و قسه رهقانهت پيئه ليم، چونكه بروام به
راستي خومه. هيوادارم توش وايت. بيباك زور به دهنگيكي به رزو
تووره يه كه وه وتي:

— ئه وه چيه ئه و قسانه؟ من نازانم تو باسي چي ئه كه يت. تو
تهنها كه سيكيت له ژيانمدا، تو خوشه ويستي هه موو ژيانمي، من توم
ئه ويت هه تا مردن. تو تنها بو منيت، منيش بو تو. تكايه جاريكي
كه ئه و قسانه مه كه. حهز ناكه م هه رگيز گويم له م جوړه قسانه بيت.
بيباك ته واو خوي تووره كردبوو، زورم سه ير ليها ت له وه له چوونه ي
كه، به و شيويه به و خيرا ييه وه لامي ئه دامه وه، بو چند چركه يه ك
وه ستام. هيچ قسه يه كي پينه هيشتم. هه ر، وه كو هه موو جاريكي تر
هه ر، كاتيك گله ييم لي ئه كرد، ئه و به جوړيك وه لامي ئه دامه وه
واي لي ئه كرم په شيمان بمه وه به ته واوي گومانم ئه بري. ديسانه وه
تووشي پرسيا ري جوړاو جوړي ئه كردمه وه. هه ر، ئه و كاته هيواش
بوومه وه له دلي خومدا وتم، وا دياره من هه له م. خيرا په شيمان
بوومه وه. وتم:

— بيباك تو به راستي ئه م قسانه ئه كه يت؟ ئه ي بو هه ست ئه كه م تو
هه فته يه كه دوريت. ده پيم بلي كيشه كانت چين. با وه كو جاران پيكه وه
باسي بكه ين، ري و شوينان بو دانين. تو تنها هه فته يه ك پيش ئيستا

هه موو شتيكت به من ئەوت، به قسه ي خۆت هيچم لي ناساريتەوه،
ئىستا نازانم چي رويداوه! چي گۆراوه؟ ماوهيه كه من زۆر به جياواز
ئەتبنم.. جاران تۆ كه سيكي تر بویت! بيباك وه كوو بيهويت من ئارام
بكاتەوه له شتيك تا ئەو كاته من نەمئەزانی چييه.

وتی:

— گیانه كه م، تۆ ژيانى خۆت پرە له كيشه ي جوراوجۆر، من
نامه ویت ئەوه نده ي تر به كيشه و گرفته كانی خۆم ماندوت بكه م.

وتم:

— به راست! تازه ئەزانیت من كيشه م هه يه؟ ئەي جاران واتئەزانی من
له به هه شتا ئەژيم؟ له گەل ئەوه شدا تۆ كاتيك باسى خۆت بو ئە كردم،
ئەو كاته كيشه كانم ئەگەر له كيشه ي تۆ زياتر نەبوويت، كه متریش
نەبوون! من هه موو كات وه كو ژنيكي تەنهاو بيكه س له ولاتی غه ريبی
دوور له كه سوکار زياترينی كيشه م هه بووه. به لام له گەل ئەوه شدا هيچ
كاتيك پشتم نە كردۆته كه سيك ئەگەر پيوستى به من بوويت. مروی
خۆم هه رگيز له ده ست نەداوه. وا بزانه تۆش له ماوه ي رابردودا زۆر
به باشی شاره زای من بوويت.. كيشه به رده وامه، خو ئيتر ئيمه نايت
واز له ژيانى خۆمان بهينين. ژيان خۆي قورسه. من ئىستا تا راده يه كى
زۆر ئاسووده و دلخۆشم به تايبه تى، كه كورە كه م ئەبينم دلی خوشه.
تۆش له ژياندا كه سيكي گرنگيت. له وه ته ي تۆم ناسيوه ژيانم گۆراوه.
بيباك نە بهيشت قسه كه م ته واو بكه م خيرا وتی:

— بو گۆراوه چۆن گۆراوه؟

وتم:

– خۆت ئەزانى!

وتى:

– نا.. نازانم. خۆ تۆ ھىچ نالېيت.

وتم:

– بەلى چاك ئەزانىت، بۆ خۆت گىل ئە كەيت؟ ھەر چۆنىك يىت، ئىتر پېويست بە باسكردن ناكات. تۆش وەك خۆت ئەلېيت سەرقالى ژيانى خۆتى. بىياك ھەر پېراگر بوو لە سەر ئەوھى، كە من ژيانم چۆن گۆراوھ. ئەيىت بۆى باس بكەم. منىش كەمىك بىرم كردهوھ بە دەنگىكى لە سەرخۆ كەمىك دوودلى وتم:

– من چەند سالىكە وشەى خۆشەويستىم لە دلّم و مېشكەم و ناخم دەرھىنابوو. بەلام، تۆ بوويتە ھۆكارىك من جارىكى تىرى لىكەمەوھ، دەمىك بوو ئەو ھەستانە لاي من مردبوون. تۆ بۆ جارىكى تىر زىندووت كردهوھ. تۆ پروات بە من دروست كردهوھ، كە ھىشتا كەسانىك ھەن وەفاو دلّسۆزىان تياماوھ. ھىشتا، كەسانىك ھەن پاك و ناخ زىندوون، لە خۆشەويستى تىدەگەن. ھەرچەند تۆ پىم ئەلېت من خۆشم ئەويىت بى ئەوھى گويىدەمە ئەوھى لە چى ئەچىت، تەنھا لەبەر ئەوھى كەسايەتى منت بە دلّ، بىر لە مروفايەتى ئەكەيتەوھ، بىر لە ناواخنى مروفا ئەكەيتەوھ، نەك لە روالەت. لەبەر ئەم ھۆيانە منىش ھەست ئەكەم روژ بە روژ ھەستم بۆت لە زيادبووندايە. ھەز ئەكەم بتىنم، ئەمەويىت زۆر لە نزيكەوھ بتناسم، ئەمەويىت ھەموو گومانەكانم برەوینەوھ، ئەمەويىت بىين بە دووكەسى عاشقى راسەقىنە، يەك دلّ، يەك ھەست بىين. بۆ يەك بژىن. تۆ ناخى منت ناسى، زانىت من چۆن كەسىكم، منىش ھەر بەو جۆرە.

راسته رهنجى كورم به هه موو گهنجى دنيا ناگورمه وه، ئىستا توش له
ژيانما كه سىكى گرنگيت. تو بوويته هوويهك، كه من پەشيمان بم له بروا
نه كردنم به خوشه ويستی، به تايهت خوشه ويستیكه، كه به و جوره له
سەر ئنترنيت دروست يیت، ناسينيك، كه له سەر فەيسبووك و ماسنجر
يیت! تو وات ليكردم بو جاريكى تر هيوام به ژيان گەشبيته وه، من
ئەمهويت بروا به هه موو وشهيه كت بكەم، كه يیت وتووم. به لام
نازانم چون. نامهويت دوودل بم. خوشه ويستی زور گرنگه ئەگەر
هەيیت، به لام زور گەورهيه ئەگەر راست يیت. له هه مان كاتدا نايت
دوودل بين، چونكه خوشه ويستی له دوودلدا ناژی. هيچ نه يیت لای
من به م جورهيه.

بيياك زور به يیدهنگى گوئی گرتوو، هه موو كاته كه قسه ی
پینه بریم، ههستم ئە کرد بیر له قسه كانم ئە كاته وه، له پریكا وتی:
— گیانه كه م، زورم پى خوشبوو، كه گویم له م قسانهت بوو. به خوا
منیش تهنها توم خوش ئەويت، بروام پيبكه. هەرگیز دوودل مه به.
وتم:

— ئەمهويت خوشه ويستی ههردوو كمان له دلە وه يیت. نهك تهنها
قسه ی سەرزاره كى و كات به سەربردن يیت. له وه ئە ترسم خوشه ويستی
تو بو من له كاتيكى نا ئاراميدا دروست بوويیت، كه تو پيوستيت به
من بوويیت، وه كو هاوړيهك، كه يارمهتيت بدهم. زور ئە ترسم كاتيك
ههستت كرد ته واو، ئارام بوويت، ئیتر من له ژيانتا ئامپريكى زياده بم.
ئەوسا خۆت دووره خهيته وه. نهك هەر ئە وهش له وانیه خهتاباريشم
كهیت. هەر چهنده سەرته تا من زور بهرگريم له خوشه ويسته كه ی تو
کرد. به لام ئىستا پيموتيت زور بىرت لى ئە كه مه وه ههستت پینه كه م.

ببیاك وتی:

— ئەو تۆ بە راستە ئەو قسانە ئە کەیت؟ من پیم وتیت تۆ هەموو
ژیانی منیت. هیچ کەسیکی تر جگە لە تۆ لە ژیانی مندا نییە و ناشییت.
نازانم لەو زیاتر چۆن بۆت باس بکەم؟ تکات لێ ئە کەم ئیتر ئەو قسانە
مە کەرەو. پیم ناخۆشە، حەز ناکەم بەو جوۆرە بیر لە من بکەیتەو،
نازانم بۆچی وا ئە لئیت؟

وتم:

— چونکە هەست ئە کەم تۆ وە کو جارانی نیت. هەست ئە کەم
گۆراویت. کاتیک من هەست بە خۆشەویستی تۆ ئە کەم، لە هەمان
کاتدا هەست بە دوودلی و ترس ئە کەم. ئەو هەش کارەساتە، ئیمە دوو
کەسین نە تەمەنمان، نە ئەزموونی ژیاتمان رینگە ی ئەو هەمان پینەدات
کە، هەلەو کرداری ناشرین بەرامبەر یە کتر بکەین.

ببیاك وتی:

— دلە گیان.. توخوا ئەو قسانە مە کە. من سویندم بۆ خواردی
ئیتلەو زیاتر چیت پی بلیم؟

وتم:

— باشە.. من ئیتر هیچ نالیم. بەلام، ئە گەر ناپاکیم لە گەل بکەیت،
بروا بکە وازت لێناھینم هەتا کو راستی ئەدۆزمەو. ئەو شەو کۆتاییمان
بە قسە کردن هینا. بەلام من ئەو شەو هەش نەمزانی خەو چییە، ئەو هەندە
دوودل و نا ئارام بووم.

یەك هەفتە مابوو، كە برۆم بۆ لای بیباك بۆ ئەوەی یەكتری بینین.
 من بلیتی تەیارەم بریبوو. بەلام لە بیباكم شاردهوه. حەزم ئەکرد بۆی
 بكەم بە سەرپرایس. بەتایبەت، كە بریارم دابوو لە مالى ھاورییەکی
 زۆر خۆشەویستم، كە لە شارەكەى ئەو ئەژیا بمینمەوه. بەلام دوای
 بیرکردنەوهیەکی زۆر بریارمدا چەند رۆژیک پیش روشتنم ئاگاداری
 بكەم.

رۆژی دوايي، که له خه وههستم، خۆم ئاماده ئه کرد بۆ ئيش برۆم. بيباڪ نامهيه کي بۆ ناردم تيايدا ئه يوت (دلّه کهم ئه مپرو ئه گهر دهنگم نه بوو، ئه وه بزانه بۆ لای منداله کانم ئه رۆم، دوايش ئه چم بۆ سهيري خانووي تازه). چهند گولیک و دلّیکی بۆ ناردهبووم. منيش وه لّامم دايه وه، که زۆر دلخۆش ئه بيم، ئه گهر ئه وه له گه لّ مناله کانيدا کاتيکی خۆش به سه ر به ری. ئه وه رۆژهش دهنگي نه بوو. کاتيک له ئيش ئه گه رامه وه بيري ئه وه رۆژانه م ئه که وته وه، که هيشتا له ئيش بووم، بيست نامه ي بۆ ئه ناردم، له هه موو نامه يه کدا سویندی ئه خوارد چهندي خۆشه وييم، ئينجا کاتيک له ئيش ئه گه رامه وه تا ئه گه يشتمه ماله وه سي جار ته له فۆني بۆ ئه کردم، هه موو جاريک پيم ئه وت، ئه مه دلّداری هه رزه کارانه يه. ئه ويش پيه که ني ئه يوت، جا چيبکه م گيانه که م به ده ست خۆم نيه شيتت بووم. ئيستاش رۆژانه دوو بۆ سي نامه ئه نيريت، يان هه ر ناييريت. که پرسياريشي لي ئه که م ئه لّيت به خوا زۆر مه شغوولم، کاتم نيه، يان ئه لّيت نه خۆشم.. ئه وه رۆژه هه تا کو گه يشتمه ماله وه من هه رله وه خه يالانه دا بووم، هه ستم ئه کرد شتيک گورراوه!. به لّام، که پرسيارم لي ئه کرد ئه يکردم به کيوا، زۆر به توندي نکولي لي ئه کرد. دوايي ئه که وته وه سویند خواردن، که ته نها مني خۆشه وييت.

کات نزیکی ههشتی شه و بوو که، بیئاک ته له فۆنیکى بو کردم. من ئەو کاته نەم توانى وه لآمى بدهمه وه چونکه له گەل رهنج خه رىکى وانه خویندن بووم. له وانه یه کى تازهیدا یارمه تيم ئەدا، هه رچه نده بو منیش زۆر ئاسان نه بوو. به لآم ئەوهى لى تىگه یستم بۆم شى کرده وه. زۆرى نه برد ته له فۆنم کرده وه بۆ بیئاک. وتم:

— ببوره کهمىک له گەل رهنج مه شغوول بووم. له و کاته دا بیئاک نه یه یشت قسه کهم ته واو بکه م زۆر به په له وه لآمى دامه وه. وتى:

— گیانه کهم، زۆر ئاساییه، منیش به ته ما بووم پیت بلیم، ئەمشه و له گەل هاوړییه کم ئەچمه دهره وه!

دیسانه وه ههستم به شتىکى سه یر کرد، زانیم درۆم له گەل ئە کات. به لآم زۆر به هیمنى پیم وت:

— باشه، کاتىکى خوښ، خوات له گەل. ته له فۆنه کهم داخسته وه. دیسانه وه قسه کهیم بیره کهوته وه، که هه ر زوو پى وتیم، ئەو هیچ هاوړییه کى نییه. نه ژن. نه پیاو. ئیستاش ئەمه بو دووهم جاره ئەلێت، ئەچمه دهره وه. ئاخۆ له گەل کى بچیته دهره وه؟ تو بلێى راست بکات؟ یان ئەیه ویت من تا قى بکاته وه. باشه بو درۆم له گەل ئە کات؟ یان بو تا قیم ئە کاته وه؟ وه لا سه یره! دوینى شه و ئەو هه موو سویند خواردنه! ئەم شه ویش چاک پولى پیه نام. به هه ر حال با بزانه به چى ئە گات، خو ئە گه ر درۆ بکات، دهرئه که ویت په تى درۆ کورته. له لایه کى تریش خو ی ئە یوت، ئەوه نده سه رقالى

ئيشەكەيەتى كاتى ھاۋرىيەتى نىيە! كاتىكىش ئەگەر يەتەۋە مائەۋە
ئەۋەندە ھىلاكە ناتوانىت بىرۋاتە دەرەۋە، لەۋەش زىاتىر كاتىمىر
ھەشتى شەۋ لە ھەمۋو ئەۋرۋا ھەمۋو شوپىنىك دائەخرىت، بە
تايبەت ئەگەر شەۋى ھەينى و شەۋى شەممە نەبىت. كەۋاتە ئەبىت
بىباك بۆ كۆي رۆيشتىت!؟ ئەمەۋ زۆر پىرسىيىرى تىرىش بە مېشكىمدا
ئەھاتىن و ئەچۋون؟ مەن دىلم لە بىباك پىس نەبۋو. بەلام ئەۋ ھەۋلى
ئەدا مەن بىخاتە گومانەۋە! نازانم مەبەستى چى بوۋ لەۋ كاتەدا بۆ ۋاى
ئەكرد. دۋاى بىر كىرەنەۋەيە كى زۆر بىرىارم دا كە بە ھىچ جۆرىك
ئىتر ۋەلامى نامەۋ تەلەفۋنى نەدەمەۋە. پىش ئەۋەى زىاتىر درۆم بۆ
بىكات ۋئازار بە دىلم بىگەيەنىت كۆتايى بە ھەمۋو شتىك بەينم.

ھەر ئەو شەۋە كەمىك زوتر لەجاران چوومە سەرجىگا كەم
خەرىك بووم بۆ خەوتن ئامادە دەبووم، تەلەفۇنە كەم زەنگىكى لىوھ
ھات، ويستم وەلام نەدەمەۋە. بەلام كە زانيم جوانەى ھاۋرېمە خيرا
ۋەلامم داىەۋە.

– فەرموو جوجە گيان ھەۋالت؟

وتى:

– رۆشنا گيان، باشم.. ھەر ۋا ئەيىت!

ۋتم:

– بۆ؟ چى بوھ ديسان؟ ھەرۋا ئەيىت ماناى ئەۋەيە شتىك رووى

داۋە؟

جوانە پىكەنى. وتى:

– ئەرى.. باشە ئەۋە بۆ تۆ درەنگ نىيە؟ ئەزانم تۆ زوو ئەخەۋىت.

بەيانى بۆ ئىش ئەرۆيت.

ۋتم:

– تۆ خەمى منت نەيىت. چىت پىيە ھەلى رىژە.. ئىستا درەنگ

ئەخەۋم ۋە كوۋ جاران نىم.

جوانە وتى:

– بۆ؟ ئەۋە لە كەيەۋە؟

ۋتم:

– تۆ جارى ۋاز لە من بەيىنە پىم بلى تۆ چۆنىت؟ رىكەۋىتتەۋە

لە گەل كابرا؟ جوانە بە دەم پىكەنىنەۋە وتى:

– کابرا کیه؟

وتم:

– نازانم، خوشه ویسته که ت. بارام به گ.

جوانه جاریکی تر به دهم پیکه نینیکه وه وتی:

– کئی؟ کئی به گ؟ هاهاهاها دهبا بۆتی باسکه م ئه و به گه چی

دهرچوو!

وتم:

– ئادهی توخوا خیرا بۆم باسکه. چی دهرچوو. ئیستا شتیکی که

دهرچوو؟

جوانه ههر پیئه که نی وتی:

– رۆشناگیان ئه گهر کاتم بهیتی ئیستا ههموو شتیکت بۆ باس

ئه که م.

وتم:

– فهرموو.. من گوئیته گرم، تۆش ههمووی باسکه، خه مت نه ییت.

من جاری کاتی خه وم نه هاتوه.

جوانه وتی

– زۆر باشه، بیرته که بۆم باسکردیت بارام وتی، ئیستا ناتوانیت

هاوسه رگیری بکات!. ئاماده نییه!. بیرته؟ وتم:

– به لئی باشم بیره. ئه ی ئیستا ئه لئی چی؟ جوانه وتی:

– که چی له هه مان کاتیشدا ئه یویست په یوه ندیه که مان ههر بمییت!.

به لکو زیاتر چه زی ئه کرد، په کتری بینین. هه تاکو کاتیکی باشو

گونجاو ئه دۆزیتته وه ئه وسا مارهم ئه کات. پاش ماره کردن، ههموو

ئیشو کاره کانی بۆ لای من ئه گوئزیتته وه. تاکو به په که وه بژین.

ھەر وہا بە نیازیشە خانویە کم بۆ بکریت. جگە لەوہش، بریاریشی داوہ، کہ ئیشیکی سەر بەخۆ بۆ من داہمە زینیت. بۆ دروومان و دیزاینی جل و بەرگ.

وتم:

— ئی.. بە خوا زۆر چاکە!. منیش بە دلّمە. ئەمە تا ئیستا عەیبی نییە.

جوانە ئەمجارە زۆر بە قایمی پیکەنی، وتی:

— رۆشناگیان، تۆ جارێ زۆر زیرەک بوویت، ئیستا چیتە؟

منیش پیکەنیم. وتم:

— بۆ؟ قەت ناشی ئەوہ ھەمووی خەو بوو بیت. نەلّی درۆ بوو!.

جوانە زۆر پیکەنی. ئینجا کہمیک بیدەنگ بوو، بەلام من ھیشتا چاوەرێی وەلامم ئەکرد. لەوکاتەیا جوانە ھەناسەییە کی قولی ھەلکیشا. پاشان وتی:

— رۆشناگیان، کاتیک، کہ جەنابی کاک بارام ئەو تەگبیرەیی لەگەلّ من ئەکرد. من بە ھەموو دلّ و بیرو ھۆشمەوہ بروام پێی کردبوو، ھەموو وشەییە کی ئەو لای من پەیمانیک بوو، بەجۆریک بروام پێی کردبوو، ھیچ قسەییە کم پێی دووبارە نەدە کردەوہ، ئەزاننی بۆ؟ چونکہ خۆم ھەموو وشەییە کم بۆ بارام پەیمانیک و بەلّینیک بوو. ھەر بەوشیوہیەش بروام بەو کردبوو. ھەرگیز بە خەیاالی مندا نەدەھات ئەو رۆژیک لە رۆژان ئەمە بە من بکات. پێش دووھەفتە چەند جاریک ژمارەییە کی نەناسراو پەیوہندی پێوہ کردم، منیش ھەر وەلامم نەدایەوہ، تا رۆژیکیان بەخۆم وت، ئەم ژمارەییە زۆر دووبارە ئەبیتەوہ دەبا وەلامی بدەمەوہ بزانی کییە. کاتیک وەلامم دایەوہ ژنیکی کورد بوو، دوای چۆنی وچاکی زۆر بەگەرمی ھەوالپرسین. پرسیارم لیکرد، بەریزت کیی چونکہ

من دەنگت ناناسمەوہ؟ ئەویش پیکەنی وتی، بەلێ ئەمە یە کەم جارە
ئیمە قسەبکەین، ھەر ئەمەوئیت ھەندیک پرسپارت لیکەم. منیش زۆر
سەرسام بووم. وتم، ئینجا، کە من نەت ناسم چۆن وەلامی پرسپارت
ئەدەمەوہ ئەی ناییت خۆت بناسینیت؟! تۆ کیت؟ وا دیارە تۆ من
ئەناسیت!. ژنە کە کەمیک وەستا، ئینجا ناوی خۆی پئی وتم، (ئالا خان)
ناوی ئالا بوو. دوایی لئی پرسیم، کە ئەگەر بە نیازی شوو کردنم؟!
منیش پیکەنیم وتم:

— دیارە زاوایە کی باشت بو من ھەیە!

لەوہ لامدا وتی:

— گوا یە منی ئەوئیت بو برا یە کی خۆی، برا کە ی من ئەناسیت. کاتی
خۆی لە زانکۆ بە یە کەوہ بووین. کە پرسپارم لیکرد کیت؟ من برا کە ی
ئەو م نەناسی. ھەر زوو لئی کەوتمە گومانەوہ کە ئەم ژنە راست ناکات،
مەبەستی شتیکی ترە! ویستم کۆتایی بە پە یوہندیە کە بەینم. بەلام، ئەو
ناوی بارامی برد. دواتر کەوتمە پرسپار کردن لە بارە ی بارامەوہ!. من ئیتر
وہ لامی پرسپارە کانیم نەدایەوہ. خواحافیزیم لیکرد.
وتم:

— ئی؟ تۆ ھیچ پرسپارت نە کرد؟ ئەو چی لە تۆ ئەویست؟

جووانە وتی:

— پیم نەوتی پرسپارم لیکرد، ئەو وتی، منی ئەوئیت بو برا کە ی! منیش
زانیم راست ناکات، کۆتاییم بە پە یوہندیە کە ھینا. ھەر، دوای دوو
خولەک دیسان پە یوہندی کردەوہ وتی، تکایە جووانە خان ئەو تە لەفونە
دامە خەرەوہ من ئەمەوئیت شتیکت لە گەل باس بکەم، لەوانە یە سوودی
تۆی تیاییت، مۆلەتم بە با قسەت بو بکەم. ھەرکە، ئەو قسە یە ی کرد،

ههستم کرد ئەم ژنه په یوه نډی به بارامه وه ههیه، دلّم خور په یه کی کرد.

وتم:

— نازانم تو ئیستا چیت له من ئەویت!؟

که چی ئەویش خیرا وتی:

— نازانم تو چیت له ئیمه ئەویت؟

وتم:

— ئیوه کین؟

وتی:

— ئە گهر یه کتر بینین، هه موو شتیکت بو روون ئەبیته وه.

پیی وتم:

— ئەیه ویت له شوینیک بمینیت، هه والی گرنگی بو من پییه.

وتم:

— باشه جوانه گیان بروات به و ژنه کرد؟ رویشیت بو بینینی؟

جوانه وتی:

— به لای بروام پی کرد. چونکه وهك ئەزانیت بارام له وه پیش دروی له گه ل کردبوم. ئەمزانی شته راسته کان کاتیان هاتوو هه، ئیتر ئەبیت دهر که ون. منیش زور به په رو شه وه چاوه ریم ئە کردن. هه ربویه دهستیشانی شوینیکم کرد، بوئوهی بچین یه کتری بینین، به مەرچیک ئەبیت خوشکه که شم له گه لماندا دابنیشیت. دواى دوو روژ ئالا خانم بینى. به لام سویندی دام که به هیچ جوړیک لای کهس ناوی نه بهم! به تایبهت بارام به گ.

وتم:

— باشه ئەو ئالاخانە لە چى ئەترسا؟ ئەى بۆ هات؟

جوانە وتى:

— ئالا ويستى روو بە روو من ببينت، ئينجا قسم بۆ بکات. سەرەتا

پرسیارى لى کردم، چۆن من بارامم ناسى؟

وتم:

— باشه بۆ باسى بارامى لى پرسیت؟ ئەى ئەو داواى تۆى کرد بۆ

براكەى وانیه؟ يان من هەلە تىگەيشتم.

جوانە وتى:

— بەلى ويستى بەو جۆره خۆى بە من بناسىنى تاكو خۆى نزيك

بکاتەوه، ئەنجا كە زانى من بروام بەو قسانە نييه. ئىتر باسى بارامى لى

پرسیم! بەلام من هەر، لە زوووهو گومانم لەو ژنە هەبوو. بۆيه هيچى

راستم پى نهوت.

وتم:

— بۆچى وتى ئيوه؟! مەبهستى كى بوو؟

جوانە بە دەم نيوه گريان و نيوه پیکه نينهوه وتى:

— روشناگان ئەزانی ئەو ژنە كى بوو؟!

وتم:

— دلم شهقى برد. دەيللى.. كى بوو؟

لەو کاتەدا جوانە هەناسەيه کى قوولى هەلکيشا. وتى:

— ئەو ژنە خيزانى خوشه ويسته كەى من بوو، كە ناوى بارامه.

بە دەنگيکى كەمىك بەرز هاوارم کرد. وتم:

— چيى؟! ئەوه تۆ باسى چى ئە کەيت؟! ژنى چى! ئەوه بە راسته؟!

ئەى تۆ نهتوت بارامو ژنە کەى زۆر دەمىکە جياپوونه تەوه؟!

جوانه كه ميگه بیدهنگ بوو، ئینجا به قورگیگی پر له خهه له سهه
خو وتی:

– بهئی روشنا گیان، سهههتای په یوهندیه کهمان بارام سویندی
بو خواردم، که زیاتر له چوار ساله له ژنه کهی جیابوونه ته وه. هیچ
په یوهندیه که له نیوانیاندا نه ماوه. زیاتر له ههوت ساله بوو، هیچ
په یوهندیه کهی ژنو میردایه تیان له نیواندا نه ماوو.

له و کاته دا به جوریک سههسام بووم، دههه داچه قی بوو هیچم بو
نه ته و ترا، ته نها گویم له قسه کانی ته و دامای بیچاره یه ته گرت، بیرم
له دروو ناپاکی بارام ته کرده وه. له هه مان کاتیشدا خه یالم بو لای
بیباک رویشته. ته بی ته و چهند راستی به من وتیته؟! ئاخو ته مشه و
راستی کردیته، که چوته دهره وه، یان ههه پالیک بوو بو ته وهی لی
دوو رکه و مه وه؟! چیرۆکه کهی جوانه زور خه مبارو سههسامی کردم. به
هه موو توانمه وه هه و لم ته دا ئارامی بکه مه وه. پیم وت:

– جوانه گیان دلگران مه به، تو ته نها ئافره تیگ نیت که ئازاری
ههسته و سوژت درابیت. گهر بیرت بیت منی هاوړیت ههه وه کو
تهه باسهی توهم به سههه هات. به لام به پیچه وانه وه، ئیمه ی ژن له ههه
شوینیکه تهه جیهانه دا، بووینه ته قوربانیهی دلپاکی و ساده یی خو مان،
ئیمه کاتیک هه موو سوژو خو شه ویستیه کهی خو مان ئاراسته ی پیاو
ته که ین. ته وانیش زور بی به زه ییانه ته و ههسته ناسکه مان له ژیرپی
دلره قی و بی به زه ییانه پی شیل ته کهن.

جوانه هه تا بلیت ئافره تیگی خاوهن ویژدانو میهره بان بوو.
سههه رای ته و خه فه ته ی له دلیدا بوو، به زه یی به ژنه کهی بارامدا
تههاته وه. وتی:

— رۆشنا، ئەو ژنەش وە کو ئیمە لە لایەن مێردە کە یەو هەلخە لە تینرا بوو. برۆای بە مێردە کە ی کردبوو. خوۆشی ئەو یست. برۆا بکە کاتیک باسی بارامی ئە کرد، ئە گریا. ئە یوت ئیمە بیست سألە ژنو مێردین یە کترمان خوۆش ئەو ییت. خاوهنی سی منالین. بە لام نازانم... نازانم چۆن؟ بوچی لە گەل ژنیکی تر دا دلداری ئە کات؟ بو هاتوو بە تو ئە لیت خوۆشم ئەو ییت؟ نازانم کە موو کوری من لە چیدا یە؟ بو پیاو ئە وەندە بیو هە فان؟

وتم:

— ئی باشە جوانە گیان کو تایی گە یشتی تە چی؟ ئەو ژنەش بە راستی گونا حە. ئیستا تو بریاری چیت دا؟
جوانە بە دەنگیکی پر لە نائومی دی، وتی:

— رۆشنا گیان، هە موو شتی کم بە راستی بو ئالا گیرایە وە. هیچم لئی نە شار دە وە. تە نانەت ئەو پارە یە ی، کە بارام بە نیاز بوو بیدات بە من بو ئە وە ی ئی شی پیو هە بکە م، ئە وە شم لە ئالا خان گە یاند، تا کو با شتر ئا گاداری مێردە کە ی ییت. ئینجا پی شم وت، پە یمانت ئە دە مئ من لە م کاتە بە دوا وە بارام ناسم، هیچ پە یو هە ندیە کم پیو هە نامی تیت. مێردی خوۆت بو خوۆت. من پیاوی بە و جوۆرە خیانەت کارم ناو ییت، جگە لە وە ی گە و رە ترین درۆزن دە رچوو. ئالاش پە یمانی دامی، کە بە هیچ شیو هە یە ک ناوم نە بات. ئە م با سە لای کە س نە در کینیت.

جوانە هە رچە ندە خە م بارو دل تە نگ بوو، بە لام پیی وتم، کە ناخی ئا سو دە یە، هە ست بە بە رزی ویژدانی ئە کات. چونکە لە هە لە یە کی گە و رە خوۆی رزگار کرد، کە لە وانه بوو بی تە روو خاندنی خیزانیکی پینج کە سی. وا دە رکە وت ئە وە ی روویدابوو لە نیوان جوان و بارام،

په یوه نډیبه کې هه له بوو له لایه ن پیاوړی بې ویزدان و بې وه فا. له گه ل ژنیکی ته نه ی د ل ش ک او که، ناواتی نه خواست بو جاریکی تر هاوسه ریك بدوزیته وه بو نه وه ی تا کو کو تایی ژیانی هاوړی و خو شه ویستی بیت. به لام ریگای دوزینه وه ی که سه که ریگه یه کی هه له بوو. جوانه سه ره تای دروستبوونی په یوه نډیبه کې بوی باس کردم. وتی:

— په کهم جار که، بارامم ناسی نه و گله یی زوری له خیزانه کې نه کرد. به تایه ت ژنه کې. هه ر زوو باسی هو کاری جیا بوونه وه کې بو کردم. وتی، کاتی خو ی ژنه کې نافرته تیکی زور که مته ر خه می گه مژه بوو. هیچ شتیکی به راستی نه ده کرد. به نه فامی و که ریتی بیزار ی کردم. هه ر خه ریکی خو ی و پاره سه رفکردن بوو. ناگاداری مال و می رده کې نه بوو، یان له ده عوه ت بوو، یان خه لکی ده عوه ت نه کرده مال ه وه بوو خوبایان و خو ده ر خستن. نه و ژنه هیچ کاتیکی بو من نه بوو. منیش ئیتر به ته واوی بیزار بووم، دوا ی شهرو ناژاوه یه کی زور جیا بووینه وه. ئیستاش من بیکه سم مناله کانیشم میان ناویت، دایکیان می شکیانی پر کرده که سیان هه والیشم ناپرسن. به م جو ره قسانه می شکی جوانه ی پر کردبوو جوانه ش بروای پیته کات و نه که ویتته باسی ناخوشیه کانی ژیانی خو ی؛ له بیکه سی و له ته نه یی زور شتی تر، که ژیانی ته واو قورس کردبوو. نه مانه بوون به هه لکی گونجاو بو زیاتر خو نزیک کرده وه ی بارام له جوانه. نه و کاته ی زانی جوانه ژنیکی دلپاک و راستگو یه، بارام زیاتر یاریه کې لا خوش و گهرم ده بیت. هه موو روژ به ناوی هه وال پرسین و خه مخوری بو جوانه ده ست پیته کات به نار دنی نامه ی زور، ئینجا ته له فون کردن. به جو ریك قسه کردن تا جوانه له خسته به ریت. جوانه ی خوش باوه ریش له بهر نه وه ی خو ی به ژیانیکی زور سه خت

وناخۆشدا تېپەربوو بېروای بەو کردبوو. نەك ھەر ئەوھش؛ جوانە بۆی باسکردم وتی، زۆرم بەزەیی بە بارامدا ئەھاتەو، ھەرچەند باسی ھاروھاجی، دەم درێژی ژنەكەى ئەكرد، سەرەرای ئەو ھەموو نارێکیانەى تریش، كە ھەیبوو. داخەم بۆ بارام ئەخوارد. ئەموت، ئەو پیاوھ باشە چەند بەختی رەشە، ھەموو جار بەخۆم ئەوت، خۆزگە ئیمە زووتر یەكترمان ئەناسی، وا دیارە ئیمە بۆ یەك دروستبووین، من بى بەخت، ئەویش بى بەخت.

جوانە وتی:

— بارام ئەوھندە باسی خۆشەویستی و قسەى خۆش و جوانی بۆ ئەكردم بە جۆرێك، ھەر كات نامەى ئەنارد، ھەر بانگی ئەكردم گیانم، یان دلم. كاتیکیش تەلەفۆنى ئەكرد ئەیوت:

— شیرینەكەم، نازدارەكەم، بىرت ئەكەم، خۆشم ئەویت.

جوانە ئەیوت:

— من پېشتر لەو قسەخۆشانەم نەیبستبوو. مێردەكەم تەنھا بۆ یەكجاریش بانگی نەكردبووم دلەكەم، یان گیانەكەم، ھېچ كاتێك من ھەستم بە خۆشەویستی ئەو مێردەم نەكردبوو. لە ماوھى ئەو ھەموو سالانەدا، كە ھاوسەرى یەكتربووین باسی خۆشەویستی خۆى بۆ من نەكردبوو. بەلام كاتێك بارام پېی ئەوتم خۆشم ئەویت، حەزم ئەكرد دوو گویچكەى تریشم ھەبووایە تاكو باشتر گویم لېی بێت. كاتێك دەستی ئەگرتم، وام ھەست ئەكردلەم جیھانەدا تەنھا من خاوەنى گەورەترین خۆشەویستیم. ھەموو گیانم تەزووی گەرمى پیاوا ئەھات، خەرىك بوو لە خۆشیدا ئەفریم. بە درێژایى ماوھى پەيوەندییەكەمان، یەك جاریش تەنھا یەك جاریش بارام توورە نەبوو دەنگى بەرزنەكردەو؟ زۆر لام

سەير بوو! پرسیارم لە خۆم ئە کرد، تۆ بلی پیای بەو جوړه له سەر خو
هەبیت؟! ئەم پیاوە بۆ دەنگی بەرزنا کاتەو. کاتیکیش مێردە کم بیر
ئە کەوتەو ئەو تەنھا جارێک بە ئارامی و ئاسودەیی قسە ی لە گەل
نە کردبووم. هەموو کات بە هاوار و جینو قسە ی ناخۆش بانگی ئە کردم.
جوانە وتی:

— ئەمانە هەموو کارتیکەرێک بوون بۆ ئەو هی من بگەمە ئەو ئاستە ی
کە ئاگا و هۆشم نە مینێ، خۆم بینییەو من لە دەریای خۆشەو یستی ئەودا
مەلەم ئە کرد، بێئەو هی بە خۆم بزنام. ئەو کاتە من هیچم بە بارام بە گ
نەوتبوو، باسی خۆشەو یستی خۆم بۆ ئەو نە کردبوو. ئەو پیاوە زۆر فیلباز
بوو زانی چۆن بچیتە قولایی دلمەو بەی ئەو هی بە خۆم بزنام. زۆر بە باشی
منی ناسی، خالی بیهیزی منی بە ئاسانی دۆزیەو. ئەو هەش هۆکارە کە ی
تەنھا ئە گەریتەو بۆ کەمتەرخەمی مێردە کانمان، گوپیئەدان، بیهەستی
ئەوان پشتگو یخستنی هەستمان. لەهەمان کاتدا دلپاکی، سادەیی ئیمە ی
ژن کە، پێویست ئە کات زیاتر وریاترو بەهێزتر بین. هەرکاتیک بارام
قسە ی بۆ ئە کردم، سویندی ئەخوارد کە چەند سألە لە گەل خیزانە کە ی
نەخەوتو، تەنانەت چەند سالیك پيش ئەو هی لە یە کتر جیا بنەو دەستی
بەر دەستی نە کەوتو هەرکەس بە تەنھا لە ژووریکدا خەوتو. سویندی
ئەخوارد ژنە کە ی لەهەموو خزم و کەسوکاری کردو، تەنانەت بۆ چەند
سالیك نە یهیشتو دایکیشی بینیت، سویندی ئەخوارد ژنە کە ی ئەو نە
دلی پیس بوە نە یهیشتو هە یچ کاتیک بە تەنھا بروات بۆ دەرەو یان
سەردانی هاوړی پیاوە کانی بکات.

جوانە ئە یوت:

من بەهەموو دلپاکی پاکمەو بەروام پێی ئە کرد. چونکە من یە ک

درۆم له گه‌ڵ ئەودا نه‌کردبوو، هه‌رچی راستی بوو له باره‌ی ژيانی خۆم و ته‌نانه‌ت مندا‌له‌کانیشمه‌وه هه‌موویم پێئه‌وت. به‌لام، جوانه‌ دوا‌ی پێزانینی درۆکانی بارام به‌گ بۆی ده‌رکه‌وت! هه‌ر کاتیک بارام له‌ قسه‌کردن له‌ گه‌ڵ جوانه‌ ته‌واو ئه‌بوو هه‌ر، ئه‌وکاته له‌هه‌مان ما‌لدا ژيانی ئاسایی خۆی له‌ گه‌ڵ خێزانه‌که‌ی ده‌ستی پێده‌کرده‌وه، بێئه‌وه‌ی هه‌یچ کیشه‌یه‌ک له‌نیوانیاندا هه‌بیت!. به‌لام په‌یوه‌ندی نیوان جوان و بارام رۆژ به‌ رۆژ پته‌وتر ده‌بوو، خۆشه‌ویستی له‌نیوانیاندا زیاتر دروست ده‌بوو. به‌مجۆره‌ په‌یوه‌ندیه‌که‌یان نزیکه‌ی سالی‌ک ده‌خایه‌نیت. هه‌ر، له‌وکاته‌دا خێزانی بارام (ئالا) هه‌ست به‌شتیکه‌ی نا‌ئاسایی له‌ باره‌ی هه‌لسوکه‌وتی می‌رده‌که‌یه‌وه ئه‌کات و ئه‌که‌ویته‌ گومانه‌وه! پرسیار له‌ خۆی ئه‌کات بۆ می‌رده‌که‌ی زۆر جار سه‌فه‌ری له‌ پر ئه‌کات؟! کاتیکه‌ی زۆریش له‌ سه‌ر مۆبایله‌که‌ی ئه‌می‌نیتته‌وه. چه‌ند جاریکیش ژماره‌ی شاراو په‌یوه‌ندی پێوه‌ ئه‌کات، به‌لام بارام وه‌لام ناداته‌وه. ئه‌وه‌ش به‌لای ژنه‌که‌ی بارامه‌وه شتیکه‌ی سه‌یر ئه‌بیت. چونکه‌؛ به‌قسه‌ی خۆی هه‌رگیز شتی وای له‌می‌رده‌که‌ی نه‌بینیوه! بۆیه هه‌ر زوو له‌ بارام ئه‌که‌ویته‌ گومانه‌وه. کاتیکه‌ی پرسیار له‌ ئه‌کات ئه‌وه‌ که‌یه‌؟ بارام له‌ وه‌لامدا ئه‌لیت هاو‌ری و دراوسێی کۆنمانه‌ کاتی خۆی که‌، له‌ کوردستان بووین! به‌لام ژنه‌که‌ی بر‌وای پێ ناکات، ده‌ست به‌جی ئه‌که‌ویته‌ گه‌راندن به‌ دوا‌ی جوانه‌دا تا‌کو ئه‌ی دۆزیتته‌وه، دوا‌ی په‌یوه‌ندی به‌جوانه‌وه ئه‌کات، هه‌تا‌کو هه‌موو درۆکانی بارامی پێ بلیت.

جوانه له‌ کۆتایی چیرۆکه‌که‌یدا وتی:

— ئیمه‌ی ئافره‌ت ژن بین یان کچ، پێویسته‌ له‌و جۆره‌ که‌سانه‌ خۆمان به‌دووربگرین، وریابین تا‌کوو نه‌بینه‌ هۆی ما‌ل تیکدان و روخاندنی

خیزانیک له بهر خوښی خوځمان. چونکه؛ هر کاتیک بهختیاری
وخوښی ژیانته لسه تیکدانی ژیانته که سانیکی که دروست کرد.
ئو خوښیه هرگیز تاسه رنایت.

منیش هرچند تهنیا بووم، هر وه کو زور له وژنانهی که له
میرده کانیان جیابونه وه، پیمخوش بوو ئه گهر که سیکی پاک و دلسوژ
هه بیته، بوئه وهی هاوبه شی خوښی وناخوښی ژیانته بکه م. به لام،
که به سه رها تیکه وه کو ئه وهی جوانه م ئه بیست زور ئه ترسام، پاشه و
پاش ئه گه رانه وه، ئه وهندهی تر برو او متمانهم به هیچ که سیک نه ده ما.
زور جاریش به خوځم ئه وت، من ژیانته بو کوره که مه، تازه ژیانته من
ته و او بوو، به لام تهنهایی زور سته مه.

ئەورۆژانە ھەستم ئە کرد بيباك زۆر گۆراو، منیش زۆر کە لەرەقانە دەجولامەو ھەموو جار چاوەرپیم ئە کرد کە خۆی پەيوەندیم پيوە بکات، ھەرچەندە ھەندیک جار بیرم ئە کرد، حەزم ئە کرد قسەى لە گەل بکەم. بەلام نازانم بۆ ھەموو کاتە کە زۆر دوودل بووم! ھەستم ئە کرد من ھەنگاویکی ھەلە ئەنیم، یان لەوانەشە بلیم پەلە ئە کەم.

خۆم پرسیارم لەخۆم ئە کرد، ئەشى چی رووی دايت؟ تۆبلیی من بى مەبەست روژیک لەروژان ھەستیم بریندار کردیت! ئاخۆ ھۆی گۆرانى بيباك چی بیت. بەلام ھیچ وەلامیکم بۆ پرسیارە کانم نەبوو. ئەو روژە من ھەر نەمزانی چۆن ئیشم کرد، بە زۆر خۆم راگرتبوو، حەزم کرد پەيوەندی پيوە بکەم، بزائم بۆچی دەنگى نییە. بەلام ھەر خۆم بە خۆمم وت، نەء روژنا.. جارێ چاوەروان بە. زۆر جاریش قسەکانى جوانە ئەھاتنەو ھەیاڵم ئەموت، کى نالیت ئەویش ژنى نییە؟! لەوانە یە ئەویش ھەموو قسەکانى درۆیت. خۆ ھیچ دوور نییە. من لەم دوورەو ھەموو چۆن بزائم ئەو راست ئە کات.

هه مان روژ له ئيش ته واو بووم، به ره و ماله وه نه گه رامه وه، له پريكا
له لايه ن بيبا كه وه نامه يه كم بو هات ئه يوت، گيانه كه م ئه وه بو دهنگت
نييه؟ بيرم ناكه يت؟!

منيش، كه ئه و نامه يه م بيني، زور تووره بووم، خيرا ته له فونيكم بو
کرد، دواي چهند زهنگيك، به دهنگيكي پر له ئارامي وه لامی دامه وه.
وتی:

— دلّه گيان چونی باشی؟ ئه وه بو دهنگت نييه خهريكي چیت؟
وتم:

— من زور باشم ئه وه تو گالته به من ئه كه يت؟
ديسانه وه زور له سهر خو وتی:

— بو وا ئه ليت؟ به خوا زورت بير ئه كه م، من چاوه ريی تووم نامه م
بو بنيريت، يان ته له فونيكم بو بكه يت!. وتم

— بو؟ بو چاوه ريی منيت؟ پيش چهند شهويك خوت پیت وتم،
ئه رویتته دهره وه له دواي ئه وه دهنگت نه ما. كه واته پيوستى ئه كرد
دواي ئه وه خوت په يوه ندى به مننه وه بكه يت، كه چي ئيستا تو گله يی
ئه كه يت!. بيباك كه ميك بيدهنگ بوو. ئنجا وتی:

— ئا... وه لا خو راسته كه يت. هههه بيرم چوه وه. دلّه گيان، به خوا
ماويه كه زور مه ژغولم، به چاوى تو فریای هيچ ناكه وم. وتم:

— زور راسته منيش له و بروايه دام زور مه ژغول بيت. بيباك خيرا
وتی:

— مەبەست چىيە؟ من باسى ئىش و كارە كانم ئە كەم خۆ باسى ...
خىرا قسە كەم پىپىرى وتم:

— نا..نا.. خە يالت بو لايە كى كە نەر وات، منىش باسى ئىش
و كارە كانت ئە كەم. ئەى باشە توجاران بى ئىش بوويت؟ ئەى باشە
جاران چۆن ئەو ھەموو نامەو شتانەت بو ئە ناردم. تىنا گەم. چۆن وا
لە پر ئىستا فرىاي ھىچ ناكە وىت؟ بىياك كەمىك بىدەنگ بوو. وتم:

— چىتە بو بىدەنگى؟ ھەز ئە كەم قسە بىكەيت، چىتە؟ ھاوړى يان
خۆشە وىستىكى تازەت دۆزىو ھەتەو. كەمىك پىكە نىم وتم، ھەر چىت لە
دلدايە باسى كە، من ھاوړى تم ئە توانم گویت لىنگرم. خۆت باش ئە زانى
ھەر گىز پشت تىنا كەم. بىياك ھەر بىدەنگ بوو. لە پرىكا وتى:

— دلە گيان، من ئىستا ئە بىت برۆم، دوايى پەيوەندىت پىو ھەتە كەم.
وتم:

— نا. جارى مەرۆ. كەواتە پىويست ئە كات ئىستا ھەندىك شتت
پىبلىم. بىياك خىرا وتى:

— دلە گيان منىش ھەز ئە كەم گويم لەو دەنگە خۆشەت بىت،
بە خوا تو تەنھا خۆشى دللى منى. وتم:

— بىياك، تو خوا واز لەو قسانە بىنە. من ماو ھىە كە ئە زانم تو ئە تە وىت
خۆت دوور بىخەتەو ھە، ئەو ھەش لاي من ھىچ كىشە نىيە. بە لام پىش
ئەو ھى ئەو ھەنگاۋە بىيىت، ئەتوانىت پىم بلىيىت ھۆكارى ئەو رەفتارەت
چىيە؟ كاتى خۆى من پىم وتىت، ئىمە منال نىن. پىويستە لە كردارو
رەفتارە كانمان بەر پىسار بىن. ئە گەر يە كىكى تر لە ژياندا ھەيە، تكايە
لىم مەشارەو ھە، با منىش لە ژيانى خۆمت دەر كەم.
بىياك دىسانەو ھە بىدەنگ بوو. وتم:

— بۆيىدەنگى؟ ھەر ئىستا ۋە لامم ئەۋىت، من كاتى خۆم بە ۋ شىۋە يە

بە فيرۆ نادەم

بىياك بە ناچارى بىدەنگىە كەى شكاند. وتى:

— گولە گيان، ئەۋە تۆباسى چىئە كەيت. من ھەزار جارم پىئ

وتىت، تۆ تەنھا كەسىكىت لەژيانما كە خۆشمويستىت.

وتم:

— بىياك؟ باش گوى بگرە، با شتىكت پىللىم؛ نالىم من زور زىرەك

ۋ شەيتانم. بە لامتۆ ھىشتا باش من نانسىت! تۆ شتىكت ھەيە لە منى

ئەشارىتەۋە، تۆ زور گورا...اۋىت، ئەگەر كەسىكى تىرىش نەيىت لە

ژيانتا، تۆ كىشەيەيە كى گەورەت ھەيە! بە ماناى ئەۋەى تۆ نەيىت

ھەيە بە منى نالىت! منىش چەند رۆژىكى كە، بە نىياز بووم پىم بۆ

سەردانت. بە لام ئەگەر تۆ بەم شىۋەيە رەفتارم لە گەل بکەيت، ئەۋا

من بۆ لاي كەسىك ناچم كە ھەر لە سەرەتاۋە درۆم لە گەل بکات!.

جگە لەۋەش زوو زوو خۆيم لى ون بکات! تۆ خەرىكە من توشى

سەرلىشىۋان ئە كەيت! تىناگەم بۆ؟!

ۋادىار بوو بىياك لە قسە كانم سەرسام بوو، يان چاۋەرۋانى بىستنى

ئەۋ قسانەى لە من نەدە كرد!

دىسان بىدەنگ بوو. منىش بەردەۋام بووم. وتم:

— بىياك، تۆ خۆت دەستت بە باسى خۆشەۋىستى كرد، تۆ خۆت

حەزت كرد ئىمە زياتر يە كترى بناسىن، زياتر لەيە كترى نزيك

بىنەۋە. سەيركە، من ھەر، ئىستا پىش دوو خولەك بە تۆم وت، كە

چەند رۆژىكى كە، سەردانت ئە كەم. كەچى تۆ ھىچ ھەلۋىستىكى

دلخوشىت دەر نەبرى! ئە تۋانى پىم بلىت بۆ؟ ئە گەرتۆ زوريش دلخوش

نەبىت، بىرۈبىكە ھېچ پىۋىست بەھاتنى من ناكات. ئەمجارەش بىياك
تۆزىك بىدەنگ بوو، ئەنجا بەدەم پىكەننىكى دروست كراوھوۋە وتى:
— بۆ گىانە كەم تۆ بەراستە؟ من وام زانى گالتەم لە گەل ئە كەيت!
وتم:

— گالتە؟ تۆ واتزانى من گالتە ئە كەم! دواى ئەو ھەموو نەخشەو
پلانەى دامان رشت؟. نەخىر... گالتە ناكەم. زۆرىش بەراستم بوو.
بەلام ئە گەر تۆش زۆرىشت پى خوش نەبىت.. ئەوا ھېچ پىۋىست
بەھاتنم ناكات.

بىياك بەدەنگىكى لەرزۆكەو، وتى:

— وەلا من ھەزم ئە كەم بىنم. بەلام تۆ زۆر لە من بە گومانى.
وتم:

— باشە، تۆ لەخۆت ناپرسى من بۆ لە تۆ بە گومانم؟ تۆ ھەست
بەخۆت ناكەيت چەند رەفتارت گۆراوھ؟ ئەتوانى وەكو يە كەم جار
كە يە كترمان ناسى رەفتارم لە گەل بىكەيت؟ ئە گەر تىوانىت. كەواتە من
ھەلەم. من ئىتر جارىكى تر لەو قسانەت لە گەل ناكەم. مەبەستم ئەو يە
كە بۆم بسەلمىنىت كە تۆ بەراستى منت خوش ئەوئىت. وەكو ئەيزانىت
من بروام بە قسە نىيە بەلكو بروام بە كىدارە.

بىياك ئەمجارەش كەمىك بىدەنگ بوو ئىنجا بە دەنگىكى ساردوسىر
وتى:

— باشە خوشەوئىستى ئەو ھەموو شتەى بۆ چىيە؟ پىم وتىت
خوشم ئەوئىت. تەواو بروام پىكە. ئىستاش تۆ چوويتە ناو خوئىم،
چاۋەرۋانى ئەو رۆژەم، كە ئەتگرمە باۋەش. رۆشنا گىان تۆ ئىستاش
نازانىت تۆ لای من چەند خوشەوئىستى.

برو ابكه، كه بوويته ژنم ئەوسا ئەزانيت، كه تۆ چەند بەختە وەریت.
تۆ لە ژيانى منا ئەبیت بە هەموو شتێك، تۆ ئەبیتە بەختە وەرترین ئافرەت
لە جیهاندا. چاوه كەم بروام پى بكه.
منیش ئیتر بەرامبەر وشە شیرینە كانی ئەو هیچم پینە ئەوترا،
بوو جارێكى كه دەمم بوو بەتەلەى تەقیوو. نەم ئەزانى چى بلیم.

که گه‌یستمه نزیك ماله‌وه بینیم ریوار له ناو سه‌یاره‌که‌ی خویدا
دانیشتبوو، به‌ته‌ن‌ها وه‌کو چاوه‌ریی یه‌کیك بکات. که‌میك شله‌ژام،
به‌لام من وا خووم دهرخست که‌ئوم نه‌بینیوه. ههر، که‌له سه‌یاره‌که‌م
هاتمه دهره‌وه هه‌نگاوم نا ویستم به‌رهو پییلکه‌کان برؤم، ریوار له
دواوه بانگی کردم وتی:

— رۆشنا.. رۆشنا.. ئه‌توانم تۆزیک قسه‌ت له‌گه‌ل بکه‌م؟

منیش به‌هیواشی ئاوریکم لیدایه‌وه وه‌کو ئه‌وه‌ی نه‌مینییت، به
سه‌رسورمانیکه‌وه وتم:

— ریوار ئه‌وه تۆ له‌م ناوه چی ئه‌که‌یت؟!

له‌و کاته‌دا ئه‌و به‌خیرایی هه‌نگاوکی نا، هاته‌پیشه‌وه. وتی:

— رۆشنا؟ ئه‌توانم تۆزیک له‌کاتت بگرم؟ ئه‌مه‌ویت قسه‌ت له‌گه‌ل

بکه‌م!

خیرا رووم گرژ کرد بی ئه‌وه‌ی ته‌ماشای بکه‌م. وتم:

— وه‌کو ئه‌زانیت، من ئیستا ئه‌گه‌مه‌وه ماله‌وه. ره‌نجیش تۆزیک تر

ئه‌گه‌ریته‌وه.

ریوار زۆر به‌په‌له وتی:

— ئه‌زانم.. ئه‌زانم.. به‌لام بۆ گه‌رانه‌وه‌ی ره‌نج هیشتا کاترمیریکی

ماوه، با بچینه ئه‌و قاوه‌خانه‌یه‌ی ئه‌وبه‌ر جاده‌که. من پیمخۆشه خووم و

خۆت له شوینیک به‌ته‌ن‌ها قسه‌ بکه‌ین. تکات لی ئه‌که‌م یه‌ک جار

مۆله‌تم به‌ری.

به‌سه‌رسورمانیکه‌وه ته‌ماشایه‌کم کرد. وتم:

– ته ته ویت باسی چی بکهیت؟ ته ته ویت چیم پیلیت، فہرموو..
 ته گہر له بارہی رهنجه ویه ئیستا باسی که!
 ریوار سهیریکی چواردهوری خوی کرد، به رویه کی پارانه وه وتی:
 – روشنا، ته مه ویت زور شت هیه بهوتی رونبکه مه وه. ته مجاره
 زانیم باسی رهنج نییه، به لام وه کو ته وهی تینه گیشتم وتم:
 – وه کو چی؟ باسی چی؟ رهنج چی کردوه؟ ریوار ئینجا هه ناسه یه کی
 هه لکیشا وتی:
 – روشنا. باسی رهنج نییه. له باره ی رهنجه وه نییه. خیرا نه مه پشست
 قسه کانی ته واو بکات. هه نگاومنا برۆم وتم:
 – که واته هیچ کاتیکم بو تو نییه، تکایه به رده رگاشم پی مه گره.
 من و تو له باسی رهنج به ولاره، هیچ باسیکی تر له نیوانماندا نییه. ریوار
 هه ر ته ماشای ته کردم وه کو به زهویه که وه چه قیبت، جوولیه لی
 برابوو. هیچ قسه یه کیشی نه کرد. منیش به ره و قادر مه کان بی ئاوردانه وه
 رویشتم. ته و روزه بو من پر بوو له شتی سهیروچاوه روان نه کراو.

هەر، که گه‌یشتمه ماله‌وه، خیرا رو‌یشتمه ژوری چیشته‌خانه‌که.
 چاویکم به‌ناو سارد‌که‌ره‌وه‌که‌دا گیرا هه‌ندیك سه‌وزه‌و گوشتم ده‌ره‌ینا
 ئاماده‌م کردن. له‌هه‌مان کاتدا گه‌سکیکم به‌ماله‌که‌دا هینا، چه‌ند پارچه
 جلیکم هه‌بوو خسته‌مه‌ ناو جل شو‌ره‌که‌وه. هەر به‌ده‌م ئیش‌کردنه‌وه
 خه‌یالم بۆلای ری‌وار رو‌یشت. هاتنه‌که‌ی به‌لامه‌وه شتیکی زۆر
 چاوه‌روان نه‌کراو بوو، دوا‌ی چی ئه‌یه‌و‌یت قسه‌ له‌گه‌ل من بکات؟!
 به‌چ رویه‌که‌وه؟ له‌به‌ر خو‌مه‌وه قسه‌م له‌گه‌ل خو‌م ئه‌کرد:
 — ئه‌بی‌ت ری‌وار بی‌ه‌و‌یت باسی چی له‌گه‌ل من بکات؟

وتی:

— باسی ره‌نج نییه. یه‌عنی ری‌وار دوا‌ی ئه‌م هه‌موو ساله‌ قسه‌ی چی
 له‌گه‌ل من ئه‌کات؟ وه‌لا سه‌یره! توخوا ده‌با بروات. نازانم ئه‌و خو‌ی
 به‌چی ئه‌زانیت؟ ناپاکی درۆزن! هه‌موو پیاوی دنیا‌شی له‌به‌رچاوبردم!.
 له‌هه‌مان کاتدا قسه‌کانی بی‌باک‌م بیر‌که‌وته‌وه، له‌خو‌م پرس‌ی باشه‌ ئه‌ی
 بی‌باک؟ ک‌ی ئه‌ل‌یت ئه‌و‌یش کابرایه‌کی نه‌خو‌شی درۆزن نییه. خو‌ هیچ
 دوورنییه! ئه‌گه‌ر جوانه‌ له‌گه‌ل بارام له‌یه‌ك و‌لات بن، راستی نه‌زان‌یی‌ت!
 ئه‌ی که‌واته‌ من چۆن راستی بزانم، کاتیک ئیمه‌ له‌ دوو و‌لاتی جیا‌وازا
 ئه‌ژین؟ قسه‌کانی جوانه‌ له‌ناو می‌ش‌ک‌م‌دا هیش‌تا ئه‌ز رنگایه‌وه. له‌وانه‌یه
 جوانه‌ راست بکات. له‌وانه‌یه بی‌باک هیش‌تا ژنی هه‌بی‌ت. ئه‌زانم..
 ئه‌زانم.. بی‌باک درۆم له‌گه‌ل ئه‌کات. من بروا به‌ دل‌ی خو‌م ئه‌که‌م، دل‌م
 ئه‌ل‌یت شتیکی هه‌یه‌ بی‌باک نایه‌و‌یت پیم‌ب‌ل‌یت!. هیچ دوورنیه‌ که‌سیکی تری
 نه‌دۆز‌یی‌ته‌وه! بی‌باک که‌سایه‌تی ناجی‌گیره‌ هه‌ستم پیکردوه. به‌لام ته‌واو

دلنيانيم، ناشمه ويٽ له گهٽ گوماندا بريار بدهم. كه ميٽك بيرم كرده وه،
 هه ناسه يه كم هه لكيشا به خوم وت، له وانه شه من زور هه له بم له وانه يه
 بيٽاك هه موو قسه كاني راست بيٽ. له وانه شه من ژنيكي بيٽاوهر بم
 كه سايه تيه كي ناجيگيرم هه بيٽ. به دهم ئه م خه يالانه وه چاوم كه وته
 سهر كاترميره كه ي كه به ديواري ژووري دانيشتنه كه وه هه لو اسرابوو،
 بينيم پانزه خولهك به سه رهاتنه وه ي رهنج دا تپه رپوه!. چيبي؟ هيشتا
 رهنج نه گه رپاوه ته وه! چون؟! رهنج نه گه يشتوته ماله وه؟! نا بيٽ، شتي
 وانا بيٽ. وه كو شيت ته ماشاي هه موو كاترميره كاني ماله كه م كرد،
 هيوام ئه خواست كاترميره كه هه له بيٽ. به لام راست بوون، رهنج پانزه
 خولهك دوا كه وتبوو، خيرا به چوار لاي خومدا ئه مرواني بو موباييله كه م
 ئه گه رام هه تا ته له فوننيكي بوبكه م بزنام بو دوا كه وتوه! ته له فونه كه شم
 ديارنه بوو. وه كو شيت به ناو ئه و ژورانده دا ئه گه رام نه مئه دوزيه وه.
 نازانم ئه وكاته به جورنيك شپزه ببوم به رچاوم رهش بوو. هاوارم
 ئه كرد، ئه بيٽ رهنج ئيستا له كوي بيٽ؟ ئاخو كي فرانديٽي؟ من چون
 ئه وه نه بيٽا گابووم چون شتي وا ئه بيٽ؟ ئه ي هاوار ئيستا من چيبيكه م
 روبكه مه كوي؟ توبليي له قوتابخانه مايته وه؟ نا بروانا كه م! ئه ي رهنجه
 گيان ئيستا تو له كويٽ؟ به هه موو ماله كه مدا ئه گه رام بو دوزينه وه ي
 موباييله كه م. به لام بيسود بوو. ئه وه نده شپزه بووم تواناي بير كردنه وه م
 نه مابوو. له پريكا ريوار هاته خه يالم به خوم وت، توبليٽ ئه و له رقي
 من رهنجي نه فرانديٽي؟ توزنيك وه ستام، نا ئه و شتي وا ناكات. ئه ياشه
 موباييله كه م چي ليهاٽ؟ ئه ي من چون بزنام ئه و كورهم له كوييه؟ ئه ي
 خوايه گيان. ئيستا چون به پوليس بليم. به دهم ئه م خه يالانه وه به ره و
 شوقه كه ي هيلين رويشتم، زورم به ده رگا كه يا كيشا، ئه ويش له مال

نه بوو. ناچار گه ږامه وه کليلی ئوتومبيله کم هه لگرت. دهرگای شوقه کم راکيشا، به دهم گريانه وه و به ره و خواره وه به ږاکردن به سهر پيپليکه کاندای بازم ته دای تا کو زووتر بگه مه ناو سه ياره کم ئاگاداری پوئیس بکه کم که کوره کم هيشتا بو مال وه نه گه ږاوه ته وه!. کاتيک گه يشتمه ناو ئوتومبيله کم، بينيم موباييله کم له ناو ئوتومبيله کم دای که وتبوو. خيرا هه لم گرته وه، داوای رهنج کم، به لام رهنج وه لامی نه بوو. ئینجا داوای ریبوار کم، ته ویش وه لامی نه بوو. به جوړيک په شوکاو ترساو بووم قاچ و دهستم هيزيان تيانه مابوو، نه گريام نه پارامه وه له خوا نه و کوره کم توشی هيچ شتيکی خراب نه بوو يیت. له پريکا ته له فونه کم زهنگی ليوه هات، که وه لام دايه وه رهنج بوو، به دهم پيکه نين و دليکی خو شه وه وتی:

— دايکه بو ته له فونت بو کردووم، بيرم نه که يت؟

منيش له خوشی نه وهی، که کوره کم سه لامه ته، له هه مان کاتداو له تووره یی، که نازانم له کوييه، هه موو هه سته کانم ببوون به يه ک پارچه ئاگر؛ خهريک بوون نه يانسووتانم. توانای يه ک وشه م نه بوو بيليم، ته ویش هه ر نه يوت:

— دايکه.. دايکه.. نه وه چيته؟ دايکه بو قسه ناکه ی؟

گويم لي بوو، رهنج به باوکی وت:

— نازانم دايکم بو قسه ناکات؟! نه ترسم.

ريوار ته له فونه که ی له رهنج وه رگرت. وتی:

— روشنا...

من ئيتر موباييله کم داخسته وه. نه و کاته زانيم رهنج له گه ل باو کيتی. که ميک دل نارام بوومه وه، به لام هيشتا هه موو گيانم نه له رزی، گريانم

بۆ راگیر نه ئه كرا، له بهر خۆمه وه هاوارم ئه كرد:
— بۆ... رهنج... بۆ...؟ چۆن بێ ئاگای من له گهڵ باوكت ئه پڕۆی؟

ئهی نازانیت من چیم لیهت؟
ته له فۆنه كه م زهنگی دهست پیکرد. ریبوار بوو. جار یكیش رهنج.
وه لأم نه دانه وه. زۆر تووره بووم. زۆر خهفه تبار بووم. ئه گریام.
له پریكدا یه كینك له پهنجهره ی ئوتومبیله كه ی دا. منیش داچله كیم.
پهنجهره كه م كرده وه. ئه ویش سه ریهینایه پیشه وه. به سه رسورمانیکه وه
وتی:

— رۆشنا خان، چۆنی؟ ئه وه چیه؟ بۆ ئه گری؟ خۆ هیچ رووینه داوه؟
كوره كه ت باشه؟!

سه ره تا نه مویست وه لأمی بدهمه وه چونكه هیشتا تووره بووم. به لأم
ئهو هه ر پرسیاری ئه كرد. وتی:

— ژنه كه چۆن ئه توانم یارمه تیت بدهم؟. پیمبلی رهنج چۆنه باشه؟
منیش هه ر به سه ر ئاماژه م بۆ كرد، كه رهنج باشه، به لأم ئه وهنده
بیزار بووم توانای قسه كردنیشم نه بوو. ئینجا وتی:

— وه ره دابهزه با برۆینه مالی خۆمان. وا دیاره ئه مرۆ ته نهایت، بیری
كوره كه ت ئه كهیت؟

منیش ده رگای ئوتومبیله كه م كرده وه. دابهزیم. سه یریکم كرد. وتم:
— ئه وه تۆ له کوی بوویت؟ پیش تۆزیک من هاتم زۆرم به ده رگا كه تا
کیشا.

وتی:

— ئوی خانم ببوره، بروا بکه مرۆقی جگه ره کیش ئه گه ر خواردنی
نه بیته گۆیناداتی، به لأم ئه بیته جگه رکه ی هه ر، هه بیته. منیش پیش

تۆزىك رۆيشتىم پاكە تىكىم كرى. بىرۋايكە زۆرىشىم بىرسىيە. بەلام جگەرە كەم لا گرنگتر بوو.

منىش لە تاو خەمى دلى خۆم، گويم بە قسە كانى ئەو نەدا. ھەردوو كمان بەرەو پىپلكە كان رۆيشتىن. ئەو ھەر قسەى ئەكرد، نازانم باسى چىي ئەكرد. منىش خەيالم ھەر لاي رەنج و رىبوار بوو. كە گەيشتىنە بەر دەرگاي شوقە كەم، ھىلین بەرەو شوقە كەى خۆى رۆيشت ئىنجا ئاورىكى لىدامەوہ. وتى:

– رۆشنا خان، وەرە با تۆزىك قسە بكەين. بزەنم خەمى چى داىگرتوويت؟! منىش ھاورىتم ئەتوانى باسى خەمە كانى خۆتم بۆ بكەيت خۆ ئەكەر نەتوانم يارمەتت بەدم، ھىچ نەبىت ئەتوانم گویت لىبگرم. سەيرىكىم كرى. وتم:

– ھىلین خان، ھەز ئەكەم تۆ بۆ مالىە كەى من بفرموويت، من خواردنم دروستكردووه. خىرا ھاتە پىشەوہ بە دەم پىكە نىنپكەوہ. وتى:

– بىرۆكەيە كى چاكە. من ھەموو كات ئامادەم بۆ مالىە جوانە كەى تۆ بىم.

دەرگاكەم كرىوہ. ھەردوو كمان چووينە ژوورەوہ. دىسان رەنج تەلەفونىكى ترى كرىوہ. وەلامم داىەوہ خىرا. وتى:

– داىكە توخوا داىمە خەرەوہ دەپىم بلى چىتە؟ بۆ توورەى؟
وتم:

– توورەنىم. بەلام بە باوكت بلى، ھەر ئىستا بتگەر پىنتەوہ بۆ مالىەوہ، كە ھاتىش با نەرۋات قسەى لە گەل ئەكەم. رەنج بە دلىكى خۆشەوہ وتى:

– باشە داىكە گيان، خوا حافىز.

رهنج هيشتا ته له فونه كهى دانه خستبووه وه.. گويم ليوو به باوكى
وت:

— دايكم ئه يه ويټ قسه ت له گه ل بكات.

له بهر خوومه وه پيکه نينيک گرتمى. وتم، ئاخو ريوار چهند دلى
خوش بيت نازايت بوچى ئه مه ويټ قسه ي له گه ل بکه م! من و هيلين به
جووته دانيشتين نانى نيوه رومان خوارد. هر چه ند کاته کاش درهنگ
بوو، به لام تا ئه و کاته من هيشتا برسيم نه بوو، که ميک ئارام بوومه وه
هر چه ند هيلين قسه ي زورى بو ئه کردم، به لام من له زورينه ي
باسه کانى ئه و بى ئاگا بووم. له پريکدا هستم به ئازاريكى زور کرد،
هر وه کو سووتاييه ک له ناو گه دهمدا دروست بوويټ، هستم به دل
تيکه له اتن ئه کرد، به لام خوټم تيك نه يا. زور به په رۆشه وه چاوه روانى
رهنج و ريوارم ئه کرد. زورى نه برد هيلين رويشته وه. هر به دواى
ئه ودا رهنج و ريواريش گه يشتنه ماله وه.

هر، که چاوم به ريوار كهوت، وهخت بوو سه رى هه لکه نم.
هيشتا له ناو ده رگا که دا بوو، لى چوومه پيشه وه. وتم:

— ريوار گوى بگره. ئه مه ي ئه مپرو کردت، دوو باره ي نه که يته وه.
ئه گينا ناهيلم به هه موو زيان ت کوره که ت بينيته وه. تيگه يشتيت؟
ئه مه ي ئه مپرو تو کردت ناوى ئه نريټ به فراندن، تو به بى ئاگاداريى
من، رهنج بردووه. ئه گه ر من به پوليس بلیم، له به ندينخانه توندت
ئه که ن. تو ئه مپرو منت تووشى گه وره ترين دلّه خورپى کرد. خه ريک
بووم دلم بووه ستيت. ئيستاش نه هاتوومه ته وه سه ر خوټم.
له نيوه ي قسه کاندا دستم به گريان کرد. ئينجا سه يريكى رهنج
کرد. وتم:

— ئەى تۆ كەى ئەوئندە داىكت پشتگوى خستوو؟ چۆن بىرت لە
من نە كردهو؟ نەتئەزانى ئە گەر تۆم لى ون بىت من چىم بەسەردىت؟
تۆ چۆن گويت بە من نەدا! نازانىت من چىم لىدىت گەر تۆ يەك چركە
دوا بكهويت؟ كوا خوئشەوئستىت بۆ داىكت؟
خىرا رەنج باوئشى پيا كردهم. وتى:

— داىكه گىان توخوا تۆ بۆ وا توورە بوويت؟! بەخوا من دوئىنى
شەو پىم وتىت، تۆ بىرت چۆتەو. من چۆن ئەرۆم ئە گەر بە تۆ نەلىم!.
من هئىشتا هەر بە دەنگى بەرز هاوارم بە سەر رىبواردا ئە كرده. بەلام،
كه گويم لە رەنج بوو، وه كو كارەبا لىمبات يە كسەر وشك بووم. وتم:
— چىي؟ تۆ... كەى بە منت وت؟ كەى... كەى..؟
رەنج تۆزىك رۆئىشتە دواوہ وه كو بترسىت. ئىنجا بە قورگىكى پر لە
گرىان وتى:

— دوئىنى شەو، پىش نوستن، پىموتى، بەيانى باوكم دواما دىت
هەلمئە گرئت، ئەچىن بۆ نانخواردن. ئەى تۆ گويت لىنەبوو؟
رئىك بئىدەنگ بووم. ئەوانم لە ناو دەرگا كەدا بەجئىهئىشت، بەرەو
ژوورى دانىشتنە كه رۆئىشتەم، لە سەر كورسىيەك دانىشتەم، هەناسە يە كم
هەلكىشا، سەرم دانەواند، بىرم كردهو، رەنج راستى كرده. شەرم
داىگرتەم. هەر ئەو ساتە سەرزەنشتى خوئم كرده. چۆن من لە تاو كىشەو
بەزمى بىباك، كورە كەم بىرچوو بۆو؟. تۆزىك بئىدەنگ بووم. هەر
وہك ئاوىكى سارد بە سەرما بكهن، كەمىك خاو بوومەو. سەيرىكى
رەنجەم كرده. زۆر بە كزى لە بەرامبەرم راوہستابوو. تەماشائى ئە كردهم.
لە جئى خوئم هەستامە سەر پى. باوئشىكم بە رەنجدا كرده. دەستم بە
گرىانىكى زۆر كرده. بە خور گرىام. رىبوارئىش هەر تەماشائى ئە كردهم.

بەلام من بە جۆرئىك رەنجم لە باوەش گرتبوو. وام ئەزانى سالىكە لىم
ون بوو. رەنجىش ھەر ئەيوت:

— دايكە گيان من قەت بى ئەوھى بە تۆ بلىم بۆ ھىچ شوئىنئىك
نارۆم. وانىيە؟
منىش ئەموت:

— ئەزانم بەقوربانىت بم، لىم ببورە زۆر لىت توورە بووم. بە خوائىستا
بە بىرم ھاتەو ھەتەو راست ئەكەيت. دلەكەم خەتاي تۆ نەبوو. من مىشكەم
زۆر مەژغوولە بە راستى بىرم چوو بوو ھەو. كاتىك تۆ لە گەرانەو ھەت
بۆ مالەو ھەتەو دواكەوتىت من زۆر ترسام وامزانى ئىتر ناتىنمەو ھەو. خىرا
خىرا ماچم ئەكرد، دەستم بە سەرىدا ئەھىنا، داواى لىبوردم لى ئەكرد.
رئىوارىش ھەر، لە جىيى خۆى رەق راو ھەستابوو. تەماشاي ئەكردم، زۆر
دوودلى پىو ھەتەو دياربوو. داواى چوو پەرداخىك ئاوى بۆ ھىنام. وتى:

— دەى گوى مەيەرى، رۆشناگيان، مەلاش غەلەت ئەكات. گرنىگ
ئەو ھەو ھەموو سەلامەتىن. فەرموو ئەو ئاوە بخۆرەو ھەو با ئارام بىتەو ھەو.
منىش پەرداخە ئاوەكەم لە دەست وەرگرت. قومىكم لىدا. وتم:
— رىبوار زۆر داواى لىبووردن ئەكەم، بە خوا ھەموو كاتەكە
وامزانى تۆ لە رقى من فراندووتە!

رىبوار دەستى بە پىكەنىن كەرد. وتى:

— بۆ كوئى بفرىنم؟ بۆچى بىفرىنم؟! لاي دايكى باشترى دەست
ئەكەوت. خو من وەكو تۆ شوقەى پاك و ناومالى جوانم نىيە.

رىبوار زۆر بە پەلە ئەو قسانەى كەرد. وتى:

— من ئەيىت برۆم، ئىو ھەش ئىسراھەتى خۆتان بکەن. خواحافىزى
كەرد.

ئەو شەو نائارامى، ترس و دلەراو كى بە جار يك سەريان تىكردبووم.
 مېشكەم پىر بوو لە بەسەرھاتى سەير سەير. ئەو شەو ھەستەم بە ئازار و
 گريكى ناخۆش ئەكرد لە ناوسكەدا، بەلام ھەولم ئەدا رەنج ھەستەم
 پىنەكات. بىكەسى ئەو ھەندەى تر خەمەكانى قوول و سەخت ئەكردم.
 من لەو كاتەدا تەنھا كەسيك، كە پىويست بوو باسى ناخۆشى خۆمى
 بۆ بكەم، بىياك بوو. بەلام ئەو بە ئاشكرا پالى پيوە ئەنام كاتىكيش من
 بەرەو رووم ئەكردەو ئەو زۆر بە توندى حاشاى لىئەكرد. ئەو كاتە
 ئەكەوتەم گىزاويكى زۆر چىرو بىكۆتايى. ئەو شەو ھەر لەبەر
 خۆمەو ھەستەم ئەكرد. جار يك لە گەل بىياك، جار يك لە گەل رىبوار،
 رەنج ھەموو كاتە كە تەماشاي ئەكردم دوايى ھاتە نزيكەو ھەندەى دانىشت.
 وتى:

— دايكە ئەزانى ئەمىرۆ باوكم ھەزى كەرد تۆش بۆ ناخواردىنى
 نيوەرۆ لە گەلمان بيت!. سەريكم ھەلبىرى وتم:
 — بەراست؟ بۆچى باوكت ويستى من لە گەلتان بيم؟ ئەى ناترسيت
 ژنە كەى دلى لى پيس بكات؟

رەنج زۆر بە سەرسورمانەو ھەسەيرىكى كەردم. وتى:
 — ژنە كەى؟

بە پىكە نىنكەو ھەستەم:

— بەلى ژنە جوانە كەى.

بە دەم پىكە نىنەو ھەسەيرىكى راوھشانە. وتى:

— نازانم. باوكم ژنى ھەيە!؟

منيش دهستيكي رهنجم گرت. وتم:

— به لئی باوكت ژنی ههیه. ئەهی تۆ نازانیت؟ بیرت نییه..؟ یان باوكت هیچی بۆ باس نه کردووی...؟

رهنج به قوولی سهیری ئە کردم وه کویه کهم جاری بیته ئەو قسانه بیستیت. له پریکدا ههستایه سه رپی پروات، وتم:

— ره...نج؟ بۆ کوی؟ هیشتا زوو به بۆ خهوتن.

رهنج هیچی نهوت، به رهو ژووره کهی خوی رویشته، منیش خیرا ههستام به دوایدا رویشتم. وتم:

— رهنج، کورم چی بوو تووره بوویت؟ زۆر ئاساییه ئە گهر باوكت ژنی هه بیته.

رهنج هیچ وه لآمی نه بوو. وتم:

— ئەوه چیته کورم؟ قسه ته له گه ل ئە کهم.

ئەو کاته رهنج بۆ مۆبايله کهی ئە گهرا، ئەمجاره دهنگم تۆزیک بهرز کردهوه وتم:

— رهنج به ته مای چیت؟

وتی:

— ئیستا ته له فۆن بۆ باوکت ئە کهم. ئەو بۆچی درۆی له گه ل من کرد؟

وتم:

— رهنج، وا مه لئی باوكت درۆ ناکات. دانیشه تیم بگه یه نه بزانه باوكت چی به تۆ وتوو، وا دیاره من بی ئاگام، زانیاریه کانم کۆن!

ئەو قسانه م بۆ رهنج ئە کرد، خوشم له و زیاتر سه رسام بیوم، پروام نه ده کرد ئاخۆ چی رویدا بیت. کهمیک بیدهنگ بووم ته له فۆنه کهم له دهستی رهنج راکیشا. وتم:

– ئىستا كاتى ئەو نىيە. رۆژىكى تر لە كاتىكى گونجاو ئەتوانىت
پرسىياري ئىيكەيت، ئەو بزانە باوكت سەربەستە ئەگەر ژنىشى ھەيىت،
ژيانى خۆيەتى.

رەنج لىم ھاتە پىشەو وتى:

– من تىناگەم. باوكم ئەى بۆ ھەر باسى تۆ ئەكات! من ئەزانم خۆشى
ئەويىت.

وتم:

– رەنج گيان، منىش رقم لە باوكت نىيە. ئىمە چەند سالە يە كترمان
ناسىوہ. بىگومان يە كترمان خۆشويستووہ بۆيە تۆمان بووہ، ئىستاش
ھەردووكمەن خۆشەويستىيە كەمان بە تۆ داوہ.

سەيرم كرد رەنج زەردەخەنەيە كى خستە سەر لىوى. وتى:

– دايكە، منىش ئىوہم خۆش ئەويىت، ھەز ئەكەم بە يە كەوہ بين.

وتم:

– رەنج گيان، جارى واز لەو قسانە بينە، پەيمانم بەرى بە ھىچ
جۆرىك تەلەفون بۆ باوكت نەكەيت، پرسىياريشى لى نەكەيت. باشە؟
رەنج بەدلخۆشەيە كەوہ سەيرىكى كردم. ئىنجا وتى:

– دايكە خەمت نەيىت. لەو قسانەدا بووين، مۆبايلە كەى رەنج لە

ناو دەستى مندا بوو، خىرا خىرا زەنگى لىئەدا. كە سەيرم كرد رىيوار
بوو. رەنج خىرا مۆبايلە كەى لە دەستى من فراند. وەلامى باوكى دايەوہ.

وتى:

– باوكە چۆنى؟

تۆزىك وەستا. ئىنجا وتى:

– بەلى، بەلى.. باشە دوايى پىي ئەلىم.

منیش له وکاته دا تیگه یستم ریوار شتیکی له باره ی منه وه به رهنج
وت، ئیتر ژووره که ی رهنج جیهیشت. ده رگاکه م لی پیوه دا. پاش
که میځ رهنج به را کردن خوی به ژووره که ی مندا کرد. هاواری کرد
وتی:

— دایکه... باو کم ئه لیت، روژی شه مه هه ز ئه که م پیکه وه بو نان
خواردن بو شوینیکی خوش برۆین. ئه لیت به دایکت بللی ئه مه ویت
قسه ی له گه ل بکه م.

سه یریکی رهنج کرد. پیکه نیم. وتم:

— رهنج گیان به باوکت بللی زور سوپاسی ئه که م. روژی شه مه من
له گه ل جوانه ی هاواریم ئه روومه ده ره وه. ماچیکی رهنج کرد، شه وباشم
لیکرد.

دیسانہ وہ کہو تمہوہ پرسیار کردن، ئه بئی ریوار چی له من بویت؟
 بۆ حز ئە کات له گه لیدا بۆ نان خواردن برۆم؟ ئه مپۆ بۆ دوومجار
 داوای قسه کردن له گه ل مندا ئە کات. شتیکی زۆر نامۆ بوو، دواي
 جیابوونه وه مان هیچ قسه یه ك له نیوان ئیمه دا نه بووه. ته نانه ت،
 كه ئه مبینی حهزم نه ده کرد سهیری ناوچه وانی بکه م. به لام ئیستا
 ههست ئە که م ئه یه ویت خۆیم لی نزیک بکاته وه. تو بلیت بیه ویت
 جاریکی تر بیته وه ژیانم؟ نا.. نا... به هیچ جوړیک نا. باشه چۆن؟
 ئە ی ژنه نازداره که ی؟ بروا ناکه م. چونکه ئە و بۆ شازاده ی دلی، خاتو
 دلخواز وازی له من هینا. هه رچۆنیک بیت، من بیري لینا که مه وه، با
 پروات به لای ژیانی خۆیه وه. من و ئە و ته و او.

ئە وشه وه هه ر چه ند ویستم بخه وم، به لام له سه رتاپای گیاندا
 ههستم به ئازاریک و ماندوو بوونیکی زۆر ئە کرد، جگه له وه ی می شکم
 زۆر جه نجال ببوو. خه وم لینه که وت. ناچار جیگا که م جیهیشت
 په تۆیه کی بچکۆ له م برد، به ره و ژووری دانیشتنه که م رویشتم. له وئ
 له سه ر تاکه قه نه فه که ئی راکشام. له و کاته یا زۆر حهزم ئە کرد بۆ
 یه کیك قسه بکه م، که باش لیم تیگات، بیرم له جوانه کرده وه. به لکو
 ئە و بتوانیت ئامۆژگاریه که م بکات. ئە وشه وه نه ك ته نها بیباک به لکو
 ریواریش بوو به به شیکی گه وره له دوودلیه کانم که خه ویان لی
 هه راسان کردبووم. هه ر چه نده خۆم زوو زوو بریارم ئە دا، که به
 ته وای واز له بیباک بهینم. به لام له و بریاره ههستم به خه میکی قورس
 ئە کرد. هه موو جاریک که قسه م له گه ل بیباک ئە کرد ئە و به هه موو

بروایه کیهوه وای تیئه گه یاندم که زۆری خوۆش ئەویم، بریاری
هاوسەرگیری ئەدا، پێی ئەوتم، له پیناوی من بۆ هه موو شتیك ئامادهیه،
تهنانهت کیشهی نه بوو که بیته ئەو ولاتهی که منی لی ئەژیم، تنها
بۆ ئەوهی پیکهوه بین. به لام له گه ل ئەو هه موو په یمانو بریارو
جۆره ها سویند خواردن، جۆره ها وشه ی خوۆشه ویستی که، هه موو
ئافره تیك به په رۆشه وه ئاره زووی بیستنی ئە کات. من هیشتا ده نگیک له
ناخدا پێی ئەوتم، ئەم په یوه ندیه که مو کوری زۆره. ئەم په یوه ندیه
شتیکی زۆر نامۆیه. خوۆشه ویستی ناییت به م جۆره دروست ییت.
خوۆشه ویستی زۆر له ناسینی سه ر (فه یس بووک) و قسه کردنی سه ر
ماسنجه ر گه وره تره. به لام ئەوهی من بروام پێی هه بوو، ریزگرتن بوو
پیش خوۆشه ویستی. هاوڕییه تی پیش متمانە، بروا به یه کبوان، پیش
بریاردان، له کوۆتاییدا په یماندان. ئینجا هاوسەرگیری. به لام بیباک
بی بیرکردنه وه باسی خوۆشه ویستی ئە کرد. من حه زم ئە کرد بروا به و
په یوه ندیه بکه م، چونکه؛ رۆژ له دوای رۆژ من زیاتر هه ستم بۆ بیباک
زیادی ئە کرد. به به رده وامی له گیزاودا ئە ژيام. هه موو ره نگه کانم به
خۆ له میشی ئە بینى.

لهوه زياتر خۆم پيراگير نه کړا، خيرا ژماره کهى جوانه م داوا کړد.
 دواى چوڼى و چاکى جوانه ههر وهك دلى خه به ريدابى، پرسيارى
 ليکړدم نه گهر که سيک هه بيت له ژيامدا گيرودهى کړدم؟! منيش
 بى پيچ و په نا له نوو که وه هه موو باسه که م بو گيرايه وه. داوام ليکړد
 ناموژگاريم بکات. ههر چه نده نه مزانى جوانه هه نديک کات به دل بير
 نه کاته وه، نه ک به نه قل! به لام بو چوونى دوو که س باشته له يه که س.
 هه موو کات من و جوانه به يه که وه بيرمان نه کړده وه. زوربهى جاريش
 يه که بر يارمان نه دا. کاتيک جوانه له هه موو باسه که تيگه يشت، وتى:
 — روشنا؟ نه گهر به قسهى من نه که يت، تا زووه دوور که وه ره وه!
 نه م کابرايه راست ناکات! مه به ستيکى شاراوهى هه يه! نه و په يوه ندييه
 شتيکى زور سه يره.

له راستيدا له جوانه وه چاوه رپى نه و وه لامه نه بووم. به لام، منيش
 خوم هه مان بيرو باوه رم هه بوو.
 جوانه وتى:

— هيشتا به نيازى بچيت سه ردانى بکه يت؟ کهى نه رويت؟
 وتم:

— نازانم. له وانه يه چند روژيکى که، به لام هه موو روژيک نزيک
 نه بيتته وه، منيش دوو دلیم زياتر نه بيت.
 جوانه وتى:

— نا.. جارى چاوه رپى بکه. مه رو.. بروا بکه نه م کابرايه شتى نه ينى
 زوره.

جوانه به دهم پیکه نینه وه وتی:

— نه گهت. کی ئە لیت ناتکوژی؟ هههههههههههههه.

هەر لهو ساته یا ترسیك چوو دلمه وه. من هەرگیز بهو جوړه بیرم

لی نه کردبو وه یبیاك كابرایه کی توندو تیژ بیت. خیرا وتم:

— نا... نا... جوانه گیان، یه كجار واشمان نهوت.

هەردوو كمان پیکه نین. وتم:

— باشه. به قسه ت ئە كه م. جارێ با بمینی، شت خوێ ده رئه كه وئ.

جوانه وتی:

— ئە گەر تۆ هه موو زانیاریه کیم به یتئ وه کو ناوی سیانی، ناو نیشانی،

شوینی نیشته جیی، شوینی ئیشکردنی. له ماوه یه کی كه مدا هه موو

نه یییه کانت بو ده رئه خه م. روشنا گیان، تۆ هەر په له مه كه بزانه

چۆن كه شفئ ئە كه م. ئە گەر زانیاریه کانی راست بوو، خه لك ناسیان،

كه واته كابرایه کی راسته و زۆر ئاساییه ئە گەر برۆیت بو بینینی. به لام؛

ئە گەر زانیاریه کانی هه له بوو، كه واته هەرچی پئ وتوویت هه مووی

درۆیه. كابرأ یاری ئە كات، تۆش پئویستیت بهو جوړه كه سانه نییه،

ئێستاش ههچ زه ره ریکت نه کردوو ه.

قسه کانی جوانه م لا په سه ند بوو، خیرا هه موو زانیاریه کانم بو نارد.

جوانه وتی:

— خه مت نه بیت، من ناوی تۆ نابه م. له خوا به زیاد بیت، خه لكی

ئە مپروژه یه ك شت بو باو كیشیان ناشارنه وه. خوا خوا ی غه له تیکیانه

لیت بینن، بو ئە وهی زوو باسیكه ن. به هەر حال من لهو شاره ی ئە و

لیی ئە ژئ، هاوړیم زۆره. برۆ بخه وه ههچ خه مت نه بیت، من هەر له

ئێستاهه ئە كه ومه گه ران.

– ئازارى ناوسكم تهنكى پى هه لچنيم. تا نه هات زيادى نه كرد.
هه لسام بچمه ژووره كهى خوّم به لكو له وى خه وم لىكه ويّت. ده رگاي
ژووره كهى ره نجم كرده وه. بينيم هيشتا به خه به ره، سه يرم ليهات. لى
چوومه پيشه وه. وتم:

– نه وه بهم درهنگه قسه له گه ل كى نه كه يت؟

رهنج خيرا ته له فونه كهى داخسته وه. وتى:

– كهس نه بوو، ياريم نه كرد.

وتم:

– باشه، درۆم له گه ل نه كه يت؟ بينه بيه دهستم. له مه ولا تو

ته له فونت پينايت.

ته له فونه كهم لىسه ند. رويشتمه ژووره كهى خوّم. نه وه ندهم نه زانى

رهنج ده رگا كهى كرده وه. هاته ژووره وه. به دم زه رده خه نه يه كه وه

به ره و رووم هات، وتى:

– دايكه نه زانى چى؟

وتم:

– نه وه تو چينه كورم نه مشه و بو ناخه ويت؟

رهنج سه يريكى كردم. وه كو كه ميك شهرم بكات، وتى:

– خه وم نايهت! دايكه نامه ويّت درۆت له گه ل بكه م. نه وه باوكم

بوو. قسه م له گه ل نه كرد، باوكم هه ر باسى توى نه كرد. به خوا وا بزانه م

زۆرت بير نه كات.

منيش پيكه نيم. ده ستىكم به سه رى رهنج دا هينا. وتم:

– به راست!؟ باسى چى نه كرد؟ چون نه زانيت بيرم نه كات؟

رهنج ئەمجاره به دەنگی بەرز پیکه‌نی وه کو ئەوهی بلیت ئای چەند دەمیکه من چاوه‌رپیی ئەم باسەم! وتی:

— نازانم... هەر ئەی وت، من و دایکت زۆرمان یه کتر خوش ئەویست، دایکت گوناحه، زۆر ئیش ئە کات ئیتر زۆری باس ئە کردیت. کاتی خۆی، که له کوردوستان بوون. هەر پرسیاری ئە کرد وه کو زۆر خەمی تۆی بیت، یان بەزەیی به تۆدا بیتەوه، نازانم ئیمه هەر، که به یه کهوه ئەبین ئەو باسی تۆ ئە کات! پرسیارم له باره‌ی تۆوه لی ئە کات! وتم:

— چی؟ پرسیارت له باره‌ی چیه‌وه لی ئە کات؟! هەر دەستم به قژه نەرم و خاوه‌که‌ی رهنجدا ئەهینا. له پریکدا رهنج سه‌یریکی کردم. پیکه‌نی. شانیککی هه‌لته‌کاند. وتی:

— نازانم ئیستا هیچم له یاد نییه. ئینجا به روویه‌کی خوشه‌وه وتی:
— دایکه؟ پرسیاریکت لی بکه‌م؟ پرسیاریکی بچکۆله؟ من هیشتا وه‌لام نه‌دابوووه، ئەو خیرا وتی:
— دایکه ئیستاش تۆ وه کو جارێ باو کمت خوش ئەویت؟ توخوا... توخوا... راست پیم بلی زۆر حەز ئە که‌م بیزانم. رهنج هەردوو دەستی گرتبووم وه کو که‌سیکی گه‌وره‌ خاوه‌ن هه‌ستیکی شاره‌زا پرسیاری ئە کرد به‌دهم و به‌چاو به روو‌حی پرسیاری ئە کرد. نازانم بۆ له و کاته‌یا هه‌ستم به‌دل‌م کرد پرله‌ ئازار بوو، زۆر به سه‌ختی داچله‌ کیم، هه‌ستم کرد ته‌زویه‌کی گه‌رم سه‌رتاپامی گرت‌ه‌وه‌رو خسارم گری لیبه‌رز ئەبووه‌وه. من هیچ کاتیک ئەو پرسیاره‌م له خۆم نه‌کردبوو، به‌لام که رهنج ئەو

پرسیاره‌ی لیکردم زۆر به‌خیرایی گه‌رانمیه‌وه بۆ ئەو سالانه‌ی که من
وریوار تهنایه‌که‌مان ئەبینی، تهنایه‌که‌مان ویستیشمان ئەزانی، تهنایه
ئاواتیشمان ئەوه‌بوو که به‌یه‌که‌وه له‌مالیکدا بژین، نازانم بۆ ههر ئەو
کاته‌که‌چاوم بربوووه‌چاوی رهنج. گریانم بۆ راگیر نه‌ئە‌بوو. رهنج به
پهنجه‌که‌کانی فرمیسکه‌کانی بۆ لائە‌بردن زۆر به‌سه‌رسورمانه‌وه
ته‌ماشای ئە‌کردم. وا‌دیار بوو له‌فرمیسکه‌کانم تینه‌ئە‌گه‌یشت. کاتیک
خۆشم له‌هه‌ستی خۆم تینه‌ده‌گه‌یستم. وا‌دیار بوو پرسیاره‌که‌ی رهنج
پرسیاری خۆم بوو، که‌هه‌رگیز جورئە‌تم نه‌بوو له‌خۆم پیرسم، چونکه
ئە‌مزانی هه‌یشتا رییوار له‌ناو ئیسکو‌پروسکدا په‌نگی خواردوووه، به‌لام
به‌میشک و دلم نوکولیم لی ئە‌کرد. هه‌ناسه‌یه‌که‌م له‌قوولایی دلمه‌وه
هه‌لکیشا. چاوه‌کانم به‌ده‌ست و شکرده‌وه که‌میک زه‌رده‌خه‌نم خسته
سه‌رلێوم، هه‌ولم ئە‌دا خۆم ئاسایی پیشانی رهنج بده‌م. وتم:

— کاکه‌گیان برۆ‌بخه‌وه، ئە‌گه‌ر باوکت ئاوا‌دره‌نگ ته‌له‌فۆنت
بۆ‌بکات، ئە‌وه‌من تووره‌ئە‌کات. ئە‌و کاته‌بێ‌ته‌له‌فۆن ئە‌بیت، ئینجا
ناشه‌یلم بته‌اته‌ده‌ره‌وه، تو‌به‌یانی ئە‌بیت زوو له‌خه‌وه‌له‌بستیت،
کورم، ده‌ی‌فهرموو برۆ‌شه‌و شاد، منیش ئە‌خه‌وم.
رهنج هه‌ر ته‌ماشای ئە‌کردم. ئینجا وتی:

— نارۆم هه‌تا پیم نه‌لێت بۆ‌گریایت؟! هه‌زناکه‌یت باوکت
خۆشبویت؟! رقت له‌باوکه‌مه‌؟

جاریکی‌تر له‌پرسیاره‌کانی رهنج سه‌رم سورما. وتم:
— کاکه‌گیان ئە‌و باسه‌ئێستا کاتی نییه‌، نه‌خیر هه‌رگیز رقم له
باوکت نه‌بووه، رقیشم لێ‌ناییت. به‌لام...
خیرا رهنج وتی:

– چي؟ به لَام چي؟ تو پياويڪي كهت خوش ٿه وِيت؟ وا نيهه؟ خو
من منال نيم. ٺه زانم تو قسه له گهل پياويڪا ٺه كهيت. كهس له باوڪم
باشتر نيهه!

ديسانه وه رهنج بو جاريڪي تر تووشي سه سورماني كردم! وتم:
– كورم ٺه وه تو باسي چي ٺه كهيت؟ ٺه و قسانه په يوهنديان به تو وه
نيهه، ٺيستا برو بخه وه ميشكي خوشت به و پرسيارانه وه سه رقال مه كه.
رهنج دهستي راكيشام. وتي:

– دايكه، وه ره بو ژووره كه م، شتيڪت پيشان ٺه يه م.
منيش دوايكه وتم. رهنج ده رگاي كه نتوره كه ي كرده وه. وتي:
– دايكه، سه يري ٺه و ره سمه ي من توو باوڪم كه، ته ماشا كه چهند
جوانين. توو باوڪم چهند دلان خوشه. هه رچهنده منيش له و وينه يه دا
زور منالم، به لَام وه كو ٺيوه دلَم خوشه، پينه كه نم.
له قسه كاني رهنج باش ٺينه گه يشتم. ٺه مزاني باسي چي ٺه كات! دلَم
بو رهنج ٺيشي ٺه كرد. به لَام به هيواشي ده رگاي كه نتوره كه يم داخسته وه.
وتم:

– ٺه زانم زور جوانين. ٺه توانيت ٺه و وينه يه له سه ر ميزه كهت
دابنيت، يان به ديواره كه ي لاي سه رته وه هه ليواسيت. من پيمخوشه
تو هه موو كات وينه ي باوڪت به ٺاشڪرا له هه ر شوينيڪي ژووره كه تا
بته وِيت داينيت. به لَام رهنج گيان، ٺيستا كات بو تو زور درهنگه.
كورم په يمانت ٺه ده مي كاتيڪي كه باسي هه موو شتيڪ ٺه كه ين. ٺه زانم
ٺيستا گه و ره بو وِيت هه ز ٺه كهيت هه موو شتيڪت لا رونو ٺاشڪرا
بيت، منيش پيم خوشه له راستي باسه كان ٺيبگهيت. ٺيستاش تكات
ٺينه كه م پرسيارى تر مه كه.

شەوباشم لیکرد. رەنج تیگەیشت، کە نامەویت وەلامی
پرسیارەکانی بدەمەو، بە کزیە کەو وەوتی:
— باشە دایکە گیان شەو شاد.

منیش رویشتمە سەر جیگاکە ی خۆم، بەلام ئازاری ناوسکم هەر،
لەزیادبووندا بوو. خەوم لی نە کەوت. هەتائەهات ناو مەعیدەم ئازاری
زیادی ئەکرد. کاتیک خەریک بوو خەوم لی ئە کەوت، رەنج هاتە
ژووورە کەم. لێفە کە ی لە سەرم لابرد. وتی:

— دایکە بۆ هیشتا خەوتوی؟ نارۆیت بۆ ئیش؟

سەریکم بەرز کردەو، وتم:

— بۆ سەعات چەنە؟

رەنج زۆر بە سەرسورمانەو سەیریکی کردم. وتی:

— شەشو نیو، کات نەماو. دایکە چیتە؟ نەخۆشی؟

وتم:

— ناتوانم برۆم بۆ ئیش شەو نەخەوتووم. ئە ی تۆ خۆت ئامادە

کردوو بۆ قوتابخانە؟

رەنج وتی:

— بەلی، من ئامادەم. بەلام پاسە کە شکاو، ئەمڕۆ ئەبیت تۆ

بمگە یەنیتە قوتابخانە. ئیستا نامەیان بۆ ناردووم تەماشای تە لەفۆنە کەت

بکە دیارە بۆ تۆشیان ناردوو.

هەر، کە گویم لە رەنج بوو، وەخت بوو شەقم ئەبرد. من شەوی

رابردوو یە ک کاتر میڕ خەوم لێنە کەوتبوو. ئازاری ناو سکیشم تەواو

بیزاری کردبووم. خۆم گرت تا کو رەنج بۆ قوتابخانە بروات، ئەوسا

گەر باش نەبووم بەرەو نەخۆشخانە برۆم. ئیستاش ئەو پیم ئەلێت من

بیگہ یہ نمہ قوتابخانہ، چونکہ پاسہ کہ یان شکاوه. زور بہ ہیواشی له ناو
جیگا کہم ہاتمہ دہری. بہ ناچاری وتم:

— باشہ با خوم نامادہ بکہم ئیستا ئہ تگہ یہ نم.

بہ لام رہنج زانی من زور ماندوو نہ خوشم. وتی:

— دایکہ، قہیناکا. ناروم بو قوتابخانہ ئہ مرو له گہل تو له مال ئہ بم.

وتم:

— نایت ہەر ئیستا خوم ئہ تگہ یہ نم.

خیرا خوم پیچایہ وہ جلیکی زورم لہ بہر کرد. گہ یاندم. بہ لام له

ریگا پیم وت، ئہ گہر پاسہ کہ تان ہەر چاک نہ بوو، ئہ وا بہ باوکت

بلی بتگہرینتہ وہ. چونکہ لہ وہ ئہ چیت پیویست بکات من ہەر ئیستا

سہردانی نہ خوشخانہ بکہم.

پاش ئه وهی ره نجم گه یانده قوتابخانه، په یوه ندیم به ئیشه که مه وه کرد. پیموتن که ناتوانم برۆم بۆ ئه وی. ته ندروستیم باش نییه. خیرا به ره و نه خوشخانه رویشتم، بی ئه وهی چاوه ریئی وه لام بکه م. رویشتم بۆ شوینی فریاگوزاری، دواى چاوه روانیه کی زۆر، پشکنینیکی چریان بۆ کردم. دواى وتیان، هیچت نییه. برۆ ماله وه ئه و حه بانه بخۆ که ی هه ستت به هیلاکی کرد بخه وه، که هه ستیشت کرد برسیته خواردن بخۆ. زۆر سه رسام بووم. وتم:

— ئه گه ره هیچم نییه ئه ی بۆ ده رمانم ئه یه نی؟

پزیشکه که وتی:

— خانم ئه وه ده رمانه بۆ میشکته. چونکه تو زۆر بیر ئه که یته وه، پیوستیت به جوړه حه یکه که یارمه تیت بدات بۆ ئه وهی ئارامت بکاته وه، کاتیک خه وت لیده که ویت پشویه کی باش وه رده گریت و ده حه ویته وه ئه وسا ئازاره کانیشتم نامینیت. ناوسک و گه دت هیچی نییه. به لام زۆر بیر ئه که یته وه پاله په ستویه کی زۆر له سه ر میشکته، ئه بیت بزانیته، که میشکت پیوستی به حه وانه وه یه تا کو ئیشه کانی به باشی جی به جی بکات. ئازاری گه ده زۆر جار په یوه ندی هه یه به زۆر بیر کردنه وه.

كاتيك نه خوځخانه كه م جي هيشت و چومه ناو ئو تو مپيله كه م، سه پري
 موباييله كه م كرد، بينيم بيياك چهند نامه يه كي ناردبوو ته نها برتي بوو له
 (چوني، باشي، چه پكه گول و دل).

منيش ههر وهك جار ان وه لامم دايه وه. به لام پيم نه وت:
 — له نه خوځخانه بووم و نه خو شم.

دوايي نامه ي تری بو ناردم نووسيوي:

— دل كه م نه مرؤ زور سه رقالي ئيشم، زوريش ناساغم.

ايم پرسى نه تيجه ي پشكنينه كه ي هه فته ي پيشوت و هر گرت ه وه؟ چي
 بوو؟

له وه لامدا بوي نووسيم:

— چي؟ پشكنيني چي؟

نووسيم:

— خو ت پيت وتم، بيرت چو وه وه؟!

پاش تو زيك نووسي:

— ئا.. راسته كه يت! جارئ ماوه. وه لا بيرم چو بو وه وه.

ئيتر من هيچي ترم نه نووسي. جار يكي تر نامه يه كي نارد، نوسيوي:

— گيانه كه م زورم خو شه وييت تو ته نها خو شه ويستي منيت. به لام

نه مرؤ زور بيتا قه تم.

منيش بوم نووسي:

— نه گهر نه وهنده بيتا قه تي، برؤ بو مال ه وه. ئيش مه كه، خو له برسا

نامريت! نووسي:

— نا گيانه كه م نا ييت من ئيش جي بيلم. خو م خاوه ني ئيشه كه م، ههر

نه ييت خو م هه موو كاته كه ليره ناماده بم.

كات گه‌یشتبووه نزیك نیوه‌رۆ، منیش گه‌یشتمه ماله‌وه. چایه‌کی
 لیۆم دروست کرد، دوو که‌وچک هه‌نگوینم تی کرد، هه‌ر به‌گه‌رمی
 خواردمه‌وه. له‌سه‌ر تا‌که‌قه‌نه‌فه‌که‌ دیسان لی راکشام، په‌تۆیه‌کی
 گه‌رمو گورم به‌خۆمدا کیشا. ویستم خه‌وم لی بکه‌ویت تا‌کو تو‌زیک
 ئیسراحت بکه‌م، زۆریش خه‌والوو بووم، هیشتا ئازاره‌که‌م هه‌ر
 وه‌کو خۆی بوو، تاو تاویش ئه‌گریام بۆ باوکم هیچ هه‌والیکی باوکم
 نه‌ئه‌زانی. پێش دوو رۆژ دایکم بۆی باسکردم، که‌باوکم پێویستی به‌
 نه‌شته‌رگه‌ری گورچیله‌یه، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پاله‌په‌ستۆی خۆینی به‌رزه،
 دکتۆره‌کان جارێ چاوه‌رپێ ئه‌وه‌ ئه‌که‌ن که‌میک پاله‌په‌ستۆی خۆینی
 جیگیریت. پاشان نه‌شته‌رگه‌ریه‌که‌ی بۆ ئه‌نجام بده‌ن، هه‌رچه‌نده
 باوکم ته‌مه‌نی زۆر بوو ئه‌وه‌ش ترسیکی زۆری لای هه‌موومان دروست
 کردبوو. جار‌جاریش به‌خۆم ئه‌وت:

— دکتۆره‌که‌ راستی کرد، من مێشکم به‌هه‌موو شتی‌که‌وه‌ مه‌شغوول،
 پێویست ئه‌کات زیاتر ئاگاداری خۆم بکه‌م، گه‌ر له‌به‌ر خۆم نا له‌به‌ر
 ره‌نجی کورم.

ته‌واو خۆم مت کرد، نقه‌م له‌خۆم بری، چاوه‌رپیم ئه‌کرد که‌میک
 ئازاره‌که‌م بشکیت. پاش کاتر می‌ریک هیچ خه‌وم لی نه‌که‌وت، به‌لام
 ئازاره‌که‌م هه‌ندی‌ک بیده‌نگ بوو. سه‌ره‌رای نا ئارامی باری ته‌ندروستی و
 باری ده‌روونیم، خه‌یالم رو‌یشت بۆ لای بیباک:

— ئه‌بی‌ت ئه‌و چۆن بی‌ت؟

بەزەيىم بەودا ئەھاتەو، كە بەو ئازارەو ئىش ئەكات، خۆ
ھېچ نەيىت من ئەتوانم لە مال بىنمەو. بەلام ئەو داماو ناشتوانىت
ئىشە كەى جىھىلىت و پشوو يەك وەر بگريت. خەم داىگرتەم. نامە يە كم
بۆ نارد پرسیارم كرد:

– ئىستا چۆنى؟

وہلام نەبوو. ھەر چاوەرپم كرد وہلام نەبو!. دواى يەك كاتزمير
بۆم نووسى:

– بىياك بۆ وہلامت نىيە؟ دلەم لە مەراقايە، پىم بلى چۆن بوويت.

دواى دوو كاتزمير نووسى:

– زۆر باشم ھىچم نىيە!

نووسىم:

– ياخوا باش بيت.

دواى كاتزميرىك نامە يە كى نارد نووسى:

– خۆشەويستە كەم، بىروا بكە تۆ ھەموو دنيات بىر بردوومە تەو،

رۆشنا گيان تۆ دلى منيت. ئىستا كەمىك سەرقالم. دواى خۆم
پەيوەندىت پىوہ ئە كەم. باشە دلە كەم؟

منىش بىدەنگ بووم. ئىتر ھىچم نەنارد. بەدەم ئازارەو كەمىك

خواردنم دروست كرد. جار جارىش رائە كسام، ھەستم بە ماندوبونىكى

زۆر ئە كرد، وامئەزانى ھەموو گيانم تىكشكاوہ. زۆر بىتاقەت بووم،

خۆشم نەمزانى تووشى چى بووم!. بەلام ھەرچەند فەيسبووك

وماسنجەرە كەم ئە كردەوہ بىياك ئەيىنى لەسەر خەت بوو. كاتىك ئەو

بە منى وت، سەرقالەو مەژغولى ئىشە.

ئەو شەوہ کات درەنگ بوو. بەلام من ھېشتا كەمىك ئازارم مابوو،
بىياك تەلەفونى كرد. وہ لامم دايەوہ. وتى:

– چۆنى دلە گيان ئەوہ بو ئەمرۆ بى دەنگ بوويت؟ خەرىكى چى
بوويت؟

وتم:

– ئەمرۆ لە مال بووم تۆزىك بىتاقەت بووم، خەرىكى ھىچ نەبووم،
بەلام تۆ خۆت پىتوتم، لە ئىش سەرقالى. ئەوہ چىہ ئەلى شتت بىر
ئەچىتەوہ!؟

بىياك كەمىك بىدەنگ بوو. ئىنجا وتى:

– وەلا راست ئەكەيت. ئا.. بە خوا ھەر زۆر مەشغوول بووم.
خۆت ئەزانىت من خۆم خاوەن ئىشەكەم، ئەبىت خۆم سەرۆكارى
ھەموو شتىك بكەم.

وتم:

– راستە. خوا فرسەتت بات!

ئىنجا دىسان ھەمان پرسیارى كردهوہ:

– ئى گولەكەم ئەمرۆ چىت كرد لە مال بوويت؟

تۆزىك باسى نەخوشىيەكەى خۆمم بو كرد، وتم:

– ئەى تۆ خەرىكى چى بوويت؟

وتى:

– منىش ھەر وەكو ھەموو رۆژىك لە ئىش بووم. بەلام ھەموو

مىشك و دلم لای تۆيە.

دیسانہ وہ کہوتہ وہ باسکردنی خوشہ ویستی خوی و دوار و ژمان بہ
یہ کہ وہ. زور خوش حالی خوی دہر ئہ بری، کہ منی ناسیوہ. پیی وتم:
— لہوتی توم ناسیوہ، ژیانم زور گوراوہ. دلّم زور بہ تو خوشہ.
منیش زور لہ قسہ کانی سہرم سورما! ہیچم نہوت. بیرم لہ قسہ کانی
ئہ کردہ وہ. پاش کہمیک وتی:

— گیانہ کہم ئہ وہ بو قسہ ناکہیت؟ بیرم ناکہیت؟
وتم:

— بیگومان بیرت ئہ کہم، حہزئہ کہم قسہ بکہین. بہ لام وہ کو
بومباسکردیت ئہ مرؤ چووم بو نہ خوشخانہ، ئیستاش کہمیک ہست
بہ ماندووبوون ئہ کہم. ئہ گہر لات ئاساییہ، بہ یانی قسہ ئہ کہین، باشہ؟
بہ لالووتیکہ وہ وتی:

— باشہ، کیشہ نییہ. منیش ئہ خہوم. شہو شاد.

چہند جاریک تیبینیم کردبوو، کہ پیی ئہ وتم، ئہ چیت بو خہوتن.
بہ لام ئہ و ہیشتا لہ سہر خہت بوو. لہ سہر فہیسبوک، یان کاتیک، کہ لہ
ئیش ئہ بوو، بہ منی ئہوت:

— دلہ کہم، تہ لہ فونہ کہم ئہ کوژینمہ وہ بو ئہ وہی کہس پہ یوہ ندیم
پیوہ نہ کات، چونکہ کاتی ئیشکردن من ناتوانم وہ لامی کہس بدہمہ وہ.
بہ لام زور جار ئاگادار بووم دیسان لہ سہر خہت بوو:

ئہ وہ زیاتر منی خستبووہ گومانہ وہ. بہ تاییہت کاتیک پرسیارم لی
ئہ کرد بو وا ئہ کات؟ ئہ و ئیوت وانییہ. تو ہلہیت. سویندی ئہ خوارد،
کہ ہہموو روژہ کہ لہ سہر خہت نہ بووہ. ہہموو جار ئیوت، بروابکہ
من روژ، لہ دواى روژ زیاتر توم خوش ئہویت!. زور جار ئیوت،
بروا بکہ بہ گیانی دایکم لای من تو پیروژترین، گہورہترین کہسیت.

تۆ پەرستگای منی، بروام پی بکه خوشمئوویت. تهنه کیشهی من
ئیشه کهمه کاتم زۆر لی ئەبات. هه موو جار دواي قسه کانی بروام پی
ئه هینا، خوّم بههله ئەزانی. به لام لههه مان کاتدا دلم شتیکی کهی
پیئوتم!

پاش ماوهیه ک بروام هینا بیباک کیشهیه کی گهورهی ههیه! به لام له
منی ئەشاریتهوه. ئەو وا باسی بو من کردبوو، که باری ئابووری زۆر
باشه، خاوهنی ئیشیکی زۆر گهوره و گرنکه، پارهیه کی باشی دهست
ئه کهویت. له دواي مردنی باوکیشی پارهیه کی زۆریشی بو جی ماوه.
ههروهها خاوهنی مولکو مالیکی زۆره. هه موو جار ئەیوت:

— روشنا گیان، کاتیک، که شوت به من کرد، ئیتر هیچ پیویست
ناکات ئیش بکهیت. بو خۆت هه ر شازنی مال به. من پیویستم به ئیشی
تۆ ناییت. ریگهی زۆری داناوو بو بهخته وهریمان، خهوی گهورهی
ئه بینی له خوشی زیان و پیکه وه بوونمان. منیش هه رچی ئەو ئەیوت،
هه ر وه کو قسهی پیاو خاوهن پهیمان لیم وهرئه گرت، چونکه ئەو به
بروایه کی زۆره وه ئەو قسانه ی ئە کرد. به لام من هه ر گیز پهیمانی قورسم
پی نه دا، شتیکیشم نهوت، که مه بهستم نهییت.

به يانی، که له خه وهه ستام، چووم بو ئیش. بیباک هیچ دهنگی نه بوو. زورم ترس لی نیش. لهو بروایه دا بووم، که له وانیه زور بیتاقه تی نه خو شیه که ی بیت. به لام حزم نه کرد هه والی پیرسم، هه تا کو خو ی نامه ئه نیریت. پشووی نیوه رۆ هات بیباک هیشتا دهنگی نییه! رۆژانی، که تا ئه وه کاته ئه وهنده ی نامه ئه نارد، فریای وه لامدانه وه ی نه ئه که وتم. به لام ئه مه چه ند رۆژیکه زور به که می نامه ئه نیریت، ئه و رۆژه تا ئه وه کاته ش هه ر دهنگی نه بوو. ئیتر له وه زیاتر خو م پی رانه گیرا. نامه یه کم بو نارد. نووسیم:

— بیباک گیان، ئیستا چۆنی؟

وه لامی نه بوو. هه ر له خو مه وه ته له فونیکم بو جوانه کرد. وتم:

— جووجه گیان، خیرا، کاتم زور نییه. پیم بلی چیتکرد؟

جوانه پیکه نی. وتی:

— بروا بکه ئیستا له دلها بوویت.

وتم:

— ده باشه هیچت کرد؟ ئه زانی باسی چی ئه که م؟

وتی:

— ئه ی چۆن نازانم! مه گه ر هاوړی تو نه بم. به دهنگی به رز

قاقایه کی لیدا. ئینجا وتی:

— رۆشنا گیان، شتیکی که میان پی وتووم، به لام ئه مشه و زانیاری

زیاترم پی ئه لین. وه کو پیم وتیت په له مه که، زور وریابه. ئه گه ر

ئه توانی قسه ی له گه ل مه که تا کو خو م هه موو شتیکت بو باس ئه که م.

وتم:

– ئىنجا خۆ دۆلم شەق ئەبات.

تۆزىك بىرم كردهوه. ئىنجا وتم:

– جوانه گيان، ده تۆ ئىستا ئەوهى ئەيزانى پىم بلى.

جوانه خىرا وتى:

– توخوارو شىنا گيان خۆت بگره، هه مووى چەند سەعاتىكى كەيه،

ئەوسا هه موو شت ئەزانى.

وتم:

– باشه. بەلام بە خوا دۆلم زۆر لايەتى، دوينى وتى بىتاقەتە، ئەمروش

هيچ دەنگى نيه. ئەترسم له نه خووشخانه كەوتىت.

جوانه پىكەنى. وتى:

– نا.. مەترسه. هيچى نيه، بە قوربان تۆ ئاگات له خۆت يىت.

نامەشى بۆ مەنيرە بە قسەم بکە.

وتم:

– ئاخخ بە دەست تۆوه. باشه.

خواحافىزيمان كرد. خۆم بە خۆم وت، بە خوا دياره له

نه خووشخانه يه. بەلام هەر چەند فەيسبوکە كەم ئە كردهوه، ئەمبىنى له

سەر خەت بوو. ماسنجره كەشى كراوه بوو! نەك هەر ئەوهش، هەندى

گۆرانى و نوكتەى پۆست كردبوو. ئەمەش زياتر منى خستە گومانەوه!

بەلام ئەى بۆ وهلامى من ناداتهوه؟! خەريك بوو ناو مېشكى خۆم

ئەخوارد بە بىر كردهوه، بۆچى هيچ هه والى من ناپرسىت پاش ئەوهى

زانى نه خووش بووم؟! ئەى كوا خووشەويستى؟ بيباك بە قسەى خۆى

هه موو جار ئەلئيت ياخوا من نه خووش بم نەك تۆ، هه زار جار ئەلئيت

ياخو قەزاي تۆ لە من بکەويّت! ئەي کەواتە ئیستا بۆ ھەوائیکيش
ناپرسیت؟! وەلا سەیرە! ئەو رۆژە ھەر نەمزانی چۆن ئیشم کرد. تا کو
گەیشتمە مالەوہ من ھەر چاوەرپیی وەلامی جوانە بووم، لە ھەمان کاتدا
چاوەرپیی بیباک بووم ھەوائیکم پرسیت. بەلام ھیچ دەنگیک نەبوو. لە
کو تايیدا پیم لە جەرگی خۆم نا ھەر، کە گەیشتمە مالەوہ. پيش ئەوہی
خەمی خواردن دروستکردنم بیّت، دەستم دایە تەلەفۆنە کەم نامەم بۆ
نارد، کە بۆچی وەلام ناداتەوہ پرسیارم کرد. نووسیم:
— بیباک چۆنی، باشر بوویت؟ بۆچی دەنگت نییە؟

پاش نیو کاتزمیر نووسی:

– (جا تو ههقت چیه! بو پرسیار ئه کهیت؟! ئه وه کهی کیشهی
تویه!)

که ئه و نووسینه م بینی! چاوم زه قبوووه ده م داچه قا! هه ستمکرد
بو سائیک میشکم وهستا! پرسیارم له خۆم کرد:

– چیبییی؟! من ههقم چیه؟! بو پرسیار ئه کهم؟! کیشهی من نییه؟!
ئه م قسانه چین؟ ئه مه بیباکه وا.. به.. من ئه لیت؟!

من له و کاته دا تووشی سه سورمانیکی یه گجار گه وره بووم! وامزانی
به هه له قسه له گه له که سیکی تر ئه کهم! به هه له نامه م بو که سیکی تر
ناردوووه. هه ر له و کاته دا وامزانی ته ورکیان به سه رمدا کیشا! سه رم
گیژی ئه خوارد. دلم خیرا لئی ئه دا. وه ستام. هه ر ته ماشای نامه که یم
ئه کرد. بو ماوهی چهند چرکه یه که هه ر ئه مخوینده وه، ئه مخوینده وه:
– چیبییی؟

سه ره تا وام ئه زانی چاوم ریشکه و پیشکه ئه کات. واقم ورما بوو.
بو ماوه یه که هه ستم ئه کرد سربووم. زۆرم له خۆم ئه کرد پرسیار لئی
بکه م بو وا ئه لیت؟ تو بلیی به راستی بیت، یان گالته م له گه له ئه کات؟!
نه مئه زانی پرسیار چی لئی بکه م! له خۆم ئه پرسی:
– بوچی بیباکه به و شیوه یه وه لامی من ئه داته وه؟ ناییت! هه رگیز
ناییت!

پاش تۆزیک خۆم به خۆم وت:
– دیاره ئه یه ویت گالته م له گه له بکات.

هەر بیرم ئە کردەوہ:

— پۆیست ئە کات وە لَام بدەمەوہ؟

چاوەرێم کرد، کە خۆی شتێک بنیریت. بە لَام هیچ نەبوو. منیش خەریک بووم لە پێستی خۆم ئە چوومە دەرەوہ، بە جۆریک توورە بووم، مێشکم ئاگری تیبەر بوو بوو. ئە ترسام بە راستی بیت. ئە ترسام ئەوہ راستییە کە ی بیاک بیت! ئەو هەموو کاتە من پێی هەلخەلەتابم! ئە ترسام پێم بلێت، تۆ بێ ئەقل ترین ژن بوویت! ئینجا پێم پێ بکەنیت. ئە ترسام پێم بلێ برو هە ی بێ مێشک چۆن بروات بە من کرد؟! بە خوا چاک کەرم کردیت! بە لَام لە هەمان کاتدا پەشیمان ئە بوومەوہ. ئە موت:

— نا.. نا.. وا دیارە بیاک ئە مرۆ لە ئیش توورە بووہ، یان کیشە یە کی هە یە، بۆ یە بە و جۆرە قسەم لە گەل ئە کات، منیش ئە بیت تیبگەم، کە ئە ویش ژانی ناخۆشی زۆر بینوہ. بروانا کەم بیاک لە کردنی ئەم قسە یە هیچ مە بە ستیکی هە بیت! ئە بیت منیش تۆزیک هیمن و خۆرا گریبم! تۆزیک خۆم ئارام کردەوہ. با ئەم جارەش نامە یە کی تری بۆ بنیرم. لە وانە یە لە شتێک توورە بوویت هیچ پە یوہ ندیشی بە منەوہ نە بیت.

نووسیم:

— بیاک ئەوہ بۆ وا ئە لیت؟ لە چی توورە ییت؟ بە راستە من هەقم

نییە پرسیارت لی بکەم؟

هەر بەوہنە ی یە ک و دوو نووسی:

— رۆشنا، چییە ئە لێی لە کوردی تینا گەیت؟! پێم وتیت تۆ هەقی

منت نە بیت. نامە ویت قسەت لە گەل بکەم. تۆ کیت؟ ئیتر بەسە

بیزاریشم مە کە. کاتی تۆ... تەواو بوو... تەواو.

هەر، کە ئەو نووسینانەم بینی، وە کو شیتم لی هات. بە چوار دەوری

خوما ئەخولامەوہ. نەمئەزانی چی بکہم. دانیشم؟ بە پیوہ بم؟ ھەموو گیانم ئەلەرزى:

— ئەم قسانە چىن؟ بۆ؟ بۆچی بىياک وا ئەلئیت؟ ئەبیت ئەمە بىياک خۆى بىت؟! ئایا ئەمەى ئەبىینم راستە یان خەوہ؟ چۆن بىياک وا بە من ئەلئیت؟ چی تەواو؟!

تەلەفۆنە کەشم بە دەستەوہ بوو، ھەر سەیرم ئەکرد، نامە کانم ئەخۆئىندەوہ. نایبیت ئەمە راست نییە، ئەمە خۆى نییە!. بریار بوو من بەیانى بۆ لای بىياک برۆم. تەلەفۆنم کرد بۆ ماسنجەرە کەى. دواى یەك جەرەس بە سەرمدا داخستەوہ. دواى نامە یە کى بۆ ناردم. نووسیووی: — ئەوہ چیتە.. ئەلئى تۆ لە قسە تىناگەیت؟ ھەى بى مېشک؟! نەخەلەتئى تەلەفۆن بۆ من بکہیت، یان نامەم بۆ بنیریت. تەواو پیموتیت کاتى تۆ تەواو، ئیتر تى بگە. بە ھىچ شیوہ یەك پە یوہ ندیم پیوہ نە کەیت. ھەھەھەھەھەھەھەھە.

من زیاترو زیاتر، سەرم لى تیکچوو بوو لە کوتوپرى ئەو قسانەى، کە بە ھىچ جۆرىک چاوەرئى نەبووم، کە رۆژئیک لە رۆژان لە بىياک بىبىستم!. توشى سەرسورمانئیک و شوکىکى یە کجار سەخت بوم. ئەمزانی کاتى ھاتنەوہى رەنج نزیکە بەلام توانای ھەستانم نەبوو، تاکو بەرەو چىشتخانە کە برۆم خواردنئیک دروست بکہم. لە راستیدا لە کوتوپرى ئەو نامانە، توانای جوولەم نەما بوو. ھەستم ئەکرد مېشکم وەستاوہ. ھەستم ئەکرد، ھەموو پارچە کانى گیانم لە ئىش کەوتوون. بىرم ئەکردەوہ ئاخىر بۆچی بىياک ئەو قسانە بە من بلئیت؟ بە ھىچ جۆرىک مېشکم قبوولئى نەدە کرد. ھەر چۆنئیک بوو، تەلەفۆنە کەم داخست. بەلام بۆ یەك چرکە ئەو نووسینانە لە پىش چاوم ون نەدەبوون.

له پریکدا له دهنگی لیدانی دەرگا که راجله کیم رویشتم دەرگا که
بکه مه وه:

— سه یرم لی دیت؟ ئەبیت کی بیت؟ ئە گەر رهنج بیت، بو له دەرگا
ئەدات؟! خوی کللی پییه!

دەرگام کرده وه. تهماشام کرد رهنج له پیش باوکیه وه راوه ستاوه.
به دەم زه رده خه نه یه که وه وتی:

— دایکه، باوکم خواردنی بو هیناوی!

وه کو گویم لینه بوو بیت. هەر تهماشام ئە کردن. ئەوانیش
هەردووکیان هەر تهماشایان ئە کردم، وه کو چاوه رپی من بکه ن شتیئ
بلیم. ئینجا وتم:

— ها.. خواردنی چی.. بو؟

سه یریکی ریوارم کرد. وتم:

— خواردنی چی؟ بو خواردنت هیناوه؟

ئەویش وا دیار بوو ههستی کرد، که من کیشه یه کم هه یه. ئاسایی
نیم. به دهنگیکی زور له سەر خو وتی:

— ئەمرۆ رهنج باسی بو کردم، دوینی تو نه خوش بوویت. منیش به
هه ل زانی خواردنت بو بهینم. بو ئە وهی خه ریکی چیشته لێنان نه بیت،
خۆت ماندوو نه کهیت.

منیش له داخی نووسینه کانی بیباک! به رچاوی خۆم نه ده بینی. هیئنده
توو ره و بیزار بووم. ئەویش به هه موو ئەقلیکیه وه ئەیه ویت هه ل له

نه خوښييه كه م وهر بگريټ، تاكو ريزو خوښه ويستي خوي دهر برټ.
سهر يكم راوه شانده. وتم:

— نا... نا سو پاس، ئيستا خواردن دروست نه كه م. نه مړو ته ندر و ستم
زور له دويني باشته.

دهستي رهنجم راكيشا هينامه ژور وه. به لام ريوار له ناودهر گاكه دا
به زهر فيكه وه راوه ستابوو، چاوه رپي نه كرد بليم فهرموو وهره ژور وه.
رهنج هيچ گويي به قسه كه ي من نه دا، ئاورپكي له باوكي دايه وه وتي:
— باوكه وهره ژور وه.

من خهريك بوو قسه بكه م، رهنج خيرا رووي وهر گيرا، وتي:
— دايكه، باوكم خواردني بو هه موومان هيناوه بو نه وه ي ئيستا به
يه كه وه بيخوين، باوكم خه مي توي بوو. من پيم وت تو نه خوشيت.
ناچار هيچ قسه م پينه ما. وتم:

— باشه. كاك ريوار فهرموو وهره ژور وه.
هه ردووكيان هاتنه ژور وه. منيش ميشك و دلم گري تبه ربوو،
ئاگام له كهس نه مابوو، هه ر خه يالم لاي قسه كاني بياك بوو. نه مويست
خوم بدز مه وه. خيرا په يوه ندي به جوانه وه بكه م. بزانه هه والي چي
پيه! رهنج باوكي راكيشا بو سهرم يزي نانخواردنه كه. خيرا زهر فكه يان
كرده وه. قاپ، كهوچك، چه تاليان دانا. به هه ردووكيان سهرم يزيان
ئاماده كرد. خواردنه كانيان دهر هينا. منيش هه ر ته ماشام نه كردن.
به لام ميشكم هه مووي له شوينيكي تر بوو. ناچار نه وانم به جي هيشت،
رويشتم موبايله كه م كرده وه. بينيم چند نامه يه كم له لايه ن بيا كه وه بو
هاتووه نوسيوي:

— دلہ کہم چیتہ؟ بۆ بیدہنگی؟

لہ نامہ یہ کی تر دا نووسیویہ تی:

— خوْشم ئەوئیت، بیرت ئە کہم روْشنا گیان. بۆ وہ لامت نییہ؟

دیسان باسی خوْی ئە کات چہندی خوْش ئەوئیم. کاتیک ئەو نامانہم
بینی، ئەوہندہی تر واقم ورمما. ہەر ئەمخوئندہوہ. بہراوردم ئە کردن
لہ گہل نامہ کانی پیش کاتزمیریک! ہیچ حالی نہبووم. لہ خوْمم پرسی:

— ئەمانہ چین؟ ئەمہ کییہ؟

هیچ تینہ گہیشتم، خیرا خیرا رنج بانگی ئە کردم:

— دایکہ... دایکہ وەرہ خواردنہ کەت سارد بووہوہ. دەی چاوہرئیتین!
منیش خوا خوام بوو کہس ئەو روخسارہ پەشوْکاوہم نہبینیت،
چونکہ توانای شاردنہوہیم نہبوو. کاتیکم زانی رنج ہاتہ ژوورہ کہم،
وتی:

— دایکہ ئەوہ چیتہ؟ دەوہرہ نانہ کەت بخۆ. بہ خواہەتا توْ لہ گہلمان

دانہنیشیت منیش نان ناخۆم!

بەدەنگیکی پرلہ ئازار و لەسەر خوْ وتم:

— باشہ کورہ کہم، با دەستم بشۆم، ہەر ئیستا منیش ئامادہ ئەبم.

لہ راستیدا چاوہرئیی ہەلئیک بووم بۆئەوہی پەبوہندی بہ جوانہوہ
بکہم. بہ لام جوانہ خوْی تەلەفۆنی کرد. خیرا وہ لامم دایہوہ:

— ہەلاو...!

جوان زۆر بہ خیرایی وتی:

— روْشنا گیان ئە گەر ئەو کابرایہ تەلەفۆنی بۆ کردیت وہ لامی

نەدەیتەوہ! پشتگوئی بخە.

وتم:

— بۆ؟ خیرا پییم بلی چی ئەزانی؟!

وتی:

— زۆر شت ئەزانم. ئەو کابرایه...

تەلەفۆنە که داخرایه وه. که سهیرم کرد مۆبایله کهم مردبوو، ئەبووایه شه حنم بکردایه. ناچار به رووی گرژو مۆنه وه رویشتم له سهەر میزه که له گەل رهنج و ریوار بۆ نان خواردن دانیشتم. ریوار ئەوهندهی خواردن هینابوو بهشی ده کهس، به لام من هیچم بۆ نه خورا، هەر چند زۆریشم له خۆم ئەکرد. به لام توانام نه بوو. ریوار زوو زوو به لایه کی چاو سهیریکی ئەکردم. ههستم ئەکرد ئەیه ویت قسه بکات. به لام من کاتم پینه دا، ئەوهنده میشکم جهنجال بوو، توانای قسه کردنیشم نه بوو. ئەویش ههستی کرد، که من شله ژاو له شتیك بیزارم. هەر زوو تیگه یشت. هەر ئەوهندهی وت:

— روشنا خان، ئەگەر بیتاقت بوویت، یان هه رشتیكت پیویست

بوو، تکایه تەلەفۆن بکه، با ئاگادار بم.

منیش به سهەر سورمانیکه وه سهیریکم کرد. له راستیدا هیچ وه لامیکم

پێ نه بوو. نه مزانی چی بلییم. هەر ئەوهنده نه ییت، وتم:

— دهست خۆش بۆ خواردنه کانت. سوپاس.

ئەویش پاش تۆزیک خواحافیزی کرد.

دوای چەند خولە كیك تەلەفۆنم بۆ جوانە كردهووە. دەنگی نەبوو.
دوایی نامەیه كی بۆ ناردم نووسیوی: —
رۆشنا هەموو شت لە گەل (بێناو) رابگره! دوایی خۆم تەلەفۆنت
بۆ ئە كەم.

لەو كاتەدا من چاوه‌ریی جوانە بووم هەوایی زیاترم پێبلیت، بێباك
بەردەوام نامەى بۆ ئەناردم. نووسیوی: —
دلم تەقى وەلامم بەرەووە. رۆشنا گیان بەقوربانتم، دله كەم،
ئەو تۆ لە كوئیت؟!

خۆم راگرت. هیچم بۆ نەنووسی. چەند كاتژمێریك چاوه‌ریی جوانە
بووم. بەلام هیچ دەنگی نەبوو. بێباكیش هەر نامەى ئەنارد. بپارمدا
یەك نامەى بۆ بنووسم:

— ئەو قسانە چى بوو؟ بۆ وات پى وتم؟

نووسی:

— من..؟! دله گیان ئەو بە راسته؟ من چۆن شتى بێمانات بۆ
ئەنووسم؟ كى ئەتوانى كفرى بەو جۆره له بەرامبەر تۆى خۆشه‌ويستدا
بكات؟!

نووسیم:

— تۆ... تۆ كردت. بەلام پیم بلی بۆ؟!

بێباك نووسی:

— ئەو چیتە؟ ئەو قسانە بە راسته؟ یان رائه‌بویری؟

نووسیم:

– تۆ پېم بلى ئەو قسانە چىيە؟ تۆ رانە بويريت. من مېشکم
ئە خوئتتەو. خەرىكە شىت ئەبم. بەس پېم بلى ئەمە چىيە؟

بىياك نووسى:

– نازانم! ئاگادار نيم! نازانم باسى چى ئە كەيت! من ئەمرو ھەر
چاۋەرپى تۆ بووم نامەيەك بنيريت.

نووسيم:

– يە عنى تۆ نە بوويت؟ ئاگاشت لى نىيە؟!

نووسى:

– نە. بە خوا نازانم باسى چى ئە كەيت! كى وەلامى دايتەو؟ چىيان

پى وتيت؟!

نووسيم:

– ئە گەر تۆ نە بوويت؟ ئەى كى بوو؟ ئەزانم خۆت بوويت!

نووسى:

– برۋا بکە، من نە بووم. من لە دوئىتتەو فەيسبوکە كەم ھاكراوہ.

ئەوہى وەلامى تۆى دايتەو من نە بووم، ناشزانم كىيە!

نووسيم:

– ئەوہ تۆ ئەلپى قسە بو منال ئە كەيت، ھاكى چى كراويت؟ ئەى

ئەوہ نىيە ھەمان فەيسبووك، ھەمان ماسنجەر بە كار ئەھىتتە؟! چىيە

ئەتەوئ شىتم كەيت؟

نووسى:

– نا.. گيانە كەم ئەمە تازەيە، خىرا تۆم ئاد كرد، بو ئەوہى پەيوەندىت

پيوە بکەم.

دوای ئەو قسانە من ئیتر هیچ شتیکم بە لاوہ گرنگ نەبوو. تەنھا ئەمویست تیبگەم. بەلام تیبگەیشن بۆ من لەو کاتەدا زۆر سەخت بوو، چونکە ئەوہی روویدا، زۆر چاوہرواننہ کراو بوو. ھەر ھەمان شەو چوو مەوہ سەر ماسنجەرہ کەم بۆ ئەوہی نامە ی تر بنیرم بۆ ئەو کەسە ی، کە بیباک ئەیوت نازانم کییە! کەسیکی کە یە بە ناوی مەوہ قسەت لە گەڵ ئە کات. کاتیک نامەم بۆ نارد. نووسیم:

— تۆ کییت؟ من ئەناسی؟!

پاش کەمیک نووسی:

— بیباکم! بەلی روشنا خان ئەتنام.

وہستام. بیرم کردەوہ:

— تۆ بلی راست بکات؟! نازانم!

بەلام بریارمدا بیدوینم، وەکو ئەوہی بیباک خو ی بی، ھەر بۆ

ئەوہی شتیک تیبگەم. نووسیم:

— نەء تۆ بیباک نیت.

نووسی:

— ھھھھھھ، روشنا... تۆ بۆ ئەوہندە بی میشکی؟ من ئەلیم بیباکم!.

خۆشەویستە کەت ھھھھھھھھ.

نووسیم:

— ئە گەر ئەویت بۆ وا بی ریز قسەم لە گەڵ ئە کەیت؟

نووسی:

— پیم وتیت کاتی تۆ بەسەرچوو، من تاقەتم چوو، تۆ تاقەتت

نەچوو؟ بە خوا سەیریت! من ئیتر نامەویت قسەت لە گەڵ بکەم! چییە

بە زۆرە؟

نووسيم:

— به راست ئەمە لە كەيهوه؟! ئەي ئەو هەموو قسانە چي بوو
ئەتکردن؟ پهيمان و برياره کانت چي لي هات؟ ئەوهنەش درۆزني؟!

نووسی:

— ههههههههه هەر، وا زوو بروات کرد؟! من ئەلیم بي ميشکيت!
هههههههه، برو بهريئي خۆتهوه بي ميشک. ژن هەر وا کەم ئەقلن.
ههههههههههه پهيماني چي و برياري چي؟ ئەوانه کين نايان ناسم
هههههههههههه!

لەو کاتەدا خەريک بوو دلم ئەبوو بە هەزار پارچەوه. ئەگريام.
چۆن گريانيک! بە ئاشکرا هەستم بە ئازاري دلم ئەکرد. هەستم ئەکرد
دلم بە گويزان قاش ئەکریت. سەرم ئەخولايهوه، ئەوهنده لە
ژووره کەمدا هاتو چۆم بوو، خەريک بوو ئەبوورامهوه. هيچ قسهيه کم
پي نهبوو بيکەم، هەرچي وشهيهک بە ميشکدا ئەهات، کە پي بلیم!
هيشتا بە کەم ئەزانی. تەنها پرسيارم لە خۆم ئەکرد:

— تۆ بلیي بە راستی ئەمه خۆی بیت؟! ئەمه بيباکە بەو جۆره قسهم
لە گەل ئەکات؟

دەستم بە جۆريک ئەله رزی، تەلهفۆنه کەم بۆ هەلنەئەگيرا. زمانم،
ميشکم وهستا بوون:

— ئەبیت ئەمه چي بیت؟ ئەي هاوار ئەمه چيه؟ من لە هەموو
ژیاندا تووشی شتيکی وا نهبووم! مروفي درۆزن و خراپم زۆر دی بوو،
بەلام بەو جۆره نهديوو! نەشم بيستبوو کەسيک هەبیت بەو جۆره!
ئەبیت من ئەو هەموو کاتە هەلخەلەتابم؟

كەمىك بىدەنگى گرتى. جارىكى تر تەماشى نامە كانىم كرده وە.
خویندمنە وە، بەراوردم ئە كەردن، سەد جار خویندمنە وە. هېچ
تېنە گە يىشتم:

— باشە خو من يارمە تىم دا، خو من خو شم وىست، بروام پىكرد!
باشە من هېچ شتىكم كرده ئازارى ئەوم پىدايىت؟ نا.. نا.. ئەمە
كەسىكى كە يە رقى لە بىبا كە ئە يە وىت ناوى ئەو خراب بكات، وا ديارە
بىبا ك راست ئە كات ها ككرا وە. خو ي نىيە.
تۆزىكى تر بىرم ئە كە و تە وە:

— ئە ياشە ھەر ھەمان فەيسبو كى ھە يە. تە نانە ت وىنە كە شى
نە گۆرا وە. ئە ي باشە تە لە فونىشى بو ئە كە م، وە لام ناداتە وە. كە واتە
ھەر خو يە تى.

ھەر چۆنىك مە سە لە كە م ئە ھىنا و ئە بىرد ھەر ئە گە يىشتمە وە يە ك
ئە نجام:

— ھەر خو يە تى. بە لام بو؟ بو من؟
كە و تە گومانە وە، كە ئە و كە سە بە راستى بوونى ھە يە؟
— ئاخو ئە و كە سە خا وە نى ئە و نا وە، ئە و نا وىشانە يە؟ لە و
بە مالا يە يە؟ كە سىك بە و جۆرە شانازى بە خو ي و بە مالا كە يە وە
بكات، ئە ي چۆن بە و جۆرە رە فتار ئە كات!؟

وە ك شىت ھەر لە بەر خو مە وە قسە م ئە كەرد:
— نا... نا... ئە و بىبا كە بە راست بوونى نىيە! ئەمە كە سىكى
نە خو شە. من ئە مزانى بىبا ك كىشە ي زۆرە، بە لام نە مزانى بە و جۆرە ژنى
لا سو ك و بى بە ھايە!

من ئەمويست زياتر بيدوينم. بريايمدا واز نەهينم، تاكو ئەگەمە
ئەنجام. ئەيىت بزانم ئەم كەسە كىيە؟ بۆ وای بە من كرد؟! خو من لە
ژياندا نەمديوو نەشم ئەناسى!

دوای بىركردنەوويە كى زۆر بروام هينا، كە ئەووە بىياك خۆيەتى.
بەلام بە هيچ جوړيك بروام نەدە كرد مروڤيك هەيىت بەو جوړە
دروژن، خراپ، حەزى بە ئازارى ژنيك بيت، كە بۆ ماوہى سى
مانگ وەكو كەسيكى زۆر دلسوژى گوڤى بۆ راگرىت كيشەكانى
ئەوى وەك كيشەى خۆى تەماشاكردىت. كەسيك، كە بە هەموو
دل و بروايەكەو خۆشويستىت، كەسيك كە، وەكو مۆمىك بۆت
بسووتىت. هەرگىز بروام نەدە كرد پادداشتى قسەى خۆش و ريزگرتن،
قسەى رەق و دلشكان بيت. بە جوړىكى لىكردم، قىزم لە خۆم
ئەكردەووە چونكە؛ من رىگام بۆ كەسيكى وەكو بىياك ئاسان كرد،
تاكو يارى بە هەستەكانم بكات. خۆم رىگام پيدا تاكو چنگى پيس و
چەپەلى لە ناو دلما بگيرىت. خۆم دەرگای دلسوژى و متمانەم بۆ
خستە سەر پشت، روژ لە دوای روژ بروام بە چىروكە دروكانى
ئەكرد. روژ لە دوای روژ هينى و ئاسودەيىم بە سەردا ئەباراند. بىياك
بە ئەندام و جەستە مروڤ بوو، بەلام بە كردار و رەوشت درندە بوو.
چونكە بە جوړىك ئازارىكى وای پىگەياندم كە، ئىسك و پروسكى
بە جارىك تىكشكاند. كارىكى پىكردم، كە هەتا لە ژياندامم بروام
متمانە بە هيچ كەسيك نەكەم! چونكە هەر كاتىك قسەى بۆ ئەكردم
بە جوړىك هەستى ئەجوولاندم، بروام نەدە كرد لە جيهاندا مروڤيك
هەيىت بە وينەى بىياك، خاوەن رەوشتى بەرز، كەسايەتى پر لە ريزو
خۆشەويستى بيت.

پيش ٺهوهى بيباڪ بيته ٿيامهوه بروام وا بوو خوشهويستى بوونى نيهه. تنها ههستىكه خوڻمان دروستى ٺه كهين و دوايى برواي پي ٺه كهين. به لام كاتىڪ ٺهوم ناسى، به زمانى شيرين و قسهى ههنگوينى واى ليكردم بو جاريكى تر بروا بهوه بكم، كه خوشهويستى نهمره. ههر چند خه لكى خراپ و نه خوش بيانه ويٽ خوشهويستى پاكو بيگهره له ناو بهرن، هيشتا فرشتهيه كى وه كو بيباڪ ٺه توانيٽ بيته گهره ترين پالپوهنهر بو زيندو كردهوهى ههسته جوانه كان. لهو كاته دا، ههر لهو كاته دا، كه من خوڻ ٺه ماده ٺه كرد بو بينينى ٺهو! بيباڪ نه خشهى ٺه كيشا، كه به ناشرين ترين و ناشياو ترين شيوه كو تايى به په يوهنديه كه بهيٽى! راستى كه سايه تى خويم پي بنا سيٽى. من هيشتا له شوينى خوڻ وشكبووم. تنها بيرم له سى مانگى رابردوو ٺه كردهوه، له قسه كانى بيباڪ، جاريڪ به خوڻ پيٺه كه نيم، جاريڪ ٺه گريام، جاريڪ سه رزه نشتى خوڻ ٺه كرد، جاريڪ گلهيى له ريوار، جاريڪ له قهدهر جاريكىش له گيانى پر له شهيتانى بيباڪ. بيرم ٺه كردهوه من به چ دليكى پاك قسهم له گه ل ٺه كرد، به چ پاكيه كه وه گويم بو كيشه كانى رانه گرت، ٺهى به چ بروايه كه وه خوڻ بو بينينى ٺهو ٺاماده ٺه كرد!. به لام به داخه وه كه ٺه وه شيوه خووارو نادرسته پلانى گلاوى دارشت بو دور كهوتنه وه.

له گهرمه‌ی خه‌م و لیکدانه‌وه‌کاندا بووم، کاتیک جوانه ته‌له‌فونی بو
کردم. زور به خیرایی وه‌لامم دایه‌وه. وتم:
— جوانه گیان فریام که‌وه!
ده‌ستم به گریان کرد. جوانه خیرا وتی:
— ئە‌وه چیه‌ی رو‌شنا گیان بو ئە‌گريت؟ چی بو‌وه؟
من هه‌ر ئە‌گريام، خو‌م بو‌ راگیر نه‌ئه‌کرا. هه‌ولیشم ئە‌دا ره‌نج گوئی
له‌ گریانه‌ که‌م نه‌بی‌ت. به‌ ده‌م گریانه‌وه‌ وتم:
— نازانم بی‌باک نامه‌ی سه‌یرم بو ئە‌نیریت، هیچ تیناگه‌م. نازانم بو ئە‌وه
شتانه‌م بو ئە‌نووسیت؟ جوانه گیان خیرا بو‌م باسکه‌ تو چی ئە‌زانیت،
توخوا هیچم لی مه‌شاره‌وه.
جوانه وتی:
— رو‌شنا گیان تو‌زیک هیمن به‌ره‌وه، ده‌ جارێ قومیک ئاو بخوره‌وه.
هه‌ر ئیستا هه‌موو شتیکت به‌ راستی تیئه‌گه‌یه‌نم. بر‌وا بکه‌ هیچت لی
ناشارمه‌وه. وتم:
— خه‌مت نه‌بی‌ت، من باشم. ده‌ی توخوا گویم لیگرتویت.
جوانه به‌ قولی هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا. وتی:
— رو‌شنا، ئە‌مه‌ی من بو‌ت باس ئە‌که‌م، قسه‌ی خو‌م نییه‌. چونکه
من ئە‌وه که‌سه‌ ناسم. به‌لام قسه‌ی چه‌ند که‌سیکه‌. هوی دواکه‌وتیشم
له‌ وه‌لامه‌ که‌، ئە‌وه بو‌و ویستم راستی بزاتم. به‌لام خو‌شبه‌ختانه‌ هه‌موو
هه‌واله‌کان وه‌کویه‌ک بوون. به‌ واتای، که‌ هه‌والی راست پینئه‌لیم.
وتم:
— ده‌باشه‌.. دل‌م ته‌قی، هه‌ر چیه‌ که‌ بیلێ.

جوانه تۆزىك وهستا. ئىنجا وتى:

— پىش هموو شت، ئەو كابرايه ناوى بىياك نىيه!

وتم:

— چى؟! ئەى ناوى چىيه؟!

جوانه وتى:

— ناوى فەرەيدوونە! ماوهى دە سالە لەو شارە ئەژى. بەلام، هېشتا
هېچ رەگەزنامە يەكى وەر نە گرتووه. چەند جار يىك لە سەر شتى نابەجى
شارەو شارى كردو، لە چەند شوپىن دەستبەسەر كراوه، هەر بۆ يە هېچ
شتىكى نىيه، پىش چەند سالىك ژنىكى ماره كردو، بەلام ژنە كەى لەبەر
رەفتارە ناشرىنە كانى وازى لىهپىناوه. منالىشى نىيه. بى ئىشه، لە سەر
سۆشپال ئەژى. دەمىك سالە باوكى مردووه، زۆر هەژارو بى دەرامەت
بوون. نە مولكى هەيه، نە مال. بە كورتىيە كەى هەرچى زانىارىە كى بە
تۆ وتووه هە... مووى درۆ بوون.

منىش لەو كاتەدا دەم وشك بووبوو، دلّم پەلەپەلى ئە كرد. هەر
گويم لە جوانه ئە گرت. ئەویش هەر هەوالى يەك لە يەك ناخۆشترى بە
من ئەوت. ئىتر خۆم پىرانه گىرا. وتم:

— توخوا جوانه گيان بەسە. دلّم بەرگەى ئەم هەموو هەوالە
نابەجىيانە ناگرىت!. جوانه بە دەم پىكەنینه وه وتى:

— نا گيانە كەم هېشتا هېچم پىنە وتوت!

وتم:

— چى؟ بۆ هېشتا ماوه؟!

جوانه وتى:

— بەلى خاتوون، من تىناگەم تۆ كەى ئەوهندە ساويلكە بوويت؟! تۆ
چۆن وا تىكە وتوت؟! بە هەر حال، ئەم فەرەيدوونە تا ئىستا دەيان خىزانى

له يهك كرددوه، ئەلەين كابرايه كى زۆر ساخته چييه. كيشه ي زۆرى بۆ خەلك دروست كرددوه. جاران خەلكى ئېره باش شارەزاي نەبوون. بەلام دوا جار ناسييان. هەموو لىي دووركەوتنەوه. ئىستا هەر خۆيه تى. بى ھاورى. وا دياره ئىتر پەناي بردوووه بۆ ئىنترنيت تاكو بهو رىگه يه ئاشووب بنىتەوه. گالته به خەلك بكات. ئەلەين له دواي ئەوهى ژنه كهى به جىي هىشت، ئەميش كهوته تىكدانى خىزانە كان. ژنو مىرد له يهك ئەكات. هەموو هەولئىكى بۆ ئازاردانى خەلكه، نهك خۆشه ويستى.

من هەر ئەگريام. به خۆم ئەوت:

— چۆن من ئەوهنده بى ئەقل بووم؟! چۆن بروام پىكرد؟ ئەى ھاوار..

جوانهش هەر قسهى ئەکرد. وتى:

— رۆشناگيان تۆ زۆر بهخته وهرى، كه هەر هيچ نه ييت، ههستت

به نارىكىي ئەو كرد. ئىستاش باشه. گەر برۆيشتيتايه، هەرگيز ئەو ناوئيشانەت نه ئەدۆزیه وه، چونكه ئەو ناوئيشانى زۆر هەلەى به تۆ داوه.

وتم:

— ئەى باشه له كوى ئەژى؟ شوينى ههيه؟

وتى:

— بەلى له گەل دوو كورى گەنج ئەژى. كهس نايان ناسيت، خەلكى

ولآتى ئيمه نين. ئەوانيش هەر وه كو ئەون.

جوانه ديسان هەناسه يه كى هەلكيشا. وتى:

— رۆشناگيان، ئەزانى چى؟ هەر ئىستا لاي خۆته وه داىخه. له هەموو

شوئنيك ناوى ئەو زاته بسره وه. په يوهنديى خۆت له گەلى مه هيلە. ئىتر باسيشى مه كه. هەر ئەوهنه بزانه ئىستا تۆ شتىكى تازه فيربوويت! هەر وه كو من. بارام فيرى زۆر شتى كردم، زياتر بهرچاوم رووناك بووه وه،

زیاتر شارہ زای خہ لک بووم. تۆش ئەزموونیکى تازەت وەرگرت. ژیان
پرە لە وانەى قورسو ناخۆش بە لām ئیمە ئەبیت کە لکی لى وەر بگرین.
وتم:

— جوانه گیان ئەمە شتیکی هەر وائاسان نییە. من می شکم ئە خو لیتتە وە،
نازانم. ئە قلم وەرینا گریت، بۆ ئەبیت شتی وا روو بدات؟
جوانه وتی:

— ئەبیت.. شتی لە وەش خراپتر روو ئەیات. بە لām گرنگ لە وە دایە
دووبارە نەبیتتە وە، زۆر وریابە.
وتم:

— جوانه گیان، ئەمڕۆ من خۆم هەندیک شتم زانی.
وتی:

— وە کو چی؟

ئە وەى روویدا بوو بۆم گیرایە وە. جوانه قاقایە کى لیداو ئینجا وەستا.
وتی:

— ببورە، کە بەو شیوەیە پیئە کەنم. بە لām، ئە زانی بە چی پیئە کەنم؟
وتم:

— نازانم. بە چی پیئە کەنى؟

جوانه وتی:

— یه کیک لەو کەسانەى زانیارییە کانی پیدام، وتی:

— ئەم کابرایە ئە گەریت بۆ نیچیریکى باش. ئە گەر نیچیریکى
باشتری دەستگیر بوو، واز لە وەى یە کەم دینیت. وا دەر ئە کە ویت
فەرەیدوون، کە خۆى ناو نابوو بیباک، نیچیریکى لە تۆ باشتری دەست
کەوتبیت. بۆیە کەوتۆتە درۆى زیاتر هەتا کو خۆت وازی لیبهینیت.
چونکە دەرەقەتى تۆ نەهات. زانی تۆ وریایت. بەو هەلناخە لیتت.

ئىنجا من بە دەم نيوە گريان و نيوە پىكەنن و تم:
— ورياي چى؟! ھەلخەلتان لەوە زياتر؟! وەلا كەس لەم من كەرتەر
نيە! جوانە وتى:

— نا..وامەلى، تۆ خۆت ھەر لە سەرەتاوہ لىي بە گومان بوويت.
ئەو زۆرى لە تۆ كرد، ئى خۆ تۆش مرۆڤىكى يە كجار ناسك و خاوہن
ھەستى، ئەو قسانەى بە تۆى ئەوت، بە بەردى بوتايە، بۆى نەرم ئەبوو.
كەچى تۆ ھەر بەر بەرە كانىت ئە كرد. بروا ناكەم ھىچشت بۆ ناردىت.
و تم:

— ھىچى وە كو چى؟ چى بۆ بنىرم؟ مەبەستت چىيە؟
جوانە خىرا وتى:

— من ئەزانم تۆ بە دلپاكيى خۆت بروات پىكرد. ئەو كابرايە پارەو
رەگەزنامەى ئەويست. تۆش، نە پارەت بۆ نارد، نە بەتەماش بوويت
شوى پى بكەيت. كەواتە ئىتر تۆى بۆ چىيە؟! بەلام بىگومان سەرەتا
ھەر ئەيىت بە ناوى خۆشەويستىيەوہ خۆى بەيىتتە پىشەوہ، تاكو
رازىت ئەكات، دوايى پولىكت پىوہ ئەيىت. بەلام تۆ بە ھىچ شتىك
رازى نەبوويت. ھەر داوات لىئە كرد لەنزىكەوہ باشتربىناسىت. ئەويش
ئەوہى نەدەويست بۆ ئەوہى ئاشكرا نەيىت. قسە كانى جوانە ھەمووى
راست بوو. ھاتەوہ يادم چەند جارىك باسى پارەى لە گەل ئە كردم. بەلام
من بروام نەدە كرد ئەو كەسيكى ئەوہندە چاوچنوك بىت داواى پارە لە
من بكات. جوانە ديسان پىكەنى وتى:

— رۆشناگان تۆ پارەت بۆ نارد؟

و تم:

— نەء بۆ؟

وتى:

— قەت داواى پارەى لە تۆ نە كرد؟

وتم:

— به لئی جار یکیان باسی کرد. وتی، ژنه کهم هه موو پاره کانی بردوه بانقه کهم هیچی تیانه ماوه. به لام من پیم وت، چون ژنه کهت نه توانی دستکاری بانقی تو بکات کاتیک نه و شووی کردۆته وه. جوانه وتی:

— نه ها.. تو به و جوره وه لامت داوه ته وه. بویه ئیتر نه یتوانیوه داوای پارهت لی بکات. نه و کابرایه مه بهستی پاره کیشانه وه یه. مه بهستی تیکدانی خیزانه، مه بهستی دۆزینه وه ی ژنیکه، که ره گه زنامه ی نه و شوینه ی هه بیته تا کو به بۆنه ی نه و که سه وه نه ویش جیگیر بیته. به لام له بهر نه وه ی کابرایه کی درۆزن و خراپه، ریگه ی هه له ی گرتۆته بهر، هه ر نه جانی ده ر کردن نه بیته.

وتم:

— سهیره! نه ی که واته بو ناچیت له گه ل ژنیکه نه و رو پیدا ریك بکه ویت؟ جوانه وتی:

— نه لئی تو ژنی نه م ولاتانه نانسیت، نه مانه چون به که سیکی وه ک نه م رازی نه بن؟ ژنی ئیره پاره و خوش به ختیان نه ویت.

قسه کانی جوانه هه ر چه ند هه مووی بو میشکم وه ک کوته کیک و ابوون، چونکه راستی بوون. به لام که میك ئارامی خسته ناو دلّم. هه تا نه و زیاتر قسه ی بو نه کردم، من زیاتر هوشم به خۆمدا نه هاته وه. وتم:

— جوانه گیان، هیچی تر ماوه پیویست بکات من بیزانم؟ جوانه به ده م ئاخیکه وه وتی:

— خوشکم نه گه ر ئیمه له م کابرایه بکۆلینه وه، شت زۆره بیزانین، به لام بۆچیته بیزانیت؟ نه وه ی پیویست بوو زانیت. ئیتر وه کو پیموتیت ته واو سه ری چاله که داپۆشه. یه ک ئامۆژگاریشت نه که م هیچ کاتیک

سەرزەنشە خۆت نە کەیت، تۆ هیچ ھەلە یەکت نە کردو، هیچ درۆیەکت نە کردو، مەبەستیشت پاك و دلسۆزانە بوو. تەنھا تۆ مەبەستت بوو کە سیککی باش بدۆزیتەو. تا بیکەیتە ھاوړی و دوستی خۆت. بەلام ئەو کەسە، کە سیککی دۆراو. ئەگەر بە قسە ی من ئە کەیت، بیری لی مە کەرەو. ژیانى خۆت بژی.

ئەو شەو مەن و جوانە زۆرمان قسە کرد. کاتمان درەنگ کرد. لە ماوہى ئەو قسانەماندا، بيباك بەردەوام نامەى ئەنارد. وتم:

— جوانە گیان، مەن ھەتا مابم مەمنونى تۆم. خوشکى خۆشەو یستیمت. ھەرگیز ئەم چاکە یەتم لە یاد ناچیت.

جوانە پیکەنى. وتى:

— تۆ شایانى لەو زياتریت. مەن دلسۆزى لە تۆو فیربووم. ھەموو کات تۆ پشتى مەن بوویت. تەنانەت لە ھەرە کاتە ناخۆشەکانى ژیانى خۆتدا پشتت تینە کردووم.

لە پریکدا وتى:

— ئا.. باش بوو ھاتەو یادم. ھەفتەى داھاتوو لە مالى خۆمانیت. باشە؟ چەند کە سیککی کەشم بانگھێشت کردو.

وتم:

— هیچ بۆنە یەك بەر یۆو یە؟

جوانە پیکەنى. وتى:

— نا.. ھەر حەز ئە کەم پیکەو کۆبینەو. تۆزیک کاتى خۆش لە گەل یە کتر بەسەر بەرین.

وتم:

— ئی.. زۆر چاکە، منیش حەز ئە کەم. بەلام ئەم دانیشتنە بۆ کەى ئەبیت؟ کەى باشە بيم. شەو؟ یان دواى نیوەرۆ؟

جوانه وتى:

— گيانه كه م تۆ ئەتوانى له به يانى زووه وه بيت.

وتم:

— زۆر باشه. كه واته بۆ نيوه رۆ يا پراخيكي به له زهت ئە كه م و ئە يهينم.

جوانه وتى:

— زۆر چا كه، به خير بيت به لام تو خوا په يمانم به رى كه وه لامى ئە و

كابرايه نه ده يته وه.

وتم:

— جوانه گيان من ده مي كه ههستم به ناپاكيى ئە و كردووه، به لام

له هيچ شتيك دنيا نه بووم. هيچ به لگه يه كيشم پى نه بوو. ئىستا له

هه موو شتيك دنيا م. پيش ماوه يه ك پيموت، گهر درۆم له گه ل بكه يت،

به ئاسانى وازت لينا هييم. ئە بيت تۆ له ي خۆم بكه مه وه. ئازارى دام،

بريندارى كردم، ئە بيت منيش به ئە ندازه ي ئە و ئازاره، بريندارى بكه م.

ئازارى بده م.

جوانه وتى:

— ئە وه تۆ باسى چى ئە كه يت؟! جا ئە و كه سه هه ستى هه يه تا بريندار

بيت؟ يان هه ست به ئازار بكات؟! خوشكم وازى لى بينه. يارى به ئاگر

مه كه. گوى له من بگره. ئە و كابرايه هيچ شتيكى به لاوه گرنگ نيه.

باش له قسه كانى جوانه تيگه يشتم. به لام له و كاته دا ئاگر يك له دلما

هه لگير سابوو، به هه موو ئاوى ده ريا كان نه ئە كوژا يه وه. به لام، كه بيرم

ئە كه وته وه، ئە و جوړه كه سانه وه ك پيسايى وان هه تا چيلكه يان ليه يت،

زياتر بۆ نيان ديت. له بهر ئە وه خۆم هيمن كرده وه، بريارم دا ئە و وزه يه ي

له گيانما مابوو، ته نها بۆ كوره كه م، ئينجا بۆ به خته وه رى خۆمى به كار

بهينم. كه وته وه يادم، «وه لامى بيته قله كان بيده نكييه».

ئەمجارە بە راستى بەلئىنم بە جوانە دا، كە لە گەل ئەو كەسەى
 ناوى خۆى نابوو بىباك، ھەموو پەيوەندىيە كانم بىچرئىنم. ھەر ئەو
 شەو بەلئىنم بە خۆمدا، پيش ئەوہى لە فەيسبوك و ماسنجەرە كەم
 دەرى بكەم، ئەيىت بۆ ھەتاھەتايى لە ناو دل و ميشكى دەرى بكەم.
 كاتىك من و جوانە خواحافىزىمان كەرد، بىنم نزيكى بىست نامەم
 لە لايەن بىباكەوہ بۆ ھاتووہ، ھەمووشى برىتييە لە باسكردنى
 خۆشەويستىيى خۆى بۆ من. ھەر وەكو پيش دوو رۆژ. لە ھەندىك
 نامەيدا نووسىبووى:

– بە قوربانىت بىم بەيانى چاوەرئىتم ئەى پەرستگاي من، تاقە
 گولە كەم رۆشنا گيان. ئاخۆ من و تۆ بە يەك بگەين؟ ئاخۆ بتوانم ئەو
 لىوانەت تىر ماچ بكەم؟

دواى ئەوہى، كە ھەموويم خويندەوہ، كەمىك لەبەر خۆمەوہ
 پىكەنىم. بەم جۆرە وەلامم داىەوہ. بۆم نووسى:

– فەرەيدوون، ھەموو شتىكتىم زانى. ھەى درۆزن، روورەش،
 دۆراو، بە من پىئە كەنى؟ برۆ بە خۆت پىكەنە، ھەى بى ميشك. ئەى
 ساختەچى. تۆ وائەزانى ئاشكرا ناىت؟ لەراستيدا من ژنىكى خاوەن
 ھەست و مرۆف دۆست و دلپاك بووم. بەلام؛ تۆ مرۆفئىكى نەك تەنھا
 بى ميشك بوويت، بەلكو كابرايەكى بى رەوشتيش بوويت. دەبرۆ
 ھەرخۆت بەخۆت بىت. رۆژىك دىت ئەكەويتە چالەكەوہ كەس
 فرىات ناكەوئىت. ھەمووجار گۆزە بەساغى ناگەرئىتەوہ. ھەھەھە.

دواى ئەوھى كە ئەو نامەيەم بۆ نارد. كاتم پى نەدا ھىچ نامەيەك
بنىرئت. خىرا پروفائىلە كەيم داخست. بەلام ھەموو گيانم ئەلەرزى،
وھ كو بارانىش فرمىسكى پەشىمانىم بۆ خۆم ئەرشت.
چەند رۆژىك زۆر توورەو بى ئارام بووم. بەلام ھەولم ئەدا بەھىز
بم.. نەھىلئىم شتىكى بەو جۆرە كارم تى بكات. لە كاتىكدا، كە من
دايىككم، كەسىكى زۆر گرنگ لە ژيانمدا ھەيە كە، زياتر پويستى بە
منە، خۆشەويستىيە كەى پاكو بىگەردە، دوور لە درۆو ھەلخەلە تاندنە
تەنھا رەنج، كە ئارامى پراوپرى بە دل و گيانم ئەدا. بۆيە ھەر زوو بىياك
بوو ھەونىكى ترسناك و مېژويە كى رەش.

بۆ چەند رۆژيک مېشکم زۆر ماندوو بوو. رەنج ھەستی پى ئە کردم. بەلام لىم تىنەدە گەشت! ھەستم زۆر بە ماندو بوون ئە کرد، لە ئىشە کەم داواى چەند رۆژيک پشوووم کرد. زۆرى نەبرد بە بۆنەى کەسيكى نزيكى بيباك خۆيەو زۆر شتى ترم بۆ ئاشکرا بوو. ئەو کەسە پىي و تم: — بيباك مروفيكى دەرون نەخۆشە. کيشەى زۆرى ھەيە.

ئەوسا زانيم، کە ئەو گومانانەى ھەميشە بەرامبەر بيباك ھەمبوو، ھەلە نەبوو. بەلام ئەو کەسيكى زۆر خاوەن ئەزموون بوو. مېژويە کى دوورو دريژى ھەبوو لە تىکدانى چەندىن خيزانى بى ئاگا لە فروفيلەکانى. ھەروەھا لە بارەى گالتە پيکردن بە خەلک و دروستکردنى جۆرەھا چيروکی رەنگاو رەنگ. ھەتا کو کاتى بەتالى خۆى پى پرکاتەو ھو مېشكى نەخۆشى پى ئاسوودە بکات. بيباك زۆرى زانيارى ھەبوو لە بارەى من و زۆرەھا ئافرەتى تری وەك من، کە داينا بوون بۆ نيچيريکی ترو کاتيکی تر. بەلام خۆشەختانە کە تەنها يەك رۆژ پيش رويشتم بۆ لای ئەو، پلانى پيس و گلاویم بۆ دەرکەوت. بۆم دەرکەوت، کە لە چى جۆرە مروفيکە. من لیرەدا خۆم زۆر بە بەختەو ەر ئەزانى. جگە لەو ەش بۆم دەرکەوت کە بيباك پەيوەندىي زۆر نادروستی ھەبوو لە گەل چەند کەسانیک بە بەردەوامى خيانەتى لە خيزانە کەى کردبوو! ھەر لەبەر ئەو ھۆيەش ژنە کەى وازى لى ھىنا بوو. ئاشکرا بوو ئەو کاتانەى قسەى لە گەل من ئە کرد، لە گەل زۆر ژنو کچانى تريش قسەى ئە کرد. ئەو کاتانەى سویندى بۆ من ئە خوارد، کە تەنها من تەنيا کەسم لە ژيانيدا، بە ھەمان شيو ەوانيشى وتبوو. من ھەموو شتيکم زانى.

تەننەت پاش ماوئەيەكى تر چەند جارېك بە ناوى جياوازو پرۆفايلى
جياوازەو داواى ھاورېيەتېي لە من ئە كرډ. ئەمزانى ھەمووى خۆيەتى.
ناوېم لە سەر فايەلى خۆم سړيەو ېو ھەتا ھەتايى. سوپاسى خوام
كرډ. ئەو شتەى خۆى ناوناوو مرۆف. جگە لە جانەوهرېك، ھېچى تر
نەبوو.

ئەو وانەيەى، كە لە ماوئەى زياتر لە سى مانگدا من وەرم گرت، ېو
ھەموو ژيانم كەلكم لى وەرگرت.

پاش چەند رۆژېك لە ناكاو جوانە تەلەفونى ېو كړدم. وتى:
— رۆشنا گيان دلم زور لاتە، ئەزانم ئىستا دلت پرە لە گلەيىكرډن لە
خۆتو لە قەدەرى خۆت. ئەگەر لە يادت بىت، پېش چەند ھەفتەيەك
منېش وەك تۆ بووم. بەلام ئىستا زور باشم. وتم:

— جوانە گيان ھەموو كتوپرېك ناخۆشە، مرۆف تووشى ئازار
ئەكات، ئەو ئازارانەش گەر خۆت ھۆكارى بىت، يان كەسيكى تر،
پېويستيان بە كاتە ېو ئەوئەى سارپىژ بن. من ھەر چەند بېرى لى
ئەكەمەو، راستە، كاتو وزەيەكى زورى لېبړدم. بەلام كاتېك
تېئەروانم، من ھېچ زەرەرىكم نەكرډ. بەلكو من تەنھا درۆزنىكى ترم
ناسى. ئەوئەش بېگومان منى برد بە ئەزموونىكى باشدا. لە كۆتايىدا
من كەلكم لە درۆكانى ئەو وەرگرت. بېياك زياتر چاوى منى كړدەو،
وەكو ئەلېن دووركەوتنەو لە مرۆفى رەوشت نزم ئاسانو خۆشە،
ئەوئەى لە بەدرەوشت نزيكېتەو، سەلامەت نايىت. ژيانېش برىتېيە لە
فېربوون. ھەر وەكو ئەيزانېن، مرۆف كاتېك، كە كارەساتېك لە ژيانىدا
روو ئەدات، ئازار ئەچېژىت، بەلام دوايى كەسايەتى خۆى ئەگۆرېت.
ھەر فېربوونىكىش ئازارى خۆى ھەيە. جوانە وتى:

– بېگومان قسه کانت زور راستن. له هه مووی گرنګتر نه ویه، کاتیک، که تو دل و دهر وونت له گه ل کسه یکا پاکه، ئیتر گوی مه ده به نیت و دلی نه و. نه مه ش مانای بی هیزی نییه، به لکو نه و پهری بروایه به خوی گه وره. تو له گه ل نه و دل ت پاک بوو، بزانه چو ن له کاتیکي زور چاکدا راستییه که ی ئاشکرا بوو.

وتم:

– جوانه گیان، من له ژیاندا مروقی زور بیوژدانم بینوه. خو ت نه زانیت ئیمه له م ولاتی غه ری بییه شتی زور سه یر و نامو به رهنګارمان نه بی ت، به زور که س نه لین زور دارو غه دار به لام، ئیستا تیگه یشتم، زور دار کییه؟! زور دار دوژمن نییه که، زولمیکت لی نه کات. زور دار نه و که سه یه که، کللی دل ت داوه تی و یاری پی نه کات. به لام خو شبه ختانه نه مه یش ت به رده وام یاری پی بکات. بیرمه هه موو جار باوکم شه وانه له ده وری خو ی کوی نه کردینه وه، ئاموژگاری نه کردین پی نه وتین، نه گه ر سواری پاسیکی هه له بوون، هه ول بدن له نزیکترین جیگه ی وه ستانی پاسه که دابه زن، نه گینا، که دوور که و ته وه له گه رانه وادا زور هیلاک نه بن. مرو ف چند بیه ویت درو ت بو بکات، سه رت لی تی ک بدات، نه گه ر تو بروات به خو ت هه بی ت، ناتوانیت هه تاسه ر چه واشه ت بکات. هه موو کات دوی دل ت بکه وه، چونکه؛ دلی خو ت راستیت پی نه لیت. منیش نه گه ر بیرت بیت یه که مجار که بو م باسکردیت پی موتیت، هه ست نه که م بیباک دروم له گه ل نه کات. هه میشه ده نگیک له ناخی خو مه وه پی م نه لیت نه و که سه راست ناکات!.

جوانه پیکه نی. وتی:

— رۆشنا گيان، له وه تهى من ئە تناسم تو هه روا بوويت. منيش پيٽ
ئە ليم دواى دلت بکه وه. دل هه رگيز دروت له گه ل ناکات. وادياره
هه ستي شه شه مت زور به هيزه ئاگادارت ئە کاته وه. که واته تو که سيکی
به خته وه رى.

منيش به دم پیکه نينه وه وتم:

— ئە زانم من يه کيکم له و که سانهى که ئە وه هه سته يان به هيزه. به لام
هه نديک جار خوم بروا به خوم ناکه م، که ئە وه نده توانام هه پيٽ بو ناسيني
خه لک و خويندنه وهى ناوه روکيان. ئە زانى چى جوانه گيان ئيمه ئە گه ر
وريا بين، هه نديک جار يش خو شبه ختانه روژان خو، هه ستي هه موو
که سيکمان بو روون ئە کاته وه، پيمان ئە لیت «هه موو که سيکی نزيکت
به راستى خو شى ناويٽ. هه ر وه کو هه موو وشه يه کى جوان له دل وه
نايه ت. هه موو زه رده خه نه يه کيش ماناى پاکی نيه.» جوانه پیکه نى. وتى:
— به خوا رۆشنا گيان، وا ده رئه که ويٽ تو زور قوول له باسه کان
ئە کو لته وه. چاوه که م ژيان خو ي له راستيدا برى تيه له چه ند وه ستانيک؛
يه کيکان «ئە تهه ژينى، وه ستانيکيش ئە تگرينى، به لام هه نديک وه ستان
ديته پيشه وه پيوست ئە کات پشت گو ي بخرىت، هه نديک وه ستانيش
له ياد ناکرىت.» ئيمه ش به هه موو وه ستانه کانداتيه رين. من واى به باش
ئە زانم ئە مجاره پشتگو يى بخه يت. جوانه قسه کانى ته واو کرد، خه ريک
بوو خوا حافيزى بکات. له پريکا وتى، خو خه ريک بوو بيرم بچيٽ
رۆشنا گيان، چاوه رپى هاتنت ئە که م. بيرت نه چيٽه وه ياپراخه که ش
به ينى. هه ردوو کمان پیکه نين. وتم:

— به سه ر چاو خو شترين ياپراخت بو لئه نيم. تو ش ئاگادارى خو ت

به.

دوای چەند روژێك ریبوار پە یو هندی پێوه كردم. وتی:
 — حەز ئە كەم بە تەنھا بتینم. بە لام نامە ویت رەنج ئاگادار بیت.
 منیش زۆر لام سەیر بوو! پیم وت:
 — هەر كاتێك من و تۆ یە كترمان بینی، ئە بیت رەنج ئاگادار بیت.
 ریبوار زۆری كرد. بە لام من لە سەر قسە ی خۆم پێداگر بووم.
 ناچار ریبوار بریاریدا، كە هەرسێكمان پێكەوه برۆینە رێستورانتيك،
 كە من هەلیئە بژیرم. من هیچ مەبەستم نەبوو لە گەل ریبوار بچمە
 دەری، گرنگیش نەبوو بۆ هەر كوی برۆین. هەر چوونێك بوو، پاش
 نیوهرۆیه كی روژی هەینیمان هەلبژارد.

ئەو رۆژەي ئەبووايە برۆيشتينا يەتە دەرەوہ من زۆر دوودل بووم.
 جارېك لەبەر رەنج حەزم ئە کرد برۆم، جارېكېش پەشيمان ئەبوومەوہ.
 زۆرم ھەولدا بيانوويەك بدۆزمەوہ بۆ ئەوہي نەرۆم. بەلام؛ كە سەيرى
 رەنجم ئە کرد ئەو زۆردلې خۆش بوو، منيش خېرا پەشيمان ئەبوومەوہ
 لەوہي كەنەرۆم. خەريك بوو كاتى رۆيشتنمان نزيك ئەبۆوہ تا ئەھات
 زياتر دوودل ويئارام ئەبووم. لەگەل ئەو ھەموو زۆريەي لەخۆم
 ئە کرد، كە بەرامبەر رېوار دانېشتنېك بكم. كە چى بېرم ئە كردهوہ كە،
 چەند جوان خۆم برازېنمەوہ، ئەبېت بە جوانترين شيوہ بچمە بەردەم
 رېوار. بېرم ئە كردهوہ كامە جلى جوانە ونايابە تا لەبەرى بكم. نازانم
 بۆ؟ بەرامبەر كەنتۆرە كەم حەپەسا بووم! پرسیارم لەخۆم ئە کرد، ئەي
 باشە چ پېويست ئە كات من خۆم برازېنمەوہ گەر رېوارم لا گرنگ
 نيە؟ بۆ چى حەز ئە كەم بە جوانترين شيوہ بچمە بەردەمى؟ تۆبلىي
 ئارەزوى ئەوہ بكم جارېكى ترسەرنجى بۆلاي خۆم رابكېشم؟ تۆبلىي
 مەبەستم ئەوہ بېت كە من ھېشتا لە ژنە كەي ئەو زۆر جوانترم؟ ئنجا
 خۆ رېوار خۆي باش ئەزانېت. يان تۆبلىي بۆ ئەوہ بېت ھەربزانېت
 كە جوانېكى وەك منى لەدەست چوو؟. بۆ ئەوہي ھەست بە پەشيمانى
 بكات. ئاخۆ كاميان بېت! بەقولې ھەناسەيە كم ھەلمژى، بەخۆمم
 وت، ھەرچۆنېك خۆت پشانى رېوار بەدەيت تۆ ھەر جوانيت.
 رېوار گەر ئېستا لە ژن تېگەيشتېت، يان ئە گەر وانەي وەرگرتېت،
 ئەبېت بزائېت جوانى ژن لە كوئيايە؟ ئەبېت بزائېت ژنى جوان كئىيە،
 بە كى ئەوترېت جوان، يان ناشرين. رېوار ئە گەر رۆژېك لەرۆژان

به راستی منی خوشویستی، ئە گەر چەند پیریش بووبم، یان ناشرین،
هەر خوشی ئەویم. خوشەویستی راستەقینە خوشەویستی روخسار و
شیوە نیە. بە لکو خوشەویستی ناخو و رووحە. لەزەنگی تلفۆنە کەم
بە ئاگا هاتمەو و داچلە کیم. وە لامم دایەو و
— بە ئی، ریبوار؟ خیرا ریبوار وتی:

— سلاو، روژنا ئە ئیم ئامادەبوون؟ توژیک وەستام ئنجا بە دەنگیکی
کەمیک تورەییەو و وتم:

— ئامادە ی چی؟ جارێ کاتمان ماو و ئامادەبین هیشتا زوو و. وانیه؟
پە لەم لی مە کە. ریبوار خیرا وتی:

— نا.. نا پە لە مە کە کاتی خۆت وەر گەر. من زوو خۆم ئامادە کرد،
ئێستا لەم نزیکانەم. وتم، ئە گەر ئامادەن با... با ییم هەلتانگرم و برۆین.
وتم:

— نە خیر من هیشتا ئامادە نیم، جارێ کاتمان ئەویت. نیوسە عاتی تر
ئامادە ئەبین، باشە. تلفۆنە کەم داخست لە بەر خۆمەو و وتم، ئەو و چیه
ئەم کابرایە برۆای نە کرد و تم باشە.

دوای مشتومریکی زۆر بە رامبەر کەنتۆرە کەم دەستم برد دەر گاکە ییم
کردهو و، تەماشایە کی جله هەلواسراو و کانم کرد، کە چەند سالیکی
دەبوو لە بەر نە کرابوون. هەندیکیانم دەر هینا و تاقیم کردنەو و، بە لام
لە ئەنجامدا بریارمدا کە، بە جوانترین شیوە بچمە دەرەو و بۆ ئەو و ی
هەر چەند ریبوار سەیری کردم دلێ بتهقی. لە هەموو سەیر کردنیکی
پەشیمانی بنوشت.

جلم زۆر نەبوو. بە لام زۆر دەمیک بوو کراسیکی مۆری کالم
کریبوو. نوقته ی رهشی بچوو کی تیاوو. زۆرم حەز ئە کرد بۆ شوینیکی

تایبہ تی لہبہری بکہم. گران نہمکریبوو. بہلام مؤدیلو ستایلیکی کونی
 ہہبوو. ہەر وه کو کراسی سالی پہنجاکان بیت وابوو. ریواریش
 حەزی بہو جۆره ستایله بوو. چاکه تیکی ناسکی بچکۆلهی رهشو
 پیلاوو جانتایه کی رهشم له گه‌ل ری‌کخست. هه‌موویم له سه‌ر جیگا کهم
 راخست. ئاماده‌م کردن. له میژه‌وه بوو بهو جۆره خۆم نه‌رازاندبووه‌وه،
 هەر کاتیک بۆ ئیش یان بۆ بازار برۆیشتمایه به‌شیوه‌یه کی زۆر ساکار
 خۆم ئاماده‌ ئه‌کرد. به‌لام ئه‌و رۆژه بۆ یه‌که‌م جار بوو، که ویستم
 خۆم جوان برآزینمه‌وه. له‌به‌رده‌م ئاوینه‌ی میژه‌که‌م دانیشتم. قژم خاو
 کرده‌وه. که‌میک ئارایشتم کرد. ئینجا کراسه‌ مۆره‌که‌م له‌به‌ر کرد.
 که‌میک متوموروشم به‌ خۆمه‌وه کرد. بانگی ره‌نجم کرد. وتم:

– کورم ئاماده‌ی؟

ره‌نج له ژووره‌که‌ی خۆیه‌وه سه‌یریکی کردم. ئینجا به‌ره‌و
 ژووره‌که‌ی من هات. به‌ سه‌رسورمانیکه‌وه ته‌ماشای ئه‌کردم. که‌میک
 لیم نزیك بووه‌وه. منیش هەر سه‌یرم ئه‌کرد! به‌ده‌م زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌که‌وه
 وتم:

– چیه‌ ئه‌لیی ده‌میکه‌ نه‌تینیوم؟! بۆ وا سه‌یرم ئه‌که‌یت؟ جله‌کانم
 ناشرینه‌؟

ره‌نج پیکه‌نی. وتی:

– الله‌ دایه، که‌ جوانی! ئه‌وه بۆ قه‌ت وا خۆت جوان ناکه‌یت؟

باوه‌شیکه‌ پیاکردم. وتی:

– به‌قوربانی ئه‌م دایکه‌ جوانه‌ی خۆم بم.

وتم:

– ره‌نج جاریکه‌ تر وا نه‌لییت. باشه‌؟ برۆ خۆت ئاماده‌ که‌. بۆ

ئەوھى، كە باوكت ھات، چاوپریمان نە كات.

رەنج بە شېوھك تەماشای ئە كردم. وە كو ئەوھى يە كەمجاری بىت بمىنیت. وتم:

– رەنج بۆ وەستاوى؟ ئەلیم برۆ خۆت ئامادە بكە. باوكت چارە كىكى تر لیرە ئە بىت. من نامە وىت بىتە ژوورەوھ.

رەنج لە جىيى خۆى راوھستابوو، وە كو بىھ وىت شتىك بلىت. وتم:

– چىتە كورم. ناتە وىت برۆين؟

وتى:

– بەلى.. بەلام وا بزانی كەمىك سەرم ئىشى، توخوا دایكە خۆتان برۆن. خۆ باوكم ھىچت لى ناكات.

كەمىك لىي چوومە پىشەوھ. وتم:

– رەنج ئەم قسانە چىيە؟! ئەزانىت من لەبەر تۆ ئەرۆم؟

وتى:

– ئاخىر تاقەتم نىيە. ھەز ئە كەم لە مالىھوھ بم.

وتم:

– ئى زۆر باشە، منىش نارۆم. تاقەتم نىيە. لە گەل تۆ لە مالىھوھ ئە بم.

رەنج دەستىكى بۆ قزى خۆى برد. تۆزىك دەمووچاوى خۆى خوارو خىچ كرد. دىسانەوھ وتى:

– دایكە توخوا با من نە يەم.

وتم:

– كورم ئەوھى ناویت، ئىستا تە لەفۆن بۆ باوكت ئە كەم پىي ئە لیم، ئەمرو نارۆينە دەرەوھ چونكە رەنج تاقەتى نىە. لە مالىھوھ ئە بىن باشە؟

دەستم دایە تە لەفۆنە كە. رەنج خىرا راپەرى. وتى:

— ده باشه ته له فون مه كه، ئيستا خوځم تاماده ئه كه م باشه؟

وتم:

— خيرا. هەر ئيستا.

رهنج به دهم بۆ له بۆله روښت، ئه يوت:

— خوځتان بۆ ناروون. ئي دايكه خوځ باوكم هيچت لي ناكات. بۆ هەر

ئه ته ويٽ من له گه لٽانا بيم؟ باوكم ميڊرت نه بووه؟ پيش ئه وهى منيشت

هه بوو بيت، باوكم ناسيوه. ئيستا بۆ ئه وهندهت رق ليه؟ يان بۆ ليه

ئه ترسيت؟

بۆ ژووره كهى به دوايدا روښتم. وتم:

— رهنج گيان، من نه رقم له باوكته، نه ليشي ئه ترسم، به لكو من له

باوكت عاجزم. باوكت دلي شكاندوم. باوكت متمانهي مني شكاندوه،

من هيچ په يوه نديه كم به باوكته وه نه ماوه، باوكت ئيستا له گه ل كه سيكي

كه ژياني پيكه وه ناوه، نايت من قسه وه له سوكه وتي له گه ل بكم.

مه گه ر كاتيك له بهر تو، يان هەر چي شتيك په يوه نديي به تو وه هه ييت.

رهنج وتي:

— من تيناگه م ئيوه ئه گه ر يه كترتان خوځ نه ويستبي، چون منتان

بوو؟ دايكه من بيرمه تو شه وان هه تا باوكم له ئيش نه هاتايه ته وه،

تو نانت نه ئه خوارد. هه تاكو باوكم له دهرسه كاني نه بووايه ته وه، تو

نه ئه خه وتيت! من زور شتم بيره دايكه. تو باوكمت زور خوځ ئه ويست.

وتم:

— رهنج گيان تو زور راست ئه كه يت، به لام باوكت هه ستى به و

خوشه ويستيه نه كرد. تو وه كو خوځ باسى ئه كه يت بيرته، به لام

باوكت ئه گه ر بيريشي بيت خوځي لي گيل ئه كات.

رهنج به بۆلّه بۆل خۆی ئاماده کرد. هەر زۆری نه برد ریوار له
 دەرگای دا، نه مهیشت بیته ژووره وه، رویشتین. کاتیک چووینه ناو
 ئوتومبیله که ی، پرساری لی کردین:

— چه زئه کهن له کوی نان بخۆین؟

هەر چهنده پیشتر بریاری شوینه که مان دابوو! به لام له و کاته دا من

وتم:

— با.. به دلی رهنج بیته. بزانه ئه و کوی به دلّه.

وا دهرئه کهوت ریوار چهز بکات به دلی من بیته. به لام من گرنگیم
 نه دا بوو به رویشتنه که. تهنه هوی رویشتنی من له گه ل ئه واندا له بهر
 خاتری رهنج بوو. له و کاته دا رهنجیش خۆی بیدهنگ کردبوو. ریوار
 ئاوریککی له من دایه وه. وتی:

— ئیستا من خۆم شوینیکی خوش هه لئه بژیرم، که هه موو به دلمان

بیته.

کاتیک، که نزیك بووینه وه، سه یرم کرد گه یشتنه ئه و ریستورانته ی
 کاتی خۆی من زۆرم چهز لی بوو. هەر چه ند من و ریوار بچووینا یه ته
 دهره وه ئه رویشتین بۆ ئه و شوینه نانمان ئه خوارد! من زۆر سه رسام
 بووم له مه به ستی ریوار ئه بی چی بیته؟ بۆ منی هی نا بۆ ئه و شوینه ی،
 که جار ان خو شترین کاتمان له و ی بو؟ له هه مان شوین دانیشتنی. من
 هەر سه یرم لی ته هات. داوای خواردنمان کرد، ته ماشام کرد ریوار
 زۆر بیدهنگه. هەر سه یری رهنج ئه کات. من له سه یرکردنه کانیا ن

تینه ده گه یشتم، به لّام چاوه رپیی شتیکم ئە کرد که روو بدات! له پریکدا
رهنج هه ستایه سه ر پئی. وتی:

— دایکه هه تا کو خوار دنه که مان بو ئاماده ئە کهن، من ئە چم دهستم
ئە شوّم. وتم:

— باشه کورم زورت پئی نه چیت.

رهنج رویشت. منیش سه رم دانه واند بوو. خوّم به ته له فۆنه که مه وه
خه ریک کردبوو. ریبوار هه ر وه کو بروای نه کردیّت، که هه ردوو کمانین
به ته نها. خیرا که میک کورسییه که ی نزیک کرده وه. به دهنگیکی پچر
پچر وتی:

— روّشنا.. تا.. که ی لیم تو ورهیت؟ تا که ی قسه م له گه لّ ناکه یّت؟
من حه زم کرد به ته نها بین، بو ئە وه ی چهند شتیك هه یه له گه لّتا باسی
بکه م.

به هیواشی سه ریکم به رز کرده وه بئی ئە وه ی ته ماشای بکه م. وتم:
— ریبوار من ته نها له بهر خاتری کوره که مان له گه لّ تو هاتمه دهره وه،
چاوه رپیی هیچیش نیم پیم بلّیت!. تکایه ژیاننی تو لای من هیچ گرنگ
نییه. حه ز ناکه م هیچم بوّ باس بکه یّت، چونکه گویت پیناده م!
ریبوار تو زیك بیده نگ بوو، وه کو چاوه رپیی ئە و قسانه ی من
نه بوویّت! به لّام ئە مجاره ش هیزیکی تری دایه خو ی. ئینجا دیسان وتی:
— روّشنا، به خوا له و روژهی له تو جیا بوومه ته وه، یه ک روژ خوشیم
نه دیوه! ژیانم هه مووی ناریکه. ئە زانم من غه دریکی زور گه وره م له
تو کردوو ه. قهت له خوّم نابوورم. من قه دری توّم نه زانی، ئە زانم. چیم
پئی ئە لّیت، هه قی خو ته.

منیش بی ئەوهی تەماشای بکەم، یان وەلامیکی بدەمەوه، هەستامە
سەرپی. وتم:

— هەستە، برۆ بزانه رەنج بو ئەوهندەیی پیچوو؟ دەست شتن
ئەوهندەیی ئەوێت؟ ریبوار زۆر لە سەر خوۆتی:
— رۆشنا، تکایە دانیشە کەمیک گویم لیبگره!
وتم:

— تۆ گوئی لە من بگره، ئەگەر منت بو ئەم قسانە هیناوه، ئەوا من
ئەرۆم. جانتاکەم هەلگرت. بەرەو شوینی دەست شتنە کە رویشتم.
هەر چەند جیگای پیاوان بوو، بەلام من هەر لە دوورەوه دەستم بە
بانگکردنی رەنج کرد:

— رەنج کورم بو ئەوهندەت پیچوو؟
بینیم رەنج لە سووچیکدا راوهستاوه. یاری بە تەلهفۆنە کەیی ئەکات!
کە گوئی لە دەنگی من بوو، خیرا سەری هەلبەری. بەرەو لای من
هەنگاوی نا. بە دەم پیکەنینەوه هاتە بەردەمم. وتی:
— ئەوه چیتە دایکە؟ ئیستاش هەر وا ئەزانی منالم؟ ترسایت ون بم؟
دەستی کرد بە پیکەنین. لە تەنیشتمەوه راوهستا. ئینجا وتی:
— ئەها.. سەیرکە، خەریکە لە تۆ درێژتر ئەبم.

منیش هەر چەند سەیری ئەو روخساره جوانهیم ئەکرد، ئەمزانی
چەند دلێ خوشه، وهخت بوو لە داخانا شەقم ئەبرد. هەستم بە داخیکی
زۆر ئەکرد. لە گەل خۆمدا ئەموت، باشە من ئەگەر ئیستا برۆم لە گەل
باوکی بەجیی بهیلم، چی ئەبییت؟ ئەزانم لە دلایا ئەبییت بە خەفەتیکی
زۆر گەوره. کەواتە چۆن بتوانم ئەم رۆژە خوشەیی لی تیک بدەم؟! چۆن
بتوانم ئەم دلە پر لە هیوایهیی نائومید بکەم؟! ئەی خوایه ئیستا من چی

بکہم؟. لهو خه یالانه دا بووم، ههستم به دهستیك كرد له سهر شانم بوو،
خیرا ئاوریکم دایه وه. ته ماشام كرد دهستی ریوار بوو. به دهنگیکی له
سهر خو وتی:

– خانم، خواردنه که تامادهیه.

رهنج خیرا دهستی راکیشام. وتی:

– من زورم برسییه، ئه مرۆ هه موو خواردنه که ته واو ئه کهم، چونکه
دلّم زور خو شه.

ناچار پیشیان که وتم، ههر به بیدهنگی له ته نیشته رهنجه وه دانیشتم،
سهر سورمان و خهفته به جوړیک په ریشانیان کردبووم، ئاره زووی
خواردنم نه مابوو، نه مئه توانی هیچ بخوم، به لام رهنج زور به په له ههر
خواردن بوو ئه ی ئاخنییه ناو ده می وه کو ئه وه ی له ده می که وه هیچ
شتیکی نه خواردییت! یان وا بزانییت ئیتر خواردن نامینییت. سهیریکم
کردو به دم پیکه نینه وه وتم:

– کاکه، توژیک له سهر خو نانه کهت بخو، دواپی له قورگت
ئه گیرییت.

لهو کاته دا رهنج ناوده می پر بوو له خواردن. به لام خیرا وتی:

– نا.. دایکه مه ترسه، پیم وتیت گه وره بووم. خه مت نه بییت. ئه ی
دایکه تو بو هیچ ناخوییت؟ بو ههر سهیری خواردنه کانت ئه کهیت؟
خیرا ریوار قسه که ی رهنجی قوسته وه. وتی:

– ئه گهر خواردنه کهت به دل نییه، با شتیکی کهت بو داوا بکه م.

من بیدهنگ بووم. رهنج سهیریکی هه ردوو کمانی کرد. ئینجا وتی:

– دایکه گویت له باو که مه ئه لی چی؟ دایکه ئه وه بو هیچ نالییت؟
باو کم ئه لییت ئه گهر خواردنه کهت به دل نییه شتیکی کهت بو داوا

ئەكەم. سەيرىكى رەنجم كرد. وتم:
— بەلى گۆيم لىبوو، خواردنە كە زۆر خۆشە. هېچ عەبىي نىيە. ئىستا
ئەيخۆم.

پارچەيەك پەتاتەم خستە دەممەو. من ئەو كاتە ھەر بىرم لەو
قسانەى رىبوار ئە كردهو، پرسىارم لە خۆم ئە كرد:

— بۆچى دواى ئەم ھەموو كاتە تازە رىبوار داواى لىبووردن لە من
ئە كات؟! تازە خۆى بە غەلەت ئەزانىت؟! ئەبىت چى رويداىت؟!
ئەوا نزيكەى سى سالى ئىمە هېچ قسەيە كمان نە كردهو. بىرمە دواى
جىابوونەو ھەمان.

ھەر چەند ئەو ويستىتى قسەم لە گەل بكات، من نەمەھىشت.
ھېچكات من لە گەل رىبوار تواناى گفتووگۆم نەبوو. ھەر زوو ئەو ھى
بەسەرمان ھات، ھەرچى لە نىوانماندا روویدا، ھەموویم خستە ناو
تەنە كەى خۆلەو. ھېچ كات تواناى بىر كردهو نەبوو. لەو كاتەى،
كە رىبوارم تىادا ناسى، ئەو رۆژانەى ژيانمان بە يە كەو بە سەر ئەبرد،
ھەموو بەسەرھاتە كائمان بە خۆشى و ناخۆشەيە كانييەو ھەموویم لە
ژيانى خۆم سربىيەو. بىرەو ھەريە كائىم سووتاند، خۆشەيە كائىم نوقمى
دەريا كرد. ھەمىشە ھەولم ئەدا ئە گەر بۆ خولە كىكەش بىت بىر لە ھېچ
رابردو يە كمان نە كەمەو. بە ھەموو شىو ھەيەك من رىبوارم لە ژيانى خۆم
سربىيەو. تەنھا شتىك، كە نەمتوانى بىكەم ئەو یش ئەو خۆشەويستىيەبوو،
كە لە گەلما ئەژيا. ھەولم زوردا لە ناوى بەرم، نەيھىلم. بەلام بۆم نە كرا.
ترسى من لەو ھەدا بوو، كە ھەموو ژيانم ھەول بەدم ئەو كەلئەى رىبوار
بە كەسيكى، كە پربكەمەو. ئەو ھش منى ئەتوقاند. لە پرىكا لە دەنگى
رەنج بە ئاگا ھاتمەو ھەوتى:

— دايکه ئه وه تۆ چيته؟ خه يالت بۆ كوي رۆيشت؟ گويت ليئو و
 باوكم وتي به ياني ئه چين بۆ سينه ما؟
 خيرا سه رم هه لبري. وتم:
 — به راست؟ ئه ي بۆ نا؟
 ريئوار خيرا وتي:
 — رۆشنا كام فيلمه ت به دلّه ئه چين بۆ ئه وي.
 ئينجا به سه رسورمانيكه وه ئه م جاره ته ماشايه كم كرد. وتم:
 — سينه ماي چي؟ نا.. نا.. من نايه م بۆ سينه ما خوتان برۆن. رهنج
 خيرا وتي:
 — ده توخوا دايكه، من حه ز ئه كه م هه موو به يه كه وه برۆين. به ده م
 قسه كرده وه هه ستايه سه رپي. وتي:
 — دايكه، ئيستا له سينه ما فليمي زور خوش ئيش ئه كات، له گه ل
 باوكم شتيكي خوش هه لبرين. من ته واو ليئوومه وه، قه يناكه ئيستا
 برۆم بۆ شويني ياربه كان توزير ياري بكه م؟ خيرا پيش ئه وه ي ريئوار
 ده مي بكاته وه وتم:
 — نا.. به قوربان، ياري چي؟ ئيستا ئه بيت برۆينه وه، تۆ ئه مپرو ده رسي
 تازه ت وه رگرتوه ئه بيت زوو برۆينه وه بۆ ئه وه ي سه عي بكه يت.
 رهنج به رويه كي نيمچه زويرو نيمچه سه رليشيواو، سه يريكي
 كردم. وتي:
 — دايكه.. به ياني شه ممه يه. سه عي چي! به خوا هه ر چاره كيك
 زياتر نا. ئه ها سه يركه، هه موو هاوريكاني ليئه، ده توخوا با منيش
 بچم.
 من حه زم نه كرد له گه ل ريئوار به ته نها بمينمه وه، چونكه ئه مزاني

هەر، که رهنج رویش، ئەویش دەست بە قسە کردن ئەکات، منیش توانای هیچ درامایەکی ترم نەمابوو، بە جارێک خەریک بوو لە پیستی خۆم ئەچوومە دەرەو. بەلام رهنج زۆری کرد. ناچار وتم:

— باشە بڕۆ بەلام زۆرت پێ نەچیت. باشە؟

خێرا ماچیکی کردم. رویش. من و ریبوار بۆ جارێکی تر هەردوو کمان بە تەنها ماینەو. بێدەنگ بووین. من خۆم بە تەلەفۆنە کەمەو مەشغوول کەردبوو. ئەویش هەر سەیری ئەم لاو، ئەو لای، خۆی ئەکرد. دواي چەند خولەکی ریبوار بێدەنگی شکاند. وتی:

— روشنا، ئەو جلە رەنگ مۆرەت زۆر لێهاتو، ئەزانی ستایلە کەشی بە دلی منە؟

سەریکم هەلبەری. بە دەم گالته پیکردنیکەو. وتم:

— بە راست؟ وەلا بزمانیایە وایە، شتیکی ترم لەبەر ئەکرد. ریبوار پیکەنی. وتی:

— بۆ؟! بەلام تۆ هەرچی لەبەر کەیت جوانیت.

وتم:

— تکایە ئەم قسانە بۆ من مەکە، چونکە پیویست ناکات. ریبوار سەریکی دانەواند. دیار بوو تەریق بوو. بێدەنگ بوو. پاش تۆزیک وتی:

— هەوالی دایک و باوکت، چۆن باشن؟

منیش بێ ئەوێ سەیری بکەم، بە لا لووتیکەو، وتم:

— باشن، سوپاس.

ئەمجارە ریبوار وتی:

— ئەو بۆ هیچت نەخوارد؟ حەزت لە خواردنە کەت نەبوو؟

وتم:

— به لئی شتیکم خوارد، ماوهیه که مه عیده م ئازاری ههیه.

وتی:

— بۆ؟ خوانه کا. ئەی بۆ ناچیت سەردانیکی دکتۆر بکهیت؟

وتم:

— رویشتم ئەلین هیچ نییه.

ریبوار وتی:

— ئەی بۆ ئازارت ههیه؟ دیاره شتیکه، وانیه؟

من هەر خۆم به تەلهفۆنە که مه وه مه شغوول ئە کرد. وتم:

— نازانم، له وانیهیه.

ئەم جاره ریبوار پەرداخه ئاوه که ی هەلگرت و قومیککی لیدا، وتی:

— روشنا، خۆزگه که میك گویت لی ئە گرتم. زۆر شت ههیه

ئەمه ویت له گەل تۆ باسی بکه م.

له و کاته دا سەریکم هەلبیری. وتم:

— باسی هیچم بۆ مه که. من پیم وتیت، نیوان من و تۆ تەنها باس

هەر رهنجه. هیچی تر. من نامە ویت هیچ شتیك له باره ی ژیا نی تۆ وه

بزانم. ژیا نی تۆ تاییه ته به خۆت. نهك به من. ریبوار رهنگی سوور

هەلگه را. هه ناسه ی قوولی هه لئه کیشا. زۆر به راستی هه ولی ئە دا

قسه په نگه خوار دووه کانی ناو دلێ بینیته دهره وه. هه لویسته یه کی کرد.

وتی:

— روشنا گیان، ئە گەر من زۆر مه به ستم نه ییت، پپو یست ناکات

لیت پپاریمه وه. من ئە زانم به گیانم قه رزاری تۆم. ئە زانم تۆ زۆر له

من تو وره ی، ئە زانم زۆر عاجزیت، هه رچی بکه ییت، هه رچی بلییت،

هەقى خۆتە. چونكە من زۆرم زولم لىكردىت. رۆشنا گوى بگرە، خوا
حەقى توى لىكردمەو، برۋا بكە بە زيادەو.

من ئەو كاتە ھەر چەندە رووم لىوەرگىرابوو. بەلام ھەموو گيانم
بوو بە گوچكە. بە جۆرىك خۆم پيشان ئەدا كە، ھىچ گوى بە
قسەكانى نادەم. ھىچ لام گرنگ نىيە. بەلام ئەوئەندە سەرسام بووم،
وامئەزانى خەو ئەينىم. لە دلى خۆمدا ئەموت:

– تۆ بلىي راست بكات؟ تۆ بلىي ئەوئەندە پەشيمان بىت، بوچى
رئىوار وا ئەلىت؟ ئەبىت دنيا چى بەسەر ھاتىت؟

دوا جار روومتىكرد ھەزم ئەكرد تەماشاي چاوى بكەم بزەنم راستى
پىوئەديارە؟ بەلام ھەر چەندەم كرد توانام نەبوو. نەمئەزانى چىي وەلام
بەدەمەو. چونكە ئەوئەندەى من رئىوارم ئەناسى ئەو ھەرگىز خوى بە
ھەلە نەدەزانى. ئەو بە يەكەم جار بوو من گويم لىبىت رئىوار شتى وا
بلىت، دان بە ھەلەى خويدا بنىت. ئەو ھەر، لە سەر قسەكانى خوى
بەردەوام بوو، منىش، لە سەر واق ورمەن بەردەوام بووم! لە پرىكدا
وتى:

– رۆشنا بو ھىچ نالىت؟ دە قسەيەك بكە، من داواى لىبوردنت لى
ئەكەم، من پىم وتىت ھەلەبووم. من خەجالەتى تۆم، نازانم.. بە خوا
نازانم چىت پىبلىم تاكو دلت چاكىتتەو، نازانم چۆن داواى لىبوردنت
لىبكەم.

منىش لە راستىدا زۆر شلەزابوو،! سەرم سورمابوو. بە ھىچ جۆرىك
بروام نەئەكرد ئەو رئىوار بىت! بى ئاگابوون ھەلسامە سەر پى. بى
ئەوھى ھىچ گرنگىەك بو قسەكانى ئەو دابنىم، وتم:

– رەنج بو ئەوئەندەى پىچوو؟

رېبوار له و کاته دا زور شله ژا. نه يئ زانی چی بکات، حهزی
ئه کرد هه رچی له دلدايه هه مووی باس بکات، له هه مان کاتا له وه
ئه ترسا من تووره بم و برؤم. منیش ئه وهنده ی دلّم به قسه کانی خوښ
بوو، ئه وهنده ش رقو کینه م له دلدا دروست بوو. هه ر، له و کاته دا
زیاتر هه ستم به تووره بوونیکی یه کجار زور ئه کرد، خوا خوام بوو
بیده نگ بیت، هیچم پینه لیت، چونکه هه ستم ئه کرد زور دواکه و تووه.
لیبور دنه که ی زوری خایاند. دوا ی پینج سال بیری که و ته وه که غه له تی
زوری به رامبه ر به من کرد؟ دوا ی چی؟ ئه ی بو زوتر بیری نه بوو؟
تازه ئه زانیت من چوّن ژنیک بووم؟. ئه ویش وادیار بوو چاک هه سستی
کردبوو، که من زور تووره و په ریشانم. وتی:

— روّشنا، تکات لی ئه که م دانیشه. رهنج ئه زانیت من ئه مه ویت
به ته نها قسه ت له گه ل بکه م، له به ر ئه و هوّیه جییه شتین، تا کو به
ئاسوده یی قسه بکه یین.

منیش به هیواشی دانیشتمه وه. رېبوار هه ر چاوه رپی منی ئه کرد
شتیک بلیم، بیرم ئه کرده وه چی پی بلیم باشه؟ من هه زار پرسیار و
هه زار گله یی له دلّمدا بوو. به لام به کام پرسیار، به کام گله یی ده ست
پیکه م؟ وتم:

— من نازانم چیت پی بلیم، قسه ی چی بکه م، جاران زورم قسه
ئه کرد، تو نه له قسه کانم تیگه یشیت و نه له بیده نگیه که م. دوا ی ئه م
هه موو ساله هه ر چیه ک بلیم بی که لکه. تو تازه ناتوانی ژیان ی رابردووم
بو بگیریته وه! بلیم لیت ئه بوورم؟ لیبور دن هیچ ناگوریت، من لیت
بووراوم، هه موو شتیکم بیرچوته وه. ئیستا من نامه ویت جاریکی تر
له گه ل تو باسی هیچ بکه م. من هه ول ئه ده م ناخو شیه کانم هه مووی

بیر بچیتتهوه. من مروڦیکم بروام به تازهبوونهوهو زیندووبوونهوه ههیه. بهلام له ههمان شویندا نا، ههمان شتیش نا، من نامهویت رابردوو چاک بکهمهوه، چونکه رابردوو. تو به ژيانی خوٚت له گهل من رازی نهبوویت. منیش پیم وتیت خواحافیز. ئە گهر یه کیک به من رازی نهییت، منیش نامهویت. جار ان وامئهزانی ژیان بی تو مه رگه! وامئهزانی، ههموو خه لکی ئەم سهر زهمینه بو شایی تو م بو پر ناکاتهوه! خو شه ویستیت بو من وه کو ههوا بوو، بهلام دوای ئەو ههموو خو شه ویستیه، ناپاکیت له گهل کردم! دلٚت شکاندم. منیش بریارمدا ئیتر تو بیت به ههواش ههلت نه مژم. چونکه تو کهسیک بوویت ئەو متمانهیهی پیم دابوویت شکاندت! ئەو دلٚی، که به خو شه ویستی تو ئاو ئەدرا، پارچه پارچه ت کرد. تو کهسیک بویت بی به زهیی. ناپاک. دل رهق. خو په رست. تهنه بیرت له خوٚت و پیوستیه کانی خوٚت ئە کردهوه. کاتیک من ژنی تهنگانهت بووم، دهستم ئە گرتیت شهونوخنیم له گهل ئە کردیت. پال پشتت بووم، تو ناپاکیت ئە کرد، دروٚت له گهل ئە کردم. من خراپیم چی بوو؟ ئیستاش چیت له من ئەوی؟ من ههر ئەو ژنهم نه گوراوم، شانازی بهخومهوه ئە کهم، ئە گهر باش بووم، بو ناپاکیت له گهل کردم؟ ئە گهر خراپیشم، بو داوای لیبوردن ئە کهیت؟!

لهو کاته دا رهنج گه رایهوه. هیشتا راوه ستابوو. سهیریکی کردم. ئینجا سهیریکی باوکی کرد. وتی:

— دایکه ئەوه چییه؟ باوکم تو وره ی کردیت؟!

من و ریوار سهیریکی یه کترمان کرد. ئینجا سهیریکی رهنجمان کرد. وتم:

— نه، باوکت به چی تو وره م کات؟ ئیمه هاورین.

رهنج پيڪهني و سهيريڪي ريبواري كرد. به دهم دانيشتهوه. وتي:
— بابه؟ ئه ي توؤ ئه مرؤ نه توت؟ دا يكت ئاشت ئه كه مه وه؟
ريبوار پيڪهني. دهستيڪي له سهر شاني رهنج دانا. وتي:
— ئه ي ئه وه نيهه قسه ئه كه ين، نان ئه خو ين به يه كه وه؟ خو ئيمه
شهر ناكه ين.

رهنج زور دلي خوش بوو، هموو كاته كه ههر پينه كه ني وه كو
ئه وه ي به ته ماي شتيكي زور گوره بيت. هيشتا من و ريبوار قاوه كه مان
ته واو نه كرد بوو، بو جاري دووهم رهنج هه ستايه سهر پي. وتي:
— ئه چم ده ستم ئه شو م.

ئيتر من خو م پي نه گيرا. پيڪه نيم. وتم:
— ئه وه ي ناويت دانيشه، من و باوكت قسه مان كرد ته واو.
خي را دانيشته وه. وتي:

— ئي دايه بريارت دا شوو بكه يته وه به باوكم؟ ده ي توخوا ده ي!
منيش ئه وه نده ي تر چه په سام. وتم:
— چي؟ كورم ئه وه توؤ باسي چي ئه كه يت؟ ئه و قسانه مه كه!. له گه ل
ئه وه شدا، ئه ي نازانيت باوكت ژني هه يه؟ رهنج خيرا روي كرده باوكي
وتي:

— ژني چي، بابه توؤ به دا يكمت نه وت؟
سهيريڪي رهنجم كرد. وتم:
— چي؟ چيم پي بليت؟
ريبوار به زهرده خه نه يه كه وه. وتي:
— نه. هيشتا. خهريك بووم بيليم، به لام دا يكت هيشتا قسه ي
ئه كرد. ويستم له قسه كاني ته واو بيت.

دلم خورپه يه كى كرد. وتم:

— خەريك بوو چى بلييت؟! ئەي دلخواز چى ليھات؟ جوانترين ژن

لە ھەموو جیھان!

پيکەنيم. وتم:

— من نازانم تو ئەمرۆ منت ھينايە دەرەوہ بو ئەوہى داواى ليبوردين

بکەيت؟ يان چى؟ ئەتەويت چى بلييت؟

ريوار سەرى دانەواند وتى:

— ھەقى خۆتە، پيکەنيت گالتەم پيکەيت، چى ئەليت بيلى.

ديسان وتى:

— روژنا، دلخواز ھەر ئەوہندە منى ويست ھەتا مالى ويړان

کردم. بە دريژايى سالو نيويک ئەو ميشكى منى تیکداوو. کە تووش

پيت زانى و جياوو يتەوہ. ئەوسا بە زور، ھەر بە زور، خوئ بەسەرما

سەپاند. ئينجا پاش ئەوہى، کە پيکەوہ ژياین، بۆم دەرکەوت، کە ئەو

چى ئەويست! من توانيم تەنھا نو مانگ لە گەل ئەو ژنە بژيم. ھەر

زوو بۆم دەرکەوت، کە ئافرەتيكى خوپەرست، چاوچنۆکە، تەنھا بە

دواى پيوستيه کانى خویدا وىل بوو. منى خووش نەويست، دلى لای من

نەبوو. جاران دايکم نزاى بو ئە کردين. ئەيوت:

— ياخوا روژه ژنت بە نسيب پيت. خوا بکات ژان نەييت.

منيش ئەموت:

— دايکە ژن ھەر ژنە، چونکە نەمەزانی ژن چيیە و ژان چيیە، ھەتا کو

خۆم بە چاوى خۆم بينيم. روژنا گيان، تو بە راستى ژن بوويت. بەلام،

بروا بکە من ژانم بينى. ئەويش دلخواز بوو. ئەو ئافرەتە دەرسىكى

دامى، کە قەت بيرم نەچيئەوہ. ھەموو خەمى ئەو ھەر ئالتوون، خو

جوانکردن بوو. من چیم په یا ئه کرد، ئه و ئه یبرد. نازانم چیی له و هه موو
 پاره یه ئه کرد. ئا فره تیک بوو بروای به خوئی نه بوو. به ئاشکرا منی به کار
 ئه هیئا بو خزمه تی خوئی. خزمه تی دایکی. سه ره تای په یوه ندیبه که مان،
 هه رچی داوا بکردایه، بوم ئه کرد. له سلیمانی خانووم بو کړی. لیره
 له خوشتین شوقه، جوانترین مالْم بو رازانده وه. به لام ئه و هه ر
 زیاتری ئه ویست. تو ره نجت له گه لدام. خزمه ت ئه کردم. به لام
 ئه و به کاری ئه هیئام. بیجگه له که سایه تیبه ناوازه که ی، خوا نه بی ت
 که س له و ژنه تینه ئه گه یشت. هه موو قسه کانی درو بوون. حه زی به
 شهرو ئاژاوه بوو. روشنا گیان، من نامه وی ت له وه زیاتر باسی ئه وت
 بو بکه م. من ئه مه وی ت بزانی ت له و روژهی تو له من جیابوو یته وه، من
 خوشیم نه بی نی. ئه زانم من شایانی ئه وه بووم. به لام یه ک شت بزانه. من
 هه رگیز تو م له یاد نه کرده. تو له ناو دلما ئه ژیت. تو خوشه ویستی
 راسته قینه ی من بوویت. تو ژنیکی راسته قینه بوویت. له ماوه ی ئه و نو
 مانگه دا من یه ک روژ به راستی دلْم خوش نه بوو! می شکم ئه گه ر سی
 به شی به ژیا نه وه سه رقآل بووی ت، هه موو کات به شیکی لای تو بوو.
 ئه زانی ت من هه موو کات له دووره وه هه والی توو ره نجم ئه پرس ی؟
 هه ر هاوړیکانی خو ت هه والی تو یان پی ئه وتم. شه و نه بوو من یادی
 روژانی رابردو و نه که مه وه، بی ری پیکه نینه جوانه که تم ئه کرد، که له
 قوولایی دلته وه ئه هاتنه دهره وه. روشنا گیان تکات لی ئه که م. ژیان
 زور کورته. بی ری ک بکه ره وه. هه موومان مرو قین هه له ی زور ئه که ین،
 به لام گرنگ ئه وه یه که لکی لیوهر گرین. من ئیستا نرخی یه کتال قژی
 تو ئه زانم. تو مایه ی خوشی و به خته وه ری منی. من ئه و شتانه م لی ون
 بوو، زور جار بهر چاوم لیل ئه بوو راستیبه کانم بو جیا نه ده کرایه وه.

ھەر وەك پەلە ھەوریکى چلکن بەرى رووناکیە کەى لیگرتبم، وابوو. بەلام کاتیک بە راستى دلخواز ھاتە ناو ژیانم، ئەوسا بۆم دەرکەوت من دەنکە مروارییە کى زۆر بەنرخم لە دەست چوو، ئەو ھەش تۆ بوو. ھەندیک جار ئیمەى مروّف ئەبیت بە ناخۆشیە کدا برۆین بۆ ئەو ھى تامى خووشیە کە بکەین، ئەبیت مروّفى خراب بینین، بۆ ئەو ھى مروّفە باشە کان بناسینەو. ئەگەر تۆ لە یەك پەنجەرەو ھەسیرى یەك لای مائە کەتان بکەیت، تەنھا جادە یە کى راست و پاك ئەبیت، بەلام ئەگەر لە پەنجەرەى ژوورى نوستن، یان چیشخانە کەتەو ھەسیرى دەرەو ھە بکەیت، زیاتر جادەى پیسو و خوارو پر لە شوینی ھەلکەندراو چال و چۆل ئەبیت، کە لەوانە یە ھیچیان ت بە دل نەبیت. دوا جار ئەگەر پیتەو ھە بۆ یە کەم پەنجەرە. ژیانیش وایە. پرە لە گۆرانکاری. پرە لە بەسەرھات. پرە لە کورتە چیرۆك. راستە من زۆرم ئازارى تۆ داو، بى ریزیم لە گەل کردیت، من کەسیکی نەفام بووم. چا و برسى بووم. وامئەزانى ئافرەتیکى تر ئەتوانیت خو شەو یستى و ئاسوودە یى زیاترم پى ببەخشى، یان ئەو ھى کە من ئەمویست تۆ بەتەواوى راییت نەدە کردم. ئارەزو ھە کانت تیر نەدە کرد. من وامئەزانى ئەو ھەموو ژیانە. لە بیرم ئەچوو کە، تۆ ئافرەتیکى بە درێژایى روژ خەریکی مندال بەخپو کردنى. لە ھەمان کاتدا ماندووى ئیشى مالیت. لە بیرم ئەچوو کە، تۆ خەریکی جل شتن و خواردن ئامادە کردنى. زۆر جاریش خەریکی خویندن و فیربوونى زمانى. لە ھەمان کاتدا ئیشکردن. شەونو خوونییە کانتەم لە یاد ئە کرد. بیرم ئەچوو کە، ھەتا درەنگ بە دیارمەو ھە دائەنیشتیت نەو ھە کا من پئویستم بەشتیک بیت. لیم ببورە من زۆر خو پەرس ت بووم، دواى ئەو ھەموو ھیلاکییە ئەمویست ھەتا کۆتایى وزە لە گیانتایە، ھەموو

شەۋيەك مەنەش بەرەي بىكەيت. لىم بېورە. ئىستاش مەن لەبەردەمتام. چىم
پىدەلىيت، بىلى.

تەنھا فرمىسكە كانم بۇ قسە كانى رىبوار ۋە لَام بوون. قسە زۆر بوو
گەر بىكردايە. بە لَام قورگم پىر لە گريان بوو. بە لَام؛ لە ناخمە ۋە دلم
خۆش بوو بە ۋەي كە، رىبوار ھەستى بە ھەلەي خۆي كىر دبوو. ئە ۋەش
ھەر باش بوو. ھەناسە يە كى قوولم ھەل كىشا. وتم:

– رىبوار زۆرم پى خۆشە، كە راستى ھەلە كانى خۆت زانى.
ئە ۋەش بىگومان ھەستىكى خۆش ۋە بوو ژانە ۋە يە كى بە ھىزە بۇ بارى
دەروونى ھەردووكمان. بە لَام تازە ئەوانە ژيانى رابردوم بۇ ناگىرنە ۋە.
كاتى خۆي مەن زۆرم خەفەت ئە خوارد، زۆر نە خۆش كە وتم، ژيانىكى
قورسەم بەرەي كىر، يەك شەۋى تەنھايى، خەفەت ۋە گريان، ھەستى كىر
بە زولم، ناپا كى مېرد، بىر ۋا بىكە بە رامبەر بە سەد شەۋى خۆشە يە. باش
بزانە؛ تۆ شكۆي مەن شكاند، تۆ نىۋەي تەمەنى مەن بىر. ئە تەوانىت ئە ۋە
ژيانەي جارەم بۇ بىگىر تە ۋە؟ بىگومان نە. ئە تەوانى ئە ۋە خۆشە ۋە يەستى ۋە
بىر ۋا يە جارەم، كە بە تۆم ھەبوو بىگىر تە ۋە؟ بىگومان نە. ئىمە
جارىكى تىر ناتەوانىن سەر لە نوى دەست پىبىكە يە ۋە. ھىچ شتىك ۋە كە
مەنە نىيە، كە شكا دروست كىر تە ۋە يە كارىكى گرانە، ئە گەر مە ھال
نە يەت. ھەر ۋە ھا خۆشە ۋە يەستى ھەر گىز لە دلىكى گومان ۋە نازى.
كە ۋاتە دەستى كىر تە ۋە لە گەل تۆ بۇ جارىكى تىر كارىكى نە شىاۋە!
بە لَام نازەم تۆ ئىستا چىت لە مەن ئە ۋە يەت؟

رىبوار بە قورگىكى پىر لە خە جالە تى ۋە دەنگىكى ھىۋاش وتى:

– بۇ يە كىر بىگە رىيە ۋە!

رەنج ھەستايە سەر پى وتى:

له توۆ زیاتر کهس نهیینیت، دلّم هەر بوۆ توویه. ریژت له سەر سهرمه. چیت ویست بوۆت ئە کهم. بهس توۆ دهستی بخه ره سەر من بوۆت دینم، ئەزانیت ئیستا ئیشم زۆر باشه، پارهیه کی زۆرم ههیه، ئەمهویت خانوویه کی جوان بکرم بوۆ ههرسیکمان وه کو خیزانیکی خنجیلهی جوان به یه کهوه بژین، ئەزانم توۆ هیشتا خوشت ئەویم. دهوهره با کوره کهمان به یه کهوه گهوره بکهین. به ههر دوو کهمان فیری ژیانیه بکهین، من بهشی خووم وانهی ناخووشم له ژیاندا خویند. توۆش به ههمان شیوه زۆرت چیشت. تالاولی زۆرت بینی، با به ههر دوو کهمان رهنج فییر بکهین، چۆن مروفتیکی لی دهر بچیت بوۆ دوا روژی خووی به سوود بیت. توخوا رووشنا، رابردوو له یاد که، با سەر له نووی دوو کهسی تازه ژیانیه کی تازه دهست پی بکهینه وه. یارمه تیم بده با خووم بسهلمینم بوۆ رهنج. ئەمهویت بيم به باشتین باوک. ئەزانم پیویستی به ههر دوو کهمانه. تکات لی ئە کهم بهیله خووم بسهلمینم بوۆ توۆ. من زۆر گوپراوم. ئەمهویت باشتین میرد بيم.

هیچ قسه یه کم پی نهئوترا حهزم ئە کرد بر وای پی بکهم. به لام له یاد کردنی ئەو هه موو ئازارانهی رابردوو زۆر سهخت بوون، ریپوار خووی بووه هویهك، که ههرگیز بر وام به خووشه ویستی نه مینیت! ئیستاش هاتوو ه داوای خووشه ویستیم لی ئە کات!. ریپوار بهردهوام بوو له قسه کردن. وتی:

— رووشنا، بروا بکه، لهو روژهی من له توۆ جیا بوو موته وه په شیمانم. زۆریش په شیمانم. من نه م دهویست واز له توۆ بهینم. توۆش له جیا بوونه وه کهت زۆرت په له کرد. من نامه ویت توۆ تاوانبار بکهم ههر که سیکی تریش بوایه له جیاتی توۆ، هه مان شتی ده کرد. به لام به خوا،

به سهري رهنج، من دلخوازم وه كو ژن نه ده ويست. دلخواز هه له يه كه بوو. به لام تو زياتر ريگهت بوئه و خوش كرد كه، خوئي به سه رمدا سه پيئيت. بروا بكه ته نها بيئه قليه كي كاتي بوو. ئيمه ي پياو نازانم بوچي به وجورهين! له راستيدا چه زمان به گورانكاريه، چه زمان به تاقيكردنه وه يه، ته نانهت له ته مه نيكي گوره بوونيشدا. ئه گهر ژنه كانمان زور گويمان پينه ده ن ههر، وه كه ههرزه كارئك ئه وا جله و له ده ست ئه ده ين. ئه بيت ئيوه ي ژن زياتر خوړاگر بن. ئيمه ههر، وه كه منال پيوستيمان به ناز كيشانه، پيوستيمان به پياه لदानه، پيوستيمان به ئاموژگاري و دلنه واييه. ئه مه راستيه. ژن ناييت ته نها ژن بيت بو ناو جيگا، به لكو ژن ئه بيت؛ هه نديك جار له دل فراوانيدا وه كو دايك بيت، له سوزو ميه ره بانيدا، وه كو خوشك بيت. هه نديك جاريش هاوريه كي پر مته انه بيت. به ده م زه رده خه نه يه كه وه سه ريكم هه لبري به وردى سه يريكي ناوچاوي ريوارم كرد. وتم:

— وشه كانت هه مووي له جيئي خويدايه، من له گه ل يه كه به يه كه ي و ته كانتم. ههر وه كو خوئت باست كرد ژن پيوست ئه كات له جيئي هه موو كه سيكي مي رده كه ي بيت. ئه ي پياو ناييت له جيئي هه موو كه سيكي ژنه كه ي بيت؟ ئه ي پياو ناييت باوكيكي لي بوردو دل پر له خوشه ويستي بيت؟ ئه ي پياو ناييت وه كو برا پشت و په ناي به هيزي ژنه كه ي بيت؟ ئه ي پياو ناييت وه كو باشترين هاوري دل سو زو جيگه ي مته انه ي ژنه كه ي بيت؟ ئه ي تو بو وا نه بوويت؟! ئه ي تو بو نه و تواني ته نانهت خوشه ويستيشم بيت، ههر زوو به هه رزانترين ژن، منت گوريه وه!. پياو چه زيان به گورانه؟ پياو چه زيان به تاقيكردنه وه يه؟ پياو چه زي به هه لدان و ئاگاداريه؟ ئه ي ئيمه ي ژن؟! ئه ي نازاني ژن يش

پيويستی به نازکيشانه؟ پيويستی به دلی پر له خوشه ويستی و به زه بيه؟
ئهی نازانی ژن پيويستی به ئاسوودهیی و ئارامی ميشك و گیانه؟ ئهی
نازانی ژن پيويستی به ريزگرته و پياهه لډانه؟ ئیستا داوای چی له من
ئه کهیت، که خۆت هیچیان نه بوویت.

هه موو کاته که ریبوار به بیدهنگی چاوی بریبوووه زه ویه که. من ئیتر
بیدهنگ بووم. ئه ویش هه ر بیدهنگ بوو.

وتم:

— کاتی ئه وه هاتوه ئیره به جیهیلین.

ریبوار خیرا سه ری به رز کرده وه. وتی:

— رۆشنا؟ تکات لیئه که م لیم ببوره، هه رچی تو ئه یلیت، راسته، به
خوار راسته کهیت. به لام من ئه مه ویت په ره یه کی تازه ده ست پیکه ینه وه.
ئه وه ی رابوورد، با بروات. ئه زانم من زور هه له بووم.

وتم:

— من ناتوانم په ره ی تازه له گه ل تو ده ست پیکه مه وه. هه ر چه ند
کرداره کانت دینه وه یادم، نه ک هه ر رقم له تو ئه بیته وه، به لکو رقم
له خوشم ئه بیته. پیش ئه وه ی برۆم یه ک پرسیارم هه یه راست وه لامم
بده ره وه.

ریبوار خیرا وتی:

به سه ر هه ردوو چاو. هه رچی پرسیاریکت هه یه بیکه با هیچ له
دلئا نه مینی.

وتم:

— به س پیم بلی ئه و ژنه ت چۆن ناسی؟ له کوی دۆزیته وه؟ خو ئه زانم
له ئیش له گه لئا نه بوو، به شه ویش له مال هه وه بوویت، خو پندنه که ت له
سه ر ئونلاین بوو، ئیتر چۆنت ناسی؟!

رېبوار كه ميځ بېدهنگ بوو، شهرمه زاربه كي ته واو هه موو رووي
گرته وه، ئينجا سه يريكي رهنجي كرد. وتي:
— رهنج ئه گهر حهز ئه كه يت برؤ كه ميكي تريش له گه ل هاور يكانت
ياري بكه.

رهنج ئه و پيشنياره ي باوكي زور به دل بوو. خيرا هه ستاو روښت.
هه ر وهك ئه وه ي بزانيت باوكي باسيكي نه گونجاوي پيه و شهرمه زاره
له وه ي، كه كوره كه ي بيستهر ي بيت. ئينجا رېبوار بېدهنگ بوو، به لام
هيشتا چاوي بريبوه رهنج تا كه ميځ دوور كه و ته وه. پاشان سه يريكي
مني كرد. وتي:

— روښنا؟ ئه زاني چؤن ئه و ژانه م ناسي؟! ئه و كاتانه ي تؤ چاو
قاوه ت ئه خسه ته سه ر سينييه ك له گه ل شيرينييه به تامه كاني خؤت،
كه به و ده ست و په نجه ناسكه ت بو ت دروست ئه كردم، ئينجا له سه ر
ميزه كه ي لاي كو مپيو ته ره كه وه به بېدهنگي دات ئه نا. ئه و كاتانه ي
كه، ئه هاتيه وه په رداخي ك ئاوت بو ئه هينام به هيواشي و نه رموونياني
پرسيارت ئه كرد، رېبوار گيان هيجت ناوي؟ ئه و كاتانه تؤ هاتو چؤت
بوو. خزمه ت ئه كردم، تاكو باشر كو شش بكه م. ئه و كاتانه ي
نه ئه خه وتيت تاكو له كو شش كردنم ته واو ئه بووم. بيرمه چه ندين شه و
شه ونوخيت ئه كرد. هه موويم باش له ياده. به داخه وه ئه و كاتانه من
خواخوام بوو تؤ نزيكم نه كه ويت. هيجيشم بو نه هينيت! پرسياريشم
لي نه كه يت!. ئه زاني بو؟ چونكه من ئه و كاتانه كو شكي ناپاكي و
پردي درؤم دروست ئه كرد. ئه و كاتانه ئه و ژانه م ناسي، كه بووه هو ي
تيكداني جوانترين و گوره ترين خو شه ويستي له ژيانمدا. بيگومان به
يارمه تبي خؤم، مني بي بروا ونه فام. زورينه ي كاته كه م له سه ر ماسنجر

بە ناويىكى جياوازەو، كە تۆ نەتەزانى قسەم لە گەل دَلخواز ئە كرد. بەلئى من دَلخوازم لە سەر فەيسبوك ناسى! بە بى ئەوئى بەيلىم تۆ بزانيت، من چەند جارېك چووم بۆشارە كەى ئەو، لەوئى بينيم، چەند جارېك سەردانيم كرد. هەموو جارېكيش بە تۆم ئەوت، ئىشە كەم من ئەنيرن بۆ ئەوئى كارە كانيان بۆجىبەجى بكەم. وەرە وەرە پەيوەنديمان پتەو بوو، تاكو تۆ پىتزانى.

قسە كەم پى برى. وتم:

— بە راستە؟! تۆ ئەو ژنەت بەو شىوئە ناسى؟! ئەى چۆن بروات پى كرد؟ تۆ چۆن برۆا بە كەسيك ئە كەيت لە سەر فەيسبوك ناسييت؟! رىبوار ئەوئەندەى تر شەرم داىگرت. ئاخىكى هەلكيشا. وتى:

— ئەى ناينيت چى روويدا؟ بەلايە كم ناسى، ژانىك ژيانى لىتيكدام، ئيمە جيابووينەو. گەورەترين خۆشەويستيم لە دەست خۆمدا، مالىكم رووخاند، چەند سال بى ئيوە بووم، كورە كەم بىباوك گەورەبوو. هەر روژيكم بە سالىك لى روشت. ژيانم لى تال بوو. ئەوئەندە خەجالەت بووم، هەرچەندم ئە كرد، رووم نەبوو جارېكى تر بيمەو بە لات. ئەمزانى تۆ زۆر توورەيت، ئەمزانى دلت پرە لە رق. هەر چەندە من هەقى خۆت ئەدەمى. چيم پى ئەلئيت، چيم لە گەل ئە كەيت. بەلام توخوا دلت پاككەرەو، با هەولبەدين جارېكى تر لاپەرەيه كى تازە لە ژيانمان هەلدەينەو. وەكو وتم، ژيان كورتە. روشنا گيان برۆا بكە تۆ خۆشەويستى هەموو ژيانمى رقيشت لىمىت من هەر خۆشم ئەوئيت.

کاتمان درهنگ کرد. رهنج هر خهريکي ياريکردني خوئی بوو.
به لام دوایی گه پرایه وه بو لامان. سه يريکي هه ردوو کمانی کرد. وتی:

— ته واو شوو ئە که یته وه به باوکم؟!

سه يريکي رهنجم کرد. وتم:

— رهنج گیان ئە وه باسیکه له نیوان باوکت و من. تو خۆتی پیوه
سه رقال مه که. تو ئاگاداری وانه کانت به.

هر، که ئە و قسه یه م کرد. رهنج خیرا وتی:

— دایکه، ئە وه هه مووی په یوه ندیی به منه وه هه یه. ئە گه ر ئیوه
بگه ری نه وه بو یه ک من ئیتر هه ست به خۆم ئە که م. ئە زانم من یه ک
که سم. یه ک پارچه م. دوو پارچه نیم. هه ست ئە که م به راستی من
خاوه نی خیزانیکم، که به دل منیان خویش ئە ویت. هه ز ئە که م، که
به یانیان له خه وه هه لستام، توو باوکم به یه که وه ببینم. شه وان، که
سه يری ته له فیزیۆنمان کرد، به یه که وه ته ماشای فیلمه خویشه کان
بکه ین. هه ز ئە که م پیکه وه بچینه سه يران. هه ز ئە که م پیکه وه بچینه
مالی مامو پووره کانم. هه ز ئە که م وه کو هاوړیکانم ئیوه پیکه وه بین
بو کو بوونه وه ی دایکان و باوکان. کاتیک یاری ئە که م. هه ز ئە که م ئیوه
پیکه وه دانیشن ته ماشام بکه ن. چه پله م بو ئییه ن. من چه ند ساله بیر
له و شتانه ئە که مه وه. توخوا دایکه با ئە وه نه چاوه ری رۆژی شه ممان
نه که م تاکو باوکم ببینم. من ئە مه ویت باوکم هه بیت، له گه لم بیت
ئە مه ویت که، گه وره بووم له نزیکه وه ئاگاداری باوکم بم. یارمه تی

بدهم، پیکه وه بین. من ناتوانم بی ئیوه بژیم. نه بوونی که سیکتان ژیانم
ناته واو ئە کات.

من و ریوار چاومان پر ببوو له گریان. به زۆر خۆم راگرتبوو.
هەرگیز له و بر وایه دا نه بووم رهنج خاوه نی ئە و هه موو ههسته ناسکه
بیت به رامبه ر به خیزانه که مان. ئیمه هه ردوو که مان زۆر بی دهنگ
بووین. هه ر چه ند بیرم ئە کرده وه له و کاته دا هه یچ شتی که به مێشکه مدا
نه هات تا کو بتوانم رهنج له و دلته نگیه دوور بکه مه وه. سه یریکی
ریوارم کرد. وا دیار بوو ئیم تیگه یشته. ریوار له جیی خۆی هه لسا،
دهستی که خسته سه ر شانی رهنج. وتی:

— کوره که م یه که شت بزانه، ئیمه پیکه وه بین، یان جیا بین، تو
خۆشه ویستی ئیمه یت. وه کو دایکت پیی وتیت، تو خۆت به وشتانه وه
سه رقال مه که. هه ز ئە که م بزانیته ژیان هه میشه له گۆراندایه هه یچ
شتی که وه که خۆی نامینتته وه. تو ش په له مه که با دایکت کاتی خۆی
وه ربگریته.

رهنج هه ردوو که مانی ته واو دلته نگ کرد. منیش له جیی خۆم
هه ستام. وتم:

— کاتمان زۆر درهنگ کرد. ریوار... سوپاس بو ئەم خواردنه
خۆشانه.

هه ولم ئە دا زه رده خه نه یه که بکه مه سه ر ئیوه کانم هه تا رهنج که می که
دلخۆش بیت. له و کاته دا رهنج چه ند هه نگاوی که دوور که وتبو وه وه.
منیش خۆم نزیک کرده وه له ریوار. به هه لمر زانی، که ئەم شتانه ی پیی
بلیم. وتم:

– ریبوار؟ تکات لی ئە ئەم ئەم باسه کۆن بکه، به هیچ شیوهیه ک باسم له گه‌ل مه که ره‌وه. چونکه ئەم مه‌سه‌له‌یه لای من ته‌واو بووه. من جارێکی تر ناتوانم ئەو متمانیه بدهمه‌وه به تو. سوپاست ئە ئەم بو ئەو راستییانه‌ی، که دوا‌ی ئەم چهند ساله زانیم!

ئێتر ریبوار بیده‌نگ بوو. هیچی تری نه‌وت. به‌لام من له ناخیشمه‌وه دلم ئەسووتا بو ره‌نج. هه‌ر، که له ریس‌تورانته که هاتینه دهره‌وه، ره‌نج وه‌کو منال هاته نیوان من و باوکی. ده‌ستیکی من و ده‌ستیکی باوکی گرتبوو. زۆر دلی خۆش بوو، وا دیار بوو هیوا‌ی نه‌بریوو. کاتیک گه‌شتینه به‌ر دهرگای شوقه که‌مان، ریبوار باوه‌شیکه به ره‌نجدا کرد. قسه‌یه‌کی به گو‌یچکه‌یدا چرپاند. ره‌نج پیکه‌نی. خیرا رایکرده ژووره‌وه. منیش ویستم خوا‌حافیزی لی بکه‌م ریبوار ده‌ستی راکیشام. خۆی لی نزیک‌کردمه‌وه. به‌ده‌نگیکه‌ی پر له‌ ئازاره‌وه. وتی:

– رۆشنا گیان، تو خوا بیریکه‌ی لی بکه‌ره‌وه، من په‌له‌م نییه، به‌دلی خۆت. کاتی خۆت وه‌رگره. هه‌موو که‌س غه‌له‌ت ئە کات. دهرسم وه‌رگرتوه.

ده‌ستم راکیشایه‌وه دواوه. وتم:

– زۆر سوپاس بو چوونه دهره‌وه که. شه‌وشاد.

ئەو شەوہ لەوہ ئەچوو ماخۆلان چووبیتتە ھەموو گیانمەوہ. نە لە ناو جیگا خۆم ئەگرت، نە لە سەر قەنەفە کە. بە ناو ئەو مالدە ئەھاتم و ئەچووم. ھەرچی شتی ناخۆش و خۆش و رابردوومان بوو ھەر، وەك شریتی سینەما بە بەر چاومدا تیدەپەرین. تاویك دلم خۆش ئەبوو، تاویك زۆر ناخۆش. لەبەر خۆمەوہ قسەم ئەکرد. ھەندیک جاریش ئەگریام. بۆ جاریکى تر بروام ھینا بەوہی بە کارھینانی ناریکى ئینترنیت ئەبیتتە دروستکردنی کیشەى گەورە ھەر وە کو چۆن ریبوار مالى خوی تیکدا، ئەم خیزانە جوانەى ھەلوەشانە بە یارمەتى دلخواز خان. ھەر وە کو ھەزاران کەسى وە کو بیباک، کە ژنو میددی لە یەك کردبوو، ھەر وە کو جوانەى ھاوړیم، کە ژیانى لە خوی بە بۆنەى بارام تال کرد، کە ئەوانیش ناسینیان لە سەر فەیسبوک بوو.

رۆژی شەمە بوو. ھەر بەیانی زوو، لە خەو ھەلسام، دەستم بە
یاپراخ پێچانەوہ بو مائی جوانەى ھاوړېم کرد. نزيك کاتى رۆيشتنم،
ھيشتا خۆم ئامادە نہ کردبوو. ريبوار تەلەفۆنى کرد. وتى:

— رۆشنا چۆنى؟ ئاساييه ئەگەر ئەمرو رەنج بو مەلە کردن بەرم؟
منيش وتم:

— زۆر چاکە. ئاساييه. منيش بە نیازم تۆزىكى تر بروم بو دەرەوہ.
وتى:

— بو کوى ئەرۆيت؟
نەمويست وەلامى راستى پى بلیم. وتم:
— بو شوينيك!

وتى:
— دە باشە، بۆیە پرسىارم کرد بو ئەوہى بتگەيەنم.
وتم:

— نا.. سوپاس. پيوست ناکات، خۆم شارەزای ريگەو بانم.
وتى:

— ئەزانم. بەلام تۆ کەى ئەرۆيت؟ ببورە ھەر ئەمەوئ کاتى ھاتنم
بزانم بە دواى رەنج بو ئەوہى تۆ زۆر چاوہرېم نہ کەيت.
لە بەر خۆمەوہ بزەيە کم کرد. وتم:
— نيو کاترمير باشە.
وتى:

– زۆر چاڪه ههول ئهدهم زووتريش بگهه. منيش زۆر به پهله
خۆمم ئاماده كرد، دهستىك جلى كوردى په مهي ناسكم هه بوو، به نازى
خوشكم تازه بوى ناردبووم، بۆيه كهه جار بوو له بهرم كرد. زۆر جوان
خۆم رازاندهوه. رهنجيش هيشتا خهريكى خوشتن بوو. چووم بانگىكم
ليكرد. وتم:

– رهنج خيراكه باوكت به رپوهيه تۆزىكى تر ئه گات.
زۆرى پينه چوو، له دهركا درا. كه دهركام كردهوه، بينيم ريبواره
چه پكىك گولى گه وره ي به دهسته وهيه. ههه ر گولهي له رهنگىك،
له گهه زهرفىكى بچكوله. من هيشتا هيچم نه وتبوو. ئه وه به دهه
زه رده خه نه يه كه وه وتى:

– هه موو سالىك به خوشى.

به سه رسورمانىكه وه وتم:

– چۆن له بىرت مابوو؟!

وتى:

– هه رگيز له يادم نه كردوه. روشنا گيان، ئهه دياريه بچكوله يه بو
تۆيه. تكات لى ئه كهه لىمى وه رگه.

سهه رم سوورى ئه خوارد. وتم:

– نا.. سوپاس ته نها گوله كه به سهه. كاتىكم زانى رهنج په لامارى

دهستى باوكى دا. به دهه پىكه نىن و دلىكى خوشه وه وتى:

– ئه وه چىيه بو من؟

وتم:

– نا.. ئه وه شتى باوكته. خيرا بيه دهه ست باوكت. ريبواريش هيشتا له

ناو دهركا كه دا را وه ستابوو. وتى:

— رهنج گيان ئەو دياريه بۆ دايكتە. ئەمرۆ چەژنى لە دايكبوونىيەتى.
رهنج ئاورىكى لىدامەو. خىرا باوەشىكى پياكردم. وتى:
— ئەى بۆ من نەمزانيوہ؟! دايكم قەت ئاھەنگى بۆ ئەو رۆژە
نە کردوہ.

رىبوار بە سەرسورمانەوہ سەيرىكى كردم. وتى:
— بەراست؟ بۆ..؟! جاران ھەموو سالىك يادمان ئە کردوہ. روشنا
بىرتە، كە لە زانكو بووين، تەنھا خووم و خووت يەك مۆمان ئە كوژانەوہ،
دوايى دووعامان ئە كرد، كە ھەرگىز لە يەك دانە برىين. بىرتە؟ من
ئەمەويت ئەمشەو ئەو ئاھەنگەت بۆ بگيرم ھەمان دووعابكەين.
من ھىشتا لە گىزاوا بووم. وتم:

— نازۆر سوپاس ئاھەنگم ناويت. ئەو گولانە زۆر جوانن. دەستت
خۆش يىت. من تۆزىكى تر ئەيىت برۆم.
رىبوار خىرا وتى:

— باشە گيانە كەم بە دلى خووت، من و رهنج پىكەوہ ئاھەنگە كەت
بۆ ئە گىرين.

ھەردوو كيان پىكەنين. منىش بە پىكەنينەوہ سەيرىكم كردن. وتم:

— باشە دەى برۆن با من خووم ئامادە بكەم.

رىبوار تۆزىك خووى ھىنايە پىشەوہ. وتى:

— روشنا گيان، بروابكە لە جاران جوانتر و روشنا ترىت. ئەو رەنگە
پەمەيە ھەرلە خووت ھاتوہ جوانى تۆ بيئەندازەيە، جوانى تۆ رەسەنە،
ناسك ونەرمو نيانى. دەك گويرايمدايە من بۆ ئەو نە بيئەماغ بووم؟ من
بۆوام بە خوومكرد؟ ئىتر من لەوہ زياتر خوومپىرآنە گىرا بە دەنگى بەرز

– یه عنی چیم ئەوئیت ئەو مەنجەڵە یاپراخەم بۆ بخەرە ناو
ئوتومبیلە کە مەوێ.

رئبوار خیرا بەرەو چیشخانە کە رویشت. مەنجەڵە کە ی هەلگرت.
لە ناو بوخچە یە کدا پێچابوو مەوێ. رئبوار وتی:

– ئای لەو بۆنە خوۆشە، ئەزانی چەند سائە یاپراخەم نە خوار دوو؟

شانیکم هەلته کاند. وتم:

– ئەو هەش کیشە ی خوۆتە.

رئبوار بە دەم رویشتنەوێ وتی:

– بە خوا راست ئە کەیت، من موستەهەقی هەموو شتیکم.

ئەوان رویشتن. منیش چوو مەوێ ژوورەوێ بۆ ئەوێ بە تەواوی
خۆم ئامادە بکەم. بەلام؛ کاتیک زەرفە کە ی رئبوارم کردەوێ، بینیم
قوتووێ کە ی بچووکی رەنگ سووری تیا دا بوو. قوتووێ کە م دەرهینا.
کاتیک کرد مەوێ، دەنکیک مرواریی پەمەیی زۆر ناسک و جوانی تیا بوو،
لە سەر زنجیریکی کورت و باریک. وادیار بوو گران کربوووی. چونکە
ملوانکە کە زۆر جوان بوو، بە چوار دەوری دەنکە مروارییە کە دا
دەنکیک ئەلماس و دەنکیک پیرۆزە پێو بوو. بۆ چەند سائیک کرد مە
ملم لە ئاوینە کە مدا تەماشای خۆم کرد، بینیم زۆر جوان بوو، بەلام
خیرا دامکە ندەوێ خستمەوێ ناو قوتوو کە ی خوۆی بەو نیازە ی، کە بینیم،
بیدە مەوێ دەستی. بەلام ئەوێ لام سەیر بوو چۆن رئبوار هیشتا ئەو
روژە ی لە یاد ما بوو؟! ئیمە لەو کاتە ی یە کترمان ناسی، تەنانەت تا
ئەو سائە ی لە یە کتر جیا بوینەوێ، هەموو سائە کان رئبوار ئاهەنگی
جەژنی لە دا ی کبوو نی بە جوانترین شیوێ بۆ ئە گیرام، هەموو جار ی کیش
دیاریە کە ی بە نرخی بۆ ئە کریم. رئبوار هەموو جار منی بە جوانترین

دەنكە مروارى دەسەلماندا، ديارىه كانىشى ھەمووكات برىتى بوون لە پارچەيەك خشل كە بە مروارى نەخش كرايىت. ئەو تا ئىستاش دوای ئەو ھەموو قسە رەقو ناخۆشانە، ئەو ھىشتا ديارىم بو ئە كرېت لە كاتىكدا چاك ئەزانىت جاريكى تر گەرانەو ھەم بو باوھشى ئەو زۆر ستەمە. ھەستم ئە كرد، ريبوار لە خەويكى ناخۆش بە ئاگا ھاتۆتەو ھە. ھەر چەند زۆر خۆشحالبووم، بەلام، تا ئەو كاتەش شتىكى ئەو ھەندە گرنگ نەبوو بو من چونكە دلم تەواو شكا بوو.

که گه‌یشتمه مالى جوانه، سه‌یرم لیّهات. ئاخۆ چی قه‌وماییت؟
 ده‌نگه ده‌نگیان هه‌ر له دووره‌وه ئه‌یسترا. ئوتومیلی زۆرم له به‌رده‌م
 شوقه‌که‌یدا بینى. خه‌لکی زۆرم بینى. له زه‌نگی ده‌رگا‌که‌م دا، به‌لام
 ده‌رگا‌که‌ کرابووه‌وه. خۆم کرد به‌ ژووردا. شوقه‌که‌ی جوانه له قاتی
 یه‌ك بوو. کیشه‌ی پیلکانه‌م نه‌بوو، به‌لام هه‌لگرتنى ئه‌و مه‌نجه‌له‌ بۆ
 من له‌و کاته‌دا کیشه‌ بوو. خواخوام بوو یه‌کیك چاوی پیم بکه‌ویت
 یارمه‌تیم بدات. به‌لام زۆر به‌ لامه‌وه سه‌یر بوو، که خۆمکرد به‌ مالدا
 که‌سم نه‌بینى. ده‌نگه ده‌نگیش نه‌ما. من ئه‌مزانی ئه‌وه شوقه‌که‌ی
 جوانه‌یه. چه‌ند جاریکى تریش چووبووم سه‌ردانیم کردبوو. به‌لام ئه‌ی
 بۆ که‌س پیشوازیم لیناکات! منیش هه‌تا ئه‌رۆیشتمه ژووره‌وه، بانگم لى
 ئه‌کردن:

— جوانه.. له‌نجه... ئه‌ری ئه‌وه له‌ کوین؟

هه‌ر له‌به‌ر خۆمه‌وه ئه‌موت:

— وه‌ی بیسمیلا ئه‌وه بۆ که‌س دیار نییه؟ خه‌لکینه ئیوه له‌ کوین؟

ئه‌وه چیتان لیّهات؟

ناچار مه‌نجه‌له‌ که‌م له‌موبه‌قه که‌ له‌سه‌ر می‌زیکی بچکۆله‌ دانا. ئینجا

به‌ره‌و ژووری دانیشتنه‌که‌ رویشتم. که‌وتمه‌ گومانه‌وه. به‌ خۆم وت:

— ئه‌بى ئه‌مه‌چی بیته؟ ئه‌م خه‌لکانه‌ بۆ وا ئه‌که‌ن! چیان لیّهات!

بۆ کوی رویشتن؟

له‌ پرێکدا هه‌رئه‌وه‌نده‌م زانی هاوارو قیژه‌ به‌رز بووه‌وه. هه‌ر که‌سه

به‌ میزه‌لانیکه‌وه‌ فیه‌وه‌ بریسکه‌وه‌ جووره‌هاشتی جوان خویان به‌ ژووردا

کرد. له دواى ئەوانىشه وه جوانه كىكىكى گهورهى هه لگرتبوو. هه موو به دهنگى بهرز هاواريان ئە کرد به دەم گورانیه وه ئەيان وت:

— هه موو سالىك به خوشى... هه موو سالىك پر خوشى...

كه ئە وه م بينى، له جىي خوم سه رسام را وه ستام، گه وتمه گريان. به لام ئەو جاره گريانى خوشى بوو. ئەو كاته خوشه ويستى هاوريكانم بو. دهركه وت، به تايهت جوانه، كه هه رگيز ده ستبه ردارم نه بوو. هه ميشه دلسوزم بوو. هه موو كات هاوريي تهنگانه و خوشيم بوو، له وه تهى من وريوار له يه كتر جيا بوي نه وه من نهك ته نها ئاههنگى جهژنى له داىك بوونى خوم نه كردبوو به لكو له ئاههنگى كه سيشدا به ژداريم نه كردبوو. هه ربه گه يشتنى من خيرا ياپراخيان هه لپرشت، بون وبه رامهى به وناوه دا بلاوبوو. جوانه چهند جورىك خواردنى دروست كردبوو، ميوانه كانيش هه ريه كهى شتىكى له گه ل خوى هينابوو. ئەوان هه موو ئاگادارى ئاههنگه كه بوون هه رله بهر ئەو هويه چهند جورىك كىكيان له گه ل خويان هينابوو بو به شداري كردنى ئەو دانىشتنه. كىكمان قاش كرد. هه ريه كهى باسى شتىكى خوشى ئە کرد، پينه كه نين. پاش توژىك جوانه هاته لامه وه. دانىشت. وتى:

— روشنا شتىكى سه يرت بو باس ئە كه م، به لام به ينى خومان بيت.

وتم:

— دهى به قوربان، من زورم حهز له و باسانه يه.

هه ردوو كمان پيكه نين. جوانه ده مى له گويم نزيك كرده وه. وتى:

— ئەزانى چى؟ ناسك ئەو روژه ته له فونى بو كردم. باسى كابرايه كى

ئە کرد. ئەيوت له سه ر ئينستگرام بووه به هاورييم. قسه ي ئەوه نه خوشم

بو ئە كا له ژياندا نه مبيستوو!

سہیریکی جوانہم کرد. تۆزیک رویشتمہ دواوہ. وتم:

— ئی.. مہ بہ ست چیبہ؟ ئەزانیت کیبہ؟!

جوانہ دەستی بە دەمیەوہ گرت. پیکەنی. وتی:

— کچی پیدەنگ بە، بانەزانیت بە تۆ ئەئیم، با گوی لیمان نہییت.

وتم:

— جوانہ تۆ زانیت کیبہ؟ دە پیم بلی ئە گەر ئەزانیت!

جوانہ وتی:

— من نایناسم. بەلام وہ کو بۆی باس کردم، قسەکانی لە قسە ی بیباک

ئەچییت!

وتم:

— ئەی بە ناسکت نہوت؟

جوانہ وتی:

— چی پی بلیم؟

وتم:

— چۆن چی پی بلیت؟ پیویستە ناسک بزانییت. وریاییت. با ئەویش

وہ کو ئیمہ تینہ کہویت.

جوانہ وتی:

— ئاخر من دلنیانیم ئە گەر ئەو کہسە بیباک ییت.

وتم:

— بانگی کہ، ناسک بانگ کہ، بزانه وینہی ئەوی ہہیہ؟

ہہروو کمان ناسکمان بانگ کرد. جوانہ چہند پرسیاریکی لیکرد.

ناسک بە شہرمیکہوہ تہماشایہ کی منی کرد. وتی:

— روشنا خان، سہیرکہ، بزانه تۆ ئەم کہسە ئەناسیت؟

ئىنجا ھەر لەو كاتەدا ناسك پيش ئەوھى وئىنە كەم پيشان بدات،
كورتە باسىكى بۆ كردم. وتى:

— ئەم كابرانە ماوھىيە كە نامەو وئىنەى زۆرى خۆيم بۆ ئەنئىت،
ھەر زوو پيش ئەوھى يە كتر بناسين، ئەو كەوتە باسكردنى پەيوھندى و
خۆشەويستى. لە راستيدا من سەرھەتا ھىچ بروام پى نە كرد. زۆر بە رەقى
وہ لآم ئەدايەوہ. ھەرھشم لى ئە كرد. بە لآم ئەو زۆر سوور بوو لە سەر
قسە كانى خۆى و پاكى و دلسۆزى بۆ من. مەبەستيشى ھاوسەرگىريە!
ئىنجا ئەو ھەربەردەوام قسەى ئەوھندە خوشو شيرينم پى ئەلئىت،
ھەرگىز لە ژياندا كەسم بەو جۆرە نەناسيوہ. دلم بۆى بووہ بە ئاو.
بە لآم ھەندىك جاريش زۆر ئەترسم. كە راست نەبئت!

منيش وتم:

— چەنئىكە قسەى لە گەل ئە كەيت؟

وتى:

— وا نزيك ئەبئتەوہ لە دوو مانگ!. بە لآم ئەمە يە كەم جارە شتى وا
بكەم، زۆر ئەترسم.

وتم:

— ئەتوانم وئىنە كەى ببينم؟!

ناسك وا ديار بوو زۆر دوودل بوو. كەمئىك منجە منجى كرد. دوايى

وتى:

— ئەوہتا. تەماشاكە. چەند قۆزە. بە خوا خوشكى خۆى ھەيرانى

ئەبئت!.

كاتىك سەيرى وئىنە كەم كرد، ھەردوو چاوم زەق بووہوہ. بروم فرى
بۆ ئاسمان. دەمم داچەقا. جوانەو ناسكيش ھەر تەماشايان ئە كردم.

چاوه رپي وه لامي منيان نه كرد. به لام جوانه، كه دهموو چاوي مني به و
جوړه بيني، خيرا تيگه يشت. وتي:

— به خوا خوږه تي! وا نيبه؟

هه ردوو كمان قاقايه كي گوره مان ليدا. وتم:

— به لي خوږه تي. نه مه بيا كه.

ناسك له نيوانماندا واقی وړمابوو. هيچ تينه ده گه يشت. هه ر سه پري

نه كردين. نه يوت:

— بيباك كييه؟! نه مه ميريوانه! به خوا ناوي ميريوانه. نه ها سه پير

كه ن به خوا ئيوه هه له ن. نه مه بيباك نيبه.

ئيمه ش هه ر پينه كه نين.

جوانه وتي:

— نه خپر ناسك گيان، نه م كابرايه نه ناوي بيبا كه و نه ميريوان.

به لكو ناوي فهره يدونه. هه هه هه هه هه هه هه.

ناسك تووشي سه رسو وړمان بوو.. به لام ئيمه باسه كه مان له ناسك

گه ياند. هه ر چه نده سه ره تا برواي نه كرد. زوري هه ولدا. به لام من

هه نديك ويته و نامه ي بيبا كم مابوو. كاتيك پشاني ناسك م دا، ئينجا

برواي كرد. دل م زور خو ش بوو، چونكه توانيم ژنيك له داو فريو فيلي

نه و جانه و هره رزگار بكه م. من و جوانه به هه ردوو كمان ناموژگاري

ناسكمان كرد، كه تا نه توانيت، خو ي له و جوړه كه سانه به دوور

بگري ت. بروا به په يوه نديي سه ر ئينترنيت نه كات. هه مووي بو كات

به سه ر بردنه. ناسك كچيكي ته مه ن سي و هه شت سال بوو شووي

نه كر دبوو، به لام هه تا باسي كه يت جوان و به ريز بوو. له خانه واده يه كي

زيره ك و رو شنيير بوو. چه ند جاريك هه ولي دا هاوسه رگيري بكات،

به لّام هەر جارەى به بۆنەى شتیکەووە ریک نەدە کەوت. زۆر بى هیوا
بوو. هەموو کات دلتەنگ و خەمبار بوو. به لّام تینە گەیشتم چۆن بیاک
ئەم کەسانە ئەدۆزیتەووە.

زۆرینەى میوانەکان مائئاوایان کرد. رویشتن. تەنها من لەوى
مابوو مەووە. چاوەریم ئە کرد هەموو برۆن، ئەو کاتە هەموو باسە کەى
ریوارم بۆ جوانە گیرایەووە. جوانە ئامۆژگارى کردم، کە لەو بریارە پەلە
نە کەم، نە بە کردن، نە بە نە کردن. چونکە پیویست ئە کات ریوار بۆ
جاریکی تر متمانە لای من دروست بکاتەووە. به لّام جوانە بیروکە کەى
به شتیکى باش لە قەلەم دا. کەمیکیش سۆزى بۆ ریوار جوو لا. هیشتا
لە مالى جوانە بووم. ریوار تەلەفۆنى بۆ کردم. پرسىارى ئە کرد ئە گەر
بتوانیت ئەمشەو رەنج لای خۆى بهیلتەووە؟ وە لّامم دایەووە به نەخیر.
حەز ئە کەم بهیلتەووە. ریوار هەر ئەو نەندەى وت:

— به لّی خانم به سەر چاو. ئەى پیویستیت به هیچ نییە بۆت بهینم؟
وتم:

سو پاس. خوشم لە دەرەوهم. ئە گەر شتم ویست، ئەیکرم.
ئینجا وتی:

— تو خوارو شنا تکات لى ئە کەم یەك جارى کە شانسىكى کەم بەرى
با خۆمت بۆ بسەلمینم. تو نالییت خوشەویستی سەلماندەنە؟
وتم:

— به لّی ئە گەر خوشەویستی هەیت.

ئینجا ریوار دەنگى بەرز کردەووە. هاواری کرد. وتی:

— به سەرى رەنج خوشم ئەوییت. هەر وەکو جارانو زیاتریش

خۆشم ئەوئیت. كى لەوئیه، با گوئی لئیت، من گوئ نادەمی. با هەموو
بزانی من خۆشم ئەوئیت. روشنا گیان، تكات لئ ئە كەم یەك تۆز بروام
پئ بکە. تەنها كەمئك كاتم بەرئ. هەموو شتئكت بۆ ئەسەلمئیم.
جوانە گوئی بە تەلەفۆنە كەوە نابوو بۆ ئەوئە گوئی لە ریبوار ئیت.
وتم:

— ریبوار بەسە ئەم قسانە. تەواو. خۆ منال ئیت. بئرت نەچئت
رەنجم بۆ بئئیتەوئە.
ئەمجارەش وتئ:
— بەلئ خانم. داواكانت هەمووی بەجئیه.
پئكەنئ. منئش پئكەنئیم هات. بەلام خۆمگرت. وتم:
— زوو بئگەرئئیتەوئە. ئەوا منئش ئەگەرئئیمەوئە.
سوپاسئ جوانەم كرد بۆ ئەو ئاهەنگە جوانەئ بۆئ سازكردبووم.
بەرەو مالهوئە رۆئشتم.

که گه شتمه به رده رگای ماله وه، دنیا تاريك بوو. له ئوتومبيله كه م
دابه زيم. كه سم نه بينى، له پريكا رهنج به ره و رووم هات. وتى:
— دايكه من و باوكم چاوه ريمان كرديت بو ئه وهى نه ترسيت.

وتم:

— باشه ئه مه له كه يه وه؟ ئى؟ من چند ساله هه روا نه بووم؟ ئيستا

بو ئه ترسم؟

وتم:

— كه واته تو برو دهرگا كه بكه ره وه، ئه مه وي ت قسه يه كه له گه ل

باوكت بكه م.

رهنج وتى:

— باش.

رويشت و منيش به ره و لاي ئوتومبيله كه ي ريوار رويشتم. خيرا
له ناو ئوتومبيله كه يه وه چاوى له من بوو، كه به ره و لاي ئه و ئه رووم.
دابه زى. به روويه كى خو شه وه به ره و رووم هات. وتى:

— روشنا گيان، چوني؟

قسه كه م پى برى. خو مم لى تووره كرد. وتم:

— ريوار. باش گوى بگره. جاريكى تر سه ر سووچ و ئه ملاو ئه و

لام لى نه گريت. من چند ساله به ته نه ام، له هيچ شتيكيش نه ترساوم.

ته نها هه فته ي يه كه جاريش ئه توانيت رهنج بينيت. ئيتر نه يكه يت به

ري كانى. من هيشتا بيرم له هيچ شتيك نه كردو ته وه. ئه وهى به رده وام

له خه يالمدايه، ئەو هيه ئيمه جيا بوو يه ته وه. بير كردنه وهش بو نه خشه ي
تازه زوؤور قورسه.

ريوار هه ريك له جي خوي راوه ستابوو. وه كو مندال گويي
گرتبوو. وتم:

— ئيستا حالي بوويت؟

وتى:

— باشه روشنا گيان. هه رچي تو به دلته، من وا ئە كه م. هيچ ناييم،
ئيتر كه ي رهنج ويستي بمينييت، خوي ته له فونم بو بكات. به خوا من
حه ز نا كه م هه راسانت بكه م. ئيت تيئه گه م.

منيش خو م له ناخه وه چه ند رقم له دلا بوو، ئە وه ندهش هه ستم به بي
ده سه لاتي ريوار ئە كرد. حه زم ئە كرد لئي بوورم، له بهر رهنج. له بهر
خوي. به لام، كه غه درو زولمه كه ي ئە كه وته وه يادم، له بهر خو مه وه
ئهموت:

— نه. هه رگيز ناييت ميهره باني له گه ل ئە و جو ره كه سانه بكرت.
به لام من كه سيكي دل نه رم و ساده و خاوه ن ليوردنيكي زور بووم،
هه ميشه هيوام به نوي كردنه وه ي خوي و كه لك وه رگرتن له ئە زموون
هه بوو. من ئە و مافه م به هه موو كه سيك دابوو، كه ئە بيت دل نه رم و
دوور له كينه بين. هه نديك جار له بهر سوودي كه سيكي خو شه ويست
پيويست ئە كات خو به خش بين. هه ر كه سيكيش ره واو مافي ئە وه ي
هه يه هه ليكي تري پي بدرتتي.

كو تايي

